သနာတန ဓမ္မ ပါလက အဖွဲ့

နှစ် (၅၀) ပြည့် အထိမ်းအမှတ် စာစောင်

Sanatan Dharma Swayamsevak Sangh

50th Anniversary Souvenir

1950 - 2000

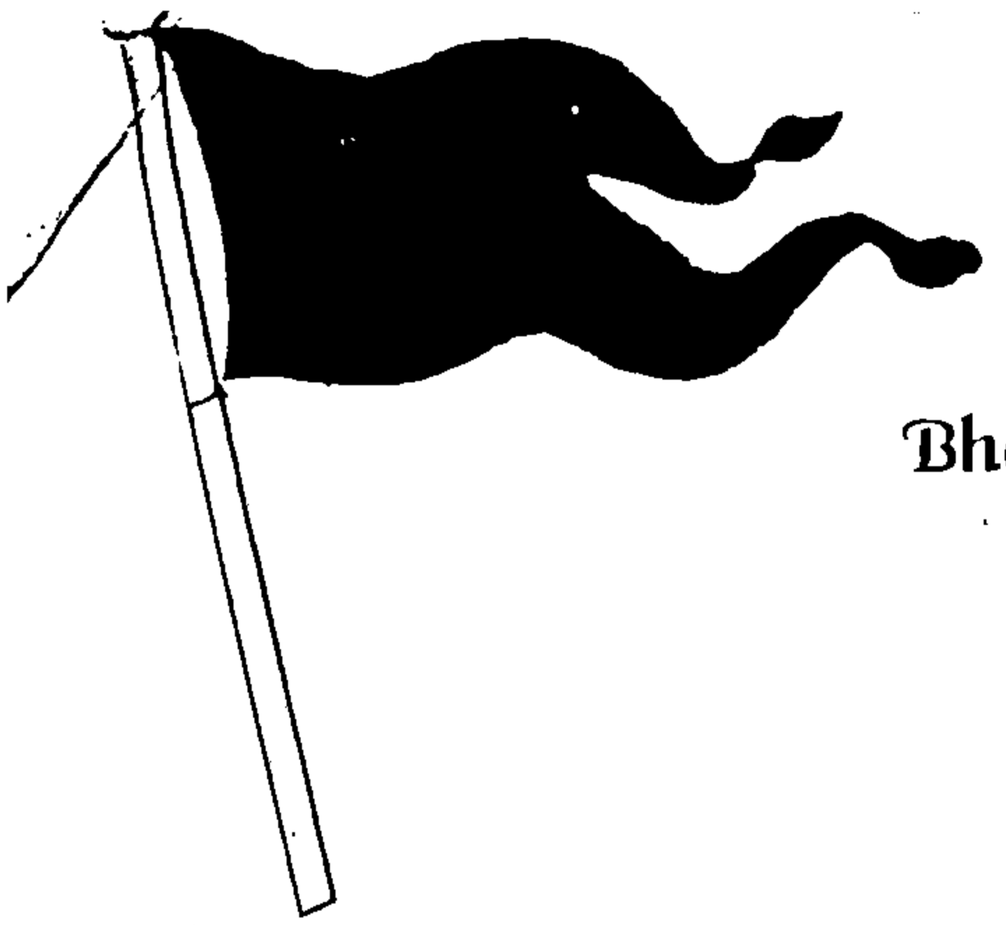

Bhagwa Dhawaj

Bhagwa Dhwaj, the greatest Hindu symbol, signifies sacrifice, knowledge, renunciation and service.

The Bhagwa Dhwaj (Flag) is the symbol of Hindu culture and Dharma from times immemorial. The word Bhagwa connotes that it comes from 'Bhagwan meaning God. It stands for wealth, dharma, advancement, glory, knowledge and detachment. The combination of these six is 'Bhagwa. The flag also embodies the glorious orange hue of the rising sun that dispels darkness and sheds light all around.

The colour of the falg is saffron (orange). It is the colour of the fire and its flames. The fire is the great purifier and all sacrifices are offered to the fire. It stands for the principle of sacrifice. The colour of the flag is the same as the colour at sunrise and sunset. When the day dawns the sun rises and reminds everyone to shake off ones lethargy and do ones duty. The sun burns throughout the day giving life to one and all and without demanding anything in return. The time of sunset teaches us to give everything for the society without any expectation.

The shape of the Dhwaj consists of two triangles, the upper triangle being shorter than the lower one. The triangles represent the rising flames of burning fire. The flames rise in the upward direction only-those rising from the bottom being the longest. They teach us 'rise above and become better always.

The Bhagwa flag has existed and guided the Hindu society right from its origin. It has inspired and has been honored by the Hindu Saints and heroes. In ancient times, the warriors used to put on saffron robes and go to the battlefield. If they are victorious, they will rule and if vanquished, they might die on the battlefield and thus go to heaven-such was the motivating force for the heroes. Hindu saints wear robes of saffron colour. This signifies that they have renounced everything-sacrificed all their desires of material welath and purify themselves on the path of .salvation.

The people in the ancient times worshipped the Sun because it was the source of energy, light and heat without which life can't exist. The Bhagwa flag inspires us to live the life full of sublime virtues based on sacrifice, dedication, renunciation and service.

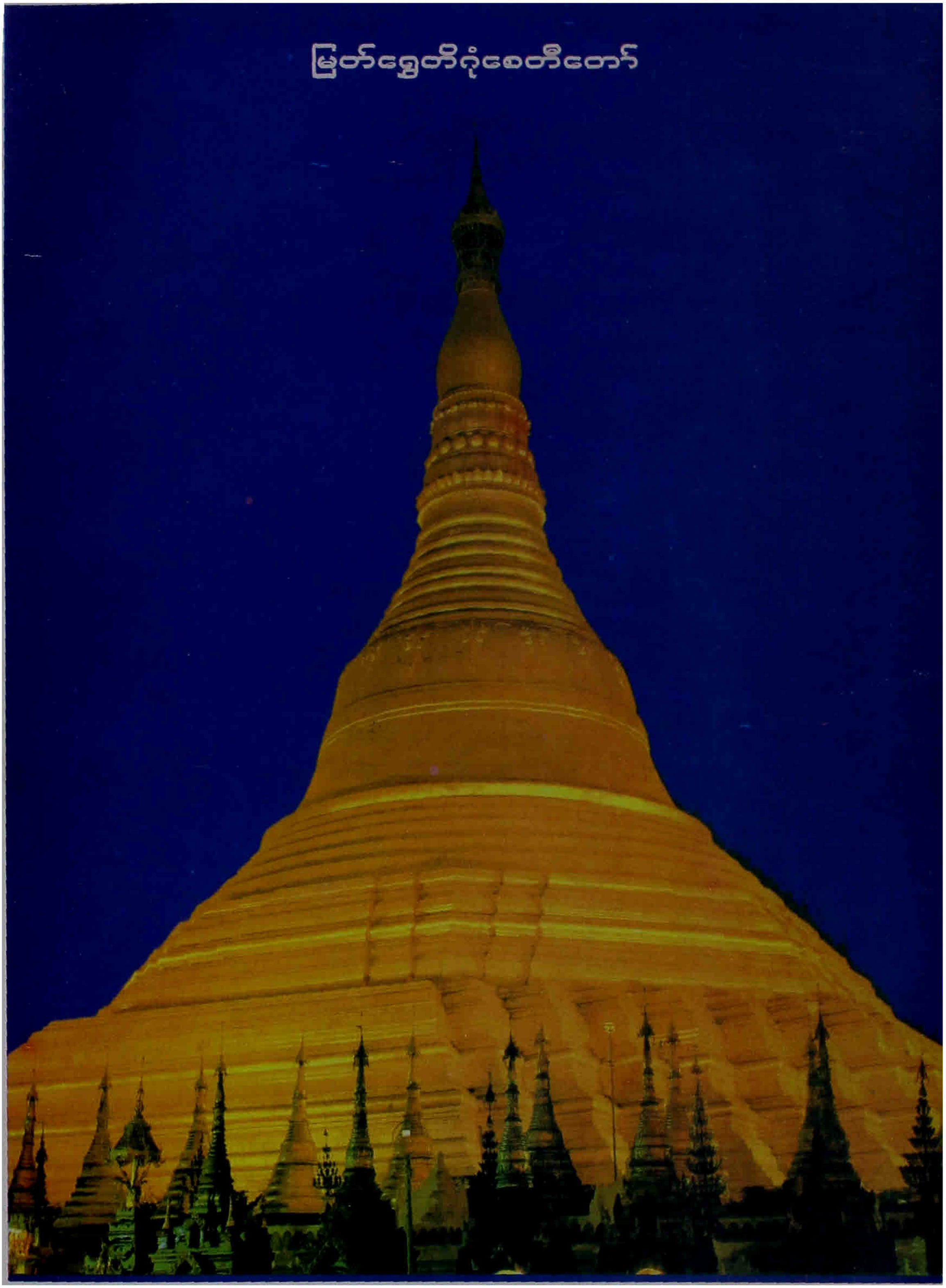

World Famous Shwedagon Pagoda of Myanmar

गरिमा की शान, सवायुक्त मुस्कान!

Panorama

HOTEL

"Service with a Smile"

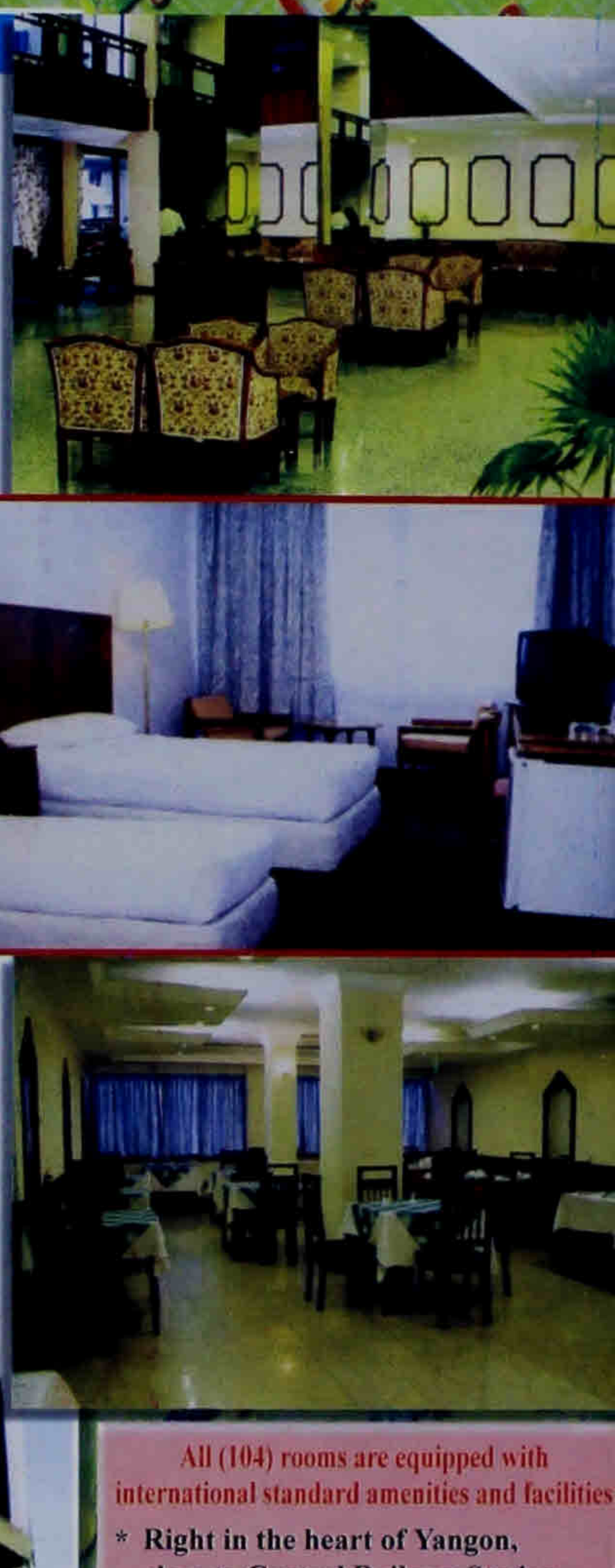

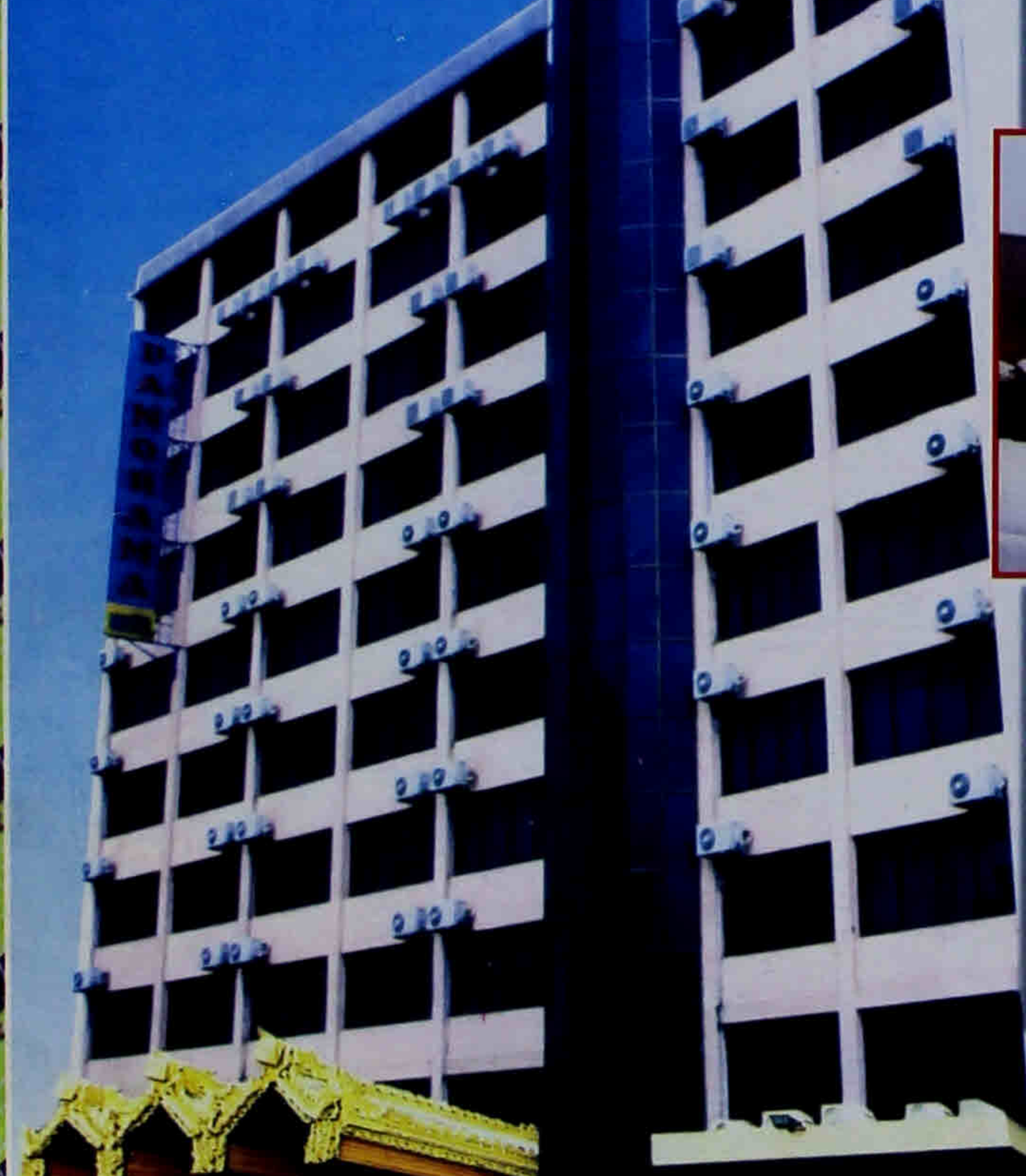

All (104) rooms are equipped with international standard amenities and facilities

* Right in the heart of Yangon, close to Central Railway Station and the famous Sule Pagoda.
* Ten Storey Building with 24 hour electricity supply.
* European, Chinese, Indian and Myanmar Cuisines are available at in-house Restaurant.
* E-mail, Computer, Photo Copier Services are at hand on request with Business Center.
* Day and Night 2 Lift Services.
* Same day Laundry Services.
* Negotiable rates for group tours long stay guests.
* Complimentary Breakfast.

Panorama Hotel Resevation Office

No. 294-300, Pansodan Street, Kyauktada Township, Yangon, Myanmar.
Tel : (951) 253077 (10 Lines) 251 984-5 Fax : (951) 251 986 - 7
http : // www. myanmar. com/panorama/
E-mail : panorama @ myanmar.com

With the best compliments of S. D. S. Sangh (50th) Anniversary

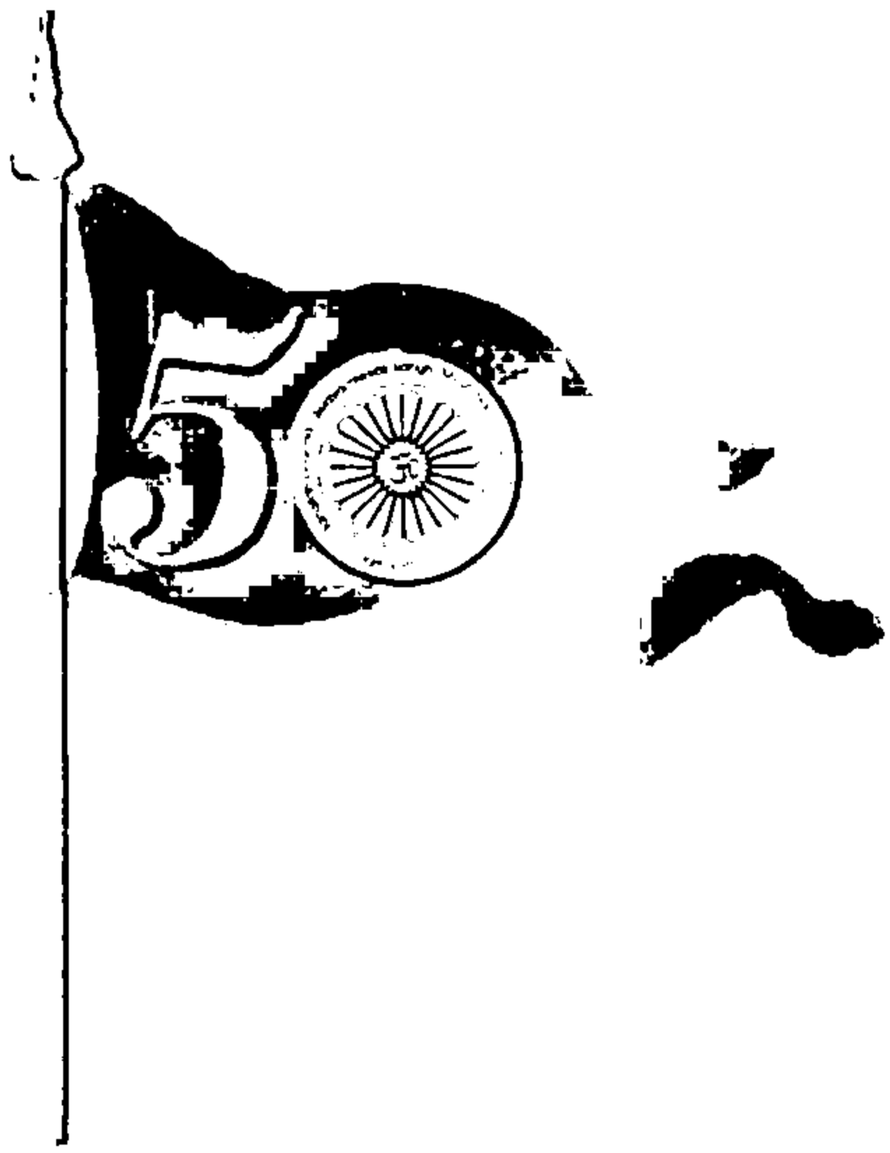

သနန်တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့

၄၈ (၅၀) ပြည့်အထိမ်းအမှတ်စာစောင်

सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ

५० वीं वर्षगाँठ - स्मारिका

Sanatan Dharma Swayamsevak Sangh

50TH Anniversary Souvenir

1950 - 2000

(14th January 1950 Makar-Sankaranti to 14th January Makar-Sankaranti 2000)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၃၉/၉၉ (ခ)
အဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၆၉/၉၉ (ခ)

ထုတ်ဝေသူ
ဦးယာဒဝ
သနန္တရ ဓမ္မပါလကအဖွဲ့.
၂၂၇၊ ၃၇ လမ်း(အထက်)၊ ရန်ကုန်။

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းသားပုံနှိပ်သူ
ဦးသိန်းထွန်း (မြ-၀၄၈၂၂/သိန်းထွန်းအော့ဖ်စက်)
အမှတ် ၅၀/၅၂၊ ဒဂုံသီရိလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်။

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း
ဦးမင်း
(New Shining Stars Computer) Tel : 241118

ကွန်ပြူတာစာစီ
မမာလာ၊ ဦးမင်း၊ ကိုထွန်းညိမ်း၊ Dr. Ram Niwas
(New Shining Stars Computer)
176 (A), 34th Street, Kyauktada Township, Yangon.

အတွင်းဖလင်
ကိုဇင်မြင့် (O_2)၊ ကိုထိန်လင်း (Fujico)

အတွင်းကြော်ငြာဒီဇိုင်းများ
ဦးမင်း
(New Shining Stars Computer) Tel : 241118

စာအုပ်ချုပ်
ကိုရှ(က်)ဖီး
၃၁ - B ၊ ဒဂုံသီရိလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်။

တန်ဘိုး
ဓမ္မဒါန

စောင်ရေ
၁၀၀၀

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ဩဝါဒကထာများ	
၂။	သဝဏ်လွှာများ၊ အမှာစာများ	
၃။	သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့.	၆
၄။	နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်	၉
၅။	အမြတ်ဆုံးအလုပ်	၁၁
၆။	ကျွန်တော်နှင့်သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့.	၁၃
၇။	ကျွန်တော်ပါဝင်ခဲ့သော မော်လမြိုင်ဆံ့ယအဖွဲ့.၏လှုပ်ရှားမှုပုံရိပ်	၁၅
၈။	ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲနှင့် ကျွန်တော်	၁၈
၉။	ဗီဿနိုးသို့ရှေ့.ရှုလျှက်	၂၀
၁၀။	ကျွန်တော်နှင့်ရှာခါး	၂၅
၁၁။	ဧသ ဓမ္မော၊ သနန္တနော	၂၇
၁၂။	လူငယ်ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု	၃၀
၁၃။	အနောက်တိုင်းမဆန်ဘဲ ခေတ်မီရေး	၃၁
၁၄။	နိုင်ငံတကာဟိန္ဒူလှုပ်ရှားမှု၏ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်	၃၂
၁၅။	ခေတ်ပြောင်းလဲမှုရဲ့.နိဒါန်း	၃၄
၁၆။	အံ့ဖွယ်ရာ ဗုဒ္ဓဥပါသိကာနှင့် တစ်ကျပ်ဆွမ်းဒါနအကျိုး	၃၆
၁၇။	ရွှေကျီးသာတိုင်းသတိရမိသည်	၃၈

विषयानुक्रमणिका

क्रमांक	विषय	पृष्ठ
१.	हिन्दू जगे तो विश्व जगेगा	४१
२.	संघ किरण घर घर देने को	४१
३.	पंचशील, संघ-प्रतिज्ञा, प्रार्थना	४२
४.	जन्मजात देशभक्त : प. पू. डॉ. हेडगेवार	४३
५.	पूर्वी एशिया अनमोल धरोहर	४७
६.	योग एवं आयुर्वेद का विश्वव्यापी प्रभाव	४८
७.	म्यॉमावासियों की राष्ट्रीय भावना	५२
८.	मन्दिर निर्माण की ऐतिहासिकता एवं शास्त्रीय विधि	५४
९.	साझी संस्कृति का देश म्यॉमा	५६
१०.	धर्म स्थान हमारी संस्कृति के अजेय दुर्ग और अर्चक दुर्ग रक्षक	५८
११.	हिन्दू धर्म की विशेषताएँ	६०
१२.	वयं अमृतस्य पुत्राः	६२
१३.	आज का म्यॉमा	६४
१४.	गौरवशाली अतीत के प्रकाश में वर्तमान की निर्मिति अभीष्ट	६५
१५.	पर्वों, त्यौहारों से समाज जागरण	६७
१६.	जिनसे ज्योति मिली	६९
१७.	राजयोग	७०

Contents

Sr.	Particular	Pages
1.	Bhagwa Dhawja	72
2.	Hindus in Myanmar	73
3.	Call for Putting up a model Hindu Social Structure	75
4.	A Glimpse of Sangh in Myanmar	77
5.	The Fiftieth Year	80
6.	The Four Elements of Hinduisum	82
7.	Basics of Hinduisum	84
8.	The Concept of Om.....	86
9.	Formless Absolute and God with forms	87
10.	We are Hindus	88
11.	Fifty Years After	89
12.	Fond Reminiscences of Myanmar	90
13.	The Birth of an Everlasting Light with Thousand and thousand of rays	91
14.	Bharats' Treasures	92
15.	Myanmar A Land of Pagodas and Festivals	93
16.	Solutations to Thee-O Myanmar my Mother Land!	95
17.	Message of Hinduisum to the world for the 21st Century	97
18.	50 Years Journey of Buddha Exhibition	101

တာဝန်ခံစာတည်း၏ အမှာ

ထူးခြားသည့် အခါသမယတစ်ရပ်ရပ်သို့ တိုက်ဆိုင်ရောက်ရှိလာသည့်အခါမျိုးတွင် ဂုဏ်ပြု အခမ်းအနားများ ကျင်းပခြင်း၊ အမှတ်တရ စာစောင်၊ စာအုပ်ထုတ်ဝေခြင်းတို့သည် အစဉ်အလာ ဓလေ့ထုံးတမ်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ သနန္တန ဓမ္မပါလက အဖွဲ့ချုပ်၏ အနှစ်ငါးဆယ် ရွှေရတု အထိမ်းအမှတ် (၁၉၅၀-၂၀၀၀) ထုတ်ဝေမည့် စာစောင်တွင် ထည့်သွင်းရန် စာမူ အတော်များများ လက်ခံရရှိခဲ့ရာမှ၊ သင့်လျော် ညီညွတ်မည့် စာမူများအား ညှိနှိုင်းစုစည်းပြီး စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေတင်ဆက်လိုက်ပါသည်။

ဤစာစောင်တွင်ပါရှိသော ဩဝါဒများ၊ သဝဏ်လွှာများ၊ အမှာစာများ၊ ဆောင်းပါးများနှင့် အမှတ်တရ ဖြစ်ရပ်များတို့သည် သနန္တန ဓမ္မပါလကအဖွဲ့ ပေါ်ပေါက်ဖြတ်သန်းခဲ့ပုံနှင့် အဖွဲ့အား ရှုမြင်ကြပုံ၊ သနန္တန ဓမ္မပါလက အဖွဲ့၏ ဆောင်ရွက်ခဲ့ချက်များနှင့် အနာဂါတ်ကာလအတွက် မျှော်မှန်းထားချက် စသည်တို့အား ထင်ဟပ်ပေါ်လွင်စေလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် နိုင်ငံတော်အတွင်းနေ ဟိန္ဒူများအားလုံးတို့ကို စည်းကမ်း သေဝပ်ပြီး တိုးတက် သာယာသော ဘဝအလို့ငှါ ရှေးတရားဓမ္မ ကျင့်စဉ်အတိုင်း လျှောက်လှမ်းနိုင်ကြစေရေးအတွက် လမ်းညွှန်အထောက်အကူတစ်ရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုလည်း မျှော်လင့်အပ်ပါသည်။

ဦးစံမြင့် (B.A., R.L.)
တာဝန်ခံစာတည်း

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ နှစ် (၅၀) ပြည့် အထိမ်းအမှတ်

❖❖❖❖

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဟိန္ဒူလူမျိုးတို့ ဘာသာယဉ်ကျေးမှုတရား၊ ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်ငါးဆယ်က ရန်ကုန်မြို့တွင် စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး ချမှတ်ထားသော လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ကလေးသူငယ် လူငယ်လူရွယ်တို့သည် အနာဂတ်တွင် လူမျိုးဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုတာဝန်များ ယူကြမည်ဖြစ်ရာ ပြင်ပအရောင်မဝင်သေးခင် ငယ်ရွယ်စဉ်မှပင်မှ ၎င်းတို့အား ပြုပြင်ပျိုးထောင်ပေးလျှင် လွယ်ကူသည်ကို ဤအဖွဲ့မှ ကောင်းစွာသဘောပေါက်ထားသည်။ ကိုယ့်လူမျိုး ဘာသာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာများဖြစ်ကြသော ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်ရေး၊ မိဘဆရာနှင့် လူကြီးသူမတို့၏ ဆုံးမမှုလိုက်နာကျင့်ဆောင်ရေး၊ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းမွန်ရေး၊ အမျာအကျိုးဆောင်စိတ်မွေးရေး၊ စုပေါင်းဆောင်ရွက်တတ်ရေး စသည့် ကောင်းမြတ်မှု ဂုဏ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလမှသာ သွန်သင်ပေး၍ဖြစ်နိုင်သည်။ အသက်အရွယ်ကြီးပြင်းကာ ပြင်ပအရောင်လွှမ်းမိုးလာမိပါက မည်သို့မျှပြုပြင်၍ ရမည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဤအဖွဲ့မှ ငယ်ရွယ်စဉ်မှပင် ဗလငါးတန်ဖွံ့ဖြိုးရေးကို အထူးအလေးထား ဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ကောင်းမွန် မြင့်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်ထားရှိပြီး မည်သို့သောနည်းဖြင့်မဆို ဆောင်ရွက်စေကာမူ ရှေ့တွင် စံပြမှုမရှိက အောင်မြင်မှုရရန်မလွယ်ပေ။ ထို့ကြောင့် လူငယ်လူရွယ်များ ရှေ့တွင် မြင့်မြတ်သော စံပြဘဝထားရှိ၍ ကိုယ်ကျိုးစွန့်ခြင်း၊ အမျာအကျိုးဆောင်ခြင်း၊ ရည်မှန်းချက်ပြည့်ဝစေရန် ကြံ့ခိုင်နိုင်စွမ်းရှိခြင်း၊ အရာရာကို စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ အနစ်နာခံခြင်း၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန စသည့်အားနည်းချက်တို့ကို နှိမ်နင်းကာ အမျိုးဘာသာ သာသနာအကျိုးဆောင်ရွက်ခြင်းစသည့် အရည်အချင်းများရရှိနိုင်သည်။ ဆဲယအဖွဲ့လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရန်နည်းပညာတွင် ဤကဲ့သို့သော ဘဝရှင်များကို ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်သော ရှာခါးစနစ်ရှိ၍သာ ဤလုပ်ငန်းသည် တစ်နေ့တခြား ခိုင်မာတောင့်တင်းစွာ တိုးတက်အောင်မြင်လျက် ရှိနေပေသည်။

သနန္တန ဓမ္မပါလကအဖွဲ့သည် လူငယ်လူရွယ်များ ဗလငါးတန်ပြည့်ဖြိုးစေ၍ အရာရာကို စွမ်းဆောင်နိုင်သော အရည်အချင်းရှိသူများ ဖော်ထုတ်ပေးလျက် ဘာသာရေး ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဝံသာနုရက္ခိတစိတ်ဓာတ်ထားရှိ၍ ကိုယ်ကျိုးမဖက် အမျာအကျိုးအတွက် လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ရန် နှစ်စဉ်ကလေးသူငယ်လူငယ်လူရွယ်များကို ဆောင်.ရာသီနှင့် နွေရာသီ၌ ဗလငါးတန်ဖွံ့ဖြိုးရေး သင်တန်းများဖွင့်ပေးလျက် လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးသည်။ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေး၊ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများဖြစ်ကြသော ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲများခင်ကျင်းပြသခြင်း၊ ဟိန္ဒူဓမ္မသင်ကြားပို့ချခြင်း၊ ရိုးရာဘာသာယဉ်ကျေးမှု သက္ကတဘာသာ စာပေသင်ကြားပေးခြင်း၊ ဘာသာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု စာပေပြုစုထုတ်ဝေခြင်း စသည်တို့ကို အဓိကထား ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည့် အပြင် အခြားသော သာရေး၊ နာရေး စသည့် လူမှုရေးလုပ်ငန်းများကို အစဉ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ဤ သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ နှစ်ငါးဆယ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်စာစောင်ကို အဓိကအားဖြင့် အဖွဲ့မှ လွန်ခဲ့သော နှစ်ငါးဆယ်တာကာလအတွင်း မိမိရည်ရွယ်ချက်နှင့်အညီ သတ်မှတ်ထားသော လုပ်ငန်းများ

ဆောင်ရွက်နေလျက် ပန်းတိုင်ဆီသို့ အဘယ်သော အတိုင်းအတာအထိ လျှောက်လှမ်းခဲ့သည်ကို လည်းကောင်း၊ အခြေအနေ အချိန်အခါအလျောက် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာ၌ တွေ့ကြုံခံစားမှုများကို လည်းကောင်း၊ ရရှိခဲ့သော ကူညီပံ့ပိုးမှုများကြောင့် လုပ်ငန်းအပေါ် ဖြစ်ပေါ်လာသော ထင်ဟပ်မှုများ စသည်တို့ကို လည်းကောင်း တိုင်းထွာပြီး မှတ်တမ်းပြုစုခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤ အချက်အလက်များကို အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ရင့်ကျက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ စာရေးဆရာများ၊ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ခဲ့သူများတို့၏ ဤအဖွဲ့အပေါ် ရှုမြင်သည့် သုံးသပ်ယူဆမှုများကို ဖော်ပြခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ရဟန်း ရှင် လူ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၏ သဝဏ်လွှာများ၊ အမှာစကားများကိုလည်း လေးမြတ်စွာဖြင့် တင်ပြထားရှိပါသည်။

ဖြတ်သန်းခဲ့သည့် ကာလအသီးသီးမှ မှတ်တမ်းတင်ဓါတ်ပုံများကိုလည်း လက်လှမ်းမှီသရွေ့ ရှာဖွေထည့်သွင်းထားပါသည်။ ဟိန္ဒီ၊ အင်္ဂလိပ်ဓမ္မစာစောင်များပါ သာသနာနှင့် ဗဟုသုတဖြစ်စေသည့် ဆောင်းပါး၊ အဆိုအမိန့်တို့ကိုလည်း စီစဉ်ထည့်သွင်းထားပါသည်။

ပေးပို့လက်ခံရရှိသည့် စာမူ၊ ကဗျာအချို့အား အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ထည့်သွင်းခြင်း ဖော်ပြခြင်း မပြုနိုင်ခြင်းအား ခွင့်လွှတ်ပါရန်လည်း စာမူရှင်၊ ကဗျာရှင်များအား တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ဤစာစောင် ဖြစ်မြောက်နိုင်ရန်အတွက် မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ်၊ ဟိန္ဒီဘာသာတို့ဖြင့် စာမူများ ရေးသား ပေးပို့ခဲ့မြင့်ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့အားလည်းကောင်း၊ အချိန်မီပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်ပေးသည့် ကွန်ပြူတာ၊ ဒီဇိုင်း၊ ဖလင်ထုတ်ဆရာများအားလည်းကောင်း၊ လွန်စွာအပင်ပမ်းခံ၍ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ပေးကြသော ပုံနှိပ်တိုက်လုပ်သားများနှင့် စာအုပ်ချုပ်လုပ်ပေးသူတို့အားလည်းကောင်း လှိုက်လဲကျေးဇူး ဥပကာရတင်ရှိပါသည်။ တိုတောင်းသောအချိန်အတွင်းဆောင်ရွက်ကြရ၍ ဤစာအုပ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာ ချို့ယွင်းချက်များ မြင်တွေ့ရသည်ဖြစ်အံ့။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ချို့ယွင်းမှုမဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်၏ ချို့ယွင်းမှုအဖြစ်သာရှုမြင်ကြရန် လည်း မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ဤစာစောင်ကို သနန္တန ဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏ နှစ် ၅၀ ပြည့် အထိမ်းအမှတ်ပွဲ ကျင်းပစဉ်အတွင်း အချိန်မီ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိနိုင်ရန် ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုပေးသည့် စာပေစိစစ်ရေးအဖွဲ့နှင့် သာသနာရေး ဦးစီးဌာနမှ အဆင့်ဆင့် တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျေးဇူးကိုလည်း မေ့နိုင်ဘွယ်ရာမရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ဦးယာဒဝ

ထုတ်ဝေသူ

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု
အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက၊ မြင်းခြံဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တသောဘိတ ၏
သာရကိုယ ဩဝါဒကထာ

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏ နှစ် (၅၀)ပြည့် ရတုခိုနှင်ခါ မင်္ဂလာသမယဝယ် ယင်းအဖွဲ့ဝင် သူတော်စင် အပေါင်းတို့အား ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အကျိုးစီးပွားဖြစ်စေခြင်းငှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဟောတော်မူအပ်သော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ စတုက္ကနိပါတ်၊ အသုရဝဂ်၊ ဆဝါလာတသုတ်ကို အကျဉ်းချုပ်၍ ဩဝါဒပေးလိုပါသည်။

လောကဌ-

(၁) မိမိအကျိုးစီးပွားအတွက်လည်း မကျင့်၊ သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားအတွက်လည်း မကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်။

(၂) မိမိအကျိုးစီးပွားအတွက်သာ ကျင့်၍၊ သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားအတွက် မကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်။

(၃) သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားအတွက်သာ ကျင့်၍၊ မိမိအကျိုးစီးပွားအတွက် မကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်။

(၄) မိမိအကျိုးစီးပွားအတွက်လည်း ကျင့်၊ သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားအတွက်လည်း ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးရှိပေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတို့တွင် မိမိအကျိုးစီးပွားအတွက်လည်း မကျင့်၊ သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားအတွက်လည်း မကျင့်သော ပထမပုဂ္ဂိုလ်သည် မည်သည့်အရာဌာနဌိမ္ဟ သုံးမရသောကြောင့် (အသုံးမဝင်သောကြောင့်) ရွာရောတောပါ သစ်သားကိစ္စဟူသမျှ၌ သုံးမရသော (အသုံးမကျသော) အစွန်းနှစ်ဖက်၌မီးလောင်၍ အလယ်၌ မစင်လူးပေနေသော သူသေကောင်ဖုတ်သည့် ထင်းမီးစ(ထင်းကုလားတုံး)နှင့် တူပေသည်။

မိမိအကျိုးစီးပွားအတွက်သာ ကျင့်၍ သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားအတွက် မကျင့်သော ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်သည် ပထမပုဂ္ဂိုလ်ထက် သာလွန်၍ကောင်းမြတ်၏။

သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားအတွက်သာ ကျင့်၍၊ မိမိအကျိုးစီးပွားအတွက် မကျင့်သော တတိယပုဂ္ဂိုလ်သည် ပထမ၊ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်ထက် သာလွန်၍ ကောင်းမြတ်၏။

မိမိအကျိုးစီးပွားအတွက်လည်းကျင့်၊ သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားအတွက်လည်း ကျင့်သော စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား ယခင်ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးထက် သာလွန်ထူးချွန်သူ၊ အထူးခြီးမွမ်းအပ်သူ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်သူ၊ မြင့်မြတ်သူ၊ လိုလားအပ် တောင့်တအပ်သူ ဖြစ်ပေ၏။ နွားမမှ နို့ရည်၊ နို့ရည်မှ နို့ဓမ်း၊ နို့ဓမ်းမှ ဆီဉီး၊ ဆီဉီးမှ ထောပတ်၊ ထောပတ်မှ ထောပတ်ဆီကြည်ဖြစ်ရာ၌ ထောပတ်ဆီကြည်ကို အသာဆုံး အကောင်းဆုံးဟု ဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပေ၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဟောတော်မူအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတို့တွင် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ဝင် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရှေးရိုးစဉ်လာဖြစ်သော ဟိန္ဒူဘာသာရေး ကျင့်စဉ်တရားများကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းကြကာ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ကာယ၊ ဉာဏ၊ စာရိတ္တနှင့် မိတ္တ၊ ဘောဂ-ဗလငါးတန်ပြည့်စုံရန်အတွက် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ကြသည့်အပြင် မျိုးဆက်သစ်လူငယ်လူရွယ်များကိုလည်း အရည်အချင်းမြင့်မား၍ ဗလငါးမျိုး ဖွံ့ဖြိုးပြည့်စုံသည့် လူတော်လူကောင်းများဖြစ်လာအောင်၊ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး၊ အမျိုးသားရေးခေါင်းဆောင်ကောင်းများ ဖြစ်လာအောင် သင်တန်းများဖွင့်လှစ် သင်ကြားပို့ချလျက် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခြင်း စသည်ဖြင့် ပရဟိတလုပ်ငန်းများကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည့်အတွက် ကိုယ့်ကျိုးသူ့ကျိုး နှစ်မျိုးလုံးပြုကျင့်သော စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်ကြ၍ အထူးခြီးကျူးထိုက်သော သူများဖြစ်ကြပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ "ငါတို့သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဟောတော်မူအပ်သော သာလွန်ထူးမြတ် ခြီးမွမ်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ လုပ်ငန်းစဉ်ကို လိုက်နာပြုကျင့်နေသူများ ဖြစ်ပေသည်တကား" ဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်ကာ မဆုတ်မနစ်သော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် မိမိတို့သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီး၏ မွန်မြတ်သောလုပ်ငန်းစဉ်များ မဆုတ်မယုတ်ဘဲ အမြဲရှင်သန်တိုးတက်နေအောင် ဆက်လက်၍ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြပါဟု လေးလေးနက်နက် တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

ဘဒ္ဒန္တသောဘိတ

အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု

အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ ဥက္ကဋ္ဌ

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်

STATE SANGHA MAHANAYAKA PRESIDENT SAYADAW'S MESSAGE

ENGLISH TRANSLATION

CONGRATULATORY MESSAGE

On this 50th anniversary of the Sanatan Dharma Swayamsevak Sangh, which is an auspicious occasion, I wish to offer a Dhamma present to the members of the society a Sutta called Savalata from Asura Vagga of Catukka Nipata, Anguttara Nikaya. I hope this Sutta, taught by Gotama Buddha, will be of much beneficial to our members.

In this world, we can see for kinds of persons.

(1) One who does not work for his benefits as well as for others.

(2) One who works for oneself, but not for others.

(3) One who works only for others, but not for oneself.

(4) One who works for oneself as well as for others.

Out of the above four, the first kind of person i.e. one who does not work for oneself as well as for others is a useless fellow. He is just like a fire-wood which is not good to use for any construction work.

The second kind of person, one who works only for oneself, but not for others, is better than the first one.

The third kind of person, one who works only for others, but not for oneself, is better than the first one and the second person.

The fourth kind of person, one who works for oneself as well as for others, is the best in all of the above four. He is praiseworthy. He is leader. He is noble. He is wanted. He is like ghee which we get from milk passing through proper processes.

The members of the Sanatan Dharma Swayam Sevak Sangh are found to be the fourth kind of person. They protect, preserve and promote the Sanatan Dharma and its Hindu religious practices. They work themselves always to be fully endowed with Panca Bala (Five kinds of Strength) which are physical strength, mental strength, character strength, friendly strength and economical strength. They train their youths, who are their next generation, also to be endowed with Panca Bala and allround development. So they are the persons who work for the benefits of themselves and for others. They are noble and praiseworthy.

Thus I wish all of the members of Sanatan Dharma Swayamsevak Sangh to continue their noble Attathita Work (for one's own welfare) and Parahita Work (for others' welfare) diligently and continously as taught by Buddha in Savalata Sutta. I hope and wish the aim and object of the Society always be in progress because of such Attahita and Parahita Work of the members.

With much METTA.

Bhaddanta Sobhita
Abhidhajamaharatthaguru
Abhidhajaaggamaha saddhamma jotika
President
State Sangha Mahanayaka Committee
Union of Myanmar.

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ အကျိုးတော်ဆောင်၊ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက၊ မကွေးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုမာရ၏ သာရဏီယ ပြဝါဒကထာ

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ဟူသည် ရှေးရိုးစဉ်လာဖြစ်သော ကျင့်စဉ်တရားများကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သောအဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ထိုအဖွဲ့၏အလိုအားဖြင့် ဓမ္မအရ ကျင့်စဉ်တရားဟူသည် ဟိန္ဒူဘာသာရေး ကျင့်စဉ် တရားပင်ဖြစ်သည်။

ဟိန္ဒူဘာသာတရားများတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်နှင့် တူညီသောအရာများ များစွာပါဝင်သည်။ ပရဟိတ ပဋိပန္နတရား၊ မေတ္တာတရား၊ အဟိသာတရား စသည်များဖြစ်ကြသည်။ ဤသို့ တူညီသောအရာများများစွာပါဝင်နေသောကြောင့်ပင် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ဝင်များသည် မိမိတို့၏ ဘာသာရေးကျင့်စဉ်တရားများကို လိုက်နာကျင့်သုံးလျက်ပင် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏သာသနာတော်စည်ပင်ပြန့်ပွားရေးကိုအားပေးဆောင်ရွက်ကြကာ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ကြိုးပမ်းအားသစ်ကြပေသည်။

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီး၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဆရာကြီးဦးစိန်တင်သည်-

(၁) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ မေတ္တာ၊ ကရုဏာတော်ကို ဖြန့်ချိရန်၊

(၂) ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံများအချင်းချင်း ယဉ်ကျေးမှုဖလှယ်ရန်၊

(၃) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဖြစ်တော်စဉ်နှင့် တရားတော်များ ပြန့်ပွားရေးအတွက် စာအုပ်စာတမ်းများ၊ ဗီဒီယိုများ၊ ပြပွဲများ၊ အခြားသင့်လျော်သောနည်းလမ်းများဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန် စသော ရည်ရွယ်ချက်များဖြင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံဝယ် "ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုဖောင်ဒေးရှင်း"အဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့စည်းတည်ထောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပေသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အား လွန်စွာ ဗဟုသုတတိုးပွားစေနိုင်သော ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲများကို ပြည်တွင်းပြည်ပ၌ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပြသခဲ့ပေသည်။

ဤသည်တို့မှာ ဤသနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီး၏ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ကြိုးပမ်းအားသစ်မှု၏ အမြွက်မျှသော သာဓကများပင်ဖြစ်သည်။

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့သည် မျိုးဆက်သစ်လူငယ်လူရွယ်များ ကာယ၊ ဉာဏ၊ စာရိတ္တနှင့် မိတ္တ၊ ဘောဂ-ဗလငါးတန်ပြည့်စုံကြစေရန် ဘာသာရေး၊ လူမှုရေးတို့၌ အရည်အချင်းပြည့်ဝသူများဖြစ်လာကြစေရန် မိမိတို့ယဉ်ကျေးမှုကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်လာကြစေရန် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခြင်းဟူသော ဝံသာနုရက္ခိတလုပ်ငန်းများကို ကြိုးပမ်းအားထုတ် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နေသော အဖွဲ့အစည်းလည်းဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ မြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အပေါ်၌ မေတ္တာဓာတ်အပြည့်အဝဖြင့် အတူလက်တွဲ၍ သာသနာပြုနေကြသော သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ဝင်တို့အား ဘာသာတိုင်းက လက်ခံကျင့်သုံးနိုင်သော-

သီလံ သမာဓိ ပညာ စ၊
ဝိမုတ္တိ စ အနုတ္တရာ။
အနုဗုဒ္ဓါ ဣမေ ဓမ္မာ၊
ဂေါတမေန ယသဿိနာ။

ဤဂါထာ ဒေသနာတော်အရ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိဟူသော ဓမ္မလက်ဆောင်ကို ပေးလိုပါသည်။

ဤဂါထာ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ "မိမိထက်သာလွန်သော တရားမရှိ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိဟူသော ဤတရားလေးမျိုးတို့ကို များသောအခြံအရံရှိတော်မူသော ဂေါတမနွယ်ဖွား မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်ကုန်ပြီ"ဟု ဆိုလိုသည်။

သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာသုံးရပ် အကျင့်မြတ်ကို မည်သည့်ဘာသာကမျှ မပယ်ပါ။ ဘာသာတိုင်းကပင် လက်ခံကျင့်သုံးပါသည်။ ဤသိက္ခာသုံးရပ် အကျင့်မြတ်ကို အထွတ်အထိပ်ရောက်အောင် ကျင့်သုံးပါလျှင် ဝိမုတ္တိခေါ်သော လွတ်မြောက်မှုပန်းတိုင်သို့ မလွဲမသွေ ဆိုက်ရောက်နိုင်ပါသည်။

ထိုတွင် သီလဟူသည်မှာ သမ္မာဝါစာ-မှန်စွာပြောဆိုမှု-(ဝစီဒုစရိုက်မှရှောင်ကြဉ်မှု)၊ သမ္မာကမ္မန္တ-မှန်စွာပြုလုပ်မှု-(ကာယဒုစရိုက်မှရှောင်ကြဉ်မှု)၊ သမ္မာအာဇီဝ-မှန်စွာအသက်မွေးမှု-(မိစ္ဆာအာဇီဝမှရှောင်ကြဉ်မှု)တို့ ဖြစ်ကြသည်။

သမာဓိဟူသည်မှာ သမ္မာဝါယာမ-မှန်စွာအားထုတ်မှု၊ သမ္မာသတိ-မှန်စွာအောက်မေ့မှု၊ သမ္မာသမာဓိ-မှန်စွာတည်ကြည်မှုတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ပညာဟူသည်မှာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-မှန်စွာသိမြင်မှု၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ-မှန်စွာကြံစည်မှုတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဤတရားရှစ်ပါးကိုပင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

ဤသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဟူသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ကျင့်စဉ်တရားကို အထွတ်အထိပ်ရောက်အောင် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ပွားများပါလျှင် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့သားတို့ နေ့စဉ်ရွတ်ဆိုကြသော ဆုတောင်းပတ္ထနာများအနက် (၅)ခုမြောက် ဆုတောင်းစာပိုဒ်တွင်ပါဝင်သော "လူသည် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် သေခြင်းကင်းသော ထာဝစဉ်ငြိမ်းအေးရာသို့ ရောက်ပါစေ" ဟူသော ဆုတောင်းချက်ဖြစ်သော "ဝိမုတ္တိ"ဟု ဆိုအပ်သော လွတ်မြောက်မှုပန်းတိုင်သို့ မလွဲမသွေ ဧကန်မုချ ဆိုက်ရောက်ရမည်သာဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ဝင် သူတော်စင်အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီး၏ မွန်မြတ်သောရည်ရွယ်ချက်များ အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာတော်ကြီး စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကားတိုးတက်အောင် သာသနာပြုနိုင်ကြပါစေ၊ ဤမျှမက သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဟူသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ကျင့်စဉ်တရားတို့ကို ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြ၍ "ဝိမုတ္တိ" ဟုဆိုအပ်သော လွတ်မြောက်မှုပန်းတိုင်သို့ လျင်မြန်စွာ ဆိုက်ရောက်နိုင်ကြပါစေဟု သာရကိယသြဝါဒ ပုဗ္ဗင်္ဂမ အာသီသပတ္ထနာ ပြုလိုက်ပါသည်။

ဘဒ္ဒန္တကုမာရ
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု
အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက
နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ အကျိုးတော်ဆောင်
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်။

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဦးအောင်ခင်၏

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့.သို့

ရွှေရတုဆန္ဒမွန်

ခံစာ

သနန္တန ဓမ္မပါလကအဖွဲ့.ကြီးသည် ရွှေရတုအနှစ် (၅၀) ခရီးတိုင်အောင် လျှောက်လှမ်းလာနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ နှစ်ပေါင်း (၅၀) ကာလအတွင်း ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ရသော အခက်အခဲများနှင့် အောင်မြင်မှုများကို ပြန်လည်သုံးသပ်၍ ရှေ့.သို့.ဆက်လက် လျှောက်လှမ်းရမည့် ခရီးစဉ်အတွက် သင်ခန်းစာများ အပြည့်အဝ ရရှိခဲ့ပြီဟု ယုံကြည်ရပေသည်။

သနန္တန ဓမ္မပါလကအဖွဲ့.သည် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ၏ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုများကိုခံယူလျက် နိုင်ငံတော်ကချမှတ်ပေးသည့် ဦးတည်ချက် (၁၂)ရပ်နှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တို့၏ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး၊ စာပေရေးရာနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို မကွယ်မပျောက်ရအောင် ဝံသာနုရက္ခိတတရားဖြင့် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေသည်ကို တွေ့.ရှိရပေသည်။

ရှေ့.သို့ ဆက်လက်၍လည်း နိုင်ငံတော်မှ ချမှတ်ထားသည့် ဦးတည်ချက် (၁၂) ရပ်နှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာ ဝံသာနုရက္ခိတတရားကျင့်သုံးလျက် ဗလငါးတန်းဖွံ့ဖြိုးရေး အောင်မြင်စွာကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေကြောင်း ဆန္ဒပြုလိုက်ပါသည်။

အမှာစာ

(၁၄၈)

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးတွင် မိမိတို့ယုံကြည်ရာ ဘာသာကိုးကွယ်မှုများကို ပြုလုပ်လျက်ရှိကြပါသည်။ အထူးသဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ဘာသာတရားကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုသည် လူမျိုးစုံရောပြွမ်းနေထိုင်လျက်ရှိသဖြင့် ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုအမျိုးအစားသည်လည်း များပြားလှပါသည်။ နိုင်ငံတော်အနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း နေထိုင်ကြသည့် မြန်မာတိုင်းရင်းသားများ မိမိတို့ယုံကြည်ရာ ဘာသာတရားကို လွတ်လပ်စွာယုံကြည်ကိုးကွယ်ခွင့်ကို အပြည့်အဝပေးအပ်ထားပေသည်။ လူများစုကိုးကွယ်သည့် ဗုဒ္ဓဘာသာကိုသာမက လူနည်းစုကိုးကွယ်သည့် အခြားဘာသာများအား လည်း ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခွင့်ပြုလျက် ဘာသာရေးပွဲတော်များနှင့် အစည်းအဝေးပွဲများကျင်းပခွင့်ပြုခြင်း၊ ဘာသာရေးဟောပြောချက်များကို အသံလွှင့်ခွင့်ပေးခြင်း၊ ဘာသာရေးစာပေများ၊ စာစောင်များ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခွင့်ပြုထားခြင်း၊ ဘာသာရေးအဆောက်အအုံများ ပြင်ဆင်မွမ်းမံနိုင်ရန် စီစဉ်ခွင့်ပြုခြင်း စသည်ဖြင့် အခြားဘာသာများအား လည်း နိုင်ငံတော်မှ ကူညီစောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့လျက်ရှိသည်ကိုလည်း မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်နိုင်ကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့သို့ နိုင်ငံတော်မှ အားပေးထောက်ပံ့ကူညီမှုကြောင့် အခြားဘာသာများလည်း ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြပေသည်။ ယင်းဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့များတွင် ဤသန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့သည်လည်း တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်ပေသည်။

သန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့သည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်မှစတင်၍ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့သော ဘာသာရေးအသင်းတစ်ခုဖြစ်ပေသည်။ ဤအသင်းကြီးသည် ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တို့၏ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံများကို ထိန်းသိမ်း၍ လူငယ်များ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်စေရန်၊ ဗလငါးတန်ခိုင်မာစေရန် ဆောင်ရွက်နေသော အဖွဲ့ကြီးဖြစ်ပေသည်။ ဤအဖွဲ့၏ ယုံကြည်ချက်နှင့် ကျင့်စဉ်များမှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်း၊ ကံ,ကံ၏အကျိုးတရားများကို ယုံကြည်ခြင်း၊ သံသရာလည်ခြင်း၊ သံသရာမှလွတ်မြောက်ရန် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်း၊ လူ့လောကအတွင်း လိုက်နာစောင့်စည်းရမည့် လူ့ကျင့်ဝတ်၊ လူ့စည်းကမ်းများကို သင်ကြားပေးခြင်း၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲမှုမပြုစေရဘဲ အကြမ်းမဖက်မှု(အဟိ်သတရား)ကို လက်ကိုင်ထား ကျင့်သုံးခြင်း စသည်ဖြစ်ပေသည်။

ဤအဖွဲ့သည် လူငယ်များအား ဗလငါးတန်ပြည့်ဝစေရန်၊ အမျိုးသမီးများအား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်နှင့် ဝံသာနုရက္ခိတတရားများ ထွန်းကားစေရန် ကောင်းမြတ်သောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရသည်။

ဤသန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီးသည် ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တို့၏ ရှေးရိုးစဉ်လာ ဒီပါဝလီပွဲတော်ကြီးကိုလည်း နှစ်စဉ် ဦးစီးဦးဆောင်ပြု၍ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။ ဒီပါဝလီ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ဆီမီးများ တန်းစီထွန်းညှိပူဇော်ခြင်းဟု ဆိုလိုပေသည်။ ဆီမီးရောင်သည် လကွယ်ည၏ အမှောင်ထုကိုဖယ်ရှား၍ လောကကြီးကို အလင်းရောင်ပေးသကဲ့သို့ တလောကလုံး၌ရှိသည့် အဝိဇ္ဇာအမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်၍ သတ္တဝါအားလုံးတို့အား ဒုက္ခမျိုးစုံမှ ကင်းလွတ်ငြိမ်းချမ်းမှုကို ပေးနိုင်သည့် ဝိဇ္ဇာပညာတည်းဟူသော အလင်းရောင်များ ရရှိပါစေဟူသော သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို ဆောင်ယူကာ ဒီပါဝလီပွဲတော်ကို ကျင်းပပြုလုပ်နေကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း သန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့သည် ဘက်ပေါင်းစုံမှ လူသားအကျိုးပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်လာခဲ့သည်မှာ ၆၀နှစ်ဆိုလျှင် အနှစ် (၅၀)တိုင်အောင် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဤအဖွဲ့ကြီး၏ စွမ်းဆောင်ချက်များသည် သမိုင်းတခေတ်မှတ်တမ်းတင်ကျန်ရစ်မည်ဖြစ်ပေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ကိုးကွယ်မှုဘာသာတရားများသည် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား လူသားအချင်းချင်းအားလည်းကောင်း၊ သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံးတို့အားလည်းကောင်း ညှာတာသနား မေတ္တာ, ကရုဏာတရားများ ပွားများရေးနှင့် ဆင်းရဲဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေရန် တစ်နည်းနည်းဖြင့် လမ်းညွှန်ပြသနေခြင်းဖြစ်၍ လူသားများအနေဖြင့် အခြားသောဘာသာတရားများကို မထိပါးစေဘဲ မိမိယုံကြည်ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာကို လွတ်လပ်စွာ လိုက်နာကျင့်သုံးကြရန် တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသတည်း။

မောင်အံ့ (မဟာဝိဇ္ဇာ-ဘုံဘေ)

Message

from Director General of the Department of Religious Affairs

It is a privilege and honour to sent a message on the a suspicious occasion of the 50th anniversary of S.D.S. Sangh as the responsible official of the Department of Religious Affairs, I was invited to many of the Hindu religious ceremonies and festivals sponsored by the organization. In addition, I attended many certificates conferring ceremonies and visited the training school at Kyauktaga. I am deeply impressed by the dedication of its leaders and well disciplined students at the training school. The organization has been playing a vital role in transmiting Hindu cultural values to its younger generation diligently. These cultural values are not only benefiting the Hindu community but also other communities in Myanmar. Exhibition on Buddha life and the training course for the five qualifications of the youth are good examples. Teaching of Yoga and Sanskrit is useful for both the Hindu and Buddhist youth. Despite the limited resources, the organization is carrying on good tradition of Hindu culture. Therefore, we all should support its religious, cultural and social activities. We wish the organization every success and good luck in twenty first century.

Dr. Myo Myint
Director General
Department of Religious Affairs
6th January, 2000.

विपश्यना

विशोधन विन्यास

VIPASSANA

RESEARCH INSTITUTE

TRUST REG. No. E-10328 (MUMBAI).

GREEN HOUSE, II FLOOR, GREEN STREET, MUMBAI-400 023
PHONE: (022) 266 4039, 266 1846. FAX: (022) 266 4607.

दि. २२-११-९९.

मंगल-संदेश

सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ पिछली अर्धशताब्दी से म्यंमा में जिस प्रकार सतत सेवारत रहा है, यह मुझे भलीभांति विदित है और साथ ही विदित हैं इस सेवा के कल्याणकारी परिणाम भी। प्रिय रामप्रकाश धीर और उसके सहयोगी साथियों ने निःस्वार्थभाव से इस क्षेत्र में जो काम किया है और अब भी कर रहे हैं वह सर्वथा श्लाध्य है। संघ ने अपने अनेक कार्यों में भगवान बुद्ध और उनकी शिक्षा को उजागर किया है इससे उसने म्यंमा के देशवासियों का हृदय जीता है। पड़ोस के अन्य बुद्धानुयायी देशों में रहने वाले प्रवासी भारतीयों के लिए यह एक अनुकरणीय उदाहरण है। भारत और पूर्वी तथा दक्षिण-पूर्वी देशों के पारस्परिक संबंधों को सुदृढ़ बनाने के लिए उन देशों के प्रवासी भारतीय एक अत्यंत महत्त्वपूर्ण भूमिका अदा कर सकते हैं। यह स्नेह-संबंध भारत के गौरवस्वरूप भगवान बुद्ध और उनकी कल्याणी शिक्षा के माध्यम से ही दृढ़ से दृढ़तर बनाया जा सकता है। म्यंमा के प्रवासी भारतीयों ने इस दिशा में एक अच्छा आदर्श प्रस्तुत किया है। प्रवासी भारतीय जिस किसी देश में बसे हैं उन्हें वहां के मूल निवासियों के साथ समरस होकर घुल-मिल जाना अत्यंत आवश्यक है। जिन पड़ोसी देशों ने भारत 'की पुरातन सनातन धर्म-संस्कृति को श्रद्धापूर्वक अपना रखा है उनके साथ समरस हो जाने में तो कोई कठिनाई हो ही नहीं सकती। अतः इस दिशा में सबका प्रयत्नशील होना ही श्रेयष्कर है।

भगवान बुद्ध की पावन शिक्षा के आधार पर सेवाकार्य करते हुए सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ बर्मा के मूल निवासियों के लिए तथा वहां बसे भारतीयों के लिए भी हितकारी साबित हो, यही मंगल कामना है।

साशिष,

(सत्यनारायण गोयन्का)

दूरभाष : (००-९१) (०११) ६१७८६६२, ६१०३४९५
फैक्स : ९१-११-६१६५५२७
तार : हिन्दूधर्म

Phones : (00-91)(011) 6103495, 6178392
Fax : 6195527, 3792896
E-Mail : samvad @del2.vsnl.net.in
Gram : 'HINDUDHARMA'

विश्व हिन्दू परिषद

VISHVA HINDU PARISHAD

Registered Under Societies Registration Act 1860 No S 3106 of 1366-67 with Registrar of Societies, Delhi
संकट मोचन आश्रम, (हनुमान मंदिर) सेक्टर-६, रामकृष्णपुरम्, नई दिल्ली - ११००२२ (भारत)
Sankat Mochan Ashram, Ramakrishna Puram-VI, New Delhi - 110022 (Bharat)

पत्र संख्या Ref : वि0हि0प0/ /९९•

08 जून, 1999•

आजीवन
विष्णु हरि डालमिया
President
V H Dalmia

कार्याध्यक्ष
अशोक सिंहल
Working President
Ashok Singhal

वरिष्ठ उपाध्यक्ष
आचार्य गिरिराज किशोर
Senior Vice President
Acharya Giriraj Kishore

महामन्त्री
डॉ. प्रवीण भाई तोगडिया
Secretary General
Dr. Pravin Bhai Togadiya

संयुक्त महामंत्री
सदानन्द काकडे
ओंकार भावे
बालकृष्ण नाईक
Joint General Secretary
Sadananda Kakade
Omkar Bhaway
Balkrishna Naik

प्रिय बन्धुवर,

जय श्रीराम !

सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ की स्थापना की 50वीं वर्षगांठ पर स्मारिका प्रकाशन का समाचार प्राप्तकर हार्दिक प्रसन्नता हुई ।

इस क्षेत्र में जैसा सुनता आया हूँ व्यक्ति-व्यक्ति के धार्मिक एवं आध्यात्मिक जागरण के साथ-साथ समाज संगठन में चरित्रवान लोगों का निर्माण एवं उनके संगठन में बहुत बड़ा योगदान है । सच्चे मानों में यही मानव पूजा है । व्यक्ति मनुष्यत्व से ऊपर उठकर देवत्व को प्राप्त करता हुआ ईश्वरत्व को प्राप्त करें । अपनी व्यष्टि को समष्टि में विलीन कर दे ।

प्रभु के श्रीचरणों में स्मारिका प्रकाशन के उद्देश्यों की सफलता हेतु विनम्र प्रार्थना है ।

शेष शुभ ।

भवदीय

अशोक सिंहल

(अशोक सिंहल)
कार्याध्यक्ष

भारत का राजदूत
Ambassador of India

545-547, मर्चेंट स्ट्रीट
545-547, Merchant Street
पोस्ट बॉक्स सं. 751
Post Box No. 751
यांगोन म्यानमार
Yangon, Myanmar.
दूरभाष / Tel : (951) 250161, 250165
टेलेक्स / Telex : (083) 21431 INDEMB BM
फैक्स / Fax : (951) 254086, 250164

Explore India Millennium Year

November 24, 1999

MESSAGE

It is a matter of satisfaction that the Sanatan Dharma Swayamsevak Sangh will be celebrating its 50th Anniversary in Myanmar from 14th to 16th January 2000. The Organization has done excellent social and cultural work in Myanmar for the benefit of the Hindu community as well as for the friendly people of Myanmar. The Golden Jubilee Anniversary is milestone of great significance and achievement. Our congratulations and good wishes to the members of the Sanatan Dharma Swayamsevak Sangh for their future activities.

May the principles and tenets of the Sanatan Dharma, as propagated by Sangh, be a source of inspiration and enlightenment for generations to come.

I wish every success to the Golden Jubilee Celebrations and congratulate its organizers for the excellent work they are putting in.

(Shyam Saran)
Ambassador

सं. YAN(ISI) 321/12/99

दिनांक : नवम्बर 24, 1999.

संदेश

यह बहुत प्रसन्नता का विषय है कि सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ ब्रह्मदेश में अपनी पचासवीं वर्षगाँठ 14 से 16 जनवरी 2000 को मना रहा है। संघ ब्रह्मदेश में हिन्दू समाज तथा ब्रह्मदेश के मित्रवत लोगों को सामाजिक और सांस्कृतिक उत्थान के लिए उत्कृष्ट एवं प्रशंसनीय कार्य कर रहा है। संघ की स्वर्ण-जयन्ती एक बहुत ही महत्वपूर्ण उपलब्धि है। सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ के सदस्यों को मै अपनी बधाई और शुभकामनाएँ देता हूँ।

मै आशा करता हूँ कि संघ द्वारा 'प्रचारित सनातन धर्म के सिद्धान्त आनेवाली पीढ़ियों का मार्ग प्रदर्शन करते रहेंगे।

मै संघ के स्वर्ण-जयन्ती पर्व की सफलता की कामना करता हूँ तथा आयोजकों को उनके उत्कृष्ट कार्य के लिए बधाई देता हूँ।

श्याम सरन

(श्याम सरन)
राजदूत

शाही नेपाली राजदूतावास

पोष्ट बक्स नं. ८४, यांगोन, म्यान्मार
टेलिफोन नं. ५४५८८० र ५५३१६८
फ्याक्स नं. ५४९८०३
मिति :

सकेत न. शा.ने.रा.दू।

२०५६।०८।१०

हिन्दू समाजको सर्वांगिण विकास गर्ने पवित्र उद्देश्य राखी गत पचास वर्षदेखि म्यानमा देशमा अथक परिश्रम गर्दै अघि बढन सफल रहेको यस सनातन धर्म स्वयंसेवक संघको स्वर्ण शुभ जन्मोत्सवको पुनित उपलक्ष्यमा म यस पवित्र संघलाई आफ्नो तथा शाही नेपाली राजदूतावासका सम्पूर्ण परिवारको तर्फबाट हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दछु ।

यस संघको कर्मठ तथा योग्य नेताहरुको मार्गदर्शनमा यस संघको क्रियाकलापमा अझ विस्तार हुने छ भन्ने मेरो पूरा विश्वास छ । यस संघको उद्देश्य पूर्तिमा श्री परमेश्वरको आशिर्वाद प्राप्त हुन्छ भन्नेमा समेत म पूर्ण रुपमा विश्वस्त रहेको व्यहोरा समेत यस संघ परिवारमा अवगत गराउंदछु ।

महारथी (अ.प्रा.) सत्वित शमशेर ज.व. राणा
शाही नेपाली राजदूत

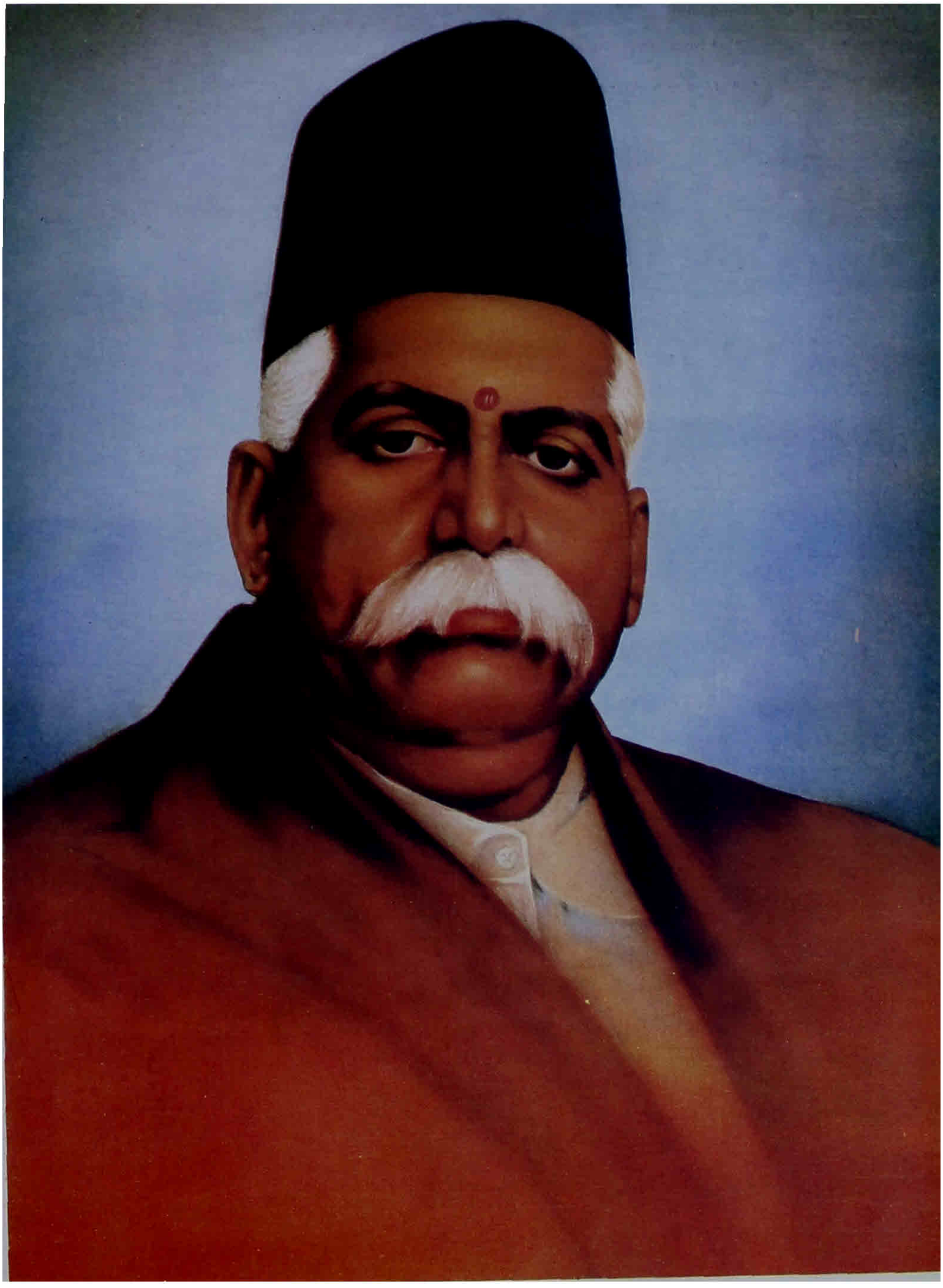

परमपूजनीय डॉ० केशव बलिराम हेडगेवार

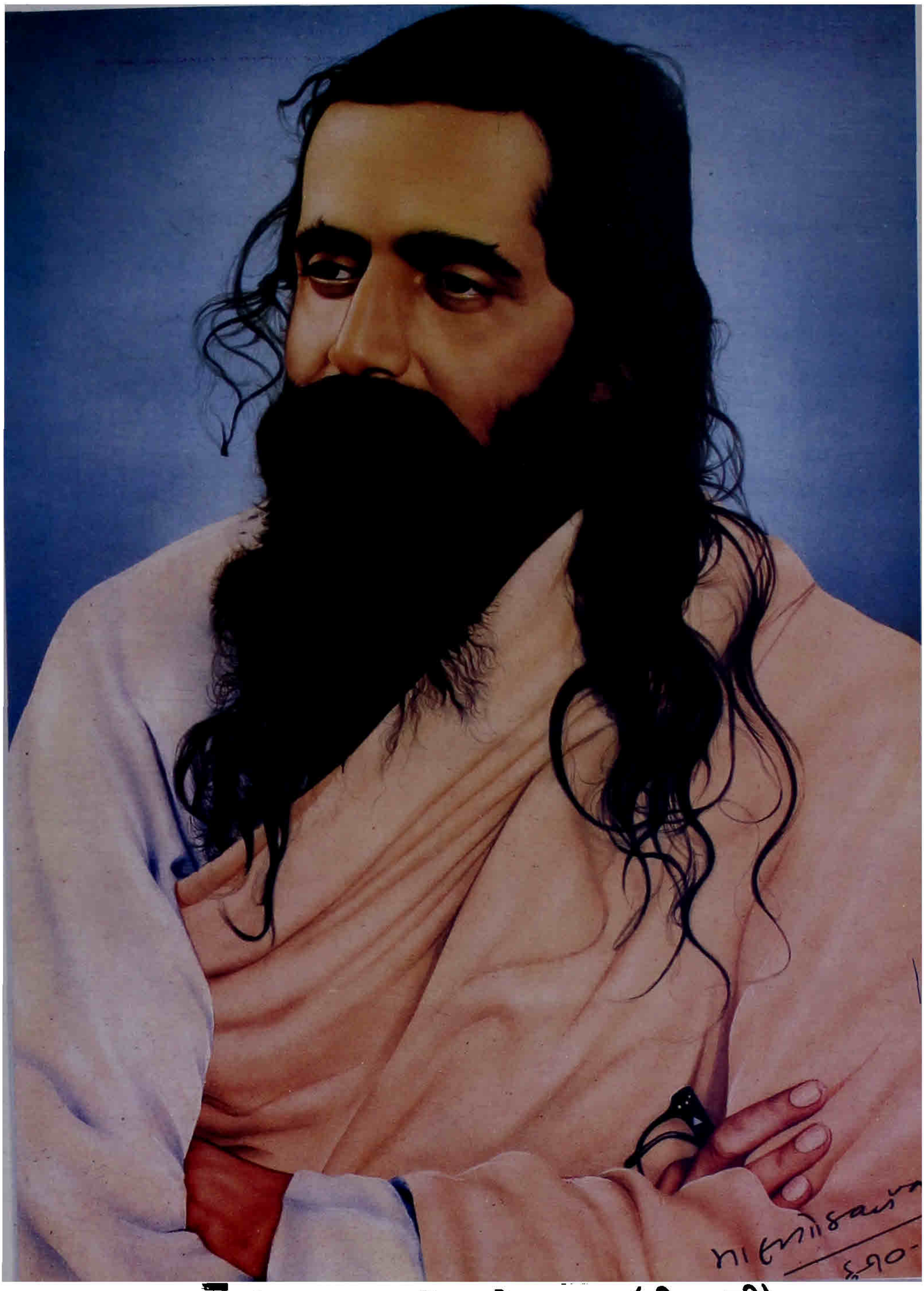

परमपूजनीय श्री माधव सदाशिव गोलवलकर (श्री गुरुजी)

ॐ

Estd 1953

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဟိန္ဒူသာသနာရေး ဗဟိုအဖွဲ့ချုပ်

(သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာန ထောက်ပံ့ကြေးရ အဖွဲ့ချုပ်)

အမှတ် ၁၈၆/၁၈၈၊ ရွှေဘုံသာလမ်း (အလယ်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

UNION OF MYANMAR

ALL MYANMAR HINDU CENTRAL BOARD (H.Q)

NO. 186 / 188, Shwebontha Street, Pabedan Township, Yangon, Myanmar. ☎ - *01-273239*

MESSAGE

On this auspecious occasion of the fiftieth anniversay of the Sanatan Dharma Swyamsevak Sangh, I am very happy to send this message to all of you who have participated at this commemoration to make the occasion a grand success with all zeal and enthusiasm.

On behalf of the All Myanmar Hindu Central Board, I would like to take the opportunity to emphasise with gratitude that Sanatan Dharma Swayamsevak Sangh has all along been with the Hindu Central Board since the time of its inception when His Holiness Swami Akunhtanandaji Maharaj of Shri Ramakrishna Mission kindly initiated the same in the year 1953.

In accordance with its Aims and Objects, the Sanatan Dharma Swayamsevak Sangh has been indulging itself in doing such meritorious tasks for the all round upliftment of the Hindu Samaj in particular and the whole humanity in general.

. Through its selfless services for the society with great devotion and dedication, it has achieved the paramount status in Myanmar among all the Hindu Associations. The zealous enthusiasm; the ardent endeavour and the constant effort of the Sangha Kariyakatas are worth enough to be appreciated.

Kindly also allow me to congratulate all those brothers and sisters, Swayamsevaks and sevikas who have engaged themselves in making this event a success from months ago in bodily, mentally and financially (i.e. Thann, Mann and Dhann).

Hari Om Tatsat

G. S. Sharma

(G.S. Sharma)
President
All Myanmar Hindu Central Board, Yangon.

"အစဉ်အဆက်မိန့်ခွန်းနှင့် သဝဏ်လွှာများ"

သံနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီး၏ သက်တမ်းကာလအတွင်း နှစ်ပတ်လည်သင်တန်းများ၊ အစည်းအဝေးများနှင့် အခမ်းအနားများကို အခါအားလျော်စွာ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ယင်းအခမ်းအနားများပွဲသို့ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သာသနာရေးဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များတို့က မိန့်ခွန်းများပြောကြားခြင်း၊ သဝဏ်လွှာများပေးပို့ခြင်းတို့ဖြင့် ချီးမြှင့်ခဲ့ကြရာ ၎င်းတို့မှာလည်း သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့. ဖြတ်သန်းလာခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၅၀)၏ မှတ်တမ်း တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပင်ဖြစ်၍ အချို့မိန့်ခွန်းနှင့် သဝဏ်လွှာတို့ကို ပြန်လည်စုစည်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

စာတည်းအဖွဲ့.

MESSAGE - MONYWA CAMP

(It is with great regret that I have been unable to avail of the opportunity of personally participating in the Camp organised by the Bharatiya Swayam Sevak Sangh at Monywa. I am therefore tempted to do the next best thing and that is to send a message to the participants).

Camps such as the one you are holding have great value. It is a gathering of the like-minded people devoted to the cause of character- building of the young men through imparting religious teaching and by it stressing before them, the intrinsic worth of their ancient culture and enabling them to imbibe all that is best in it. In short it equips a young man to be a worthy representative of his culture. Those of us who feel rightly proud of our culture, must therefore bear in mind that we have to so conduct ourselves that the life of each one of us can speak more than volumes of books written on the glory of our culture.

First charactistic of a cultured person is that he fits in admirably in the Society he lives in and projects his personality for the benefit of others. He lives as a part of an organic whole and therefore makes himself one with the enviornment. If we accept this let us start from this premises and harmonise our relationship with each other.

We Hindus in Myanmar are fortunate in that we share a common culture with our Buddhist brethren. Even in religious observances and practices, we are hardly different from each other. Our first duty is therefore to forge this bond of Common Unity. When Buddha set out 2500 years ago to spread the message of peace and eternal truths, he did not do so as the head of a particular sect or creed. What he was most concerned was the spread of true Dhamma — code of human conduct which would enable our lives and spread light where there was darkness before.

Let us imbibe the same spirit and forgetting the names that are given to us as Hindus and Buddhists, concentrate on the essential feature of our culture which spring from a common heritage.

We will then see the immense possibility of common action and outlook and enrich our life in such a manner that this world will be a better place to live.

I wish the participants of the Camp a great success in all their endeavours.

DINA NATH
President Hindu Central Board
Myanmar.

မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဟိန္ဒူအမျိုးသားဗဟိုရဲ့အဖွဲ့ချုပ်
ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးဒီနာနတ် (ဝဏ္ဏကျော်ထင်)
၏ သဝဏ်လွှာ (၁၉၆၃-ခုနှစ်)

ဟိန္ဒူ

'သနန္တနဓမ္မပါလက'အဖွဲ့ကြီးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏လုပ်ငန်းနှင့် တာဝန်များအမည်ရှိ စာအုပ်ကို ရေးသား ရိုက်နှိပ်နေကြောင်း ကြားသိရ၍ များစွာ ဝမ်းမြောက်မိပါသည်။ ဤစာအုပ်သည် ၄င်းအဖွဲ့၏ အခြေခံအယူအဆ သဘောတရားများကို လူအများနားလည်အောင် ကူညီနိုင်သဖြင့် အလွန်အသုံးဝင်သည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည် ပါသည်။ ဤအဖွဲ့ဝင်လူကြီးလူငယ်များ (အထူးသဖြင့် လူငယ်များ)သည်၊ ဓမ္မတရားတည်း ဟူသော ယဉ်ကျေးမှုသဘောတရားများကို ကိုယ်စိတ်နှလုံးနှင့် ရည်ရွယ်ချက်သန့်စင်စွာ တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်လုပ်ဆောင်လျက်ရှိကြောင်း လူများစွာ မသိကြသေးပေ။ ဤအဖွဲ့ဝင်များသည် လူ့လောကကြီး တစ်ခုလုံး၏ ကောင်းစားရေးကို ကိုယ်ကျိုးမဖက်ဘဲ လုပ်ဆောင်လျက်ရှိကြသည်။ လေဝယ် လွင့်မနေဘဲ အဓိပ္ပါယ်နှင့် ရည်မှန်းချက်ပြည့်ဝသောဘဝများကို ထူထောင်လျက်ရှိပေသည်။

'သွာယ်စေဝက'များသည်၊ အများအကျိုး ကိုယ်ကျိုးမဖက်ဘဲ စည်းကမ်းသေဝပ်စွာ သည်ပိုးလျက် ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ် နှစ်ထောင်းအားရစွာ လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ သူတို့သည် ခိုးမွမ်းခြင်းနှင့် ဆုလာဒ်ကိုလို၍ လုပ်ကိုင်ကြသူများလည်းမဟုတ်ပေ။ သူတို့သည် တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက် အလုပ်လုပ်ကိုင်ရန် အမြဲ အဆင်သင့်ရှိနေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဤသို့ လူငယ်များအား ပြုပြင်ပေးသော အဖွဲ့ကြီးအား အားလုံးကပင် ခိုးမွမ်းရှိသေ၍ အားပေးထိုက် ကြပေသည်။ ဤအဖွဲ့ကြီးသည် တစ်နေ့တစ်ခြားတိုးတက်၍ လူငယ်များအား ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုကို လေးစားသော တိုင်းပြည်၏ဂုဏ်ယူထိုက်သည့် သားကောင်း သမီးကောင်း များ ဖြစ်လာစေရန် ဆထက်ထမ်းပိုး ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေဟု လှိုက်လှဲစွာ ဆုတောင်းလိုက်ပါကြောင်း။

၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏
နွေရာသီနှစ်ပါတ်လည်သင်တန်းသို့ ပေးပို့ခဲ့သည့်
သာသနဥွန်ကြားရေးဝန်ဟောင်း ဗန္ဓုလ ဦးစိန်၏သဝဏ်လွှာ

လူကြီးမင်းများနှင့် အမျိုးသမီးများခင်ဗျား

ကျွန်တော်သည် လူကြီးမင်းများ၏ နှစ်ပတ်လည်အခမ်းအနားသို့ ကိုယ်တိုင်တက်ရောက်၍ သဘာပတိအဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန် သံဓိဌာန်ချပြီးဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် အလွန်အရေးကြီးသော အစိုးရကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ရုတ်တရက် ခရီးထွက်ခွာသွားရပါ၍ မင်္ဂလာကျက်သရေရှိလှစွာသော နှစ်လည်အခမ်းအနားတွင် သဘာပတိအဖြစ်ဖြင့် မဆောင်ရွက်နိုင်ပါ၍ ဤသဝဏ်လွှာကို ပေးပို့ရပါသည်။

ဟိန္ဒူလူမျိုးများနှင့် မြန်မာလူမျိုးတို့မှာ တိုင်ရင်းကျမ်းစာအရ အိန္ဒိယမဟျိမဒေသ 'သကျကုလ' အမျိုးအနွယ်တို့မှ ဆက်နွယ်ပေါက်ဖွားလာကြသော ညီအစ်ကိုများဖြစ်ကြကြောင်းနှင့် ဖော်ပြထားပါ၍ ကမ္ဘာဦးအစကပင် 'ဆွေမျိုးညာတိ' များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းတွင် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကို (၁၉၅၀) ခုနှစ်ကစ၍ တည်ဆောက်ခဲ့ပြီးနောက်...

(၁) ဟိန္ဒူနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့မှာ ပျောက်ကွယ်လျက်ရှိသော သနန္တနဓမ္မနှင့် ယဉ်ကျေးမှုကို ပြန်လည်ထူထောင်ရန်။

(၂) လူငယ်များ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်ရန်နှင့် ကိုယ်ကျင့်တရားရှိရန်။

(၃) ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတွင် နေထိုင်၍ ဤနိုင်ငံ၏ဓမ္မတရားများတွက် အကျိုးဆောင်ရန်။

(၄) ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဟိန္ဒူလူမျိုးများအချင်းချင်း ညီရင်းအစ်ကို မိသားစုစိတ်ဓါတ် သဘောတရားများပေါ်ပေါက်ရန် အလွန်မြင့်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်လုပ်ငန်းစဉ်များကို ထားရှိကြောင်းသိရပါ၍ အလွန်ပင် နှစ်ထောင်းအားရ ဝမ်းမြောက်လှပါသည်။

ခရိုင်နယ်များတွင် ဟိန္ဒူလူငယ်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာလူငယ်များနှင့် အတူတကွ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နေကြသည်ကိုတွေ့ရ၍လည်း သာ၍ပင် အားတက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ပါသည်။

ရာဇဝင်အရ ပြန်ပြောင်း၍ကြည့်ပြန်သောအခါ မြန်မာနိုင်ငံကို ဗြိတိသျှတို့က လွန်ခဲ့သော (၁၈၈၅)ခုနှစ်က နောက်ဆုံးသိမ်းယူသောအခါ အိန္ဒိယကွန်ဂရက်အသင်းကြီး၏ ပဌမဆုံးအကြိမ်မြောက် အစည်းအဝေးကြီးက ကန့်ကွက်ပြောဆိုခဲ့ဘူးသော နိုင်ငံရေးကျေးဇူးလည်း အထူးပင် ရှိခဲ့ဘူးပါ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့က ဟိန္ဒူလူမျိုးများအား ကျေးဇူးဥပကာရတင်ရုံမျှမက လွန်ခဲ့သော (၇၅)နှစ်ကကိစ္စကို ဤယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်ရှိရသည်ကို အထူးထုတ်ဖော်၍ ပြောပြလိုပါသည်။

ဟိန္ဒူအမျိုးသားများ၏ ဘာသာဝါဒအရ 'အဟိသဓမ္မ' အကျင့်မြတ်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များလည်း အထူးလေးစားကြည်ညိုသော ကျင့်ဝတ်တစ်ရပ်ဖြစ်သည့်ပြင် ဘာသာဝါဒအနေအားဖြင့်လည်း အိန္ဒိယမဟျိမဒေသ 'ဘာရတ်'နိုင်ငံတော်ကြီးနှင့် အထူးဆက်စပ်လျက်ရှိနေပါသည်။

'သနန္တနဓမ္မပါလက'အဖွဲ့ကြီး၏ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးများ အောင်မြင်ပါစေဟု ဆုတောင်းပတ္ထနာပြုပါကြောင်း သဝဏ်လွှာပါးလိုက်ရပါသည်။

MESSAGE

10 th April. 1964

To.

All my gurus & young friend trainees.

Hearty congratulations and ever so many thanks for giving me this opportunity to send you all this message of good cheer.

Carry on with your most noble work of spiritual purification and discipline.

As one who had the great good fortune to study at close quarters at your last training course at Myoma School. I say without any fear of contradiction and in all conscience. you are all on the right path of enabling your character, which should stand you in good stead throughout life.

This is a religious movement through and through. As such you need courage. faith. hope and charity.

If possible I should myself like to go on the course myself which I dare say will bring me the highest reward.

I am well over three score years and ten and have attended a number of training courses and conducted not a few courses myself in my life. Let me assure you that you all are launching on a great & good moral and spiritual self-discipline and surrender.

Your experience on this course will be highly cultural. purposeful and rewarding in a priceless way.

Faith hope. charity should be your guiding star. The art of living & working together for the common good in a noble manner is the best education—true education for us all. caring for and sharing with our fellow men.

World Assembly of Youth W.A.Y., M.R.A.Assemblies and training courses, Training Courses run by our Qwaker friends. "Young Diplomats' Conferences," Boys' Camps. Teachers' Confeds and Summer Schools. University Conferences. Bureau of International Conferences, Social Work Conferences and Seminars of various types have always appealed to me no little. And I have attended these assemblies in different parts of the world and I had this unique opportunity of serving as Consultants. Advisers and Lecturers.

Believe me. to my mind your training course is topping because it is a religious. rational and realistic approach to the various problems of life based on a sane. sound and sincere philosophy of life and living—particularly. guiding us to unfailing solutions to Youth's problems. to the only human answer for the problems. needs and desires and ambitious dreams. doubts and inescapable difficulties towards reaching man's estate.

The period of training is a true university of life and you learn the lessons by doing-precepts and practice. That is the key-note of success.

I cannot do better than concluding with the last words of Sir Walter Scott to his son-in-law:

- "Lockhart. be a good man."

Maung Ba Lwin
Hony. Director
Myoma Boys' & Girls' High School Yangon

၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ သနင်္ဘန္တမဟာပါလကအာဗဓဲ့

နှစ်ပတ်လည်သင်တန်းဆင်းပွဲတွင် ပြောကြားသော

ဦးလှပေ (အတွင်းဝန်)

ဘာသာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် လူမှုရေးဝန်ကြီးဌာန

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်လှန်ရေးကောင်စီ၏ မိန့်ခွန်း။

❖❖❖❖

ယနေ့ကျင်းပသော သနင်္ဘန္တမဟာပါလကအဖွဲ့ချုပ်၏ (၁၁)ကြိမ်မြောက်ညီလာခံတွင် ကျွန်တော့်အား သဘာပတိ အဖြစ်ဆောင်ရွက်ရန် ပန်ကြားသည့်အတွက် အထူးပဲ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ဂုဏ်လည်း ယူမိပါသည်။

ဤအဖွဲ့၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် လေ့လာကြည့်ရှုရာတွင် ဤအဖွဲ့ကြီးသည် ယခုမှပေါ်ပေါက်လာသည့် 'ရွှေကြာပင်' အဖွဲ့မဟုတ်ပဲ နှစ်ပရိစ္ဆေဒများစွာကပင် ကိုယ်ကျိုးမဖက်ဘဲ အမျိုးဘာသာ သာသနာယဉ်ကျေးမှု စသည်တို့၏ ဖွံ့ဖြိုးရေးကို ရှေးရှုပြီး ဖွဲ့စည်းထားယုံမျှမက လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ငန်းများတွင်လည်း ဤနိုင်ငံရှိ ပြည်သူလူထုနှင့် တသွေးတည်းတသားတည်း မိသားစုစိတ်ဓါတ်နှင့် လက်တွဲပြီး နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အကျိုးရှိစေမည့်ကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်နေခြင်းကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤသို့မွန်မြတ်သော လူမှုရေးရာအဖွဲ့ကြီး၌ အခါအခွင့်ကြုံကြိုက်၍ သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရသည့်အတွက် ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူမိပါကြောင်း ထပ်လောင်း အစီရင်ခံလိုပါသည်။

ဤအဖွဲ့ကြီး၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများတွင် အများပြည်သူလူထုနှင့် ကြည်ဖြူစွာ လက်တွဲဆောင်ရွက်နိုင်သည့် လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ချက်များ ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည့်အတွက် ဤအဖွဲ့ကြီးကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ခိုးကျူးမိပါသည်။ ဤအဖွဲ့ကြီးသည် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၌ နေထိုင်ကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးများနှင့် ဟိန္ဒူလူမျိုးများတို့၏ တူသောယဉ်ကျေးမှုကို အခြေခံပြီး ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှု၊ သစ္စာရှိမှု၊ ပြည်ချစ်စိတ်ဓါတ်ရှိမှု ရရှိရေးအတွက် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ပေးသည့် အဖွဲ့ကြီးဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဤနိုင်ငံတွင်သာမက အာရှတိုက်တခွင်မှာပင် ထင်ရှားကျော်ကြားသော အဖွဲ့ကြီးတစ်ခုဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်မှန်းလျက်ရှိပါသည်။ နိုင်ငံရေးမဖက် လူမှုရေးသက်သက်ဖြင့် အများအကျိုးကို အမျိုးဘာသာမရွေး သည်ပိုးဆောင်ရွက်နေသော အဖွဲ့ကြီးဖြစ်ခြင်းကြောင့် မနေ့အမြန်ဆိုသလို ဤအဖွဲ့၏မွန်မြတ်လှသည့် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လုပ်ငန်းတို့သည် တစ်နေ့တစ်ခြား ဒီရေအလားကဲ့သို့ တိုးတက်ထွန်းကားလာပါစေဟု ဆုမွန်တောင်းကာ နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါသည်။

အဖွဲ့ဝင်အပေါင်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၌
မော်လမြိုင်မြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သော သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏
ရက်တိုသင်တန်းဆင်းပွဲတွင်
ဆရာကြီး ဦးရာမာ- မိန့်ကြားသော မိန့်ခွန်း

ကြွရောက်လာကြသော လူကြီးမင်းများခင်ဗျား. . .

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ဆိုသည်မှာ . . .

သနန္တနဓမ္မ - ရှေးဟောင်းကျပြီး အဆီအနှစ်ပြည့်ဝသောတရား။

ပါလက - စောင့်ရှောက်ခြင်း။

ထို့ကြောင့် ဤအဖွဲ့သည် ရှေးဟောင်းကျပြီး အဆီအနှစ်ပြည့်ဝသောတရားတို့ကို လိုက်နာကျင့်သုံး စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းသောသူများ၏ အစုအဝေးဖြစ်သည်။

သနန္တနဓမ္မအကြောင်း အနည်းငယ်ရှင်းပြပါရစေ။

သနန္တနဓမ္မသည် - ကျမ်းစာတစ်ခုတည်း၏ သင်ကြားချက်သာမဟုတ်၊ ဆရာတစ်ဦးတည်း၏ ဟောပြောချက်သာမဟုတ်ပဲ မဇ္ဈိမဒေသမှ ကျမ်းစာအစောင်စောင်၊ ဆရာအသီးသီးတို့၏ သင်ကြားဟောပြောချက်များ၏ အနှစ်သာရကို ဆိုလိုပါသည်။

မဇ္ဈိမဒေသ၏ ဒဿန (အသိအမြင်)သမိုင်းကိုကြည့်လျှင် (၁) ဝေဒကျမ်းများ (၂) ဥပနိသျှဒ် ကျမ်းများ (၃) ပုရက်ကျမ်းများ (၄) ဂိုဏ်းကြီး (၆)ဂိုဏ်း။ (ဝိသေသိက၊ နျာယ၊ သင်္ချ၊ ယောဂ၊ မိမံသ၊ ဝေဒန္တ)- (၅) မဟာဝီရ (၆) ဗုဒ္ဓဂေါတမ (၇) မနုဓမ္မသတ် (၈) ဘက္ကတိဝါဒ (၉) ရာမယဏ (၁၀) မဟာဘာရတ (ဘဂဝါဂီတ) (၁၁) ဂုရုနာနတ် (၁၂) ရမ်းမိုဟန်ရွိုင်း (၁၃) ဆွာမိဒယားနန္ဒ (၁၄) ရားမားကရစ်သျှန စသည့်ကျမ်းများနှင့် ဆရာသခင်များ၏ သင်ကြားဟောပြောချက်များအပေါ်မူတည်၍ ဘာသာရေးဂိုဏ်းငယ်များ ကွဲလွဲခဲ့လေသည်။

ရှေးဟောင်းဟိန္ဒူ-ဗုဒ္ဓဘာသာ-ဂျိန်း-ဆစ်(ခ်)-ဗြဟ္မဏ-အာရိယ-ဝေဒန္တ စသည့် ဂိုဏ်းအားလုံးတို့၏ အနှစ်သာရကို ရှာဖွေရာတွင်-

(၁) ကမ္မနှင့် ကမ္မအကျိုး (၂) ကမ္မာနှင့် ဘဝ၏ဒုက္ခ (၃) ဘဝကူးပြောင်းခြင်း (၄) ကျင်လည်ရခြင်း (၅) လွတ်မြောက်ခြင်း (နိဗ္ဗာန်) (၆) အကြမ်းမဖက်ခြင်း (အဟိංသာ) (၇) ကိုယ်ကျင့်တရား (သီလ) စသည့်အခြေခံတူညီချက်များကို တွေ့မြင်ရပေမည်။

၄င်းတရားတို့မှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပေါ်ထွန်းခဲ့သမျှ ဓမ္မတရားတို့အနက် ရှေးအကျဆုံးဟု ကမ္ဘာ့ပညာရှင်များက ဝန်ခံပြီးဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဖန် ၄င်းတရားများတွင် တစ်ခုဖြစ်သော (သီလ) ကိုယ်ကျင့်တရားမှာ ငါးပါးသီလကို လုံခြုံအောင်ထိန်းသိမ်းသွားခြင်းသည်လည်းကောင်း ငါးပါးသီလကို ချိုးဖောက်ခြင်းသည် မကောင်းဆိုသောအချက်ပင်- မည်သူမျှမငြင်းနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် သနန္တနဓမ္မ-ရှေးဟောင်းကျပြီး အဆီအနှစ်ပြည့်ဝမှန်ကန်သောတရားဟုဆိုရပေမည်။

အဖွဲ့ဝင်အပေါင်းတို့ခင်ဗျား -

ယနေ့ သင်တန်းဆင်းချိန်မှစ၍ သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း ရှေးဟောင်းကျပြီး အဆီအနှစ်ပြည့်ဝသောတရားများကို လိုက်နာကျင့်သုံး စောင့်ရှောက်ရေးအသင်းဖြစ်သောကြောင့် ဤအဖွဲ့ခွဲ၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်များဖြစ်သော-

(က)ကာယဉာဏနှင့် စာရိတ္တသုံးခုကို မြှင့်တင်ရေး။

(ခ) တိုင်းချစ်၊ ပြည်ချစ်စိတ်ဓာတ်နှင့် အမိနိုင်ငံအပေါ် သစ္စာစောင့်သိသောစိတ်ဓာတ် မွေးမြူရေး

(ဂ) လူမှုဝန်ထမ်းနှင့် သာသနာရေးလုပ်ငန်းများကို ထိရောက်စွာဆောင်ရွက်ရေးများကို သာလိုက်နာကျင့်သုံးကြ၍ အဖွဲ့၏ ပညတ်တားမြစ်ချက်အရ နိုင်ငံရေးနှင့် လုံးဝမပါတ်သက်စေဘဲ ရှာခါးများကို မှန်မှန်တက်လှမ်းကာ ကာယ၊ ဉာဏ၊ စာရိတ္တတို့တွင် ထူးချွန်လောက်အောင် ကောင်းစေ၍ အမိနိုင်ငံအပေါ် သစ္စာစောင့်သိပြီး တိုင်းချစ်ပြည်ချစိစိတ်ဓာတ်ဖြင့် လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းများနှင့် သာသနာရေးလုပ်ငန်းများတွင် ထိရောက်စွာဆောင်ရွက်လျက် တိုင်းပြည်နှင့်သာသနာ၏ သားကောင်းများဖြစ်နိုင်ရန် ဆက်လက်ကြိုးစားသွားကြပါရန် တိုက်တွန်းသတိပေး နှုံးဆော်မှာကြားရင်း နိဂုံးချုပ်ရပါသည်ခင်ဗျား. . . ။

MESSAGE

I am glad to have the opportunity of saying a few words to my collegues, elders, and the members of the Sanatan Dharam Swayamsevak Sangh during this very suspecious occasion of the fiftieth Anniversary of the Sangh.

With whatever I could learn and experience till today in my contact with this Cultural organization, I come to understand that they are the real hard workers who with full devotion and dedication are serving the humanity in General and the Hindu Society in particular, according to its profound name.

The teachings of what we call Sanatan Dharma are of high moral aspects which have been laid down by the Sages and Saints of the time immemorial.

It is the duty bound for the Sanathan Dharma Swyamsevak Sangh to promote and propagate all those immortal worthiness of the ancient Dharma by all means. All those efforts which Sangh had put, done, and contributed uptil now has inculcated among the youngsters of the Society to know their ancient culture through the ways and means of its own. i.e. creating the spirit of selfless services, Ardent endevour, High moral character, devotion, unity discipline and constant efforts.

My sincere advice is that priority should also be given for more mutual understanding among the vast Hindu society which is varied by different castes, creeds and way of worship and the languages etc.

I wish all round success to this fiftieth anniversary Celebration.

Thanks.

(U KYI NYUNT)
Patron
Sanatan Dharma Swayamsevak Sangh,
Yangon.

सनातन. धर्म स्वयंसेवक संघ ५० वीं वर्ष गांठ
သနဒန်ဓမ္မပါလက အဖွဲ့. နှစ်ငါးဆယ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်
SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH 50TH ANNIVERSARY
No. 227-229, 37th Street, Yangon, Myanmar. P.O. Box - 1464. Ph: 251486

သနဒန်ဓမ္မပါလကအဖွဲ့.

နှစ်ငါးဆယ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ်ကျင်းပရေးဗဟိုကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ၏ အမှာစာ

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ သည် ယခုအခါ ကမ္ဘာတစ်ဝှန်းလုံး၌ စိတ်ဝင်စားမှု အသစ်ဖြစ်ပေါ်စေလျက် ရှိနေသည်ကို အရာရာတွင် တွေ့မြင်နေရသကဲ့သို့ပင် သနန္တနဓမ္မပါလအဖွဲ့ဝင် ဆွယ်စေဝကများတွင်လည်း ဆံယအဖွဲ့အား စတင်ဖွင့်လှစ်သည့် နှစ်ငါးဆယ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ်ပွဲကို အကြောင်းပြု၍၊ အားသစ်လောင်းသလို အောက်မေ့ခံစားကြရခြင်းမှာ အံ့ဖွယ်မဟုတ်ပေ။

သနန္တနဓမ္မပါလအဖွဲ့. နှစ်ငါးဆယ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်ပွဲ ကျင်းပဆောင်နွဲရန် လက်ရှိအဖွဲ့တွင် တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၉၉ ခုနှစ် တစ်နှစ်ပတ်လုံး ကာယ၊ ဉာဏ အစီအစဉ်များကို ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည့်အပြင် သွေးလှုံခြင်း၊ ယဉ်ကျေးမှု အကပဒေသာပြိုင်ပွဲများကိုပါ စနစ်တကျ စီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါကိစ္စရပ်များအတွက် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့.နှစ်ငါးဆယ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်ပွဲ ကျင်းပရေးဗဟိုကော်မတီတစ်ရပ်ဖွဲ့စည်းခဲ့ရာ၊ မိမိအား ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူရန် ကမ်းလှမ်းကြပါသည်။ ဤတာဝန်ကို လက်ခံသင့် မခံသင့်ကို ချင့်ချိန်နေခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် တာဝန်ယူလိုက်ရပါသည်။

ဆံယအဖွဲ့လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာတွင် အလုပ်တစ်ခုကို အောင်မြင်ပြည့်စုံသည့်တိုင်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းထက် ထိုအလုပ်နှင့် စပ်လျဉ်းသော ပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ကြံစည်ပုံ၊ စုပေါင်းဆောင်ရွက်ပုံတို့ကို အဓိကထားကြသည့် အစဉ်အလာရှိသည်နှင့်အညီ ဤကျင်းပပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ကျရာတာဝန်ကို ကြိုးစားဆောင်ရွက်နိုင်မှုရှိမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဆံယအဖွဲ့.လုပ်ငန်းတွင် ရှာခါးများမှတစ်ဆင့် အစဉ်မပြတ်ဆက်သွယ်မှုရှိနေပြီး အစီအစဉ်များ တစ်ခုပြီးတစ်ခုဆောင်ရွက်နေရသောကြောင့် သက်ဆိုင်သော ကာရ်ယကရ်သာ (တာဝန်ခံ) များ ၎င်းတို့တာဝန်များကို အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်နိုင်ရန် သင်တန်းများရရှိ၍ ကျွမ်းကျင်ပြီးသားဖြစ်လို့သာဖြစ်ရပါကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုထိတိုင်ဆောင်ရွက်လာသော အစီအစဉ်များအားလုံးလိုလို လျာထားချက်နှင့်အညီ ပြီးမြောက်အောင်မြင်မှုများကို ရာနှုန်းပြည့် ဖြစ်သည်ဟု ပြောနိုင်ပါသည်။ ရှေ့တွင်ဆောင်ရွက်ရန် ကျန်ရှိနေသေးသော အစီအစဉ်များသည် ယခုပြီးခဲ့သည့် အစီအစဉ်များထက်ပို၍ပင် ခက်ခဲပြီး လွန်စွာအရေးပါသည်ဖြစ်ရာ သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်များက ဆထက်ထမ်းပိုး ကြိုးစားဆောင်ရွက်ကြပြီး အောင်မြင်မှုအပြည့်အဝကို ရယူကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရုံမက ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိကြောင်းကို ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ထိုသို့ဆောင်ရွက်မှုတွေ့ကြောင့် မိမိတို့ ဟိန္နူအဖွဲ့အစည်းတွင် မျှော်လင့်သည်ထက်ပို၍ အကျိုးကျေးဇူးဖြစ်ထွန်းနေမည်မှာမလွဲပေ။

ယခုကျင်းပနေရသော နှစ်ငါးဆယ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ် အစီအစဉ်များ ကျင်းပရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ ဟိန္နူတစ်ရပ်လုံး၏ ပါဝင်ကူညီမှုများဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည့်အလျောက် အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါကြောင်း အထူးဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါသည်။

(ဦးမောင်ရွှေ (ခ) B. L. Goenka)

सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ ५० वीं वर्ष गांठ
သနန်တန် ဓမ္မပါလက အပွဲ. နှစ်ငါးဆယ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်
SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH 50TH ANNIVERSARY
No. 227-229, 37th Street, Yangon, Myanmar. P.O. Box - 1464. Ph: 251486

သနန်တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့.
နှစ်ငါးဆယ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်စာစောင်ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌ၏ အမှာစာ

သနန်တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့သည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဟိန္ဒူများ ဘက်စုံတိုးတက်ရေးကို ရည်ရွယ်ကာ ဗလငါးတန်ဖွဲ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းကို အဓိကထား၍ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လာသည်မှာ၊ ယခုအခါ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်တိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ နှစ်ငါးဆယ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အစီအစဉ်များကို ကျင်းပပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် နောင်လာနောက်သားများအဖို့ မိမိတို့၏ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ ယဉ်ကျေးမှုအတွက် ဂုဏ်ပြုနည်းယူဖွယ်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ယူဆပါသည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ငယ်ရွယ်စဉ် ကျောင်းသားဘဝကစ၍၊ ဆံယအဖွဲ့ဝင် ဆွယ်စေဝကတစ်ဦးဖြစ်ခြင်းကို ဂုဏ်ယူ ကျေနပ်မိပါသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် ယခု နှစ်ငါးဆယ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အစီအစဉ်များကို တစ်ခုမကျန် အားလုံးအောင်မြင်စွာ ပြီးပြည့်စုံခြင်းငှါ မိမိအနေဖြင့် ရရာတာဝန်များကို အားပါးတရ ထမ်းရွက်ရန် ဝန်မလေးပဲ နှင့် ဝမ်းသာစွာလက်ခံလိုက်ပါသည်။

အထူးအားရမိသည်မှာ မိမိနှင့်အတူ တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးနေကြသော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တို့၏ အားတက်သရော၊ မနားမနေ၊ မည်သည်းမည်မျှပဲ၊ တက်ကြွစွာဖြင့် ပါဝင်ပြီး အားပေးဆောင်ရွက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြင့် ဆံယလုပ်ငန်းသည် ဘုရားသခင်လုပ်ငန်းကိစ္စဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်ခြင်းကို ပို၍ပင် ထင်ဟပ်စေပါသည်။

ကျွန်တော့်အနေနှင့် ယူရသည့်တာဝန် (နှစ်ငါးဆယ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်စာစောင်) ထုတ်ဝေရေးဖြစ်ရာ၊ အဆိုပါ တာဝန်ကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်စွာ ကျေကျေပြန်ပြန် ထမ်းဆောင်ရာတွင် ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အား၊ ငွေအားပါမကျန် အဘက်ဘက်မှ ကူညီပံ့ပိုးကြသော မိတ်ဆွေသင်္ဃအပေါင်းတို့အား မနည်းသော ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

(ဗကျရာန်းဂ်လားလ်ရွားမား (ခ) ဦးမောင်မောင်)

ဂုဏ်ပြု ကျေးဇူးစကား

❖❖❖❖

သနန္တန ဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ငါးဆယ်ကတည်းက မြန်မာနိုင်ငံတွင် စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။ အဖွဲ့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သနန္တနဓမ္မ-ရွေးရိုးရာ ဘာသာ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဓလေ့ထုံးတမ်းအစဉ်အလာကောင်းများကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးနှင့် အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ ပြန့်ပွားရေးတို့ကို ဆောင်ရွက်ပေးရေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ အထက်ပါ ရည်ရွယ်ချက်များ အောင်မြင်စေရန်၊ လူငယ်လူရွယ်များတွင် ဗလငါးတန် ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ စည်းကမ်းလိုက်နာ ဆောင်ရွက်တတ်ရေး၊ အချင်းချင်း ညီအစ်ကိုရင်းပမာ ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာ စုပေါင်းဆောင်ရွက်တတ်စေရေးတို့ကို လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးကာ၊ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် ဂုဏ်ယူအားထားနိုင်စွမ်းရှိသူများ ပေါ်ပေါက်လာစေခြင်းတို့ကို အခြေခံထား၍ အကောင်အထည်ဖော်လျက်ရှိပါသည်။

သက္ကရာဇ်(၂၀၀၀)ပြည့် ဇန်နဝါရီလ (၁၄) ရက်နေ့တွင် ကျရောက်သည့် မကရဆံကရန္တိ ပွဲတော်နေ့သည် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ နှစ် (၅၀) ပြည့် မင်္ဂလာနေ့ရက် ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ငါးဆယ်တာ ကာလပတ်လုံး သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့မှ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် လူမှုရေးရာ အကျိုးပြုလုပ်ငန်းများ ရည်ရွယ်ချက်နှင့်အညီ တိုးတက်အောင်မြင်စေရန်၊ ကိုယ်ကျိုးမဖက် အများအကျိုးသက်သက်၊ အဖက်ဖက်မှ ကိုယ်အား၊ စိတ်အား၊ ဉာဏ်အား၊ ဓနအားတို့ဖြင့် ကူညီပံ့ပိုးခဲ့ကြသော ရဟန်းရှင် လူပုဂ္ဂိုလ်အများအပြားနှင့် ဆက်သွယ်မှု ရရှိခဲ့ပါသည်။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ အမှူးပြု၍ တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်မြို့နယ်အသီးသီးရှိ သြဝါဒစရိယ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၊ သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ သြဝါဒနှင့် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများ၊ အဆင့်ဆင့်သော ဒေသအုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများ၊ ဘုရား၊ ပုထိုး၊ စေတီတော်မြတ် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတော်များမှ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် လူကြီးများ၊ မြို့မိ မြို့ဖ ဓမ္မမိတ်ဆွေများအား လုံး၏ ကူညီပံ့ပိုးချီးမြှင့် အားပေးမှုဖြင့် ၁၉၅၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၈ ခုနှစ် တိုင်အောင် မြန်မာနိုင်ငံ တဝှမ်းလုံး တိုင်း၊ ပြည်နယ်၊ မြို့နယ် အသီးသီးများတွင် သနန္တနဓမ္မပါလက အဖွဲ့မှ ဦးစီး၍ ပုဒ္ဒဝင်ပြပွဲများကို ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ပြသနိုင်ခဲ့သဖြင့် နိုင်ငံတော်နှင့် အများပြည်သူတို့ အကျိုးအတွက် တစ်ဘက်တစ်လမ်းမှ အုဋ္ဌတစ်ချပ် သဲတစ်ပွင့်အဖြစ် ဖြည့်စွက်ဆောင်ရွက်ခွင့် ရရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် ရဟန်းရှင်လူ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ကျေးဇူးတရားများ အဖွဲ့ဝင်အားလုံး၏စိတ်ဝယ် ယနေ့တိုင် ကိန်းအောင်းလျက်ရှိပါသည်။ ထို့အတူ နေ့စဉ်ရှာခါးများ ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ဗလငါးတန် ဖွံ့ဖြိုးရေးသင်တန်းများ ကျင်းပရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဟိန္ဒူ ဓမ္မသင်ကြား ပို့ချရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရေးတွင်လည်းကောင်း၊ ကျောက်တံခါးမြို့နယ်ရှိ သနန္တန ဓမ္မရိပ်သာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး လုပ်ငန်းများတွင်လည်းကောင်း၊ သစ္စာရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း၊ သနန္တန ဓမ္မပါလက ပြကွဒိန်များ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိရာတွင်လည်းကောင်း၊ အခြားအခြားသော လူမှုဝန်ထမ်း လုပ်ငန်းများ စွယ်တော်မြတ်စေတီ တည်ထားကိုးကွယ်ရာတွင် တည်ဆောက်ရေးလုပ်အားပေးခြင်း၊ သွေးလှူဒါန်းခြင်း အစရှိသည်တို့ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ရာတွင် ချီးမြှင့်အားပေးခဲ့ကြသော နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများ၊ မြန်မာနိုင်ငံ အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများ၊ ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများနှင့် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသူများ၊ ကျေးဇူးတရားများသည်လည်း ကြီးမားဂုဏ်ယူဘွယ်ကောင်းလှပါသည်။

ကိုယ်ကျိုးမဖက် အများအကျိုးသက်သက်အတွက်သာ အဖွဲ့၏လုပ်ငန်းများ အရှိန်အဟုန်မပျက် အမြဲတိုးတက်အောင်မြင်စေရန် ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှုပြုခဲ့ကြသော Shri Dr. Mangal Sen Jee, Shri Dina Nath Jee, Sanghchalak Shri R.C. Pandey Jee, Dr. Om Parkash Jee, S. Zora Singhjee, Parcharak Shri Rameswar Prasad Jee, Shri B.Bapniya Jee, Shri Ram Charam Jee, Shri Shadilal Gurwara Jee, Shri Ramdev Verma Jee, ဆရာကြီး ဦးမာယ၊ ဆရာကြီး ဦးဆန်းထွန်း၊ ဆရာကြီး ဦးသော်ဇင်နှင့်

အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ယနေ့ ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ အသက်ထင်ရှားမရှိကြသော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ကျေးဇူးသည် အဖွဲ့ကို နှစ် (၅၀) တိုင် ခိုင်ခိုင်မာမာ တည်တံ့နိုင်ရေးအတွက် အထူး အရေးပါခဲ့ပါသည်။

ထိုမျှမက အဖွဲ့၏ ရည်ရွယ်ချက်လုပ်ငန်းများ ဆထက်ထမ်းပိုး အောင်မြင်ရန်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြား ပျံ့နှံ့အောင် မိမိတို့၏ ဘဝနှင့်တန်ဖိုး မဖြတ်နိုင်သော အချိန်များကို ပဓာနမထားဘဲ အားကြိုးမာန်တက် နှစ်အပိုင်းအခြားအလိုက် ပံ့ပိုးကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော အချိန်ပိုင်း သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အဖွဲ့ စတင် တည်ထောင်စဉ်မှ ယနေ့ထိ အချိန်ပြည့် သာသနာပြုနေသော သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ကျေးဇူးတရားသည် လည်း အဖွဲ့အတွက် တန်ဖိုးမဖော်ပြနိုင်အောင်ပင် ကြီးမားလှပါသည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ကျေးဇူးရှိခဲ့သူများ၏ ကျေးဇူးတရားတော်များကို ပြန်လည် သတိရနေရန်နှင့် အဖွဲ့၏ ရှေ့လုပ်ငန်းများ တိုးတက်ကောင်မွန်ရေးအတွက် သင်ခန်းစာများယူရန် တာဝန်ရှိသည်နှင့်အညီ ရှေးရိုးစဉ်လာအရ သနန္တန ဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏ နှစ် (၅၀) ပြည့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် သင်္ကြာဇ် (၂၀၀၀)ပြည့် ဇန္နဝါရီလ ၁၄ ရက်၊ ၁၅ ရက်၊ ၁၆ ရက်နေ့များတွင် အစီအစဉ်များ ချမှတ်၍ ရန်ကုန်မြို့တွင် တခန်းတနား ကျင်းပရန် စီစဉ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သနန္တန ဓမ္မပါလကအဖွဲ့ နှစ် (၅၀) ပြည့် အထိမ်းအမှတ် လုပ်ငန်းစဉ်များအဖြစ်

(၁) ယခင်က နေ့စဉ် ဗလငါးတန် ဖွဲ့ဖြိုးရေး လေ့ကျင့်ခြင်းလုပ်ငန်း (ရှာခါး) ရှိခဲ့ပြီး၊ အကြောင်း ကြောင်းကြောင့် ပိတ်နေသော ရှာခါးများ ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်နိုင်ရေး၊

(၂) ယခင် ရှာခါးလုံးဝ မရှိသေးသော နေရာဒေသများတွင် ရှာခါးများ ပေါ်ပေါက်လာရေး၊

(၃) ရှာခါးများတွင် မြို့နယ် ဇုံ ဗဟိုအဆင့်ထိ အဆင့်ဆင့် ကာယပိုင်းဆိုင်ရာ ပြိုင်ပွဲများ၊ ရိုးရာ အားကစားပွဲများ၊ ဉာဏ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြိုင်ပွဲများ (ဓမ္မတေး၊ ဆဲယဂီတ၊ ကျဘန်းစကားပြိုင်ပွဲ၊ စကားရည်လုပွဲ၊ စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲနှင့် အန်သာချရီ ခေါ် အုပ်စုလိုက် စုပေါင်းဓမ္မတေးပြိုင်ပွဲ) များ၊ ဟိန္ဒူရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု သီ၊ ဆို၊ က ပြိုင်ပွဲများ ကျင်းပပြီး အနိုင်ရရှိသူများအား ဆုချီးမြှင့်ပေးရေး၊

(၄) သနန္တန ဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏ နှစ်ငါးဆယ်ခရီးဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးသော အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ လူမှုရေးကဏ္ဍများအလိုက် ဓါတ်ပုံပြပွဲ ခင်းကျင်းပြသရေး၊

(၅) ဟိန္ဒူများအတွင်း လူမှုဝန်ထမ်းစိတ် ပိုမိုရင့်ကျက်လာစေရန် ဟိန္ဒူများအား လုံး သွေးလှူဒါန်းရေးနှင့် အမြဲတန်း သွေးလှူရှင်များ ပေါ်ပေါက်လာစေရန် ဆောင်ရွက်ရေး၊

(၆) နှစ် (၅၀) အတွင်း သနန္တန ဓမ္မပါလကအဖွဲ့မှ ဦးဆောင်၍ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် လုပ်ငန်းများ၊ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများကို နောင်လာနောက်သားတို့ လေ့လာမှတ်သားနိုင်ဘွယ် ရေးသား၍ မှတ်တမ်းတင် ဓါတ်ပုံများဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ နှစ် (၅၀) ပြည့် အထိမ်းအမှတ် စာစောင်ပြုစု ထုတ်ဝေရေးတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဝမ်းမြောက်စွာတင်ပြလိုသည်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ အစီအစဉ်များအား လုံး ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ရာ မြန်မာနိုင်ငံ တိုင်းရင်းသား ဓမ္မမိတ်ဆွေများ၊ ဟိန္ဒူဓမ္မမိတ်ဆွေများ၏ စေတနာ၊ မေတ္တာ အပြည့်အဝတို့ဖြင့် အားပေးကူညီမှုများ ရရှိခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ နှစ် (၅၀) ပြည့် အထိမ်းအမှတ် အစီအစဉ်များအား လုံး အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်ရေး အတွက် အဖွဲ့၏ မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်လျှောက်ထားချက်အရ ဩဝါဒကထာ ပေးပို့ခဲ့ကြသော၊ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီးနှင့် အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၊ နိုင်ငံတော် ပရိယတ္တိသံဃ တက္ကသိုလ် နာယကချုပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့အား အထူးကျေးဇူးတင် ပူဇော်ကန်တော့အပ် ပါသည်။

အဖွဲ့၏ မွန်မြတ်သော လုပ်ငန်းများ ဆထက်ထမ်းပိုး ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် မေတ္တာစေတနာ ရှေ့ထား၍ ဩဝါဒအမှာစကား ပေးပို့ခဲ့သော မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဦးအောင်ခင်အား အထူးကျေးဇူး ဥပကာရတင်ရှိပါသည်။ အမှာစာရေးသားပေးပို့ခဲ့သော သာသနာရေးဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးအံ့မောင်နှင့် သာသနာတော်ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးစန်းလွင်၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဒေါက်တာမျိုးမြင့်၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဝိပဿနာဆရာကြီး မဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ ရှရီ အက်စ်၊အန်၊ ဂိုအင်ကာ(ဂုရုဂျီ)တို့အား လည်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ အလားတူ အမှာစာများပေးပို့ခဲ့ကြသော၊ မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ သံအမတ်ကြီး H.E. SHRI SHYAM SARAN JEE, မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ တော်ဝင်နီပေါနိုင်ငံ သံအမတ်ကြီး H.E. SHRI SHATCHIT SHAMSHER J.B. RANA JEE, မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဟိန္ဒူ သာသနာရေး ဗဟိုအဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ SHRI G.S. SHARMA JEE, နှင့် ပြည်တွင်းပြည်ပမှ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေး၊ လူမှုရေး အဖွဲ့အစည်းများမှ ပုဂ္ဂိုလ်များအား လည်းကောင်း၊ မြန်မာဘာသာ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၊ ဟင်ဒီဘာသာတို့ဖြင့် ဆောင်းပါးများ ရေးသားပြုစုပေးခဲ့ကြသော မြန်မာ တိုင်းရင်းသား စာပေရှင်ကြီးများ၊ ဟိန္ဒူစာပေရှင်ကြီးများ အား လုံးအား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ နှစ် (၅၀) ပြည့် အထိမ်းအမှတ် အစီအစဉ်များ အား လုံး ခန်းနားထည်ဝါစွာကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် အထိမ်းအမှတ်စာစောင်တွင် စီးပွားရေးကြော်ငြာများ ထည့်သွင်း၍ ပါဝင်ကူညီအားပေးခဲ့ကြသော တိုင်းရင်းသား စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ၊ ဟိန္ဒူဘာသာဝင် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ ငွေအား လူအား အကြံဉာဏ်အား နေရာထိုင်ခင်းများဖြင့် အမြဲတန်းကူညီပေးခဲ့ကြသော ရှရီရှရီ ကာလီမယ်တော် ဘုရားကျောင်း ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် လူကြီးများ၊ ရှရီ လက္ခမီနာရာရန် ဓမ္မသာလာ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် လူကြီးများ၊ ဟိန္ဒူ ဓမ္မသာလာဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များ SATSANG ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များ၊ နာတူးကိုတိုက် ချစ်တီးယားမတ်(ထ်) ဘုရားကျောင်း ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များ၊ ရှရီ ဒွဲရ်ဂါဘာရီ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်လူကြီးများ၊ ရာမာကရစ်ရှနား ဘုရားဝတ်ပြု ကျောင်း ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များနှင့် ရန်ကုန်မြို့ပေါ်ရှိ ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းအသီးသီးမှ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များအား လုံးတို့အား အထူး ကျေးဇူးဥပကာရတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

နှစ် (၅၀) ပြည့် ပြက္ခဒိန်ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိရေးနှင့် နှစ် (၅၀) ပြည့် အထိမ်းအမှတ်စာစောင် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိနိုင်ရေးတို့အတွက် အဖက်ဖက်မှ ကူညီထောက်ပံ့မှုပေးခဲ့ကြသော သာသနာရေးဦးစီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ၊ မြန်မာနိုင်ငံ စာပေစီစစ်ရေးအဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင်လူကြီးများအား လည်း အထူးကျေးဇူးတင် ဂုဏ်ပြု မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

အခန်းအနားများ ကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် ကျင်းပခွင့်ပြုခဲ့ကြသော ရန်ကုန်တိုင်း အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ၊ ခရိုင်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အဖွဲ့ဝင်များ၊ မြို့နယ်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌများနှင့် အဖွဲ့ဝင်များအား လုံးတို့အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ထို့အတူ အခန်းအနားကျင်းပနိုင်ရန် နေရာထိုင်ခင်းခွင့်ပြုခဲ့ကြသော ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာနမှ တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့နှင့် အဖက်ဖက်မှ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အား၊ ဓနအား တို့ဖြင့် ဝိုင်းဝန်း ကူညီပံ့ပိုး ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသော ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူမှန်သမျှ အားလုံးတို့အား အထူး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

(ဘီမဆင်မနီချာ (ခ) ဦးကြည်မင်း)

ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ
သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့

အမှုဆောင်ဥက္ကဋ္ဌ
နှစ် (၅၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ်ကျင်းပရေးဗဟိုကော်မတီ

သန္တာန ဓမ္မပါလကအဖွဲ့

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဟိန္ဒူတို့၏ "ဆံဃ" အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ရှိသည်ကို နိုင်ငံတော် အနှံ့အပြား သိကြသောသူများ ရှိကြသော်လည်း သူတို့သိကြသော အဖွဲ့၏ နာမည်အမှန်၊ လိပ်စာအမှန်နှင့် လုပ်ဆောင်သည့် လုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်၍မူ ကောင်းစွာ၊ မှန်ကန်တိကျစွာ မသိကြပေ။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းကို ရှာရလျှင် "ဆံဃ" အဖွဲ့မှာ ဤကိစ္စကို အရေးမပေးဘဲ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ခြင်းကိုသာ အဓိကထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုဆိုရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခုဆံဃအဖွဲ့စတင်ဖွဲ့စည်းနေဆဲနှစ်တွင် အဖွဲ့အကြောင်းကို စုံလင်စွာဖော်ပြရန် လိုအပ်သည်ဟု ထင်ပါသည်။ သို့မှသာလျှင် အဖွဲ့အကြောင်းကို မှန်ကန်စွာ ကြိုတင် သိနားလည်ကြပြီး ရှေ့တွင် အဖွဲ့လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရန် လူအများအပြား ယုံကြည် အားထားမှု၊ ယိုင်းပင်းကူညီမှုများ၊ ပံ့ပိုးမှုများ တိုးပွားလာဦးမည်ဖြစ်သည် ဟုထင်၍ ဤနေရာတွင် အနည်းငယ်ဖော်ပြရခြင်း ဖြစ်သည်။

အဖွဲ့စတင်သည့် အရင်က မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဟိန္ဒူတို့၏ အခြေအနေ၊

မြန်မာနိုင်ငံတွင် လွတ်လပ်ရေး မရခင်က ဟိန္ဒူများ နိုင်ငံတော်အနှံ့အပြားတွင် လုပ်ငန်းအမျိုးစုံ လုပ်ကိုင်၍ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ မိမိတို့ ရိုးရာဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့များကို ကျင့်ဆောင်ကြလျက် အများနှင့်အတူ ဘာသာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာများကိုပါ ချစ်မြတ်နိုးစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် အုပ်ချုပ်ရေးအခြေအနေ ပြောင်းလာသည်နှင့်အညီ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး စသည့်ဘက်တွင်လည်း ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲမှုများ တွေ့ရလေသည်။ ထိုအချိန်က အခြေအနေကို လေ့လာလျှင် ဟိန္ဒူတို့တွင် ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာရေး အယူအဆ၊ ဂိုဏ်းအသီးသီး၊ ဝါဒဘာသာ စာပေစကားအသီးသီး တို့အလိုက် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ထားသော ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး အသင်းအဖွဲ့များ ရှိကြသည်။ ဘာသာရေး အယူအဆအလိုက် ဘုရားကျောင်းများ ရှိကြသည်။ စာသင်ကျောင်းများ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးရုံများ၊ ဆေးပေးခန်း များ စသည့် လူမှုရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အသင်းအဖွဲ့များလည်း ရှိကြသည်။ သို့သော် ဟိန္ဒူတစ်ရပ်လုံး ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မည်သည့်အသင်းအဖွဲ့မှမှ မရှိခဲ့။

ဟိန္ဒူတို့၏ မည်သည့် ဘာသာရေး၊ လူမှုရေးလုပ်ငန်းမဆို လက်ရှိအိန္ဒိယနိုင်ငံခေါ် ဘာရတမြေပေါ်မှ စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုလျှင် မမှားပါ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ဆယ်ရာစုအစပိုင်းတွင် ထိုဘာရတမြေပေါ်တွင် RASTRIYA SWAYAMSEVAK SANGH အမည်ရှိ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ၁၉၂၅ ခုနှစ်တွင် ဒေါက်တာဟေဒ်ဂေးဝါ၏ အမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက စတင်တည်ထောင်ခဲ့လေသည်။ ၎င်းအဖွဲ့သည် မွန်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်များထားရှိကာ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာအကျိုး ဆောင်ရွက်ပေးကြသည့် လူငယ်လူရွယ်များကို လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေး၍ တစ်နေ့ တစ်ခြား တိုးတက်လျက်ရှိခဲ့သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပွဲကြီး ဖြစ်ခိုက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားသော ဗိသားစုများမှ ကလေးသူငယ်များတစ်ချို့ RASTRIYA SWAYAMSEVAK SANGH ၏ လုပ်ငန်းနှင့် ဆက်သွယ်မိကြသည်။ စစ်ပြီးသွားပြီး ဗိသားစုနှင့်အတူ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လာသော အခါ ထိုသူငယ်များသည် ရန်ကုန်မြို့တွင် SANGH SHAKHA ကစားနည်းများအတိုင်း ပြုလုပ်ကြသည်ကို အပေါင်းအဖော် လူငယ်လူရွယ် ကလေးသူငယ်များ အားတက်သရော ပါဝင်လာကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆံဃအဖွဲ့မျိုးစေ့များ ရောက်ရှိကာ တဖြည်းဖြည်းအမြစ်တွယ် လာလေသည်။ ထိုစဉ် ဤရှာခါးကစားနည်းများကို ရှရိပရိဘုလာလ်၊ ရှရိဘရိန္နာဗန်၊ ရှိရိပရေမ်ကန္ဒစသည့် လူငယ်များ ဦးစီးပေးကြသည်။ ရှားခါးများတွင် ရိုးရာကစားနည်းများ ကစားခြင်း၊ လူကောင်းလူမွန်များ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်များကို ပြောပြခြင်း၊ ယဉ်ကျေးမှု ရှိခြင်း၊ စည်းကမ်းလိုက်နာခြင်း၊ စာရိတ္တမြင့်မားခြင်း၊ ရာမာယဏ - မဟာဘာရတကျမ်းများမှ ပုံပြင်များပြောခြင်း၊ အမျိုးဘာသာ သာသနာအကျိုးဆောင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်စေသော သီချင်းများဆိုခြင်းတို့ကြောင့် ကလေးများ အလွန်သဘောကျကြလေသည်။ ဤအချိန်က မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရပြီးစ ၁၉၄၇-၄၈ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်လေသည်။

ဆံဃလုပ်ငန်း စနစ်တကျဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း၊ ကလေးသူငယ်များ ကစားခြင်းမျှသာ ရှိလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့အလယ် နှစ်နေရာ သုံးနေရာ၌သာ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ရှရိပရိဘုလာလ်ကြီးမှ ဤကလေးသူငယ်များကို ဦးစီးကာ တစ်ခါတစ်ရံ စည်းဝေးစေ၍ ရက္ခာ ဗန္ဓန၊ ဝိဇယဒသမီး စသည်ပွဲတော် အခါတော်နေ့ကျင်းပပေးလေ့ရှိသည်။ ဤသို့ ပွဲများကျင်းပသောအခါ ကလေးတို့၏ မိဖဆွေမျိုးများကို ဖိတ်ခေါ်သည်ရှိ၍ ထိုမိဖများက မိမိတို့ကလေးသူငယ်များ စည်းကမ်းရှိရှိ၊ စနစ်တကျ ဆောင်ရွက်နေခြင်းကိုကြည့်ပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြသည်။ အားပေးလာကြသည်။ ထိုစဉ် ဟိန္ဒူလူကြီးများအဖြစ် လူမှုရေး၊ ဘာသာရေးကိစ္စရပ်များ ဆောင်ရွက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုပါ တစ်ခါတစ်ရံ ဖိတ်ခေါ်၍ ကလေးများအား ဆုံးမစကား ပြောဆိုစေလေ့ရှိသည်။ ရှာခါးနည်းစနစ်အတိုင်း နေ့စဉ်မှန်မှန် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် လာနေပြီးဖြစ်သော်လည်း အဖွဲ့နာမည်မှတ်၍ စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းပေးခြင်း မရှိသေးပါ။

၁၉၄၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ရှိရိမန်ဂလ်ဆင်းကျိး အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ မိဘများနှင့်တွေ့ဆုံရန် ရောက်လာသည်။ သူသည် မြန်မာနိုင်ငံဖွားမန္တလေးမြို့သားတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး သူများနည်းတူ စစ်ဖြစ်ခိုန်၌ မိဘစုနှင့်အတူ အိန္ဒိယသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ အိန္ဒိယတွင် ကျောင်းပညာသင်ကြားနေခိုန် RASTRIYA SWAYAMSEVAK SANGH အဖွဲ့နှင့် ဆက်သွယ်မိခဲ့သည်။ သူသည် အဖွဲ့လုပ်ငန်းကို လုပ်နေရင်း မိမိဘဝကို အမျိုး ဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုအတွက် ပရဟိတ အကျိုးဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ထားသူ ဖြစ်လေသည်။ သူသည် မိမိဘဝကို အများအကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရန် အရည်အချင်းကောင်းများဖြင့် ဖြည့်ဆည်း၍ အဖွဲ့လုပ်ငန်းများအား ပန်ဂျပ်ပြည်နယ်တွင် ဆောင်ရွက်နေခဲ့လေသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် ရှာခါးလုပ်ငန်းစ၍ လုပ်နေကြသည်ကို မန်ဂလ်ဆင်းကျိး သိသောအခါ ချက်ချင်းဆက်သွယ်လာသည်။ ကလေးသူငယ်များ သူနှင့်တွေ့၍ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြသည်။ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ထိုရှာခါးများ အားသစ်မွေးလာကာ စနစ်တကျ ကစားခြင်း၊ ပတ္ထနာ ပြုလုပ်ခြင်း၊ သီချင်းသီဆိုခြင်းများ ပြုလုပ်လာတတ် ကြသည်။ ထို့ပြင် ရှာခါးမှန်မှန် တက်လာကြသူဦးရေ တစ်စတစ်စ တိုးပွားလာခဲ့သည်။

ရှာရိမန်ဂလ်ဆင်းသည် ထိုအချိန်က လူကြီးများနှင့် ဆက်သွယ်ရပြီးဖြစ်၍ ၎င်းတို့နှင့် ဆွေးနွေးပြီး ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် ဇန်နဝါရီလ၌ ကျရောက်သည့် မကရဆံကရန်သီပွဲတော် မဂ်လာနေ့ရက်တွင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ သျှရီဗသျန္ဒားဘရီ ဘုရားကျောင်းတွင် ဖိတ်ခေါ်၍ မကရဆံကရန်သီ ပွဲတော်ကျင်းပလေသည်။ ထို အစီအစဉ်၌ ရန်ကုန်မြို့တွင် BHARTIYA SWAYAMSEVAK SANGH အဖွဲ့ဟု အမည်မှည့်၍ ရှာခါးများကို စနစ်တကျ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် စေခဲ့လေသည်။ များမကြာမီ ရန်ကုန်မြို့တွင် ဖွင့်လိုက်သော SANGH အဖွဲ့အကြောင်း ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။ ရှာခါးများတွင်မူ အားသစ်လောင်းလိုက်သည့်အလား ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တွင် ဆံဃအဖွဲ့ကို တရားဝင်ဖွင့်လှစ်ပြီး ရှာခါးများ စနစ်တကျပြုလုပ် ဆောင်ရွက်လာသော်လည်း အဖွဲ့ရုံးခန်း မထားနိုင်ခဲ့ဘဲ ဆွယ်စေဝကတစ်ယောက် SHRI KISHORI LAL JI ၏ နေအိမ်တွင် အခန်းတစ်ခန်း ပေးထား၍ ထိုအခန်းကိုပင် ဆံဃအဖွဲ့၏ ရုံးခန်းဟု သတ်မှတ်ကာ ဆွယ်စေဝကများ စုဝေးကာ၊ အစည်းအဝေးများ ပြုလုပ်ရန်နေရာ ဖြစ်လေသည်။ SHRI KISHORI LAL JI မိသားစုသည် ဆွယ်စေဝက မိသားစုဖြစ်လေသည်။ SHRI MANGAL SEN JI ကမူ အာရိယဆမာဂျ် ဘုရားကျောင်းတွင် တည်းခိုနေလေသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် BHARJIYA SWAYAMSEVAK SANGH အဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် ရှရိမန်ဂလ်ဆင်းကျိးသည် မန္တလေး၊ ပြင်ဦးလွင်၊ တောင်ကြီးစသည့်

မြို့များတွင်လည်း ရွာခေါင်းများဖွင့်လှစ်၍ ဆယ်အလုပ် စတင်လုပ်ကိုင်စေခဲ့ပါသည်။ ရွှရီမန်ဂလ်ဆင်းကျိး ရန်ကုန်မြို့တွင် မရှိခဲ့်နှင့်တွင် နယ်ကရွာခေါင်းများနှင့်မှန်မှန် ဆက်သွယ်ထားရခြင်းကိစ္စကို ရွှရီပရဘုလားလ်ကျိးက ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြို့အလယ် ရွာခေါင်းသုံးခုအပြင် သယ်နှုန်းကျွန်းမြို့နယ်တွင်လည်း ရွာခေါင်းဖြစ်နေခဲ့လေသည်။ ဆွယ်စေဝက ဦးရေမှာ တစ်စတစ်စတိုးပွား လာခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆယလုပ်ငန်း စတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ တစ်နှစ်တစ်နှစ်ခွဲတာမျှကြာသော ကာလအတွင်းမှာပင် ရန်ကုန်မြို့တွင် ဆယအဖွဲ့ သည် စည်းကမ်းရှိပြီး စနစ်တကျ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သောအဖွဲ့အဖြစ် နာမည်ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။ ဆယအဖွဲ့မှ ရက္ခာဝန်ဒန်း၊ ဝိဂျယဒသမိ၊ ဂုရုပူရိကိမာ စသည့်ပွဲတော်များ တခမ်းတနား ကျင်းပလာခဲ့သည်။ ဆွယ်စေဝကများ၏ မိသားစုများတွင်လည်း အဖွဲ့နှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။ အားပေးကူညီမှုများလည်း ပေးကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆယလုပ်ငန်းစတင်၍ ကောင်းစွာအမြစ်တွယ်ပြီး ခိုင်မာမှုမရှိသေးခင်မှာပင် ရွှရီမန်ဂလ်ဆင်းကျိး အိန္ဒိယသို့ ပြန်ရလေသည်။ သူသည် Stay Permit နှင့် နေထိုင်ရသည်ဖြစ်ရာ Permit ကုန်နေပြီဖြစ်၍ ဆက်နေ၍မဖြစ်တော့ဘဲ ဖြစ်သွားလေသည်။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းကြောင့် မွဲ့စည်းသည့်ကာလသက်တမ်းနှုသေးသော မြန်မာနိုင်ငံ ဆယလုပ်ငန်းအတွက် အခက်အခဲကြီး တစ်ခုပင်ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် ဆွယ်စေဝက အမှုဆောင်များမှာမူ စိတ်ဓာတ်မကျဘဲ ရွာခေါင်းလုပ်ငန်းကို အားသွန်ခွန်စိုက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြလေသည်။ နယ်တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော ရွာခေါင်းများတွင် လူကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍ ကြည့်ရှုအားပေးခြင်း မပြုနိုင်သော်လည်း ရွှရီပရဘုလားလ်ကျိးမှ အမြဲတမ်းစာဖြင့်အဆက်အသွယ်ထားကာ အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။ နယ်မှ ရန်ကုန် မြို့သို့ ကိုယ်ပိုင်အလုပ်ကိစ္စနှင့် ရောက်လာလေ့ရှိသော ဆွယ်စေဝကများအား တွေ့ဖြစ်အောင်တွေ့၍ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်က ရွာခေါင်းသို့ခေါ်သည်။ ကိုယ်ပိုင် သို့မဟုတ် ရွာခေါင်းဆိုင်ရာ အခက်အခဲများရှိလျှင်လည်း လိုအပ်သ၍ ဖြေရှင်းကူညီဆောင်ရွက်ပေးသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် နယ်မှလာသော ဆွယ်စေဝက ညီနောင်များလည်း ရွှရီပရဘုလားလ်ကျိးနှင့် တွေ့ဖြစ်အောင်တွေ့၍ ရွာခေါင်းကိစ္စအတွက် သော်လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်ပိုင် ကိစ္စအတွက်သော်လည်းကောင်း လိုအပ်သည့် လမ်းညွှန်မှုများ ရရှိကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ရွာခေါင်းများ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆက်လက် မှန်မှန်တိုးတက်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်အထိ ရွာခေါင်းမှန်မှန်တက်ကြသော ရန်ကုန်မြို့ အလယ်ကရွာခေါင်းမှ ရွှရီဘင်ဒရားဘန်းကျိး၊ ရွှရီမွန်နားလားကျိး၊ ရွှရီပရေး(မ်) ကျန်းကျိးစသည့် ဆွယ်စေဝကတို့သည် ရွှရီပရဘုလားလ်ကျိးနှင့်အတူ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်၍ ရွာခေါင်းလုပ်ငန်းအတွက် တာဝန်သိ ကာရယကရသာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးကြလေသည်။ မကရဆဲကရန်သိနေ့ကို ဆယအဖွဲ့ စတင်ဖွဲ့စည်းသည့်နေ့အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဂုရုပူရိ ကိမာ၊ ရက္ခာဝန်ဒန်း၊ ဝိဇယဒသမိပွဲတော်များကို တခမ်းတနား ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။ နယ်က ရွာခေါင်းများတွင်လည်း ကျင်းပရန်တိုက်တွန်းကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ရွှရီမန်ဂလ်ဆင်းကျိး ပြန်သွားပြီးနောက် တာဝန်သိ ကာရယကရသား ဆွယ်စေဝကများ၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုကြောင့် ဆယလုပ်ငန်း ရပ်တန့်မသွားဘဲ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နေသည်။ သို့သော်လည်း အချိန်ပြည့် ပရကျာရ(က်) တစ်ဦးမရှိရခြင်း ဝေဒနာကိုမူ အားလုံးခံနေကြရခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အိန္ဒိယမှ မန်ဂလ်ဆင်းကျိး ရောပို့သောစာကိုဖတ်ရ၍ အားရဝမ်းသာ ဖြစ်ကြသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ Dr. SHYAMA PRASAD MUKHAR JI အမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးမှ မြတ်စွာဘုရား၏ လက္ခာရဲ့ နှင့် လက်ဝဲရဲ့ ဖြစ်တော်မူကြသော ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလန် မထေရ်မြတ်တို့၏ ဓါတ်တော်များ မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အပူဇော်ခံနိုင်ရန်၊ ကိန်းဝပ်တော်မူရာ စံချီစေတော်မှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပင့်ဆောင်လာသည်။ ဒေါက်တာမူကာရ်ဂျီးသည် အိန္ဒိယပြည် RASTRIYA SWAYAMSEVAK SANGH အဖွဲ့လူကြီးများနှင့်လည်း အနီးကပ်ဆက်ဆံသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေသည်။ သူအား ဂုဏ်ပြုရန် အစီအစဉ်တစ်ခုကို ရန်ကုန်ရွာခေါင်းက ဆွယ်စေဝကများမှပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ဒေါက်တာ မူကာရ်ဂျီး အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ပြန်သွားသောအခါ ဆယပုဂ္ဂိုလ်များထံသို့ မြန်မာနိုင်ငံ ဆယအကြောင်း အခြေအနေများ ပြောပြသည်။

အားသစ်မွေးလာခြင်း

၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ရွှရီဂုရုကြီး၏ (၅၁) နှစ်မြောက် မွေးနေ့အခမ်းအနားကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ တစ်ဝန်းရွာခေါင်းများမှ ကျင်းပဆင်နွှဲရန် အစီအစဉ် များ ပြုလုပ်ကြသည်။ ထိုအချိန်ထိ ဆယလုပ်ငန်းကို အိန္ဒိယနိုင်ငံမှအပ တောင်အာဖရိက၊ ကင်ညာနိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့တွင် ဓတင်လုပ်ကိုင် ကြသည်ဖြစ်ရာ အိန္ဒိယ၌ ကျင်းပသကဲ့သို့ပင် သူတို့လည်းကျင်းပရန် လုပ်ဆောင်ကြလေသည်။ ထိုအချိန် မြန်မာနိုင်ငံ မုံရွာမြို့ဇာတိဖြစ်သော ရွှရီရားမ်ပရကာရ်ှမီးရ်ကြီး အိန္ဒိယမှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လာရန်ပြင်ဆင်နေချိန် ဖြစ်သည်။ ရွှရီရားမ်ပရကာရ်ှမီးရ်ကြီးလည်း မန်ဂလ်ဆင်းကျိးကဲ့သို့ပင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်စဉ်က မိဘများနှင့်အတူ အိန္ဒိယပြည်သို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားခဲ့လေသည်။ သူသည်လည်း တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝမှ ပန်ကျပ်ပြည်နယ်က ရွာခေါင်းနှင့်ဆက်သွယ်မိ၍ မိမိဘဝတစ်ခုလုံးကို အမျိုး ဘာသာ သာသနာအတွက် မြှပ်နှံထားလေသည်။ ရွှရီရားမ်ပရကာရ်ှ မီးရ်ကျိးသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆယလုပ်ငန်းစတင်နေကြောင်းကို ရွှရီမန်ဂလ်ဆင်းကြီးမှတစ်ဆင့် ကြိုတင်သိထားလေသည်။

ရွှရီရားမ်ပရကာရ်ှမီးရ်ကျိးသည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ရောက်လာကာ မုံရွာမြို့တွင် မိဘဆွေမျိုးများအကြား ရက်အနည်းငယ် နေထိုင်၍ ဆယလုပ်ငန်းကို ရန်ကုန်မြို့မှနေ၍ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်လေသည်။ ယခင် KISHORI LAL JI အိမ်မှာ အဖွဲ့ရုံးခန်းဖွင့်ထားခဲ့သော်လည်း သူတို့မိသားစုတစ်ခြားမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေကြရသဖြင့် ရုံးခန်းမရှိခဲ့။ ရွှရီရားမ်ပရကာရ်ှမီးရ်ကျိးသည် ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၇ လမ်းနှင့် ဝိုလ်ချုပ်လမ်းထောင့်ရှိ မော်လမြိုင်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ကြီးအား လျှောက်တင်၍ ယာယီနေထိုင်ခွင့်ပြုပေးသည်။ ရွှရီရားမ်ပရကာရ်ှမီးရ်ကျိးသည် ထိုနှစ်တွင်ရွှရီဂုရုကြီး၏(၅၁)နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်ပွဲတော်ကို ရန်ကုန်မြို့ တွင် ကျင်းပ၍ ရရှိခဲ့သော ပူဇော်ငွေ ၁၀၀၀၀/ ဖြင့် ထိုအချိန် တည်ဆောက်နေဆဲ ယခု သနန္တန ဓမ္မပါလက အဖွဲ့ချုပ်တည်ရာ အခန်း (၂) ခန်းကို စပေါ်ငွေပေးကာ ငှားလိုက်ကြသည်။ ဤသို့ တစ်နှစ်တိတိ မိမိကျောင်းတော်၌ နေထိုင်ခွင့်ပြုလေသော မော်လမြိုင်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကျေးဇူးတော်မှာ မနည်းလှဘိတကား။

ရွှရီရားမ်ပရကာရ်ှမီးရ်ကျိးသည် မြန်မာနိုင်ငံ ရန်ကုန်မြို့တွင် အခြေချ၍ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်း ဆယရွာခေါင်းများ ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ရန် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ပေးသည်။ ဤအတွက် ရန်ကုန်မြို့သည် အဖွဲ့၏ ဗဟိုဌာနဖြစ်သည့်အလျောက် အားကောင်းစေရမည့်အချက်ကို အလေးဂရု ပြုကာ ဦးစွာပထမ ရန်ကုန်မြို့က ရွာခေါင်းများခိုင်မာတောင့်တင်းလာစေရန် ကြိုးစားခဲ့လေသည်။ ယခင် ကာရ်ယကရ်တာများလည်း စိတ်ဓာတ် တက်ကြွစွာ ရွာခေါင်းလုပ်ငန်းအတွက် မနားမနေဆောင်ရွက်လာခဲ့ရာ အဖက်ဖက်မှ အဖွဲ့အခြေအနေ ကောင်းမွန်လာလေသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲပြသခြင်း

၁၉၅၆ ခုနှစ် မေလ၌ ကမ္ဘာအေးဘုရားကြီးတွင် ၂၅၀၀ နှစ်မြောက် ဗုဒ္ဓဇယန္တီ ပွဲတော်ကြီးကျင်းပရန် အစီအစဉ်ရှိခဲ့လေသည်။ ကမ္ဘာကျော် ဆဋ္ဌသံယာယနတင်ပွဲ ပြီးမြောက်အောင်မြင်သည့် အခမ်းအနားကို ခမ်းနားထည်ဝါစွာ ကျင်းပနေခြင်းဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ကြွရောက်လာကြပြီး ဤပွဲတော်ကို နိုင်ငံတော်မှ အမှုဆောင်ပြု၍ ကျင်းပနေခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဤပွဲတော်၌ အစီအစဉ်အမျိုးမျိုးများအကြားတွင် ဟိန္ဒူများဘက်မှ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲ တစ်ရပ်ကိုခင်းကျင်းပြသခွင့်ရ၍ ထိုပြပွဲကြီးကို အဆင့် အတန်းမီအောင် ပြင်ဆင်ပြသရန် တာဝန်ကို ရွှရီရားမ်ပရကာရ်ှမီးရ်ကျိးမှ သူ၏ ဆွယ်စေဝကများဖြင့် အောင်မြင်စွာခင်းကျင်းပြသပေးရန် တာဝန်ယူရလေသည်။

ဤ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဤကဲ့သို့သော ပထမအကြိမ်ပြသသော ပွဲကြီးဖြစ်ရာ ရွှရီရားမ်ပရကာရ်ှမီးရ်ကျိးလည်း နေ့ည မပြတ် ဆွယ်စေဝကများနှင့်အတူ ပြခန်းပြင်ဆင်မှုများကို အချိန်ပို မရပ်မနား ဆောင်ရွက်ရလေသည်။ ဤမျှ ကြိုးစားဆောင်ရွက်မှုများ အဘယ်မှာ မအောင်မြင်ဘဲ

ဖြစ်အံ့နည်း။ မျော်မှန်းထားသည်ထက်ပင် ပိုမိုအောင်မြင်လာ၍ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင်သာမက ကမ္ဘာအနှံ့မှ ဤပွဲတော်ကြီး သို့ ရောက်ရှိကြသော ရဟန်းရှင်လူအပြောက်အများပင် ဤပြပွဲကို အထပ်ထပ်အခါခါ ကြည့်ရှုလေ့လာကြလေသည်။ ပြပွဲပြသခြင်း၏ ရလာဒ်အဖြစ် ဤအဖွဲ့ကို လူအများသိရှိလာကြပြီး ယုံကြည်အားထားလာခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အရပ်ရပ်မှ ဤကဲ့သို့ ပြပွဲလာရောက်ပြသပေးရန် ဖိတ်ခေါ်ကြပါသည်။

ဆံယဇ္ဈာခါးများ တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ခြင်း

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆံယအဖွဲ့ကို စတင်ဖွဲ့စည်းပြီး ၁၉၅၀ မှ ၁၉၅၆ ခုအထိ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ ပြင်ဦးလွင်၊ တောင်ကြီးမြို့များအပြင် တစ်ခြားမည်သည့်နေရာ၌ ရှာခါးမဖွင့်ရသေးဘဲဖြစ်နေသည်။ ရှရီရာမ်ပရကာရှ်မိဇ်ရ်ကျီးသည် ၁၉၅၃ ခုနှစ် ဧပြီလ ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် အဖွဲ့၏ ပထမအကြိမ် တစ်နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သင်တန်းကို မန္တလေးမြို့ ရှရီဂုဂျရာသီကျောင်းတွင် ပြုလုပ်ရာ မန္တလေး၊ ရန်ကုန်၊ မုံရွာ၊ ရွှေဘို၊ ပြင်ဦးလွင်၊ တောင်ကြီး၊ ဇေယျဝတီမြို့များမှ ဆွယ်စေဝကများ ၁၅၀ ကျော် တစ်ပတ်သင်တန်းကို တက်ရောက်ကြလေသည်။ သင်တန်းမှာ ဗလငါးတန်ဖွဲ့ဖြိုးရေး သင်တန်းဖြစ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ ဟိန္နူဆမာဂျ်တွင် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဤကဲ့သို့သော သင်တန်းပေးခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုနှစ်မှစ၍ ယနေ့တိုင် ဤဗလငါးတန် ဖွဲ့ဖြိုးရေးသင်တန်းကို မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြားတွင် နှစ်စဉ်ဖွင့်လှစ်၍ မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်လာ ပါသည်။

သင်တန်းပြီးသည့်နောက် များမကြာမီ ရှရီရာမ်ပရကာရှ်မိဇ်ရ်ကျီး သင်တန်းတက်ရန် ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ဆွယ်စေဝကများ၏ နေရာဌာနသို့ ကိုယ်တိုင် အရောက်သွား၍ ၎င်းတို့အား ရှာခါးလုပ်ငန်းများစကြရန်နှင့် အရံရှာခါးများဖွင့်ကာ ဆွယ်စေဝကဦးရေ များစေရန် တိုက်တွန်းခဲ့လေသည်။ ဤသို့ရှာခါးရှိရာ နေရာများသို့ တစ်နှစ် (၂) ကြိမ်ခန့် ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် အရောက်သွားခဲ့သ[illegible] ဤတွင် ရှာခါးအသစ် ကိုလည်း ဖွင့်ပေးလေ့ရှိရာ တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် အခြေအနေမတူဘဲ ပိုမိုတိုးတက် လာခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ၁၉၆၃ ခုနှစ်အထိ မြန်မာနိုင်ငံရှိ မြို့နယ် (၃၅) မြို့နယ်များတွင် ဥပရှာခါး (၁၀၀) ကျော်ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ် ရန်ကုန်မြို့တော်ရှိ မြို့မကျောင်းကြီးတွင် ဖွင့်လှစ်သည့် နွေရာသီ ဗလငါးတန်ဖွဲ့ဖြိုးရေး သင်တန်း၌ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ယခုအချိန်အထိ ဖွင့်သောသင်တန်းများအနက် အကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး ဆွယ်စေဝက ဦးရေ (၃၀၀) ဝတ်စုံပြည့်ဖြင့် သင်တန်းတက်ကြပါသည်။ ဤအချိန်အထိ ဆံယအဖွဲ့သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဟိန္နူတို့၏ ဘာသာရေး၊ လူမှု[illegible]လုပ်ငန်းများအတွက် အားကိုးလောက်သော အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအဖြစ် ပေါ်လွင်လာပါသည်။ ဆံယလုပ်ငန်းကို အချိန်ပြည့်တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ရန် ပရကျာရ်(က်)၊ ဝိ(စ်)သာရက်များလည်း ပေါ်ထွက်လာကြသည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၌ပင် ရွှေဘိမြို့၌ သနန္တန ဓမ္မ ကလေးသူငယ်များစောင့်ရှောက် ရေးစခန်းအမည်ဖြင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအတွင်း ဆံယအဖွဲ့လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရန်ကြိုးပမ်းလာသည်။ သစ္စာရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို မြန်မာဘာသာ၊ ဟိန္ဒီဘာသာဖြင့် စတင်ထုတ်ဝေကြသည်။ ပြက္ခဒိန်ကိုလည်း ထိုအချိန်မှစ၍ နှစ်စဉ်ထုတ်ဝေလေသည်။ အဖွဲ့အမည်ကိုလည်း ယခင် BHARTIYA SWAYAMSEVAK SANGH အစား SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH ဟု အမည်ပြောင်းလိုက်သည်။ ရှာခါးများတွင် နေ့စဉ်ပြုအပ်သော ပတ္ထနာနှင့် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် စာတမ်းကိုပါပြောင်းလိုက်သည်။

ဤသို့ ဆံယအဖွဲ့ တိုးတက်ရေးအတွက် အရှိန်အဟုန်မြင့်တင် ဆောင်ရွက်နေချိန်တွင် ၁၉၆၄ ခုနှစ်မှစ၍ ၁၉၇၂ အတွင်း ဆံယ အဖွဲ့ဝင် အများအပြား နိုင်ငံခြားသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားရပါသဖြင့် ရှာခါးများ ပြန်၍တစ်ကြိမ် ပိတ်သွားခဲ့ရပါသည်။

ဟိန္နူဓမ္မသင်ကြားပို့ချရေး

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်အထိ ဆံယအဖွဲ့လုပ်ငန်းဖြစ်သော ရှာခါးကို ရန်ကုန်၊ ကျောက်တံခါး၊ ဇေယျဝတီ၊ မန္တလေး စသည့်နေရာများ၌သာ ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ အခြားအခြားသော နေရာများ၌ လူတို့သည် ဘာသာရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စများကို အကြောင်းပြလာကာ ဥပေက္ခာပြုလုပ် လာကြသည်။ ကလေးသူငယ်များတို့တွင် မိမိတို့ ဘာသာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အသိပညာတစ်စတစ်စ ခေါင်းပါးလာသည်။ လူတို့စိတ်ဓာတ်ကျပြီး မည်သို့မျှမပြုလုပ်ချင်ကြပေ။ ထို့ကြောင့် ၁၉၇၁ ခုနှစ်မှစ၍ ဟိန္နူဓမ္မ အခြေခံသင်တန်းကလေးများ ဖွင့်၍ ဟိန္ဒီ၊ မြန်မာ၊ တမိလ်၊ တေလုဂူ၊ နေပါလီ ဘာသာတို့ဖြင့် အခြေပြု ဟိန္နူဓမ္မ အပိုင်း(၁)၊ အပိုင်း(၂)၊ အပိုင်း(၃) သင်တန်းစာအုပ်များ ပြုစုထုတ်ဝေကာ စေတနာဆရာများဖြင့် အခမဲ့ သင်ကြားပို့ချပေးပါသည်။ ဤသင်တန်းသား/သူများအတွက် နှစ်စဉ်ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ဘာသာရေးစာမေးပွဲများ ကျင်းပကာ အောင်မြင် ကြသော ကျောင်းသား/သူများအား အောင်လက်မှတ်နှင့် ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ အဆင့်မှ အောင်မြင်သော သူတို့အား ထိုက်တန်သော ဆုတံဆိပ်များ ခီးမြှင့်ပေးပါသည်။ ဤကိစ္စများကို အများကူညီမှုဖြင့် ဖြစ်စေလိုကာ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခဲ့ရာ အောင်မြင်မှုများ ရရှိခဲ့သည်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကျောင်းသား/သူ (၇၀၀) မှ (၁၀၀၀) အထိ ဓမ္မစာမေးပွဲများကို ဖြေဆိုလာကြသည်။

သနန္တနဓမ္မရိပ်သာ

၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် သနန္တနဓမ္မရိပ်သာကို ပဲခူးတိုင်း၊ ကျောက်တံခါးမြို့နယ်တွင် တည်ဆောက်ဖွင့်လှစ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်း ဟိန္နူ ကလေးသူငယ်များအား မိမိတို့ဘာသာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းများ၊ သက္ကတဘာသာ စာသင်ကျောင်းများ ဖွင့်ပြီး ရိုးရာစာပေများ သင်ကြားခြင်း ကို ဆောင်ရွက်လာခဲ့ပါသည်။ အများ၏ ကူညီမှုဒါနဖြင့် သူရဿတီ မယ်တော်ကျောင်းတော်ကြီး တည်ထားကာ နေ့စဉ်ဘုရားဝတ်ပြု ပူဇော်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်လာပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲများပြသခြင်း

သနန္တနဓမ္မ ပါလကအဖွဲ့မှ ပြသပေးသော ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကို မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား မြို့ပေါင်း (၆၄) မြို့နယ်များတွင် (၆၉) ကြိမ်တိုင်တိုင် ခင်းကျင်းပြသခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၅၆ ခုနှစ်က စတင်ပြသခဲ့သော ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကို ထိုအချိန်ကစ၍ ၁၉၇၂ ခုနှစ်အထိ မန္တလေးမြို့ အိမ်တော်ရာ ဘုရားတွင်လည်းကောင်း၊ မုံရွာ[illegible] ဇရပ်ဝိုင်ဓမ္မာရုံတွင်လည်းကောင်း၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့ နှစ် (၁၀၀) ပြည့်ပွဲတော်တွင် လည်းကောင်း၊ ရွှေဘိမြို့ မြို့တောင့်စေတီတော်ပွဲကြီးတွင်လည်းကောင်း ပြသခဲ့ပါသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ၁၉၇၄ ခုနှစ် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး ဘုရားပွဲတော်တွင် တစ်ခမ်းတစ်နားခင်းကျင်းပြသခဲ့ရာ အောင်မြင်စွာပြသပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံများတွင်လည်း အကြိမ်ကြိမ် သွားရောက်၍ ခင်းကျင်းပြသခဲ့ပါသည်။

ဘာသာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု စာပေပြုစုထုတ်ဝေခြင်း

သနန္တနဓမ္မ ပါလကအဖွဲ့သည် ဟိန္နူဘာသာယဉ်ကျေးမှု အနှစ်သာရများ မပျောက်မပျက်စေဘဲ အဓွန့်ရှည်စွာ တည်တံ့နိုင်စေခြင်း အတွက် ဟိန္နူဘာသာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ စာပေ၊ စာအုပ်၊ စာတမ်း၊ စာစောင်၊ မဂ္ဂဇင်းတို့ကို အခါအားလျော်စွာ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခြင်းတို့ကိုလည်း စွမ်းဆောင်လျက် ရှိပါသည်။ သစ္စာရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို လစဉ်ထုတ်ဝေ၍ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဘာသာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု၊ သမိုင်း ဆိုင်ရာစာပေများ ရေးသား ပြုစုပေးသော စာရေးဆရာကြီးများ၏ ရေးသားချက်များဖြင့် ၁၉၈၃ ခုနှစ်ကတည်းက ထုတ်ဝေလာခဲ့ပါသည်။ အလားတူ ဟိန္နူဘာသာရေးစာပေများကို မိခင်ဘာသာစာပေသင်ကြား ပို့ချနိုင်ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့သည် ဟိန္နူဘာသာယဉ်ကျေးမှုနှင့် လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းများကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် အရှိန်အဟုန်မြင့်၍ အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက် လျက်ရှိရာ နှစ် (၅၀) ပြီးမြောက်လာပြီဖြစ်၍ နှစ်ငါးဆယ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ်ပွဲကို ကာယ၊ ဉာဏနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ အစီအစဉ်အမျိုးမျိုးဖြင့် အထိမ်းအမှတ်ပွဲများ ကျင်းပလျက်ရှိပါသည်။

နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်

ဦးသန်းထွန်း (ရွှေဘို)

မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သနန္တရဓမ္မပါလက အဖွဲ့ကြီး၏ သက်တမ်း နှစ်(၅၀)ပြည့်ပြီဖြစ်၍ ရွှေရတုသဘင် ကျင်းပတော့မည်။ ထိုရွှေရတုအမိ ရွှေရတုစာစောင်ကိုလည်း ထုတ်မည်။ စာမူရေးပေးပါဟု ဦးယာဒဝက ပန်ကြားခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ရေးမပို့ဖြစ်သေးသဖြင့် ဦးယာဒဝက ထပ်၍သတိပေးပြန်သည်။ ထိုအခါကျမှ ဤစာကို ရေးဖြစ်တော့သည်။

အဖွဲ့အစည်း၊ ဌာန၊ ကျောင်း၊ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း၊ လူပုဂ္ဂိုလ် စသည်တို့၏ သက်တမ်းအလိုက် အထိမ်းအမှတ်များ သတ်မှတ်ထားကြသည်။ ဤသတ်မှတ်ချက်မှာ မူလက လက်ထပ်မင်္ဂလာ နှစ်လည်ပွဲများအတွက်ဖြစ်သော်လည်း ယခုသော်ကား တစ်စုံတစ်ခုသော အမှတ်တရအဖြစ်အပျက်ကို ရည်ညွှန်းသုံးစွဲနေကြလေပြီ။ ထိုအထိမ်းအမှတ်များအနက် အနှစ် (၂၅)နှစ် ငွေရတု၊ (၃၀)နှစ် ပုလဲရတု၊ (၃၅)နှစ် ကျောက်စိမ်း၊ သန္တာရတု၊ (၄၀)နှစ် ပတ္တမြားရတု၊ (၅၀)နှစ် ရွှေရတု၊ (၆၀)နှစ် စိန်ရတု တို့လောက်ကိုသာ အလေးထား ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။

ထိုကဲ့သို့ကျင်းပခြင်းနှင့်အတူ အထိမ်းအမှတ် ပြက္ခဒိန်၊ ကဒ်ပြား၊ ခေါက်စာ၊ ကြော်ငြာ၊ စာရွက်စာတမ်း၊ စာအုပ်၊ မဂ္ဂဇင်း၊ ကျမ်းစာ စသည်များကိုလည်း အမှတ်တရထုတ်ဝေလေ့ရှိကြ၏။ ထိုရေးသားထုတ်ဝေမှုများတွင် သက်ဆိုင်ရာဌာန သို့မဟုတ် လူ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုသက်တမ်းအတွင်း ဆောင်ရွက်အော်ဒြင်မြင်မှုများကို ချီးကျူးထောပနာပြု၍ ရေးသားဂုဏ်ပြုကြသည်။

ဤအလေ့အထမှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ သင်ကြားချက်နှင့် ကိုက်ညီသော အလွန်ကောင်းမွန်သည့် လုပ်ရပ်ပင်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မြတ်စွာဘုရားက တစ်စုံတစ်ဦး ကြီးပွား ချမ်းသာနေလျှင်၊ အောင်မြင်နေလျှင်၊ တိုးတက်နေလျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရမည်ဟု ဆုံးမတော်မူသည်။ ၎င်းကို မုဒိတာတရားဟုခေါ်လေသည်။ အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ် သို့မဟုတ် လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ အောင်မြင်မှုကို ဂုဏ်ပြုခြင်းသည် မုဒိတာဖြစ်ခြင်းပင်။ သို့အတွက် ဤအထိမ်းအမှတ်စာစောင်ကို မုဒိတာစာစောင်ဟု ခေါ်ဆိုသင့်ပေသည်။

ဤစာကိုရေးနေစဉ် ကျွန်တော်၏စားပွဲပေါ်တွင် သနန္တရဓမ္မပါလကအဖွဲ့နှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်စာတမ်းတွေ ရှိနေလေသည်။ ထိုအထဲတွင်- B.S.S., Burma, Rangoon ဆိုသော စာစောင်ကလေးမှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်လှပြီဖြစ်သဖြင့် အရောင်ပင် ဝါကျန်နေပြီး ဆွေးလုမတတ်ဖြစ်နေလေပြီ။ ထိုစာစောင်ကလေးကို ၁၉၆၀ ခုနှစ်က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ နှစ် (၄၀)ခန့် ကြာမြင့်ခဲ့လေပြီ။ စာစောင်ကို အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာ၊ ဟိန္ဒီသုံးဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသည်။

စာစောင်၏အဖုံး အတွင်းဘက်တွင် ဒေါက်တာဟက်ဂိဝါး၏ ပုံကိုလည်းကောင်း၊ ထိုပုံနှင့်ယှဉ်လျက် လက်ယာဘက်တွင် ရှရီဂုရုဂျီး၏ပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဦးစွာဖော်ပြထား၏။ ထိုအထဲတွင် ပါဝင်သော အခြားဓါတ်ပုံများကား-

(၁) မုံရွာမြို့တွင် ကျင်းပသော ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ကမ္ဘာပေါ်သို့ ပြန့်ပွားသွားခြင်းအကြောင်း၊ ရှရီရာမ်းပရ ကါရ်ဓီးရ် (ခေါ်) ဆရာကြီး ဦးစိန်တင်က ရှင်းလင်းတင်ပြနေပုံ (စာမျက်နှာ - ၃)

(၂) ဗုဒ္ဓသာသနာ ၂၅၀၀ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးစေတီတွင်ပြသသော ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲပုံကြီး (စာမျက်နှာ - ၃)

(၃) ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် မန္တလေးမြို့၌ဖွင့်လှစ်သော ပထမအကြိမ် သင်တန်းစခန်းတွင် အဝတာရ်ဆင်းကျိုးမိန့်ခွန်းပြောနေပုံ (စာ-၆)

(၄) ၁၉၅၈ တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ အောင်ဆန်းကွင်း၌ ကျင်းပသော သင်တန်းမှ သရုပ်ပြကွက်တစ်ခု (စာ-၈)

(၅) ရန်ကုန်မြို့၊ လူထုပညာရေးဌာနတွင် ကျင်းပသော ဒုတိယ အကြိမ် သင်တန်း (စာ-၈)

(၆) အိန္ဒိယသံအမတ်ကြီး(ငြိမ်း) အဖွဲ့၏ အခမ်းအနားတွင် စကားပြောနေပုံ (စာ-၁၄)

(၇) ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီး ဦးချစ်သောင်းအား ဒေါက်တာ မဟာဗီးရ်နှင့် ဆရာကြီးဦးစိန်တင်တို့နှင့်တွေ့ရပုံ (စာ-၁၄) စသည်တို့ဖြစ်သည်။

ထို စာစောင်ကလေးထဲတွင် ဌာနအကြီးအကဲများ၊ ခေါင်းဆောင်များ၊ ကျောင်းအုပ်ကြီးများ၏ ဝမ်းမြောက်ကြောင်း သဝဏ်လွှာများကိုလည်း တွေ့ရှိရသည်။ သနန္တနဓမ္မပါလက အဖွဲ့၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များကိုလည်း ဖော်ပြထား သည်။

ကျွန်တော့်ရှေ့မှောက်ရှိ အခြားစာအုပ်များကား ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ကျွန်ုပ်တို့၏လုပ်ငန်းနှင့်တာဝန်များ၊ ဗုဒ္ဓဝင်သမိုင်းအကျဉ်း၊ သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့၊ ဗုဒ္ဓဝင် ဦးစိန်တင်နှင့် ကျွန်တော့် စာအုပ်များပင်။ ၎င်းတို့မှာကား ဆရာကြီး ဦးစိန်တင်နှင့် ကျွန်တော် သိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့ပြီးနောက် သနန္တနဓမ္မပါလက အဖွဲ့အကြောင်းကို လေ့လာသိရှိရပြီး ကျွန်တော်ရေးသားခဲ့သော စာအုပ်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းတို့အပြင် ကျွန်တော်၏ရှေ့တွင် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲအကြောင်းကိုလည်း ကောင်း၊ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ရဟန်းရှင်လူများ၊ စာရေး ဆရာများ၊ လူမျိုးစုများ၊ ကျောင်းသားကျောင်းသူများ၊ ဝန်ထမ်းများ ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြသော ဆောင်းပါးများ နှင့် ထင်မြင်ချက်မှတ်တမ်းများလည်း ရှိနေပါသည်။ ဗုဒ္ဓဝင် ပြပွဲကိုကြည့်ရှုပြီးနောက် မိမိတို့၏စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော ခံစားချက်၊ ယူဆချက်၊ ထင်မြင်ချက်၊ ဝေဖန်ချက်များ ရေးသား ထားကြသည်မှာ အုပ်တွဲပေါင်းများစွာပင်ရှိပြီး ဖတ်၍မငြီးအောင် ပင် ရှိပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏ ရည်ရွယ် ချက်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များအကြောင်းကို ကျွန်တော်သည် အထက် ဖော်ပြပါ စာအုပ်စာတမ်းများတွင် ရေးသားခဲ့ပြီးဖြစ်ပါ၍ ဤတွင် ထပ်မံမရေးလိုတော့ပါ။ အထက်တွင် ကျွန်တော်ပြောခဲ့သော စာစောင်ကလေးနှင့်ဓာတ်ပုံတွေကို ပြန်ကြည့်လိုက်တော့ ဇာတိ၊ ဇရာ၏သဘောကို ပိုမိုလေးနက် လေ့လာမိပါသည်။ ထိုစဉ်က ငယ်ရွယ်နုပျိုခဲ့ကြသော ကျွန်တော်တို့တတွေသည် ယခု အသက် အရွယ်တွေ ကြီးလာကြပြီ။ ထိုဓာတ်ပုံတွေ၊ ထိုလှုပ်ရှားမှုတွေသည် အတိတ်၏အရိပ်သဖွယ် နောက်မှာကျန်ခဲ့ကြပြီ။

ဆရာကြီး ဦးစိန်တင်သည် အသက်အရွယ်ကြီးလာသော်လည်း ယခုထိ ကျန်းမာရေးကောင်းဆဲ၊ ရွှင်လန်းတက်ကြွဆဲ၊ အလုပ်ကို ကြိုးစားဆောင်ရွက်ဆဲပင်၊ ဆရာကြီးသည် ပရဟိတ အများအကျိုးကို စွမ်းစွမ်းတမံဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂလ ဝိသေသတစ်ဦးပင် ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်တွေ လတွေ ကြာညောင်းလာ၍ အဟောင်းအဟောင်းတို့ ကြွေပြီး အသစ်အသစ်တွေဝေလာသော်လည်း မှန်ကန် ကောင်း မြတ်သည့် ဗုဒ္ဓတရားတော်ကား ဘယ်အခါမျှအိုမသွား၊ ဟောင်း မသွားပါ။ အစဉ်မှန်ကန်နေပါသည်။ အစဉ်သစ်လွင် နေပါသည်။ တကယ်တော့ အချိန်သည် အမှန်တရား၏ မှတ်ကျောက်ပင်၊ အမှန်တရားသည် အချိန်ကြာမြင့်လာ၍ ပျက်စီးသွားသော သဘောမရှိပါ။ ကြာလေ ကောင်းလေ၊ ဟောင်းလေ သစ်လေပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခဲ့သည်မှာ ယခု နှစ်ပေါင်း (၂၅၄၃)နှစ် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်သည် ကမ္ဘာပေါ်မှ ကွယ်ပျောက်သွားခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီး၏ ဆောင်ရွက်ချက်များတွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ပြန့်ပွား ထွန်းကားရေး လုပ်ငန်းစဉ် ပါဝင်နေသဖြင့် အထူးပင် နှစ်ခြိုက်မိပါသည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာတော်ကြီး တည်တံ့ပြန့်ပွားအောင် မိမိတို့ စွမ်းနိုင်သလောက် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ကြဖို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အားလုံးတို့တွင် တာဝန်ရှိပါသည်။ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် မစွမ်း ဆောင်နိုင်သည့်တိုင် မိမိ၏မိသားစုအတွင်း၊ မိမိ၏ ပတ်ဝန်းကျင် အတွင်းမှာ ဗုဒ္ဓအဆုံးအမ တည်နေအောင်တော့ ကြိုးစားသင့်ကြ ပါသည်။

ယနေ့ခေတ် မြန်မာနိုင်ငံတွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဗုဒ္ဓ သာသနာတော် ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးကို အထူးအားပေး ဆောင်ရွက်နေသဖြင့် အားတက်စရာကောင်းလှပါသည်။ ယနေ့ခေတ်တွင် ရန်ကုန်မြို့တော်မှစ၍ ရပ်ကွက်ကျေးရွာများ အထိ ဗုဒ္ဓဘာသာရေးလှုပ်ရှားမှုများ၊ လှူဒါန်းမှုများ၊ ခြိမ့်ခြိမ့် သဲသဲဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဘာသာသွေးသည် အမြဲ နွေးလျက်ရှိပါသည်။ ဘယ်တုန်းကမျှ သွေးမအေးသွားခဲ့ပါ။ တိုင်းတစ်ပါးလက်အောက် ယာယီ ရောက်ခဲ့ရစဉ်ကလည်း အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာကို အခြေခံ ပြီး စည်းလုံးညီညွတ်မှုဖြင့် လွတ်လပ်ရေးကို အရယူနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီးအနေဖြင့်လည်း ငွေရတုမှ သည် ရွှေရတုသို့၊ ရွှေရတုမှသည် စိန်ရတုသို့ စသည်ဖြင့် သက်တမ်းတွေရှည်ကြာသွားသော်လည်း မိမိတို့၏ မူလပဓာန အခြေခံ လုပ်ငန်းစဉ်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ပြန့်ပွား ထွန်းကားရေးနှင့် အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာစည်ပင် တိုးတက် ရေးတို့ကို ဆက်လက်၍ အရှိန်အဟုန်မပျက် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြ ပါစေဟု ဆုမွန်ဆန္ဒပြုလိုက်ပါသည်။

❑ ❑ ❑ ❑ ❑

အဖြတ်ဆိုး အလုပ်

ပါရဂူ

Rashtriya Swayamsevak Sangh (R.S.S) သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ရှိသော ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပတ်သက်သည့် အကြီးမားဆုံးအဖွဲ့အစည်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဒေလီမြို့တွင် ဌာနချုပ်ထားပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံအနှံ့အပြား၌ ဌာနခွဲများရှိရုံမျှမက ကင်ညာ၊ မောရီရှပ်၊ မလေးရှား၊ နီပေါ၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ ဒိန်းမတ်၊ အင်္ဂလန်၊ ကနေဒါ၊ အမေရိကန်၊ ပြင်သစ်စသော ပြည်ပနိုင်ငံများ၌လည်း ဌာနခွဲများရှိသည်။ စည်းကမ်းအလွန်တင်းကြပ်သော အဖွဲ့အစည်းကြီးဖြစ်သည်။ အသင်းကြီး၏ "ပရကျာရက်" ခေါ် ကေဒါများသည် အိမ်ထောင်သားမွေးမလုပ်ရဘဲ မိမိတို့၏ဘဝကို အဖွဲ့ကြီးအတွက် မြှုပ်နှံထားရသည်။ ကေဒါများသည် အသင်းတိုက်၌ နေကြရသည်။ အဖွဲ့ကြီးက ကျွေးမွေး ထောက်ပံ့ထားသည်။ စား၌်၊ သောက်၌်၌ စုပေါင်းစားကြရသည်။ ထမင်းစား၌်၌ မိမိတို့ရှေ့မှောက်တွင် ချထားသည့် ပန်းကန်ခွက်ယောက်ထဲတွင် ထမင်း,ဟင်းနှင့် ရိုတီများကို လာထည့်ပေးသည်။ မစား၌င်တစ်မိနစ်၊ နှစ်မိနစ်လောက် ဆောင်ပုဒ်တစ်ခုကို ရွတ်ဆိုပြီးမှ စားရသည်။ ယင်းမှာ မပျက်မကွက်ဆောင်ရွက်ရသော နေ့စဉ်အလုပ်ဖြစ်သည်။

အဖွဲ့ကြီးသည် နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်း မဟုတ်ပေ။ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။

အဖွဲ့ကြီးကို စတင်တည်ထောင်သော ပထမဦးဆုံးဥက္ကဋ္ဌမှာ ဒေါက်တာကေရှဂဗလိ ရာမဟေ ဒဂေဝါ ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၂၀)ရက်နေ့က အဖွဲ့ကြီး၏ ပထမဦးဆုံးဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူအား ဂုဏ်ပြုလေးစားသောအထိမ်းအမှတ်ဖြင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံအစိုးရက ဥက္ကဋ္ဌကြီး၏ရုပ်ပုံရိုက်နှိပ်ထားသော တံဆိပ်ခေါင်းကို ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိလိုက်လေသည်။ အဖွဲ့ကြီး၏ ဒုတိယအကြိမ် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းခံရသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ မာဓဝ ဆဒါ ရှိဝ ဂိလ ဝလကာရ ဖြစ်သည်။ နံပါတ်နှစ် ဥက္ကဋ္ဌကို ဂုရုဂျီဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသည်။

အိန္ဒိယသို့ ပဋ္ဌမအကြိမ်သွားစဉ် ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလောက်က ဦးစိန်တင်ကိုအကြောင်းပြုလျှက် ဒေလီအာအက်စ်အက်စ်ဌာနချုပ်အသင်းတိုက်ကြီးတွင် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်လောက် တည်းခိုနေထိုင်ဖူးသည်။ ထိုအချိန်တွင် အာအက်စ်အက်စ်ခေါင်းဆောင်ကြီးများနှင့် တွေ့ရသည်။ အာအက်စ်အက်စ် ခေါင်းဆောင်များသည် မိမိတို့၏ယုံကြည်ချက်အတွက် ဘဝမြှုပ်နှံထားကြသူများ ဖြစ်သည်။ ထိုရက်အတွင်း အာအက်စ်အက်စ်၏ အာဘော်သဖွယ်ဖြစ်သော "ပန်ကျဂျနယ" ဟိန္ဒီဘာသာ အပတ်စဉ်ဂျာနယ်က မြန်မာစာပေနှင့်ပတ်သက်၍ မိဓိကို အင်တာဗျူးလုပ်သည်။ "ပန်ကျဂျနယ"ဂျာနယ်သည် စောင်ရေသိန်းချီထုတ်ဝေရ သော ဂျာနယ်ဖြစ်သည်။

အာအက်စ်အက်စ်သည် ဟိန္ဒူဘာသာ ပြန့်ပွားထွန်းကားရေးကို အင်တိုက်အားတိုက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသော အဖွဲ့အစည်းကြီးဖြစ်သည်။ မိမိအနေနှင့် အာအက်စ်အက်စ်၏ နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေးသဘောထားကို ထူးထူးခြားခြား စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိသော်လည်း လူမှုရေးနှင့်ပတ်သက်သည့် ဆောင်ရွက်ချက်များကိုမူ အထူးစိတ်ဝင်စားသည်။ အာအက်စ်အက်စ်သည်လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းများကိုလည်းအားကြိုးမာန်တက် ဆောင်ရွက်သည်။

အသင်းဌာနချုပ်၏အနီး၌ အသင်းကြီး၏ ပညာရေးကော်မတီမှ ကြီးမှူး၍ အထက်တန်းကျောင်းကြီးတစ်ကျောင်း ဖွင့်ထားသည်။ အန္ဒိယတစ်နိုင်ငံလုံး၌ အသင်းကြီးမှ ဖွင့်ထားသော ကျောင်းများမှာ မူလတန်းကျောင်းမှ ကောလိပ်ကျောင်းထိ ငါးထောင်လောက်ရှိသည်။ ဆရာအတတ်သင် ကောလိပ်ကျောင်း ပေါင်း (၁၀)ကျောင်းလောက် ရှိသည်။

အသင်းကြီး၏ကျေးလက်လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းကို "ဆေဝါဘာရတီ"ဟု အမည်ပေးထားသည် ယင်းစိမ်ကိန်းအရ အဖွဲ့ဝင်လူကြီးများသည် ကျေးရွာလူထု၏ပညာရေးနှင့် ကျန်းမာရေး

အတွက် မကြာခဏ ကျေးရွာများသို့ ကွင်းဆင်းလေ့ရှိကြသည်။ တစ်နေ့တွင် ကျေးရွာလူထု၏ပညာရေးနှင့် ကျန်းမာရေးအတွက် ကွင်းဆင်းသည့်အဖွဲ့နှင့် ကြုံကြိုက်သောကြောင့် လိုက်ပါသွားသည်။ ဒေလီ၏အစွန်အဖျား ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်များသို့ ရောက်သွားကြသည်။

မိမိလိုက်ပါသွားသောကားမှာ ကျန်းမာရေးကား ဖြစ်သည်။ ကားထဲတွင် ဆရာဝန်တစ်ယောက်နှင့် ဆေးများ ပါလာသည်။ ကျေးရွာဆင်းရဲသားရပ်ကွက်များသို့ ရောက်သွားသောအခါ တစ်နေရာ၌ စားပွဲတစ်လုံးနှင့် ကုလားထိုင်တစ်လုံးချပြီး ဆရာဝန်က ဆင်းရဲသားကျေးရွာသူကျေးရွာသားများအား စစ်ဆေးမေးမြန်းပြီး ဆေးပေးသည်။ ထိုနေ့ ထိုရက် ထိုအချိန်၌ အဖွဲ့၏ ကျန်းမာရေးကား ရောက်လာမည်ဆိုသည်ကို ကြိုတင်သိထားကြသောကြောင့် ဆင်းရဲသားကျေးရွာလူထုသည် ဆရာဝန်ထံ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ချဉ်းကပ်လာကြပြီး အခမဲ့ပေးသောဆေးများကို တောင်းယူကြသည်။

ဆင်းရဲသားကျေးရွာများမှ ကလေးသူငယ်များအတွက် ပညာရေးကိုလည်း စိမ်ပေးထားသည်။ အဖွဲ့ကြီးကစိမ်ပေးထားသော မူလတန်းအဆင့် ကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုကျောင်းတွင် ကျေးရွာကလေးသူငယ်များ စာသင်နေကြသည်ကိုတွေ့ရသည်။ အလယ်တန်းအဆင့်ကျောင်း တစ်ကျောင်းသို့လည်း ရောက်သွားသည်။ ထိုကျောင်း၌ ကျောင်းတက်နေကြသော ကျောင်းသူကျောင်းသားများမှာမူ အလယ်တန်းအဆင့် အရွယ် ကျောင်းသားများဖြစ်သည်။ ကျောင်းသူကျောင်းသားများကို ဆရာမများ စာသင်ပေးသည့်အတန်းများကို ကြည့်ခဲ့ရသည်။ ဆရာမလေးများမှာ အသက် ၂၀ ကျော်ကျော်လောက်သာ ရှိကြသေးသည် အားလုံးလိုလိုပင် ဘွဲ့ရပြီးသားများဖြစ်ကြသည်။ ဆရာမလေးများသည် အသပြာဆရာမများမဟုတ်ဘဲ စေတနာဆရာမများဖြစ်ကြသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။

ကျေးရွာလူထု၏ စီးပွားရေးအတွက် စီစဉ်ပေးထားသော နေရာတစ်နေရာသို့လည်း ရောက်သွားသည်။ ထိုနေရာရှိ မြေစိုက်အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုထဲတွင် မိန်းကလေးများ စက်ချုပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုနေရာသည် ကျေးရွာလူထု၏ စီးပွားရေးအတွက် အဖွဲ့ကြီးက စီမံပေးထားသောနေရာများထဲက တစ်နေရာဖြစ်သည်။

လူလူချင်း ရိုင်းပင်းကူညီရသည်မှာ လူ၏ မဟာတာဝန်ဝတ္တရားဖြစ်သည်။ လူ့လောကရှိ ဆင်းရဲသူဆင်းရဲသားများ၏ စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေစေရန်အတွက် အကူအညီပေးခြင်းသည် အလွန်တရာမြင့်မြတ်သော အလုပ်ဖြစ်သည်။ လူသားချင်းစာနာထောက်ထားခြင်းသည် လူသားစိတ်ရှိသူတိုင်း၏ အလုပ်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကျိုးမကြည့်ဘဲ ဝါဒဖြန့်ခြင်းသဘောမပါဘဲ သန့်စင်သောစေတနာဖြင့် လူမှုရေးဝန်ထမ်းလုပ်ခြင်းသည် သူတစ်ပါးအကျိုးဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ပရဟိတအလုပ် လုပ်ခြင်းသည် လောက၌ အမွန်မြတ်ဆုံးအလုပ်ဖြစ်သည်။ အာအက်စ်အက်စ်သည် ယင်းအလုပ်ကို လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေသည်။

ဓမ္မပဒမှ ကောက်နုတ်ချက်များ

၁။ နေမင်းသည် နေ့၌သာလျှင် တောက်ပသည်။
လသည် ညဉ့်၌သာလျှင် တောက်ပသည်။
မင်းသည် ချပ်ဝတ်တန်ဆာ ဆင်ယင်မှသာလျှင်တောက်ပ၏။
ဗြဟ္မဏသည် စျာန်၌ ဝင်စားမှသာလျှင် တောက်ပသည်။
ဝုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင်ကား အလုံးစုံသော နေ့ညဉ့်ကာလပတ်လုံး တန်ခိုးတော်ဖြင့် တောက်ပ၏။

၂။ အိပ်၍မပျော်သော သူအား ညဉ့်တာသည် ရှည်၏။
ခရီးပန်းသူအား တယူဇနာခရီးသည် ဝေး၏။
သူတော်ကောင်းတရားကို မသိသော လူမိုက်တို့အား သံသရာသည် ရှည်၏။

၃။ အမိုးမလုံသောအိမ်တွင်းသို့ မိုးယိုဘိသကဲ့သို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းမရှိသော သူ၏ စိတ်တွင်းသို့ ကိလေသာ ရာဂသည် ယိုကျ၏။
ကောင်းစွာ မိုးထားသော အိမ်တွင်းသို့မိုးမယိုဘိသကဲ့သို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော သူ၏စိတ်တွင်းသို့ ကိလေသာရာဂသည် ယိုမကျနိုင်ချေ။

၄။ ရေမှဆယ်ကာ ကုန်းပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သောငါးသည် ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ဘိသကဲ့သို့ စိတ်ကို ကာမဂုဏ်အာရုံမှ ထုတ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာသို့ တင်ပို့လိုက်သောအခါ စိတ်သည် တုန်လှုပ်နေတတ်လေ၏။

၅။ အကယ်၍ လက်၌ အနာမရှိလျှင် လက်ဖြင့်အဆိပ်ကို ကိုင်နိုင်၏။
အနာမရှိသော လက်သို့ အဆိပ်မတက်နိုင်ချေ။ ထို့အတူ မကောင်းမှုမပြုသူအား မကောင်းမှု မရှိပေ။

၆။ လောက၌ ရန်တုံ့မှုခြင်းဖြင့် ရန်တို့သည် တရံတဆစ်မျှ မပြေပျောက်ကုန်။
ရန်ကို ရန်ချင်း မတုံ့ပြန်ခြင်းဖြင့်သာလျှင် ရန်တို့သည် ပပျောက်ငြိမ်းကုန်၏။
ဤသို့ ရန်မလိုမှ ရန်ပြုခြင်းသည် ရွေးရွေးမှုဖြစ်သော သဘော တံထွာဓမ္မတာပင်တည်း။

၇။ သူတပါးတို့၏ မလျော်သောအမှုကို မရှုရာ။
သူတပါးတို့၏ ကောင်းမှု မကောင်းမှုကို မရှုရာ။
မိမိ၏ ကောင်းမှု မကောင်းမှုကိုသာ ရှုရာ၏။

ကျွန်တော်နှင့် သန္တာန်စမ္မပါလကအဖွဲ့

ဦးဟန်ဌေး (သုတေသန)

မြန်မာနိုင်ငံတော် ဟိန္ဒူအမျိုးသားများက ဖွဲ့စည်းခဲ့သော သန္တာန်စမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီးသည် အနှစ် (၅၀)ပြည့်ပေတော့မည်။ ဤအနှစ်ငါးဆယ်ခရီးကြီးတွင် ကျွန်တော်သည် ဘေးမှနေ၍ တစ်ခါတစ်ရံ ဝင်ရောက်ကူညီခဲ့ရပုံ၊ ဤအဖွဲ့ကြီး၏စေတနာနှင့် အောင်မြင်မှုများပေါ်ပေါက်ပုံကို အရိပ်တစ်ရိပ် ပြန်လည်စိစစ်စဉ်းစားမိပါတော့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့တစ်ခုဖြစ်စေ၊ လူမှုရေးအသင်းအဖွဲ့တစ်ခုဖြစ်စေ၊ အနှစ်ငါးဆယ်နှင့် ငါးဆယ်ကျော်အထိ ဆက်လက်တည်တံ့ရုံမက ရှင်သန်လှုပ်ရှားနေရန်ကိစ္စမှာ လွယ်ကူသောကိစ္စ မဟုတ်သောကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ခေါင်းဆောင်များက အရည်အချင်းနှင့် အတူ အရည်အသွေးပါရှိ၍ ညီညွတ်မှုရှိခြင်း၊ အသင်းဝင်များ ကလည်း တက်တက်ကြွကြွစိတ်ဝင်စားခြင်း၊ လူတိုင်း ကျရာတာဝန်နှင့်ဝတ္တရားကို မခိုမကပ်ဘဲ ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်ခြင်း ဟူသော အင်္ဂါရုပ်များ တည်ရှိမှသာ အသင်းအဖွဲ့တစ်ခုသည် ကြာရှည်တည်ရှိပြီး ပြည်သူ့အကျိုး၊ နိုင်ငံအကျိုးကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းရွက်နိုင်ကြောင်း စိစစ် တွေ့ရှိ ရပါသည်။

ဤဆောင်းပါးတွင် အထူးတင်ပြလိုသော အဓိက သိရှိ နားလည်ချက်အချို့ကိုသာ ဖော်ပြပါမည်။ အခြားအသင်းအဖွဲ့များ၊ အထူးသဖြင့် ဘာသာရေးကိစ္စလုပ်ဆောင်နေကြသော အသင်းအဖွဲ့များကလည်း စိတ်အားတက်ကြွနိုးကြားလာရန်၊ အတုယူသင့်ကလည်း လိုက်နာအတုယူရန် အဓိကပမာနအချက်တို့ကိုသာ ဖော်ပြပါမည်။ အသင်းအဖွဲ့ကိစ္စဟူသည် စိတ်ဝမ်းကွဲပြားမှု ညီညွတ်မှုပြိုကွဲမှု၊ နာမည်၊ ရာထူး၊ ငွေ၊ အခွင့်အရေး၊ သြဇာအာဏာတို့ကြောင့် ပြိုကွဲသွားရမှု၊ နာမည်ပျက်ရမှုတို့လည်း မနည်းလှသောကြောင့် အောင်မြင်မှုရသောအသင်း သို့မဟုတ် အဖွဲ့တစ်ခုခုအကြောင်းများကို စုံစမ်းလေ့လာရန်လိုအပ်လှသောကြောင့် ဝမ်းသာကြည်နူးစွာဖြင့် ဤအသင်းအဖွဲ့တစ်ခုကို နားလည် ထိတွေ့ရသလောက် ဖော်ပြပါမည်။

ပထမအချက်မှာ စတင်တည်ထောင်သော ၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၄)ရက် နေ့ကပင် ထိုစဉ်က ခေါင်းဆောင်များသည် သူတို့၏အခြေခံဟိန္ဒူဘာသာကြီးကို ကြည်လင်စွာ ခံယူလိုက်နာပြီးမှသာ အဖွဲ့ကို တည်ထောင်လိုက်နာနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရည်ရွယ်ချက်များကို သာမန်ကိစ္စ အများသိကိစ္စဟုသာ သဘောမထားကြဘဲ အလွန်လေးလေးစားစား ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ လေးနက်စွာ နားလည်ကြသူများဖြစ်ကြသည်။ ခေါင်းဆောင်တို့ကိုယ်တိုင် အကျင့်သိက္ခာ ဂုဏ်သိက္ခာကို အလွန် ဂရုစိုက်ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့၍သာ ယနေ့တိုင် "သန္တာန်စမ္မပါလကအဖွဲ့" ဟု ထင်ပေါ်ကျော်ကြားနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဘာသာရေးယဉ်ကျေးမှုကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ထားသောကြောင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စကို မငဲ့ကွက် ဦးစားမပေးကြဘဲ အသင်း၏ တူညီသောပန်းတိုင်၊ တူညီသောလုပ်ဆောင်ချက်၊ တူညီသောလုပ်အားပေးမှု၊ တူညီသော မေတ္တာစေတနာခံယူချက်ဟူသော "တူညီမှုလေးပါး" ကို လက်ကိုင်ထားကြပေသည်။

ဒုတိယအချက်အနေဖြင့် သတိပြုမိသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံမြို့အတော်များများမှာ လိုက်လံ၍ "ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲများ"ကို အပင်ပန်းခံ၍ ဖွင့်လှစ်ပြသပေးနိုင်သော လုပ်ဆောင်ချက်ကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၅၆ ခု၊ ဗုဒ္ဓ ဇယန္တီသာသနာ ၂၅၀၀ ပြည့်ပွဲသာသနာတင်ပွဲကြီး စတင်ချိန် ကမ္ဘာအေးမှာ ဤဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကို စတင်ဖွင့်လှစ်ပြသခဲ့ပါသည်။ ပြည်သူလူထုက စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာခဲ့သောကြောင့် ပြည်သူ့ဆန္ဒနှင့်အညီ မန္တလေး၊ မော်လမြိုင်၊ ပုသိမ်၊ ရေနံချောင်း၊ **ပြင်ဦးလွင်မြို့**၊ တောင်ကြီး၊ မကွေး၊ ရန်ကုန်၊ ပြည် စသည်မြို့ပေါင်း လေးဆယ်ကျော်တွင် ဘုရားပွဲတော်များနှင့်ဆက်စပ်၍ ဤဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲပြခန်းကြီးများကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရာ လူငယ်လူရွယ်များသာမက သက်ကြီးရွယ်အို့တို့ပင် ဘာသာရေး၊ သာသနာရေး၊ သာသနာပြန့်ပွားပုံသမိုင်းဆိုင်ရာမှာ အလွန် ဗဟုသုတကြွယ်ဝလာကြသလို "သာသနာစိတ်ဓါတ်" တက်ကြွထက်သန်ခဲ့ကြပါသည်။ ရောက်ရှိရာမြို့များက အသိပညာ အတတ်ပညာရှင်များ၊ ဂေါပကအဖွဲ့များက လှိုက်လဲစွာ ကူညီအားပေးကြပုံကို ပြန်လည်သတိရမိပါသည်။ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကို ယခုခေတ်လူငယ်များ သိမြင်နားလည်ရန် ဆက်လက် ပြသသင့်ပါကြောင်း လူအများကပြောဆိုသံကိုလည်း ကြားနေရပါသည်။

အမြို့မြို့အရွာရွာမှာ ခမ်းနားစုံလင်လှသော ပန်းချီကား၊ ပန်းပုများ၊ ဆင်းတုများ။ မြေပုံရုပ်ကြွများ၊ မုဒြာပုံစံများ၊ သာသနာပြန့်ပွားပုံ ရုပ်လုံးဖော်၍ ဆလိုက်မီးနှင့် တိတိကျကျ ဇာတ်ပြ

ရှင်းလင်းပေးပုံများမှာ အဖိုးတန်လှပါသည်။ ဤတွင် တာဝန်ကျသူများသည် ထိုခေတ်ထိုအခါက သွားရေးလာရေး ဆင်းရဲပင်ပန်းမှု၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးခက်ခဲမှု၊ ရာသီဥတုဒဏ်ခံရမှု၊ နေထိုင်ရေးကိစ္စခက်ခဲမှု စသည်တို့ကို ဂရုမပြုဘဲ အဆင်းရဲမျိုးစုံခံပြီး လိုက်လံပြသသော ပန်းချီဆရာများ၊ ကြိုးကြပ်သူများ၊ ပြင်ဆင်ဖွင့်လှစ်ပေးသူများ၏ ဇွဲသတ္တိကို ချီးကျူးမိပါသည်။ သူတို့သည် ကိုယ်ကျိုးမကြည့်ဘဲ စေတနာသန့်သန့်ဖြင့်ပင် ရရှိသော အလှူငွေများကို ပြန်လည်လှူဒါန်းခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်ကြသည်။ ထိုခေတ်ကို "ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲတော်" သို့မဟုတ် "နယ်လှည့် ဗုဒ္ဓဝင်ပြခန်းများ"ဟု သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ရပါသည်။ လူထုကြီး၏ မှတ်ချက်စာအုပ်ကြီးလည်း တည်ရှိဆဲဖြစ်ပါသည်။

တတိယအဓိကပြုချက်မှာ ဤအဖွဲ့သည် နွေရာသီရောက်တိုင်း ကျောင်းပိတ်ချိန်ရက်ကြာကြာရတိုင်း သင်တန်းမျိုးစုံ ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပြသလေ့ကျင့်ပေးနိုင်သော စွမ်းဆောင်ချက်ကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ဤအဖွဲ့.ကြီး၏မူဝါဒ၊ ရည်ရွယ်ချက်၊ လုပ်ငန်းစဉ်လျာထားချက်အရ ကလေးသူငယ်များ၊ လူလတ်ပိုင်း၊ လူရွယ်များကို ဘာသာရေးစာပေပို့ချမှုအပြင် ကျန်းမာရေးအားကစားမှုကိစ္စ၊ ဂီတ၊ ပြဇာတ်၊ အကပဒေသာကိစ္စ၊ အားကစားယှဉ်ပြိုင်မှုကိစ္စအထိ စုံလင်အောင် သင်ကြားပို့ချပေးနိုင်ပေသည်။ အချို့နိုင်ငံများတွင်လည်း လူငယ်ပိုင်း၊ လူလတ်ပိုင်းအရွယ်များ စိတ်မလေလွင့် အကျင့်စာရိတ္တမပျက်စီးရန် နိုင်ငံတော်၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် သစ္စာကို စောင့်ထိန်းရန်၊ နွေရာသီစခန်းများ မျိုးစုံ ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးနေကြပါသည်။ "Summer Camps", Vacation Training", "Good Time for Students" စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ကြပြီး ပန်းချီပြိုင်ပွဲ၊ ကဗျာပြိုင်ပွဲ၊ အားကစားပြိုင်ပွဲ၊ ဆို-က-ရေး-တီးပြိုင်ပွဲ၊ တောင်တက်ခြင်း၊ ရေကူးခြင်းပြိုင်ပွဲ စသည်တို့ကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ကျင်းပပေးနေကြပါသည်။ ဤအဖွဲ့.ကလည်း ဘာသာရေးအဖွဲ့.ဖြစ်သော်လည်း ဘာသာယဉ်ကျေးမှုကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်၍ ကာယ-ဉာဏ-စာရိတ္တ ဟူသော "တိုးတက်မှု(၃)ပါး" ကို ပူးတွဲ ဆောင်ရွက် လေ့ရှိပါသည်။ ယခင်ခေတ်က အာရှလူငယ်အစည်းအရုံးမှာ ဗလငါးတန် စုံညီမျှတ တိုးတက်ရေးဆောင်ရွက်ချက်များကို ပြန်လည်သတိရမိသေးသည်။ "ဗလငါးတန်"ဆိုသည်မှာ (၁) ကာယဗလ - ကျန်းမာရေးကိစ္စ၊ (၂) ဉာဏဗလ - အသိပညာ၊ အတတ်ပညာ ရရှိထွန်းကားမှုကိစ္စ၊ (၃) မိတ္တ ဗလ - လူငယ်-လူလတ်ပိုင်းများ အချင်းချင်း ကူညီစောင့်ရှောက်မှုနှင့် လူငယ်လူလတ်များနှင့် လူကြီးများထိတွေ့ဆက်ဆံတတ်မှု၊ (၄) စာရိတ္တဗလ - အကျင့်သိက္ခာ စာရိတ္တ နားလည်ပြီး လေ့ကျင့်ရေးကိစ္စ၊ (၅) ဘောဂ ဗလ - မိမိအကျိုးနှင့် နိုင်ငံတော်အကျိုးနှစ်ခု ဆက်စပ်၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာရေးတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ "ဗလငါးတန်" ဖွံ့ဖြိုးနိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းပါသည်။

စဟုတ္ထအချက်အနေဖြင့် ဤအဖွဲ့.ကြီးအကြောင်း စိစစ်သုံးသပ် ဆင်ခြင်မိသည်မှာ "သစ္စာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး"ကို နှစ်ပေါင်းကြာကြာထုတ်ကာ ဖြန့်ချိ၍ အောင်မြင်မှုရရှိသည်ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ "သစ္စာရောင်ခြည်"သည် အမြတ်အစွန်းကို ပဓာနမထားပါ။ နယ်ကျဉ်းသောအမြင်ခံယူချက်လည်းမရှိပါ။ ထိုသက်တမ်းတစ်လျှောက်ရှိ "သစ္စာရောင်ခြည်" သည် ကုန်သွယ်ရေး၊ စီးပွားရေးသဘောကို မခံယူဘဲ ဘာသာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ စာရိတ္တရေးသာဖြစ်၍ မည်သို့အခြေအနေဆိုက်စေကာမူ လူအတော်များများ၏မျက်စိကို ဖွင့်လှစ်ပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဘာသာအားလုံးကို သစ္စာအလင်းဖြင့် တတပ်တအား ကူညီခဲ့ပါသည်။ ထို "သစ္စာရောင်ခြည်" ရှိထွန်းလင်းချက်ကလေးများသည် ယခုအခါ ပို၍အရေးပါအရာရောက်နေ၍ အုတ်တစ်ချပ်သဲတစ်ပွင့်မျှသာဟု ပြောနိုင်သော်လည်း "အောင်မြင်ချက်"ဟူ၍ တတ်-သိ-နားလည်သူလူနည်းစုက မှတ်ချက်ချနေကြပါသည်။

ပဉ္စမအချက်ကိုဖော်ပြလိုသည်မှာ ဤအဖွဲ့.သည် နိုင်ငံရေး၊ ပါတီရေး၊ ရာထူးလုရေးမှာ မည်သည့်အခါ၊ မည်သည့်ခေတ်မှာမှ မပါဝင်ခဲ့။ မရောယှက်ခဲ့ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ ဤအဖွဲ့.သည် အားလုံးနှင့်ဆိုင်သော "နိုင်ငံတော်နှင့်လူမျိုးအကျိုး" သယ်ပိုးရန်သာ သတ်မှတ်ထားသည်။ ဂိုဏ်းဂဏဖွဲ့.ခြင်း၊ ရာထူးလုခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ကြသည်။ လက်တွေ့.အားဖြင့်လည်း "ရိုးရိုးကျင့် မြင့်မြင့်ကြဲ၊ မှန်မှန်ပြော သဘောထားမှန်စေ" ဟူသော ပန်းတိုင်လေးခုကို လေ့ကျင့်အကောင်အထည်ဖော်နေကြသည်။ ဤလေ့ကျင့်မှုလေးခုမှာ "Universal Truths" ကမ္ဘာ့ကျင့်ဝတ်၊ နိစ္စအမှန်ကြီးလေးခုသာဖြစ်၍ လူတိုင်း ဘာသာမရွေး၊ လူမျိုးမရွေး၊ နိုင်ငံမရွေး၊ ကျား-မ မရွေး၊ အသက်အရွယ်မရွေး၊ လိုက်နာရမည့် စာရိတ္တ ဝါရိတ္တကျင့်ဝတ်ကြီး လေးခုသာဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာ့ဘာသာကြီးများကလည်း Simple Living, High Thinking, Plain Speaking, Service Giving လုပ်ဆောင်ကြဖို့ ထောက်ခံထားကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဟိန္ဒူ အဖွဲ့. သက်သက်မဟုတ်၊ Timeless conduct of Ethical Behavior အကျင့်သိက္ခာကိစ္စဟု ဆိုချင်ပါတော့သည်။

နောက်အနှစ်များစွာ ချီတက်နိုင်ပါစေ။ ❑❑

ကျွန်တော်ပါဝင်ခဲ့သော မော်လမြိုင် "ဆံဃ" အဖွဲ့၏ ဆောင်ရွက်မှုပုံရိပ်

အက်စ်အက်စ်ကျော်ဝင်း (မော်လမြိုင်)

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီးသည် ယခုအခါ နှစ်(၅၀)ပြည့် ရွှေရတုသဘင်အခမ်းအနားကြီး ကျင်းပတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ နှစ် (၅၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အဖွဲ့လုပ်ငန်းစဉ်များ အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးစားဆောင်ရွက်လျှက်ရှိကြောင်းနှင့် ဤထူးမြတ်သည့်အခါသမယ၌ အထိမ်းအမှတ်စာစောင် ထုတ်ဝေမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ နောင်တော်ကြီး ဦးကြည်မင်းက ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားသောအခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် စာမူအမြန်ဆုံးပို့ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း နှုတ်ကတိပေးမိပါသည်။

ရန်ကုန်မှ တာဝန်ခံ (ဒေါက်တာ) ရမ်နိုဝါစ်ကိုး ကြွရောက်လာသောအခါ စာမူအဆင်သင့်မဖြစ်သေးသဖြင့် အလွန်အားနာမိပါသည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ငယ်စဉ်ကပါဝင်လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ခဲ့မှုများကို စုစည်းရေးသားရာတွင် လွန်ခဲ့သော ၄၀-နှစ်ကျော် အတိတ်ဆီသို့ အာရုံများရောက်သွားပြီး မှတ်မိသမျှ သတိရသမျှ စဉ်းစားမိ သမျှကို ရေးသောအခါ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ၏အမည်များ၊ အချို့ ဆောင်ရွက်မှုများ ကျန်သွားနိုင်ပါသည်။ တမင်တကာ ချန်လှပ်ထားခြင်းမဟုတ်ပါကြောင်း နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန် အနူးအညွတ် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ် ၁၉၆၀ ခုနှစ် မတိုင်မီကတည်းက မော်လမြိုင်တွင် ဆံဃလုပ်ငန်းများ စတင်ဆောင်ရွက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဆရာကြီး ဦးရာမာ (ကွယ်လွန်)၊ ဒေါက်တာ မာလယားကိုး၊ ကျွန်တော့်ဖခင် ရှရီဆရ်ဒါရ်ဆင်း၊ ဂန္ဒီကိုးတို့က ရှာခါးလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်နေပြီးဖြစ်ပါသည်။ ဤအချိန်က ဂူဂျရာတီဘုရားကျောင်းတွင် ညနေတိုင်း ရှာခါးရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို ကာယသင်တန်းပို့ချသူများတွင် တစ်ဦးမှာ ဂူဂျရာတီ အထည်ကုန်သည်ဖြစ်ကြောင်း မှတ်မိပါသည်။ မကြာမီ Swayam Sevaks (ဆွယံ စေဝက) ဦးရေများလာသဖြင့် ရှာခါးသုံးခုခွဲပြီး ကျွန်တော်တို့တက်ရောက်သော ရှာခါးအမည်မှာ "ဝန္ဒလ" ရှာခါးဖြစ်ပြီး၊ ကျွန်တော်မှတ်မိသလောက် ထိုရှာခါးတွင် ရှရီရာဂျီး (ဦးစိုးကြည်-ကွယ်လွန်)၊ ရှရီ ကရစ္စနာဂျီး၊ ရှရီဂိုးပီဂျီး (ယခု မထသ၊ မော်လမြိုင်)၊ ရှရီစီတာရမ်ဂျီး၊ ရှရီ မူရ်သီးဂျီး၊ ရှရီမန်းနိုးဂျီး စသည့် Swayam Sevaks များ ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ ယခုဆောက်လုပ်ရေးရုံးနောက်ဘက်မြေကွက်လပ်တွင် စုဝေးကြပါသည်။

အချိန်ပြည့် Pracharak အဖြစ် Sri Rameshwar Jee (ကွယ်လွန်)က၊ မော်လမြိုင် ဆစ်(ခ်)ဘုရားကျောင်းဝင်းတွင် နေထိုင်ပြီး ရှာခါးလုပ်ငန်းများကို ကြီးကြပ်ပါသည်။ နေ့စဉ် ဘဂဝါအလံအား ဦးညွတ်ခြင်း ပတ္ထနာဆိုခြင်း၊ ကစားနည်းတစ်မျိုးမျိုးကစားခြင်း၊ ကာယလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ခြင်းတို့ကို ဆောက်ရွက်ပါသည်။ မကြာခဏ စုပေါင်းရှာခါးပြုလုပ်ပြီး ရန်ကုန်မှပေးပို့သော ဉာဏ်စာစောင်ကိုဖတ်ပြီး ဆွေးနွေးကြပါသည်။ ထိုအုပ်စုတွင် ကျွန်တော် အသက်အငယ်ဆုံး ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ "ဟေ့ကောင်"၊ "ဟေ့ချာတိတ်" ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းမပြုဘဲ ကျွန်တော့်အမည်ရှေ့တွင် ရှရီ နောက်တွင် ဂျီးတပ်ပြီး အခေါ်ခံရသဖြင့် Swayam Sevaks တစ်ဦးအဖြစ် ဂုဏ်ယူမဆုံး ဝမ်းသာပီတိ ကြည်နူးမိခဲ့ပါသည်။

၁၉၆၇-၆၈ ခုနှစ်ခန့်က အောက်မြန်မာပြည်၊ နွေရာသီ Camp ကို မော်လမြိုင်တွင် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ လှိုင်မင်းရပ်၊ စန္ဒမာလာလမ်းရှိ စူဠာမဏီ(ချစ်တီး)ဘုရားကျောင်းတွင် (၇)ရက် Camp တက်ကြရပါသည်။ မြို့မိမြို့ဖအားလုံး တာဝန်တစ်ခုစီယူကြပါသည်။ ကျွန်တော့်ဖခင်က ချက်ပြုတ်ရေးတာဝန်ခံဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သင်တန်းဆင်းပွဲတွင် တနင်္သာရီတိုင်း သာသနာရေးမှူးကိုယ်တိုင် သဘာပတိအဖြစ်ဆောင်ရွက်ပြီး မြို့ပေါ်ရှိ ဌာနအသီးသီးမှ အရာရှိကြီးများ၊ မြို့မိမြို့ဖများ စုံစုံညီညီ

အောင်လက်မှတ်ချီးမြှင့်ပွဲတွင် ရန်ကုန်မြို့မှ သျှရီဆုဘရာမဏီ ယန်ဂျီးကိုယ်တိုင် တက်ရောက်ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ ဓမ္မစကြာနေ့မတိုင်မီ ရက်လေးဆယ်အလိုတွင် ဟိန္ဒူဓမ္မသင်ကြားပို့ချမှုကော်မတီ မော်လမြိုင်ကို Sri Shri Bhagwan Jee လာရောက်ဖွဲ့စည်းပေးပါသည်။ ဒေါက်တာ လွမ်းသာ (ကွယ်လွန်) က ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ပြီး၊ ကိုသောင်းစိန်က အတွင်းရေးမှူး၊ ကိုစိုးမြင့်နှင့်ကျွန်တော်က တွဲဘက်အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်ကြပါသည်။ ဆံယအဖွဲ့မှ တာဝန်ခံများဖြစ်ကြသော ဒေါက်တာမောင်မောင်စိုး၊ သျှီရီ R.B. Challam Jee၊ Sri B.Bapinia Jee၊ Dr. Malia Jee၊ Sri Sardar Singh Gandhi Jee တို့က နာယကကြီးများအဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ ရပ်ကွက်အလိုက် ဓမ္မစာပေများ သင်ကြားရေးဆရာ၊ ဆရာမများအဖြစ် Sri R.B. Challam ၏သားကြီး Ravi Jee၊ ဒေါက်တာမောင်မောင်စိုး၏ညီမ Mithila Kumari ကျွန်တော့် အိမ်သူ သက်ထား Anzela နှင့် ကိုစိုးမြင့်တို့ လုပ်အားပေးကြပါသည်။ အောင်စာရင်းများထွက်သောအခါ ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ဆုပေးပွဲကို ကျင်းပပါသည်။ မကြာမီ မော်လမြိုင်အဖွဲ့ကို ပြည်နယ်အဆင့်ထိ တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းပြီး ရွှေတောင်ရပ်၊ သျှရီနာဂရသန္ဓာယုသ်ပါကီ ချစ်တီးဘုရားကျောင်းတွင် ရုံးခန်းသစ်ဖွင့်လှစ်ပြီး ဆိုင်းဘုတ်တင်ပွဲ အခမ်းအနားတွင် ရန်ကုန်မြို့မှ Sri R.C. Panday Jee (ကွယ်လွန်)၊ Sri Dev Muni Jee တို့ လာရောက် ချီးမြှင့်ကြပါသည်။

ရုံးခန်းဖွင့်ပြီးနောက် ရံပုံငွေရှာဖွေရေးအတွက် ညှိနှိုင်းသော အခါ ထိုအချိန်က ဒိုဒိယိုများ ပေါ်ကာစဖြစ်သဖြင့် ဘာသာရေးဇာတ်ကားများ ဒီပါဝလီနေ့မတိုင်မီ သုံးရက်၊ တစ်နေ့သုံးပွဲပြသပြီး ရှာဖွေခဲ့ပါသည်။ ဦး A.Krishna ၊ ဦး T.Sululu ၊ ဦးထွန်းလှ၊ ဦး M. Raju၊ ဦး Shanker ၊ ဦးကျော်လွင်၊ ဦး Raja Babu ၊ Sri Bala Babu ၊ Sri Nattu Babu ၊ Sri Brij Lall Babu နှင့် အမှုဆောင်အားလုံးတို့၏ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် နှစ်စဉ် ရံပုံငွေ ရှာဖွေစုဆောင်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ယနေ့တိုင် ထိုအချိန်ကရှာဖွေသော ရံပုံငွေများမှာ စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းထားရာ လက်ကျန်ငွေများ ရှိနေသေးပါသည်။

စည်းရုံးရေးအထူးကောင်းမွန်သဖြင့် နှစ်စဉ် ဟိန္ဒူဘုရား ကျောင်းများ၊ ဒီပါဝလီအကြို ဆေးသုတ်၊ ထုံးသုတ်ပြီးစီး အလှထွန်းညှိထားခြင်းအတွက် ဆုချီးမြှင့်ခြင်း၊ ယိုယွင်းနေသော ရွှေဟောင်းဘုရားကျောင်းများကို ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ စျေးချိုရပ်ရှိ သျှရီ Ganesh Temple

တက်ရောက်ချီးမြှင့်ကြပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့မှ ဆရာကြီး ဦးစိန်တင်၊ သျှရီဆူဘတ်ဂျီး၊ သျှရီယာဒဝဂျီးတို့လည်း တက်ရောက်ကြပါသည်။ ထိုအချိန်ကတည်းက ဦးယာဒဝသည် ယခုအခါကဲ့သို့ ခန့်ခန့်ညားညား ပိန်ပိန်ပါးပါး အရပ်ရှည်ရှည်ဖြစ်ပြီး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးများ မရိတ်ဘဲ အရှည်ထားပါသည်။ ယခု Pracharak ဖြစ်သော Sri Shri Bhagwan Jee ကို Swayam Sevak တစ်ဦးအဖြစ် ကာကီရောင်ဘောင်းဘီတိုဖြင့် အထူးတက်ကြွ၊ ဖျတ်လတ်တောင့်တင်းကျန်းမာသော လူငယ်တစ်ဦးအဖြစ် လေးစားခဲ့ပါသည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်မှစ၍ Sri Rameshwar Jee က ကျောက်တံခါး ဓမ္မရိပ်သာသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ယူရသဖြင့် Sri Deepak Gosh က အဓိကာရီအဖြစ် ရောက်ရှိလာပါသည်။ နှစ်စဉ် Raksha Bandhan အခမ်းအနားကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကျင်းပခဲ့ပြီး ဦးသော်ဇင်ရေးသားပြုစုထားသော "မဟာဘာရတနှင့် ဘဂဝါဂီတ" ကျမ်းစာအုပ်မှ သင်ခန်းစာများကို လေ့လာဆည်းပူးကြရပါသည်။ ရန်ကုန်မှ ဆရာကြီးဦးစိန်တင်၊ မန္တလေးမြို့မှ ဒေါက်တာမိုဟန်းဂျီးတို့ ကြွရောက်အားပေးလေ့ရှိပါသည်။

ဒေါက်တာ ဘီဟာရီးလာလ်ဂျီးနှင့် ၎င်း၏ ညီတော်စပ်သူ ရှရီမဂန်လာလ်ဂျီးတို့လည်း ကြွရောက်ပြီး ပုံပြင်များ၊ မှတ်သားဖွယ်ရာဇာတ်လမ်းတိုများကို ပြောကြားပေးသောအခါ ထိုအချိန်က မော်လမြိုင်တစ်ဖက်ကမ်း မုတ္တမတွင်တပ်စွဲထားသော ဂေါ်ရခါးစစ်တပ်မှ တပ်မတော်သားမိသားစုဝင် သားသမီးများအပါတ်စဉ် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း တက်ရောက်အားပေးလေ့ရှိပါသည်။ ထိုအချိန်က မော်လမြိုင်တွင်တက်ရောက်ခဲ့သော အဓိကာရီတစ်ဦး၊ ယခုအခါ ဟောင်ကောင်တွင်ရှိနေပြီး ရန်ကုန်သို့ ခေတ္တကြွရောက်စဉ် ဦးကြည်မင်း၏နေအိမ်၌ တွေ့ဆုံခဲ့ရပါသည်။

မော်လမြိုင်မြို့တွင် ၁၉၆၄ ခုနှစ် ကတည်းက ဟိန္ဒူဓမ္မစာမေးပွဲများ ကျင်းပနေကြောင်း မှတ်သားမိပါသည်။ ထိုအချိန်ကတည်းက ဆရာကြီး ဦးရာမား၏ ကြီးကြပ်ဦးဆောင်မှုဖြင့် မော်လမြိုင်မှ ဟိန္ဒူကျောင်းသားကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးစံမြင့် (ယခုအခြေပြု ဟိန္ဒူဓမ္မစာအုပ်များရေးသားသူ) ဦးခင်မောင်ညွန့်၊ ဦးမောင်သန်း၊ ဦးခင်မောင်၊ ဦးဘမြင့်၊ ဦးတင်မြင့်၊ ဦးအောင်ခင် (အခွန်ရုံး)တို့က အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်ခန့်တွင် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့၊ ဟိန္ဒူဓမ္မသင်ကြားပို့ချမှုကော်မတီ၊ ရန်ကုန်မှ တိုက်ရိုက်မေးခွန်းများပို့ပြီး စာမေးပွဲများဖြေကြရပါသည်။ မော်လမြိုင်မြို့မှ ဒေါက်တာဦးဘသန်းနှင့် သျှရီအာရ်ဂျီ၊ ရောင်း (ကွယ်လွန်)တို့က စည်းရုံးပြီး စာစစ်ဌာနဖွင့်လှစ်လျက် အောင်မြင်စွာကျင်းပပေးပြီး ပထမဦးဆုံးသော

ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံပြီး ထီးတော်တင်ပွဲအခမ်းအနားကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ စတုဒိသာကျွေးမွေးပြီး အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ယနေ့ထိ ထို Ganesh Temple ကျောင်းအဝင်ဝ၌ အင်္ဂတေစာလုံးကြီးများဖြင့် "ကောင်းမှု" ဆိုသည့်စာတမ်းကို ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ တွေ့မြင်နေရပါသည်။

၁၉၈၀-၈၁ ခုနှစ်ဝန်းကျင်က ရန်ကုန်မြို့တွင်ကျင်းပသော ဟိန္ဒူဓမ္မသင်ကြားပို့ချရေးကော်မတီ ညီလာခံကြီးသို့ မော်လမြိုင်အဖွဲ့မှ အမှုဆောင်နှစ်ဆယ်ကျော်တက်ရောက်ပြီး တက်တက်ကြွကြွဆွေးနွေးကာ စာတမ်းတင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ မော်လမြိုင်ကော်မတီအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဆွေးနွေးပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့ရပါသည်။ ထို့အပြင် Deepawali Greeting Cards နှစ်ကြိမ်နှင့် သက်ကြီးပူဇော်ပွဲတစ်ကြိမ် အထိမ်းအမှတ်ပို့စ်ကဒ်များ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့ရာ သုံးကြိမ်စလုံး စာရေးသူ၏ကဗျာတစ်ပုဒ်စီ ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၇၈ ခုနှစ်မှ နောက်ဆုံး ဓမ္မစာမေးပွဲဖြေဆိုချိန် ၁၉၉၄ ခုနှစ်ထိ နှစ်စဉ် ဓမ္မစာမေးပွဲဖြေဆိုပြီးလျှင် ဖြေဆိုသူ ကျောင်းသူ/ကျောင်းသားများ၊ ကြီးကြပ်သူများ၊ အမှုဆောင်များအား လုံးကို ချစ်တီးဘုရားကျောင်း ဂေါပကအဖွဲ့မှ သဒ္ဓါရက်ရောစွာ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးခဲ့သော ဓလေ့လည်း ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

အခြားမှတ်သားဖွယ်ရာ လုပ်ဆောင်ချက်များကတော့ ၁၉၇၇ ခုနှစ်က ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြီး အထူးအောင်မြင်စည်ကားခဲ့ပါသည်။ မြို့ပေါ်ရှိ မြို့မျက်နှာဖုံးအား လုံးနီးပါး ပါဝင်ခဲ့ကြပါသည်။ ပြပွဲအခမ်းအနား အောင်မြင်စွာကျင်းပပြီးစီးပြီးသော အခါ မြို့နေလူတုက အထူးလိုလားတောင့်တသဖြင့် ဆရာကြီး ဦးစိန်တင်ကိုယ်တိုင် စက်အဖွဲ့၊ ပန်းချီအဖွဲ့၊ လက်သမားအဖွဲ့၊ ပန်းရံအဖွဲ့တို့ဖြင့် အားကြိုးမာန်တက် စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ မြို့လူထု၏ ရက်ရောလှူဒါန်းမှုဖြင့် ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲအဆောက်အဦတစ်ခု၊ တောင်ဝိုင်းတွင် တည်ထောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း ယနေ့တိုင် မရိုးနိုင် ကြည့်မဝနိုင်သော ပြပွဲကြီးတစ်ရပ်အဖြစ် ပြည်တွင်းပြည်ပမှ ရဟန်းရှင်လူ ဘုရားဖူးများဖြင့် စည်ကားနေပါသည်။

၁၉၆၇-၆၈၊ ၆၉ ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်များတွင် အခြေခံပညာအထက်တန်း (ဆယ်တန်း)ဖြေဆိုမည့်ကျောင်းသူ/ကျောင်းသားများကို ဆံယအဖွဲ့ဝင် ဆရာ/ဆရာမများက အနီးကပ်သင်တန်းအခမဲ့ပို့ချခဲ့ကြောင်း မှတ်မိပါသည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ် စာရေးသူတို့ ဆယ်တန်းဖြေဆိုသောအခါ တစ်လအလိုတွင် ရွှေတောင်ရပ်မာရိမာ ဓမ္မာရုံအောက်ထပ်တွင် သီပုံတွဲကို ဆရာဦးကျော်စိန်၊ အင်္ဂလိပ်စာကို ဆရာဂဏပတိ၊ သခ်ၤာကို ဆရာမကြီးဒေါ်သန်းတင် (ယခု သခ်ၤာတွဲဘက်ပါမောက္ခ၊ မော်လမြိုင်တက္ကသိုလ်) တို့က အနီးကပ်ပို့ချပေးရာ အထူးအောင်မြင်မှုရရှိကြောင်း စည်းရုံးမှုရရှိကြောင်း မှတ်မိပါသည်။

၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ မော်လမြိုင်ဈေးကြီး မီးလောင်သောအခါ Sri Shri Bhagwan Jee ဦးဆောင်ပြီး Swayam Sevaks များသက်စွန့်ဆံဖျား မီးငြိမ်းသတ်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း မှတ်သားမိပါသည်။

နောက်ထပ်ထူးခြားမှုတစ်ရပ်ကတော့ အခြားမြို့များတွင် ကြုံဖူး မကြုံဖူးတော့မသိပါ။ မော်လမြိုင်မြို့တွင် ထိုအချိန်က အသက် ၆-နှစ်အရွယ် သူငယ်တန်း၊ ပထမတန်းမှ ကလေးငယ်များပါ ဓမ္မစာမေးပွဲဖြေဆိုမည်ဟု စာရင်းပေးသွင်းခြင်း အတွေ့အကြုံကို နှစ်စဉ် ကြုံခဲ့ရပါသည်။ ထိုကလေးငယ်များကို အားပေးခြီးမြှောက်စေချင်သောကြောင့် ရန်ကုန်အဖွဲ့ထံ အကြောင်းကြားခွင့်တောင်းပြီး နှုတ်ဖြေမေးခွန်းများမေးပြီး ဖြေဆိုစေခဲ့ရဖူးပါသည်။ ယခုအခါ ထိုနှုတ်ဖြေ ဖြေခဲ့ဘူးသော ကျောင်းသားငယ်များမှာ ဘွဲ့ရပညာရှိများအဖြစ် ဓမ္မအကျိုးပြုလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်နေကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရပါသည်။

၁၉၈၇ ခုနှစ်လောက်၊ တောင်ရိုးတန်းရှိ သျှမ်ဗုဒ္ဓဘာမကို ဘုရားကျောင်းတွင် သုံးရက်သင်တန်းဖွင့်လှစ်ခဲ့ရာ ရန်ကုန်မှ ဦးလှမောင်၊ မော်လမြိုင်မှ ဦးတင်လှ၊ ဦးကျော်မြင့်တို့က ကြီးကြပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ယခုအခါ မော်လမြိုင်ဆံယလုပ်ငန်းများ ကို Sri R.B. Challam Jee ၊ Sri Eswar Rao Jee တို့က ဆက်လက်တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်နေကြပါသည်။

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီးသည် ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲ ခင်းကျင်းပြရေး၊ ဟိန္ဒူဓမ္မသင်ကြားပို့ချရေး၊ သင်္ကၠဒေဘာသာသင်ကြားရေး၊ ဘာသာရေး စာအုပ်စာတမ်း၊ မဂ္ဂဇင်းများ ထုတ်ဝေရေး စသည့်လုပ်ငန်းများကို သက်ဆိုင်ရာကော်မတီများ ဖွဲ့စည်းကာ ဆောင်ရွက်နေသည်မှာ နှစ် (၅၀)ရှေ့ရတုအခါသမယသို့တိုင် ရောက်လေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့သော ဓမ္မစာမေးပွဲများနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ သားသမီးများက ဖြေဆိုနေကြပါပြီ။ အဖွဲ့ကြီးကတော့ အောင်အောင်မြင်မြင်ရပ်တည်နေရင်း ရွှေရတုမှသည် စိန်ရတု၊ ပတ္တမြားရတုမှသည် အနန္တရတုတိုင် အောင်မြင်မှုများကို ပွေ့ပိုက်ရင်း ခရီတက်နိုင်ပါစေဟု မွန်ပြည်နယ်၊ မော်လမြိုင်မြို့မှ ကျွန်တော် ဆွယ်စေဝကတစ်ဦးက ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းလိုက်ပါသည်။

One hour today is worth two tomorrow, and three the day after.

ဗုဒ္ဓဝင်ပြဇဲနှင့် ကျွန်တော်

မောင်ရင့်ကျူး (မြောင်းမြ)

၁၉၈၃ ခုနှစ်အချိန်ကာလ နှစ်အပိုင်းအခြားခန့်ဟု ကျွန်တော် ထင်မှတ်မိပါသည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဥပဒေဌာနမှ လက်ထောက်ကထိက ဦးကျော်ဇောနိုင် (ကျော်ဇောနိုင်) ယခု ဥပဒေဌာန ပါမောက္ခ(ငြိမ်း)နှင့်အတူ သန္တနေမပါလက အဖွဲ့ရုံးခန်းတည်ရှိရာ ရန်ကုန်မြို့၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ၃၇-လမ်း၊ အမှတ် (၂၂၇)သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ သန္တနေမပါလက အဖွဲ့ကြီးသည် သစ္စာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိနေခဲ့ သောအချိန်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်ကာလကပင် ကျွန်တော်သည် သစ္စာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ကဗျာများ၊ ဘာသာယဉ်ကျေးမှု ဆောင်းပါးများကို ပါဝင်ရေးသားခဲ့ပါသည်။ အယ်ဒီတာချုပ် ဦးယာဒဝနှင့် ကာလအတန်ကြာလာသောအခါ ရင်းနှီးမှု ပိုမို ရရှိလာပြီး သစ္စာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ တိုးတက်ရာတိုးတက် ကြောင်းအကြံအဉာဏ်ပေးခြင်းနှင့် သစ္စာရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း၏ အတိုင်ပင်ခံ အယ်ဒီတာ (အမည်ဖော်ပြခြင်းမရှိ)အဖြစ် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မဟာသိမ်တော်ကြီး ဓမ္မာရုံ၌ ၁၉၈၅-ခုနှစ်မှစပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းပြ ဆရာတစ်ဦးအနေဖြင့် သင်တန်းပို့ချခဲ့ပါသည်။ ထိုသင်တန်းတွင် လူငယ်လူရွယ်များကို ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ နှလုံးသားတွင် ကိန်းဝပ်တည်ရှိစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မင်္ဂလာ တရားတော် ဗုဒ္ဓဝင် စသည်များကို ပို့ချခဲ့ရပါသည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဗုဒ္ဓဝင်ဆိုင်ရာကို အသေးစိတ်သိရှိနေသူတစ်ဦးဖြစ်သည်ကို သိနေသော ဆရာကြီး ဦးစိန်တင်သည် ကျွန်တော့်အား သန္တနေ မမွပါလကအဖွဲ့ကြီး၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကော်မတီတွင် အတွင်းရေးမှူးတာဝန်ကို စတင်ပေးပါ တော့သည်။

သန္တနေမပါလကအဖွဲ့ကြီး၏ လက်အောက်တွင် သစ္စာ ရောင်ခြည်ယဉ်ကျေးမှုမဂ္ဂဇင်းထုတ်ဝေခြင်း၊ ဟိန္ဒူဓမ္မသင်ကြား ရေး ကော်မတီလူငယ်များ၊ ဗလငါးတန်ဖွဲ့ဖြိုးရေး သင်တန်း ကော်မတီ၊ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကော်မတီ စသော ဘာသာ၊ ကာယ ဉာဏ်ယဉ်ကျေးမှု ပရဟိတကော်မတီအသီးသီးတို့ကို ဖွဲ့စည်း၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် စာရေးသူသည် နှစ်စဉ် ကဆုန်လပြည့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ရောက်ရှိတိုင်း သန္တနေမမွပါလက အဖွဲ့က ကြီးမှူးကျင်းပသော ဗုဒ္ဓဇယန္တီပွဲတော်အထိမ်းအမှတ် ပွဲတွင် ဗုဒ္ဓဝင်ဆိုင်ရာအကြောင်းအရာများကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဟောပြောခဲ့ရပါသည်။

သန္တနေမမွပါလကအဖွဲ့ကြီးသည် ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲ ကော်မတီတွင် အတွင်းရေးမှူးဖြစ်မလာမီ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၄၄) နှစ်အချိန်ကာလတည်းက ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကို စတင်ပြသ လာခဲ့ပါသည်။ ပထမဦးစွာ စတင်ပြသခဲ့သော ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲမှာ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ပွဲ ကျင်းပနေချိန် ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊ သမိုင်းဝင်သာသနာမြေနေရာတွင် ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ အသင်းအဖွဲ့များစွာရှိသည့်အနက် မည်သည့်အသင်းအဖွဲ့ကမှ ဤကဲ့သို့ ထိရောက်သောသာသနာပြုနည်းဖြစ်သည့် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်ပြပွဲကြီးကို ပြသကြရန် စိတ်ကူးစိတ်သန်း မရကြပေ။ သာသနာ့ သမိုင်းတွင် အလွန်ပင်လိုအပ်သော ထိရောက်သည့် သာသနာပြု လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုဖြစ်သည့် မြတ်ဗုဒ္ဓ ၄၅-ဝါ ကာလပတ်လုံး သာသနာပြုခဲ့ပုံ၊ သံဝေဇနီယလေးဌာနအပါအဝင် ဗုဒ္ဓဝင်နေရာ တော်များကို မြေပုံကားချပ်နှင့်အတူ ကိုးတိုင်းကိုးဌာန သာသနာ ပြု သွားကြပုံတို့ကိုပါမကျန် သန္တနေမမွပါလကအဖွဲ့ကြီး ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သူ ဆရာကြီးဦးစိန်တင်က ရောင်စုံမီးလုံးများ ထွန်းညှိ ထားသော မြေပုံကြီးတွင် အသေးစိတ်ရှင်း လင်းပြသပါသည်။ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသူများ၏ အသဲဘဝင်တွင် စွဲထင်စေရန် ရှင်းလင်းညွှန်ပြကာ ထိရောက်သော သာသနာပြု လုပ်ငန်းကြီးကို စတင်ပြသခဲ့ပေသည်။ ယခုအခါတွင် နှစ်ပေါင်း (၄၀)ကျော် အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံ မြို့ကြီးပေါင်း (၄၀)ကျော်တွင် ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲ အကြိမ်ပေါင်း (၆၀)ကျော်ကို ပြသနိုင်ခဲ့ပေသည်။ ပြသခဲ့သော မြို့ကြီးများတွင် မြို့ခံလူထုကြီး၏ တောင်းဆိုချက်အရ နောက် တစ်ကြိမ် ထပ်မံပြသလိုသည့်ဆန္ဒများဖြစ်ကာ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကို ထပ်မံစီစဉ်ပြသခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်၊ ဆရာကြီး ဦးစိန်တင် နှင့်အတူ သန်လျင်၊ ဓနုဖြူ၊ ဝါးခယ်မ၊ မြောင်းမြ စသော မြို့ကြီးများသို့ ဗုဒ္ဓဝင်နှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ပြန့်ပွားပုံ ပြပွဲ အတော်များများသို့ လိုက်ပါပြသခဲ့ရပါသည်။ ဘုရားပွဲများ၊ ပရိ

ယတို့စာသင်တိုက်ကြီးများ၏ ရွှေရတုပွဲတော်နှင့် ရာပြည့်ပွဲတော်များ ကျင်းပခဲ့ရာ မြို့တိုင်းရှိ စေတီပုထိုး၊ ဇရပ်၊ သိမ် စသောနေရာဌာနများ၌ အပင်ပန်း အဆင်းရဲခံ၍ နေထိုင်စားသောက်ကာ ဝုဒ္ဓသာသနာပြန့်ပွားရေးကို ရှေးရှုဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့တည်ရှိရာ (၃၇) လမ်းရုံးချုပ်တွင် သစ္စာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကိစ္စအဝဝကိုဆောင်ရွက်စဉ်ကလည်း ကျွန်တော်သည် စာရေးဆရာ ပါရဂူနှင့်လည်း စတင်တွေ့ဆုံကာ သိရှိ ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ရပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးဆန်းထွန်း (မန်းတက္ကသိုလ်)၊ ဆရာကြီးမာယ၊ ဆရာကြီးဦးသော်ဇင်၊ ဆရာဦးသန်းထွန်း (ရွှေဘို) တို့နှင့် တွေ့ဆုံရင်းနှီးမှု ရရှိခဲ့ရပါသည်။ ထို့အပြင် ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး(ဗြိမ်း) ဦးကြည်ညွန့် (စစ်ကိုင်း ကြည်ညွန့်) သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီး၏ ပြက္ခဒိန်ကိစ္စ၊ မဂ္ဂဇင်းကိစ္စ စသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လိုလေသေးမရှိ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ကျွန်တော်သည် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏ ဒိပါဝလီနေ့ ဧည့်ခံကျွေးမွေးပွဲတွင်လည်းကောင်း၊ ဦးယာဒဝ၏ ယောဂ (Yoga) လေ့ကျင့်ခန်းပြုလုပ်သည့်အခါတွင် လည်းကောင်း၊ စာပေနယ်မှထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မကြာခဏ ဆုံဆည်း ကြပါသည်။ ကျောက်တံခါးမြို့တွင် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့မှ တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ထားသော ဟိန္ဒူလူငယ်သင်တန်းကျောင်းတည်ထောင်စဉ်က စာရေးသူနှင့် အတူ ဆရာကြီး ဦးစိန်တင်၊ ဆရာပါရဂူ၊ ဆရာဦးယာဒဝ၊ ဦးကျော်ဇော်နိုင်တို့အတူ သွားရောက်ကြကာ ကာယအား၊ ဉာဏအား တို့ဖြင့် ကူညီထောက်ပံ့ခဲ့ပါသည်။

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီး၏ နာယကဖြစ်သူ ဆရာကြီး ဦးစိန်တင်သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ပြန့်ပွားအောင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရုံမျှမက ပြည်ပနိုင်ငံများ၌လည်း ဗုဒ္ဓသာသနာကို ပြန့်ပွာအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲများကို စဉ်ဆက်မပြတ် ပြသလာခဲ့ရာတွင် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရုပဲခူးမြို့မှ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လွန်စွာမှ ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ပြပွဲမှတ်တမ်းစာအုပ်၌ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဆောင်ရွက်သွားရန် သြဝါဒကထာ ရေးသားတိုက်တွန်းထားသော မှတ်တမ်းများရှိခဲ့ပါသည်။ ၁၉၇၄-ခုနှစ်တွင်လည်း ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ ဗုဒ္ဓပူဇနိယ တပေါင်းပွဲတော်၌ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကြီးကို ခမ်းနားကြီးကျယ် အောင်မြင်စွာပြသနိုင်ခဲ့သဖြင့် သာသနာဦးသျှောင် ဆရာတော်ကြီးများ၊ ထေရ်ကြီးဝါကြီး ဆရာတော် ကြီးများနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ် ပညာရှင်အသီးသီးတို့က ချီးကျူးစကားနှင့် အကြံပေးချက်များကို မှတ်တမ်းရေးသားခဲ့ကြပါသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲတွင် တက်ကြွစွာဆောင်ရွက်ကြသူများ အဖြစ် ဓမ္မယောသက ဦးမောင်မောင်၊ ပြပွဲတာဝန်ခံဆရာ ဆရာဦးအုန်းသွင် ကြီး၊ ဦးစံမြင့်၊ ရတနာကုန်သည် ရွှေငါးဦးသိန်းမြင့်၊ ဆရာမာယ၊ ဆရာကြီး ဦးသုခ၊ ဗန္ဓုလ ဦးရွှေ (ဝိပဿနာဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာ၏ သား)၊ ဆရာကြီးဦးကြည်မင်း (အာနန္ဒအင်း)၊ ဆရာကြီး တက်တိုး စသောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကို မှတ်တမ်းများအရ တွေ့မြင်သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ထို့အပြင် ပြည်ပနိုင်ငံများဖြစ်သော ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မြို့တွင်လည်းကောင်း၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဘုံဘေမြို့နှင့် အခြားမြို့ကြီးများတွင်လည်းကောင်း ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကြီးများကို ပြသခဲ့ရာ အောင်မြင်မှုရရှိခဲ့ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးစိန်တင်သည် ပြည်တွင်းပြည်ပ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို အရှိန်အဟုန်မပျက် အားတက်သရော ဆောင်ရွက်လာခဲ့ရာ နှလုံးရောဂါ ခွဲစိတ်ကုသရသည်အထိ ကျန်းမာရေးပါ ထိခိုက်လာခဲ့ရပါသည်။

သို့ရာတွင် မိမိ၏အသက်၊ မိမိ၏ကျန်းမာရေးကို မငဲ့ကွက်ဘဲ မိမိဘဝကို သာသနာပြုလုပ်ငန်းထဲ၌ မြုပ်နှံပြီး ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လာခဲ့ရာ ယခုအခါတွင် နှစ်ပေါင်း (၅၀)နီးပါး ရွှေရတုခရီးသို့တိုင်ခဲ့လေသည်။ ဆရာကြီး ဦးစိန်တင်သည် မုံရွာဇာတိ ဟိန္ဒူနွယ်ဖွား မြန်မာနိုင်ငံသားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သာသနာပြုစိတ်ရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။ ဆရာကြီး ဦးစိန်တင်နှင့် ဆရာကြီးဦးယာဒဝဟူသော ပုဂ္ဂိုလ် (၂)ဦးသည် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီးကို တည်ထောင်သူများဖြစ်ကြပြီး ကိုယ်ကျိုးစွန့်၍ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေးတို့ကို ဆောင်ရွက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်ကား မြန်မာနိုင်ငံအကျိုးအတွက်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကြီးထွန်းကားပြန့်ပွားရေးအတွက်လည်းကောင်း၊ အိန္ဒိယမြန်မာဆက်ဆံမှု တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက်လည်းကောင်း၊ ကြိုးပမ်းအားထုတ် နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်းဖြစ်ပေသည်။

'သနန္တနဓမ္မ'ဟူသည်ကား မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားသော ဓမ္မပဒပါဠိတော်အရ ရှေးဟောင်းကျ၍ မှန်ကန်သော တရားတော်များကို 'ပါလက' လိုက်နာထိန်းသိမ်း ကျင့်သုံးစောင့်ရှောက်သောအဖွဲ့ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီးသည်ကား ဗုဒ္ဓတရားဓမ္မများကို လိုက်နာထိန်းသိမ်းကျင့်ဆောင်ရုံမျှမက ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကြီးကို ပြန့်ပွားအောင် ဆောင်ရွက်လာခဲ့ကြသည်မှာ (၁၉၅၀-၂၀၀၀)ပြည့်နှစ်တွင် နှစ် ၅၀ 'ရွှေရတု'ခရီးသို့ တိုင်ခဲ့ပါကော။ သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့ကြီးသည် ရွှေရတု၊ စိန်ရတု၊ ရာပြည့်ခရီးမှ သာသနာပြုခရီး နှစ်ပေါင်း ၅၀၀၀ တိုင်အောင် အမျိုးဘာသာ သာသနာနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေသတည်း။

ဗိသနိုးသို့ရှေ့.ရှုလျက်

ဦးစံမြင့် B.A (History), R.L

ဒဏ္ဍာရီဆန်ခါ၊ နှောင်းအတိတ်က
ညို့ရွာတဲ့ပန်ထွာဧကရီစံရာ
ဟောင်းဗိသနိုးစီက၊
သောင်းဟိတ်တန်ခိုး၊ ဝေသမို့လျှမ်းခဲ့သည်။

ဤစာကဗျာကို မည်သူရေးဖွဲ့.ခဲ့သည်တော့ မမှတ်မိပါ။ ကျွန်တော် ၁၀-တန်း ကျောင်းသားဘဝက တွေ့မြင်ရ၍ ကူးထားခဲ့ပါသည်။ ဗိသနိုး (Vishnu) ကို ကျွန်တော်သိပါသည်။ ဗိသနိုးသည် ဘုရားရှင်တစ်ပါးဖြစ်ကြောင်းကို မိခင်၏ရင်ခွင်တွင်းအရွယ်ကပင် ကြားဘူးထားခြင်းကြောင့်ပင်။ ပန်ထွာဧကရီ စိုးစံခဲ့ဘူးသည်ဆိုသော ထိုဗိသနိုး အမည်နာမခံအရပ်ဒေသသို့ ရောက်လိုစိတ် ထိုစဉ်ကပင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၇၅- ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ကျွန်တော်သည် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကော်မတီ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် မကွေးမြို့သို့ ဆရာကြီးဦးစိန်တင် (ရှရီရှားမ် ပရ်ကားရှ်မီးရ်ကျိုး)နှင့်အတူ ရောက်ရှိနေပါသည်။ မြသလွန်ဘုရားပွဲတော်၌ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲ ပြသရန်အတွက်ဖြစ်သည်။ ပြပွဲဖွင့်လှစ်နိုင်ပြီးနောက် (၁၆. ၁၀. ၇၅) နေ့တွင် ကားတစ်စီးဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် ဦးအုန်းသွင်ကြီး (ဗုဒ္ဓဝင်ပန်းချီ)တို့သည် မကွေးမြို့မှ နံနက်စောစောပင်ထွက်ခဲ့ကြခါ ဦးစွာ တောင်တွင်းကြီးမြို့သို့ ဝင်ရောက်ပြီး တောင်တွင်းကြီးပြတိုက် (တောင်တွင်းကြီးမြို့ ထိုစဉ် မီးကြိုးမသင့်သေး) ကို လေ့လာကြည့်ရှုကြပါသည်။ ပြတိုက်မှူးမှာ ဦးတင်အောင်ဖြစ်ပြီး စိတ်ရှည်လှစွာဖြင့် လိုက်လံ ရှင်းလင်းပြောပြပါသည်။ ဗိသနိုးမြို့တူးဖော်ရာမှရရှိသော ပစ္စည်းအချို့ကိုလည်း မြင်တွေ့.ခဲ့ရပါသည်။ ထို့အပြင် အခြားသော ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများနှင့်အတူ ဟာနုမန်ရုပ်ပါသော ဒင်္ဂါး၊ ခက်ရင်း သုံးခွ(တြိစူလ်)နှင့် တက်သစ်စနေဝန်းပုံပါရှိသည့် ဒင်္ဂါးများကိုလည်း အထူးစိတ်ဝင်စားဖွယ် တွေ့.ရှိခဲ့ပါသည်။ ဧည့်သည်များ မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးနောက် တောင်တွင်းကြီးမြို့မှ ၁၁ မိုင်ခန့်ဝေးသော ကုက္ကိုခွရွာသို့ လာခဲ့ကြပါသည်။ ရှေးဟောင်းဗိသနိုးမြို့တော်သို့ လမ်းညွှန်ထားသည့်ဆိုင်းဘုတ်ကို ကားလမ်းဘေးတွင်ပင်တွေ့.ရပြီး ဝင်ခဲ့ရာ ရောက်သည့်ဒေသတွင် စိတ်ကူးထဲမှဗိသနိုးမြို့ကြီးမှာမူ မရှိတော့ဘဲ ကုန်းမို့မို့များနှင့် ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနမှ တူးဖော်ထားသည့်အကွက်နေရာများကိုသာ လွမ်းဆွတ်ဖွယ် မြင်တွေ့.နေရပါသည်။

ဘဝဟောင်းတစ်ခုတွင် နှမတော်ဖြစ်ခဲ့သည့် ပန်ထွာမင်းသမီးအား ဗိသနိုး (God Vishnu) က သာယာကြွယ်ဝသည့် မြို့.တော်ဖန်ဆင်းပြီး ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ သို့ကြောင့် ဗိသနိုးမြို့. (သို့မဟုတ်) ပန်ထွာမြို့.ဟုတွင်ခဲ့ကြောင်း၊ သရေခေတ္တရာမှ ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးတိုက်ခိုက်၍ နောက်ဆုံးတွင် ပျက်စီးခဲ့ကြောင်းနှင့် ဤအဖြစ်အပျက်များသည် ခရစ်တော်မပေါ်မီ (၅)ရာစုခန့်လောက်ကဖြစ်ကြောင်းဖြင့် အစဉ်အလာအရ မှတ်သားကြသည်။ ယခုမရှိတော့ပြီဖြစ်သည့် ဤမြို့.တော်တွင်နေထိုင်ခဲ့ကြဘူးသည့် အကျွန်ုပ်တို့၏ ရှေးဘိုးဘီဘင်များအားလည်း တမ်းတမိပါသည်။

ဤမြေအရပ်တွင် ပန်ထွာဧကရီ စိုးစံခဲ့ဘူးသည်။ ရန်သူကို အောင်နိုင်စေသော စည်ကြိုးကို သိကြားမင်း (INDRA) က ပေးထားခဲ့သည်။ စည်ကြိုးကိုတီးခတ်လိုက်ပါက ရန်ပယ်ချောင်းမှ ရေများ လှုံ့တက်လာပြီး ရန်သူများ မျောပါပျက်စီးသွားကြရသည်။ ဒွတ္တဘောင်မင်းက စည်ကြိုးတန်ခိုးကင်းမဲ့အောင်ပြုပြီးမှ မြို့.ကို တိုက်ခိုက်ပြီး ပန်ထွာမင်းသမီးကို သိမ်းပိုက်သည်ဟူသော ကြားဘူးသည့်စကားများ ရင်ထဲတွင် မြည်ဟီး ကြားယောင်လာပါသည်။ ရောက်ရခြင်းအတွက် ကြည်နူးမှုလည်း ဖြစ်ရပါသည်။

ဗိသနိုးမြို့.တော် တည်ရှိခဲ့ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး

'တရုတ်နှင့်အိန္ဒိယကို ဆက်သွယ်ပေးထားသော ကုန်သည်ကုန်လမ်းမကြီးတွင် ဧရာဝတီမြစ်ကိုဖြတ်သည့်နေရာမှ ဧရာဝတီမြစ်ကိုလိုက်သည့် တောင်ဘက်လမ်းခွဲတစ်ခုရှိခဲ့သည်။ ယင်းလမ်းခွဲအတိုင်းလိုက်သော် တကောင်းနှင့် ဗိသနိုးတို့ကို ဖြတ်၍ ပင်လယ်ကမ်းသို့ရောက်နိုင်၏။ -ယင်းမှတဆင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ တောင်ပိုင်းသို့ ဆက်လက်သွားနိုင်သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ တောင်ပိုင်းမှ ကုန်သည်တို့သည် ဤတောင်ဘက်လမ်းခုလတ် ပျူတို့၏ ဒေသဖြစ်သော ဗိသနိုးတွင် ကုန်သည်စခန်းဖွင့်ခဲ့ဟန်တူ၏။ ဤမြို့.ဟောင်းတွင်တွေ့.ရသော ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အထောက်အထားတို့မှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံတောင်ပိုင်းနှင့် ဆက်သွယ်နေသည်ကို တွေ့.ရ၏။ သရေခေတ္တရာယဉ်ကျေးမှုလက္ခဏာများကိုလည်း ဗိသနိုးတွင် တွေ့.ရ၏။ အေဒီ ၂-ရာစုက အိန္ဒိယတောင်ပိုင်းတွင် အသုံးပြုခဲ့သည့် ငြဟ္မီအက္ခရာနှင့် ရိုက်နှိပ်ထားသော မြေတံဆိပ်တစ်ခုကိုလည်းတွေ့.ရသဖြင့် ထိုခေတ်ကပင် အက္ခရာနှင့် စာရေးသားမှုအတတ် ရောက်ခဲ့ပြီဟုဆိုနိုင်၏။

'ဤနိုင်ငံငယ်မှာ အေဒီ ၁-ရာစုခန့်တွင် ရှေးဦးပျူတို့တည်ထောင်ခဲ့သော အိန္ဒိယအသွင်ကိုဆောင်သည့် နိုင်ငံငယ်

ဖြစ်၏။ နှစ်ရှည်လျားနေထိုင်ခဲ့ပြီးနောက် မြို့သည် တစ်ကြိမ် ပျက်ခဲ့ရသည်။ တဖန် ပြန်လည်တည်ထောင်၍ နေထိုင်လာခဲ့ကြရာ အေဒီ ၅-ရာစုလောက်တွင် သရေခေတ္တရာပျူတို့နှင့် စစ်မက်ဖြစ်၍ ပျက်သုဉ်းခဲ့ရပေသည်။'

ဟု သမိုင်းကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဗိုလ်မှူး ဘရှင်မှ 'အနော်ရထာ အရင်ကမြန်မာနိုင်ငံ' စာအုပ်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။

ဆရာကြီး မောင်သော်ကလည်း သူ၏ အိန္ဒိယမြန်မာ ဆက်ဆံရေးမှတ်တမ်းတွင်-

'အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့၏ အဆက်အသွယ်မှာ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော် ခရစ်နှစ်မစမီလောက်တွင် ဖြစ်ဖွယ်ရှိလေသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၁၉၀၀ ကျော် လောက်က ပျက်စီးသွားသည်ဟုယူဆရသော ဗိဿနိုးမြို့ဟောင်းကို တူးဖော်ရာတွင် မြေအိုးအမျိုးမျိုးကို တွေ့ရှိရသည်။ အချို့သောမြေအိုးတို့တွင် ဘီးလုံး၌ အရုပ်ထုလုပ်၍ ထိုဘီးကို ရွံ့ပျော့တွင်လိုမ့်လျက် အရုပ်တန်းဖော်ယူထားသည့် အိုးများကိုတွေ့ရှိရသည်။ ယင်းအိုးများမှာ အိန္ဒိယပြည် အရိကမေဒု အရပ်တွင် တွေ့ရသော အိုးများနှင့်တူနေသည်။ သို့ဖြင့် ထိုအချိန်လောက်ကပင် အိန္ဒိယပြည်နှင့်မြန်မာပြည်တို့ တစ်နည်း အဆက်အသွယ်ရှိနေပြီဟု ယူဆရန်ရှိပေသည်'ဟု သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းကိုလည်း တွေးမိပါသည်။

ဗိဿနိုးအရှင်သည် ရှေးမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးတွင် အရေးပါထင်ရှားခဲ့ပြီး ဗိဿနိုးကိုးကွယ်သော ဟိန္ဒူအများအပြားလည်း အနှံ့ရှိခဲ့ကြောင်းကို ရှေးဟောင်းအထောက်အထားများအရ သိရှိနိုင်ပါသည်။ ဗိဿနိုးအား အမွန်အမြတ်လည်း ထားခဲ့ကြပါသည်။

ဤဘူမိမြေဒေသတွင် အချိန်အတန်ကြာ နေလိုသေးသော်လည်း ညနေတွင် ပြည်မြို့ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲပြသရေးအတွက် ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးချိန်းဆိုထားသည့်ကိစ္စက ရှိနေသေး၍ မိုးမချုပ်မီ ပြည်မြို့သို့အရောက် ခရီးဆက်ရန်ဖြစ်ပေရာ ဗိဿနိုးမြို့တော်ဟောင်းကြီးကို မျက်စေ့အဆုံးအဝကြည့်ပြီး ကျွန်တော်တို့ လှည့်ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။

ပြည်မြို့ဒေသသည်လည်း ဗိဿနိုးနှင့် ပတ်သက်မှုရှိသော နေရာမြတ်ဌာန ဖြစ်ပါ သည်။ ပြည်ဒေသသည် ရှေးပျူနိုင်ငံတော် သီရိခေတ္တရာ (ဂြိကွေတြ) သရေခေတ္တရာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သရေခေတ္တရာ (SRI KSHETRA = City of Prosperity (or) Field of Glory) ဟု အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိကြောင်း သက္ကဋ္ဌ အဘိဓါန်တွင် ဖွင့်ဆိုသည်။ ဤတွင် ဗိဿနိုးအရှင်သည် သရေခေတ္တရာပြည်အား တည်ထောင်သူဝန်ဦးအဖြစ် ပါဝင်လျက်ရှိနေပြန်ပါသည်။

အရှင်မဟာသီလဝံသ(ခရစ်နှစ် ၁၄၅၃- ၁၅၂၀)စီရင်သည့် ရာဇဝင်ကျော်၌ သရေ ခေတ္တရာပြည်ကို တည်ထောင်ရာတွင် သိကြားမင်းနှင့်အတူ ဂဝံပတိရဟန္တာ၊ နဂါးမင်းကြီး၊ ဗစ်ရှနူး ရသေ့ကြီး၊ ဗစ်ရှနူး၏ စီးတော်ယာဉ် ဂဠုန်ငှက်မင်းကြီး၊ ပရမေသွာရနတ်မင်းကြီးနှင့် စန္ဒီနတ်သမီးတို့ ပါဝင်ကြသည်။ ပရမေသွာရနတ်မင်းကြီးကို သီဝဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ စန္ဒီကို ကာလီဟုလည်းခေါ်သည်ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။

ဗိဿနိုးနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အမှတ်လက္ခဏာပစ္စည်းများအား သရေခေတ္တရာမြို့ဟောင်းမှ တွေ့ရှိခဲ့ခြင်းကို

'သရေခေတ္တရာ မြို့ဟောင်းတွင်းမှ တူးဖော်ရရှိသော ကျောက်ဆစ်လက်ရာများတွင် ဟိန္ဒူဘာသာနှင့်စပ်ဆိုင်သော ရုပ်တုများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ယင်းဟိန္ဒူနတ်ရုပ်များကို အထောက်အထားပြု၍ သရေခေတ္တရာတွင် ထွန်းကားခဲ့သော ဟိန္ဒူဘာသာသည် ဗိဿနိုးနတ်မင်းကြီးကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော ဂိုဏ်းဖြစ်ကြောင်း နားလည်ရသည်။ သရေခေတ္တရာမြို့ဟောင်း အတွင်း၌တွေ့ရှိသော ကျောက်ချပ်တစ်ချပ်ကို လေ့လာလျှင် ဘေးချင်းယှဉ်ရပ်နေသော ရုပ်ကြွန့်စရုပ်ကို တွေ့နိုင်သည်။ ညာဘက်တွင်ရှိသောရုပ်ကြွမှာ ဗိဿနိုးနတ်မင်းကြီးသည် အမြီးနှင့်တောင်ပံကိုဖြန့်ထားသော စီးတော်ယာဉ် ဂဠုန်ငှက်ပေါ်တွင် မတ်တပ်ရပ်နေသည်။ ဂဠုန်ရုပ်၏ ဦးခေါင်းနှင့်လည်ပင်းတို့ကို မတွေ့နိုင်တော့သော်လည်း ကြွင်းကျန်ရစ်သော အစိတ်အပိုင်းများကို လေ့လာခြင်းဖြင့် ဂဠုန်ငှက်ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။ ဘယ်ဘက်တွင်မူ ကြာပွင့်ပေါ်တွင်မတ်တပ်ရပ်နေသော လက္ခမိနတ်သမီးကို တွေ့နိုင်သည်'ဟု ရှေးဟောင်းပညာရှင် RAY (နီဟရန်ဂျန်ရေး)၏ အစီရင်ခံစာ၌ ဖော်ပြထားကြောင်းကို ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနခွဲမှ ရှေးဟောင်းသုတေသနဝန်ထောက် ဦးစိန်မောင်ဦးက သရေခေတ္တရာမြို့ဟောင်း (တက္ကသိုလ်ပညာ ပဒေသာစာစောင်၊ အတွဲ-၃၊ အပိုင်း-၁၊ ၁၉၆၈)တွင် ထုတ်နှုတ်ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

မြန်မာ့ဦးစွန်း ရှေးဟောင်းနိုင်ငံတော်ဖြစ်သည့် ပုဂံနိုင်ငံတော်တွင်လည်း ဗိဿနိုးအား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုများရှိခဲ့ပါသည်။

'သဗ္ဗညုဘုရားကြီး အနောက်ဘက်အနီးမှ ဤအဆောက်အအုံအတွင်းရှိ ပဓါနဖြစ်သော နတ်ရုပ်သည် လျောင်းနေသော ပုံဖြစ်၏။ နတ်လဲလျောင်းနေပုံရှိသောကျောင်း 'နတ်လျောင်းကျောင်း'ဟု ရှေးကခေါ်တွင်ကြ၏။ နောင်တွင် ထိုနတ်ရုပ် ပျက်စီးသွားပြီးနောက် အနော်ရထာမင်းကြီး နတ်တို့ကို လှောင်ထားဟန် တူသည်ဟူသော ထင်မြင်မှုဖြင့် ဤအဆောက်အအုံကို နတ်လှောင်ကျောင်းဟု ခေါ်တွင်နေကြခြင်းဖြစ်ဟန် ရှိလေသည်။ စင်စစ်သော်ကား ဤအဆောက်အအုံမှာ ဗြဟ္မဏဘာသာဝင်

တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဗိဿနိုးနတ်ဗိမာန်အဆောက်အအုံဖြစ်လေသည်။ ယခုတိုင် အပြင်ပတ်လည်တွင် ချိုင့်များအတွင်းတွင် ရုပ်ပုံအကြွင်းအကျန်များကို တွေ့ရသေးသည်။ ယင်းတို့မှာ ဗိဿနိုးနတ်၏ ဝင်စားဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ဆယ်ဘဝဆိုင်ရာ (အဝတာရ) အရုပ်များဖြစ်လေသည်။ အတွင်းအဆောင်တွင် အနန္တနဂါးပေါ်၌ ဗိဿနိုးနတ် လဲလျောင်းစက်၍ အိပ်နေဟန်၊ ချက်မှ ကြာရိုးထွက်၍ ကြာပွင့်များပေါ်တွင် ပြဟ္မာဘာသာ နတ်များတည်နေဟန် စသော ပဓာနရုပ်ပုံများ တည်ရှိခဲ့၏။ အလယ်တည့်တည့်တွင် ဌာပနာဖောက်သူတို့လက် ချက်ဖြင့် ပျက်စီးခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း အကြွင်းအကျန်များ ကျန်ရှိသေးသည်။ ထို အတွင်းဆောင်အပြင်ဘက်တွင် မတ်ရပ် ဗိဿနိုးနတ်ရုပ်များမှ အကြွင်းအကျန်များလည်းရှိသည်။'

'ပုဂံခေတ် ထီးလှိုင်ရှင်ကျန်စစ်မင်းကြီးလက်ထက်တွင် ပြဟ္မာဘာသာကိုးကွယ်သော လူစုများသည် ပုဂံတွင် အများအပြားရှိပြီး၊ ကျန်စစ်မင်းကြီးကိုယ်တိုင်ပင် ဗိဿနိုး ဘဝမှ လာကြောင်း ကြေညာထားသူဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဤအဆောက်အအုံမှာ ထိုခေတ်အခါလောက်ကပင် တည်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိသာနိုင်ပေသည်။ ဗိဿနိုးသည်ပင် ဗုဒ္ဓအဖြစ်ပွင့်လာကြောင်း အယူအဆကလည်း ရှိပြန်သဖြင့် ဤဗိဿနိုးနတ်ဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံသည် အခြားဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံကြီးများအကြား၌ တည်ရှိနေမှုမှာ ပုဂံခေတ်၌ ဗိဿနိုးနတ် ကိုးကွယ်မှုထွန်းကားခြင်းကိုလည်း ပြသနေခြင်းဖြစ်လေသည်။ ကျန်စစ်မင်းကြီး နန်းတော်ဆောက်လုပ်ခြင်း မှတ်တမ်းကျောက်စာများတွင် နာရာယဏား(ဗိဿနိုး) နတ်ကို အကြိမ်ကြိမ်ပူဇော်ပသထားခြင်း အခမ်းအနားကို အထပ်ထပ် အခါခါ ဖော်ပြထားလေသည်။'ဟု ပုဂံရွှေဟောင်းသုတေသနဌာနစုမှာ အရာရှိဦးဝိုကေက 'ပုဂံ သုတေသနလမ်းညွှန်'စာအုပ်တွင် ရေးသားထားပါသည်။

'ပုဂံစေတီများအမည်ရှိ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော စာတမ်းငယ်တွင် ကျောက်စာဝန် သီရိပျံချီဦးလူဖေဝင်း (မဟာဝိဇ္ဇာ)က နတ်လျောင်းကျောင်းအကြောင်းကို စာကြောင်းရေ ၁၃-ကြောင်းမျှဖြင့် ဖော်ပြရာ၌ 'ခရစ် ၉၃၁ ခုနှစ်တွင် တောင်သူကြီးမင်း တည်ဆောက်ကြောင်း ထင်မြင်ယူဆကြသည်'ဟု ဖော်ပြထားသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရှုရသည်။ ကံကောင်းထောက်မ၍ မြင်းပုဂံအရပ်၌ တမယ် (တမီလ်) ဘာသာ အက္ခရာရေးကျောက်စာတစ်ချပ်ကို တွေ့ရသည်တွင် နတ်လျောင်းကျောင်းနှင့်ပတ်သက်သော အချက်အလက်များပါပါရှိသဖြင့် အကြောင်းမှန်ကို နီးနီးစပ်စပ် ဆင်ခြင်ယူနိုင်ခွင့်ရလာပြန်ပါသည်။

ကျောက်စာသက်တမ်းတို့ကို ခန့်မှန်း တွက်ချက်ယူနိုင်သော ပညာရပ်အရ အဆိုပါကျောက်စာသည် ၁၃-ရာစုနှစ်က ရေးထိုးစိုက်ထူခဲ့သော ကျောက်စာဖြစ်ကြောင်း HULTZSCH အမည်ရှိ ပညာရှိကြီးက ခရစ် ၁၉၀၂-၀၃ ခုနှစ်ထုတ် မြန်မာပြည် ကမ္ဘည်းကျောက်စာဆိုင်ရာ အစီရင်ခံစာတွင် ယူဆခဲ့သည်။

ထိုတမယ်ဘာသာ (တမိလ်ဘာသာ) ကျောက်စာအဆို သဘောမှာ 'စရိကူလ ဆေခရမ်၏တပည့် မလိမန်ဒလန်နယ်မ ဂေါဒယာပတ္တနမ်မြို့နေ အိုင်ရာယိရန်ဝီရိယန်အမည်ရှိသော ဗိဿနိုးကိုးကွယ်သူ သူတော်စင်တစ်ဦးသည် အရိဗတ္တနပူရမ်ခေါ်ပူကမ်မြို့၌ နာနာဒေစိဗင်နာဂရအလဝါ ဘုရားကျောင်းတွင် မဒန်ပတစ်ခု တည်ဆောက်၍ တံခါးတစ်ပေါက်လှူကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ အရိဗတ္တနပူရမ်သည် အရိမဒ္ဒနပူရပင်ဖြစ်သည်မှာ အထူးရှင်းလင်းရေးသားနေဖွယ်ရာ လိုအံ့မထင်ချေ။ အထက်အဆိုပါ ပညာရှိက နာနာဒေစိဗင်နာဂရအလဝါဆိုသည်မှာ နိုင်ငံအမျိုးမျိုးမှ လာကြသူတို့၏ ဗိဿနိုးနတ်ဘုရားကျောင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပြလေရာ နတ်လျောင်ကျောင်းသည် အိန္ဒိယကျွန်းဆွယ်ကြီးရှိ ဒေသအသီးသီးမှ ပုဂံပြည်ကြီးတွင် လာရောက်နေထိုင်ကြကုန်သော ဗိဿနိုးကိုးကွယ်သူတို့၏ ဆည်းကပ်ရာဌာနဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေတော့သည်'ဟု ထင်ရှားသော သတင်းစာဆရာကြီး ဦးသိမ်းမောင်က သူ၏ 'ပုဂံယဉ်ကျေးမှု' စာအုပ်တွင် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။

ပုဂံတွင် နတ်လျောင်ကျောင်းသာမကပါ နန်းဘုရားနှင့် ဂူပြောက်ကြီးဘုရားတို့တွင်လည်း ဟိန္ဒူအမှတ်လက္ခဏာများ ပြည့်ဝစွာ ရှိနေသည်ကို ရောက်ဖူးကြသူများ သိရှိကြပါသည်။

ဗိဿနိုးရုပ်တု၊ ဘုရားကျောင်းတို့ကို နိုင်ငံ၏အထက်ပိုင်းနှင့် အလယ်ပိုင်းတို့တွင်သာမက မြန်မာပြည်အောက်ပိုင်းတွင်လည်း ဖူးတွေ့နိုင်ပါသေးသည်။

အကောင်းဆုံးဖူးတွေ့နိုင်သောနေရာမှာ ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံခရိုင်ရှိ ရွှေဟောင်းကော့ဂွမ်းဂူတွင် ဖြစ်သည်။ ဂူအတွင်း၌ တတိယကျောက်ဆစ်ရုပ်ကို-

'မြင်ရသည်ကား မြွေနဂါးကြီး၏ပါးပျဉ်းပေါ်တွင် ပက်လက်မှီလျောင်းနေသော ဗိဿနိုးနတ်ရုပ်ကြီးသည် သူ၏ချက်မကြီးမှ အထက်သို့ထိုးထွက်နေသည့် ကြာပန်းကြီးသုံးပွင့်ပေါ်တွင် ဟိန္ဒူဘုရားသုံးပါး တင်ပျဉ်ခွေထိုင်နေဟန် တွေ့ရ၏။ ဗိဿနိုးရုပ်အောက်တွင် အခြံအရံဟုယူဆရသော နတ်ရုပ်ငယ်များကို တွေ့သေးသည်။ မြွေနဂါးကြီးသည် ဦးခေါင်းငါးလုံးရှိဟန်တူပြီး ရေပေါ်တွင် မျောလျှက်ရှိသည်ဟု ယူဆရ၏။ ဤကျောက်ရုပ်တုပန်းပုလက်ရာသည် ဗုဒ္ဓဘာသာရုပ်တုမဟုတ်ဘဲ ဟိန္ဒူဘုရားရုပ်တုတော်တစ်ခုဖြစ်ပြီး ရွေးကျလှပေသည်။ ဤ ဗိဿနိုး

ပေါ်တွင် မွန်ရွေးဟောင်းကမ္ဘည်းစာပါရှိသဖြင့် အံ့ဖွယ်တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

'ဤဟိန္ဒူရုပ်တုတော်နှင့် အလွန်တူညီသော ဟိန္ဒူရုပ်တုတော် နှစ်ခုကို မွန်မြို့တော် ဟောင်း သထုံမြို့၌တွေ့ရှိခဲ့သည်ဟု မေဂျာ တမ်ပယ်လ်က ဓါတ်ပုံနှင့်တကွ (၁၈၉၄) ခုနှစ် မှတ်တမ်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်' ဟု ပါမောက္ခနိုင်ပန်းလှက သူ၏ သုတေသန စာပေများစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံးသို့ ဟိန္ဒူများသည် အစောပိုင်း ခေတ်ကာလကတည်းကရောက်ရှိပြီး ကျန်တိုင်းရင်းသားများနှင့် အတူတကွနေထိုင်ကြရာမှ သူတို့နှင့်အတူ ဗိဿနိုး ကိုးကွယ်မှု သည်လည်း ကျယ်ပြန့်ခဲ့ဟန်ရှိပါ သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှတဆင့် ကုန်းလမ်းခရီးဖြင့် တကောင်း ဗိဿနိုး စသည့်အရပ်ဒေသများသို့ ရောက်ခဲ့ကြသလို မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်းသို့လည်း ရေကြောင်းဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့ပြီး မော်လမြိုင်ဒေသတဝိုက်ကို အခြေပြုနေထိုင်ခဲ့ကြသည်ဟု မှတ်ယူရန်ရှိနေပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးမာယက ပုသိမ်ရာဇဝင်စာအုပ်၌ 'မွန်မြန်မာ ရွေးဟောင်းရာဇဝင်အချို့၌လည်း မွန်လူမျိုးကုန်သည်တို့သည် အိန္ဒိယမှ သင်္ဘောဖြင့် ကစ္ဆပနဒီ၊ ၎င်းမှ မော်တင်စွန်း၊ ၎င်းမှ သိဂုံတွာရတောင်ငူစွန်း၊ ၎င်းမှ စစ်တောင်းမြစ်ဝှမ်းပင်လယ်၊ ၎င်းမှ ဇင်းကျိုက်တောင်၊ သံလွင်မြစ်၊ ကျိုက္ခမီ ပင်လယ်ဝရှိ ဘီလူးကျွန်း စသည်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြကြောင်း၊ ၎င်းတို့သည် နေရင်းဌာနသို့ ပြန်သွားကြပြီးနောက် တစ်ခေါက်ပြန်လာကြသည့်အခါ ကျိုက်သန်လန်တောင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ရွာတည်နေကြကြောင်း၊ ထိုရွာ၏သူကြီးကတော်မှ 'မွတ်ပိ' ဟူသော သားကို ဖွားကြောင်း၊ မွတ်ပိအရွယ်ရောက်လျှင် ရွာကိုခွဲ့ထွင်၍ မြို့တည်ကာ မွတ်ပိရာဇာအမည်ဖြင့် မင်းပြုကြောင်း၊ မြို့အမည်ကို ရာမပူရဟုမှည့်ခေါ်ကြောင်း၊ ယခု မော်လမြိုင်တဝိုက်တွင် ပင်ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြဆိုကြလေသည်။ သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်း (ဆရာလွမ်းအမည်ဖြင့်) ငယ်စဉ်ကရေးသည့် မော်လမြိုင်ရာဇဝင်ဝတ္ထုဌ၌လည်း၊ သက္ကရာဇ် ၁၉၁၁ ခုတွင် မဇ္ဈိမဒေသမှ ရာမညရာဇာသည် ခြွေရံသင်းပင်းများနှင့်တကွ သင်္ဘောဖြင့် ဘီလူးကျွန်း စသော ယခု မော်လမြိုင်နယ်အတွင်း သို့ရောက်လာကြောင်း မင်းမဲ့ဘဝနေကြရသော ရှိရင်းလူများက တောင်းပန်၍ တိုင်း၏အမည် ရာမည၊ မြို့၏အမည် ရမ္မာဝတီ၊ ရမ္မာပူရဟု မှည့်ခေါ်ကြောင်းနှင့် ရွေးဟောင်းသမိုင်းများကို မှီငြမ်းရေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း'ဖြင့် ဆရာဦးမာယက ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ဤအချက်တို့မှာ မွန်တို့၏ ရွေးဟောင်းသားချောသိချင်းများတွင်လည်း ပါရှိပါသည်။ မွန်ဒဲ့တို့၏ရွေးဟောင်းသားချောသိချင်းတစ်ပုဒ်၏အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ-

'ယိလေဟိုလေ၊ အိုချစ်သားလူကလေး၊ ဂေါဒဝရီမြစ်ဝကံရမန္ဒ(ကော်ရိုမန္ဒယ်) ခေါ် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းဌာနသည် ငါတို့ မွန်ဒဲ့လူမျိုးများ၏ နေရာဌာနဟောင်းဖြစ်တယ်။ ငါတို့မှာ ရွေးဝိပါကကံအားလျော်စွာ အရှင်သခင် ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် ကင်းကွာပြီး (ထိုအရပ်မှ)ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာ မြန်မာပြည် အောက်ပိုင်း) ဇယားနယ် (တနင်္သာရီ) တကော့ခမွိုင်ခေါ် ပလူးကျွန်းနယ်မြေသို့ ရောက်လာကြရတယ်သားမောင်ရယ်' ဟူ၍ ပညာရှိများ ညှိနှိုင်းပြန်ဆိုထားကြပြီး ၁၉၂၀ ခုနှစ်က ထုတ်ဝေခဲ့သော သုတေသနဂျာနယ်၌ ပါရှိခဲ့ကြောင်းတို့ကို ပညာရှိကြီး ဦးသိမ်းမောင်က ရေးသားခဲ့ပါသည်။ အလားတူပင် မွန်ဒိုင်တို့၏ သားချောသီချင်းတွင် ဂင်္ဂါမြစ် (ခေါ်) မဟာနဒီမြစ်ဝှမ်း မူရင်းဌာနမှထွက်ခဲ့ပြီး လဂုံ (ရဂုံ-ရန်ကုန်)သို့ ရောက်ခဲ့ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မွန်ညတို့၏သားချော သီချင်းတွင် မူရင်းဌာနတိလိင်္ဂမှထွက်ခွာ လာခဲ့ပြီး ဂဝံကျောက်အင်္ဂရိရာ သုဝဏ္ဏမည်သော ကောင်းမြတ်သောမြို့ဟောင်းသို့ ရောက်ရှိကြကြောင်း စသည်ဖြင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဟိန္ဒူဒေသများမှ လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပါရှိ ပါသည်။

ဤ ရွေးမွန်သားချောသီချင်းများအား ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ နိုင်ပန်းလှကည်း သူ၏သုတေသနစာတမ်းများအား စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

ဤသို့ရောက်ခြင်းများရှိသလို ချိုလာ(စောဠ)မင်း ရာဇရာဇ၏သားတော် ရာဇျင်ဒရာ (၁၀၁၃-၁၀၄၄) လက်ထက်တွင် ပင်လယ်ကိုဖြတ်ကျော်စစ်ပွဲဖြစ်ရာ၌ စစ်တိုက်လျှက် တကောလမ် (TAKKOLAM) နှင့် မတမ (MATMA) တို့သို့လည်း ရောက်ရှိနေထိုင်ကြကြောင်း စသည်တို့နှင့် ခရစ်တစ်ရာစုနှစ် တမိလ်ကဗျာတစ်ပုဒ်တွင် ကာလကမ် (မြန်မာပြည်ရှိ ရွေးဟောင်းအမည်ဖြစ်သည့် ကဒရမ် (KADDARAM) မှ သင်္ဘောများသည် ကုန်ပစ္စည်းများကို KAVERI (ကာဝေရီ)မြစ်ဝ၌တည်ရှိသည့် စျေးကွက်ကြီးဖြစ်သော ကာဝေရိပဒိနမ် (KAVIRIPPAD-DINAM) ဆိပ်ကမ်းမြို့သို့ တင်ဆောင်သယ်ယူလာကြသည်'ကို ရေးသားထားခြင်းရှိပေရာ ထိုစဉ်က အပြန်အလှန် ကူးလူးဆက်ဆံမှုများတို့ကြောင့် ဗိဿနိုးအား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုသည်လည်း ရွေးရွေးကာလကတည်းကပင် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ ပျံ့နှံ့လျှက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာသိရှိခွင့်ရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ရွေးဟောင်း သမိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးမဟုတ်ပါ။ မြန်မာ့သမိုင်းကြောင်းကို ဝါသနာအလျောက် လေ့လာမှတ်သားနေသော သာမန်လူတစ်ဦးသာဖြစ်ပါသည်။ သို့ကြောင့် ဤဆောင်းပါးမှာ သမိုင်းပညာရှင်ကြီးများ၏ အမြင်အသိုးသိုးဖြင့် မှတ်တမ်းပြုစုခြင်းအဆင့်မျှသာဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံတင်ပြလိုပါသည်။ သို့သော် ဤမှတ်တမ်းဖြင့် မြေမြှုတ်မဟာမြန်မာနိုင်ငံ၌

ခရစ်တော်မပေါ်မီ သို့မဟုတ် ခရစ်တော်ပေါ်ခါစ အစောဆုံး နှစ်များမှာပင် ပထမခြေချခဲ့သည့်ခြေရာရှင်များနှင့်အတူ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဟိန္ဒူဘိုးဘွားများလည်း ပါရှိခဲ့ကြပြီး ဗိဿနိုးအရှင်အား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှု ကျယ်ပြန့်စွာဖြစ်ပေါ်အောင် ဆောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းအား တင်ပြရသည့်အတွက် များစွာ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ရပါသည်။

သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏ ဆုတောင်း ပတ္တနာအဦးအစတွင်
ဝန္ဒာမဟေ၊ ဆကလမံဂလမ(ရ်)မဆူ တိမ့်၊
တမ်ဆွရဏာဘူး မိမသိပူဏျမယိမုဒါ ရာမ်။

'မင်္ဂလာတရား အားလုံးတို့၏ အမိသဖွယ်ဖြစ်သော၊ အလွန်ဖြူစင်သော ကုသိုလ်တရား အတိပြီးသော၊ မွန်မြတ်သော စိတ်ထားနှင့်ပြည့်ဝသော ထိုရွှေမြေ၊ မြန်မာနိုင်ငံကို ပူဇော်ပါ၏'ဟု ဦးခိုက်ခြင်းဖြင့် စတင်ထားရှိပေရာ လေးနက်မှုအပြည့်အဝရှိနေပါသည်။ ဤယုံကြည်မှု မျှော်လင့်မှုတို့ဖြင့် ဆောင်ရွက်လာသည့် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့သည် ရှေးလာမည့်နှစ်များစွာလည်း ဟိန္ဒူတို့၏ရှေ့ဆောင်အဖြစ် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေရန် ဤသမယတွင် ဆန္ဒမွန်ပြုလိုက်ပါသည်။

နိုင်ငံအကြီးအကဲများ၏ ချီးမြှင့်စောင့်ရှောက်မှု၊ ဘရိပ်အာဝါသအောက် လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းကြောင့်လည်း အထူးပင် ကျေးဇူးတင်အပ်ပေသည်။

ရည်ညွှန်းစာအုပ်စာတမ်းများ

၁။ ဗိုလ်မှူးဘရှင်၏ 'အနော်ရထာအရင်က မြန်မာနိုင်ငံ' ပုဂံစာအုပ်တိုက်(၁၉၇၁ ခုနှစ်)။

၂။ တက္ကသိုလ်ပညာ ပဒေသာစာစောင်၊ ထုတ်နှုတ်စာစဉ်များ (သမိုင်း)၊ တက္ကသိုလ်များပုံနှိပ်တိုက်။

၃။ ဦးသိမ်းမောင်၏ 'ပုဂံယဉ်ကျေးမှု'၊ ဇွဲစာပုံနှိပ်တိုက်၊ (၁၉၅၆ ခုနှစ်)။

၄။ ဦးသိမ်းမောင်၏ 'ရန်ကုန်ရာဇဝင်သမိုင်း' ဇွဲစာပုံနှိပ်တိုက် (၁၉၆၆ ခုနှစ်)။

၅။ ဦးမာယ၏ 'ပုသိမ်ရာဇဝင်'၊ ဇွဲစာပေရိပ်မြုံ၊ (၁၉၆၇ ခုနှစ်)။

၆။ ပါမောက္ခ ဒေါက်တာနိုင်ပန်းလှ၏ 'သုတေသနစာပေများ' မွေးစာပေ (၁၉၉၈ ခုနှစ်)။

၇။ 'ရှေးဟောင်းမြန်မာ့မြို့.တော်များ'၊ မျိုးချစ်စိတ်ဓါတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေးပညာ ပြန့်ပွားလှုံ့ဆော်ရေးစာစဉ် (၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ ဒုတိယအကြိမ်)။

၈။ မောင်သော်၊ အိန္ဒိယမြန်မာဆက်ဆံရေးမှတ်တမ်း၊ စာပေဗိမာန် (၁၉၆၆ ခုနှစ်)။

၉။ U AUNG THAW "Report on the Excavations at BEIK THANO (၁၉၆၈ ခုနှစ်)။

❑ ❑ ❑

ဓမ္မဟူသည်

ဓမ္မ (ဓမ်ိ)သည် သက္ကတစကားလုံးဖြစ်ပြီး အင်္ဂလိပ်ဘာသာတွင် ၄င်းနှင့်တူသော စာလုံးမရှိပါ။ ၄င်းနှင့်အနီးဆုံးစာလုံးမှာ 'ဘာသာရေး' ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ၄င်းစာလုံးမှာ ဓမ္မ၏ဆိုလိုရင်းကို မရောက်ပေ။ သို့အတွက် ဓမ္မကို အနည်းငယ်ရှင်းပြဖို့ လိုလေသည်။

ဓမ္မသည် အမှန်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သန္တာန်ရှိ ကောင်းသော သဘောသဘာဝကိုဆိုလိုသည်။ ဥပမာအားဖြင့် နေသည် အလင်းရောင်နှင့် အပူဓာတ်ကိုပေးသည်။ ၄င်းမှာ နေ၏ ဓမ္မဖြစ်သည်။ မီး၏ ဓမ္မသည် လောင်ကျွမ်းခြင်း၊ ရေ၏ဓမ္မသည် ရေတမ်မှုကို ပြေပျောက်စေခြင်း၊ မိဘ၏ဓမ္မသည် သားသမီး များအား ပြုစုခြင်း၊ ဆေးဆရာ၏ ဓမ္မသည် သူနာအား ကုသပေးခြင်း၊ အုပ်ချုပ်သူဘုရင်၊ မိဖုရား၊ သမ္မတ စသူတို့၏ဓမ္မမှာ ပြည်သူပြည်သားတို့အား အကျိုးပြုခြင်း၊ လမ်းညွှန်ခြင်း၊ ကာကွယ်ခြင်း၊ ဦးဆောင်ခြင်း၊ ဆရာသမား၏ဓမ္မသည် တပည့်များအား သင်ကြားပေးခြင်း စသည်ဖြင့်ဖြစ်လေသည်။

ဓမ္မသည် ဘုရားသွားကျောင်းတက်ခြင်းမျှသာမဟုတ်၊ တရားနာခြင်းမျှသာမဟုတ်၊ ဥပုသ်စောင့်ခြင်းမျှသာမဟုတ်၊ မိမိ၏ အဖွဲ့အစည်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းလာရေးအတွက် နေ့စဉ် လေ့ကျင့် လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းကိုပါဆိုလိုသည်။ ဤတွင် တိရစ္ဆာန်များ၊ သစ်ပင်များကိုပါ မေတ္တာစေတနာထားဖို့ လိုလေသည်။

ကျွန်တော်နှင့်ရှာခါး

စိုးမြတ်ဦး

"ဝိစီ"မှုတ်သံတစ်ချက် မှုတ်လိုက်သည်နှင့် ညနေခင်း၏ လေထုတစ်ခုလုံးသို့ ပြန့်နှံ့သွားလေသည်။

လူငယ်တစ်စုသည် ထို "ဝိစီ" မှုတ်သံ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်ကြသဖြင့် မိမိလုပ်နေသောအလုပ်များ၊ ပြောလက်စ ရှိသောစကားများကို ဖြတ်တောက်ပစ်ကာ သင်တန်းကွပ်ကဲဆရာ ၏အမိန့်ကို နာခံရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေလိုက်ကြသည်။

"ဆောင်ဒါန်းန်-သာဂ်ချ- အဟရာမ - ပရာကျလာ - ဒါန်ယာ ဘရစ်သ် - ဗာန်ယာ ဘရစ်သ်" စသည်အမိန့်သံများကို ပေးလိုက်သည်။ လူငယ်တို့သည်လည်း ထိုအမိန့်သံအတိုင်း စည်းကမ်းသေဝပ်စွာဖြင့် လိုက်နာကြပြီး ငြိမ်သက်စွာဖြင့် တန်းစီလျက်ရှိကြပါသည်။ လူငယ်များထဲမှ ဝါရင့်သူများဖြစ်ကြ သော "လက်ထောက် ကွင်းခေါင်းဆောင်" တို့အား "သင်တန်း ကွပ်ကဲဆရာ" အမိန့်ပေးသည့်အတိုင်း ၄-၅ ယောက်တို့သည် ၄င်းရှိရာရှေ့တန်းနေရာသို့ ခြိတက်သွားကြပြီး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အကွာအဝေးညီညီညာညာဖြစ်စေရန်အတွက် ၄င်းတို့၏ ညာဖက်လက်တန်းများကို ဆန့်ထုတ်ကာ ညှိယူကြ၍ "သတိ" အနေအထားဖြင့် ရင်ကိုကော့ပြီး ရပ်ကြလေသည်။ ကျန် သင်တန်းသားများက ဆက်လက်၍ အမိန့်ပေးသံအတိုင်း သက်ဆိုင်ရာ "လက်ထောက်ကွင်းခေါင်းဆောင်" တို့၏နောက် တွင် တစ်ယောက်နောက်တစ်ယောက် တန်းစီလျက်ဝင်ကာ ညီညာစွာနေရာယူပြီး တန်းစီရပ်ကြပါသည်။ လူငယ်သင်တန်း သားများ တန်းစီရပ်နေသော ရှေ့တည့်တည့်တွင်ကား "ဘဂဝါ အလံတော်မြတ်" ကို လွှင့်ထူထားပါသည်။ ထို မြင့်မြတ်သော အလံတော်အောက်တွင် စုဝေးကာဖြင့် ပထနာပြုဂါထာများကို နောက်ကလိုက်ပြီး အလေးပြုကြပါသည်။ "ဒွါ၍ပရာနာမ် ၁-၂-၃- ဟူ၍ အမိန့်သံကြားသည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကိုယ်စီကိုယ်စီ လက်ချင်းဆက်ကာ ကန်တော့ကြရ ပါသည်။ ပြီးမှ - "သင်တန်း ကွပ်ကဲဆရာ" ၏ အမိန့်ကို နားစွင့်ကာ မိမိတို့၏တန်းမှ ခွဲကြရ ပါသည်။

ဤကား နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပထမဦးစွာ လုပ်ရသည့် အမှုကိစ္စ ဖြစ်သလို လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်လည်းဖြစ်လာပါသည်။

ကွပ်ကဲဆရာ၏တာဝန်ကလည်း ခပ်သေးသေး။ ၄င်း ညနေခင်းအတွက် ကြိုတင်စီစဉ်မှုများကို စဉ်းစားထားရပါသည်။ စဉ်းစားထားသည့်အတိုင်း ကစားနည်းမျိုးစုံတို့ကို စည်းစနစ် ကျနစွာ သင်တန်းသားတို့က ကစားကြပါသည်။

ကစားနည်းမျိုးစုံဆိုရာတွင် ကဘဒီး၊ မွတ်ကာကူရူ၊ စည်းဝိုင်း ထဲရှိ လက်ကိုင်ပုဝါကို လုပြေးရသည့် ကစားနည်းမျိုး၊ စည်းဝိုင်း တစ်ခုထဲတွင် နှစ်ဦးချင်း ပခုံးချင်းတိုက်၍ အားစမ်းပွဲပြုလုပ် ကစားနည်း၊ Find out the Leader စသည် စသည်တို့ကို သတိရှိရှိဖြင့် အားလုံးကစားကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်များတွင် ဟင်ဒူစတာနီ၊ ဂူဂျာရာသီ၊ မရာဝါဒီ၊ တေလဂူ၊ တမီလ်၊ ဘင်္ဂါလီ၊ အူဒီယာ၊ မြန်မာ၊ ဂေါ်ရခါး စသည့်လူမျိုးများ ပါဝင်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လူငယ်များသည် "နစ်ကရ်"ခေါ် ကာကီရောင်ဘောင်း ဘီနှင့် အင်္ကျီအဖြူယူနီဖောင်းများကိုလည်း ဝတ်ဆင်ရပါသည်။ ကစားနည်းမျိုးစုံတို့မှာ ရှေးပဝေသဏီ ကတည်းက ခေတ်အဆက်ဆက်ကစားလာကြသော အစဉ် အလာကောင်းများရှိသည့် ကစားနည်းမျိုးများဖြစ်ကြပါသည်။ နောင်အခါများတွင် ဤသို့ကစားခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကာယ တောင့်တင်းခြင်း၊ စိတ်ဓါတ် ကြံ့ခိုင်ခြင်း၊ စည်းလုံးညီညွတ် မှုများရှိလာခြင်း စသည်များကို သဘောပေါက် နားလည် ခဲ့မိပါသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ကစားနည်းမျိုးစုံတို့ကို ကစားကြရသော်ငြား လည်း ကျွန်တော်တို့ ဘင်္ဂါလီအုပ်စုလူငယ်တွေကတော့ တင်းတိမ်မှုမရှိလှပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ ထိပ်ကမပါသော်လည်း အလယ်လောက်ကတော့ ပါဝင်ပါသည်။ ဤနေရာတွင် ယင်း အကြောင်းစပ်မိလို့ ဆက်လက်ပြီးဖော်ပြလိုပါသည်။

ဘင်္ဂါလီလူငယ်တစ်စုကတော့ ဖွတ်ဘောလ်, ဖွတ်ဘောလ်ဟု ဘောလုံးကိုသာ တမ်းတကြပါသည်။ သို့သော် ဖွတ်ဘောလ်ကိစ္စ မည်သူမျှမဟကြပါ။ စိတ်ဝင်စားကြပုံလည်းမရ။ သို့နှင့် ဤကိစ္စသည် တအုံနွေးနွေးဖြင့် ပေါက်ကွဲလုမတတ်ဖြစ်လာသည်။ အစဉ်အလာ ကောင်းပြီး မွန်မြတ်သောကစားနည်းမျိုးစုံကြားထဲမှ ဖွတ်ဘောလ်ကိုမှ ကန်လိုကြသည်ကတစ်မျိုး၊ ဟိန္ဒူရိုးရာ အားကစားနည်းများအား ငြိုးငွေ့လာကြသည်ကတစ်ဖုံနှင့် သယ်နှံးကျွန်းရှာခါးက တိုက်ပွဲဝင်ရန် တာစူနေကြသည်။ သယ်နှံးကျွန်းရှာခါးဘက်သို့ တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ရှားရှားပါးပါး ပေါ်တော်မူလာတတ်ကြသည့် PRAVEEN JEE, BRINDABAN JEE, MAHAVIR JEE, KANAIYALAL JEE, GANGA JEE, KISHORILAL JEE တို့ လာတိုင်း တင်ပြကြပါသည်။ ကျွန်တော့်အထင် ၄င်းတို့ ဘောလုံးကန် ဘူးကြမည်မထင်ပါ။ စိတ်ဝင်စားကြပုံမရ။ အဖွဲ့ချုပ်မှာလည်း ခပ်မဲ့မဲ့မို့ ဘောလုံးဝယ်ရန် ငွေရှိပုံမပေါ်။ သို့သော် ဘင်္ဂါလီ အုပ်စုကလည်း နဲနဲမှမလျော့။ ဖွတ်ဘောလ်ပေး- ဖွတ်ဘောလ်ပေး နှင့် နောက်တော့ လူကြိုးများ ခေါင်းချင်းဆိုင်ကုန်ကြ၏။

ဘောလုံးတစ်လုံးလား၊ နှစ်လုံးလား ကျွန်တော်တို့ကို ဝယ်ပေးလိုက်ကြသည်။

မည်သို့ပြောရမှန်းပင်မသိ။ ဘင်္ဂါလီလူငယ်တွေ ဖွတ်ဘောလ်ရ၍ ဝါဂွမ်းဆီထိ၊ ပီတိဝှမ်လှိုက် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ညနေတိုင်း ဒွါဂျ်ပရာနမ် (ဘဂဝါအလံတော်အား အလေးပြုခြင်း) ပြုပြီးသည်နှင့် ဘောလုံးကစားကာ ပျော်မဆုံးမော်မဆုံးပင်။

ရှာခါးသတ်မှတ်ချိန်မှာ တစ်နေ့တစ်နာရီသာဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော်တို့မှာ ညနေကျောင်းဆင်းသည်နှင့် ရှာခါးကွင်းထဲ တစ်ချိုးထဲအမြန်ပြေးလာပြီး လွယ်အိတ်ချ ဘောလုံးကန်ကြသည်မှာ မျက်စေ့ထဲ ဘောလုံးကိုမမြင်ရချိန်ကျတော့မှ ဘောလုံးရပ် လွယ်အိတ်မပြီး အိမ်ပြန်ကြတော့သည်။ မိုးဆုံးဆုံးချုပ်ပြီမို့ မိဘတွေက ပြစ်တောက် ပြစ်တောက်နှင့် ရှာခါးကို အပြစ်တင်ကြရာ ကျွန်တော်တို့ကတော့ ကိုယ်ကစားရ ပြီးရောဆိုပြီး အသာပင်ငြိမ်နေလိုက်ကြသည်။

ကြာလာတော့ ဖွတ်ဘောလ် မခံနိုင်တော့ပါ။ ပေါက်သည့်နေရာ၊ ပြဿဒ်နေရာတွေက ဒုနဲ့ဒေး၊ အသစ်ဝယ်ရန် မတတ်နိုင်၍ လက်မှိုင်ချကြရတော့မလို၊ သို့သော် ဘင်္ဂါလီတွေ ဉာဏ်ကောင်းတယ်ဆိုသောစကားကို အပျက်မခံနိုင်။ ဘိနပ်ချုပ်သမားထံသွားပြီး တောင်းပန်ကာ ချုပ်ခိုင်းရ၊ စက်ဘီးပြင်ဆိုင်သွားပြီး ဖာထေးခိုင်းရနှင့် ဖြစ်အောင်တော့ ဖွတ်ဘောလ်ဆက်ကစားနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်တုန်းက နံပါတ် (၅)ဘောလုံးကို နေ့တိုင်း လေထိုးပေးရသည်။ လေသွင်းရသော ဘောလုံးနှုတ်သီးကို စိတ်ရှည် လက်ရှည်ဖြင့်ခေါက်၍ သရေပင့်ဖြင့် ချည်နှောင်ကာ လေပြန်မထွက်ရလေအောင် ထောင့်တစ်နေရာဘုက်ဆီကိုကပ်၍ ဘိနပ်ကြိုးချည်သလို ကြက်ခြေခတ်ချည်နှောင်ရသည်။ ယခုခေတ် ဘောလုံးနှင့်မတူခေ့။ ဘောလုံးကစားသော ရှာခါးဟူ၍ သက်နှံးကျွန်းတွင် (၁)ခု၊ မအူကုန်းတွင် (၁)ခု ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ ဘင်္ဂါလီလူငယ် 'ဆဲခယား'လည်း တိုးတက်လာပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်သည် သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏ နှစ် (၅၀)ပြည့်နှစ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်ရာ၊ ကျွန်တော်၏ အသက်သည်လည်း (၅၆)နှစ်သို့ ရောက်လာ ပြီဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၅၂-၅၃ ခုနှစ်က ကျွန်တော့်ဝမ်းကွဲညီငယ်တစ်ယောက်နှင့် အတူ ထိုစဉ်က ဂျူဒါအိုးစီကယ်လ်လမ်း၊ ယခု သိမ်ဖြူလမ်းရှိ မီးရထားကွာတာတစ်ခုတွင် မယောင်မလည်နှင့် ရောက်ရှိသွားပါသည်။ လူငယ်တစ်စုသည် ကွင်းထဲတွင် တံမြက်စည်းများလှည်းခြင်း၊ ပန်းခရားဖြင့် ရေလောင်းခြင်း၊ ထုံးဖြူများတားခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော် စိတ်အဝင်စားဆုံးကတော့ ကြက်ခြေနီခတ်ထားသော ဆေးသေတ္တာဘူးပင် ဖြစ်ပါသည်။ မတော်တဆ ထိခိုက်ဒါဏ်ရာများရရှိခဲ့လျှင် ဆေးထည့်ပေးခြင်း၊ ပလပ်စတာ ကပ်ပေးခြင်း၊ ပတ်တီးစည်းပေးခြင်းကို ပြုလုပ်ပေးကြပါသည်။ ထိုဒါဏ်ရာမျိုးရခြင်းကြောင့် ပတ်တီးစည်းခံရလျှင်ပဲ သူရဲကောင်း ဘွဲ့တံဆိပ်ခတ်ခံရခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ ကျွန်တော်တွေးမိခဲ့ပါသည်။ ဤသည်နှယ် ရှာခါးထဲသို့ဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကြီးပြင်းလာရာ သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့၏ သဘောတရားများကို နားလည်သိလာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်၌က မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်းကို နားလည်ခွင့် ရရှိလာပါသည်။ အစဉ်အလာကြီးမားပြီး ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော အမွေအနှစ်များကို ပိုင်ဆိုင်သူများဖြစ်ပြီကော။ သမိုင်းနောက်ခံတို့လည်း ရှိပြီကော။ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသော သမိုင်းဝင်ဖြစ်စဉ်တို့သည်ကား စိတ်မချမ်းမြေ့ဘွယ်ရာများလည်း ပါရှိနေပြီကောလား။ ဒီအတိုင်း နေသွားမည်သာဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အစရှာမရဘဲ ဤလောကကြီးတွင် ပျောက်ကွယ်သွားဘွယ်ရာ ဖြစ်နေပြီကော။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်သိရသလောက် ဖော်ပြရမည်ဆိုပါက သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့သည် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားရှိ ဟိန္ဒူများအတွက် ဓမ္မတရားများကို သင်ကြားပို့ချပေးသည်။ သင်တန်းများ၊ သင်တန်းဆရာများ၊ ဘာသာရေးစာမေးပွဲများကို ဟိန္ဒီဘာသာစကား၊ တမီလ်ဘာသာစကား၊ မြန်မာဘာသာစကား စသည်ဖြင့် ကျင်းပပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုပြန့်ပွားရေးကို ရှေးရှုလျှက် ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကို အမြို့ပြို့အရပ်ရပ်တိုင်းတွင် ပြသခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ထိုင်းနိုင်ငံသို့ပင် သွားရောက်ပြသခဲ့ပါသည်။ ကျောက်တံခါးမြို့တွင် ဟိန္ဒူများအတွက် အစဉ်အလာများကို ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်းကိုပေးနိုင်သော သင်္ကရိုက်ဘာသာရပ်ကအစ သင်ကြားပေးနေပါသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့လည်း သင်္ကရိုက်ဘာသာကို စည်းပူးနိုင်ရန်အတွက် အစိုးရခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ပညာတော်သင်များကို စေလွှတ်ခဲ့ပါသည်။ မြန်မာစာပေလောကတွင် "သစ္စာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း" ကိုလည်း ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းအားဖြင့် ရှေးဟောင်းတရားဓမ္မများကို ဆက်လက်၍ ရှင်သန်ခဲ့စေပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် သနန္တနဓမ္မပါလက အဖွဲ့ကို ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီ (၁၄)ရက် မကရဆန်ကရန်သီနေ့မြတ်တွင် စတင်ထူထောင်လာခဲ့သဖြင့် ဖြတ်သန်းခဲ့သော နှစ် (၅၀)သည် တိုတောင်းလှပါသည်၊ ရှည်လျားလှပါသည်ဟူ၍ ကျွန်တော် မထင်ပါ။ ဟိန္ဒူတို့၏ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစရာများကို အဘက်ဘက်မှ အားသွန်ခွန်စိုက် လှုပ်ရှားခဲ့သမျှတို့သည် အောင်မြင်မှုများ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဤအောင်လံတလူလူလွင့်ထူနေသည်ကို ရှေ့လာမည့်ခေတ်အဆက်ဆက်သို့ ဆက်လက်သယ်ဆောင်သွားနိုင်လိမ့်မည်ဟူ၍လည်း ယုံကြည်ကာ စိတ်ချပါသည်။ ⌟ ⌟ ⌟

ဧသ ဓမ္မော သနန္တနော

(ဓမ္မာစရိယ ဦးမောင်မောင်လေး)

ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့လျှင်းနှင့်

အသက် ၁၄-၅ နှစ်အရွယ် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝတွင် မိမိပါဠိစာပေအခြေခံအနေဖြင့် ကစ္စည်းသဒ္ဒါကြီးကျမ်းကို စတင် သင်ယူခဲ့ရ၏။ ထိုသဒ္ဒါကြီးကျမ်း၏အစ သန္ဓိပိုင်းတွင် သန္ဓိစပ် ပြဿုဂ်အနေဖြင့် ဖော်ပြထားသည့် "ဧသဓမ္မော သနန္တနော" ဟူသော ပါဠိစာပိုဒ်ကလေးကို တွေ့ရှိရ၏။ "ဧသဓမ္မော- ဤတရားသည်၊ သနန္တနော - ရွှေ့၌ဖြစ်သောတရားတည်း" ဟု အနက်ဆိုခဲ့ရ၏။ ဆရာကချပေး၍သာ ဤသို့အနက်ဆိုခဲ့ရသော်လည်း အဓိပ္ပါယ်ကိုကား နားမလည်ခဲ့ချေ။

သဒ္ဒါကြီးမှစ၍ ပါဠိစာပေကို ဆက်လက်လေ့လာပြီး အတော်အတန် နှံစပ်ကျွမ်းကျင်လာသောအခါ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို တွေ့ရှိရ၏။ ထိုဂါထာကား

"နဟိ ဝေရေန ဝေရာနိ
သမ္မန္တိဓ ကုဒါစနံ
အဝေ ရေန စ သမ္မန္တိ
ဧသ ဓမ္မော သနန္တနော"

ဟူ၍ ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား - လောက၌ ရန်တို့သည် ရန်တုံ့မူ ခြင်းဖြင့် ဘယ်ခါမှမငြိမ်းကုန်၊ ရန်တုံ့မမူခြင်းဖြင့်သာ ရန်တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။ ဤတရားသည် ရှေ့၌ဖြစ်သော တရားတည်း" ဟု ဆိုရာ၏။

ထိုဂါထာကိုဖတ်ရှုလေ့လာရသောအခါ ကျောင်းသားဘဝမှစ၍ မှတ်မိနေသည့် "ဧသ ဓမ္မော သနန္တနော" ဟူသော အပိုဒ်ကလေး၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အဆက်အစပ်နှင့်တကွ သိရှိရသဖြင့် အတော်ကျေနပ်သွားခဲ့၏။ ထိုဂါထာကိုအမှီပြု၍ "ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့လျှင်းနှင့်"ဟူသောအဆို ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်ဟူ၍လည်း စဉ်းစားမိလာပါသည်။

လင်တူမိန်းမနှစ်ဦး၏ရန်ငြိုး

ထို့နောက် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာကို လေ့လာဖတ်ရှုသောအခါ အထက်ပါဂါထာမှာ တစ်ခုသောဘဝ၌ လင်တူမယားဖြစ်ခဲ့ကြပြီး ရန်ငြိုးရန်စရှိခဲ့ကြခါ ဘဝဆက်ဆက်တိုင်း လက်စားချေရန် အားထုတ်ကြသော အမျိုးသမီးနှစ်ဦးကိုအကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဂါထာဖြစ်ကြောင်း သိရှိရ၏။ ထိုအမျိုးသမီးနှင့် ဘီလူးမတို့သည် လင်တူမယားဘဝ၌ သားသမီးမရနိုင်သောမိန်းမက သားသမီးရမည့်မိန်းမ၏ ကိုယ်ဝန်ကို ပျက်ကျအောင်ပြုလုပ်ခဲ့၏။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ကိုယ်ဝန်ပျက်ခဲ့ရသော ထိုမိန်းမသည် သေခါနီးတွင် လင်တူမိန်းမကို လက်စားချေနိုင်ရန် ဆုတောင်းခဲ့၏။ သူမသည် ထိုအိမ်၌ပင် ကြောင်မဖြစ်လာပြီး လင်တူမိန်းမကား ကြွက်မဖြစ်လာ၏။ ကြွက်မမှ မွေးလာသမျှသောကလေးများကို ကြောင်မက စားပစ်၏။

တစ်ဖန် ကြွက်မက ကြောင်မကို လက်စားချေနိုင်ရန် ဆုတောင်းပြီး သေလွန်သွားရာ တောအုပ်တစ်ခု၌ ကျားသစ်မဖြစ်လာ၏။ ကြောင်မကလည်း ထိုတောအုပ်၌ပင် သမင်မဖြစ်လာ၏။ ထိုသမင်မမှ မွေးလာသမျှသောသမင်ကလေးများကို ကျားသစ်မက လာ၍စား၏။

တစ်ဖန် သမင်မသည် ကျားသစ်မကို လက်စားချေနိုင်ရန် ဆုတောင်းပြီး သေလွန်သွားရာ ဘီလူးမဖြစ်လေ၏။ ကျားသစ်မကား သာဝတ္ထိပြည်၌ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်လာ၏။ ထိုအမျိုးသမီးသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ သာဝတ္ထိပြို့အနီးရှိ ကျေးရွာတစ်ရွာမှ အမျိုးသားတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျလေ၏။ ထိုအမျိုးသမီး သားဖွားသောအခါ ဘီလူးမက လာရောက်ယူဆောင်သွားပြီး စားပစ်လေ၏။ ဒုတိယအကြိမ် သားဖွားသောအခါ၌လည်း ထိုနည်းတူ ပြုလုပ်၏။

Roses have thorns, and silver fountain mud

တတိယအကြိမ်တွင်မူ ထိုအမျိုးသမီးသည် သာဝတ္ထိမြို့တွင်းရှိ မိဘအိမ်သို့ပြန်၍ သားဖွား၏။ သားဖွားပြီး တစ်လနီးပါးမျှကြာသောအခါ လင်ယောကျ်ားနှင့်အတူ သားငယ်ကိုပိုက်လျှက် ရွာသို့ပြန်လာ၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းအနီးသို့ရောက်သောအခါ ကျောင်းအနီးရှိရေကန်၌ သားငယ်လေးကိုရေချိုးပေးပြီး လင်မယားနှစ်ယောက်တို့လည်း တစ်လှည့်စီရေချိုးကြ၏။

လင်ယောကျ်ားကရေချိုးနေ၍ မယားဖြစ်သူက ရေကန်စပ်၌ကလေးကို နို့တိုက်နေစဉ် ဘီလူးမရောက်လာသည်။ အမျိုးသမီးသည် ထိုဘီလူးမလာသည်ကိုမြင်လျှင် မှတ်မိ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းထဲသို့ဝင်ပြေးပြီး တရားဟောနေသော မြတ်စွာဘုရား၏ခြေရင်း၌ သားငယ်ကလေးကိုချထား၍ "ဤကလေးကို ကယ်တော်မူပါဘုရား" ဟု ဘုရားရှင်အား လျှောက်ကြားတောင်းပန်သည်။ ဘီလူးမကား ကျောင်းထဲသို့မဝင်ဝံ့သဖြင့် တံခါးမုခ်အပြင်၌ ရပ်နေသည်။ ဘုရားရှင်က ထိုဘီလူးမကို သွားခေါ်ရန် ရှင်အာနန္ဒာအား မိန့်ကြားဆည်။ ဘီလူးမရောက်လာသောအခါ သူတို့နှစ်ဦး၏အတိတ်ဘဝဖြစ်စဉ်များကို ပြန်ပြောင်းဟောကြားပြီး အထက်ပါဂါထာဖြင့် ရန်ကိုရန်ချင်းမတုံ့လျှင်းသင့်ကြောင်း ဆုံးမတော်မူသည်။ ထိုအခါ ထိုအမျိုးသမီးနှစ်ဦးတို့ ရန်ငြိုးပြေ၍ ချစ်ခင်သောမိတ်ဆွေများ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

ကောသမ္မီပြည်သားရဟန်းများ

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ "နဟိဝေရေန" အစရှိသောဂါထာကို ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားနေသော ကောသမ္မီပြည်သား ရဟန်းများအား ဆုံးမရာ၌လည်း ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။ ကောသမ္မီပြည် ယောသီတာရုံကျောင်း၌ ဘုရားရှင် ဝါဆိုတော်မူသော ဒသမဝါတွင် ဝိနည်းအောင်ရဟန်းတစ်ပါးနှင့် သုတ္တန်အောင်ရဟန်းတစ်ပါးတို့ မကြိုးကျယ်လှသောကိစ္စတစ်ခု၌ အငြင်းပွားမှုကိုအကြောင်းပြု၍ သံယာထုအတွင်း၌ ကြီးမားသော ခိုက်ရန်ငြင်းခုံမှုဖြစ်ပွားနေ၏။ နှစ်ဖက်လုံမှ သက်ဆိုင်ရာတပည့်တပန်းများ၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းရဟန်းများနှင့် တပည့်ဒကာများပါ ပါဝင်လာကြသဖြင့် ကြီးမားသော အဓိကရုဏ်းကြီး ဖြစ်ပေါ်နေ၏။ ကျောင်း၌လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌လည်းကောင်း၊ မြို့တွင်းရွာတွင်း၌လည်းကောင်း၊ တစ်ဖက်သားနှင့်တစ်ဖက်သား တွေ့မြင်သည့်နေရာတိုင်း၌ ရန်ပြု၍နေကြသည်။ ဥပုသ် ပဝါရဏာ စသောသံယာ့ကိစ္စများကိုလည်း တကွဲတပြားစီ ပြုလုပ်နေကြသည်။ မြတ်စွာဘုရားက တစ်ဖက်စီ သောရဟန်းများထံ ချဉ်းကပ်၍ ညှိညွှန်စွာနေကြရန် ဆုံးမသော်လည်း ရန်ငြိုးမပြေနိုင်ဘဲ ရှိနေကြ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြန်အလှန် ရန်ပြုနေခြင်းဖြင့် ရန်တို့သည် ဘယ်အခါမှမငြိမ်းကုန်၊ ရန်တုံ့ ပြန်ခြင်းဖြင့်သာလျှင် ရန်တို့သည် ငြိမ်းနိုင်ကြောင်း ရှေးဟောင်းဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို သာဓကပြု၍ ဟောကြားဆုံးမတော်မူ၏။

ကာသိတိုင်းနှင့် ကောသလတိုင်း

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းပြု၍ ကောသလတိုင်း၌လည်း ဒီယိတိမည်သောမင်းသည် မင်းပြုနေ၏။ တရံရောအခါ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် အင်အားနည်းသော ကောသလတိုင်းကို မိမိ၏ကြီးမားသောစစ်အင်အားဖြင့် တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်လေ၏။ ဒီယိတိမင်းသည် မိဖုရားနှင့်အတူ နန်းတော်မှတိမ်းရှောင်ထွက်ပြေးပြီး ဗာရာဏသီမြို့စွန်မှ အိုးထိန်းသည်တစ်ဦး၏အိမ်၌ ပုန်းနေ၏။ ထိုစဉ်တွင် မိဖုရားကြီး၌ ကိုယ်ဝန်ရရှိပြီး ရက်လစေ့သောအခါ သားယောကျ်ားလေး တစ်ဦးကို ဖွားမြင်လေ၏။ သားတော်လေးအား ဒီယာဝု (မောင်သက်ရှည်) ဟု နာမည်ပေးထား၏။

ဒီယာဝုမင်းသားလေး ကြီးပြင်းလာသောအခါ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ ရန်ကိုကြောက်သဖြင့် မိဘတို့က သူ့ကို မိမိတို့နှင့် အတူမထားဘဲ မြို့ပြင်တစ်နေရာသို့ပို့၍ ပညာသင်ကြားစေသည်။ တစ်နေ့သ၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် သစ္စာဖောက်တစ်ဦး၏ သတင်းပေးချက်ဖြင့် ဒီယိတိမင်းနှင့် မိဖုရားတို့ အိုးထိန်းသည်အိမ်၌ ပုန်းအောင်းနေကြောင်း သိရှိသွားလေ၏။ ထိုအခါ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းချင်းတို့ကိုစေလွှတ်၍ ဒီယိတိမင်းကို မိဖုရားနှင့်တကွ ဖမ်းစေပြီး ရန်စတုန်းအောင် ကွပ်မျက်ရန် အမိန့်ပေးလေသည်။

မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည် မိဖုရားနှင့်တကွ ဒီယိတိမင်းကို ဖမ်းပြီး မကွပ်မျက်မီ ခေါင်းတုံးတုံး၊ လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ပြီး မြို့တွင်း၌ လှည့်လည်ပြသကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဒီယာဝုမင်းသားလေးသည် ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့နှင့်တွေ့ရန် မြို့ထဲသို့ ဝင်လာလေ၏။ ဒီယိတိမင်းသည် သားတော်လေးကို အဝေးမှလှမ်း၍ မြင်သည်ရှိသော် "ချစ်သား အရှည်ကိုမကြည့်လင့်၊ အတိုကိုလည်း မကြည့်လင့်၊ ရန်တုံ့မူခြင်းဖြင့် ရန်တို့သည် မငြိမ်းကုန်၊ ရန်တုံ့မမူခြင်းဖြင့်သာလျှင် ရန်တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏" ဟု ဆိုလေ၏။ မင်းချင်းတို့ကား ထိုမင်း၏ဆိုလိုချက်ကိုနားမလည်ကြဘဲ "ဤမင်းသည် သေဘေးကြောင့် စိတ်ချောက်ခြား၍ ယောင်ယမ်းမြည်တမ်းနေ၏" ဟူ၍သာ မှတ်ထင်ကြလေသည်။

မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည် ဒီယိတိမင်းနှင့် မိဖုရားကို မြို့တွင်း၌ လှည့်လည်ပြသပြီး မြို့တောင်ဘက်သို့ထုတ်၍ သုတ်သင်ပြီး အလောင်းများကို လေးပိုင်းပိုင်း၍ ပစ်ချသွားကြသည်။ ဒီယာဝုမင်းသားသည် ညအချိန်သို့ရောက်သောအခါ ခမည်းတော်နှင့် မယ်တော်တို့၏အလောင်းများကို စုပုံသင်္ဂြိုဟ်၍ ရိုသေစွာ လက်အုပ်ချီရှိခိုးပြီး ပြန်သွားလေ၏။

ဒီယာဝုမင်းသားနှင့်ဗြဟ္မဒတ်မင်း

ထို့နောက် ဒီယာဝုမင်းသားသည် မိမိ၏ အတတ်ပညာဖြင့် ဗြဟ္မဒတ်မင်းထံ၌ ခစားခွင့်ရရန် အားထုတ်ရာ မကြာမီတွင် ထိုမင်းနှင့်အလွန်ရင်းနှီးသော အတွင်းဝန်ကလေး ဖြစ်လာလေ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဒီယာဝုအား ရထားကို မောင်းနှင်စေပြီး သမင်လိုက်ရန် တောသို့ထွက်လာသည်။ ဒီယာဝုသည် ရထားကိုမောင်းနှင်လေ၏။ ခရီးအတော်ပေါက်သောအခါ မင်းကြီးက ပင်ပန်းသဖြင့် ရထားကိုရပ်စေ၍ ခေတ္တအနားယူလေသည်။ ယင်းသို့ အနားယူစဉ် မင်းကြီးသည် ဒီယာဝု၏ရင်ခွင်၌ ခေါင်းတင်၍ အိပ်ပျော်သွားလေ၏။

ထိုသို့ မင်းကြီး အိပ်ပျော်သွားသောအခါ ဒီယာဝုသည် ကောသလတိုင်းကို တိုက်ခိုက်ဖျက်သိမ်း၍ ခမည်းတော်နှင့် မယ်တော်ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သော ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို လက်စားချေရန် အကြံဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် သန်လျက်အိမ်မှသန်လျက်ကို ထုတ်ယူလိုက်လေ၏။ သို့သော် သေလွန်ခါနီးတွင် ခမည်းတော် ပြောကြားခဲ့သောစကားကို သတိရလာသဖြင့် သန်လျက်ကို အိမ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်၏။ နောက် နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ထိုနည်းတူ သန်လျက်ကို ထုတ်ချည်သွင်းချည်ပြုလုပ်နေစဉ် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် အိပ်ရာမှ နိုးလာလေ၏။

"အရှင်မင်းကြီး အဘယ့်ကြောင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေပါသနည်း"ဟု ဒီယာဝုကမေးရာ "ဒီယိတိမင်း၏သားက သန်လျက်ဖြင့်လိုက်သည်ဟုအိပ်မက်မက်သောကြောင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မင်းကြီးကပြော၏။ ထိုအခါ ဒီယာဝုသည် လက်ဝဲလက်ဖြင့် မင်းကြီး၏ဦးခေါင်းကိုဆွဲကိုင်ပြီး လက်ယာလက်ဖြင့် သန်လျက်ကိုထုတ်၍ ဒီယိတိမင်း၏သားတော် ဒီယာဝုမင်းသားဟူသည် မိမိပင်ဖြစ်ကြောင်းပြောလျက် မင်းကြီးကို သတ်ရန် ခြိမ်းခြောက်လေသည်။ မင်းကြီးက မိမိအသက်ကို ချမ်းသာပေးရန် တောင်းပန်သည်။ ဒီယာဝုမင်းသားကလည်း သူ့အသက်ကို ချမ်းသာပေးရန် တောင်းပန်သည်။ ထို့နောက် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရန်မပြုရန် ကတိသစ္စာထားကြပြီး မြို့တော်သို့ ပြန်လာကြလေသည်။

နန်းတော်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးက မှူးမတ်တို့ကို စည်းဝေးစေပြီး "ယခုအချိန်၌ ဒီယိတိမင်း၏သားတော် ဒီယာဝုမင်းသားကိုတွေ့ရင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"ဟု မေးသည်။ အမတ်တွေက ဘုရင့်အား မျက်နှာလိုအားရ ပြုလိုကြသည်ဖြင့် "ခြေတွေလက်တွေဖြတ်ပစ်မယ်၊ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ပစ်မယ်" စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးတင်ပြကြသည်။ ထိုအခါ မင်းကြီးက မိမိအနီး၌ထိုင်နေသော ဒီယာဝုမင်းသားကို ညွှန်ပြလျက် "ဒီယိတိမင်း၏သားတော် ဒီယာဝုမင်းသားဆိုတာ သူပဲ" ဆိုပြီး အကြောင်းစုံကိုပြောပြသည်။

ရန်စကိုမရှည်စေလင့်

ဒီယာဝုသည် ခမည်းတော်သေခါနီးတွင် မိမိအား ဆုံးမစကား သုံးခွန်း ပြောကြားခဲ့ကြောင်း၊ ထိုဆုံးမစကားများကို သတိရသဖြင့် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးကို လုပ်ကြံမှုမပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ဝန်ခံခဲ့၏။ ထိုဆုံးမစကားသုံးခွန်း၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်းပြရန် မင်းကြီးကတိုက်တွန်းရာ ဒီယာဝုက အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြလေသည်။

"အရှင်မင်းကြီး. . . ကျွန်ုပ်၏ခမည်းတော်သည် ကျွန်ုပ်အား အရှည်ကိုမကြည့်လင့်၊ အတိုကိုလည်းမကြည့်လင့်၊ ရန်တုံ့မှုသဖြင့် ရန်တို့သည် မငြိမ်းကုန်၊ ရန်တုံ့မမှုသဖြင့်သာလျှင် ရန်တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏" ဟူသော ဤဆုံးမစကားသုံးခွန်းကို ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ထိုစကားသုံးခွန်းတို့တွင် "အရှည်ကိုမကြည့်လင့်" ဆိုသည်မှာ "ရန်စကို မရှည်စေလင့်"ဟု ဆိုလိုပါသည်။ "အတိုကိုလည်းမကြည့်လင့်" ဆိုသည်မှာ ချစ်စကိုမတိုစေလင့်" ဟု ဆိုလိုပါသည်။ "အရှင်မင်းကြီး ရန်တုံ့ပြုသဖြင့် ရန်တို့သည် မငြိမ်းကုန်၊ ရန်တုံ့မမှုသဖြင့်သာလျှင် ရန်တို့သည်ငြိမ်းကုန်၏" ဟူသော တတိယဆုံးမစကား၏ အဓိပ္ပါယ်မှာမူ အရှင်မင်းကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖြစ်အားဖြင့်ပင် ထင်ရှားလှပါသည်။

ဤသို့ ဒီယာဝုကတင်ပြလေရာ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးသည် လွန်စွာ နှစ်သက်လှသည်ဖြစ်၍ ဒီယာဝုမင်းသားအား သမီးတော်နှင့် ထိမ်းမြားပြီး သူ့ခမည်းတော်၏နိုင်ငံဖြစ်သော ကောသလတိုင်းကိုလည်း ပြန်လည်လွှဲအပ်ပေးလိုက်လေသည်။

ဗြဟ္မစိုရ်တရားထွန်းကားရေး

အထက်ပါတင်ပြချက်တို့ကား "ဧသ ဓမ္မော သနန္တနော" ဟူသော အဆိုနှင့်စပ်၍ ရန်တုံ့မမူခြင်း သို့မဟုတ် လက်စားမချေခြင်းဟူသော သနန္တနဓမ္မ၏သရုပ်ကို ဖော်ထုတ် တင်ပြခြင်းဖြစ်၏။ အမှန်အားဖြင့် ဤရန်တုံ့မမူခြင်း၏အခြေခံမှာ မေတ္တာကရုဏာ စသော ဗြဟ္မစိုရ်တရား လေးပါးပင်ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါးတို့သည်လည်း ကမ္ဘာ ဦးကာလမှစ၍ ရှေးပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့ကျင့်သုံးခဲ့ကြသည့် သနန္တနဓမ္မများပင် ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ မြန်မာနိုင်ငံ၌ အမျိုးဘာသာ သာသနာစောင့်ရှောက်ရေးဝံသာနုရက္ခီတရား ပြန့်ပွားရေးကို နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်တိုင်အောင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သော သနန္တနဓမ္မပါလကအဖွဲ့သည် နောင်အနာဂတ်တွင်လည်း ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါးနှင့်တကွ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ကျင့်စဉ်ဖြစ်သော သနန္တနဓမ္မများ ပြန့်ပွားရေးကို အဓွန့်ရှည်စွာ ဆောင်ရွက်သွားနိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ရပါသည်။

လူငယ်ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု

လူငယ်ဟူသည် အတွေးအကြံသစ်တို့ကို စူးစမ်းလိုစိတ် ရှိကြသည်။ မည်မျှသဘာဝမကျသောအရာကိုပင် ဖြစ်စေ စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်လို စိတ်ရှိကြသည်။ ထိုအတွက်လည်း သူတို့တွင် ကာယအား၊ စိတ်ဓါတ်အား ရှိကြ၏။ လူငယ်သည် မိမိခံယူထားသောပန်းတိုင်အတွက် စူးစိုက်အားထုတ်လိုသော၊ စိတ်ဆန္ဒလည်းပြင်းထန်သည်။ ပညာရှိအခေါ်ခံသူတို့က လူငယ်တို့၏ အရည်အသွေးနှင့် ရည်မျှော်ချက်များကို 'မိုက်မဲမှု' ဟု ကင်ပွန်းတပ်ကြပေမည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ပင် ငယ်စဉ်ကယခုလိုဖြစ်ခဲ့ကြကြောင်းကိုတော့ မေ့နေကြလေသည်။

လူငယ်တွေမိုက်မဲသည်မဟုတ်ပါ။ သူတို့သည် ဟန်ဆောင်မှု၊ လက်တွေ့မကျမှုတို့ကို ငြင်းဆိုကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ၎င်းတို့သည် အခြေအနေသစ်၊ နည်းလမ်းသစ်များနှင့် တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရသောအခါတွင် ပို၍ စွမ်းရည်ထက်မြက်လာကြသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ- လူကြီးများ၏ရင့်ကျက်မှုနှင့် အစဉ်အလာကို လူငယ်များ၏ တက်ကြွမှု၊ လှုပ်ရှားမှု၊ တီထွင်ကြံဆတတ်မှုတို့နှင့် ပေါင်းစပ်လိုက်ပါက ကြီးမားသောလက်နက်ဖြစ်လာပြီး အခြေအနေကို စိုးမိုးနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ကမ္ဘာတွင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ပြောင်းလဲမှုများသည် အဆိုပါပေါင်းစပ်မှုမှ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ နောင်တွင်လည်း အလားတူပေါင်းစပ်မှုကြောင့် ပြောင်းလဲမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်ပေလိမ့်ဦးမည်။

ကျွန်ုပ်တို့ဟိန္ဒူများတွင်ကော - ထိုကဲ့သို့ ပေါင်းစပ်မှု၊ ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသလား။ ၎င်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့က ဟိန္ဒူဘဝပုံစံကို အဘယ်မျှ ယုံကြည်လိုက်နာ ဆောင်ရွက်သလဲဆိုသည့်အပေါ်တွင် တည်ပေမည်။ အသက် အရွယ်သည် အတားအဆီးမဟုတ်၊ ကြီးငယ်မရွေး မှန်ကန်သော သဘောထား ရှိနေလျှင် နုပျိုနေသည်ဟု ဆိုရမည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ နုပျိုခြင်းသက်သက်ကိုသာ ရည်ညွှန်းခြင်းမဟုတ်ပေ။ အရေးအကြီးဆုံးမှာ မိမိတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်နှင့် လုပ်နည်းလုပ်ဟန်ကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာနားလည်ပြီး လုံးဝယုံကြည်မှု ရှိဖို့ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရန်အတွက် အကြီးအကဲလုပ်သူတို့သည် လူငယ်တို့၏မျက်စိအမြင်တွင် စံပြဖြစ်ရမည်။ အကြီးအကဲသည် လူငယ်များအား လမ်းညွှန်ပြသရုံဖြင့် မပြီးပေ။ သူတို့နှင့် အတူနေ၊ အတူစား၊ အတူလုပ်ကိုင်ပြီး သူတို့ကိုယ်တိုင် လေ့လာ သင်ယူစေသင့်သည်။ အမိန့်ပေးခြင်းထက် ကျိုးကြောင်းပြခြင်းက ပို၍ အောင်မြင်နိုင်သည်။

ပွင့်လင်းခြင်းကို လူငယ်တို့ နှစ်ခြိုက်ကြ၏။ ၎င်းတို့၏ မေးခွန်းများ၊ သံသယများကို ဖြေကြားဖို့ ဖြေဖျောက်ဖို့ အသင့်ရှိသင့်သည်။ သူတို့ကို ခြိုးနှိမ်မှုမပြုသင့်ပေ။ မိမိကိုယ်တိုင် စံပြခြင်း၊ ၎င်းတို့နှင့် နီးကပ်စွာ နေထိုင်ထိတွေ့ခြင်း၊ ၎င်းတို့အား အကျိုးပြုခြင်း၊ မေတ္တာထားခြင်း၊ ပြုပြင်ပေးခြင်း (နားလည်မှုဖြင့်) အတွေးရောအလုပ်ပါ ၎င်းတို့နှင့် ထပ်တူရှိခြင်း၊ ဤသည်တို့ကား လူငယ်ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု၏ နည်းနာများပင်။

လူငယ်များအား စည်းကမ်းရှိစေဖို့ကိစ္စ ကို ယနေ့ကာလတွင် အထူးအလေးထား ဆွေးနွေးနေကြ၏။ တကယ်တော့ လူငယ်များသည် စည်းကမ်းကို ကိုယ်တိုင်နားလည်သဘောပေါက်လျှင် မည်သူမျှ မတိုက်တွန်းရဘဲ လိုက်နာလေ့ရှိကြပါသည်။ သူတို့သည် ဘဝ၏ ရည်မှန်းချက်ကိုရလာလျှင် ထိုရည်ရွယ်ချက်အတွက် လိုအပ်သော စည်းကမ်းသေဝပ် လိုက်နာမှုကို အမြန်ဆုံးပြုလေ့ရှိကြပါသည်။

(Youth Transformation - by Mohanrao Bhagwat) ကို ပြန်ဆိုပါသည်။ ⌟

ဓမ္မပဒမှ ကောက်နုတ်ချက်များ

၈။ အိုခြင်း၊ သေခြင်း၊ မာနထောင်လွှားခြင်း၊ ကျေးလူးကန်းခြင်းတို့၏ တည်ရာ ဤမြို့ကို အရိုးတို့ဖြင့် တည်ဆောက်၏။ အသားတို့ဖြင့် လိမ်းကျံ ပွမ်းပံထား၏။

၉။ နွားကျောင်းသားသည် နှင်တံဖြင့် နွားတို့ကို စားကျက်သို့ မောင်းနှင်ဘိသကဲ့သို့ အိုခြင်း၊ သေခြင်းတို့သည် သတ္တဝါတို့၏ အသက်ကို မောင်းနှင်လျက်ရှိကုန်၏။

၁၀။ ဤ ကိုယ်ကာယကြီးသည် မကြာမီပင် ဝိညာဉ်ကင်း၍၊ ပစ်ရမည့် အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင် အသုံးမဝင်သော ထင်းတုံးပမာ မြေ၌ တုံးလုံးပက်လက် အိပ်စက်ရလိမ့်မည်တည်း။

၁၁။ ချမ်းသာသုခကို မိခင်လည်းမပေးနိုင်၊ ဖခင်လည်းမပေးနိုင်၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့လည်း မပေးနိုင်ကြကုန်။ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သော စိတ်သည်သာလျှင် ချမ်းသာသုခကို မိဘဆွေမျိုးညာတိတို့ထက် သာလွန်၍ ပေးစွမ်းနိုင်၏။

၁၂။ ပန်းအစုအပုံမှ ပန်းကုံးပေါင်းများစွာတို့ကို သီကုံးရဘိသကဲ့သို့ မွေးတတ် သေတတ်သော လူတို့သည်လည်း ဥစ္စာပစ္စည်းအစုအပုံမှ ကုသိုလ်ပန်းကုံး များစွာတို့ကို သီကုံးရာ၏။

အနောက်တိုင်းမဆန်ဘဲ ခေတ်မီရေး

အရှေ့တိုင်းလော၊ အနောက်တိုင်းလော

သို့ရာတွင် အမှန်တရားဟူသည် နေရာ၊ ဒေသ၊ လူမျိုး၊ တိုင်းပြည်ဖြင့် ကန့်သတ်၍ မရကောင်းပေ၊ အမှန်တရားတစ်ခုကို စတင်တွေ့ရှိသူကား အရှေ့တိုင်းမှသော်လည်းကောင်း၊ အနောက်တိုင်းမှသော်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေမည်။ ပုံစံအားဖြင့် မျက်မှောက်ခေတ်တွင် ခေတ်စားနေသော ဂဲဩမေတြိသဘောတရားများ၊ အဏုမြူဝါဒ၊ ကမ္ဘာက နေကိုလှည့်ပတ်နေခြင်း၊ ရုပ်ဝါဒ၊ အာကာသနှင့်အချိန်ဆိုင်ရာသဘောတရားများမှာ အရှေ့တိုင်းနှင့် ဂရိပညာရှိများလည်း တွေ့ရှိဟောပြော ရေးသားခဲ့ကြပြီး ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ အမှန်တရားဟူသည် အရှေ့၊ အနောက်ဟူ၍ မရှိပါ။ အရှေ့တိုင်းတွင် တချိန်ကထွန်းကားခဲ့သော ပညာရပ်များသည် နောင်တွင် ပါရှားနှင့်အာရေဗျမှ တဆင့် အနောက်တိုင်း ဂရိသို့ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ခြင်းရှိပါသည်။ ဥရောပသည် အသိဉာဏ် ခေတ်ဆန်းချိန် (ရီနေးဆန်း) မတိုင်မီက အမှောင်ခေတ်တွင် ရှိခဲ့လေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ပညာ၊ အတွေးအမြင်၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းဟူသည် လူသားနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်။ အရှေ့တိုင်း၊ အနောက်တိုင်းဟု တံဆိပ်ကပ်၍ မရနိုင်ပါ။

ယဉ်ကျေးမှုခြားနားခြင်း

ယဉ်ကျေးမှုဟူသည်ကား လူမျိုးတစ်မျိုး၏တည်နေရာ (ပထဝီ)နှင့် ၎င်းလူမျိုး ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံ ဖြစ်စဉ် (သမိုင်း)မှ ဖန်တီးခြင်းဖြစ်လေရာ လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး မတူနိုင်ပါ။ ပုံစံအားဖြင့် အာရေဗျ သဲကန္တာရ၊ ဂင်္ဂါလွင်ပြင်၊ သီးခြားတည်နေသော ဗြိတိန်၊ သက်တမ်းနုသောအမေရိကန်နှင့် သက်တမ်းရှည်ကြာသော အိန္ဒိယတို့ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူကြပေ။

ဝိသေသ အင်္ဂါရုပ်

အနောက်တိုင်းသည် ရုပ်ဝတ္ထုကို အလေးထားသည်။ စီးပွားရေးကို ပဓာနပြုသည်။ ထိုအချက်တို့ကိုအခြေခံ၍ ၎င်း၏တန်ဖိုးများ သတ်မှတ်ထားလေသည်။

ကိုယ့်ပုံစံနှင့် ကိုယ်

အနောက်တိုင်းဆန်ခြင်းနှင့် ခေတ်မီခြင်းတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ခွဲခြားသင့်သည်။ အနောက်တိုင်းဆန်ခြင်းမှာ အထက်တွင်ဆိုခဲ့သည့် အနောက်တိုင်း၏ပုံစံများ၊ တန်ဖိုးများကို အရယူခြင်း၊ ကျင့်သုံးခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့တွင် ကိုယ်ပိုင်သီးခြား လက္ခဏာများ၊ စံပြုချက်များ၊ တန်ဖိုးထားချက်များ ရှိနေပြီးဖြစ်ရာ အနောက်တိုင်းကို ခိုးချရန်မလိုပေ။ သို့ရာတွင် အနောက်တိုင်း၏ တိုးတက်မှုကိုတော့ နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် လေ့လာရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိနေသော ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်နှင့် ကြွယ်ဝသောအတွေ့အကြုံတို့ကို အခြေခံပြီး ခေတ်နှင့်ရင်ပေါင်တန်းနိုင်အောင် ဆောင်ရွက်သင့်ကြလေသည်။ ⌟ ⌟ ⌟

ကျွန်ုပ်တို့ ဟိန္ဒူများသည် မိမိတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုကို တိုင်းတစ်ပါးသို့ ဖြန့်ခွီခဲ့ကြသည်။ အလားတူပင် တိုင်းတစ်ပါးမှ ကောင်းမွန်သော ယဉ်ကျေးမှုများကိုလည်း ကြိုဆို လက်ခံခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြားလူမျိုးများနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အပေးအယူလုပ် ဖလှယ်ခဲ့သည်ကား တလျှောက်လုံးပင်ဖြစ်၏။ ဟိန္ဒူများ၏အတွင်းစိတ်တွင် ကမ္ဘာ့ဒေသတစ်ခုမှာ ဒုက္ခကြုံတွေ့ရခြင်းသည် ကမ္ဘာ့ဒေသအားလုံး၏ဒုက္ခပင် ဖြစ်သည်ဟု ခံယူထားကြလေသည်။

နိုင်ငံတကာဝါဒီများ

ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်အခါကမျှ သီးခြားမနေခဲ့ပေ။ ခြားနား သောလူမျိုးများနှင့် နားလည်မှုတံတားကို ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ အတိတ်တုန်းကပင် ဘာရတ်နိုင်ငံသည် မိမိ၏ သူတော်စင်များ၊ ပညာရှင်များ၊ စစ်သည်တော်များ၊ သိပ္ပံဆရာများ၊ အတတ်ပညာရှင် များ၊ အနုပညာရှင်များ၊ လက်မှုပညာသည်များ၊ စီးပွားရေးသမားများ၊ ကုန်သည်များ၊ အလုပ်သမားများအား ယဉ်ကျေးမှုသံတမန်များအဖြစ် ပြည်ပသို့စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အမျိုးသားရေးနှင့် နိုင်ငံတကာရေးတို့တွင် ပဋိပက္ခ ဖြစ်မှုမရှိပါ။

နိုင်ငံခြားအမျိုးသားရေးဝါဒမဟုတ်

သို့ရာတွင် ယခုလို နိုင်ငံတကာဝါဒကျင့်သုံးမှုသည် နိုင်ငံခြားမှ တင်သွင်းလာသော အမျိုးသားရေးဝါဒမျိုးမဟုတ်ပေ။ ထိုဝါဒမျိုးသည် မိမိတို့၏အမျိုးသားရေးကို မှေးမှိန်စေပြီး ပြည်ပ၏ စိတ်ဓါတ်ရေးရာ ကျေးကျွန်အဖြစ်သို့ သက်ဆင်းကျရောက်စေသည်။

ခေတ်မီခြင်း

'ခေတ်မီခြင်း' ကို အဘယ်ကဲ့သို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုမည်နည်း။

ခေတ်မီခြင်းဆိုသည်မှာ မျက်မှောက်ခေတ်နှင့် ရင်ပေါင်တန်းလိုက်ခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။ သို့အတွက် ခေတ်မီခြင်းဟူသည် မျက်မှောက်ခေတ်၏အတွေးအမြင်၊ အလေ့အထများကို ရည်ညွှန်းပေသည်။ ခေတ်မီစေခြင်းကား မျက်မှောက်ခေတ်၏ အခြေအနေများ၊ လိုအပ်ချက်များ၊ ဘာသာစကားများ၊ နည်းလမ်းများအတိုင်း လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ပေါ်လာစေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ အနာဂတ်တွင် ဘက်စုံတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ဖြစ်လေသည်။

အနောက်တိုင်းဆန်ခြင်း

'အနောက်တိုင်းဆန်ခြင်း' ကား အဘယ်နည်း။

၎င်းမှာ အရှေ့တိုင်းနိုင်ငံတွင်းရှိ လူထုအား အနောက်တိုင်း၏အတွေးအခေါ်၊ စံ၊ အသင်းအဖွဲ့၊ စနစ်၊ လူနေမှုဘဝနှင့် တန်ဖိုးများကို ခံယူကျင့်သုံးစေခြင်းဖြစ်သည်။

(Modernisation Without Wester-nisation by D.B. Thengdi ကို ဆီလျော်အောင် ပြန်ဆိုပါသည်။)

နိုင်ငံတကာ ဟိန္ဒူဆောင်ရွက်မှုတို့၏ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်

ဦးသန်းထွန်း (ရွှေဘို)

အတိတ်

လူ့ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုသည် တစ်ချိန်က တကမ္ဘာလုံးတွင် ပျံ့နှံ့နေခဲ့၏။ ထိုယဉ်ကျေးမှုအား ဘာရတခေါ် ဟင်ဒူစတန်ရှိ လူမျိုးအပေါင်းတို့က ထိန်းသိမ်းလေ့ကျင့် လိုက်နာခဲ့ကြသဖြင့် ၎င်းအား 'ဟိန္ဒူ ယဉ်ကျေးမှု' ဟု ခေါ်ကြလေသည်။ ဤအချက်ကို သမိုင်းက သက်သေခံလျက် ရှိ၏။ မြောက်အမေရိကတိုက်ရှိ အက်ဇတက်လူမျိုးများ၊ ဥရောပတိုက်မှ ဒရုနှင့် ယေယာဝါ (ဂျစ်ပဆီ)များ၊ လ္ကရန်နိုင်ငံမှ အဝက်စတာများ၊ ဆော်ဒီအာရေဗျမှ အာဝများ၊ ဗြဟ္မာဒေသ-(မြန်မာ) မှ ဗြဟ္မဏများ၊ စပ္ပါ(ဗီယက်နမ်)မှ ကမ္ဘောဇများ၊ ဆုမတြာကျွန်းမှ သောမိတ္တနှင့် ယာဝများ၊ ဘော်နီယိုကျွန်းမှ ဝါရှဏများ၊ သီဘိရဒေသ(ဆိုက်ဘေးရီးယား)ရှိ လူမျိုးများ၊ ဤလူမျိုးတို့တွင်ရှိနေသော စာပေအထောက်အထားများက တစ်ချိန်က ထိုဒေသတို့တွင် ဟိန္ဒူယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားခဲ့ကြောင်း ညွှန်းဆိုနေလေသည်။ တိဘက်၊ နီပေါ၊ ဘာရတ်-(ကွန္ဒီယ)၊ သီရီလင်္ကာ၊ မြန်မာ၊ ပါကစ္စတန်၊ အာဖဂန်နစ္စတန်၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်တို့တွင် ဟိန္ဒူ အတွေးအခေါ် မွေးရန့်ကို ရှုရှိုက်ခဲ့ကြရသည်။

ပစ္စုပ္ပန်

မျက်မှောက်ကာလတွင်လည်း ဟိန္ဒူလူမျိုးတို့သည် ပြည်ပသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြရပြန်သည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ရာစုအတွင်း ဗြိတိသျှနှင့် ဒတ်ချ်နယ်ချဲ့သမားများသည် ဟိန္ဒူများအား မောရီရှပ်၊ ထရီနီဒက်၊ ဆူရီနမ်၊ ဂိုင်ယာနာ၊ ဂျမေးကားနှင့် ဖီဂျီကျွန်းများသို့ လယ်ယာအလုပ်သမားများအဖြစ် ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုဟိန္ဒူတို့သည် အလွန်ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ အလုပ်လုပ်ကြရ၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ၊ သူတို့၏ကြိုးစားမှုကြောင့် နောင်တွင် ဟိန္ဒူတို့သည် ထိုနိုင်ငံများတွင် ဥပဒေပြုအမတ်များ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိများ၊ ဝန်ကြီးချုပ်များ၊ နိုင်ငံ့အကြီးအကဲများ ဖြစ်လာကြသည်။ သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံတို့သည်လည်း ဟိန္ဒူအသွင်အပြင်ကို ထင်ဟပ်လာကြသည်။

ယခုသော်ကား အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ပညာတော်သင်များနှင့် အတတ်ပညာရှင်များသည် ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများ ဖြစ်သော ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်း၊ ယူအက်စ်အေ၊ ကနေဒါ၊ ဂျာမနီနှင့် ဩစတြေးလျတို့သို့ သွားရောက်လျက်ရှိ၏။ အလားတူပင်-အာဖရိကနိုင်ငံ များဖြစ်ကြသော ကင်ညာ၊ ယူဂန်ဒါ၊ ဇမ်ဘီယာ၊ တန်ဇန်နီးယား၊ ဇင်ဘာဘွေ၊ မာလာဝီ၊ မိုးဇမ်းဘစ်တို့ရှိ ဟိန္ဒူများလည်း လာရောက်ကြ၏။ ထိုဟိန္ဒူတို့မှာ အရေအတွက် ထောင်ပေါင်းရာချီ၍ ရှိ၏။ ၎င်းတို့သည် သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများတွင် ရောက်ရာဒေသ၌ ဟိန္ဒူလူနေမှုစနစ်ကို ဖန်တီး နေထိုင်ကြသည်။ ထိုပညာသည်၊ အတတ်ပညာရှင်တို့အပြင် ဟိန္ဒူ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တို့လည်း လွန်ခဲ့သော နှစ်ငါးဆယ်အတွင်းတွင် အာရှ၊ အာဖရိကသို့ သွားရောက်လုပ်ကိုင်ကြပြီး စာရိတ္တကောင်းခြင်း၊ သိက္ခာရှိခြင်း ဂုဏ်သတင်းကို ဖြစ်စေခဲ့ကြသည်။

ထိုမျှမက ဟိန္ဒူဆာဒူးနှင့် သညာသီ (ရသေ့၊ ရဟန်း)တို့သည်လည်း ပြည်ပနိုင်ငံများရှိ တပည့်သာဝကတို့၏ ပင့်ဖိတ်ချက်အရ ကြွသွားကြပြီး ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများ၊ ဘာသာရေးအခမ်းအနားများတွင် ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုကြ၏။ ၎င်းတို့အား ဒေသခံတို့က ရိုသေလေးစားမှုရှိကြလေသည်။

နောက်ဆုံးအနေအားဖြင့် ဆံယအဖွဲ့သားတို့၏ သာသနာရေး ဆောင်ရွက်မှုကြောင့် 'ဆံယအတွေးအခေါ်'သည် ပြန့်ပွားလျက်ရှိ သည်။ ဆံယအဖွဲ့၏ ရှာခါးများ၊ နှီးနှောဖလှယ်ပွဲများ၊ သင်တန်းများ၊ မာရသွန်ပြေးပွဲများ စသည့်လှုပ်ရှားမှု အမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ရဲအဖွဲ့အရာရှိကြီးများကပင် ချီးကျူးကြသည်။ အထူးသဖြင့် ယူကေ၊ အမေရိက၊ မောရိရှပ်နှင့် ခရစ်ဘီယန်ကျွန်းများတွင် ဆံယအဖွဲ့သားတို့သည် စံပြလောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြ သည်။ သို့အတွက်ကြောင့်ပင် ၁၉၈၉ ခုနှစ်က ယူကေနိုင်ငံ၊ မီလ်တန်ကီန်းစ်တွင် လူတစ်သိန်း ပါဝင်သော တွေ့ဆုံပွဲကြီးကို စည်းကမ်းသေဝပ်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ခြင်းပင်။

အလားတူပင်- ၁၉၉၃ ခုနှစ်ကလည်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ ကမ္ဘာ့ဟိန္ဒူအဖွဲ့ကြီးသည် ဝါရှင်တန်ဒီစီမြို့၌ ကိုယ်စားလှယ် (၁၀၀၀၀)တက်ရောက်သော စည်းဝေးပွဲကြီးကို ကျင်းပခဲ့၏။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင်လည်း တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ ဒါဘန်မြို့တွင် သမ္မတကြီး မင်ဒဲလားက ဟိန္ဒူ (၃၀၀၀၀) တက်ရောက်သော အစည်းအဝေးကြီးတွင် မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့လေသည်။

ဆံယအဖွဲ့ကြီးသည် ဂိုဏ်းဂနအမျိုးမျိုး ရှိနေသော ဟိန္ဒူများအား စည်းလုံးညီညွတ်အောင် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိ၏။ အလားတူပင် အခြားသော ဟိန္ဒူနှင့်ဆစ်ခ်အဖွဲ့အစည်းများလည်း ပြည်ပတွင် ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တို့၏ပုံရိပ်ကို ခန့်ငြားအောင် ကြိုးပမ်းနေကြလေသည်။

အနာဂတ်

ယနေ့ခေတ်တွင် ရုပ်ဝတ္ထု၊ ငွေကြေး ဓနပစ္စည်း၊ အရက်သေစာနှင့် ကာမဂုဏ်အာရုံတို့ကို လူတို့ အင်မမ်း မရရှာဖွေနေကြစဉ်၊ သိပ္ပံ ဆရာများနှင့် တွေးခေါ်ရှင်များကား ဘဝ၏ငြိမ်းအေးတည်ငြိမ်မှုအတွက် ဟိန္ဒူဘဝပုံစံကို လေးလေးနက်နက် စူးစမ်းစစ်ဆေး လေ့လာနေကြ၏။

ဟိန္ဒူတို့၏နည်းလမ်းများဖြစ်ကြသော (၁) စိုက်ပျိုးရေးတွင် သီးနှံအလှည့်ကျပြောင်းလဲစိုက်ပျိုးခြင်း၊ (၂) နွားချေးမြေဩဇာ အသုံးပြုခြင်း၊ (၃) တမာနှင့် အလားတူသစ်ပင်များမှ ပိုးသတ်ဆေးထုတ်ယူခြင်း၊ (၄) ယောဂ (ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား)လေ့ကျင့်ခြင်း၊ (၅) ဓါတုဆေးမသုံးဘဲ သဘာဝဆေးဝါးများကိုသုံးစွဲခြင်း၊ (၆) သားသက်လွတ်စားသောက်ခြင်း၊ (၇) ပူးတွဲအိမ်ထောင်စုစနစ်ကျင့်သုံးခြင်း၊ (၈) မိဘတို့နေရာချထားသည့်အတိုင်း လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းတို့ကို အချို့သည် ကျင့်သုံးလာကြ၏။ 'မဟာကွသိမဟေသယောဂီ' သည် ရောဂါပျောက်ကင်းရန်အတွက် ဝေဒဂါထာများ ရွတ်ဆိုကုသနည်းကို ဖြန့်ချီလျက်ရှိ၏။

သို့ဖြစ်လေရာ ယနေ့အချိန်တွင် နိုင်ငံပေါင်း ၁၂၀ ကျော် နေထိုင်လျက်ရှိကြသော ဟိန္ဒူတို့သည် မိမိတို့၏ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့် ဘဝပုံစံကို ညီညွတ်စွာ ကျင့်သုံးသွားကြပါက မိမိတို့အတွက်သာမက ကမ္ဘာ့လူသားများအတွက်ပါ အကျိုးရှိပေလိမ့်မည်။ ❑❑❑

(Hindu Activities Abroad - Past, Present and Future by L.S Bhide ကို ပြန်ဆိုပါသည်။)

သင်္ဘပါဓေ

၁။ ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံများ၏ အမျိုးသားသင်္ကေတသည် ဟိန္ဒူနတ်ဌက် (ဂရုဒ • ဂဠုန်) ဖြစ်သည်။

၂။ ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဘုရင်များအားလုံး 'ရာမ' ဘွဲ့အမည်ကို ခံယူခဲ့ကြသည်။

၃။ အင်ဒိုနီးရှားသမ္မတဟောင်း၏ အမည်မှာ ဟိန္ဒူအမည် 'ဆူကာနို' ဖြစ်သည်။

၄။ သူ၏ဇနီးနှင့်သမီးများ၏ အမည်များမှာ လည်း 'ရတနာဒေဝီ'၊ 'ကတ္တိကေယ'နှင့် 'မေယဝတီ' အသီးသီးဖြစ်ကြသည်။

၅။ ဘန်ကောက်မြို့ရှိ အရုဏ်ဦးဘုရား၏ ဘွဲ့တော်မှာ 'ဝတ်အရုဏ်' ဖြစ်သည်။

၆။ (ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ) မနီလာမြို့တော်ရှိ လွတ်တော်၊ အဆောက်အဦးအတွင်းတွင် 'လူသားမျိုးနွယ်၏ ပညာအရှိဆုံးနှင့် ရှေးအကျဆုံး ဥပဒေပညာရှင်'ဟူ၍ ကမ္ဘည်းတပ်ထားရှိသော ရုပ်တုမှာ 'မနူ' (ရသေ့)၏ရုပ်တုဖြစ်သည်။

၇။ မွန်ဂိုလိယသမ္မတကြီး၏ အမည်မှာ 'သမ္ဘူ' ဖြစ်သည်။

၈။ မွန်ဂိုလိယနိုင်ငံတွင် (ခရုသင်း)မှုတ်ပြီး ကွန်မြူနစ်စနစ်ကို စတင်ကျေညာခဲ့သည်။

၉။ မွန်ဂိုလိယနိုင်ငံရှိ မြစ်၏အမည်မှာ 'တာရာဂင်' ဖြစ်သည်။

၁၀။ ဂျာမန်စာပေ၏ဖခင်ကြီး 'ဂိုထား'သည် ကဝိကာလီဒါသကဗျာကို စွဲမက်သူဖြစ်သည်။

၁၁။ အင်ဒိုနီးရှားအပါအဝင် ပင်လယ်ရပ်ခြားသို့ ဟိန္ဒူဘာသာဖြန့်ချိခဲ့သူမှာ 'အာဂတ္ထိယ' ဖြစ်သည်။

၁၂။ ကမ္ဘောဒီယား • ကမ္ဘောဇနိုင်ငံကို ထူထောင်ခဲ့သူမှာ 'ကမ္ဘု' ဖြစ်သည်။

၁၃။ ကောဏ္ဍညသည် (၁၆)ရာစုတွင် ကမ္ဘောဇဟိန္ဒူနိုင်ငံကို ထူထောင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

၁၄။ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မလေးရှားနိုင်ငံ၊ စင်္ကာပူနိုင်ငံနှင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံများအား အုပ်စိုးခဲ့သော ဆုမတြားကျွန်းမှ အင်အားကြီးသည့် 'သီရိဝိဇယ' နိုင်ငံတော်ကို 'သေလိန္ဒ'က တည်ထောင်ခဲ့သည်။

၁၅။ ရာဇျာစသန်နယ်မှ 'ဘာဘာရာဝါးလ်' သည် သူ၏နိုင်ငံကို အာရေဗြအထိ ချဲ့ထွင်နိုင်ခဲ့သည်။

၁၆။ 'ရာဇိန္ဒာစောလ'သည် သူ၏နိုင်ငံကို တောင်ပိုင်းအိန္ဒိယမှ သီဟိုဠ်၊ မလေးရှား အင်ဒိုနီးရှားနှင့် ကမ္ဘောဒီးယားအထိ တိုးချဲ့ခဲ့သည်။

၁၇။ အကြီးဆုံးသော ဟိန္ဒူဘုရားရှိခိုးကျောင်းသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ တွင် မရှိ၊ ကမ်ပူးချားနိုင်ငံ အန်ကောဝပ်တွင် ရှိလေသည်။

၁၈။ နီပေါသည် ကမ္ဘာတွင် တစ်ခုတည်းသော ဟိန္ဒူနိုင်ငံဟု ကြေညာထားသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။

၁၉။ အရှေ့တောင်အာရှရှိ ဘာလီကျွန်းတွင် ဟိန္ဒူလူမျိုးက အများစုဖြစ်သည်။

၂၀။ မွန်ဂိုလိယနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံတော်အလံကို 'သယမ္ဘူ' ဟု ခေါ်သည်။

၂၁။ မလေးရှားနိုင်ငံတွင် ဒေသခံမွတ်စလင်များအား 'ဘူမိပုတ္တ' ဟု ခေါ်သည်။

၂၂။ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံအား မူလက 'အနမ်' သို့မဟုတ် 'စမ္ပာ' ဟု ခေါ်သည်။

၂၃။ (မဟာဘာရတကျမ်းလာ) ကောရဝ ညီနောင်တို့၏ မိခင် 'ဂန္ဓာရီ' သည် အာဖဂန်နစ္စတန်မှ ဖြစ်သည်။

၂၄။ 'ကဿပမာတင်' နှင့် 'ဓမ္မရက္ခ'တို့သည် ပထမရာစုတွင် တရုတ်နိုင်ငံသို့ ဟိန္ဒူဘာသာကို ဖြန့်ချိရန် ကြွသွားခဲ့ကြသည်။ ❑

ခေတ်ပြောင်းလဲမှုရဲ့နိဒါန်း

အောင်မေယ

ကြည့်စမ်း၊ နှစ်သစ်ရောက်လာပြန်ပြီ။ အချိန်ကလည်း အကုန်မြန်လိုက်တာ၊ ဟုတ်တယ်မို့လား. . . လာမယ့်နှစ်မှာ ဒီရာစုနှစ်ကုန်တာ အောင်မြင်ရလိမ့်ဦးမယ်။ ရာစုနှစ်သာဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ ထောင်စုနှစ်လည်း ပြည့်သွားလိမ့်မယ်၊ နှစ်ထောင်ပြည့်လို့ တတိယထောင်စုနှစ်ထဲ ဝင်လာတော့မယ်။

ဒါက ခရစ်ယာန်နှစ်အရပေါ့၊ မဇ္ဈိမဒေသ ယဉ်ကျေးမှုနှစ်အရတော့- (၅၂)ရာစု နှစ်ထဲရောက်လာလိမ့်မယ်။

(၂၀) ရာစုနှစ်ရဲ့ ဒီနောက်ဆုံးနှစ်မှာ အနာဂတ်ဟောကိန်းတွေလည်း မျိုးစုံထွက်ပေါ်လာတယ်။ ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ ဟောကိန်းတွေသာ များပါတယ်။ တတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်မယ်။ ဘယ်နိုင်ငံက ဘယ်နိုင်ငံကို တိုက်မယ်။ အချင်းချင်းစစ်ဖြစ်ကြလိမ့်မယ်။ တစ်ချို့နိုင်ငံတွေက ဒီကမ္ဘာ့မြေပုံထဲကနေ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်၊ စသဖြင့်ပေါ့။

ဒါပေမယ့် အခုထိအောင် တတိယကမ္ဘာစစ်ရဲ့လက္ခဏာမျိုးဆိုးဆိုးဝါးဝါးကြီး မတွေ့ကြရသေးပါဘူး။

လူတွေရဲ့အစုအဝေးကို လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ လူထု၊ နိုင်ငံတကာတွေနဲ့ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြမယ်။ လူတွေမှာ ကြောက်စိတ်မျိုးစုံကိန်းအောင်းနေတတ်တယ်။ အဆိုးမြင်ခံယူချက်နဲ့ လူတွေစိုးရိမ်ပူပန် ထိတ်လန့်နေကြတယ်။

လူတစ်ဦးချင်းထဲက ကြောက်စိတ်လှိုင်းတွေ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံး ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိလာလို့ တစ်နိုင်ငံလုံး ကူးစက်သွားတတ်တယ်။ အဲဒီကြောက်စိတ်လှိုင်းက လူတွေကို ဝါးမျိုနှိပ်စက်နေတတ်တယ်။

အဲဒီလိုအချိန်မှာ လူတွေက တစ်မျိုးတစ်စားထဲ စဉ်းစားလာတတ်ကြတယ်။ မကောင်းတာတစ်ခုခုဖြစ်တော့မယ်ပေါ့။

ဒီလိုလူတွေအားလုံးက အဆိုးတစ်ခုခုဖြစ်တော့မယ်လို့ စဉ်းစားလာကြလို့ အဆိုးတစ်ခုခုဖြစ်သွားကြရတယ်။ အဆိုးဖြစ်လာတာ လူတွေစဉ်းစားကြလို့ပါပဲ။ စဉ်းစားမှုမှာ အစွမ်းရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် တို့စဉ်းစားသလိုပဲဖြစ်ကြရတယ်။ စိုးရိမ်ပူပန်ထိတ်လန့်နေကြမယ်။ ကြောက်စိတ်လွှမ်းမိုးနေကြမယ်ဆိုရင် အကောင်းဘယ်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ။ စိတ်က အရာရာကို ဦးဆောင်နေတယ် မဟုတ်ပါလား။

အတိတ်မှာအဆိုးဖြစ်ခဲ့ရလို့ လူက အနာဂတ်ကို အကောင်းမမြင်နိုင်ကြတော့ဘူး။ အကောင်းအတွက် စိတ်မချနိုင်ကြဘူး။ အဆိုးဖြစ်မှာပဲလို့ ထိတ်လန့်နေကြရတယ်။ ကြောက်စိတ်က အတွင်းစိတ်နဲ့ ပတ်သက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူက ကြောက်စိတ်နဲ့ လွတ်မြောက်ဖို့ ခဲယဉ်းသွားရတယ်။

လူက ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်မှာ စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ မနေနိုင်ရင် အရှုံးကြီးရှုံးကြရတယ်။ ပစ္စုပ္ပန်မှာ အရှုံးနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရတာဟာ အနာဂတ်အတွက် ဆုံးရှုံးဖို့လမ်းခင်းပေးပြီးသားဖြစ်သွားပါတယ်။

ဒါကြောင့် အတိတ်ရဲ့ကြောက်စိတ်လှိုင်းဆိုးတွေက ပစ္စုပ္ပန်ကို ဖျက်လိုက်ရုံသာမက အနာဂတ်အတွက်လည်း အဆိုးတွေကိုသာခင်းပေးလိုက်သေးတယ်။ ဒါနဲ့ အတိတ်ကအမဲစက်တွေက ပစ္စုပ္ပန်အနာဂတ်အားလုံးကို ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ လမ်းခင်းပေးလိုက်လေရှိတယ်။

ဒါကြောင့် လတွေ၊ နှစ်တွေကုန်ဆုံးသွားပေမယ့် ဘာအကျိုးထူးမှ ပေါ်လာလေ့မရှိဘူး။ ဒါက လူအများစုနဲ့ စိတ်စွမ်းအားနဲ့ ပတ်သက်လို့ သတိမေ့နေမှု၊ အတိတ်ရဲ့ သိမ်မွေ့ချထားရမှု ရလဒ်ပါပဲ။ အများစုက သက်မဲ့သိမ်မွေ့ချခံရင်း သက်ရှင်နေတတ်လေရှိတယ်။

အဲဒီကြောက်စိတ်လွှမ်းမိုးခံရတဲ့လူတွေက နှစ်သစ်မင်္ဂလာကျင်းပနေကြတာကို တွေ့မြင်ရတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမယ့် စိုးရိမ်ပူပန်တဲ့ကြောက်စိတ်က အရင်အတိုင်းပဲ မင်းမူနေဆဲပါပဲ။ နှစ်ဟောင်းမှာမကျန်ခဲ့ပါဘူး။ နှစ်သစ်ကို အပါခေါ်လာခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဘဝမှာ နေ့တိုင်း စက္ကန့်မလပ်ဖြစ်ပျက်နေတဲ့အချိန်တွေမှာ အသစ်တစ်ခုခုဖြစ်ပေါ်မလာရင် ရာစုနှစ်ထောင်စုနှစ် အသစ်တစ်ခုခုဖြစ်လာပါဦးမလား။ အဟောင်းကအဟောင်းအတိုင်းပဲ ရှိနေမှာပါပဲ။

သဘာဝလောကဘက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း နေက ရောင်ခြည်မျှင်သစ်နဲ့ပါ။ ဖြစ်ရပ်တိုင်းက အသစ်တွေပါပဲ။ ဘဝသစ်ရဲ့အစတွေပါပဲ။ မြေစာမြက်ကလေးပေါ်ကတွဲလောင်းခိုနေတဲ့ ရေစက်ကလည်း အသစ်ပါပဲ။ အရုဏ်ဦးနဲ့အတူ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ငှက်သံတွေကလည်း အသစ်တွေချည်းပဲ။ အားလုံး၊ အားလုံး . . . အားလုံးအသစ်တွေချည်းပါပဲ။

ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ထဲမှာ အကိတ်ကရန်ငြိုး၊ အမုန်းတရားတွေ အဆုံးမသတ်သေးပါဘူး။ အသစ် ဘာတစ်ခုမှမရှိသေးပါဘူး။ အဟောင်း အဟောင်းတွေရဲ့ ဖုံမှုန့်တွေကို ခါမချနိုင်သေးရင် အသစ် ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ။ အဟောင်းတွေပဲ မင်းမူနေမှာပေါ့။ အဟောင်းတွေခါမချရင် အသစ်တွေထဲမှာ ရေချိုးသန့်စင်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဘဝရဲ့ မကျေနပ်မှု၊ ရန်လိုမှု၊ မကျေအေးလိုမှုတွေက အတိတ်ရဲ့ ဖုံမှုန့်တွေပါ။ ခါမချလို့သာ တင်ကျန်နေတာပါ။ စိတ်ထဲမှာ အဟောင်းတွေမင်းမူနေရင် အသစ်ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ ဟန်ဆောင်သရုပ်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အဟောင်းကိုမီးထိုးနေတာ အသစ်ဖြစ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ အဟောင်းကို မီးလောင်ပြာကျသွားစေနိုင်စွမ်းရှိရမယ်။

အသစ်ဖြစ်ဖို့ လှုံ့ဝှက်ချက်က သတိပါပဲ။ သတိနဲ့စွမ်းအားသစ်မဖြည့်နိုင်ရင် မသန့်စင်မှုနဲ့ ဘယ်လွတ်မြောက်နိုင်ပါ့မလဲ။ အသစ် ဆိုတဲ့အောက်စီဂျင်ထည့်မှ အဟောင်းဖြစ်တဲ့ လေညစ်ကာဘွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ်နဲ့ လွတ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ တင်းမာမှုတွေပျောက်ပြီး လန်းဆန်းလာနိုင်လိမ့်မယ်။

လူက အသစ်ကိုအခုမှရှာနေတာမဟုတ်ပါဘူး။ အသစ်ကို ရှာဖွေမှုလောက် ဟောင်းနွမ်းနေတဲ့အရာမျိုး ရှိမှာတောင် မဟုတ်ဘူးထင်ပါတယ်။ လူက သူသိတတ်စကတည်းကပဲ အသစ်ကို ရှာဖွေနေခဲ့တယ်။

ရှာတွေ့တဲ့အသစ်ကလည်း ဟောင်းသွားတတ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမဖြစ်အောင် တော်လှန်ခဲ့တာတွေရှိပေမယ့် ခဏပါပဲ။ နောက်တော့ ပြန်ဟောင်းတာပါပဲ။ အသစ်က ဟောင်းသွားတယ်ဆိုတာလည်း လျှို့ဝှက်ချက်ကြီးတစ်ခုပါပဲ။

လူတွေရဲ့တော်လှန်မှုအားလုံး မအောင်မြင်ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ လူက အဟောင်းကိုပဲ တွယ်ဖက်ထိုင်နေတတ်တယ်။ အမျိုးမျိုး အားထုတ်ခဲ့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အောင်မြင်မှုမရှိနိုင်ခဲ့ဘူး။

ဘာကြောင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းက အဟောင်း အဟောင်း အတိုင်းပဲနေသလဲ။ အသစ်မဖြစ်တာ လေးနက်တဲ့အမှားတစ်ခုကြောင့်ပါပဲ။

ပြည်သူလူထုဆိုတာ တကယ်အမှန်မှမဟုတ်ပဲ။ အဲဒါ စကားလုံး တစ်လုံးပါ။ 'လူထု' ကိုသွားရှာရင် တွေ့မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ် သွားရှာရှာ 'လူ'ပဲတွေ့မယ်။ 'လူထု'တွေ့မှာမှ မဟုတ်ဘဲ။ လူပုဂ္ဂိုလ်ပဲရှိတယ်။ လူထုဆိုတာ မရှိဘူး။ အဲဒါ သင်ညာတစ်ခုပါ။

စိတ်ကူးနဲ့ (၂၁)ရာစုထဲရောက်ဖို့ လွယ်ပါတယ်။ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့လူတွေကို လှည့်စားဖို့လည်း လွယ်ပါတယ်။ (၂၁)ရာစုထဲရောက်ဖို့ လွယ်ပါတယ်။ (၂၁)ရာစုပြက္ခဒိန်ရိုက်ပြီး အိမ်မှာချိတ်ထားလိုက်တာနဲ့ ရောက်သွားရောပေါ့။ အဲဒါ အလွယ်ဆုံးကိစ္စပါ။

(၂၁)ရာစုထဲ တကယ်ရောက်ဖို့ မရှိမဖြစ်လိုအပ်ချက်တစ်ခုက အတိတ်နဲ့လွတ်မြောက်ရမယ်။ အတိတ်ရဲ့ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေနဲ့ လွတ်ရပါလိမ့်မယ်။ လူက အတိတ်ရဲ့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေနဲ့ နာကျင်ကိုက်ခဲနေပါတယ်။ ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးလိုက်တိုင်း နောက် နှစ်လှမ်းရောက်နေသလိုဖြစ်နေတယ်။ အတိတ်ကကိစ္စနဲ့ ရုန်းသက်နေလို့ အနာဂတ်အတွက် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေတယ်။

စံထားချက်တွေအများကြီးပြောင်းလဲရလိမ့်မယ်။ ပြောင်းလဲရတာ မဟာအခက်ကြီးပဲ။ အဟောင်းကို သဲကြီးမဲကြီး တွယ်နေတာကိုး။ အသစ်မွေးဖွားသန့်စင်ဖို့ နာကျင်ရမှု ကာလကို ဖြတ်ကျော်ရစမြဲပါ။

သံသယရှိမှု မျက်ကန်းယုံကြည်မှုတွေကို ဖြတ်တောက်ဖယ်ရှားနိုင်လိမ့်မယ်။ စဉ်းစားမှုကို လမ်းဖွင့်ပေးရလိမ့်မယ်။ ဒါမှ အသစ်တည်ဆောက်နိုင်မယ်။ သတိရှိမှလည်း သံသယ ပြုနိုင်မယ်။ သတိက အဟောင်းကိုဖယ်ဖို့ အသစ်ကိုဆောင်ဖို့ အရေးပါဆုံး၊ အဓိက အကျဆုံး။

အနောက်တိုင်းမှာ သိပ္ပံပညာဆိုတာ မိုးပေါ်ကကျလာခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ နှစ်ပေါင်း (၃၀၀)ကာလရဲ့ အဟောင်းနဲ့အသစ်ရဲ့တိုက်ပွဲရလဒ်ပါပဲ။ အသစ်ရဲ့အနိုင်ရမှုက သိပ္ပံကို ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့တယ်။ အသစ်က ခြေလှမ်းတိုင်းမှာ အဟောင်းနဲ့ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရတယ်။ အဟောင်းက အစွမ်းရှိသလောက် အရေးနိမ့်ခဲ့ရတယ်။ အသစ်က အစွမ်းရှိလာလို့သာ သိပ္ပံပညာ ထွန်းကားလာခဲ့တယ်။

ကျမ်းစာအဟောင်းက ကမ္ဘာကြီးကို ပြားတယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။ သိပ္ပံသစ်က ကမ္ဘာမြေကြီးလုံးတယ်လို့ မြင်ရ တယ်။ အမြင်ဟောင်းက ကမ္ဘာကို နေကပတ်နေတယ်လို့ မြင်ထားတယ်။ သိပ္ပံဉာဏ်က နေကို ကမ္ဘာမြေက ပတ်နေတယ်လို့ မြင်ရတယ်။

မျက်ကန်းအမြင်ဟောင်း အားကောင်းနေတုန်းက ဂလီလီယို အစွမ်းထက် သိပ္ပံသမားက အိုကြီးအိုမနဲ့ အကျဉ်းချခံခဲ့ရတယ်။ ကိုပါနီကပ်လို သိပ္ပံသမားက လမ်းဆုံလမ်းခွမှာ ရေနံဆီလောင်းပြီး အရှင်လတ်လတ် မီးရှို့ခံခဲ့ရတယ်။

ကျမ်းစာဟောင်းအမြင်ထဲက တစ်ခုမှားသွားရင် အားလုံးမှားသွားမှာကို စိုးရိမ်လို့ ခြေလှမ်းသစ်တိုင်းကို ထိုစဉ်တရားရုံးက နှိပ်ကွပ်ခဲ့တယ်။ အဟောင်းနဲ့အသစ် ခြေလှမ်းတိုင်းမှာ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရတာချည်းပဲ။ အမှန်သာ အနိုင်ရစမြဲပါ။

ဒါပေမယ့် ဉာဏ်မဲ့မှုက အားကောင်းနေသလောက် ဉာဏ်သစ်က တိုက်ခိုက်ခဲ့တာချည်းပါပဲ။ လွတ်လပ်ဖို့ အခွင့်အလမ်းရှိလာမှပဲ သိပ္ပံပညာ ထွန်းကားလာခဲ့တာပါ။

နှစ်ပေါင်း (၃၀၀)လောက်ကို ရုန်းကန်ခဲ့ရပါတယ်။ အမှန်တရားမှာ အစွမ်းရှိပါတယ်။ ရေရှည်တိုက်ပွဲဝင် အနိုင်ရယူနိုင်တယ်။ အနိုင်မရခင် အနှိပ်အကွပ်ခံရတာ၊ အရှင်လတ်လတ် မီးရှို့ခံရတာတော့ သမိုင်းအထောက်အထား အစဉ်အလာရှိပြီးသားပါ။

အသစ်ဖြစ်ဖို့ အတိုင်းအတာတစ်ခု အခြေအနေတစ်ခုထိဖွံ့ဖြိုးမှုတော့ လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီအတိုင်းအတာဖွံ့ဖြိုးမှုပေါ်မှာပဲ (၂၁)ရာစု ထဲရောက်ဖို့ လမ်းဖွင့်ပေးပါလိမ့်မယ်။ ဘယ်ဖွံ့ဖြိုးမှုမှမရှိဘဲ စိတ်ဓါတ်စိတ်ကူးတွေနဲ့တော့ (၂၁) ရာစုထဲ မရောက်နိုင်ပါဘူး။ ပြက္ခဒိန်ချိတ်ပြီးတော့ ရောက်ခြင်းမျိုးသာ အလွယ်တကူနဲ့ ရောက်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

(၂၁)ရာစုထဲရောက်နိုင်တာတော့ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမယ့် ရောက်ဖို့ ဖွံ့ဖြိုးရလိမ့်ဦးမယ်။ အတိတ်ကစိတ်ဓါတ်တွေကို နှုတ်ဆက်ရပါ လိမ့်မယ်။ မျက်ကန်းစိတ်ကူး မျက်ကန်းဉာဏ်နဲ့ လွတ်မြောက်ရပါလိမ့်မယ်။ လမ်းသစ်ကို ဉာဏ်ပညာအထွေထွေနဲ့ ဆွေးနွေးမှုအတွက် ခေါ်ဆောင်သွားပါလိမ့်မယ်။ ဒါမှ သတိသစ်ရှိလာမယ်။ အမှန်ကို မြင်လာမယ်။

သတိရှိမှ အတွေးလှိုင်းဟောင်းတွေပျက်ပြီး အတွေးလှိုင်းသစ်ရပ်တည်နိုင်လိမ့်မယ်။ သတိမှာ ဓါးသွားနှစ်ဘက်ပါတယ်။ တစ်ဘက်ကပျက်ပြီး တစ်ဘက်က သစ်လွင်စေပါတယ်။ သတိရှိမှလည်း ပစ္စုပ္ပန်ထဲ ရောက်နိုင်မယ်။ အတိတ် အနာဂတ်ဆိုတဲ့ အရိပ်မဲ့နဲ့ လွတ်နိုင်မယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ပစ္စုပ္ပန်ထဲ မရောက်သေးပါဘူး။ အတိတ်မှာလည်နေကြတုန်း။ အနာဂတ်ကြည့်ဖို့လိုနေပြီ။ ဒါမှ ပြောင်းလဲနိုင်မယ်။ လူမှာ အစွမ်းတွေမနည်းပါဘူး။ အစွမ်းတွေ လမ်းလွဲနေဆဲပါ။

ထက်မြက်တဲ့ဉာဏ်စွမ်းအားတွေ လမ်းပှန်ပေါ်ရောက်လာရင် အနာဂတ်အတွက် စိတ်ချနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ စုပေါင်းဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးကပဲ (၂၁)ရာစုထဲ ပို့လိမ့်မယ်။ စကားပြောရုံနဲ့ (၂၁)ရာစုထဲ မရောက်နိုင်ဘူး။ လွတ်လပ်မှလည်း သတိရှိပြီး အစွမ်းရှိသလောက် ရောက်နိုင်လိမ့်မယ်။ ⌟⌟⌟

အုံပွယ်ရာ ဗုဒ္ဓ–ဥပါသိကာနှင့် တစ်ကျပ်တန်ဆွမ်းဒါနကျိုး

သုဘမတ္တ

မဟာကစ္စာယန မထေရ်လောင်းလျာသည် ဂေါတမ အနွယ်တော် ဗုဒ္ဓဘုရားပွင့်တော်မူသောကာလ ဘီစီ (၅၂၇) ဗုဒ္ဓခေတ်၌ ဘာရတနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း ဥဇ္ဇေနီမြို့ဝယ် ပုရောဟိတ်၏အိမ်၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။

သူ့အား အမည်မှည့်သောနေ့၌ "ငါ၏သားကား ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော ကိုယ်ရှိသည်၊ ကိုယ်တိုင်ပင် မိမိ၏အမည်ကိုယူ၍ လာခဲ့၏။" ဤသို့ကြံစည်၍ ကဉ္စနမာဏဟူ၍သာလျှင် လုလင်၏ အမည်ကို မှည့်ကုန်၏။

ကဉ္စနသည် အရွယ်ရောက်သော် ဝေဒသုံးပုံတို့ကို သင်ယူခဲ့၍ အဖလွန်သော် ပုရောဟိတ်အရာကို ရခဲ့သည်။ သူသည် အနွယ်၏ အစွမ်းဖြင့် ကစ္စာနအမည်တွင်ခဲ့သည်။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှလာသော ကုန်သည်များထံမှတဆင့် ဘုရားပွင့်တော်မူသည်ကို သိရှိရသော စဏ္ဍာမဇ္ဈောတမင်းသည် အမတ်တို့ ကိုစည်းဝေးစေ၍-

"အမောင်တို့... လောက၌ ဘုရားပွင့်ဝေဟ်မူပြီ၊ ဘုရားရှင်ကို ပင့်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သူတို့သည် သွား၍ပင့်ဆောင်ကြကုန်လော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"မင်းမြတ်... တစ်ပါးသောဘုရားရှင်ကို ပင့်ဆောင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သူမည်သည် မရှိပါ၊ ဆရာကစ္စာနဗြဟ္မဏ်သည်ပင် စွမ်းနိုင်ပါမည်၊ သူ့ကို စေခိုင်းပါကုန်လော့" ဟု လျှောက်ထားကုန်၏။ မင်းကြီးသည် ကစ္စနာကို ခေါ်စေ၍-

"အမောင်... ဘုရားရှင်ထံသွားပါလော့" ဟု ဆို၏။

"မင်းမြတ်... သွား၍ရဟန်းပြုခွင့်ရသော် သွားပါအံ့" ဟု လျှောက်ထား၏။

"အမောင်... အလိုရှိသည်ကိုပြု၍ ဘုရားရှင်ကိုသာ ပင့်ဆောင်ခဲ့ပါ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပုရောဟိတ်သည် "ဘုရားရှင်ထံသို့သွားသောသူများအား များသောပရိသတ်ဖြင့် ပြုဖွယ်ကိစ္စမရှိ" ဤသို့ကြံ၍ မိမိလျှင် ရှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်၍ ဘုရားထံသွားပြီ။

ဘုရားထံရောက်သောအခါ ပုရောဟိတ်အား ဘုရားရှင်သည် ဓမ္မပဒေသ ပေးတော်မူ၏။ တရားဟောပြီးသောအဆုံး၌ အဖော်ခုနစ်ယောက်နှင့်အတူပင် ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ရဟန္တာဖြစ်တော်မူသည်။

"ရဟန်းတို့... လာကြလော့" ဟု "ဧဟိဘိက္ခု" ခေါ်တော်မူ၍ ဘုရားရှင်သည် လက်တော်ကိုဆန့်တန်းပြီ။

ထိုခဏ၌လျှင် အလုံးစုံတို့သည်ပင် ကွယ်ပျောက်သောဆဲပင်၊ မုတ်ဆိတ်ရှိကုန်၍ တန်ဆိုးဖြင့်ပြီးသောသပိတ်၊ သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်၍ ဝါတော်ခြောက်ဆယ်ရှိ မထေရ်တို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။

ကစ္စာနာမထေရ်သည် မိမိ၏ရဟန်းကိစ္စသည် ပြီးလတ်သော် ဆိတ်ဆိတ်ဖြင့်မနေမူ၍ ကာဠဒါယီမထေရ်ကဲ့သို့ပင် ဘုရားရှင်၏ ဥဇ္ဇေနိပြည်သို့ ကြွရန်အလို့ငှာ လမ်းခရီး၏ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းလျှောက်ဆိုပြီ။

ဘုရားရှင်သည် ကစ္စာနာ၏စကားကို ကြား၍-

"ကစ္စာနသည် မိမိ၏ဇာတိနိုင်ငံသို့ ငါ၏ ကြွရောက်ခြင်းကို တောင်းတဘိ၏" ဟု သိတော်မူ၏။

ဘုရားရှင်တို့မည်သည်မှာ တစဉ်သောအကြောင်းကိုစွဲ၍ သွားခြင်းငှာ မသင့်လျော်သောဌာနသို့ ကြွတော်မမူကုန်။ ဒါကြောင့် မထေရ်ကို ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

"ရဟန်း... သင်သည်ပင်လျှင် သွားပါလော့" ၊ သင် သွားသော်လည်း မင်းကြီးသည် ကြည်ညိုပါလိမ့်မည်" ဟု မိန့်၏။

မထေရ်သည် "ဘုရားရှင်တို့အား နှစ်မျိုးသော မိန့်စကား မည်သည်မရှိ"ဟုသိ၍-

ဘုရားရှင်ကိုရှိခိုး၍ မိမိနှင့်အတူ လာကုန်သော ရဟန်းခုနစ်ပါးတို့နှင့်တကွ ဥဇ္ဇေနိပြည်သို့ ကြွသည်ရှိသော်-

ခရီးအကြား၌ "လေတပွနာလိ" အမည်ရှိ နိဂုံးရွာကြီး၌ ကောင်းကင်မှသက်ဆင်း၍ ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်၏။

ထိုနိဂုံးရွာကြီး၌လည်း သူဌေးသမီးနှစ်ဦးတို့သည် ရှိကြကုန်၏။ ထိုနှစ်ဦးတို့တွင် တစ်ဦးသည် သူဌေးအဖြစ်မှ ဆင်းရဲမွဲသွားသောအမျိုး၌ဖြစ်၍ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်နေ၏။ မိဘနှစ်ပါးကွယ်လွန်သဖြင့် အထိန်းကိုမှီ၍ အသက်မွေးနေရ၏။ သူမ၏ကိုယ်အဆင်းကား လှပတင့်တယ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တစ်ပါးသော မိန်းမတို့၏ဆံပင်ထက် အလွန်ရှည်၏။ နူးညံ့စိမ်းညို ပျော့ပျောင်းသောဆံရှိ၏။ ဒီယကေသာ မည်၏။

ထိုမြို့၌ပင် တစ်ဦးသောစည်းစိမ်ဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော သူဌေးသမီးသည်ကား ဆံပင်နည်း၏။ နိတ္တေသိမည်၏။ ထိုသူဌေးသမီးသည် ထိုအခါမှ ရှေး၌ ဆံပင်ကောင်းသူ ဒီယကေသာထံသို့ သတင်းစကားပို့လွှတ်၍-

"တစ်ရာသော်လည်းကောင်း၊ တစ်ထောင်သော်လည်းကောင်း၊ ပေးပါမည်"ဟု ဆိုငြားလည်း ဆံပင်တို့ကို ဆောင်ယူရန် မစွမ်းနိုင်ခဲ့ပေ။

ရဟန်းတော်များ ဆွမ်းခံကြွလာရာ ထိုနေ့မှာသော်ကား ဆံပင်ကောင်းသော ဒီယကေသာ သူဌေးသမီးသည် မဟာကစ္စာန မထေရ်ကို ရဟန်းခုနစ်ပါးရဲ့လျက် အချီးတနှီး သပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြွလာသည်ကိုပြင်သော်-

"ရွှေအဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိသော တစ်ပါးသောဗြဟ္မာ၏ အဆွေဖြစ်သော ဤရဟန်းသည် ရေဖြင့်ဆေးထားမြဲတိုင်းသာဖြစ်သော သပိတ်ဖြင့်ကြွလာ၏။ ငါ့အား၊လည်း တစ်ပါးသော ဥစ္စာမည်သည် မရှိ၊ နိတ္တေသိမည်သော သူဌေးသမီးသည်ကား၊ ဤဆံပင်တို့အတွက် စေလွှတ်ဘူး၏။ ယခု ဤဆံပင်မှရအပ်သော ငွေကြေးဖြင့် မထေရ်မြတ်အား လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို လှူဒါန်းခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ရာ၏"ဟု ကြံ၍-

အထိန်းကိုစေလွှတ်၍ မထေရ်တို့ကို ပင့်ဖိတ်စေ၍ အိမ်တွင်း

၌ ဆိုင်းငံ့ထိုင်နေတော်မူစေ၏။

မထေရ်များထိုင်နေပြီးသောကာလ၌ အိမ်တွင်းသို့ဝင်၍ အထိန်းအား မိမိဆံပင်တို့ကိုဖြတ်စေ၍-

"မိခင်... ဒီဆံပင်တို့ကို နိတ္တေသီမည်သော သူဌေးသမီးအား ပေး၍ သူပေးသမျှကိုသာ ဆောင်ယူခဲ့ပါလော့၊ အရှင်မြတ်တို့အား ဆွမ်းလှူဒါန်းပါကုန်အံ့" ဟု ပြော၏။

အထိန်းသည် လက်ဖမိုးဖြင့် မျက်ရည်တို့ကိုသုတ်ကာ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် နှလုံးသားကိုမ,၍ မထေရ်တို့၏ရှေ့မှောက်၌ ဖုံးကွယ်လျက် ဆံပင်တို့ကိုယူ၍ နိတ္တေသီသူဌေးသမီး၏အထံသို့သွားခဲ့၏။

ရောင်းအပ်သောပစ္စည်းမည်သည် တန်ဖိုးရှိပါသော်လည်း မိမိကိုယ်တိုင် ဆောင်ယူခဲ့သည်ဖြစ်သော် ရိုသေလေးစားခြင်းကို မဖြစ်နိုင်။ စွေးနှိမ်ခံရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနိတ္တေသီသူဌေးသမီးသည် ဤသို့ကြံ၏။

ငါသည် ရှေးအခါက များစွာသောဥစ္စာဖြင့်လည်း ဤဆံပင်တို့ကို ဆောင်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ခဲ့။ ယခုသော်ကား ဖြတ်အပ်ပြီးသောအခါမှစ၍ ပင်ကိုယ်မူလတန်ဖိုးအတိုင်း မရနိုင်လတ္တံ၊ ဤသို့ကြံစည်၍-

အထိန်းအားပြော၏။ "ငါသည် ရှေးအခါက သင့်သခင်မကို များစွာသောဥစ္စာဖြင့်လည်း ဆံပင်တို့ကိုဆောင်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ခဲ့။ တစ်စုံတစ်ရာသောအရပ်၌ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော အသက်မရှိသော ဆံပင်တို့မည်သည်ကား ရှစ်အသပြာတို့ကို ထိုက်တန်ကုန်၏" ဟု ပြောဆို၍၊ ရှစ်အသပြာတို့ကိုသာလျှင် ပေးလေပြီ။

အထိန်းသည် ရှစ်အသပြာတို့ကိုဆောင်ယူခဲ့၍ ဒီယကေသာသူဌေးသမီးအား ပေးခဲ့သည်။

ဒီယကေသာသူဌေးသမီးသည် တစ်ပါး-တစ်ပါးဆွမ်းကို တစ်ကျပ်တန်-တစ်ကျပ်တန်စီ ပြုလုပ်စီမံ၍ မထေရ်တို့အား ပေးလှူစေပြီ။

မထေရ်သည် ဆင်ခြင်လတ်သော်၊ ဒီယသူဌေးသမီး၏ ရှေးဥပနိဿယကိုလည်းကောင်း၊ ဆံပင်တို့၏ပင်ကိုယ်အတိုင်းအဖြစ်သို့ရောက်နိုင်ခြင်းကိုလည်းမြင်၍-

"သူဌေးသမီးဘယ်မှာနည်း" ဟု မေး၏။

"အရှင်ဘုရား... အခန်းတွင်း၌ရှိပါ၏"ဟု လျှောက်၏။

"သူဌေးသမီးကိုခေါ်ကြကုန်လော့" ဟု မိန့်၏။

ထိုသူဌေးသမီးသည်လည်း ခေါင်းတုံးထားသောဆံပင်ရှိသော်လည်း မထေရ်တို့၌ ရိုသေခြင်းဖြင့် တစ်ခွန်းသောစကားဖြင့်ပင် အခန်းတွင်းမှထွက်လာခဲ့၍ မထေရ်တို့ကို ရှိခိုး၍ အားကြိုးသော သဒ္ဓါတရားကို ဖြစ်စေပြီ။

ကောင်းသောလယ်ယာမြေ၌ တစ်ကျပ်တန်ဆွမ်းသည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင် အကျိုးကိုပေး၏။

ထို့ကြောင့် မထေရ်တို့အား ရှိခိုးခြင်းကို ပြုခြင်းနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဖြတ်ယူပြီးခဲ့သောဆံပင်တို့သည် ရှေးယခင်ကိုယ်အတိုင်းပင် အံ့ဖွယ်ရာ တည်လာ၊ ပေါက်လာကုန်ပြီ။

မထေရ်တို့သည်လည်း ထိုဆွမ်းကိုယူ၍ ဒီယကေသာသူဌေးသမီးသည် ကြည့်ရှုနေစဉ်ပင်လျှင် ကောင်းကင်သို့ပျံတက်၍ ကဉ္စနဝန မည်သောမင်း၏ ဥယျာဉ်၌ သက်ဆင်းခဲ့ကြကုန်၏။

ဥယျာဉ်စောင့်သည် မထေရ်မြတ်ကိုမြင်သော် မင်းထံသွား၍-

"မင်းမြတ်... ကျွန်ုပ်၏အရှင် ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော ကစ္စာနသည် ရဟန်းပြု၍ ဥယျာဉ်သို့ကြွလာပါပြီ" ဟု လျှောက်တင်သည်။

စက္ကာပဇ္ဇောတမင်းသည် ဥယျာဉ်သို့သွား၍ ဘုဉ်းပေးပြီးသော မထေရ်ကို ငါးပါးသောထိခြင်းဖြင့် ရှိခိုး၍ တစ်ခုသောအရပ်အဘို့၌နေလျက်-

"အရှင်ဘုရား... ဘုရားရှင်သည် အဘယ်မှာပါနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။

"မင်းမြတ်... ဘုရားရှင်သည် မိမိကိုယ်တိုင်မလာမူ၍ ငါ့ကို စေလွှတ်လိုက်ပြီ" ဟု မိန့်၏။

"အရှင်ဘုရား... ယနေ့ ဘယ်အရပ်၌ ဆွမ်းကို ရခဲ့ပါသနည်း" ဟု မေးလျှောက်၏။

မထေရ်သည် မင်းကြီး၏မေးမြန်းအပ်သောသဘောကြောင့် အလုံးစုံသော ဒီယကေသာသူဌေးသမီးသည် ပြုလုပ်အပ်သော ပြုနိုင်ခဲ့သောကောင်းမှုကို ပြောကြားခဲ့သည်။

မင်းကြီးသည် မထေရ်၏နေထိုင်ရာအရပ်ကို စီရင်ပြီးသော် မထေရ်ကို နက်ဖန်အလို့ငှာ ဆွမ်းဖြင့်ဖိတ်၍ နန်းတော်သို့သွား၍-

ဆိုခဲ့ပြီးသောသူဌေးသမီးထံသို့ မင်းချင်းများ စေလွှတ်ခေါ်စေပြီး မြတ်သောမိဖုရားကြီးအရာ၌ ထား၏။

ဤအမျိုးသမီး၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် ယခုဘဝ၌ပင် ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ရခြင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

ထိုအခါမှစ၍ မင်းကြီးသည် ကစ္စာနမထေရ်အား ကြီးမြတ်သော ပူဇော်ခြင်းကို ပြု၏။ မထေရ်၏တရားစကား၌ ကြည်ညိုး၍ လူများအပေါင်းသည် မထေရ်၏ထံတော်၌ ရဟန်းပြုခဲ့ပြီ။

ထိုအခါမှစ၍ တစ်မြို့လုံးသည် တခဲနက်သော သက်နှံးရောင်တောက်ပခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ ရဟန်းတို့၏ဂုဏ်ဖြင့် ထုံအပ်သောကိုယ်နံ့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် တိုက်ခတ်အပ်သော လေရှိသည်လည်းကောင်း ဖြစ်လေပြီ။

မိဖုရားကြီးသည်လည်း ကိုယ်ဝန်ကိုရ၍ ဆယ်လလွန်သောအခါ၌ သားကို ဖွားခဲ့ပြီ။

မင်းသားငယ်၏အမည်မှည့်သောနေ့၌ "ဂေါပါလ"သတို့သားဟူ၍ အဘိုးသူဌေးအမည်ကို ပြု၏။

မိဖုရားသည် သား၏အမည်အစွမ်းဖြင့် "ဂေါပါလမာတာ" မိဖုရားဟု ထင်ရှားတွင်ခဲ့သည်။

မိဖုရားသည် မထေရ်တို့ကို အလွန်ပင်ကြည်ညို၍ မင်းကြီးကို ဝန်ခံစေပြီး ခွင့်ပြုချက်ရယူပြီး၍ ကဉ္စနဝနဥယျာဉ်၌ မထေရ်၏ အလို့ငှာ ကျောင်းကိုဆောက်လုပ်စေပြီ။

မထေရ်သည် ဥဇ္ဇနီမြို့အလုံးကို ကြည်ညိုစေပြီး၍ တစ်ဖန် ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ကြွသွားခဲ့လေသည်။

ဂ ဂ ဂ

ရွှေကျိုးသာတိုင်း သတိရမိသည်

ဦးကြည်ညွန့်(ဒုတိယဝန်ကြီး-အငြိမ်းစား)

ကျွန်တော်သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဘုံဘေမြို့ရှိ အိန္ဒိယမြန်မာသဟာယအသင်းမှ မိတ်ဆွေများကို အမြဲတန်းသတိရလျှက်ရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော့်အိမ်ရှေ့ရှိ မာလကာပင်ပေါ်မှ ရွှေကျိုးသာသည့်အခါ ပိုပြီး သတိရမိပါသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်းတွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဘုံဘေမြို့၊ ဝိပဿနာတရားပြ ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာ မိသားစု၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ မြန်မာနိုင်ငံမှ စာရေးဆရာများပါဝင်သော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည်အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ မဟာရတ္ထပြည်နယ်၊ နာစစ်ဒိစတြိတ်၊ နာစစ်မြို့အနီး၊ အီဂတ်ပူရီ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဝိပဿနာအဖွဲ့၊ ဓမ္မဂီရိရိပ်သာသို့ သွားရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

မြန်မာအဖွဲ့တွင်- (၁) ဆရာတော် ဦးနန္ဒဝံသ(တွံတေး)၊ (၂) ဦးကြည်ညွန့် (စစ်ကိုင်းကြည်ညွန့်)၊ (၃) ဦးလှကြိုင် (ပါရဂူ)၊ (၄) ဦးကျော်ခင်မြင့် (မောင်ရင့်ကျူး-မြောင်းမြ)၊ (၅) ဦးစိန်လွင် (ဟိန္ဒူအဖွဲ့)၊ (၆) ဒေါ်ခင်ဆွေဦး၊ (၇) ဦးဝင်းမောင် (မင်းယုဝေ)၊ (၈) ဦးမောင်မောင်လေး (ဓမ္မာစရိယ)၊ (၉) ဦးတင်လွင် (ပါဠိပါမောက္ခ)၊ (၁၀) ဦးသိန်းမောင် (ထင်လင်း)၊ (၁၁) ဦးချစ်တင် (သာသနာရေး-အငြိမ်းစား)၊ (၁၂) ဦးဌေးလှိုင် (ဓမ္မာစရိယ)၊ (၁၃) ဒေါ်ဆယ်၊ (၁၄) ဗိုလ်မှူး လှမောင်၊ (၁၅) ဒေါ်တင်တင်ငွေ၊ (၁၆) ဦးတင်ဟိန်း (မောင်မဲ)၊ (၁၇) ဦးမောင်မောင် (သံအမတ် (အငြိမ်းစား)၊ (၁၈) ဗိုလ်မှူးကြီး အောင်ဟိန်း၊ (၁၉) ဦးသိန်းဇံ (ကုန်သွယ်ရေး-ညွှန်ကြားရေးမှူး)၊ (၂၀) ဆရာတော် ဦးအာစိန္န (ကရင်)တို့ ပါဝင်ကြသည်။

မြန်မာအဖွဲ့သည် ဓမ္မဂီရိရိပ်သာတွင် ဝိပဿနာတရား (၁၀)ရက် ထိုင်ကြသည်။ ပြီးလျှင် ဦးဂိုအင်ကာ၏ဆရာဖြစ်သူ ဆရာကြီးဦးဘခင် ကွယ်လွန်သည့် (၁၉)နှစ်မြောက် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် (၅)ရက်ကြာ ကျင်းပသည့် ဝိပဿနာဆွေးနွေးပွဲသို့ တက်ရောက် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မတ်လ (၇)ရက်နေ့တွင် ဘုံဘေမြို့၊ ဂျူဟူး ရပ်ကွက်၊ ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာ၏နေအိမ်အနီး၊ မိုဒီမိသားစု၏ တိုက်သစ်ကြီးဝင်းအတွင်းတွင် မြန်မာအဖွဲ့ကို အိန္ဒိယမြန်မာ သဟာယ အသင်းမှ ကြိုဆိုဧည့်ခံပွဲပြုလုပ်သည်။ အသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာ၏သား Banwari Lal Goenka ခေါ် ဦးပောင်ရွှေပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ရောက်ရှိချိန်တွင် ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာနှင့်ဇနီးတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဆရာတော် (၅)ပါးတို့နှင့်အတူ ရောက်ရှိနှင့်နေပြီး စကားပြောနေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုနေ့က ပရိသတ်အတော်များသည်။ (၂၀၀)ခန့် ရှိမည်ထင်သည်။ မြန်မာပြည်တွင် မွေးဖွားခဲ့သူ မြန်မာနိုင်ငံတွင် နှစ်အတန်ကြာ နေထိုင်ခဲ့ဘူးသူတွေချည်းဖြစ်နေ၍ မြန်မာပြည် အပေါ် သံယောဇဉ်ရှိကြသူများဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ မိတ်ဆွေများနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြရ၍ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကွဲကွာနေသော ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် ပြန်တွေ့ရသလို ဝမ်းသာမဆုံး ပျော်တပြုံးပြုံး စကားတွေပြောလိုက်ကြသည်မှာလည်း ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးတောင်ဖြစ်ကြရသည်။

အခမ်းအနားမှူးအဖြစ် ဒေါက်တာ ချိုကာနိုက ဆောင်ရွက်သည်။ ဒေါက်တာ ချိုကာနိုသည် ထင်ရှားသောဆရာဝန်တစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ အိန္ဒိယမြန်မာ သဟာယအသင်း၏ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာ၏ ဝိပဿနာတရားပြ လက်ထောက်ဆရာတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။

အခမ်းအနားကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျော်ကြားသော ခေတ်ဟောင်းသီချင်းဖြစ်သည့် ရွှေကျိုးညိုသီချင်းဖြင့် ဖွင့်သည်။ သီချင်းဆိုသူမှာ- Pravin Bhai Doshi ဆိုသူ ရှေ့နေတစ်ဦးဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယမြန်မာ သဟာယအသင်းတွင် တွဲဘက်အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သည်။ ထိုသီချင်းမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးမတိုင်မီက ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်များတစ်ဝိုက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အထူးကျော်ကြားခဲ့သည့် အငြိမ့်မင်းသမီး ရွှေမန်းသူ (မန္တလေးမြို့သူ) ရွှေခြေကျင်း၊ မင်္ဂေဗြိုင် သီဆိုခဲ့သည့် သီချင်း ဖြစ်သည်။ နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ရေးစပ်ခဲ့သည်။

မြန်မာပြည်တွင်နေခဲ့စဉ်က သီချင်းအဆိုကျွမ်းကျင်သူ မြန်မာမိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှ သင်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

'ရွှေကျီးညို - မြည်သံချိုချို- ကြားရသည့်အခါ လွမ်းမိသည့်အကြောင်း ရွှေကျီးညိုက လွမ်းအောင်မြည်သည့်အခါ ပျို့မောင်ကြီးလာမယ်- သဘောဖြစ်၍ မင်္ဂဗြိုင်က ဆီးလို့ကြိုနေသော်လည်း ချစ်သူကိုကို-- ပေါ်မလာ၍- မျှော်တော်ဇောနဲ့- မောနေရကြောင်း- ထို့ကြောင့် ရွှေကျီးညို- မြည်သံချိုချို- သာလိုက်ပါဦး' ဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အိန္ဒိယမြန်မာသဟာယအသင်းမှ မိတ်ဆွေများက ရွှေကျီးညိုမြည်သံကြောင့် မြန်မာမိတ်ဆွေတွေ များလာမည်ကိုသိသည်။ မျှော်တော်ဇောနှင့် မောရကျိုးနပ်ပေပြီ။

အခမ်းအနားမှူးသည် ဧည့်ခံပွဲလုပ်ရခြင်းအကြောင်းရင်းကို ရှင်းပြသည်။ အဓိကမှာ အိန္ဒိယနှင့် မြန်မာတို့၏ ရှိပြီးသားချစ်ခင်ရင်းနှီးမှုကို တိုးတက်ခိုင်မာသည်ထက် ခိုင်မာအောင် ဆောင်ရွက်ကြရန်ဖြစ်သည်။ တစ်ဦးမေတ္တာ တစ်ဦးမှာ၊ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာစကားရှိပါသည်။ မေတ္တာရှိပြီးသား လူသားချင်းချင်း မေတ္တာနှောင်ကြိုးထပ်တင်းရန်မှာ မခက်တော့ပါ။

ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာက ဓမ္မနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းပြောကြားသည်။ ဝိပဿနာတရားသည် လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး အသားအရောင်ခွဲခြားခြင်း မရှိ။ လူတိုင်းလူတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံသင့်ကြောင်း ပြောကြားသွားသည်။ သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ကြသည်။

ထို့နောက် စာရေးဆရာ ပါရဂူက ဟိန္ဒီဘာသာဖြင့် စကားပြောသည်။ ဆရာပါရဂူသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ဘုန်းကြီးဝတ်ဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပညာသင်ကြားခဲ့ဘူး၍ ဟိန္ဒီဘာသာ အရေးအသား.နှင့် အပြောအဆိုတို့တွင် အထူးကျွမ်းကျင်သော နာမည်ကျော် စာရေးဆရာကြီးဖြစ်သည်။ အခ်ိန်အခါပြောင်းသော်လည်း ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုကို အမြဲထိန်းထားရန် ပြောကြားသွားသည်။ ထို့နောက် မြန်မာအဖွဲ့ထဲမှ တစ်ဦးက မြန်မာလိုပြောပေးပါပြောရာ ဆရာပါရဂူက ကျွန်တော်ကိုလက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည့်အတွက် ကျွန်တော်မှာ အစီအစဉ်မရှိဘဲ ထပြောလိုက်ရသည်။ သို့သော် ကောင်းသည်၊ ကြိုတင်စီစဉ်ထားခြင်းမရှိသည့်အတွက် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှစကားတွေ ပြောလိုက်ရသည်။ စောစောက မိတ်ဆွေသီဆိုသွားသည့် ရွှေကျီးညိုသီချင်းထဲကလို မိတ်ဆွေများက ချစ်ခင်သူများကို စောင့်မျှော်နေစဉ် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ရောက်လာကြောင်း ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာ မိသားစု၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ဓမ္မလုပ်ငန်းအတွက်လာကြရင်း ဓမ္မအကျိုးကြောင့် ယခုကဲ့သို့ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းများနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် စီးပွားရေးမူဝါဒများ ပြောင်းလဲသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ တံခါးဖွင့် (Open Door)ဝါဒကို ကျင့်သုံးနေသည့်အတွက် လွတ်လပ်စွာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊ စီးပွားကုန်သွယ်မှုတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် မြန်မာအဆက်အသွယ်ပိုများလာပြီး ရင်းနှီးချစ်ကြည်မှုများ တိုးတက်ခိုင်မာလာမည်မှာ သေချာလှပါကြောင်းဖြင့် ပြောကြားလိုက်သည်။ ဆရာပါရဂူက ဟိန္ဒီဘာသာဖြင့် ပြန်ပေးပါသည်။

ထို့နောက် အကျွေးအမွေးဖြင့် ဧည့်ခံသည်။ ယခင်က မြန်မာနိုင်ငံ၊ ရန်ကုန်မြို့ ဆူးလေဘုရားလမ်းမှ နာမည်ကျော် ဒီအေအဟူဂျာ ဓာတ်ပုံကူးတိုက်ကြီးမှ ဒီအေအဟူဂျား၏သားက မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံ ရိုက်သည်။ ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာ၏သား အမ်လယ်လ်ဂိုအင်ကာက မြန်မာအဖွဲ့ဝင်များကို ပရိသတ်များနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ထို့နောက် အိန္ဒိယမြန်မာအသင်းမှ မြန်မာအဖွဲ့ဝင်များအား တိုင်ကပ်နာရီတစ်လုံးစီ လက်ဆောင်ပေးသည်။

မြန်မာအဖွဲ့မှ ဦးကျော်ခင်မြင့်က ရွှေတိဂုံဘုရားပုံတော်တစ်ပုံစီ လက်ဆောင်ပေးသည်။ အိန္ဒိယမိတ်ဆွေများသည် ရွှေတိဂုံဘုရားပုံကို တွေ့ရသည့်အခါ မြန်မာပြည်ကို ပိုပြီးလွမ်းကုန်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က မြန်မာနိုင်ငံမှ ယူလာသော ဇီးထုပ်၊ ဇီးပေါင်း၊ အချဉ်ထုပ်၊ ရှောက်သီးဆေးပြားများကိုလည်း လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးသည်။ ပေးလို့မလောက်နိုင်အောင်ပင်။

ဤလိုပင် အခမ်းအနားကြီးသည် ပြီးဆုံးခဲ့သည်။ တွေ့စကဝမ်းသာမဆုံးပြီးသွားတော့ ခွဲခွာကြရမည်၊ ဝမ်းနည်းကြရပြန်သည်။ မိတ်ဆွေများနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ပါရစေ ရွှေကျီးညို ရယ်သာပါလေဦး-

ဆရာပါရဂူက အိန္ဒိယမြန်မာ သဟာယအသင်းက မြန်မာအဖွဲ့ကို ကြိုဆိုဧည့်ခံပွဲပြုလုပ်ခြင်းသည် ယခု ဒုတိယအကြိမ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်က ဓမ္မဂီရိသို့ ရောက်လာကြသော မြန်မာယောဂီအဖွဲ့ကို ရာရှတရိယဆွယ်စေဝက ဆံယအဖွဲ့၊ ဘုံဘေဌာနခွဲ၏ စာသင်ကျောင်းဌ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ယခုတစ်ကြိမ်လောက် မြန်မာအဖွဲ့ဝင်ဦးရေကလည်း မများ၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုလည်း မရှိသေးဟုပြောသည်။ သို့သော် ချစ်ခင်ရင်းနှီးမှုက ပိုပြီးအရေးကြီးပါသည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၂) ရက်နေ့တွင် မြန်မာပြည်မှ အိန္ဒိယပြည်သို့ ထွက်ခွာခဲ့သော မြန်မာအဖွဲ့တွင် ကျွန်တော်ပါဝင်ခဲ့ပြန်သည်။ ဘုံဘေမြို့အနီးတွင် ဆရာကြီး

ဦးဘခင် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တည်ထား ကိုးကွယ်မည့် 'ဝိပဿနာစေတီတော် အုတ်မြစ်ချပွဲအတွက် သွားရောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် လူအတော်များသည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင် အိန္ဒိယမြန်မာ သဟာယအသင်း အနေဖြင့် ဖိတ်ကြားခြင်း မဟုတ်ဘဲ INDO MYANMAR CHAMBER OF COMMERSE INDUSTRIES ဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယမြန်မာဆက်ဆံရေးသည် မြင့်မားလျက်ရှိနေပြီ။ အိန္ဒိယမြန်မာ သဟာယအသင်းမှ မြစ်ဖျားခံလာသော ချစ်ခင်ရင်းနှီးမှုသည် အသီးအပွင့်များဖြင့် ဝေဆာလျက်ရှိနေပြီ။ စီးပွားကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုမှာ ကြီးထွားအောင်မြင်လျက် ရှိနေပေပြီ။

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၅) ရက်နေ့တွင်- INDO MYANMAR CHAMBER OF COMMERSE INDUSTRIES အသင်းက၊ Mumbai မြို့၊ Ramada Hotel တွင် မြန်မာအဖွဲ့ကို ဂုဏ်ပြုဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပသည်။ ဘုရား အုတ်မြစ်ချပွဲအတွက် ရောက်ရှိနေသော မြန်မာနိုင်ငံ၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ဒုတိယဝန်ကြီး ဦးအောင်ခင်လည်း တက်ရောက်သည်။

အခမ်းအနားမှူး Praveen Doshi က သူ သိဆိုနေကျ ရွှေကျီးညိုသီချင်းဖြင့် အခမ်းအနားကို ဖွင့်လှစ်သည်။ ရွှေကျီးညိုသာသဖြင့် ယခုတစ်ကြိမ် မြန်မာအဖွဲ့ဝင် ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ ပို၍ပို၍ ရောက်လာကြသည်။

ဥက္ကဋ္ဌ Shri G.L. Goanka က နှစ်နိုင်ငံ စီးပွားကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုဖလှယ်ရေး တိုးတက်သည်ထက် တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ကြဘို့ တိုက်တွန်းသွားသည်။

ဒုတိယဝန်ကြီး ဦးအောင်ခင်ကလည်း ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက တည်ရှိခဲ့သော အိန္ဒိယမြန်မာ ချစ်ကြည်ရေးရင်းနှီးမှု၊ ယဉ်ကျေးမှုစီးပွားကုန်သွယ်မှု အပြန်အလှန်ရှိခဲ့ပုံများနှင့် ထိုရှိခဲ့ပြီးသော ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုနှင့် ယဉ်ကျေးမှုစီးပွားကုန်သွယ်မှု အဆက်အသွယ်များကို ခိုင်မာသည်ထက် ခိုင်မာအောင် INDO MYANMAR CHAMBER OF COMMERSE INDUSTRIES အသင်းကြီးမှ ဦးစီးဦးဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အသင်းသူ အသင်းသားများအားလုံးကို ခီးကျူးစကား ပြောကြားသွားသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်လာစဉ်က အတွေ့အကြုံများကို ပြန်ပြောင်းသတိရစွာဖြင့်တင်ပြပြီးနောက် ပြောင်းလဲတိုးတက်လျက်ရှိသော အိန္ဒိယမြန်မာ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုကို တွေ့နေရပြီဖြစ်သည့်အတွက် အထူးပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရကြောင်း ပြောပြသည်။

စာရင်းအင်းပညာရှင် ဦးဝင်းသစ်ကလည်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကုန်သွယ်စီးပွားရေးနှင့် အခွန်အကောက်ပုံစံစနစ်၊ ဥပဒေနှင့် ရှင်းလင်းပြောကြားသည်။ မြန်မာနိုင်ငံက နိုင်ငံခြား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများကို ဖိတ်ခေါ်လျက်ရှိကြောင်း၊ ဖက်စပ်လုပ်ငန်းများကိုလည်း လုပ်ကိုင်နိုင်ကြောင်း၊ နိုင်ငံခြားသားများအနေနှင့် ရရှိနိုင်သော အထူးအခွင့်အရေးများကိုလည်း ရှင်းလင်းပြောကြားသွားသည်။

INDO MYANMAR CHAMBER OF COMMERSE INDUSTRIES ၏ ဂုဏ်ထူးဆောင် အတွင်းရေးမှူး Shri Amritlal Anand Pandya က ကျေးဇူးတင်စကားပြောကြားပြီး အခမ်းအနားကို အောင်မြင်စွာရုပ်သိမ်းခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ညစာစားပွဲဖြင့် ဧည့်ခံပါသည်။ မိတ်ဆွေများလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စကားလက်ဆုံ ပြော၍မကုန်ဖြစ်ခဲ့ကြပြန်သည်။

အိန္ဒိယမြန်မာ ကုန်သည်ကြီးများနှင့် စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များ အသင်းကြီး အောင်မြင်လျက်ရှိသည်။ အသင်းကြီး အောင်မြင်သည်နှင့်အမျှ အိန္ဒိယမြန်မာ နှစ်နိုင်ငံချစ်ကြည်ရေးလည်းတိုးတက် ခိုင်မာသည်ထက် ခိုင်မာလာမည်မှာ သေချာသည်။ ဆန္ဒလည်း ပြုလိုက်ပါသည်။

⌟ ⌟ ⌟

ဓမ္မပဒမှ ကောက်နုတ်ချက်များ

ပန်းဇ၏ရနံ့သည် လေညာသို့မသွား၊ စန္ဒကူးဖြစ်စေ၊ စလပ်ဖြစ်စေ၊
စံပယ်ကြက်ရုံးပင်ဖြစ်စေ အနံ့ လေညာသို့မဆန်။
သူတော်ကောင်းတို့၏ ရနံ့မူကား လေညာသို့လည်းသွား၏။
အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာသို့တိုင်လည်း လှိုင်၏။
စန္ဒကူး၊ စလပ်၊ ကြာနှင့် မြတ်လေးပန်းအပေါင်းတို့၏ ရနံ့ထက်
သီလရနံ့က သာ၍မွန်မြတ်၏။

ပန်းတို့ကို ကောင်းနိုးရာရာ ရွေးချယ်သောသူကဲ့သို့
ကာမဂုဏ် အာရုံတို့ကို အစွဲအလန်းကြီးစွာဖြင့် ရွေးချယ်လျက်
ရှိကြကုန်သော လူအပေါင်းတို့အား ကြီးစွာသော ရေအလျဉ်သည်
အိပ်မောကျလျက်ရှိသော တစ္ဆာလုံးကို တိုက်ခတ်သယ်ဆောင်သွား
ဘိသကဲ့သို့ပင် သေမင်းသည် ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH

DR. MANGAL SEN JI
who opened the first Shakha in Myanmar in 1950.

Old group of Karyakartas in Gautam Shakha ground 37th Street, Yangon 1955.

Closing Ceremony of 1st Annual Camp.
Man. Shadi Lal ji Sanghchalak giving report. 1957.

Swayamsevaks on inspection 1st Camp 1957.

Sangh Band - Sh. Kishori Lal Gupta
seen at Centre with side Drum.

U Lum Baw - Dy Prime Minister in the Camp-1959.

U Lum Baw - Dy Prime Minister
delivering speech in the Camp-1959.

Buddha Jayanti Celebrated in Mawlamyaing
Kyaung Talk. Justice U Thein Maung standing.

SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH

Sayagyi U Tha Myat - D.G. (Culture) on Annual Function, Dr. Mangal Sen Ji with other Adhikari.

Opening of Annual Camp in Pyin Oo Lwin (May Myo).

Sh. Shambhu Nath Ji of Kalemyo in Mandalay Guru-Dakshina Function.

Sayagyi U San Htun (Mandalay University) in Closing function of Annual Camp, Zeyawadi.

A group of Mawlamyaing Swayamsevaks in Yangon Camp 1966.

Celebrating Mahatma Gandhi Jayanti in Bandoola squire, 1956.

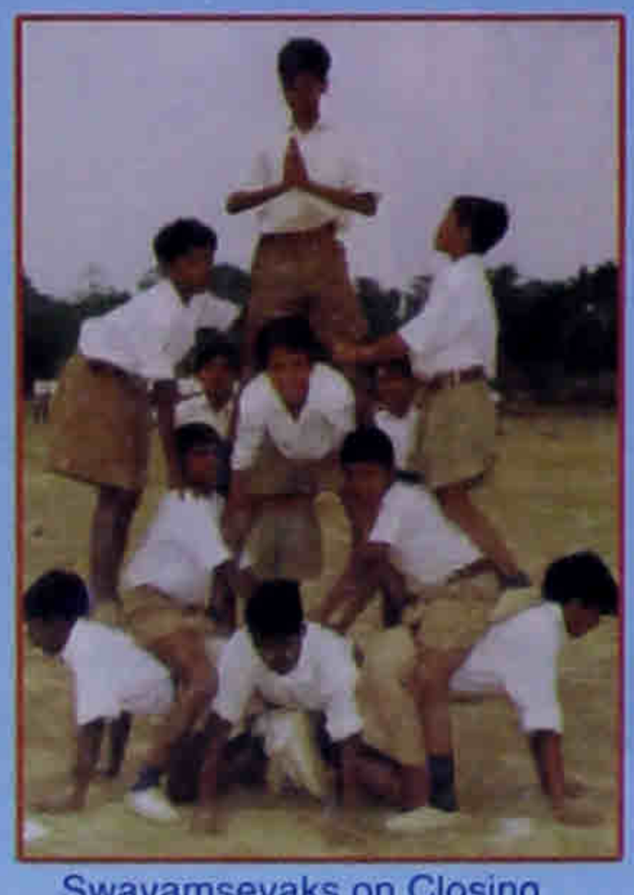

Swayamsevaks on Closing Function of the Camp.

Physical Class in the Camp.

SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH

Namtu Shakha Vijaya-Dashmi Function 1958

On the visit of Anand Swami at Monywa
Prarthna by Swayamsevaks

Guru-Dakshina Function in Monywa
Dr. S.N. Sharma, Saya U Chit (Sitting)

Zeyawadi Camp 1957

Henzada Guru-Dakshina Function

Advocate Sh. S.L. Verma Offerin Guru-Dakshina
in Mandalay Arya Samaj 1960

Shankhai Mela Function. Sh. R.P. Dhir in Centre
with Thakarsi Das More, V.P. Bajaj (Speaking)

Dr. Om Prakash ji in Raksha-Bandhan function Sh. R.P. Dhir,
Sh. Satyanandan, Sh.Zora Singh, Sh. Dina Nath & Sh. R.C. Pandey

SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH

First group of Managing Committee members of
Sanatan Dharma Bal Seva Ashram Shwebo-1963.

Dr. Bihari lal ji with Director U Thu kha
in Cultural show in Gandhi Hall by S.D.S.Sangh.

H.E. Ambassador of Bharat Sh. Shyam Saran
Speeking on the occassion of Rakshabandhan.

Annual Camp held in Than Lyin 1996
Man. Sh. Bhim Sen Manocha speeking
on the occassion.

The Buddha-Jayanti held by Sangh
in Shri Kali Bari Temple Dharmashala.

Playing of Lezim by Swayamsevaks
in the Annual Training Camp.

Ex. Dy. Minister Home & Religious Affairs
U Kyi Nyunt binding Rakhi to joyful Late
Sh. R.C. Pandey, Sanghchalak.

A group of Karyakartas while in Kyauktaga Camp.

SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH

Sh. T.K. Paul-karyawah of Yangon on Rakshabandhan function.

Rakshabandhan Celebration. (L to R) Sh. Bhim Sen Manocha, Sah-Sanghchalak, Prof. Daya Ram, D.G. U Arnt Maung, Col. Kyi Nyunt (Retd) & Sh. G.S. Sharma ji.

Rakshabandhan Celebration. Binding Rakhi to the Bhagwa-Dhwaj. In the back U Than Myint And Ambassdors of Nepal & Bharat respectively.

Rakshabandhan in Progress.

Makar-sankranti Celebration in Yangon, Dr. Sukh Dev Soni ji sitting extreme left.

A batch of Gentry watching the Physical Programme at Mye Padetha Park in Yangon.

In Mye Padetha Park Physical Participants sitting in row.

Prarthana held before the Programme starts.

SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH

"Rath Yuddha" held by Swayamsevaks in the Closing Ceremony of the Camp.

"Dand Rumal Jhapat" competition in Mye Padetha Park.

A group of Karyakartas of Kyauktaga Shakha 1982. Dr. Ram Adhar, Sh. Subhash ji & Others.

Mandalay Annual Camp Man. Sh. R. Hari ji with Shri Heera Lal ji Sarvadhikari 1996.

A group of Karyakartas of Myanmar during the meeting held in Yangon.

A Sangh Geet compitition held in Yangon.

H.E. Ambassador of Bharat Sh. G. Partha Sarathi binding Rakhi to Bhagwa Dhwaj while on Raksha Bandhan celebration.

Pramukh of the Geet Vibhag Sh. Bhagat Ram ji with Sh. Arun Kumar on Geet competition programme, A Shishu Swayamsevak takin part.

BUDDHA EXHIBITION

Bangkok Buddha Exhibition
ENTERENCE of Mandapa 1996

Historical Map see the Eastern
Countries were under the
influence of Buddha Dhamma.

Entrence to the Exhibition
Bombay Exhibition 1988.

A huge Mandapa of Exhibition
at Danubyu (Myanmar).

A part of the Exhibition Mandapa in Myanmar.

A huge gethering in the entrance.

Performance of the opening ceremony
of the Exhibition - Lashio.

Opening Ceremony held in Nagpur.
Lightning the big candles by two chief Monks.

President State Sangha Maha Nayaka Myoma Sayadaw
watching the Exhibits. U Ohn Thwin Gyi (Incharge) Explaining.

BUDDHA EXHIBITION

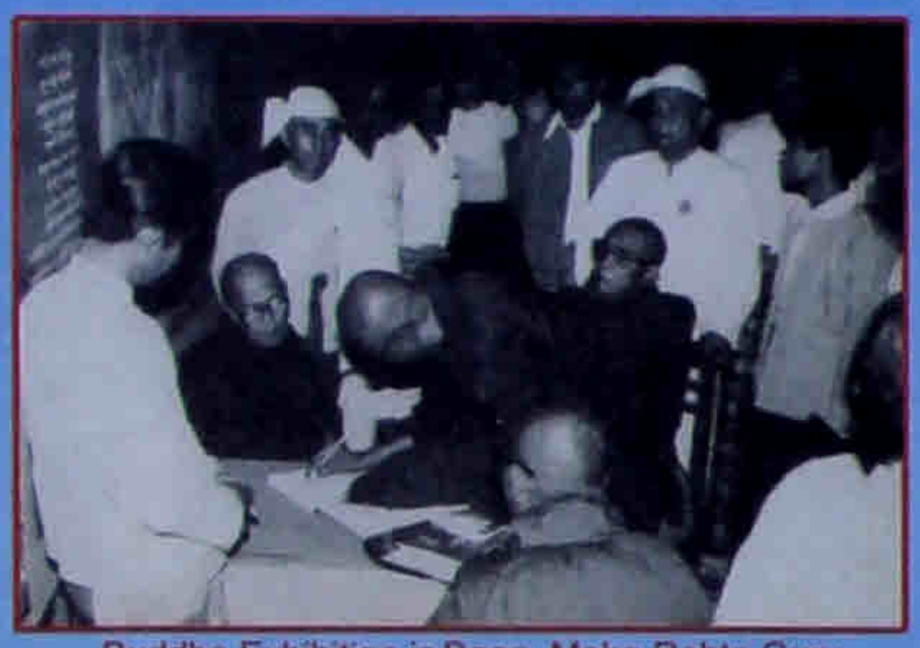

Buddha Exhibition in Bago. Maha Rahta Guru President of State Maha Nayaka, Myoma Sayadaw giving remarks.

Rush in the Buddha Exhibition mandap in Yangon 1956.

Monks watching the Map shown in Exhibition.

Myaung Mya-Closing Ceremony of the Buddha Exhibition. In-Charge of the Exhibition U Ohn Thwin on the mic.

Opening of the Eindawya Pagoda Mandalay- Buddha Exhibition by Minister U Tun Tun, Advocate Sh S.L. Verma standing.

Saya Gyi U Magha in the Shwedagon Pagoda Buddha Exhibition mandap 1974.

U San Htun (Mandalay University) also spoke on the opening of Exhibition - 1974.

Exhibition Graund map.

R.S.S. Chief P.P. Bala Saheb Devras watching the commentary of the map.

BUDDHA EXHIBITIONS

Prartha held by Shan Nationals in the
Buddha Exhibition Mandapa

Encouraging Students who took part in Religious
Examination in Nam-Kan on Buddha Exhibition.

U Lay Kyu giving Certificate to the student
in Mandalay Exhibition.

A batch of students who abtained highest marks in
Examination in Exhibition with Committee members, Taunggyi.

(L to R) U Ohn Thwin Gyi, U Sein Tin, U Dina Nath,
U San Myint of Buddha Exhibition Committee.

Exhibition Commitee members of Nam-Khan
U Ohn Thwin Gyi & Sh. R.P.Dhir in Centre.

Permanent building structure of Buddha
Exhibition in Maha Muni Pagoda-Mandalay.

With the Presiding Priest of Petetburi (Thailand)
U Sein Tin & Ko Aung Lan seatting.

BUDDHA EXHIBITION

Inside the Mandapa - Exhibition
in Aurangabad (Bharat).

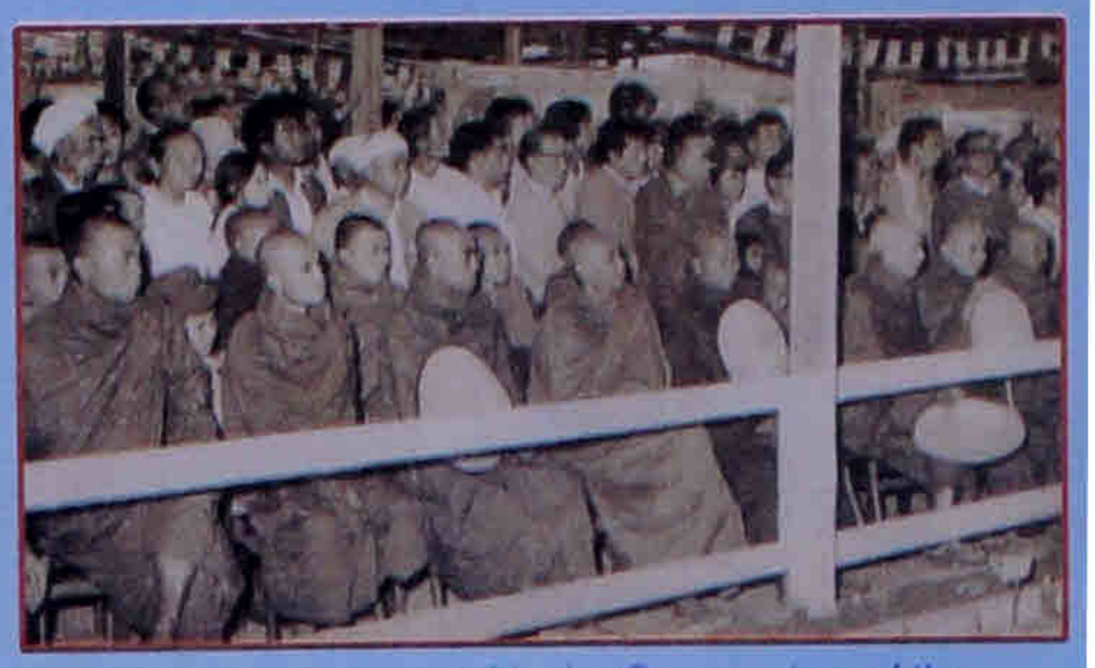

Monks & laymen watchin the Commentary of the
Map - spread of Buddhism and the holy places.

Monks reciting on the opening Ceremony
in Chinmai Exhibition 1992.

Thailand - Chinmai Buddha Exhibition opene
by the Governor - watching the Map display 1992.

Students taking keen interest in Bangkok
Exhibition 1996.

Dy Prime Minister on the opening ceremony
of Exhibition, watching the colourful Map 1996.

Praying before the map in the Mandap in
one of the Exhibition in Shan State.

Students
taking
interest in
Mandalay
Exhibition.

HINDU DHARMA SHIKSHA SAMITI

First All Myanmar conference of H.D.S.Samiti held in Yangon. Kyauktaga representative Sh. Kanti lal giving report.

D.G. of Religious Affairs U Arnt Maung on Prize Distribution Ceremony of H.D.S.S.

While on Religious Examination Sh. G.S. Sharma (President, All M.H.C.Board) watching.

Man. Sh. Bhim Sen ji (Sah-Sanghachalak), Sh. Bajrang Lal Sharma (President, H.D.S.S.-Yangon) & Others in the Examination Hall.

Dy. Minister Religious Ministry, U Aung Khin & D.G. U Arnt Maung of Religious Affairs with U Tin Maung.

Sh. P. Subramaniyan - All Myanmar General Secretary of S.D.S.Sangh speaking in Cultural show Programme.

U Dina Nath - President All M.H.C.Board giving Certificates in honour of teachers.

U Hla Maung @ Sh. Brij lal Ex. Gen. Secretary of H.D.S. Samiti.

Sh. B.L. Goenka @ U Maung Shwe giving Certificates to outstanding students.

HINDU DHARMA SHIKSHA SAMITI (ACTIVITIES)

Cultural Programme on Prize Distribution Ceremony.

All Myanmar Conference on Silver Jubillee occassion of Hindu Dharma Shiksha samiti.

Ready for Puja Function in Chetteer Temple Yangon,

Sandi U Tin Maung honouring by Certificate to a student.

Deepa Laxmi Puja function arranged by H.D.S. Samiti.

Hindu Girls in Deepa Laxmi Puja.

Mandalay Prize Distribution Ceremony of H.D.S.Samiti.
Dr. Sureen Chairman Sh. R.L. Mehandirata speaking.

Lashio group of H.D.S.Samiti.

SANATAN DHARMA SEVASADAN KYAUKTAGA

Sign-Board raisin ceremony

A batch of Students on the "Yajno Paveet" ceremony

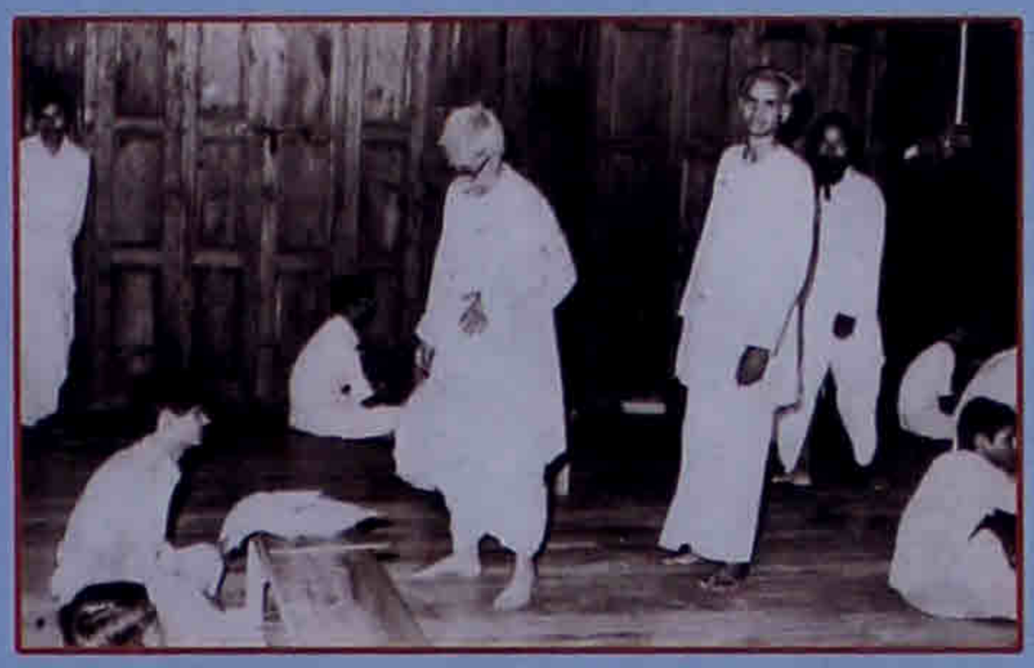

Dr. Jagannath Upadhyaya, Head of Pali Sampurnanand University at Kyauktaga.

Shri Ranga Hari Ji among student

Shri Baleshwar Agrawal and Group in Sevasadan

Members of the Managing Committee Kyauktaga

A batch of Ladies of Yangon visiting Kyauktaga S. D. Sadan.

Free Medical Check up of the inmates by the Government Hospital Staff

SANATAN DHARMA SEVASADAN - KYAUKTAGA

Sanskrit Pathshala

Saraswati Mata Mandir

Shri Rameshwar Ji - Pracharak & Others

Mr.&Mrs. U Kyi Nyunt (Ex-Deputy Minister)
Bhoomi Pujan Ceremony

Prize Distribution Ceremony
Sh.Nand Lal Chand & Other Adhikaries

Students of Sevasadan offering Puja

Reception given to Sh. G.S.Sharma
President, A.M.H.Central Board

Members of the Governing Body
Bhoomi Puja for Guest house

SANATAN DHARMA SEVASADAN KYAUKTAGA

Main Entrance of Sevasadan

Dy. D.G. of Religious Affairs Dr. Myo Myint
in Saraswati Temple.

Dr. Khin Maung Nyunt Archaeologist on the Mic

Shri G. S. Sharma at the function at Sadan.

A Group of Karyakartas
with Man. R. Hari Ji

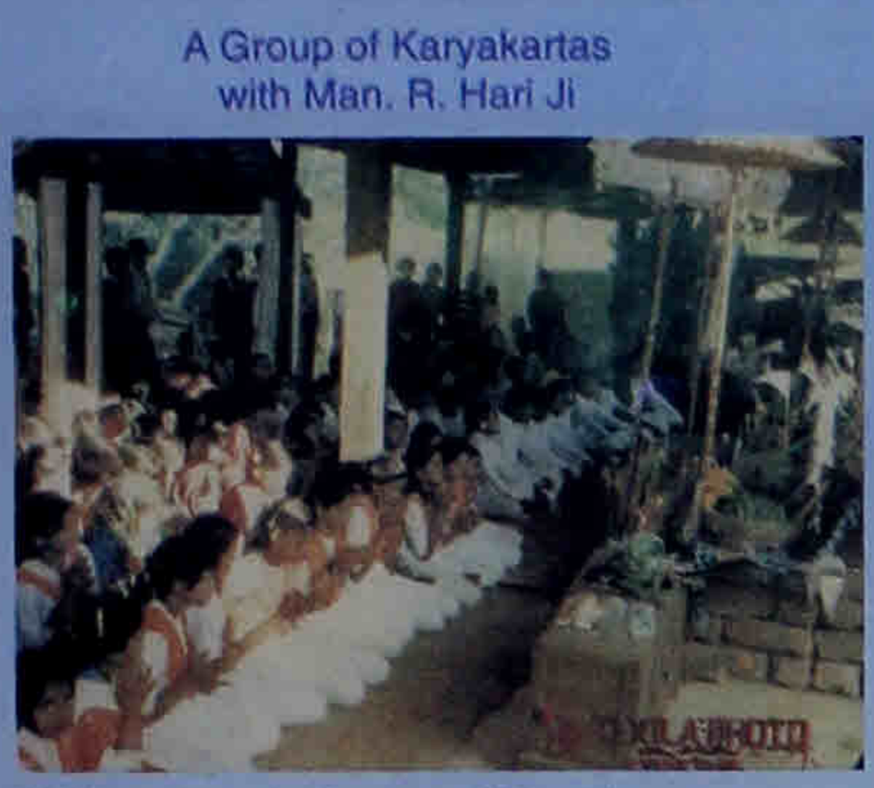

Girl Devotees in Saraswati Temple.

Sh. C. D. Prakash & Sh. Om Bahadur Ji
performing Puja at Saraswati Mandir

Ambassador of India
H.E. Shyam Saran at Sar. Temple

A group of Sevikas (Kyauktaga).

SEVIKA SAMITI ACTIVITY

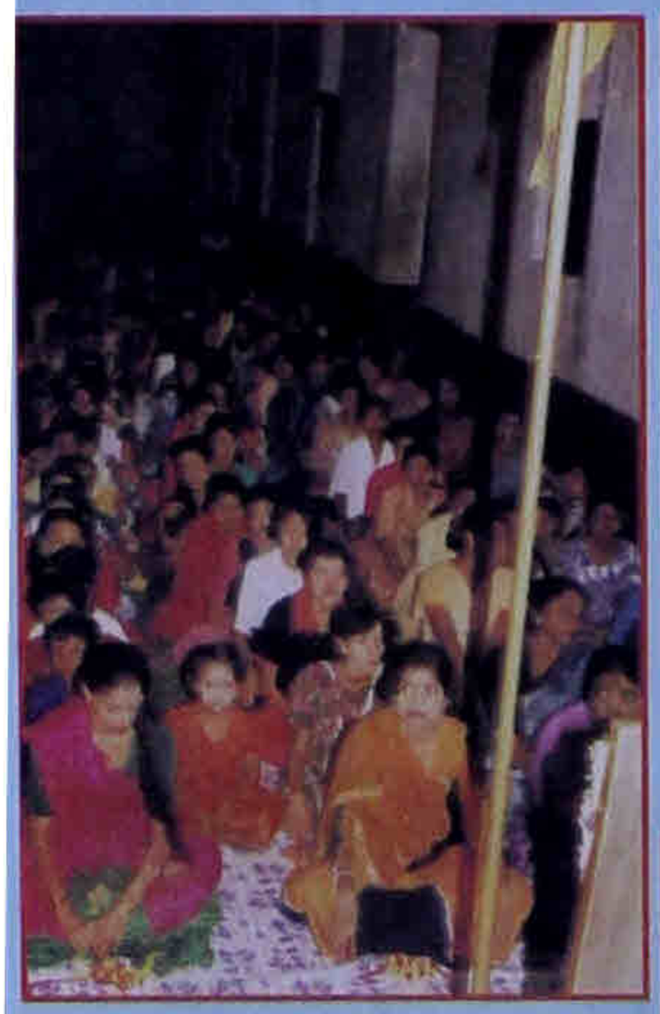

Sevikas sitting in rows for Baudhik Varga in one of the camps (Yangon)

Prarthana after the Physical competition

Physical competition going on.

Sevikas in Geet Competition.

A group of Sevikas in the competition

A Scene of competition

Prarthana after the Religious Training.

A Group of Sevika Karyakartries after the function.

GUEST OF HONOUR IN MYANMAR

Mananiya Sh. L.S. Bhide in Pagan Pilgrimage

Dr. S.V. Tatwavadi on Buddha - jayanti function-Yangon.

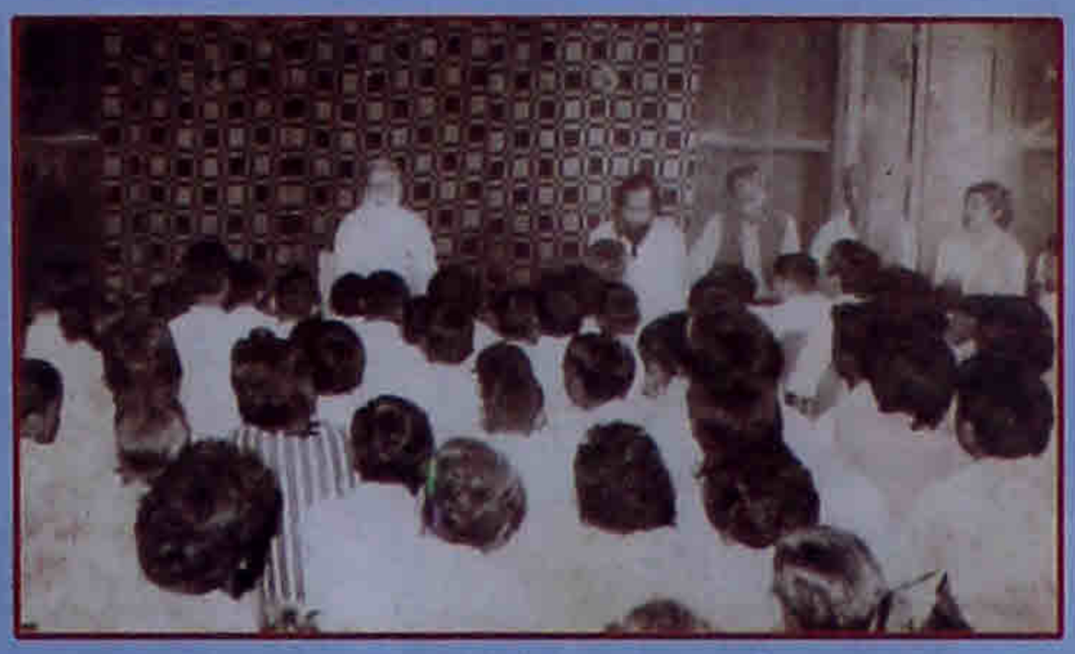

Late Sh. Harmohan lal ji Kyauktaga Sevasadan.

Dr. Bhai Mahavir ji in Mingun Kyaung
with U Maung Gyi writer

Dr. Bhai Mahavir ji speaking in Rama Krishna
Temple, Hall arainged by All Myanmar Hindu Central Boad.

Dr. Bhai Mahavirwith Hindi & Tamil writers.
Sh. S.N.Goenka & others.

Prof. Jagan Upadhya, Head of Pali Dept. of B.H.U.
Small gethering in Sangh Karyalaaya.

Welcoming Prof. Rajendra Singh (Rajju Bhaiya).
in Kyauktaga Sevasadan.

Guest with us in Myanmar

Sh. Ravi Kumar Aiyyar with Karyakartas
in Yangon Karyalaya.

Sh. Bimal Kedia ji with Sh. Subhash Ahuja
in Sevasadan-Saraswati Mandir, Kyauktaga.

All Myanmar Karyakartas with
Man. Sh. Ranga Hari ji in Yangon.

Shri & Smt. Kishori lal ji with Sh. Pravin Bhai Doshi
Sh. Vijay Vipani while on tour in Myanmar.

S.D.S. KYAUKTAGA

Sh. Arvind Bhai Mehta encouraging
a Sevika on Makar-Sankranti Celebration.

S.D.S. KYAUKTAGA

Kyauktaga Township Authority handing over
the financial Aid to Sh. Subhash ji, for Sevasadan.

S.D.S. KYAUKTAGA

A batch of student on "Yagyopavita" Ceremony
in Kyauktaga Sevasadan.

Inmates of Kyauktaga Sevasadan with
Sh. Subhash Ahuja & Sh. Kanhaiya lal ji.

SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH SOCIAL ACTIVITIES

Givin Honour to a blind student from Pakokku

Dr. Bhai Mahavir & Sh. R.P. Dhir watching the Cultural show. Minister U Chit Thoung sitting.

First Sports Competition held in Yangon 1971.

Playing Kabaddi.

Race Compitition held by Sangh.

Honouring Saya Gyi U Goenka in Gandhi memorial Hall Yangon.

Faithful Hindu Pujaries with Puja Offerings.

Puja going on - arranged by All Myanmar Hindu Pujari Purohit Sangh (Guided by Sangh)

SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH'S SOCIAL ACTIVITIES

Exhibition on Centenary Celebration of Swami Vivekananda speech given in religious Parliament in Chicago. President Sh. Ravi Rakhit on Mic. D.G. Religious Affairs garlanding and watching Exhibition.

Service rendering by Sangh Swayamsevaks and Sevikas
on the Construction work of Swedaw Myat Pagoda in Yangon.

Donation offered for the noble work by the leaders of sanatan Dharma
Swayamsevak sangh to the respective Government authorities.

Yoga class in Yangon. Teacher Sh. Subhash ji sitting in Centre.

Participants of Yoga class in Kyauktaga.

SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH'S SOCIAL ACTIVITIES

Welcoming of the Secretary 2.
State Peace and Development Council
Lt. Gen. Tin Oo Paid the visit during the "Soon Katt"

Offerin of robes to the State Maha Nayakas Sayadaws

Offerin of robes to the
State Maha Nayakas Sayadaws

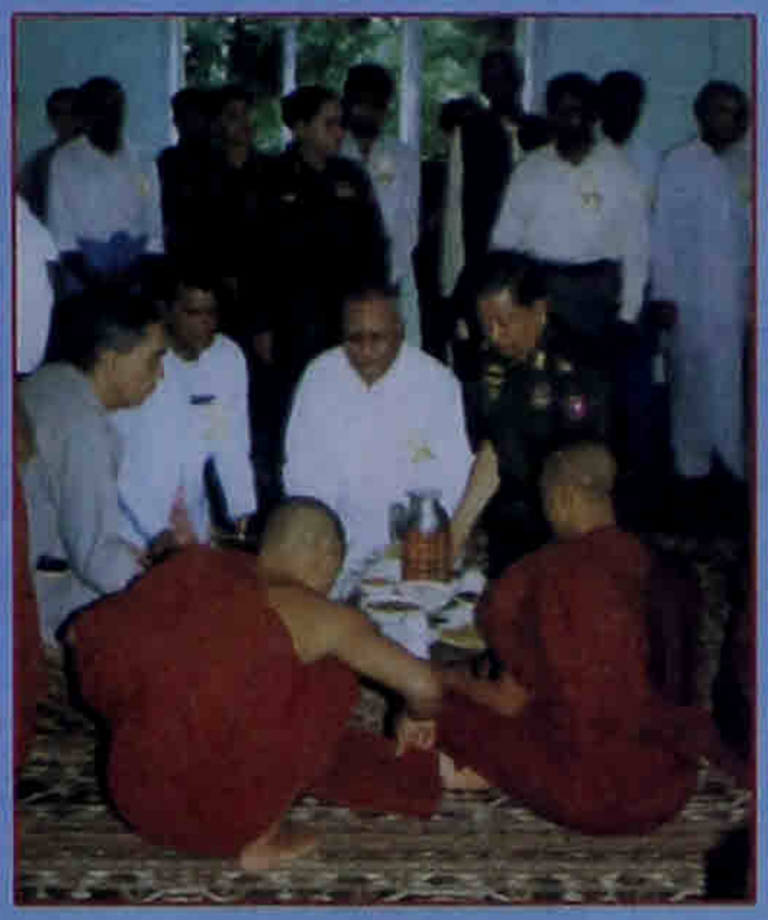

Offerin of Soon to the State maha Nayaka Sayadaws by Lt. Gen. Tin Oo & Others.

Secretary 2 of the
State Peace and Development
Council Lt. Gen. Tin Oo Takin
Lunch after Soon offering.

In one of the offering
Programmes held in
Kaba Aye by Hindu
Dharma Shiksha Samiti.
Dy. D.G. of religious Affairs
Dr. Myo Myint was present.

SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH
50TH ANNIVERSARY CELEBRATION COMMITTEE
PATRONS

U Kyi Nyunt

Sh. Ram Prakash Dhir
(a) U Sein Tin
Pracharak

Dr. Mohan Lal

Sh. G. S. Sharma

U Paragu

Sh. Om Bahadur Karki

Dr. K. C. Guha

Prof. Daya Ram

Shri K. M. Mehta

Sh. C. D. Prakash

Sh. K. Krishna Rao

U Than Tun

U Than Myint
(a) K. Arjun

Sh. Bhaktavatsalam
(a) U Aung Min

Sh. Brindavan Bajoria

CELEBRATION COMMITTEE

U Manug Shwe
(a) B. L. Goenka
President

Sh. Bhim Sen Manocha
(a) U Kyi Min
Working President

U Kyaw Khin Myint
Vice-President

Sh. Nand Lal Chand
(a) Aung Wynn
Vice-President

CELEBRATION COMMITTEE

Sh. P. Subramaniyan
(a) Thein Lwin
Gen. Secretary

Sh. S. Murugan
(a) Aung Soe
Asst. Secretary

Dr. Ram Niwas
(a) Hla Thun
Co-ordinator
Pracharak

Sh. Muka Muniyandi
(a) Tin Maung Win
Auditor

Sh. Vinod Bajoria
Cashier

Sh. Bimal Sen Choudhari
Office-Incharge

Sh. Ravi Shukla
(a) Maung Maung
Propgation-Incharge

Sh. S. P. Kanhaiya
(a) Maung Sein
Member

Sh. S. Bala Pillai
Member

Sh. B. L. Sharma
(a) Maung Maung
Chairman - Publication

Dr. Kyi Win
(a) Umesh Pathi
Chairman - Blood Donation

Sh. Sarwan Bajoria
Secretary - Sharirik

Sh.T. K. Paul
Secretary - Bauddhik

Sh. Ram Kishun
Chairman-Cultural

Sh. Subraman
(a) Maung Thein
Sec.-Cultural

Sh. S. P. Santosh
(a) Sein Lwin
Chairman-Reception

Sh.Ashok Kshetrapal
(a) Aung Win
Sec. - Reception

Sh.Shiv Das Verma
Sec. - Reception

U Ohn Thwin Gyi
Chairman-Exhibition

U Aung Lan
Sec. - Exhibition

CELEBRATION COMMITTEE

Sh. Sushil Bajoria
Chairman-Seminar

Sh. B. K. Aung Moe
Sec.-Seminar

ZONAL COMMITTEE

Sh. Shrawan More
Chairman
North Zone

Sh. Shanti lal
Secretary
North Zone

EDITORIAL BOARD OF THE SOUVENIR

Sh. Aniruddh Yadav
Pracharak

U San Myint

Sh. Tapan Naha

OTHER PRACHARAK

Sh. Subhash Chandra Ahuja
Incharge S. D. Sevasadan

Sh. Ram lal
North Zone

Sh. Asok Kumar
Middle Zone

Sh. Santosh Kumar
South Zone

We Earnestly remember Our Pillars the Old Karyakartas on this occassion of 50th Anniversary of S.D.S. Sangh

Sh. Ram Chandra Pandey
Sanghchalak-myanmar

Sh. Rameshwar Prasad
Pracharak

Sh. Desh Raj Soni
Sanghchalak
Taunggyi

Sh. Bapnaiyah
Karyawah
Mawlamyine

Sh. Mahavir Kedia
Mandalay

Sh. Ram Charan
Sanghachalak - Pyin -Oo-Lwin

Sh. Shadi Lal Gurwara
Sanghachalak - Mandalay

हिन्दू जगे तो विश्व जगेगा

हिन्दू जगे तो विश्व जगेगा, मानव का विश्वास जगेगा।
भेद भावना तमस हटेगा, समरसता अमृत बरसेगा।।

हिन्दू सदा से विश्व बन्धु है, जड़ चेतन अपना माना है।
मानव पशु तरु गिरि सरिता में, एक ब्रह्म को पहचाना है।
जो चाहे जिस पथ से आये, साधक केन्द्र बिन्दु पहुँचेगा।। हिन्दू ...।।

इसी सत्य को विविध पक्ष से, वेदों में हमने गाया था।
निकट बिठाकर इसी तत्त्व को, उपनिषदों में समझाया था।
मन्दिर मठ गुरुद्वारे जाकर, यही ज्ञान सत्संग मिलेगा।। हिन्दू ...।।

हिन्दू धर्म वह सिन्धु अतल है, जिसमें सब धारा मिलती है।
धर्म अर्थ अरु काम मोक्ष की, किरणें लहर लहर खिलती है।
इसी पूर्ण से पूर्ण जगत् का, जीवन मधु सम्पूर्ण खिलेगा।। हिन्दू ...।।

इस पावन हिन्दुत्व सुधा की, रक्षा प्राणों से करनी है।
जगको आर्यशील की शिक्षा, जिन जीवन से सिखलानी है।
द्वेष क्लेश भय सभी हटायें, पांचजन्य फिर से गूँजेगा।। हिन्दू ...।।

संघ किरण घर घर देने को

संघ किरण घर घर देने को, अगणित नन्दा दीप जले।
मौन तपस्वी साधक बनकर, हिमगिरि सा चुपचाप गले।।

नयी चेतना का स्वर देकर, जनमानस को नया मोड़ दे।
साहस, शौर्य हृदय में भर कर, नयी शक्ति का नया छोर दे।
संघ शक्ति के महाघोष से, असुरों का संसार दलें।। मौन ...।।

परहित का आदर्श धारकर, परपीड़ा को हृदय हार दे।
निश्छल निर्मल मनसे सबको, ममता का अक्षय दुलार दे।
निशा निराशा के सागर में, बन आशा के कमल खिलें।। मौन ...।।

जन मन भावुक भाव भक्ति है, परम्परा का मान यहाँ।
विश्वधर्म की स्वर वीणा पर, गाते गौरव गान यहाँ।
सबके सुख-दु:ख में समरस हों, संघमन्त्र के भाव पले।। मौन ...।।

पंचशील

पाणातिपाता वेरमणी सिक्खापदं समादियामि।
अदिन्नादाना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि।
कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी सिक्खापदं समादियामि।
मुसावादा वेरमणी सिक्खापदं समादियामि।
सुरामेरय्यमज्ज-पमाद्ठाना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि।

ॐ तत् सत्

अर्थ

मै प्राणी हिंसा से विरत रहने की शिक्षा ग्रहण करता हूँ।
मै चोरी मे विरत रहने की शिक्षा ग्रहण करता हूँ।
मै परस्त्री गमनादि, नीति विरुद्ध कामाचार से विरत रहने की शिक्षा ग्रहण करता हूँ।
मै झूठ से विरत रहने की शिक्षा ग्रहण करता हूँ।
मै सुरामेरय आदि मादक द्रव्यों के सेवन तथा प्रमाद के स्थान जुए आदि के खेल मे विरत रहने की शिक्षा ग्रहण करता हूँ।

संघ-प्रतिज्ञा

त्रिशरण के उद्घोष से जिसका हम वन्दन करते है, उस जगत्चालक का तथा अपने पज्य पूर्वजों का स्मरण कर मै प्रतिज्ञा करता हूँ कि, अपने पवित्र सनातन धर्म, संस्कृति एवं तत्पालक समस्त समाज की रक्षा कर, सम्पूर्ण हिन्दू समाज की रक्षा कर समाज की एकत्वपूर्ण, सर्वागीण उन्नति करने के लिए, मै सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ का घटक बना हूँ। संघ का कार्य मै प्रामाणिकता से, नि:स्वार्थ बुद्धि से तथा तन, मन, धन से करूँगा और इस व्रत का मै आजन्म पालन करूँगा।

।।जयतु सर्व मंगलम्।।

प्रार्थना

वन्दामहे सकल मंगल धर्मसूतिम्।
ताम स्वर्णभूमिमतिपुण्यमयीमुदाराम्।
यस्या: सनातन मत प्रसृता: प्रशाखा:।
बौद्धादयो जगदिदं परिपावयन्ति।।

सम्प्रेर्य धर्मगुरुवृन्दविशुद्ध बुद्धिम्।
या भातृभावमखिलेष्वपि मानवेषु।
शश्वत् सगेधयदजमुंजगदेक वन्द्याम्।
वन्दागहे भरतभूमिमनन्तवारम्।।

एते पृथग्वसतयोऽपि वयं समस्ता:।
पुत्रा: प्रिया: खलु वृहद्वसुधा जनन्या:।
नि:श्रेयसाभ्युदय कांक्षितमस्मदीयम्।
दु:खं सुखंच यदवेहि तदेकरूपम्।।

सम्बन्धिनो दृढ़ सनातन धर्मसूत्रै:।
शीलानुशासनपरा गुणिन: सगर्था:।
सिद्धा वयं सकलसंकटहेतुभूताम्।
सॅव्रोद्धुमत्र भुवि सम्पदमासुरीन् ताम्।।

सत् सर्वदाभ्युदय तागसदस्तगंतु।
ज्योति: परं स्फुरतु यातु तम: प्रणाशम्।
मृत्यो: परन् तदमृतं मनुज: प्रयातु।
दैवी च सम्पदनिशं विजयार्जिताऽस्तु।।

।।जयतु सर्व मंगलम्।।

अर्थ

(1) सब मंगल धर्मो की जननी, अतीव पुण्यमयी तथा उदार अन्त:करण वाली उस स्वर्णभूमि को हम प्रणाम करते है, जिसके सनातन विचारधारा से प्रसृत होनेवाली बौद्ध आदि प्रशाखाएँ जगत् को पवित्र कर रही है।

(2) धर्माचार्यो के समूह की विशुद्ध बुद्धि को प्रेरणा देकर जिसने अखिल मानवों में भ्रातृभाव को सदैव जगाया उस जगदेकवन्द्य भरतभूमि को हम बार-बार प्रणाम करते है।

(3) हम सब भिन्न-भिन्न स्थानो मे निवास करते हुए भी उस विशाल भूमाता के ही प्रिय पुत्र है। हमारी अभ्युदय और नि:श्रेयस की आकांक्षा का स्वरूप तथा हमारे सुख-दु:ख समान है।

(4) सनातन धर्म के दृढ़ सूत्रों से सम्बन्धित, चारित्र्य परायण, अनुशासनबद्ध, गुणसम्पन्न तथा समर्थ होकर सब संकटों का एकमात्र कारण आसुरी सम्पत्ति को रोकने के लिए हम इस भूमि पर सिद्ध है।

(5) सत् का सर्वदा उदय हो और असत् का नाश हो। परमज्योति का स्फुरण हो तथा तम नष्ट हो। मृत्यु के परे जो अमृतत्व है उसकी मनुष्य को प्राप्ति हो और विजय से प्राप्त दैवी सम्पत्ति सदा जगमगाती रहे।

जन्मजात देशभक्त : प. पू. डॉ. हेडगेवार

– प. पू. श्री गुरुजी

राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघ के संस्थापक डॉ. केशव बलीराम हेडगेवार का जन्म नागपुर में 1889 में हुआ। अपने बाल्य-काल से अन्तिम क्षण पर्यन्त उनका जीवन मातृभूमि के निमित्त एक सतत् जलने वाले दीपक की स्थिर ज्योति के समान जलता रहा। अपने गुरुजनों को वे अपने विचित्र प्रश्नों द्वारा चकित कर दिया करते थे। वे पूछते थे 'हजारों मील की दूरी से आने वाले ये अंग्रेज हमारे शासक कैसे बन गये?' पूना से हाईस्कूल उत्तीर्ण करने के पश्चात् उन्होंने क्रान्तिकारियों के आन्दोलनों का अध्ययन निकट से करने तथा उसमें भाग लेने के लिए कलकत्ता जाने का निश्चय किया जो उस समय उन लोगों का निवास माना जाता था। वे शीघ्र ही बंगालियों के जीवन तथा रीति- रिवाजों के साथ समरस हो गये। वे वहाँ विभिन्न रानीतिक तथा सामाजिक गति - विधियों में निमग्न हो गये और शीघ्र ही देश के सभी भागों से आये देशभक्त युवकों के एक समूह के प्रेरणा केन्द्र बन गये।

जब वे तरुण एवं प्रतिभाशाली डाक्टर के रूपमें नागपुर लौटे तो उनके अपेक्षित भावी ''उज्ज्वल जीवन'' की मुग्ध आशाएँ लिए अनेक नेत्र उनकी ओर देख रहे थे। विवाह के अनेक प्रस्ताव भी उनसे किये गये किन्तु उनका जीवन परिवार के संकुचित सीमाओं से आबद्ध रहने वाला नहीं था।

यह स्मरण रखना चाहिए कि उनका जीवन निपट दारिद्र्य में पिस रहे परिवार में हुआ था। हमें समाज-कार्य के लिए ऐसे व्यक्ति मिल सकते है जो सम्पन्नता में जन्मे है तथा जिनको अपने अथवा अपने बन्धु-बान्धवों की उदर पूर्ति के लिए चिन्ता करने की आवश्यकता नहीं पड़ती, यद्यपि निस्संदेह ऐसे उदाहरण बिरले ही होते है। परन्तु डाक्टर जी इन असामान्यों में भी दुर्लभ थे। यद्यपि निपट दारिद्र्य एवं अर्द्ध-बुभुक्षा से उनका सामना था, फिर भी उन्होंने अपने तथा अपने परिवार के लिए कभी एक पैसा भी कमाने का विचार तक नहीं किया।

एक दिन एक सज्जन डाक्टर जी से मिलने आये। जैसे ही बातचीत समाप्त होने वाली थी,,डाक्टर जी ने उनसे चाय पीने के लिए रुकने का अनुरोध किया और अपनी भाभी को चाय तैयार करने के लिए कहलवाया। दस मिनट व्यतीत हो गये और चाय नहीं आई। दूसरे दस मिनट गये चाय फिर भी नहीं आई। वह सज्जन जाने की जल्दी में थे। मामला क्या है यह जानने के लिए डाक्टर जी अन्दर गये और उन्हें ठण्डे पानी तथा एक कोने में चुपचाप बैठी अपनी भाभी के अतिरिक्त कुछ नहीं दिखाई दिया। बाजार जाने और आवश्यक वस्तुएँ लाने के लिए भी और कोई नहीं था। अत: डाक्टर जी स्वयं बाहर गये, चीनी एवं चाय की पत्तियाँ लाये और कुछ समय के पश्चात् उन सज्जन को चाय पिलाई गयी। वे सज्जन पर्याप्त चतुर थे और स्थिति को समझ गये। उनकी निर्धनता की चरम स्थिति को जानकर वे स्तम्भित रह गये और नाराज होकर मुझसे पूछा 'आपने उनकी आर्थिक चिन्ताओं को दूर करने का प्रबन्ध क्यों नहीं किया?' मैंने उत्तर दिया 'एकादशी शिवरात्रि की उदर पूर्ति कैसे कर सकती है?'

एक सूक्ति भी असत्य सिद्ध हुई

अपने प्रचण्ड आदर्शवाद के अतिरिक्त वे सर्व सद्गुणों में असामान्य गुण, जीवन में स्वीकार किये हुए लक्ष्य के अनुकूल अपने आपको गढ़ने की इच्छा, के ज्वलन्त उपमान थे। अपनी उग्र एवं साहसी प्रकृति के लिए सुपरिचित एक परिवार में उनका जन्म हुआ था। डाक्टर जी ने भी उस 'पैतृक विरासत' को ज्यों का त्यों उत्तराधिकार में प्राप्त किया। बहुधा ऐसा कहा जाता है कि पैतृक प्रवृत्तियों तथा स्वभाव का बदलना अत्यन्त कठिन होता है 'स्वभावो दुरतिक्रम:'। यह विचित्र लोकोक्ति 'व्यक्ति को अपने माता-पिता के चयन में सावधान रहना चाहिए' इसी विचार को अभिव्यक्त करती है। किन्तु डाक्टर जी ने ऐसे सभी आत्मदुर्बलकारी विचारों को मिथ्या सिद्ध कर दिया। जिस दिन से उन्होंने एक ऐसे संगठन का निर्माण करने का निश्चय किया, जिसमें विभिन्न प्रकृतियों तथा गुणों के व्यक्तियों को एक में मिलाकर एक संगठित एवं सामंजस्य पूर्ण समष्टि का निर्माण करना था, उन्होंने स्वयं को बदल डालने का निश्चय कर लिया।

संघ प्रारंभ करने के पूर्व, डाक्टर जी स्वयं एक उग्र वक्ता थे। सन् 1921 में असहयोग आन्दोलन के दिनों में, वे अपने एक उग्र भाषण के कारण गिरफ्तार कर लिए

गये थे। वे राजद्रोह के अभियोग में न्यायालय के सामने प्रस्तुत किये गये। न्यायालय में उनके तेजस्वी प्रतिवाद को सुनकर मजिस्ट्रेट ने कहा था कि 'उनका प्रतिवाद उनके मूल भाषण से भी अधिक द्रोहात्मक है।' परन्तु संघ प्रारंभ करने के पश्चात् उन्होंने अपनी भावाभिव्यक्तियों को पूर्णतया नियन्त्रित किया।

युधिष्ठिर का अवतार

यह परिवर्तन इतना पक्का और स्थायी था कि वह उनकी प्रकृति की रचना ही बन गया और उनके विचार, शब्द तथा क्रिया में स्वाभाविक रूपसे अभिव्यक्त होने लगा। उनकी लोक प्रियता ऐसी नहीं थी जो बहुधा दूरी के कारण हो जाया करती है और जो निकट के संपर्क तथा परख पर साबुन के बुलबुले के समान अदृश्य हो जाती है। एक कहावत है 'कोई महान् व्यक्ति अपने ही पार्श्वसेवक के लिए महान् नहीं होता।' परन्तु उनके विषय में यथार्थ इसके विपरित था। जो जितना अधिक उनके निकट आता वह उनका उतना ही अधिक अनुरागी तथा पूजक बन जाता। उनका निजी तथा सार्वजनिक चारित्र्य एक सा ही था, एक मधुर संतुलित व्यक्तित्व।

नागपुर में श्री अभ्यंकर नाम के एक प्रसिद्ध बैरिस्टर थे जो उस प्रान्त के एक अग्रणी राजनैतिक व्यक्ति थे। उनकी गरजती हुई आवाज थी और वे विरोधियों के चरित्र के दोष ढूंढ निकालने में अति पटु थे।

एक बार डाक्टर मुंजे चुनावों में उनके विरूद्ध खड़े हुए। बैरिस्टर अभ्यंकर ने समझा कि डाक्टर मुंजे के एक प्रधान समर्थक हैं, डाक्टर जी तथा उनका संघ। अतः उन्होंने अपने सार्वजनिक भाषण में डाक्टर जी तथा संघ पर आक्षेप करने का निर्णय किया। वे अपने भाषण में डाक्टर मुंजे के प्रत्येक समर्थक के विरूद्ध आक्षेप लगाते रहे, परन्तु जब उन्होंने डाक्टर जी के विषय में बोलना प्रारंभ किया, उनका स्वर तुरन्त नरम हो गया और उन्होंने यह स्पष्ट स्वीकार किया कि वे डाक्टर हेडगेवार के निन्दा स्वरूप एक शब्द भी नहीं ढूंढ सकते।

एक समय एक मित्र अपने लिए 500 रूपये के ऋण का प्रबन्ध कराने के लिए रात्रि में डाक्टर जी के पास आये। लगभग मध्य रात्रि का समय था और डाक्टर जी दुविधा में पड़ गये, तथापि वे उठे, सीधे श्री अभ्यंकर के पास गये और आवश्यकता बताई। बिना एक शब्द कहे ही, श्री अभ्यंकर उतना रूपया लाये और डाक्टर जी को दे दिया। डाक्टर जी ने उनसे कागज कलम लाने को कहा जिससे कि वे प्रामिसरी नोट लिख सकें। श्री अभ्यंकर सहसा बोल उठे 'डाक्टर साहेब, क्या मेरा दिमाग खराब हो गया है जो मै डाक्टर हेडगेवार से प्रामिसरी नोट लूँ। सारा नागपुर मुझ पर हँसेगा।'

अजेय

उनके चरित्र के इस वैशिष्ट्य के कारण उनके व्यक्तित्व में एक ऐसी शक्ति उत्पन्न हो गई थी कि ऐसे व्यक्ति भी जो अपनी उद्दण्डता के तथा अक्खड़पन के लिए कुख्यात थे, डाक्टर जी की उपस्थिति में शिष्ट तथा भद्र तरीके से व्यवहार करते थे। नागपुर में एक व्यक्ति था जो अपने आपको 'जनरल' कहता था। उसने यह कसम उठा रखी थी कि वह ऐसी किसी सभा को भंग किये बिना नहीं छोड़ेगा जिसका कि उसको अध्यक्ष नहीं बनाया जायेगा। उस 'जनरल' के पास गुण्डों की एक फौज थी जो ऐसे किसी भी 'अनधिकृत' सभा पर टूट पड़ती थी।

उन दिनों डाक्टर जी के एक बाहर से आये हुए मित्र को नागपुर की एक सभा में भाषण करना था। परन्तु सभा के आयोजकों को बड़ी आशंका थी कि 'जनरल' उस सभा को होने नहीं देगा। परंतु डाक्टर जी के निश्चल आश्वासन के कारण उनको विश्वास हुआ और उन्होंने सभा का आयोजन किया। जैसे ही सभा प्रारंभ हुई 'जनरल' अपनी फौज के साथ आ धमका। उसको आते हुए देखकर डाक्टर जी उठे और बड़ी सहृदयता के साथ उसका स्वागत किया और उसे अपने बाजू में बैठा लिया। वक्ता भी अपने पूर्ण जोश में थे और उन्होंने उस दल की जिससे वह 'जनरल' सम्बन्धित था खूब आलोचना की। 'जनरल' क्रोध के कारण गर्म हो रहा था तथा कभी इधर तो कभी उधर देख रहा था किन्तु अपने बगल में बैठे हुए डाक्टर जी की शान्त, दृढ़ तथा भव्य आकृति को देखकर उसके शरीर में एक शीतल कम्पन हो उठता था और वह विवश सा होकर कुर्सी पर बार-बार बैठ जाता था। सभा दो घण्टे तक शान्ति पूर्ण रूपसे चलती रही। सभा की समाप्ति के पश्चात् उसके अनुयायियों ने चुपचाप बैठे रहने के लिए उस पर प्रश्नों की बौछार कर दी। उसने इतना ही कहा 'मै क्या कर सकता था, वह मनुष्य मेरे बगल में बैठा हुआ है।'

उस असाधारण गुण के मूल में थी अहं के लेशमात्र से अविकृत, पूर्ण विनम्रता की भावना। नाम तथा ख्याति, पद तथा सत्ता प्राप्ति के पागलपन ने उनको कभी छुआ तक नहीं। संघ के प्रारंभ के समय से ही, वे अविरत एक उपयुक्त व्यक्ति की तलाश में लगे रहे जो संगठन का नेतृत्व कर सके। और वे स्वयं उसके तुच्छ अनुयायी बने रहना चाहते थे जिससे कि सभी अन्य कार्यकर्ताओं के लिए जीवित उदाहरण स्थापित हो। वास्तव में उन्होंने एक बड़े हिन्दू नेता को इसका प्रधान बनाने का बार-बार प्रयास किया परंतु वह व्यर्थ हुआ। वह बड़ा

आदमी, उसके सभी अन्य गुणों के बावजूद संघ में निहित उसकी शक्ति क्षमताओं को पहचान न सका और उस ऐतिहासिक भूमिका के लिए मानसिक निश्चय नहीं कर सका। डाक्टर जी को इससे दु:ख एवं निराशा हुई परन्तु उन्होंने अपनी तलाश जारी रखी। वे अपने सद्‌गुणों की श्रेष्ठता मात्र के कारण सहजत: संगठन के नायक उसी प्रकार बने रहे, जैसे एक सिंह जंगल का निसर्गत: राजा होता है 'स्वयमेव मृगेन्द्रता।' परंतु वे अन्त समय तक स्वयं को उस स्थिति से समन्वित न कर सके।

अत्युच्च व्यक्तित्व के होते हुए भी डाक्टर जी ने कभी भी बड़प्पन का प्रदर्शन नहीं किया। वे अपने कार्यकर्ताओं तथा स्वयंसेवकों द्वारा उनकी प्रशंसा में स्वाभाविक तथा स्वयंस्फूर्त व्यक्त होनेवाली अभिव्यक्तियों पर भी रोक लगाते। वे इस विषय में अत्यन्त आग्रही थे। 1940 में वे पूना के शिक्षण शिविर में रहकर नागपुर लौट रहे थे। जैसे ही गाड़ी आई, हम लोगों ने उनको डिब्बे के दरवाजे पर खड़े हुए देखा। उनका चेहरा मुस्कुराहट से भरा हुआ था। जैसे ही मै उनको पुष्प माला पहनाने के लिए आगे बढ़ा मैंने उनकी कठोर निषेधात्मक दृष्टि को देखा। मै आधे हाथ फैलाये हुए बीच में ही रूक गया। तुरंत ही वे मुस्कुराए और कहने लगे 'मै अपने ही घर आया हूँ। इस सब की क्या आवश्यकता है। वास्तव में हमें अपने सम्मानित अतिथि का स्वागत करना चाहिए।' और उनहोंने उन सज्जन की ओर इंगित किया जो उनके साथ थे। मेंने वह माला उनको भेंट कर दी। मुझे डाक्टर जी को उनके जीवन भर माला पहनाने का अवसर नहीं मिला। उनके हमें छोड़ जाने के पश्चात् मै उनके शरीर को ही माला पहना सका।

कृति का दर्शन-शास्त्र

एकान्तिक निष्ठ, विशुद्ध चारित्र्य, अनुपम संगठनात्मक कौशल्य, अपने जीवन कार्य के रूपमें अपनाये हुए अन्तिम उद्देश्य की सफलता में अदम्य विश्वास और उद्योग एवं परिश्रम करने की अमित क्षमता, यह थी उनके प्रयास की एकमात्र पूंजी। उनहोंने अपनी चेष्टा में कोई कमी नहीं रखी तथा अपनी शारीरिक आवश्यकताओं का तनिक भी ध्यान नहीं रखा, यहाँ तक कि उनके अन्तिम वर्षो में गिरते हुए स्वास्थ्य के कारण भी उनके शारीरिक एवं मानसिक परिश्रम में कोई कमी नहीं आ सकी। उनके सहकारी उनके बिगड़ते हुए स्वास्थ्य के विषय में चिन्ता से ग्रसित थे। कुछ ने उनको चेतावनी भी दी कि उनका शरीर अधिक समय नहीं चलेगा यदि उन्होंने वही कठोर श्रम जारी रखा। किन्तु वे ऐसे सब प्रश्नों का एक सामान्य से वाक्य में उत्तर देते 'आखिरकार मेरा शरीर कार्य के निमित्त ही तो है' और उस विषय को समाप्त कर देते।

जिस प्रकार एक योगी अपने शरीर में अभिव्यक्त योग की अग्नि में स्वयं को आहुति स्वरूप अर्पित करने में ही पूर्णता का अनुभव करता है उसी प्रकार डाक्टर जी ने अपने शरीर को यंत्रणा तथा त्याग की अग्नि में समर्पित कर दिया था। यही हमारी गौरवमयी परम्परा रही है। परंतु आजकल हम लोग बहुधा सुनते हैं कि हमें अपने तारुण्य में बहुत अधिक श्रम नहीं करना चाहिए जिससे कि हमारा जीवन-काल छोटा न रह जाय। वृद्धायु में कुछ और अधिक वर्ष घसीटने मात्र के हेतु यौवन के मूल्यवान क्षणों को व्यर्थ नष्ट करने के परामर्श का डाक्टर जी उपहास करते थे। हमें वस्तुत: स्वयं को माता की वेदी पर उसी समय अर्पित करना चाहिए जबकि यौवन का पुष्प पूर्णतया विकसित हुआ हो और चारों ओर सुगन्ध तथा आभा विकीर्ण कर रहा हो। आभा तथा सुगन्ध से रहित मुरझाये हुए पुष्प को अपने इष्टदेव की पूजा में अर्पित करना एक अपवित्र व्यवहार होगा। यह थी मानव जीवन की उपयोगिता की उनकी कल्पना। वे इसी प्रकार जिये और इसी प्रकार उनकी मृत्यु हुई।

जीना और मरना

उनकी मृत्यु सामान्य नहीं थी। प्राचीन काल के शिवि के समान उन्होंने समाज रूपी 'कपोत' की प्राणरक्षा के लिए स्वयं का मांस टुकड़े-टुकड़े कर के काटा। दधीचि के समान जिन्होंने वृत्रासुर दैत्य को मारने के लिए वज्र के निर्माण हेतु अस्थियाँ दे डाली थी, डाक्टर जी ने भी मुस्कुराते हुए अपना जीवन रक्त अन्तिम बूँद तक समाज में संचारित किया। इसी प्रकार शंकराचार्य 32 वर्ष की आयु में स्वर्गवासी हुए, विवेकानन्द 39 वर्ष में तथा शिवाजी 50 वर्ष में। डाक्टर जी भी 50 वर्ष की आयु में दिवंगत हुए और ऐसे ही लोग अमर होते हैं।

शब्दों में शक्तिसंचार कैसे होता है?

ऐसी महान् आत्माओं द्वारा उच्चारित शब्दों में अप्रतिकार्य का संचार हो जाता है। डाक्टर जी के शब्द अत्यन्त सरल हुआ करते थे मानो कि वे बच्चों से बात कर रहे हों। परंतु उनमें कितनी शक्ति सन्निहित हुआ करती थी, इसका एक उदाहरण स्मरण में आ रहा है। एकबार स्मरणीय श्रद्धास्पद डॉ. श्यामा प्रसाद मुखर्जी कुछ गम्भीर समस्याओं पर विचार-विमर्श करने की इच्छा से डाक्टर जी से मिलने आये। उस समय डाक्टर जी अत्यधिक बीमार थे। और वह उनकी अन्तिम बीमारी सिद्ध हुई - तथा वे अधिक समय तक बातचीत करने की स्थिति में नहीं थे। इसलिए मैंने डॉ. मुखर्जी से निवेदन किया कि वे उस विषय पर मुझसे प्रारंभिक बातचीत कर लें और फिर कुछ शेष रह

जाता है तो वे अन्तिम उत्तर के लिए डाक्टर जी से मिल सकते हैं। वे राजी हो गये। हम दोनों में एक लम्बी बहस हुई। यद्यपि उनके प्रत्येक प्रश्न व संदेहों का उत्तर दिया गया तो भी वे असंतुष्ट बने रहे। तब हम डाक्टर जी के पास गये। उन्होंने वही प्रश्न डाक्टर जी के सामने रखा और डाक्टर जी ने थोड़े से शब्दों में ही उत्तर दिया जिसमें वही अर्थ सन्निहित था जो मेरे द्वारा दिये गये उत्तर में। परंतु मैं आश्चर्य चकित हो गया जब डॉ. मुखर्जी को यह कहते हुए सुना 'अब मैं पूर्णतया संतुष्ट हूँ।' उस घटना से मुझे मेरे जीवन की एक शिक्षा प्राप्त हुई कि व्यक्ति के चारित्र्य, तपश्चर्या और त्याग की मात्रा में ही उसके शब्दों में शक्ति का समावेश होता है। तर्क, बहस, बुद्धि के चमत्कार, सब उस सर्वोच्च शक्ति के समक्ष तुच्छ सिद्ध होते हैं।

महानता की सन्तान

जिस सबसे एक युग निर्माता की निर्मिति होती है, उसमें सर्वोत्कृष्ट होते हुए भी, वे जीवन भर एक बालक के समान बने रहे। सरल, विनम्र, निरभिमानी, सभी से आत्मीयता के साथ बात करने वाले, हास्यमय, विनोदी तथा अन्यों के छोटे सद्‌गुणों को महत्व प्रदान करने वाले।

एक समय संघ में आनेवाले कुछ वकीलों की एक साप्ताहिक बैठक में संगठन से सम्बन्धित अनेक विषयों पर एक मुक्त तथा अनौपचारिक रूपमें चर्चा हो रही थी, कोई संघ के भावी ढाँचे के विषय में प्रश्न उठा रहा था, अन्य कोई एक औपचारिक केन्द्रीय समिति के निर्माण का सुझाव दे रहा था, आदि। तब अकस्मात् उनमें से एक ने प्रश्न उठाया 'आखिर संघ के मूल में क्या है?' मैंने कहा, 'वह तो डाक्टर जी ही है।' उस बैठक में एक वृद्ध सज्जन उपस्थित थे जो डाक्टर जी को उनके बचपन से जानते थे। डाक्टर जी बहुधा उनके पास उनका सुझाव लेने जाया करते थे। स्पष्टत: डाक्टर जी के विषय में मेरे शब्द सुनकर उनका हृदय भर आया। उनको यह जानकर आश्चर्य हुआ कि 'बालक केशव' अकस्मात् ही इतनी श्रेष्ठता प्राप्त कर चुका है। मानो उनको एक नई अनुभूति हुई। बैठक के पश्चात् वे डाक्टर जी के पास गये और स्नेहसिक्त वाणी में कहा, 'डाक्टर! तुम कितने महान् हो गये। मैं तो अब तक तुम्हें वही पुराना बालक केशव समझ रहा था।'

विश्व मंच को सुशोभित करने वाले महानतम पुरुष अन्य लोगों को कुछ ऐसा मन्त्रमुग्ध सा कर देते हैं जिससे कि वे उनकी महानता से अज्ञात रहें, उनकी उपस्थिति में संकोच न करें और वे आकर मैत्री के साथ स्वच्छन्द रूपसे घुलें मिलें। श्रीकृष्ण ने अपनी बाल-क्रीडा द्वारागोकुल में सब पर अपना जादू सा फेर दिया था। एक भी यह स्मरण नहीं रख पाता था, यशोदा तक भी नहीं, कि वह स्वयं ईश्वर के अवतार थे। एकबार जब उनके मिट्टी खाने का पता चला और यशोदा ने उन्हें अपना मुँह खोलने के लिए बाध्य किया, तब उन्होंने उस छोटे से गह्वर में अनंत सृष्टियों का नर्तन देखा। वे स्तम्भित तथा अवाक रह गईं। परंतु यह सब क्षणभर के लिए हुआ। उस बालक कृष्ण की वही पुरानी मुस्कान, शरारत तथा छेड़खानी भरी क्रीड़ाओं ने उनको उस क्षणिक अनुभूति का विस्मरण करा दिया।

ऐसे थे हमारे डाक्टर जी। मनुष्य मात्र के जीवन्त हिन्दू आदर्श, **'क्रियासिद्धि सत्त्वे भवति महतां नोपकरणे'**, (महान् व्यक्ति महान् कार्यों की सिद्धि वाह्य साधनों से नहीं अपितु अपनी अन्तर्निहित शक्ति के द्वारा करते है)। इस लोकोक्ति की पूर्ण अभिव्यक्ति, सभी पीढ़ियों के लिए एक मार्गदर्शक ज्योतिपुंज है जिसके प्रकाश में वे अपने जीवन को एक गौरवमय अमर राष्ट्रीय जीवन की उपलब्धि के लिए ढाल सकें। - साभार 'विचार नवनीत'

पृ.(66) का अवशेष भाग -

सर्वाधिक झपट लेने की स्पर्धा का यह अपरिहार्य परिणाम है। वर्तमान संघर्ष और अनैतिक आचरण और नैराश्य से भरे परिवेश के लिए यदि एक मात्र कोई तत्व उत्तरदायी है तो वह है पश्चिमी जगत् से आयातित भोगमयी संस्कृति। यदि यह स्पर्धा भारतीय विचारकों द्वारा बताये मार्ग के अनुसार शारीरिक सुख की बजाय आत्मिक सुख की प्राप्ति हेतु बनी रहती तो व्यक्ति, कुटुम्ब और समाज तीनों की संतुलित समुन्नति होती।

सैद्धान्तिक नहीं व्यवहारिक सहमति अपेक्षित

मंचों पर खड़े होकर त्याग और परोपकार के सदोपदेश देने वालों की कहीं कोई कमी नहीं है किन्तु तदनुसार मानसिकता मे परिवर्तन हेतु कदाचित् ही कोई सन्नद्ध मिलेगा। एक उच्चस्थ मनोभूमि, जहाँ अनेकत्व में एकत्व के साक्षात् होते हों, निर्मिति हेतु भारतीय विचारकों की विशिष्ट जीवन शैली के कारण यह धारणा बलवती हो सकी कि कर्म परोपकारार्थ होने पर ही परमात्मा से योग हो पाता है जिसे यहां कर्मयोग कहकर सम्बोधित किया गया।

अत: पुरातन जीवन मूल्यों, परम्पराओं तथा कार्यशैलियों के पुर्नअध्ययन तथा यथावश्यक समयानुकूल बनाते हुए उसके पुनर्वरण की आवश्यकता है। पश्चिम के अन्धानुकरण के चलते तो भारत की पुनर्प्रतिष्ठा सम्भव न हो सकेगी।00

पूर्वी एशिया अनमोल धरोहर

– रंगा हरि

सन् 1994 जुलाई मास के द्वितीय सप्ताह में सहयोगियों के साथ यॉंगों (रंगून) से चौतगा जा रहा था। रास्ते में हम जलपान के लिए एक दुकान में जा बैठे। रूचिकर ''मौफेठौ'' खाते - खाते दुकान की मालकिन से परिचय हुआ। इतने में मेरे बगल में खड़ी 16 - 17 वर्षीय लड़की के गले में स्वर्णमाला से लटकता ताबीज़ देखा। यह क्या है? मैने पूछा, पता चला कि उस कन्या का विवाह अविलम्ब सम्पन्न हो इस कामना से वह लगाया गया है। और मेरे बारे में जानकर उस कन्या की माता ने कन्या को मेरे पॉव छूकर शीघ्र विवाह के लिए आशीर्वाद लेने को कहा। मै सोचता रह गया - यह है बौद्ध देश, यह कन्या है बौद्ध कन्या। जीवन में प्रथम बार मै उससे मिल रहा हूँ। मै तो हिन्दू हूँ, बिल्कुल अपरिचित, उसकी भाषा एवं रीति - रिवाज से अज्ञ, तो भी आज मुझसे, माता के कहने से बेटी आशीष मॉंग रही है..... एक अपरिचित को एक अपरिचित का आशीष! हृदय ने तुरन्त उत्तर दिया - ''यह है देश - देश का नाता, एक ही संस्कृति की प्रेरणा। दोनों चिरपुरातन सत्य सनातन धर्म की संतान है ...।'' पहले विदेश में जो अनजानापन अनुभव कर रहा था, वह दूर हो गया और ममता फूटने लगी।

संपूर्ण पूर्वी एशिया की वस्तु - स्थिति यही है। चीन और तिब्बत से लेकर तथा कथित इस्लामी इण्डोनेशिया में भी यही संस्कार है। अंग्रेजों, फ्रेंचों, डचों, पुर्तगालियों के साम्राज्य अस्त - व्यस्त हो जाने के पश्चात् सभी देशों को राजनैतिक स्वतंत्रता मिली। अपनी - अपनी नियति के अनुसार अलग - अलग देश में अलग - अलग राजनैतिक व्यवस्था हुई। बारीकी से देखें तो दिखाई देता है कि समग्र भूखण्ड में एक ही मूलभूत संस्कृति विराजती है। देश - काल एवं निसर्ग की विविधताओं के कारण जो विविधताएँ उभर आई उनके मूलाधार में एक समान प्राचीन संस्कृति पूर्वी एशिया में सरस्वती के अदृश्य प्रवाह जैसे विद्यमान है।

म्यॉंमा के माण्डले नगर में मै एक तमिल मन्दिर में गया। वहॉं भगवान बुद्ध की भी मूर्ति प्रतिष्ठित है उसको सभी तमिल बन्धु पूजते हैं। मै गया यॉंगों के विख्यात बुद्ध - मन्दिर में वहॉं परिक्रमा में देखी नवग्रहों की मूर्तियॉं। सारे बौद्ध-बन्धु अपने अपने साप्ताहिक जन्मदिन के अनुसार प्रत्येक मूर्ति का जलाभिषेक कर रहे थे। यही दृश्य श्यामदेश (थाइलैण्ड) की राजधानी बैंकॉक के शिव मंदिर में भी देखा। आज दुनिया में सबसे अधिक ब्रह्मा मन्दिर बैंकॉक में है। हिन्दू बौद्ध सभी इष्ट - सिद्धि के लिए यहॉं फूल चढ़ाते हैं, मनौती मानते हैं।

सनातन धर्म में ब्रह्मचर्य को बहुत आदर और महत्व प्राप्त है। इसके आचरण में शायद बौद्धदेश आजके भारत से भी आगे हैं। बौद्धभिक्षुओं के प्रति तमाम समाज में आदर है। प्रत्येक बर्मी बौद्ध की यही कामना रहती है कि थोड़े समय के लिए ही सही, काश! बौद्धभिक्षु बन जाऊँ।

द्वैत, अद्वैत, विशिष्टाद्वैत जैसे ही बौद्धमत भी एक दर्शन है। उनके अनुयायी अपने - अपने पाण्डित्य एवं दृढ़ विश्वास के अनुसार आग्रह पूर्वक अपने - अपने दर्शन का, पंथ का प्रचार करते हैं। मगर कहीं भी असहिष्णुता नहीं। लोग ''यादृशी भावना तादृशी सिद्धि'' के सहिष्णुता पूर्ण दृष्टिकोण से रहते है। मूलत: यह भारतीय धर्मोत्पन्न पंथों का स्वभाव है जो कि भारतीय संस्कृति की देन है।

धीरे - धीरे पूर्वी एशिया के देशों में पालि व संस्कृत भाषा की ओर आकर्षण बढ़ता दिख रहा है। भिक्षुगण विशेषत: संस्कृत सीखना चाहते हैं। स्वयं के बौद्धधर्म की गहराई में डूबने के लिए ज्ञान आवश्यक है और अनिवार्य भी। एकबार मै जब पुणे के भण्डारकर शोध - संस्थान में गया तब वहॉं तीन चार जापानी तरूणों और उनसे अधिक अन्य एशियन तरूणों को देखा। उन्होंने कहा कि यॉंगों के ख्यातनाम ऊ ल्हाचांई ने महाकवि अश्वघोष के बुद्धचरितम् का भाषान्तर किया है। बादमें मुझे यॉंगों में उन साहित्य शिरोमणि का दर्शन लाभ भी मिला। कहा जाता है कि थाईलैण्ड की आदरणीया राजकुमारी संस्कृत प्रवीण है और उन्होंने भारत के संस्कृत पण्डितों से शिक्षा प्राप्त की है। मनमें यह विश्वास दृढ़ होता जा रहा है कि संस्कृत और पालि भारत और पूर्वी एशिया को जोड़ने वाली दो भारतीय भाषाएँ हैं।

बिहार के रॉंची शहर में आ बसे एक विदेशी डच पादरी थे फादर कामिल बुल्के। उन्होंने हिन्दी भाषा में रामचरित मानस पर शोध किया और उसमें डाक्टरेट की उपाधि भी ग्रहण की। उन्होंने खोजा कि रामकथा का प्रसार - प्रचार क्षेत्र कहॉं तक व्याप्त हैं। उस खोज का पूरा वर्णन हमें उनकी रामकथा नामक पुस्तक में मिलता है। स्पष्ट है, वह क्षेत्र पूरा पूर्वी एशिया है। उसका प्रत्यक्ष

अवशेष भाग पृ. (51) पर

योग एवं आयुर्वेद का विश्वव्यापी प्रभाव

– ब. ल. बष्ट

लगभग एक शतकाधिक पूर्व अर्थात् दिनांक 11 सितम्बर 1893 को शिकागो में आयोजित सर्वधर्म परिषद में स्वामी विवेकानन्द जी ने आधुनिक पाश्चिमात्य जगत् को हिन्दू धर्म, हिन्दू वेदान्त विचार, योगशास्त्र एवं हिन्दू संस्कृति से परिचय कराया था। तबसे पौर्वात्य ज्ञान परम्परा का अध्ययन यूरोप तथा अमेरिका में किया जा रहा है। यह विशेष उल्लेखनीय है कि सात दशक पूर्व यूरोप में आरंभ हुए धीरे-धीरे समाप्त होते जा रहे साम्यवाद की पृष्ठभूमि पर हिन्दू अध्यात्म विचार के चिरंतनत्व के प्रतिपादन की शुरुआत विभिन्न विचार मंचों पर यूरोप और अमेरिका के विद्वानों द्वारा की गयी है। इस वैचारिक परिवर्तन का साक्षी होने का अवसर 1992 के जून मास में प्राप्त हुआ था। प्राप्त अनुभव के अधार पर यह निश्चित रूपसे कहा जा सकत है कि हिन्दू विचार प्रणाली तथा भारतीय योगविद्या को पाश्चात्य जगत में न केवल स्थैर्य प्राप्त हुआ है, बल्कि इसका प्रसार-प्रचार भी बढ़ता जा रहा है। आधुनिक विचार के जानकार शास्त्रज्ञ निष्ठा पूर्वक योगशास्त्र विषयक अनुसंधान में कार्यरत है और उनका यह दावा है कि यह प्रत्यक्षपर, अनुभव सिद्ध एवं प्रयोग क्षम शास्त्र है। इन शास्त्रज्ञों के विचार-विश्व में हिन्दू योग शास्त्र को मिले स्थान की जानकारी से मुझे संतोष हुआ। किन्तु इससे भी अधिक सराहनीय बात यह थी कि योगशास्त्र के साथ साथ वह आयुर्वेद को भी अपना रहे है।

इटली में योग एवं आयुर्वेद का केन्द्र

इटली के व्हिलाऐरा में ''इण्टरनेशनल एसोसिएशन ऑफ आयुर्वेद एण्ड योग'' का केन्द्र है। इस संस्थान द्वारा ''सन मेरिनो'' में जून, 1985 में योग एवं आयुर्वेद की परम्परागत चिकित्सा पद्धति की प्रथम विश्व परिषद का आयोजन किया गया था। श्री जे. कृष्णमूर्ति के भारतीय अध्यात्मिक प्रवचनों से प्रभावित श्री जार्जिओ फिलिप्पो बाराबिनो इस संस्था के प्रमुख हैं। यह देखा गया है कि हिन्दू विचारों का प्रभाव पाश्चिमात्यों पर किसी न किसी विद्या के माध्यम से धीरे धीरे उनके मनमें योग, हिन्दू संस्कृति एवं हिन्दू जीवन पद्धति के प्रति लगातार जिज्ञासा बढ़ रही है और इस वजह से एक दिन श्री बाराबिनो लोनावला कैवल्यधाम पधारे। वहाँ उन्हें योगनिष्ठ विज्ञान प्रणाली का परिचय हुआ और वे योग के उपासक बन गये। योग के साथ-साथ आयुर्वेद भी जीवन की आवश्यकता है यह जानने के बाद वे आयुर्वेद संस्था में भी गये। फलस्वरूप व्हिलाऐरा में इन विद्याओं का अध्ययन प्रारंभ हुआ।

आयुर्वेद को विद्यापीठ स्तरीय मान्यता

1985 में मुझे व्हिलाऐरा में उपस्थित रहने का अवसर मिला, तब मुझे ऐसा प्रतीत हुआ कि मैं किसी भारतीय आश्रम में ही आया हूँ। केन्द्र में दिया जानेवाला भोजन तो केवल शाकाहारी ही था और यह भी देखा गया था कि केन्द्र में उपजने वाले फल, सब्जी आदि सभी आहार पदार्थों पर कीटनाशक रसायनों का या रासायनिक खाद का प्रभाव न हो। केन्द्र योग एवं आयुर्वेद की कक्षाएं चलाता है। विभिन्न स्तरों पर परिसंवाद, परिषद एवं कार्यशालाओं का भी आयोजन करता है। वनश्री से युक्त व्हिलाऐरा का यह परिसर लगभग 15-20 एकड़ का है। संस्था के ग्रन्थालय में आयुर्वेद एवं योग के साथ-साथ हिन्दू तत्वज्ञान और इतिहास के मौलिक ग्रन्थ हैं। स्वामी प्रभुपाद भक्ति वेदान्त के ''हरे कृष्ण पंथ'' द्वारा समग्र भागवत, गीता एवं उपनिषद ग्रन्थों का सभी यूरोपीय भाषाओं में अनुवाद हुआ है और यह सभी किताबें संस्था के ग्रन्थालय में हैं। अतिरिक्त अभ्यास हेतु योग एवं आयुर्वेद विषय पर चित्रपट, कैसेट आदि उपयुक्त प्रदर्शनीय एवं शैक्षणिक सामग्री भी संस्था में तैयार की गयी है। बनारस में इस संस्था द्वारा आयोजित द्वितीय विश्व परिषद एवं व्हिलाऐरा में आयोजित तृतीय विश्व परिषद में उपस्थित रहने का मौका मुझे मिला। तृतीय विश्व परिषद में भारतीय तज्ञों सहित इंग्लैण्ड, स्पेन, चेकोस्लाविया, जर्मनी तथा इटली के तज्ञों ने योग एवं आयुर्वेद पर अभ्यास युक्त विचार व्यक्त किये। इस विचार विमर्श के परिणाम स्वरूप इटली के सुप्रसिद्ध टोरिनो विद्यापीठ में आयुर्वेद का स्नातकोत्तर अध्ययन केन्द्र शुरू करने का आश्वासन दिया गया।

जर्मनी स्थित आयुर्वेद अभ्यास केन्द्र

जर्मनी के म्युनिक व ब्रेमेन केन्द्रों में ''हाइल प्राक्टिकार'' नामक जर्मन परम्परागत चिकित्सा पद्धति की शिक्षा दी जाती है। ये चिकित्सक जर्मनी की वनौषधि

का प्रयोग अपनी चिकित्सा पद्धति में करते है। चिकित्सा पद्धति की यह संकल्पना भारतीय निसर्गोपचार पद्धति से मेल खाती है। इस पद्धति को अपनाने वाले चिकित्सकों को आयुर्वेद न केवल अपने ही जैसा लगता है बल्कि निसर्ग से तादात्म्य पानेवाले इस वेद को एक शास्त्र के रूपमें भी उन्होंने अपनाया है। सारलैण्ड के सारबुकेन में इस विषय का प्रगत अध्ययन केन्द्र है। सतारा के आर्याग्ल वैद्यक महाविद्यालय के प्राचार्य वैद्य श्री श्री. गो. फडके की अध्यापन सहायता से इस केन्द्र में आयुर्वेद का गहन पाठ्यक्रम शुरू किया है। ''हाइल प्राक्टिटकार'' के चिकित्सकों को डाक्टर के रूपमें व्यवसाय करने की अनुमति नहीं है, परन्तु उन्हें अपनी चिकित्सा प्रणाली के आधार पर व्यवसाय करने की अनुमति दी गई है। यह चिकित्सक आयुर्वेदीय वनस्पती का इस्तेमाल करने के लिए उत्सुक है। आधुनिक वैद्यक चिकित्सा का प्रयोग करने वाले डाक्टरों को अपनी प्रणाली के सीमाओं का अहसास होने लगा है। परिणामत: पर्यायी वैद्यक चिकित्सा प्रणाली के प्रति उनमें जिज्ञासा जागृत हो गयी है और इस परम्परागत चिकित्सा प्रणाली का संगठित अध्ययन यूरोप एवं अमेरिका में किया जा रहा है। आधुनिक आयुर्वेद चिकित्सा पद्धति का स्नातकोत्तर प्रशिक्षण पाने वाले को निसर्गोपचार प्रणाली का परिचय कराने हेतु स्थापित एक सुप्रतिष्ठित संस्था जर्मनी में है, जिसकी ओर से इस विषय पर चर्चासत्रों का आयोजन किया जाता है। यूरोप के आधुनिक चिकित्सा प्रणाली के विद्वान् डाक्टर इसमें अपना सहयोग देते है। ऐसी चर्चाओं में योग एवं आयुर्वेद पर भी विचार- विमर्श किया जाता है।

अमेरिका में आयुर्वेद का प्रवेश

योग एवं आयुर्वेद के माध्यम से पाश्चिमात्य जगत में प्रस्थापित मेरे सम्बन्धों में अमेरिका का विशेष महत्व है और इसका एक भावनात्मक कारण भी है। स्वामी विवेकानन्द जी ने अपनी वेदान्त दिग्विजय का प्रारंभ अमेरिका से किया और उनके पश्चात् स्वामी रामतीर्थ से लेकर आचार्य प्रभुपाद भक्ति वेदान्त तक सभी ने इस हिन्दू आध्यात्म प्रचार-प्रसार की परम्परा को बनाये रखा है। यूरोप की तरह अमेरिका में पंथ या धर्मनिष्ठाएँ विशेष प्रभावी न होने के कारण वहाँ अन्य धर्म विचार प्रणालियों के लिए अच्छा माहौल बना हुआ है। आयुर्वेद के सम्बन्ध में विचारों की शुद्धता मैंने अमेरिका में पायी। यहाँ के सुशिक्षित तथा बुद्धिनिष्ठ लोगों में ज्ञान प्राप्ति हेतु विशेष रूचि है। योग एवं आयुर्वेद प्रेमियों की सहायता एवं सहकार्य के फलस्वरूप पुणे के डाक्टर वसंत लाड ने अमेरिका में सर्वप्रथम आयुर्वेद शिक्षा प्रणाली के प्रसार हेतु ''दि आयुर्वेदिक इंस्टीट्यूट'' की स्थापना की, जिसमें आयुर्वेद एवं योग का प्रमाण-पत्र पाठ्यक्रम चलाया जाता है। न्यू मैक्सिको के अल्बुकर्की स्थित इस संस्था द्वारा ''आयुर्वेद टुडे'' नामक पत्रिका का भी प्रकाशन किया जाता है।

वेदाचार्य डा. डेविड फाउले

डा. डेविड फाउले 1988 में जब भारत आये तब उनसे परिचय हुआ था। अगले वर्ष जब वे फिरसे आये तब इस परिचय का रूपान्तर स्नेह में हुआ। केवल बीस वर्ष की उम्र में उन्होंने वेद, गीता तथा उपनिषदों के अध्ययन की शुरूआत की। इनके तत्त्वों को अच्छी तरह से समझने हेतु उन्होंने संस्कृत भाषा का अध्ययन किया। अंग्रेजी या अन्य भाषाओं के अनुवादों का आधार न लेते हुए किए गए इस अध्ययन से उन्हें स्वतंत्र रूपसे अनुसंधान का अवसर मिला और केवल तीस वर्ष की उम्र में ही उन्होंने ऋग्वेद पर आधारित ''हिम्स फॉम द गोल्डन एज'' नामक ग्रन्थ की रचना की, इसमें पायी गयी प्रतिभा एवं प्रज्ञा की तुलना रामकृष्ण मिशन की मासिक पत्रिका ''प्रबुद्ध भारत'' में प्रकाशित आलोचना में योगी अरविन्द के अन्तर्दृष्टि से की गई। वेदांग, ज्योतिष एवं वैदिक कार्यों के इतिहास का गहन अध्ययन किये हुए, डा. फाउले ने 1982 में ''दि क्रिएटिव विजन ऑफ दि अर्ली उपनिषदाज'' नामक किताब लिखी। वेदांग ज्योतिष के अधार पर उन्होंने ऋग्वेद का काल ईसा पूर्व 12500 वर्ष निश्चित किया और इस पर अपना विस्तृत निबन्ध ''ग्लोरी ऑफ इण्डिया'' इसे इंडालॉजी की मासिक पत्रिका में प्रकाशित किया। वैदिक कार्यो के इतिहास पर आधारित उनका ''वैदिक हिस्ट्री रिवाइज्ड'' ग्रन्थ प्रकाशित हुआ है। अथर्ववेद का अध्ययन करते समय उनका आयुर्वेद से परिचय हुआ और आयुर्वेद में उन्होंने विशेष रूचि ली और इस विषय में विशेष प्रवीणता प्राप्त की। अमेरिकी आयुर्वेद तज्ञों में उनका स्थान सर्वोपरि है। आयुर्वेदीय औषधि वनस्पति से सम्बन्धित ''योग ऑफ हर्बस'' नामक इनकी किताब को सर्वत्र सराहा गया। ''आयुर्वेदिक हीलिंग'' नामक किताब भी प्रकाशित हो रही है। न्यूमेक्सिको के सान्ताफे शहर स्थित ''अमेरिकन इन्स्टीट्यूट ऑफ वैदिक स्टडीज'' के वे संचालक है। इस संस्था में योग, वैदिक ज्योतिष एवं आयुर्वेद की कक्षाएँ चलायी जाती है। साथ-साथ इस संस्था में पत्राचार पाठ्यक्रम भी आयोजित किया जाता है। डा. फाउले का घर एक आचार-विचार सम्पन्न वैदिक हिन्दू का ही निवास है। हिन्दू आध्यात्म, योग, आयुर्वेद आदि विद्याओं के स्पर्श से प्रभावित उनकी जीवन प्रणाली पूरी तरह हिन्दू जीवन प्रणाली में बदल गयी है।

मानसिक दबाव, मनोदौर्बल्य, तामसी माहौल, जीवन की विफलताएँ, परिवार संस्था का दुबलापन आदि से प्रभावित पाश्चिमात्य जगत् में ''अकेलापन'' अपने आपमें एक समस्या बन गयी है। इनसे सामना करने की क्षमता न होने की वजह से बहुतांश लोगों में शारीरिक एवं मानसिक दुर्बलताएँ दिखाई देती है। परिणामत: जवान स्त्री पुरुषों में नशीले पदार्थो का सेवन बढ़ता जा रहा है और उनका जीवन बर्बाद होता जा रहा है। आधुनिक चिकित्सा प्रणाली में इस प्रश्न का निर्णायक जवाब देने की क्षमता नहीं है। न मानसोपचार उपयुक्त सिद्ध हो रहे हैं। मन को अन्तर्मुख करने वाला योग शास्त्र इस स्थिति पर काबू पाने के लिए सबसे अधिक योग्य एवं परिणाम कारक पाया गया है। इससे वृत्ति अंतर्मुखी हो जाती है। जीवन विषयक वृत्ति में सकारात्मक परिवर्तन हो जाता है। योग के नियमों का पालन, शाकाहार का सेवन, ॐकार के उच्चार आदि से व्यक्ति में हिन्दुत्व के प्रति आस्था निर्माण होती है।

हिन्दू विचारधारा आक्रामक नहीं है तथा उसके प्रचार एवं प्रसार हेतु राजसत्ता एवं धर्मसत्ता का संगठन भी नहीं है, फिर भी अपनी मूल उदारता के कारण इस विचार धारा से मानवी मनमें परिवर्तन हुआ है, संक्रमण हुआ है, इसका यह उदाहरण है।

अमेरिका स्थित अन्य अभ्यास केन्द्र

विन्सकान्सिन के विलमा नामक गाँव में महर्षि अरविन्द के विचारों से प्रभावित श्री क्रिन्स्की का ''हैल्थ फुड्स'' वितरण का कारोबार है। इन्होंने ''इन्स्टीट्यूट ऑफ होलिस्टिक एज्यूकेशन'' की स्थापना की है, जहाँ आयुर्वेदीय पाठ्यक्रम चलाया जाता है। इस संस्था के मुख्य सहायक डा. एडवर्ड ताराबिल्डा आयुर्वेद के निष्णात तज्ञ है। उन्होंने सुश्रुत चिकित्सा के अधार पर मर्म चिकित्सा प्रणाली पर एक वीडियो फिल्म बनाई है। वे वैदिक ज्योतिष के भी अच्छे जानकार हैं। सुप्रसिद्ध महर्षि महेश योगी ने योग के साथ-साथ आयुर्वेद के प्रसार पर भी बल देना शुरू कर दिया है। अपने कार्यक्रम के अन्तर्गत उन्होंने अमेरिका और ब्राजील में आयुर्वेद चिकित्सा केन्द्रो की स्थापना की है तथा आयुर्वेद विषयक साहित्य प्रकाशित किया है। इसका सूत्र संचालन डा. दीपक चोपड़ा करते है। उनकी आयुर्वेद विषयक पुस्तकों का विभिन्न यूरोपीय भाषाओं में अनुवाद हो चुका है। डा. चोपड़ा स्वयं आधुनिक चिकित्सा प्रणाली के स्नातक है एवं उनकी आयुर्वेद विषयक पुस्तकें अमेरिका में बहुचर्चित है।

आयुर्वेद एवं योग के कुछ अन्य केन्द्र

आस्ट्रेलिया के ॲडलेड शहर में प्राध्यापक ज्यूनियस एवं डा. कृष्ण कुमार ने ''आस्ट्रेलियन स्कूल ऑफ आयुर्वेद'' की स्थापना की है। स्वीटजरलैण्ड के बाजल शहर में स्थापित ''अष्टांगयोग अकादमी'' योग एवं आयुर्वेद की कक्षाएँ चलाती है। गत् कई वर्षो से जापान में ''रिसर्च सोसायटी फॉर आयुर्वेद इन जापान'' आयुर्वेद का प्रसार कर रही है। इस संस्था ने गुजरात आयुर्वेद विद्यापीठ के प्रो. शर्मा एवं उनकी पत्नी सौ. हिरोईनामुरा के मार्गदर्शन का पूरा लाभ उठाया है। यह उल्लेखनीय है कि डा. वेन हताई संचालित इस संस्था ने सुश्रुत संहिता का जापानी भाषा में अनुवाद किया है। पेरिस स्थित ''इंडो-फ्रेंच कल्चर सेंटर'' भी आयुर्वेद के प्रचार-प्रसार में जुट गयी है।

योग विद्या में लोगों की रूचि बढ़ने की वजह से योगाभ्यास हेतु भारत में आनेवाले विदेशियों की गणना तो संभव नहीं है किन्तु यह निश्चित है कि भारतीय योग विषयक शिक्षण संस्थाओं में आनेवाले लोगों की संख्या प्रतिदिन बढ़ती जा रही है।

सन् 1992 के नवम्बर में आयोजित एवं श्री दलाई लामा द्वारा उद्घाटित ''फर्स्ट इंटरनेशनल कॉन्फरेंस ऑन होलिस्टिक हेल्थ एण्ड मेडिसन'' को अमेरिका के स्वामी सच्चिदानन्द जी का मार्गदर्शन प्राप्त हुआ था। उस परिषद में ''प्लेनेटरी हर्बालॉजी'' के लेखक डा. माइकल टिएरा सहित योग के एवं आधुनिक चिकित्सा के पाश्चिमात्य विशेषज्ञ एवं विद्वान् उपस्थित थे। योग एवं आयुर्वेद के सम्बन्ध में आधुनिक विज्ञाननिष्ठ चिकित्सा पद्धति के आधार पर विनिमय किया गया। बहुतांश वक्ताओं ने आधुनिक चिकित्सा पद्धति का अधिक्षेप न करते हुए स्वास्थ्य एवं रोग निवारण के सम्बन्ध में योग एवं आयुर्वेद की उपयुक्तता पर बल दिया। आज तक लोगों ने निसर्गोपचार, औषधीय वनस्पति, आहार, योग तथा आयुर्वेद का अध्ययन जिज्ञासा से किया था। किन्तु उसे प्रमाणित विज्ञान के क्षेत्र में मान्यता प्राप्त नहीं हुई थी। योग एवं आयुर्वेद का पुरस्कार करते हुए इस परिषद ने इसे मान्यता प्रदान कर दी।

योग एवं आयुर्वेद के प्राचीन ज्ञान भण्डार का विश्लेषण करते हुए वैज्ञानिक दृष्टि को अधिक स्पष्ट करने वाले चिकित्सकों की नयी पीढ़ी अब आयुर्वेद के विभिन्न पहलुओं का अध्ययन करना चाहती है। डा. रामचन्द्र दत्तात्रय लेले का कार्य इस दृष्टि से सराहनीय है। महाराष्ट्र के औरंगाबाद, नागपुर एवं मुंबई के मेडिकल कालेजों में वरिष्ठ अध्यापक के रूपमें कार्य करनेवाले डा. लेले वर्तमान में मुंबई के जसलोक रूग्णालय के संचालक हैं। इन्हें न्यूक्लियर मेडिसिन के तज्ञ के रूपमें भी पहचाना जाता है। भारतीय विद्याभवन द्वारा प्रकाशित ''आयुर्वेद एण्ड मॉर्डन मेडिसिन'' नामक इनका ग्रन्थ अनुसंधान की श्रेष्ठ मिसाल है। मुंबई

के ही जेष्ठ मेडिकल कालेज के ''फार्माकॉलॉजी'' की अध्यापिका डा. शरदिनी डहाणूकर ने आचार्य वेणी माधव शास्त्री जोशी से आयुर्वेद की शिक्षा प्राप्त की है। आधुनिक वैज्ञानिक निकषों को अपनाते हुए वह आयुर्वेदीय औषधीय वनस्पति एवं चिकित्सा पद्धति के सम्बन्ध में मूलभूत अनुसंधान में कार्यरत है। आधुनिक औषधि विज्ञान के विशेषज्ञ डा. अशोक वैद्य का प्रबन्ध भी इस दृष्टि से उक्त परिपद में सराहा गया है।

भारत की आधुनिक चिकित्सा प्रणाली में हो रहे इस परिवर्तन से यह स्पष्ट होता है कि भविष्य में आयुर्वेद को ही प्रतिष्ठा प्राप्त होगी। आधुनिक विज्ञान निष्ठा से संस्कारित विश्व भर के चिकित्सक, अब एक मंच पर आकर प्रामाणिक दृष्टि से आयुर्वेद की खोज में लगे हुए है। यह हमारे लिए निश्चित ही एक गौरवपूर्ण बात है।00

पृ. 55 का अवशष भाग -

संस्थापन किया जाता है। इस उत्सव को ''पाटोत्सव'' की संज्ञा दी गई है। उसको ''प्रतिष्टा महोत्सव'' भी कहा जाता है।

मकानों, महालयों आदि में विधि-विधान से वास्तुशान्ति सहोमात्मक (यज्ञपूर्वक) होती है जबकि मंदिरों में प्रतिष्ठा कार्य के आरंभ में ही वास्तुशान्ति होती है। वास्तुशान्ति का प्रयोजन तो बहुत स्पष्ट है। खातविधि, शिलान्यास-विधि, निश्चित समग्र भूभाग का उत्खनन-कार्य, मिट्टी आदि की पूरणी और समग्र मंदिर का बाँध काम, इन सब कार्यों में ज्ञाताज्ञात जन्तु हिंसा होती ही है। इस हिंसा के पाप के शमन के लिए वास्तुशान्ति की जाती है। समग्र आस्तिक हिन्दू जाति इस विषय में पूर्णतया समान है और छोटे-बड़े सभी बनाये गये निवासों का उपयोग करने से पूर्व शक्ति अनुसार विधि-पूर्वक वास्तुशान्ति की जाती है।

छोटे-बड़े मन्दिरों के विषय में वास्तुशान्ति करके ही प्रतिष्ठा कार्य होता है, जो एक बड़ा मांगलिक कार्य है।

गर्भगृह, प्रदक्षिणा मार्ग, अन्तराल, सभामण्डप और बनना हो तो नाट्य मण्डप, ये मंदिर के ढके हुए भाग होते है। सोपान श्रेणी के विषय में विकल्प है। जब सोपान श्रेणी ढकी जाती है तब उस पर भी छोटा घूमर बनाया जाता है। बड़े मन्दिरों में सभामण्डप के दोनों ओर इसी प्रकार सोपान श्रेणी बनाई जाती है।

सोमनाथ जैसे प्राचीन मन्दिर-स्थानों के आधार पर यह भी कहा जा सकता है कि मन्दिर के बाहर की समग्र भूमि पत्थरों अथवा ईटों के फरस से मण्डित की जाती थी और अगली सोपान श्रेणी के सामने खुले भाग में प्रवेश करने के लिए प्रतोली द्वार बनाया जाता था। 00

पृ. 47 का अवशेष भाग -

प्रमाण आज भी मिलता है। थाईलैण्ड के महाराज का औपचारिक नाम राम है। वहाँ के सभी राजा राम 1, 2, 3 इत्यादि होते है। यह जानकर बहुत लोगों को आश्चर्य होगा कि रामायण का सर्वप्रथम अन्तर्राष्ट्रीय अधिवेशन इस्लामी देश इण्डोनेशिया में हुआ, न कि प्रभु रामचन्द्र की मातृभूमि में।

धर्म की विशेषता है नित्य नवीनता। रमणीयता की परिभाषा है ''प्रतिक्षणं यन्नवतामुपैति तदेवरूपं रमणीयताया:, क्षण - क्षण नवीनता धारण करना ही सुन्दरता का स्वभाव है।'' धर्म भी रमणीयता जैसा है। वह नित्य नवीन है। मानव के विकृत स्वभाव के कारण जब धर्म आडम्बर बन जाता है तब उसे सही पटरी पर लाने के लिए महान् विभूतियों का अवतार हुआ करता है। भगवान बुद्ध उस मालिका में सर्वाधुनिक है। त्रेता में जो भगवान रामने किया, द्वापर में श्रीकृष्ण ने किया, वही दिव्य कार्य भगवान बुद्धने आधुनिक युगमें किया। इसलिए हम सानंद कह सकते है- He Came to fulfil' not to destroy - वे धर्मभ्राजक थे, धर्मनाशक नहीं।

दुर्भाग्य की बात है कि स्वतंत्रता प्राप्ति के बाद भारत के नेताओं ने इस दिशा में सोचा ही नहीं। राजनीति में रमकर उन्होंने इस विशाल आर्य धर्म की ओर अपराध पूर्ण उदासीनता और उपेक्षा प्रकट की। ऐतिहासिक प्राचीन स्वर्णसूत्र जो हमारे पास रहा एक पीढ़ी से दूसरी पीढ़ी के पास अटूट, अनुस्यूत आता रहा। उसे छोड़कर हम अत्यन्त हल्के राजनैतिक तिनके को पकड़ कर विश्व बन्धुता की बातें करने लगे है। धरातल छोड़कर हम शून्य में उड़ने लगे है। परन्तु सब कुछ खत्म नहीं हुआ है। आशा की किरणें अब भी दिखाई दे रही है। पूर्वी एशिया के धर्माचार्यो का गण चिरन्तन मूल्यों की पुन: प्राप्ति के लिए कार्यरत है। इस समय एक गीत का पद याद आता है :-

ऊपर हिम से ढँकी खड़ी है वे पर्वत मालाएँ
सुलग रही है भीतर भीतर प्रलयंकर ज्वालाएँ
उन लपटों में दिख रहा है आर्य धर्म उत्थान।।

(श्री रंगा हरि जी ''राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघ'' भारत के अखिल भारतीय बौद्धिक प्रमुख है और दो बार आपका म्यॉमा मे प्रवास हो चुका है।)00

अनमोल-वचन :- सम्पत्ति से आज तक कोई सुखी नही बना। लेकिन अपने कर्तव्य को पूर्ण करने व संचित धनराशि को दान में देने के बाद जो शान्ति व सात्विक सुख की अनुभूति होती है, वह अद्वितीय है।

:- हमे समाज संगठन रूपी गोवर्धन पुन: उठाना है। हम अपने-अपने पुरुषार्थ की अंगुलियाँ समाज रूपी गोवर्धन को उठाने में लगावें, परमात्मा की अँगुली भी इसमें अपने आप लग जावेगी।

म्याँमावासियों की राष्ट्रीय भावना

– राम प्रकाश धीर

कुछ ही वर्ष पूर्व की बात है। उस समय मै भारत में था। एकदिन एक सज्जन मिलने के लिए आये, जो कुछ दिन पूर्व ही ब्रह्मदेश का भ्रमण कर भारत पहुँचे थे। वार्तालाप के समय उन्होंने कहा – '' अन्य कुछ देशों के समान ब्रह्मदेश पर भी अंग्रेजों ने शासन किया था किन्तु वहाँ के लोगों की वेशभूषा देखने के पश्चात् ऐसा नहीं लगा कि उनपर किसी प्रकार का पश्चिमी प्रभाव पड़ा हो। सैनिक, पुलिस वर्ग को छोड़करबड़े,से बड़े सरकारी अधिकारी भी अपने राष्ट्रीय वेश में ही पाये गये।

वास्तव में केवल वेशभूषा ही नहीं यहाँ के बन्धुओं को अपनी भाषा, सभ्यता, संस्कृति व इतिहास के प्रति भी पूर्ण लगाव व गौरव है। राष्ट्रीयता की भावना व्यक्तिगत्, पारिवारिक व इनके सामाजिक जीवन के रग – रग में अनुभव करने को मिलता है।

इस राष्ट्रीयता की भावना का मूलस्रोत बाल्यावस्था की शिक्षा- दीक्षा व बचपन में बौद्धमठों में प्राप्त हुए संस्कार ही कहे जा सकते हैं। म्याँमादेश बौद्धधर्म प्रधान देश है। बचपन में प्राय: सभी चाहे ग्रामवासी हो या नगरवासी, ''शिंब्यू'' (दीक्षा जिसे हम उपनयन संस्कार की संज्ञा दे सकते हैं) संस्कार के लिए बौद्धमठों में श्रमण के रूपमें प्रवेश करना ही होता है। उन गृहों में प्राथमिक शिक्षा की व्यवस्था है। भाषा के साथ धर्म, संस्कृति का ज्ञान भी मिलता है – मठ के प्रमुख भिक्षु समाज के सहयोग से शिक्षा का संचालन करते है। केवल भिक्षु वेश में ही नहीं साधारण वेशभूषा में भी विद्यार्थी प्रवेश पा सकते हैं। राष्ट्रीयता का बीज वहीं पर बोया जाता है। यह बाल्यावस्था के दृढ़ संस्कार सहज रूपसे शुद्ध वातावरण में प्राप्त होते हैं और उनका फल आगे चलकर जीवन में प्रकट होता हुआ दिखाई देता है।

म्याँमा में बौद्धधर्म का प्रवेश सम्राट् अशोक के काल में ही हो गया था। सोण और उत्तर नामके दो धर्मदूतों का तठोन् (सुधम्म नाम के) नगर जो अब भी है, में प्रथम पदार्पण हुआ। यह दक्षिण म्याँमा तक ही सीमित रहा। बर्मी भाषा में ''सुवण्ण – भूमि तठों प्यी'' का वर्णन आता है अर्थात् ''तठोन्'' के क्षेत्र को स्वर्णभूमि के रूपमें ही मान्यता प्राप्त है। किन्तु ग्यारहवी सदी में, राजा अनौरठा (राजा अनिरूद्ध) के शासन कालमें पगान् (राजधानी मध्य म्याँमा) बाद में अन्य समस्त क्षेत्रों में फैलने का इतिहास प्राप्त है, तबसे जितने भी राजाओं ने शासन किया, उन्होंने बौद्धधर्म को विशेष स्थान दिया, हजारों बौद्धमठों की स्थापना की तथा लाखों की संख्या में बौद्ध मन्दिरों (बौद्ध पगोड़ाओं) का निर्माण किया। आज कहीं भी दृष्टि चली जाय वहाँ कोई – न – कोई चैत्य अवश्य दिखाई देता है। इसी कारण अंग्रेजों ने इसे "The Land of Pagodas" अर्थात् मन्दिरों की भूमि कह कर वर्णित किया है। यह देश स्वर्णभूमि के रूपमें प्रसिद्ध है। स्वाभाविक ही इस स्वर्णभूमि में रहने वाले समाज ने अपने श्रेष्ठ धर्म व संस्कृति – सभ्यता के कारण आज भी, चाहे व्यक्तिगत् जीवन हो, पारिवारिक जीवन हो या सामाजिक हर जगह उस आदर्श को संजोये रखा है। यह अनुभव व्यावहारिक रूपमें होता रहता है।

बौद्ध संस्कृति, जो एक प्रकार से भारतीय संस्कृति ही कही जायेगी, के प्रवेश पूर्व म्याँमा के इतिहास से ज्ञात होता है कि यहाँ भारतीय राजाओं का भी शासन रहा है। बर्मी इतिहास के आधार पर एक कहावत है कि **''म्याँमा असा टगाँव गा''** अर्थात् म्याँमा का आरंभ 'टगाँव' नामक नगर से तथा टगाँव नगर का आरंभ भारत से हुआ। भारत के राजाधिराज ने प्रथम बार टगाँव नगर (उत्तरी बर्मा में इरावदी के तटपर स्थित) में शासन किया था। इसी प्रकार दक्षिण म्याँमा में श्रीक्षेत्र नाम से प्रसिद्ध (वर्तमान प्रोम या प्यी) राजधानी में (31) हिन्दूवंशीय राजाओं ने शासन किया था, अर्थात् म्याँमा में बौद्धधर्म से पूर्व हिन्दू संस्कृति व परम्पराओं का भी प्रभाव रहा है। इस प्रकार से म्याँमा की संस्कृति में हिन्दू व बौद्ध, मिश्रित संस्कृति या दूसरे शब्दों में भारतीय संस्कृति का प्रभाव आज भी अनुभव किया जा सकता है।

गत् कुछ वर्ष पूर्व म्याँमा में भारतीय राजदूत श्री जी. पार्थसारथी जी ने भेंट – वार्ता के समय यहाँ पर कुछ स्थानों के अपने भ्रमण के विषय में, विशेषकर 'पगान् और प्रोम' जैसी प्राचीन राजधानियों का उल्लेख करते हुए बताया कि इन स्थानों पर अभी तक प्राचीन भारतीय संस्कृति का अच्छा प्रभाव है, ऐसा अनुभव होता है। इन स्थानों का विधिवत् अध्ययन – अनुसंधान करने की आवश्यकता है।

वास्तव मे म्याँमादेश के इतिहास के अध्ययन के सम्बन्ध में बहुत अधिक जानकारी हिन्दी व अंग्रेजी भाषा की पुस्तकों से पूरी तरह से नहीं मिल पाती है, अपितु इस देश के इतिहास के सम्बन्ध में बर्मी भाषा में लिखित अनेक ग्रन्थ

उपलब्ध है, जिनका अध्ययन उपयोगी रहेगा।

इसी संदर्भ में एक प्रसंग स्मरण हो रहा है। सन् 1975 - 76 की बात है - यॉंगों 37 वीं गली स्थित संघ कार्यालय में म्यॉंमादेश के कुछ मूर्धन्य विद्वानों (जिनमें बर्मी, पालि, संस्कृत, हिन्दी के ज्ञाता) की एक अनौपचारिक बैठक सायंकाल आयोजित की गयी थी। उनमें से प्राय: सभी लोग 55 - 60 वर्ष की आयु पार कर चुके थे। सबसे वृद्ध थे त्तकालीन संस्कृति विभाग के सचिव 'तीरी प्याछी' ऊ ताम्या। उन्होंने कहा, **''हम सब जो आज यहाँ पर एकत्रित हुए हैं, प्राय: सभी पालि व संस्कृत भाषा के विद्वान् हैं और हमारी शिक्षा - दीक्षा भी भारत में हुई है। हमें गौरव है कि भारत से हमें श्रेष्ठ संस्कृति विरासत में मिली है। हम शारीरिक दृष्टि से बर्मी भले ही हैं परन्तु हमारा मन, हमारी बुद्धि या जो कुछ भी ज्ञान हमें प्राप्त हुआ है, यह सब हमें भारत से ही मिला है। हम भारत के ऋणि हैं। इस जीवन के संध्याकाल में हमें उस ऋण को चुकाना चाहिए।''** इस अनौपचारिक बैठक में उपस्थित सभी लोग लेखक थे। माण्डले विश्वविद्यालय के प्राध्यापक ऊ सान् ठुन, यॉंगों के ऊ ताम्या, ऊ माघा, ऊ तॉं जें, ऊ तूखा, भन्ते ऊ शीलसार एवं ऊ पारगू तथा भारतीयों में श्री बाबूलाल जी गोयन्का, श्री अनिरूद्ध यादव एवं मै स्वयं। विचार मंथन के बाद यह निर्णय लिया गया कि संघ के अन्तर्गत एक समिति का गठन हो और संयोग से इसी बैठक में 'बर्मा - भारत संस्कृति परिपद' गठित कर दी गयी।

बर्मी लिपि, भाषा, साहित्य, नाट्य साहित्य, संस्कृति, दर्शन, कला, संगीत - वाद्य, ज्योतिष शास्त्र, खगोल विज्ञान, आयुर्विज्ञान, विधि आदि 15 विषयों को सम्बन्धित 15 विद्वानों को सौपा जाय और एक अच्छी पुस्तिका का प्रकाशन हो। 'तीरी प्याछी' ऊ ताम्या (प्रधान), ऊ माघा (मन्त्री), और मुझे संयोजक मनोनीत कर कार्यारम्भ किया गया। निर्धारित समयानुसार आलेख वाचन के तीन कार्यक्रम भी सफलता पूर्वक सम्पन्न हो चुके थे। किन्तु किन्हीं कारणों से वह पुस्तक प्रकाशन का कार्य पूर्ण नहीं हो सका। अब तो उनमें से ऊ ताम्या, ऊ तॉं जें, ऊ माघा, ऊ सान् ठुन, ऊ शीलसार हमसे सदा के लिए विदा ले चुके हैं।

यहाँ पर इस प्रसंग का वर्णन इसलिए किया गया है कि यहाँ के विद्वानों का भावनात्मक तादात्म्य हमारे साथ कितना है। यह सब यहाँ के श्रेष्ठ सांस्कृतिक परम्पराओं के कारण, जो इन्हें बाल्यावस्था में ही प्राप्त हुई थी, उसी का परिणाम समझना चाहिए।

अंग्रेजों ने म्यॉंमा पर 100 वर्षों तक शासन किया था। स्थानीय लोगों के मन को जीतने के लिए अंग्रेजों ने सेंट पीटर, सेंट जॉन, सेंट मेरी, सेंट पॉल आदि नामसे विद्यालय एवं अस्पताल आदि प्रारंभ किये थे। इसी प्रकार से सड़कों व मार्गों के नाम भी डलहौजी, फेंजर, थॉमसन आदि रखे थे। जब देश स्वतंत्र हुआ, उस समय देश के नेताओं ने इन समस्त विदेशी चिह्नों को हटाकर अपने देश के महापुरुषों के नाम से प्रचलित किया। जो राजाओं के महल थे, जिन्हें अंग्रेजों ने जेल का रूप दे रखा था, उन्हें बदलकर प्राचीन गौरव को पुन: प्रस्थापित किया गया।

इस कारण, आज अगर हम म्यॉंमा का भ्रमण करते है तो प्राय: हमें बर्मी भाषा में ही सबकुछ लिखा हुआ मिलेगा। वेशभूषा के अतिरिक्त सरकार का यह पयाम है कि सांस्कृतिक आधार पर राष्ट्रीयता की भावना जागृत हो तथा प्रत्येक व्यक्ति स्वधर्म, स्वसंस्कृति, स्वदेशी को अपनाकर गौरव अनुभव करे।00

पृ. 64 का अवशेष भाग -

दूर निकाल दिया। देशमें हीनयान थेरवाद बौद्धधर्म की स्थापना की। साधु भिक्षुओं के लिए मठों, विद्याधामों और जनसमुदायों के लिए स्थान - स्थान पर पगोडाओं का (बौद्ध मन्दिरों का) निर्माण करवाया। राज्य और राजा ही धर्म का रक्षक है, ऐसी प्रणाली स्थापित की जो आगे भी चलती रही और आज भी म्यॉंमा का राजधर्म बौद्ध है।

(श्री प्रफुल्लाल मेहता 'सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ' के प्रारंभिक कार्यकर्ताओं मे से है)00

अनमोल-वचन

:- आपका अपने पर विश्वास, भगवान पर विश्वास और सात्विक पुरुषार्थ पर बल, इन तीनों के संयोग से ही कार्य सिद्धि संभव है। कठिन से कठिन विपत्ति आ जाने पर भी धैर्य का त्याग नहीं करना चाहिए।

:- संसार में दो प्रकार के जीवन जीने वाले लोग होते हैं। एक श्रद्धावाद के जीवन में तथा दूसरा उपयोगितावाद के संसार में। पहला परमात्मा से मिलाने वाला है तो दूसरा सांसारिक बन्धन की ओर ले जानेवाला है।

:- यह संसार क्षणिक है। इसके भोग भी क्षण-भंगुर हैं। जो दूसरों के लिए जीते हैं, वे ही वास्तव में जीवित हैं, अन्य तो चलती फिरती लाशें है। - स्वामी विवेकानंद

:- हिन्दू जाति का सुख ही मेरा और मेरे कुटुम्ब का सुख है। हिन्दू जाति पर आनेवाली विपत्ति हम सभी के लिए महासंकट है और हिन्दू जाति का अपमान हम सभी का अपमान है। ऐसी आत्मीयता की वृत्ति हिन्दू-मात्र के रोम रोम में व्याप्त होनी चाहिए, यही समाज-धर्म का मूल मन्त्र है। -डॉ. हेडगेवार

मन्दिर निर्माण की ऐतिहासिकता एवं शास्त्रीय विधि

– केशवराम शास्त्री

हिन्दूधर्म में पूजन की प्रक्रिया, पूजन की विधि और पूजा स्थान की परम्परा अत्यन्त प्राचीन कालसे ही चली आ रही है। विश्व के अधिकांश देशों में जिस समय मानव पेड़ों पर रहकर पशुवत् जीवन यापन कर रहा था उस समय भी भारत उपखण्ड में संस्कृति और सभ्यता अपनी सर्वोत्तम स्थिति तक पहुँच चुकी थी।

प्राचीनतम उल्लेख

भारतीय उपखण्ड में देवस्थानों की रचना कबसे प्रारंभ हुई यह जानने के लिए हमें प्राचीन ग्रन्थों का आलोकन करना होगा। इस दृष्टि से जब हम भारतीय संस्कृति के सर्वाधिक प्राचीन ग्रन्थ ऋग्वेद को देखते हैं तो पाते हैं कि उसके सूत्र 4-24-10 एवं 4-28-6 में मूर्तियों का उल्लेख किया गया है। यही नहीं, अथर्ववेद के सूत्र 4-21-6 आदि में भी मूर्ति पूजा का उल्लेख हुआ है। ब्राह्मण ग्रन्थों में सूर्य पूजा से सम्बन्धित यज्ञीय विधि में चक्र एवं सुवर्ण के टुकड़े को सूर्य के प्रतीक के रूपमें, पूजा के लिए प्रतीक प्रयुक्त करने का विधान सुलभ है। श्रौत - सूत्रों में प्रतिमा पूजन का उल्लेख स्पष्ट रूपमें किया गया है। शांखायन गृह्यसूत्र में ''देवकुल'' का प्रयोग मन्दिर के लिए ही हुआ है। इस संदर्भ में यह भी उल्लेखनीय है कि इलाहाबाद विश्वविद्यालय के प्रो. गोवर्धन दास शर्मा ने नागौर नामक स्थान में किये गये पुरातत्वीय उत्खनन के बल पर मूर्ति पूजा एवं मन्दिर परम्परा को ईस्वी सन् 7000 से 8000 वर्ष पूर्व से ही प्रचलित बताया गया है। इस मत पर टिप्पणी देते हुए ख्यातनाम पुरातत्वविद् डा. हंसमुख साकलिया ने कहा था कि प्रागैतिहासिक काल के मानवों ने एक स्थल पर त्रिकोणाकार लाल पत्थर रखा था। यही मन्दिर का प्रारंभिक स्वरूप था। इससे सिद्ध होता है कि ईसा पूर्व काल में बौद्धों और ग्रीक्रों के स्थापत्यों के पहले ही भारतीय उपखण्ड में प्रसार के पहले ही यहाँ मन्दिर परम्परा विद्यमान थी।

मन्दिर का इतिहास

ऐतिहासिक दृष्टि से एक समय ऐसा था जब यहाँ देवकुल या मन्दिर काष्ठ के बनते थे। काष्ठ के मन्दिरों की बात हमारे लिए नई नहीं है। नेपाल की राजधानी में भगवान पशुपति नाथ का मन्दिर काष्ठ मन्दिर ही है। यह शब्द ही आगे जाकर काठमाण्डु का नगर वाचक शब्द बना। विदिशा के पास प्राप्त ईसा पूर्व दूसरी शताब्दी के गरुड़ स्तम्भ पर उत्कीर्ण लेख में श्री वासुदेव मन्दिर का उल्लेख मिलता है। इससे भी पूर्व अष्टाध्यायी संस्कृत - व्याकरण के रचयिता महर्षि पाणिनि ने इस्वी पूर्व पाँचवीं शताब्दी के करीब वासुदेव पूजा का सूत्रों में उल्लेख किया है। महाभारत के आदिपर्व (210-1,2 सुभद्राहरण-प्रसंग के आरंभ के श्लोक) में ''पुश्यानि आयतनानि'' और ''तीर्थानि आयतनानि'' इस प्रकार का निर्देश नि:संदेह कम-से-कम ईस्वी पूर्व 1000 वर्ष प्राचीन है।''आयतन'' का अर्थ मन्दिर ही है।

यह स्पष्ट है कि ''देवकुल'' और ''आयतन'' दोनों मन्दिर वाचक शब्द ही है। वास्तव में कम से कम 1000 वर्ष ई. पू. स्थापित ''पाँचरात्र सम्प्रदाय'', ''सात्वत सम्प्रदाय'' अथवा ''भागवत् मार्ग'' का आरंभ भी इतना ही प्राचीन है। इस सम्प्रदाय ने विष्णु नारायण एवं उनके अवतारों की अर्चना - पद्धति का विस्तार किया। मूर्तियाँ और इनके 'प्रासाद' भी इसी कारण अस्तित्व में आने लगे थे। भागवत् मार्ग के प्रभाव के कारण अनेकानेक संहिताएँ (250 से भी ज्यादा) अस्तित्व में आईं। ''जयाख्यसंहिता'' भी ऐसी ही एक संहिता है, जिसमें प्रासाद - विधान एवं मूर्ति विधान का विस्तार से वर्णन किया गया है। इस संहिता का काल ईस्वी सन् की चौथी शताब्दी के आस-पास माना जाता है।

तात्पर्य यह है कि ''देवकुल'' ''आयतन'' ''मन्दिर'' ''प्रासाद'' इन चारों शब्दों का प्रयोग हमारे यहाँ एक ही अर्थ में होता था। यह संभव है कि ''प्रासाद'' से बड़े मन्दिर का भाव स्पष्ट होता हो। ईस्वीसन् की 12 वीं शताब्दी में प्रभासपाटण (सौराष्ट्र) के प्रसिद्ध सोमनाथ मन्दिर को स्थापत्य की दृष्टि से ''मेरुप्रासाद'' की संज्ञा दी जा चुकी थी। विष्णु - नारायण एवं उनके विभिन्न अवतारों के मन्दिर संपूर्ण देश में जगह जगह बने हुए थे। उनमें से अनेक पुराने पूज्य मन्दिर आज भी सुलभ हैं। लेकिन अनेक अब टूट-फूट भी चुके हैं। जिनके खण्डहर अनेक स्थानों पर देखने को मिल जाते हैं। चतुर्भुज विष्णु-नारायण के

मन्दिरों के स्तम्भों पर उत्कीर्ण दशावतारों के शिल्प तथा शिलापट्ट भी सुलभ है। दशावतारों में भगवान श्रीराम एवं श्रीकृष्ण की अर्चना विशेष रूपसे भारतीय उपखण्ड में होती आई है। अयोध्या में श्रीराम जन्मस्थान और मथुरा में श्रीकृष्ण जन्मस्थान पर प्राचीन समय में भागवत मार्ग की परिपाटी से निर्मित मन्दिर -प्रासाद ही थे।

रचनाविधान

''जयाख्यसंहिता'' के 20 वें पटल में श्लोक संख्या 96 से 130 तक ''प्रासादपीठ'' ''प्रासादभेद'' ''प्रासादपीठ रचनाविधान'' ''प्रासादपीठ'' ''प्रासादजंघा'' ''जंघो र्ध्वरचना'' ''अमलसार पर चक्रविधान'' ''प्रासादद्वार विधान'' और ''द्वाराग्रेमंडप विधान'' इन शीर्षकों से समग्र प्रासाद की रचना बताई गयी है। श्लोक संख्या 131 से आगे ''प्रतिष्ठाकाल'' आदि बताये गये है। प्रतिष्ठाकाल के विषय में कहा है कि -

शुक्ल पक्षतिथौ श्रेष्ठे सुशुभे च महाग्रहे।
रचनानुकूले च नक्षत्रे शुद्ध लग्ने स्थिरे तथा।
आषाढ़े कार्तिके चैत्रे यत्र-तत्र स्थिते रवौ।।

(पटल 20 श्लोक 131-132)

अर्थात् मन्दिर प्रतिष्ठा के लिए चैत्र, आषाढ़ और कार्तिक मास के शुक्लपक्ष की तिथियाँ उचित है।

मन्दिर निर्माण की शिल्पशैली

भारतीय उपखण्ड में बौद्ध चैत्योंगृहों के रूपमें गुहा मन्दिरों के अस्तित्व का ज्ञान ई. पू. तीसरी शताब्दी से होता है। बादमें ब्राह्मणों ने भूमि पर इन गुहा मन्दिरों के ढंगके ईटों एवं पत्थरों के मन्दिर भी स्वतन्त्र रूपसे बनवाने शुरू किये। ऐसे मन्दिरों में मौर्यकालीन ईटों के मन्दिर (ई.पू. 250 से ई.सन् 300 तक के), गुप्तकालीन मन्दिर (ई. स. 400 से 600 तक के) एवं अनुगुप्तकालीन ईटों के मन्दिर (ई. स. 600 से 700) उल्लेखनीय है। पत्थरों से बने हुए मन्दिरों के दर्शन सौराष्ट्र सहित गुजरात में ईसा की 5 वीं शताब्दी से होते है। पश्चिम सौराष्ट्र में सबसे पुराना मन्दिर बरतू नदी के उत्तरी तटपर बना हुआ नानी (छोरी) गोप का सूर्य मन्दिर है जिसमें बड़ी पीठिका पर बने गर्भगृह के अतिरिक्त मन्दिर का सारा हिस्सा नष्ट हो गया है। इसमें आज कोई मूर्ति नही है किन्तु पीठिकातल के विस्तार से पता चलता है कि यह मंदिर गर्भगृह, प्रदक्षिणामार्ग, सभामण्डप और नृत्य मण्डप से मण्डित था। नृत्य मंडप के पूर्व में सोपान श्रेणी है।

पत्थरों के मन्दिरों का विकास भारतीय उपखण्ड में अनेक स्थानों पर चालू रहा और आज भी चालू है। इन मंदिनरों की दो प्रकार की शैलियाँ अस्तित्व में आई है- एक ''द्रविड़'' और दूसरी ''नागर''। दक्षिण के मंदिर द्रविड़ शैली के है और बाकी नागर शैली के। इनके अन्तर का ज्ञान शिखरों की शैली देखने से होता है। श्रीराम जन्मभूमि का प्राचीन मन्दिर नागर शैली का ही था, इसमें कोई संदेह नहीं है, क्योंकि देश के उत्तर पूर्व एवं पश्चिम के सभी मंदिर चाहे खण्डहर के रूपमें हों या सलामत हों, सभी नागर शैली के अनुभूत प्रतीत होते है। श्रीराम जन्मभूमि का नया मंदिर भी नागर शैली का निर्धारित किया गया है।

मन्दिर निर्माण की शास्त्रीय विधि

जहाँ तक मन्दिर विधान का प्रश्न है उसमें सबसे प्रथम कार्य भूमि पूजन का होता है। निश्चित भूभाग के ईशान अथवा अग्निकोण पर नक्षत्र एवं राशि की दृष्टि से शुभमुहूर्त्त में गड्ढा खोदा जाता है और निश्चित मुहूर्त्त में सर्वप्रथम कलशपूजन और गणेश पूजन करके भूमिपूजन करवाया जाता है। पूजन के पश्चात् मन्त्रोच्चारण के बीच शिलान्यास अथवा इष्टिकान्यास चार पत्थरों या ईटों से किया जाता है, जिसमें पंचरत्न, पंचधातु, प्राय: रौप्य मुद्रा आदि रखकर पत्थरों या ईटों से ढका जाता है। बादमें पूरा गड्ढा भर जाय इतना पानी भरा जाता है और फिर मिट्टी से ढका दिया जाता है।

बाद में सारे भूभाग की नींव खोदी जाती है। सामान्यत: मकानों में तो जहाँ-जहाँ दीवारें होती हैं वहीं-वहीं नींव खोदी जाती है, किन्तु मन्दिरों और नाट्य गृहों के संदर्भ में निश्चित समग्र भूभाग, नीचे सख्त जमीन आ जाने तक खोदा जाता है। इसका कारण यह है कि जमीन में कहीं भी कोई अपवित्र पदार्थ हड्डियां आदि हों तो निकाल दी जाएँ। बादमें दीवारों का एवं जहाँ-जहाँ स्तम्भ आते है वहाँ स्तम्भों का कार्य शुरू होता है और दीवारों के बीच के भाग में नई मिट्टी या रेती-रोड़े आदि पीठिका के ऊपर के तल तक डाले जाते हैं। उस समय गर्भगृह का द्वार यदि लकड़ी का बनाना हो तो अच्छे मुहूर्त्त में द्वार-चौखट मन्त्रोच्चार पूर्वक रखी जाती है एवं जहाँ-जहाँ स्तम्भ आते है वहाँ स्तम्भों का काम गर्भ गृह के शिखर तक जाता है और उस पर अमल सारक रखा जाता है। सभी मण्डप और नाट्य मण्डप पर घूमर लगाये जाते है। उनमें भी छोटे अमलसारक आते है। इन पर तो तुरन्त कलश लगाये जाते है, किन्तु शिखर के अमलसारक पर कलश लगाने से पूर्व यदि शिवालय हो तो ऊपर से शिवलिंग दाखिल करके ब्रह्मशिला पर तैयार की गयी जलाधरी के बीच उसे स्थापित किया जाता है और बादमें अमलसारक में कलश आरोपित किया जाता है। जबकि अन्य देवी-देवताओं के मंदिरों में तो गर्भगृह के द्वार से मूर्तियाँ ले जायी जाकर पधराई जाती हैं। मंदिर में षोडशोपचार पूजन आदि मांत्रिक विधि के बाद मूर्ति में प्राण-प्रतिष्ठा विधि पूर्वक की जाती है और सामने वाली दीवार के आगे बनाई गयी पीठिका पर मूर्ति का मांत्रिक विधि से

अवशेष भाग पृ. (51) पर

साझी संस्कृति का देश म्याँमा

– लक्षमण कृ. भिडे

अभी कुछ दिनों पूर्व वर्ल्ड बुद्धिप्ट कल्चरल कॉन्फरेंस की बैठक में जाने का अवसर मिला। आज विश्व में बौद्धमतावलम्बी पूर्वेशिया के अधिकांश देशों में भारी संख्या में है। एक सर्वमान्य, सर्वग्राही तत्वज्ञान के नाते संसार में उसका बड़ा महत्वपूर्ण स्थान है।अपने आपमें वह एक तात्त्विक-आध्यात्मिक शक्ति भी है। भगवान बुद्ध का जन्मस्थान लुम्बिनी नेपाल में व उनका बोधस्थल (बोधगया), प्रथम धर्मोपदेश स्थल सारनाथ (काशी) एवं महापरि- निर्वाण स्थल कुशीनगर (कास्या) भारत मे हैं। उनकी प्रचार स्थली बोधगया-राजगृह व नालंदा रही है। वैशाली में उनके तत्त्वज्ञान के आधार पर गणतंत्र का सफल प्रयोग हुआ। ये सभी स्थल सौभाग्य से भारत में ही हैं। श्रीलंका, जो आज स्वतंत्र अस्तित्व रखता है, उन दिनों भारत का ही अंग था व भारत ने ही बौद्धधर्म का प्रचार करने के लिए राजकुमारी संघमित्रा व राजकुमार महेन्द्र को वहाँ भेजा था। उस श्रेष्ठ तत्त्वज्ञान को जीवित रखकर प्रभावी रूपसे प्रचारित करने का लोकोपकारी कार्य करना उसी का दायित्व बन जाता है।

परंतु आज बौद्धमतावलम्बी समाज भारत के बाहर ही अधिक मात्रा में है। जापान, चीन, ताईवान, लाओस, कोरिया, थाईलैण्ड, हाँगकाँग, कम्बोडिया, वियतनाम, इण्डोनेशिया व म्याँमा (ब्रह्मदेश) ये सभी बौद्धमतावलम्बी देश माने जाते हैं। उसमें से थाईलैण्ड व म्यांमादेश के बौद्ध विहार अन्य मतानुयायियों के धर्मस्थलों की तुलनात्मक दृष्टि से अक्षुण्ण व शुद्ध पाए जाते हैं। यद्यपि हीनयान, वज्रयान, महायान आदि अनेक मत-मतान्तर पाये जाते हैं तथापि म्याँमा जिसका नाम ब्रह्मदेश था, बुद्ध के ''ॐ मणिपद्मे हुँ'' मंत्र का पारिभाषिक शब्द है व थाईलैण्ड का अर्थ स्थायीभूमि यानी आधारभूमि है। इनका यह विशेष मत है कि इनमें बौद्धमत अपने शुद्ध स्वरूप में व्यवहृत है, प्रचारित-प्रसारित है। अत: उनका भी यह कर्तव्य हो जाता है कि वे बौद्धमत को शक्तिशाली बनाकर विश्व का उपकार करें। इस दृष्टि से इसको ध्यान में रखकर कि एक दिन इस अर्थप्रधान पाशविक युग में इसकी नितान्त आवश्यकता महसूस होगी। हिन्दू धर्म की आध्यात्मिक शक्ति व बौद्धधर्म की प्रगत्यता का जोड़ बैठाकर भारतीय विचारक एक प्रचण्ड सात्विक शक्ति का निर्माण करने में प्रयत्नशील रहे है जिससे समय आनेपर विश्व को उस शक्ति का सहारा दिलाया जा सके।

1947 में भारत स्वतंत्र होने के पश्चात् हिन्दू महासभा के एक ज्येष्ठ पदाधिकारी के नाते स्वातंत्र्य सेनानी, धुरंधर विद्वान् व शिक्षा शास्त्री, संसद्पटु, दूरदर्शी मनीपि डॉ. श्यामप्रसाद मुखर्जी ने इस आवश्यकता को अनुभव किया। विश्व में हिन्दू अर्थात् सनातन व बौद्धमत, जिसे भगवान बुद्ध ने भी सनातन मत ही कहा है, के मतावलम्बियों की एक अजेय विश्व-विजयी प्रचण्ड शक्ति खड़ी कर, विश्व की एकता व विश्व मांगल्य की सांस्कृतिक सृष्टि निर्माण करने के लिए ''महाबोधि सोसायटी'' की स्थापना की। भारत के महामना मालवीय जी, स्व. जगजीवन राम उनसे सहमत थे। ब्रह्मदेश, श्रीलंका व नेपाल में इसकी शाखाएँ व सदस्य हो गये थे। ब्रह्मदेश में सर्वोच्च न्यायालय के तत्कालीन प्रधान न्यायाधीश माननीय श्री ऊ छान् ठुन, जिनका उनके भारत भ्रमण में ऊ शांतनू कहकर परिचय कराया गया था, उसमें सहभागी हुए थे। काश्मीर आन्दोलन में 1952 में डॉ. श्यामाप्रसाद मुखर्जी का दु:खद बलिदान होने पर इसकी धुरी महामना ऊ छान् ठुन ने ही सम्हाली। परंतु परिस्थितिवश महाबोधि सोसाइटी का संचालन हो नहीं पाया व एक प्रकार से यह कार्य बन्द हो गया।

इस बीच गत् 40 वर्षों में भारत में ही नहीं, संपूर्ण विश्व में स्थिति तेजी से बदलती गयी है। आर्थिक जगत् में तथा विज्ञान जगत् में भी अकल्पनीय स्थिति रही है। सभी का रूख अपने ऋषि-मुनियों व विचारकों द्वारा दी गई दूरदर्शी व्यवस्था पुन: स्वीकार करने की ओर है।

म्याँमा भी इससे अछूता नहीं है। वहाँ भी परिवर्तन हुए है व हो रहे है। छोटा देश होने पर भी वहाँ के शासकों ने, जिन्हें जनता का भी सहयोग प्राप्त होता जा रहा है, अत्यन्त दक्षता से अपनी अस्मिता को बचाये रखने में सफलता पायी है। बाहरी तत्वों से व उनके आक्रमणों से यह देश अभी तक बचा हुआ है।

म्याँमा (ब्रह्मदेश) सरकार की बौद्धमत के प्रति निष्ठा निर्विवाद रूपसे स्पष्ट है। वहाँ के पगोडाओं का परम्परागत रख रखाव व समाज संस्कार और राष्ट्रनिष्ठा जागृति में उनका पूर्ण उपयोग, समाज की राष्ट्रीय भावना बनाए रखने में बहुत सहायक है। सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ के संचालन में प्रदर्शित बौद्ध-प्रदर्शनी का आयोजन भी सरकार व बौद्ध-विहारों को अभिप्सित रहता है। इस कारण गत् दशकों

में बौद्ध-प्रदर्शनी का राष्ट्र-निष्ठा निर्माण में बहुत बड़ा योगदान रहा है। इसीलिए याँगों, माण्डले के अतिरिक्त अन्य अनेक स्थानों पर बौद्ध-प्रदर्शनी को भित्ति चित्रित कर पक्का मण्डप-भवन ही बना दिये गये हैं। यह इसी बौद्धमत निष्ठा का द्योतक है।

भारतीय स्वतंत्रता संग्राम की अनेक ऐतिहासिक महत्त्व की यादों को अपने में संजोये म्याँमा की ऐतिहासिक मांडले जेल और आसपास के परिसर को, वहाँ की सरकार ने अपनी सेना की बढ़ती आवश्यकता को देखते हुए, उसे उपलब्ध करवाया है और उसका जीर्णोद्धार कर उसे सजाने संवारने की योजना बनाई है। इसी माण्डले जेल में भारत के प्रथम स्वतंत्रता संग्राम के नायक और अन्तिम मुगल सम्राट् बहादुर शाह जफ़र ने निर्वासन के बाद अपना शेष जीवन बिताया था, इसी जेल में महाराष्ट्र केसरी और स्वतंत्रता संग्राम को एक सुनिश्चित दिशा देनेवाले लोकमान्य बाल गंगाधर तिलक ने ''स्वराज्य मेरा जन्मसिद्ध अधिकार है, इसे मै लेकर रहूँगा'' का तुमुल नाद किया था और इसी स्थान से, स्वतंत्रता संग्राम के अनन्य सेनानायक नेताजी सुभाष चन्द्र बोस ने देशवासियों को आह्वान किया था, ''तुम मुझे खून दो, मै तुम्हें आजादी दूँगा।'' म्याँमा की जनता और सरकार उसे अपनी सेनाओं के लिए प्रेरणा स्थल का रूप दे रही है। यह म्याँमादेश के उदारवादी नीतियों के अनुकूल ही है। इसी ऐतिहासिक स्मारक और परिसर में अपेक्षित पवित्रता और राष्ट्र के प्रति समर्पण का वायुमण्डल बनाये रखने के लिए समाज के इन तीनों प्रेरणा पुरुषों के स्मृति चिह्न उपयुक्त स्थानों पर स्थापित किये जायेंगे, म्याँमा की उदारवादी सरकार से हम ऐसी आशा करते है। यह अभिनन्दनीय है। 'ब्रह्म-भारती सहयोग परिषद' 'अन्तर्राष्ट्रीय सहयोग परिषद' जैसी राष्ट्रनिष्ठ संस्थाएँ इसमें आवश्यक सहायता उपलब्ध कराने की योजना लेकर एक प्रस्ताव द्वारा आगे आ रही हैं। यह आनंद का तथा दोनों राष्ट्रों के बीच परस्पर सहयोग बढ़ानेवाला विषय होगा।

व्यापार, नौकरी, उद्योग आदि विभिन्न कारणों से म्याँमादेश गए भारतीय मूल के लोग, जो किन्हीं अपरिहार्य स्थितियों के कारण भारत लौट आये और दोबारा नहीं जा सके, अपनी म्याँमा सम्बन्धी यादों को अक्षुण्ण बनाए रखने और ऐसे सभी भारतीय मूल के लोगों में सम्पर्क-सम्बन्ध बनाये रखनेवाला संगठन है - 'ब्रह्म - भारती सहयोग परिषद।'

यह संगठन म्याँमादेश से भारत में भारत दर्शन के लिए आये हुए पर्यटकों का स्वागत करता है, दोनों देशों के बीच परस्पर सहयोग का क्रम निर्माण कर साझी संस्कृति के संरक्षण और संवर्द्धन का उल्लेखनीय कार्य कर रहा है। निश्चय ही ब्रह्म-भारती सहयोग परिषद एक श्लाघनीय कार्य कर रही है।

''ॐ मणिपद्मे हुँ'' महामन्त्र का जाप करने वाले बौद्धमतावलम्बी म्याँमावासी तथा ''अहं ब्रह्मास्मि'' का उद्घोष करने वाले सनातनी भारतवासी, जो एकात्म एवं सहोदर है, परस्पर अभिन्नता का अनुभव करें और ईश्वर प्रदत्त अपने कर्तव्य को उत्साह और नवीन शक्ति से ओत-प्रोत हो पूरा करने के लिए आगे बढ़ें यही परमपिता परमेश्वर के श्रीचरणों में प्रार्थना है। ***

व्यक्ति जीवन का ध्येय

इस प्रकार सम्पूर्ण एवं समग्र विचार करने पर ही मानव की प्रगति एवं पूर्ण विकास हो सकेगा। नर से नारायण बनेगा। व्यक्ति का पूर्ण विकास होने के लिए आवश्यक है कि उसे अपने जीवन के ध्येय की सुस्पष्ट कल्पना हो। यह ध्येय हमें हमारी परम्परा ने दिया है। वह है - धर्म, अर्थ, काम और मोक्ष। ये चार अलग-अलग ध्येय नहीं है, प्रत्युत उन चारों को मिलाकर एक ही ध्येय है- यह चतुर्विध (Four-fold) ध्येय है।

सामाजिक अनुशासन ऐसा हो कि एक व्यक्ति का विकास दूसरे व्यक्ति के विकास में बाधक न हो। व्यक्ति का विकास, उसकी स्वाधीनता और सामाजिक अनुशासन का समन्वय हो सके, इस दृष्टि से समाज में अनुशासन होना चाहिए। किन्तु जिस प्रकार पश्चिम में लोगों ने जनतन्त्र और स्वाधीनता के नाम पर स्वेच्छाचार स्थापित किया अथवा अन्य कुछ ने अनुशासन के नाम पर सैनिकीकरण निर्माण किया, वैसा नही होना चाहिए। अपरञ्च अनुशासित जनतन्त्र और जनतन्त्रात्मक अनुशासन के सुदृढ़ आधार पर समाज की रचना होनी चाहिए।

कुछ लोगों ने अपना विचार निरी भौतिकता के अधार पर रखा तो अन्य कुछ लोगों ने भौतिक बातों की पूर्ण उपेक्षा कर अपने विचार का मण्डन किया। हमारी चतुर्विध पुरुषार्थ की कल्पना इससे भिन्न है। इस कल्पना में अर्थ और काम ये दो भौतिक बातें है तो धर्म और मोक्ष ये दो अभौतिक बातें है। इसमें भौतिक और अभौतिक दोनों बातों का समुचित समन्वय साधा गया है। इतना ही नही प्रत्युत अर्थ और काम को धर्म और मोक्ष के बीच बिठाया गया है। चतुर्विध पुरुषार्थ का यह लक्ष्य हमारे यहाँ प्रत्येक व्यक्ति के लिए रखा गया है।00

''शील दरिद्रता का, बुद्धि अज्ञान का और भक्ति भय का नाश करती है।'' - चाणक्य

धर्म स्थान हमारी संस्कृति के अजेय दुर्ग और अर्चक दुर्ग रक्षक

- दत्तात्रय कस्तूरे

प्रकृति के अनन्त भण्डार में मानव एक नगण्य प्राणी है। संसार में आने पर आँख खोलते ही सृष्टि के विराट् प्रांगण में उसे अपनी लघुता एवं सीमित शक्ति का बोध हो जाता है। लघु सदा गुरु, दुर्बल सदा शक्तिशाली और ससीम सदा असीम का सहारा ठीक उसी प्रकार से लेता रहा है जैसे एक लता विटप का सहारा लेती है। मानव को अपनी सुरक्षा के लिए और अपने वर्चस्व को बनाये रखने के लिए सदा ही आलम्बन की आवश्यकता रही है। आलम्बन ने सदा ही उसे बल, शक्ति और सामर्थ्य प्रदान किया है। मानव ने इसके लिए स्वाभाविक रूपमें अपने आलम्बन के प्रति श्रद्धा समर्पित की है। इस श्रद्धा-समर्पण के मूल में कृतज्ञता का भाव ही रहा है। कृतज्ञता के इस भाव ने मानव के जीवन यापन में प्रयुक्त होनेवाले प्रत्येक जड़ तथा चेतन वस्तु को अपनी परिधि में ले लिया। वह मानव ही नहीं पशु, पक्षी, कीट-पतंग से लेकर वृक्ष-पाषाण तक को कृतज्ञ भाव से देखने लगा। उसने यह अनुभव किया कि ईश्वर सर्वव्यापी है, वह यदि चेतन में स्पष्ट रूपसे अभिव्यक्त हुआ है तो जड़-जगत् में वह सुप्त रूपसे विद्यमान है। जड़-चेतन पदार्थों से होनेवाली उसकी आवश्यकताओं की पूर्ति को उसने सर्वशक्तिमान प्रभु की अनुकम्पा ही माना।

विभिन्न पूजा पद्धतियों का आविष्कार

मानव ने अपनी कृतज्ञता की अभिव्यक्ति के लिए जिस माध्यम को अपनाया वही उसकी उपासना तथा पूजा पद्धति बन गई। शनैः शनैः उसका परिष्कार होता गया और आज हम विधि-विधान से युक्त अनेक पूजा प्रकार देखते हैं।

मानव ने जब समूह के रूपमें रहना प्रारंभ किया तो उसकी उपासना को भी सामूहिक स्वरूप प्राप्त हुआ। इस सामूहिक उपासना से उसमें सामूहिक चेतना का निर्माण हुआ। प्राचीन कालमें यज्ञ-संस्था के द्वारा व्यक्ति-व्यक्ति मे उदात्त भावों के जागरण के साथ सामाजिक दायित्व-बोध का कार्य सम्पन्न होता रहा। आसुरी प्रवृत्ति के लोग समाज को संगठित देखना पसंद नही करते थे। इसी कारण प्राचीन कालमें यज्ञ का विध्वंस होता रहा और इन यज्ञों की रक्षा के लिए ही मर्यादा पुरुषोत्तम श्रीराम जैसी विभूतियों का भी आविर्भाव होता रहा।

धर्मस्थान हमारे शक्ति केन्द्र

आज यज्ञ का स्थान ले लिया है- धर्मस्थान अर्थात् मन्दिरों ने। शताब्दियों से मन्दिरों ने हमारे धर्म, संस्कृति, नैतिकता तथा जीवन-मूल्यों को सुरक्षित रखा है। शताब्दियों के संघर्ष में विधर्मियों ने इसीलिए मन्दिरों का विध्वंस किया क्योंकि वे सदा हमारे शक्ति-केन्द्र रहे है। इसीलिए वर्तमान कालमें उन्हें पुनः प्रतिष्ठापित करने की आवश्यकता है।

विधर्मियों के शासन में किये गये धर्मस्थानों के विध्वंस से दमित हिन्दू समाज की आस्था एवं श्रद्धा की अभिव्यक्ति के लिए भारत के स्वाधीन होने के बाद अनुकूल अवसर मिला। आज सर्वत्र धार्मिक भावना का विस्तार होता हुआ प्रतीत हो रहा है। देवस्थानों के निर्माण की होड़ सी लगी है। सर्वत्र भव्य मन्दिर निर्मित होते दिखाई दे रहे है।

धर्म में आस्था हमारा कवच है

हमें इस बात को सदा ध्यान में रखना चाहिए कि हमारा समाज अति प्राचीन है। समय-समय पर आए असंख्य संकटों से जूझते हुए भी हमने अपनी सुदीर्घ मंगल-यात्रा जारी रखी है। शताब्दियों से अपने सद्धर्म की रक्षा के लिए संघर्षरत रह कर इस समाज ने धर्म के प्रति अपनी आस्था को सुरक्षित रखा। धर्म ही इस समाज का प्राणतत्व है। विभिन्न उपासना पद्धतियों ने समाज को छोटी- छोटी इकाइयों में आज तक बाँधकर रखा है। समाज इसी कारण बिखराव से बच सका। इन उपासना केन्द्रित इकाइयों ने समाज की रक्षा में कवच का काम किया है। इसे कृतज्ञता पूर्वक स्मरण किया जाना चाहिए।

धर्म स्थान हमारे प्रेरणा स्रोत है

धर्मस्थान अर्थात् मन्दिर हमारे धर्म व संस्कृति के अजेय दुर्ग है। इन्हीं के कारण हमारा गौरवपूर्ण इतिहास, हमारी महान् संस्कृति, हमारी उज्ज्वल परम्परा तथा हमारा धर्म शताब्दियों के संघर्ष में भी सुरक्षित रह सका। धर्मस्थान में अर्चकों का महत्वपूर्ण स्थान हुआ करता है। उनके जीवन और व्यवहार पर धर्मस्थानों की प्रतिष्ठा निर्भर करती है। मर्यादा पुरुषोत्तम श्रीराम द्वारा पूजित रामेश्वरम् तथा

श्री रामकृष्ण परमहंस द्वारा पूजित दक्षिणेश्वर के मन्दिर की प्रतिष्ठा इसके प्रमाण हैं।

धर्मस्थान मानसोपचार केन्द्र

अनेक मनीषियों ने धर्मस्थानों को "मानस चिकित्सा केन्द्र" बताया है। वास्तव में हमारे धर्मस्थान मानसोपचार केन्द्र हैं भी। क्योंकि थके हारे दु:खी और परेशान मनुष्य को मानसिक शान्ति यहीं आकर मिल पाती है। धर्मस्थान से सम्बन्धित दर्शनार्थियों की नाड़ी अर्चकों के हाथ में ही रहती है। भावुकता के परिवेश में डूबे हुए व्यक्तियों को शान्ति और सुख की आशा दिखाकर कहीं भी और कैसे भी ले जाया जा सकता है। अर्चकों को चाहिए कि वे उनके मानसिक रोगों के चिकित्सक बनें।

धर्मस्थान संस्कृत प्रचार के केन्द्र बनें

हमारे सभी धर्मशास्त्र देववाणी संस्कृत में है। लेकिन हमारे धर्मस्थानों पर बालकों को संस्कृत पढ़ाने की कोई व्यवस्था नहीं होती, जबकि अन्यों के धर्मस्थानों पर उनकी भाषाएँ पढ़ाने की व्यवस्था होती है। अपने धर्मस्थानों में नियुक्त किये जानेवाले अर्चक के लिए संस्कृत में योग्यता प्राप्त करना अनिवार्य किया जाय जिससे प्रत्येक धर्मस्थानों को संस्कृत शिक्षा का केन्द्र बनाया जा सके।

धर्मस्थान सामाजिक गतिविधियों के केन्द्र बनें

धर्मस्थानों में प्राय: वृद्ध दर्शनार्थियों की ही संख्या अधिक होती है। प्रयास किये जायें कि हमारे नौनिहाल धर्मस्थानों की ओर आकर्षित हों। यह तभी हो सकता है जब धर्मस्थानों में उनकी रूचि के कार्यक्रमों का आयोजन हो। धर्मस्थानों में बाल-वाचनालय प्रारंभ किये जाएँ। उनकी कवि गोष्ठियों और चित्र प्रतियोगिताओं के आयोजन हों। उनकी नाटक मण्डलियाँ बनाई जाएँ। धर्मस्थानों में होनेवाली आरती इस रूपमें हो कि बालकों में उसके लिए आकर्षण पैदा हो। अच्छा हो कि प्रत्येक धर्मस्थान के साथ कम से कम एक विद्यालय अवश्य सम्बन्धित हो।

अर्चक समाज के प्रहरी हैं

धर्मस्थान हिन्दू समाज की अमूल्य धरोहर है। हिन्दू समाज में "देवता एवं देवालय" के प्रति असीम श्रद्धा एवं अपनत्व है। इस श्रद्धा को क्रियात्मक रूप देने में अर्चक की महत्वपूर्ण भूमिका रही है, क्योंकि - "**अर्चकस्य प्रभावेन शिला भवति शंकर:**" यह अर्चक ही है जो पत्थर की शिला को शंकर का स्वरूप प्रदान करता है। समाज को एक निर्जीव पत्थर में सप्राण की झांकी वही दिखाता है। भावना को उभार कर जिस तरह मोड़ना चाहे उधर ही समाज को मोड़ने की क्षमता अर्चक में ही होती है, अर्थात् अर्चक का स्थान समाज में बड़ा ही महत्वपूर्ण है।

सुयोग्य अर्चक आज की महत्ती आवश्यकता

देवस्थानों की संख्या इस तेजी से बढ़ रही है कि आज अर्चक मिलना कठिन हो गया है। इसमें भी सुसंस्कारित तथा प्रशिक्षित अर्चक तो दुर्लभ ही हो चुके हैं। सुयोग्य अर्चक के अभाव में धर्मस्थानों का निर्माण ही निरर्थक हो जाता है। हमारे समाज के बन्धु जिस उत्साह से मन्दिरों का निर्माण कर रहे हैं, वे भी इस बातसे दु:खी हैं। हिन्दू समाज को इस समस्या पर गम्भीरता पूर्वक विचार करने की आज अत्यन्त आवश्यकता है। समाज के विभिन्न सम्प्रदायों, मत-मतान्तरों में समन्वय स्थापित कर धर्मशक्ति के रूपमें अर्चकों को संगठित कर उन्हें समाज में यथोचित प्रतिष्ठा प्राप्त कराने के लिए प्रयत्न करना होगा। अर्चकों के संगठन और प्रशिक्षण मे उनके चरित्र का विकास होगा और समाज में उनकी प्रतिष्ठा होगी। प्रतिष्ठा प्राप्त अर्चकों के द्वारा ही धर्मस्थानों की प्रतिष्ठा बढ़ेगी। **

अनमोल-वचन

* अंध, अपाहिज, विकलांग, कुष्ठ एवं दरिद्र भी भगवान के ही रूप है। इनकी उपासना (सेवा) व्यर्थ नहीं जाती।

* मन पर अनेक प्रकार की परतें चढ़ जाती हैं, इसको भी उसी प्रकार मांजने की जरूरत है, जिस प्रकार हम वर्तनों को चमकाते रहते हैं।

* सुख की दासता व दु:ख का भय हमें सदैव सताता रहता है। क्यों नहीं हम सुख-दु:ख को अतिथि की भाँति मान लेवें।

* धर्म जीवन का सार है। धर्म रहित जीवन का कोई अर्थ नही। सूर्य का धर्म उष्णता और चन्द्र का धर्म शीतलता है। ये दोनों ही गुण चले गये तो सूर्य-चन्द्र महत्व हीन हो जायेंगे। ऐसे ही मानव जीवन से धर्म निकल गया तो मनुष्य जीवन का कोई अर्थ नहीं रहेगा।

* सब मनुष्य सर्व व्यापक प्रभु के अमर पुत्र हैं। किसी से भी अकारण घृणा नहीं करनी चाहिए। सब भाई-भाई हैं।

* झूठ, क्रोध, शोक, चिन्ता, दु:ख, द्वेष, ईर्ष्या, घृणा, झुंझलाहट, हठ, चोरी, धोकेबाजी आदि जो मन के विकार हैं इनसे स्वास्थ्य व आयु कम होती हैं और कई प्रकार के रोग भी हो जाते हैं।

हमारी इन्द्रियाँ मन के अधीन हैं। मन अनुचित मार्ग पर जा सकता है यदि बुद्धि से काम न लिया जाय।

हिन्दू धर्म की विशेषताएँ

– शिवदास वर्मा

विश्व में प्रचलित सभी धर्मों में हिन्दू धर्म अपनी विशेषता के कारण सर्वश्रेष्ठ स्थान रखता है। विद्वानों ने धर्म का बड़ा व्यापक अर्थ बताया है। इसका सम्बन्ध मात्र मनुष्य से ही नहीं बल्कि सम्पूर्ण चराचर जगत् से है। अन्य धर्मों की उत्पत्ति जहाँ किसी घटना, व्यक्ति या वर्ग विशेष द्वारा प्रचारित पंथ, मत या सम्प्रदाय के रूपमें हुआ, वहीं हिन्दू धर्म की स्थापना सृष्टि के प्रारंभ में अनेक ऋषियों के अन्त:करण में ईश्वर द्वारा प्रकाशित ज्ञान के आधार पर हुआ है। संक्षेप में कहा जाय तो सृष्टि संचालन के लिए ईश्वर ने जो व्यवस्था व नियम बनाये हैं उसको धारण करना ही धर्म है। इसीलिए हिन्दूधर्म में प्रचार पर नहीं उसको धारण करने पर बल दिया गया है और यही इसकी सबसे बड़ी विशेषता है।

कभी - कभी हिन्दू धर्म की भिन्न उपासना पद्धतियों को देखकर मन में यह भ्रम हो जाया करता है कि सत्य क्या है? किसे मानें और किसे न मानें। लेकिन विचार करने पर यह स्पष्ट हो जाता है कि जीवन के चरम लक्ष्य की प्राप्ति के लिए अनेक पंथ - मत व उपासना पद्धतियाँ हो सकती हैं, जिन्हें अपनाकर ईश्वर तक पहुँचा जा सकता है। सभी धर्मों पर गहराई से विचार करने पर मुख्यत: तीन उपासना पद्धतियाँ (1) निराकार (वैदिक) (2) साकार (सगुण) (3) निर्गुण (सन्तमत) दिखाई देती हैं। ये उपासना पद्धतियाँ परस्पर विरोधी दिखाई देते हुए भी एक दूसरे के पूरक हैं। हिन्दू धर्म में इन तीनों ही उपासनाओं को समान रूपसे स्वीकारा गया है। इसी कारण विविधता में एकता ही इसकी पहचान है और अपनी इसी विशेषता के कारण ही हिन्दू धर्म सार्वजनीन् (अर्थात् मानव मात्र के) धर्म के रूपमें जाना जाता है। अत: आइये! इन तीनों उपासना पद्धतियों के सार तत्त्वों पर विचार कर देखें कि इनमें समानता क्या है -

(1) निराकार (वैदिक) उपासना पद्धति

सृष्टि के प्रारंभ में न तो मन्दिर थे और न ही देव - प्रतिमाएँ। लोग अपने घरों, आश्रमों अथवा सार्वजनिक स्थानों पर मिलकर पूजा और ईश्वर आराधना किया करते थे। प्रतिदिन संध्या - हवन, प्राणायाम आदि यौगिक क्रियाएँ उनके जीवन के अभिन्न अंग थे। उस समय को वैदिक काल के रूपमें जाना जाता है और जिस उपासना पद्धति से लोग अपने धार्मिक कर्मकाण्ड किया करते थे उसे निराकार (वैदिक) उपासना पद्धति कहते हैं। इस पद्धति को मानने वालों की संक्षेप में धार्मिक और सामाजिक मान्यताएँ इस प्रकार हैं -

(1) संसार का रचयिता परमेश्वर है। वह अनादि, अनन्त, अजर, अमर, पवित्र, निर्विकार और निराकार है।

(2) सभी सत्य विद्याओं का वर्णन वेदों में किया गया है। वेद ही धर्म - ग्रन्थ है। वेदों की उत्पत्ति ईश्वरीय ज्ञान के आधार पर हुआ है। जो कर्म वेद - विरूद्ध है वे अनुचित व त्याज्य माने गये हैं।

(3) ईश्वर कभी अवतार नहीं लेता। वेदों में इन्द्र, अग्नि, यम, प्रजापति आदि शब्द ईश्वर के लिए आये है, भिन्न - भिन्न देवताओं के लिए नहीं। श्रीराम नवमी और श्रीकृष्ण जन्माष्टमी जैसे उत्सव अवश्य मनावें, लेकिन इन महापुरुषों को ईश्वर मानकर पूजा न करें बल्कि इनके जीवनादर्शों से स्फूर्ति प्राप्त करें।

(4) प्रत्येक व्यक्ति प्रतिदिन प्रात: - सायं संध्या-हवन तथा पंचमहायज्ञ करें।

(5) बाल - विवाह, सतीप्रथा, दहेज आदि कृत्य वेद विरूद्ध हैं, इससे दूर रहें।

(6) शनि, मंगल, राहु आदि ग्रह सौर मण्डलीय व्यवस्था के अंग है। ये मनुष्य के भाग्य को प्रभावित नहीं करते, अत: इनकी पूजा अनुचित है।

(7) परिवार और समाज में नारी को सम्मान मिलना चाहिए। लड़कियों को अवश्य पढ़ाना - लिखाना चाहिए।

(8) कर्म व पुनर्जन्म का सिद्धान्त सत्य है। स्वर्ग या नरक नाम से अलग कोई लोक नहीं है। मनुष्य अपने अच्छे - बुरे कर्मों का फल इसी लोक में, इस जन्म तथा अगले जन्मों में भोगता है।

(9) "ॐ" परमात्मा का सर्वोत्तम नाम है। उसका जाप करना चाहिए।

(10) सबको हाथ जोड़ नमस्ते कहकर अभिवादन करना चाहिए।

(11) मृत्यु के बाद शरीर अथवा शव का दाह संस्कार करना चाहिए, श्राद्ध करना व्यर्थ है।

(2) साकार (सगुण) उपासना पद्धति

जिस उपासना पद्धति में ईश्वर या किसी देवी - देवता

की पूजा व आराधना मूर्ति के माध्यम से की जाती है उसे साकार (सगुण) उपासना पद्धति कहते हैं। इसकी मान्यताएँ अधोलिखित अनुसार है -

(1) वेद मूल धर्म - ग्रन्थ है। स्मृति - ग्रन्थ, रामायण, महाभारत, गीता, पुराण आदि भी धर्मग्रन्थ हैं।

(2) सृष्टिकर्त्ता ईश्वर आसुरी शक्तियों के विनाश करने तथा धर्म के पुनर्प्रतिष्ठा के लिए समय - समय पर अवतार लेते है। भगवान श्रीराम, श्रीकृष्ण एवं श्रीबुद्ध आदि ईश्वर के अवतार है।

(3) वेदों में देवी - देवता सृष्टि संचालन - व्यवस्था में विभिन्न उपकरणों के स्वामी है। वे सभी पूजनीय है। ब्रह्मा, विष्णु, शिव, गणेश आदि देवता तथा सरस्वती, लक्ष्मी, पार्वती, महाकाली आदि देवियों की पूजा की जानी चाहिए।

(4) ध्यान के लिए आधार की आवश्यकता होती है। बिना आधार के मन टिकता नही। इसलिए मूर्ति पूजा उचित और आवश्यक है।

(5) कर्म के अनुसार सुख - दु:ख एवं पुनर्जन्म का सिद्धान्त अटल है।

(6) ''ॐ'' ईश्वर का सर्वश्रेष्ठ नाम है। उसका ध्यान-जाप करना चाहिए।

(7) अच्छे कर्मो के फल भोगने के लिए वैकुण्ठ तथा बुरे कर्मो के फल के लिए नरक जैसे लोक हैं। मृत्यु के पश्चात् कर्मो के अनुसार जीव को वैकुण्ठ या नरक का फल भोगना पड़ता है।

(8) समाज व्यवस्था के लिए वर्ण - व्यवस्था उचित है, लेकिन ऊँच - नीच का भेद अनुचित है।

(9) मृत्यु के बाद शव को अग्नि - दाह कर अन्त्येष्टि संस्कार करना चाहिए, श्राद्ध - कर्म व पिण्डदान उचित है।

(10) अभिवादन के लिए हाथ जोड़कर नमस्ते, नमस्कार कहना, चरण - स्पर्श करना, प्रणाम, जय रामजी आदि का उच्चारण उचित माना गया है।

(3) निर्गुण (सन्तमत) उपासना पद्धति

निर्गुण सन्तों द्वारा बताई गई उपासना पद्धति को निर्गुण - सन्तमत उपासना पद्धति नामसे जाना जाता है। निर्गुण संत परम्परा में संत कबीर, गुरुनानक, दादू दयाल, पलटू, जगजीवन साहब, तुलसी साहब, राधा स्वामी सत्संग के स्वामी जी महाराज, संत प्रताप आश्रम के संस्थापक श्री दातादयाल जी, श्री मेही बाबा आदि हुए हैं। इनकी मुख्य मान्यताएँ या सिद्धान्त निम्न प्रकार है -

(1) संसार को बनाने वाले ईश्वर की उपासना करनी चाहिए।

(2) बार - बार के जन्म और मरण के दु:खों से बचने के लिए मुक्ति प्राप्त कर ईश्वर के चरणों में पहुँचने का प्रयत्न करते रहना चाहिए।

(3) केवल धर्मग्रन्थों के पाठ, तीर्थाटन, माला - जाप आदि से तबतक कोई लाभ नहीं होगा जबतक सद्गुरु (संत) की कृपा नहीं मिल जाती।

(4) परमेश्वर समय - समय पर जीवों को आवागमन के कष्टों से मुक्ति के लिए संत (सद्गुरु) को मृत्युलोक में भेजते है।

(5) महर्षि पतंजलि के प्रसिद्ध ग्रन्थ योग - दर्शन में वर्णित यम - नियमों का पालन आवश्यक है।

(6) ईश्वर की उपासना घर - परिवार में रहते हुए भी की जा सकती है।

(7) आत्मा की अमरता और पुनर्जन्म सत्य हैं।

(8) ''ॐ'' एक दिव्य ध्वनि है, जो निरन्तर हो रही है। सदैव इसका ध्यान करना चाहिए।

उपर्युक्त उपासना पद्धतियों को देखने पर कई भेद या अन्तर दिखाई देते है। परंतु ध्यान से विचार कर देखने पर स्पष्ट रूपसे समानता भी दिखाई देती है। जैसे :- इस भौतिक सृष्टि को बनाने, पालन करने तथा संहार करने वाली एक अलौकिक शक्ति काम कर रही है। जिसे ईश्वर, परमेश्वर, परमात्मा, ''ॐ'' आदि नामों से जाना जाता है, ऐसा प्राय: सभी मानते हैं। एक ही परिवार में एक व्यक्ति निराकार का, एक साकार का तो कोई निर्गुण संतमत का अनुयायी हो सकता हैं। आत्मा की अमरता और पुनर्जन्म को सभी मानते हैं। सभी के प्रेरणास्रोत भारतीय ऋषि - मुनि, संत - तीर्थकर ही हैं। पाँच यम और पाँच नियम सभी को मान्य है। भगवान श्रीराम, श्रीकृष्ण, श्री गौतम बुद्ध, श्री महाबीर, श्री गुरुनानक देव के प्रति सभी पूजनीय व आदरभाव रखते हैं। उत्सव - त्यौहार परस्पर मिलकर मनाते है। मोक्ष व निर्वाण प्राप्त करना सबका लक्ष्य है। सभी हाथ जोड़कर या शिर झुका कर अभिवादन तथा पूजा करते है। मृत्यु के पश्चात् सभी का दाह - संस्कार एक ही श्मशान - भूमि में किया जा सकता हैं।

उपर्युक्त विवरणों के अलावा भी हिन्दू धर्म में अनेक ऐसी विशेषताएँ है जो अन्य धर्मो से अलग इसे सार्वभौम सिद्ध करते हैं। 0 0 0

अनमोल-वचन

:- कार्य दो प्रकार से किये जाते है, एक श्रद्धासे तथा दूसरा बलात्। श्रद्धायुक्त कार्य में रसानुभूति होती है, दूसरा बेगार समझकर किया जाता है।

:- आज हमें क्या हो गया है? शरीर तो हमारा ठीक है, लेकिन हृदय ठीक नही है, चिन्तन ठीक नही है। बस यही गड़बड़ है यह अशान्ति, दीमक की भाँति अन्दर ही अन्दर पल रही है।

वयम् अमृतस्य पुत्राः

– डॉ. बाँके बिहारी श्रीवास्तव

हम हिन्दू अमृत के पुत्र हैं। अविनाशी हैं, अजर हैं, अमर हैं, अक्षय है और अद्वितीय है। हिन्दुओं का इतिहास सृष्टि सृजन के प्रथम प्रहर से ही प्रारंभ होता है। जब जगन्नियन्ता ने "**एकोऽहं बहुस्यामः**" का संकल्प किया और विन्दु स्फोट का आर्तनाद शून्याकाश में गूंजायमान हुआ था, उस समय से अब तक की कालगणना हमारे ही पुराणों में प्राप्त है। ब्रह्मा के एक दिन में कितने कल्प होते है : एक ही कल्प में कितने मानव वर्ष होते है, इसकी गणना हिन्दुओं के अतिरिक्त और किसी के पास नहीं है। यह गणना मात्र कपोल – कल्पित नहीं बल्कि तर्क और विज्ञान की कठिन कसौटी पर पूरी तरह से शुद्ध उतरी है। सन् 1946 में जब पाश्चात्य वैज्ञानिकों, जॉर्ज गैमों और अल्फर ने अन्तरिक्ष में विचरण करने वाले अनन्त कोटि ब्रह्माण्डों का विचरण की उत्पत्ति पर अध्ययन किया तो पाया गया कि उनकी काल–गणना हिन्दू काल–गणना के बहुत निकट तक आती है।

हिन्दुओं का जन्म स्थान

हिन्दुओं का जन्म स्थान भारत–भूमि ही है। जहाँ हिमालय, विन्ध्याचल, सह्याद्रि, नीलगिरि जैसे अनेक ऊँचे–ऊँचे पर्वतों की श्रेणियाँ चमकते मुकुट की तरह शोभायमान है, जहाँ गंगा, यमुना, सरस्वती, सिन्धु, ब्रह्मपुत्र, गण्डकी, कावेरी, रेवा, कृष्णा, गोदावरी और महानदी जैसी सदा–नीरा नदियों की प्रियधारा वहती है, जहाँ की धरती, सुजलां, सुफलां, शस्यश्यामलां, षड्ऋतुओं वाली है और यही कारण है कि हर हिन्दू अपने किसी भी शुभकार्य में, त्यौहार में, दान में, स्नान में जब भी भाग लेता है तो संकल्प करता है और स्मरण करता है अपनी प्राचीन वंशावली का, अपने जन्म स्थान का, अपने गोत्र व कुल का, अपने कार्यकाल का और अपने उद्देश्य का। परमपिता परमात्मा की विशेष कृपा है कि संपूर्ण मानवता को सन्मार्ग पर चलने के लिए यहीं के ऋषि–मुनियों को ईश्वरीय ज्ञान के अमरकोश "वेदों" की ऋचाओं के दर्शन इसी पवित्र भारतभूमि में हुए थे और उसी दिव्य ज्ञान का प्रभाव था कि भारत विश्व गुरु के सिंहासन पर आरूढ़ हो सका था। अटल विहारी वाजपेयी के शब्दों में :

"मैं अखिल विश्व का गुरु महान्
देता विद्या का अमर दान
मैंने दिखलाया मुक्ति मार्ग,
मैंने सिखलाया ब्रह्म ज्ञान,
मेरे वेदों का ज्ञान अमर,
मेरे वेदों की ज्योति प्रखर,
जगती के मन का अन्धकार,
कब क्षण भर को भी सका ठहर।।"

अवतारवाद

जैसे–जैसे सृष्टि सृजन श्रृंखला बढ़ती गई, विकास का, विस्तार का क्रम चलता रहा, वैसे–वैसे मानव समूह को मार्ग–दर्शन देने हेतु समय–समय पर स्वयं ईश्वर ने भारतभूमि पर जन्म लिया। हमारे दशावतारों में पृथ्वी पर जीवन और सभ्यता के क्रमिक विकास का सजीव चित्रण प्रस्तुत किया जा सकता है। सत्युग (3436000 वर्ष) इसमें छः अवतार हुए – 1. मत्स्य 2. कूर्म 3. वाराह 4. नृसिंह 5. वामन और 6. परशुराम। त्रेतायुग (1728000 वर्ष) 1. रामावतार द्वापर युग (864000 वर्ष) कृष्णावतार, कलियुग (432000 वर्ष) बौद्धावतार चल रहा है। अभी दसवाँ और इस चतुर्युग का आखिरी अवतार कल्कि बाकी है। इन सभी की काल–गणना भी वैज्ञानिक दृष्टि से सही उतरती है। पृथ्वी पर जो जीवन को प्रकट करने वाले जीवाष्म पाये गये है उपरोक्त काल–खण्ड को ही प्रमाणित करते हैं।

हमारा धर्म

मैथुनी सृष्टि के आदि प्रवर्तक भगवान स्वायंभुव मनु ने मानवता के मार्गदर्शन हेतु जो उपदेश किया वह "मनुस्मृति" में संग्रहीत है। उसके अनुसार धर्म के दस लक्षण बताये गये है।

'धृति क्षमा दमो स्तेयं, शौचमिन्द्रिय निग्रह।
धी–विद्या सत्यमक्रोधो, दशकं धर्म लक्षणम्।।'

ये सभी मानव धर्म हैं, सार्वभौम है और प्रकृति धर्म है। हिन्दू कभी परिवारवादी, जातिवादी या क्षेत्रवादी नहीं रहा। वह पूरे विश्व के कल्याण की, शान्ति की बात करता है। सभी धार्मिक कार्यों के पहले वह शान्तिपाठ करता है। हम तो विश्व में इस सौर मण्डल के सभी ग्रहों की सभी के लिए शान्ति चाहते और इसी हेतु से प्रार्थना करते है। इसी भारतवर्ष में गूँजा था मनुष्यता का गान, इसी धरा के हिन्दू सपूतों ने गाया था :–

'सर्वे भवन्तु सुखिनः,
सर्वे सन्तु निरामयाः।

सर्वे भद्राणि पश्यन्तु,
मा कश्चिद् दुःखभाग्भवेत्।।'

हमारे संस्कार

संसार में हिन्दू ही वह जाति है जिसमें गर्भाधान से लेकर मृत्यु पर्यन्त के अन्तराल को संस्कारों से अपने को आबद्ध कर रखा है। ये संस्कार ही हमारी संस्कृति के नींव है। ये संस्कार हमें, सभ्यता, ज्ञान, चरित्र, जीवन दर्शन सभी कुछ मुक्त हस्त से प्रदान करते है। इस देशमें जन्मे लोगों से अपना चरित्र निर्माण करने हेतु संपूर्ण विश्व के मानव शिक्षा लें। हमारे यहाँ नारी मात्र को माता समझा जाना है। हमारा ही संस्कार है कि :- **''मातृ देवो भव, पितृ देवो भव, आचार्य देवो भव, अतिथि देवो भव, समाज देवो भव''** का उपदेश मिलता है। इसी कारण जीवन पर्यन्त हम इन सबका आदर करते है। हिन्दुओं के जीवन में सेवाभाव कूट-कूट कर भरा जाता है। स्वामी विवेकानन्द जी ने तो उद्घोष कर दिया था :- **''शिवभक्ति जीवो दया''**. महाराज रन्तिदेव ने स्पष्ट शब्दों में अपनी भावना प्रकट की है कि - ''हे भगवन! मुझे कुछ नहीं चाहिए बस दुःखसे संतप्त प्राणियों के आर्त समाप्त हों यहीं कामना है।

हिन्दुओं की ज्ञान-निधि

हिन्दुओं को भगवान की कृपा से अनन्त ज्ञान-निधि उपलब्ध है। चार वेद, छः वेदान्त, अट्ठारह पुराण, उपनिषद्, वेदान्त, रामायण, महाभारत, गीता, जैनों का आगम एवं बौद्धों का त्रिपिटक है, गुरुग्रन्थ साहब, सन्तों की वाणियाँ, महन्तों के उपदेश आदि है जो हमें सदैव अंधकार से प्रकाश की ओर, मृत्यु से अमरता की ओर, असत्य से सत्य की ओर ले जाते है।

हमारा इतिहास

हमारे इतिहास का प्रत्येक पृष्ठ स्वर्णिम अक्षरों से लिखा हुआ है, जहाँ एक ओर पुरुषों के त्याग, पराक्रम, शौर्य की गाथाएँ भरी पड़ी है, वहीं माताओं की जीवन्त वाणी भी अनन्त है। अपने धर्म की रक्षा हेतु जलती चिता में कूद पड़ने वाली सतियों का इतिहास केवल भारत में ही मिलता है। दीवारों में चुने गये, परंतु अपना धर्म नहीं छोड़ा ऐसे वीर बालकों की अनेक कहानियाँ मिलती है। हमारे वैज्ञानिकों की अविरल धारा है। कपिल, कणाद, सुश्रुत, चरक, भास्कराचार्य, वराहमिहिर, नागार्जुन, आर्यभट्ट और नोबल पुरस्कार प्राप्तकर्ता वेंकटरमण भी है जिन्हों ने विश्व को आश्चर्य जनक आविष्कारों की भेंट प्रदान की है।

हमारी कमियाँ

जहाँ एक ओर हमारा समाज इतना प्राचीन है वहीं हमारे समाज को घुन की तरह अन्दर से जर्जर करने वाले अनेक दोष भी है। कालान्तर में जातिवादी, छुआछूत, प्रांतवाद, भाषावाद, सम्प्रदायवाद तथा क्षुद्र स्वार्थों के लिए समाजहित को भुलाने की प्रवृत्ति भी जगी है। इसका लाभ उठाकर हमारे विरोधी हमें समाप्त करने के लिए अनेक प्रकार से कुचक्र रच रहे है। समय-समय पर अनेक महापुरुष यथा- स्वामी दयानंद, रवीन्द्र, राम मोहन, रामतीर्थ, महर्षि अरविन्द, स्वामी विवेकानंद आदि अनेक समाज सुधारक हमारे बीच आये और उन्होंने समाज को एक नई दिशा दी। परंतु वह अभी भी अधूरी है, जिसे हम सभी को मिलकर पूर्ण करना है।

उपसंहार

हिन्दू समाज उस वटवृक्ष की तरह है जिसकी शाखाओं से नई-नई जड़ें निकलती है और उन जड़ों से पुनः नया वृक्ष भी उत्पन्न होता है। हमें समाप्त करने वाले, हमारा विजिगीषु शक्ति को नही जानते। हम तो पुनर्जन्म में विश्वास करते है। मृत्यु को मात्र कलेवर बदलने वाला प्रकृति का विधान मानते है। हम निष्काम सेवा के आदी है और विश्वास करते है कि जब भी हिन्दू जाति पर किसी प्रकार की आपत्ति आयेगी तो भगवान श्रीकृष्ण अपनी प्रतिज्ञा के अनुसार किसी न किसी रूपमें **''धर्म संस्थापनार्थाय संभवामि युगे-युगे''** स्मरण कर हमारे बीच आयेंगे। हमें अपनी बुराइयाँ दूर करने के लिए कटिबद्ध होना है ताकि हम गर्व से कह सकें कि हम हिन्दू है, हम अमृत पुत्र है।00

अनमोल-वचन

* देने के भाव से समाज में एकता व प्रेम उत्पन्न होता है और लेने के भाव से संघर्ष। -स्वामी रामसुखदास जी

कार्य करते करते कभी भ्रम हो जाता है कि चारों ओर के कोलाहल में मेरी क्षीण वाणी कौन सुनेगा, यह धारणा व्यर्थ है। सब सुनेंगे और अवश्य सुनेंगे, यदि मेरे शब्दों के पीछे त्याग और चारित्र्य है तो सब लोग सिर झुका कर सुनेंगे। यह आत्म विश्वास कार्यकर्ता में होना चाहिए। -श्री गुरुजी

फूलों की खुशबू वायु के विपरीत नहीं जाती पर मानवीय गुणों की खुशबू चारों ओर फैलती है। - गौतम बुद्ध

गुरु सर्वशक्तिमान तथा महान् होता है, गुरु अत्यन्त निर्मल तथा पवित्र होता है। गुरु की समानता कोई नहीं कर सकता।
-गुरु अर्जुन देव

आज का म्याँमा

– प्रभुलाल मेहता

आज का म्याँमा क्षेत्रफल की दृष्टि से विस्तृत किन्तु जनसंख्या की दृष्टि से एक छोटा देश है। विश्व की सभ्यता में विभिन्न जातियों वाले बर्मावासियों ने वैश्विक प्रगति में महत्वपूर्ण योगदान किया है। म्याँमा की प्रमुख जाति बर्मी कुल आबादी का करीब 60 प्रतिशत् है। इसने देश को नेतृत्व कुशल - राज्य प्रशासन सम्हालने वाले लोग दिये हैं। किन्तु मोन्, करेन, शान, छीन, कछिन, आराकानी आदि अन्य जातियों का भी अपना - अपना योगदान रहा है। आजका म्याँमा पुरातन कालमें "म्याँमा प्यी" के नामसे तथा बाद में ब्रह्मदेश और बर्मा के नामसे भी जाना जाता रहा। म्याँमा का ग्यारहवीं शताब्दि के पहले का इतिहास लिखित रूपमें उपलब्ध नहीं। दन्त कथाओं और किंवदन्तियों से ज्ञात होता है कि म्याँमावासियों के पूर्वजों ने अनेक आन्तरिक संकटों, उथल - पुथल तथा विदेशी आक्रमणों का डटकर मुकाबला किया था।

ब्रह्मदेश की भौगोलिक स्थिति को देखें तो पता चलता है कि वहाँ सुदूर उत्तर से दक्षिणान्त तक बहती नदियाँ, दर्रे, खाइयाँ और पर्वत मालाएँ बिखरी पड़ी है।करीब दो हजार या अधिक वर्ष पूर्व जब उत्तर की ओर से थाई और चीनी, मोन, खमेर, तिब्बती, बर्मी जातियाँ नदियों, दर्रों के प्रदेश में आने लगी तब के म्याँमा की भौगोलिक स्थिति आजसे अलग थी। आज के प्रोम और पेगू के दक्षिण में स्थित डेल्टा के स्थान पर समुद्र बहता था और आज के अराकान के किनारे की तरह दक्षिण बर्मी योमा भी छोटे - छोटे दीपों का समूह होता था।

देश में खनिज द्रव्यों की काफी भरमार रही है। म्याँमा की धरती और भी अनेक सम्पदाओं से भरी हुई है। तेल, गैस, जवाहरात, चाँदी, जस्ता आदि अनेक प्रकार की उपयोगी धातुएँ आज भी धरती में छिपी हुई हैं। आज भी बर्मा का 60 प्रतिशत् हिस्सा जंगली पहाड़ों और नदियों से भरा पड़ा है। हजार - दो हजार वर्ष पूर्व इनकी मात्रा और भी अधिक थी। इन अनियोजित और अविकसित देश में, उस समय आजकी आबादी के पूर्वजों के साथ - साथ हाथी, बाघ, चीता आदि जंगली प्राणियों के अलावा सिंह भी अपनी गर्जना सुनाते थे। मानव आबादी कम होने और घने जंगलों के कारण विभिन्न प्रकार के पक्षी समूह भी यहाँ रहते थे।

ब्रह्मदेश का क्षेत्रफल 26 हजार वर्ग मील है और जनसंख्या करीब पाँच करोड़ होगी।

भारतीय लोग भी बर्मा में अन्य देशवासियों की तरह संस्थान बनाने, संस्कृति, धर्म फैलाने और जीवन यापन के लिए वर्षों पूर्व से आते रहे। उन्होंने आज के टगाँव, पगान्, तठोन्, प्रोम, पेगू, याँगों आदि स्थानों में प्रवेश किया व बसे। प्रारंभिक राजा चन्द्र सूर्य भारतीय (Sandha Thuriya) ने और अन्य राजाओं ने भारत से हिन्दू (ब्राह्मण व बाद में बौद्ध) धर्म, कला और संस्कृति, अक्षर - ज्ञान और लिपि, संस्कृत और पालि साहित्य, रीति - रिवाज, सामाजिक न्याय, नियम आदि की शिक्षा - दीक्षा दी। उत्तर से आई मंगोल जातियों पर भी यह भारतीय प्रभाव पड़ा।

प्राचीन राजकीय सत्ता का केन्द्र तठोन्, खाण्टे, रंगून और पेगू (मोन् जिसे झेलम प्रजा भी कहा जाता है।) सत्ता के केन्द्र रहे हैं। राज्य सत्ता के अन्य केन्द्र अराकान के माण्डवे और वेशाली, शानों का अगाँव, प्यू लोगों का प्रोम, न्यान्लु, पैठानो और पौन डाऊँ रहे। इनमें से अधिकांश में प्रारंभ में भारतीय राजा रहते थे। स्थानीय स्त्रियों से विवाह कर लेने पर एवं स्थानीय समाज में घुल मिल जाने पर उनके राजवंशों एवं संस्कृति सभ्यता का बर्मीकरण हो गया। उनके राज्यों के पुराने नाम जैसे उड्रीसा से उषा जो पेगू का पुराना नाम था, अराकान का दिन्यावाडी और वैशाली का नामकरण भारतीय बिहार की पुरानी राजधानियों के नाम पर हुआ। प्रारंभ में आये इन भारतीय राजाओं ने या भारतीयों ने बर्मा के अधिकांश महत्व के शहरों - कस्बों का पुरातन नाम भी भारतीय रखा। आज भी पूर्वी भारत से आये हुए पौना बर्मी ब्राह्मण पुरोहित भारतीय धोती अपने ढंगसे पहनते हैं और संस्कार विधियों में उनकी उपस्थिति अनिवार्य रहती है।

बर्मी क्रोनिकल में भारत के शाक्यवंश के राजा अभिराज का कपिलवस्तु से आकर ऊपर - ऊपरी बर्मा में टगाँव शहर की स्थापना करने का उल्लेख मिलता है। वहाँ से वे और प्रजा इरावदी नदी की ओर आये और पुराने नगर पगान् की स्थापना की। दत्तापौ नामके राजा ने प्रोम (प्ये) नगर की स्थापना की। पगान् के महान् राजा प्युसोटी प्रोमवासियों के सहयोग से पगान् में स्थापित हुए। प्यू में विक्रमवंश (प्रारंभ में प्यू भारतीय और बाद में मिश्रित भारतीय) भी रहा था।

आज भी प्यू मुखिया दत्तापौ की लोककथा (आंशिक रूपमें शैव प्रभाव सहित) प्रसिद्ध है। प्यू राजाओं का प्रभाव मध्य ब्रह्मदेश में रहा था। प्रोम की राजधानी प्यू के पतन के बाद राजकुमार 'प्यान्बा' पगान् के राजा बने और कुछ समयावधि के बाद यहाँ पर शुरू हुआ, युग वर्तमान म्याँमा के ग्यारहवीं शताब्दी के महान् पराक्रमी, राष्ट्रीय एकता निर्माता बौद्धधर्म का यशस्वी प्रभावी राजा महान् अनौरठा का, जिन्होंने पगान् के शक्तिशाली साम्राज्य की नींव डाली। दन्तकथाओं में राजा अनौरठा के पहले के शाक्य अभिराज, राजा दत्तापौ, प्युसोटी और शूरवीर सेनापति पिन्न्या का उल्लेख है। किन्तु महान् अनौरठा का काल सन् 1044 - 1077 देश की भौगोलिक एकता, सुशासन, राजकीय स्थिरता, आर्थिक प्रगति का रहा। बर्मियों के हृदय में विराजित इस वीर पुरुष की याद तो धर्म शासन की मजबूत नींव डालकर, उसका प्रसार और प्रभाव देशभर में फैलाने वाले के रूपमें रही। सम्राट् अनौरठा ने देश में फैली पुरानी और अन्ध - विश्वासी धार्मिक कही जानेवाली मान्यताओं को और उनके प्रसारकों को समाप्त किया। उन्हें देशसे

अवशेष भाग पृ. (53) पर

गौरवशाली अतीत के प्रकाश में वर्तमान की निर्मिति अभीष्ट

-राम नरेश

भारत अपनी विशालता, अनेकता में एकता तथा सर्वपन्थ समादर की भावना के कारण जगद्गुरु का स्थान प्राप्त कर सका था। तक्षशिला और नालन्दा जैसे विश्वविद्यालयों में सम्पूर्ण विश्व से शिक्षार्थी विद्यार्जन हेतु यहाँ आये। इतना ही नहीं तो **'कृण्वन्तो विश्वमार्यम्'** का सन्देश लेकर यहाँ के ऋषि-मनीषी संपूर्ण विश्व में गये भी। कहीं बल प्रयोग और प्रलोभन जैसे अनैतिक साधनों का सहा" किसी भारतीय चिन्तक द्वारा कभी नहीं लिया गया, किन्तु समग्र विश्व ने उच्चतर जीवन शैली की दृष्टि से भारत द्वारा दिखाये गये मार्ग को सहर्ष स्वीकारा।

आज जब सर्वत्र अर्थोपार्जन और विलासिता के संसाधनों के संचय की अबाध स्पर्धा का निर्माण हो चुका है और उसके प्रतिफल में लघुत्तर हितों हेतु वृहत्तर हितों की अवहेलना में किसी को कोई लज्जा नहीं आ रही तो एक बार प्राचीन जीवन मूल्यों पर विहंगम दृष्टि डाल लेना उचित रहेगा। भारत कभी भी उनकी सराहना का पक्षधर नहीं रहा जिन्होंने अनीतिपूर्वक सफलता पाई हो। आज भी हिन्दू जनमानस में जो आदर वनवासी या रावणारि राम के प्रति है वह आदर अवध नरेश राम के प्रति कदापि नहीं। कृष्ण कभी आराध्य नहीं बन पाते यदि वे मात्र द्वारकाधीश बन कर रहे होते।

वर्तमान सृष्टि के आदि पुरुष वैवस्वत मनु ने प्रारंभ में ही कहा था कि भारत में जन्म लेने वाला प्रत्येक व्यक्ति स्वयं के सदाचरण द्वारा विश्व को शिक्षा देगा **(एतद्देश प्रसूतस्य शकासाद् अग्रजन्मनः। स्वं स्वं चरित्रन् शिक्षेरन् पृथिव्यां सर्व मानवाः।।)**। उन्ही के निर्देशों और अपेक्षाओं के पालन हेतु यहाँ ऋषि-मुनियों ने साधनापूर्ण जीवन की महत्ता दर्शायी। पुरुषार्थ चतुष्टय, वर्णाश्रम व्यवस्था तथा वर्ण व्यवस्था जैसी सुवैज्ञानिक रचनाएँ, व्यक्ति, परिवार और समाज में समांजस्य विकास हेतु यहाँ खड़ी की गयीं। **'परोपकाराय सतां विभूतयः'** या **'पर पीड़ा सम नहिं अधमाई'** जैसे सूत्रों पर यहाँ के सारे कर्तृत्व जब अधीष्ठित हुए तो ही भारत विश्व गुरु बन सका।

पुरुषार्थ की अवधारणा

भारत में धर्म की अत्यन्त महत्ता रही है और इसी कारण यहाँ धर्मारूढ़ समाज की रचना पर बल दिया गया। व्यक्ति और परिवार के संचालन, संरक्षण और संवर्द्धन की दृष्टि से जहाँ अर्थ और काम को पुरुषार्थों की श्रेणी में रखा गया, वहीं उसे धर्म की मर्यादा में रखने के लिए **'मातृवत् परदारेषु, परद्रव्येषु लोष्ठवत्'** की मान्यताएँ निर्धारित की गयीं। साधन साध्य न बने, इसका ध्यान रखते हुए तुलसी के राम ने कहा कि, **'यहि तनकर फल विषय न भाई, स्वर्गउ स्वल्प अन्त दुःखदायी'**। **'यतोभ्युदय निःश्रेयस सिद्धिः सः धर्मः'** या **'परहित सरिस धरमु नहिं भाई'** जैसी बोधगम्य परिभाषाओं के द्वारा व्याख्यायित धर्म पर संपूर्ण जीवन शैली को केन्द्रित किये जाने के कारण ही भारत में एक संघर्ष विहीन समाज की रचना संभव हुई थी तथा भारत इसी वैशिष्ट्य के कारण जगत्वन्द्य बन सका था। युगद्रष्टा श्रीकृष्ण ने जिस श्रेष्ठतम मानव को स्थितप्रज्ञ कहकर सम्बोधित किया उसके लक्षण बताते हुए वे कहते है कि **'प्रजाहाति यदा कामान् सर्वान् पार्थ मनोगतान्। आत्मन्येवात्मना तुष्टः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते।'** **'संतुष्टः सततं योगी'** और **'यतात्मा दृढ निश्चयः'** जैसे गुणों से युक्त व्यक्ति को उन्होंने **'मद्भक्तः स मे प्रियः'** कहा है। उन्हें वैभव सम्पन्न दुर्योधन की तुलना में अभाव ग्रस्त विदुर कहीं अधिक प्रिय लगे। अधर्म के विनाश और धर्म की जय हेतु समर्पित श्रीकृष्ण-जीवन एक संघर्ष गाथा है जो दुर्जनों पर सज्जनों के विजयार्थ लड़ा गया।

कोई भी महापुरुष अपनी क्षमतानुसार सौहार्द्रपूर्ण समाज की रचना हेतु प्रयत्न करता है जिसके अन्तर्गत कुछ हठी विधर्मियों के विरूद्ध निर्णायक युद्ध की भूमिका भी उसे तैयार करनी पड़ती है। यह राम और कृष्ण जैसे पौराणिक महापुरुषों को ही नहीं अपितु राणा प्रताप, शिवा जी और गुरुगोविन्द सिंह जैसे आधुनिक पुरुषों को भी करने के लिए विवश होना पड़ा।

परंतु ऐसे युद्ध, संघर्ष विहीन सामाजिक व्यवस्था की निर्मिति हेतु उन तत्वों के विरूद्ध हुए जो समाज जीवन से पुरुषार्थ चतुष्टय को लुप्त कर देना चाहते थे। इस कारण यह स्पष्ट है कि कामपिपासुओं और अर्थान्धों की असंयमित तथा विधर्मी गतिविधियाँ समाज में अराजकता की स्थिति निर्माण करती हैं जिसके प्रतिकार हेतु अन्ततः धर्मप्रेमी जनों को ही आगे आना पड़ता है।

प्रतिकूलताओं के निवारणार्थ वर्णाश्रम व्यवस्था

संघर्ष विहीन समाज की रचना हेतु जिस प्रकार पुरुषार्थ चतुष्टय पर बल दिया गया उसी प्रकार पुरुषार्थ चतुष्टय

के प्रति आस्था और आग्रह के निर्माण हेतु वर्णाश्रम व्यवस्था भी अस्तित्व में आयी। सामान्यत: मानव जीवन को एकसौ वर्षों का मानकर उसे चार भागों- ब्रह्मचर्य, गृहस्थ, वानप्रस्थ और संन्यास में विभक्त किया गया तथा प्रत्येक भाग की अवधि 25 वर्षों की मानी गयी। प्रारंभ का 25 वर्ष ब्रह्मचर्य के रूपमें व्यतीत करने हेतु बालक गुरु के सान्निध्य में रहकर पठन-पाठन, सेवा तथा अनुशासित जीवन में स्वयं को निपुण बनाता था। 25 वर्ष की आयु में गृहस्थ बन व्यक्ति कुटुम्ब के प्रति अपने दायित्वों का प्रामाणिकता से अपने दायित्वों का निर्वाह करता था। 50 वर्ष की आयु में अपने उत्तराधिकारी को कुटुम्ब का दायित्व सौंप स्वयं वानप्रस्थ का वरण करता था तथा 75 वर्ष की आयु में ईश्वर परायण बन संन्यासी कहलाता था।

वर्णाश्रम व्यवस्था के कारण व्यक्ति को अपनी आयु के सदुपयोग की प्रेरणा मिलती थी और उसी के कारण पुरुषार्थ चतुष्टय संभव हो पाता था। आयु का काल-खण्डों में विभाजन तथा प्रत्येक काल-खण्ड के कर्तव्यों का निर्धारण हो जाने के कारण ही अर्थ और काम को धर्मारूढ़ बनाना संभव हो सका था।

हिन्दू जीवन दर्शन ने व्यक्ति को न तो निरा लौकिक माना और न ही निरा पारलौकिक। जितनी शारीरिक सुख की यहाँ चिंता हुई उससे कहीं अधिक आत्मिक सुख की यहाँ चिन्ता हुई उससे कहीं अधिक आत्मिक सुख की प्राप्ति हेतु चेष्टाएँ की गयी। ये दोनों प्रकार के सुख वस्तुतरु व्युत्क्रमानुपाती हैं। जितने परिमाण में एक को प्राप्त किया जायेगा उतने ही परिमाण में दूसरे को खोना होगा। अन्तर इतना ही है कि शारीरिक सुखों का सम्बन्ध भौतिक संसाधनों (जिसके स्रोत सीमित है) से होने के कारण उसकी प्राप्ति हेतु किये जाने वाले प्रयत्नों से अनुचित स्पर्धाओं की जहां सृष्टि होती है वहीं आत्मिक सुख की प्राप्ति हेतु किये जानेवाले प्रयत्न समाज में अवर्णनीय सौहार्द्र पूर्ण परिवेश का सृजन करते है। वर्णाश्रम व्यवस्था के अन्तर्गत मनुष्य शारीरिक आवश्यकताओं की पूर्ति हेतु न्यूनतम संसाधनों का प्रयोग करता हुआ आत्मिक सुख की प्राप्ति हेतु चेष्टारत रहता है जिसके कारण समाज के समक्ष उपस्थित होनेवाली किसी भी प्रतिकूलता का सहज ही निवारण हो जाता है।

वर्णव्यवस्था की प्रासंगिकता

यह व्यवस्था आज सर्वाधिक विवाद और आलोचना के घेरे में है। यद्यपि ऐसे शास्त्रोक्त प्रमाण कहीं नहीं मिलते कि वर्ण का निर्धारण जन्माधारित था। श्रीकृष्ण ने तो गीता में - **'चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुण कर्म विभागश:'** की बात कही है। इसी तरह मनुस्मृति में स्पष्ट कहा गया है कि **'जन्मना जायते शूद्र: संस्कारात् द्विज उच्यते', 'वेदपाठी भवेत् विप्रम्', 'ब्रह्मं जानाति स: ब्राह्मण:'**। श्रीराम सबरी से नवधा भक्ति का वर्णन करते हुए कहते है -

'नव मंहु एकउ जिन्हकें होई, नारि पुरुष सचराचर कोई।
सोइ अतिसय प्रिय भामिनि मोरें, सकल प्रकार भगति दृढ़ तोरें।।'

आलोचकों को इसका पता लगाना चाहिए कि कोई व्यवस्था ऊँच-नीच के भेदों में क्यों विभक्त हो गयी तथा वर्णों का निर्धारण जन्मना कैसे हो गया। समाज जीवन में सभी प्रकार के कार्यों का त्रुटिहीन निष्पादन आवश्यक होता है। इस बात को ध्यान में रखकर वर्णव्यवस्था बनी थी कि किसी क्षेत्रमें न तो आवश्यकता से अधिक शक्ति का नियोजन हो और न ही कोई क्षेत्र उपेक्षा का शिकार बनें। इसके कारण न तो किसी कार्य को और न ही उस क्षेत्र से सम्बद्ध लोगों को किंचित् कम महत्वपूर्ण माना गया। भारत में लम्बे कालखण्ड तक परकीयों का शासन रहा जिसमें भारतीय समाज को विभाजित करने के योजनाबद्ध प्रयत्न चले। यह संभव है कि विमित्र व्यवस्थाओं को विभेदों का रूप देने की उनकी इच्छाओं को पूरा करने में कुछ राज्याश्रित भारतीयों का भी योगदान रहा हो।

पूर्वाग्रहों से मुक्त होकर अध्ययन करने पर यह ज्ञात होता है कि वर्णव्यवस्था की अवधारणा में नहीं अपितु उसके व्यवहारिक स्वरूप में प्रकारान्तर से विकृति आयी क्योंकि जिस व्यवस्था के कारण यहाँ का हर व्यक्ति सहज ही 'कामये दु:खतप्तानां प्राणिनामार्तिनाशनम्' का उद्घोष कर बैठता था उसकी अवधारणा कभी अप्रासंगिक नहीं हो सकती।

भारतीय चिन्तन की पृष्ठ-भूमि

यहाँ मनुष्य को पंच महाभूतों (आकाश, अग्नि, जल, भूमि तथा वायु) का समुच्चय मात्र मान कर भारतीय मनीषियों ने यह समझाने की सतत् चेष्टा की कि व्यक्तित्व वस्तुत: है क्या? वह कहाँ से आया है और कहाँ जायेगा? आगमन और प्रस्थान के समय बिन्दुओं के मध्य उसके लिए क्या करणीय और क्या अकरणीय है? इस गहन चिन्तन का कारण यह मान्यता रही कि जीवात्मा के साथ संयुक्त मानव शरीर किसी विशिष्ट उद्देश्य की पूर्ति हेतु अस्तित्व में आया है।

'आज खाओ, पियो और मौज उड़ाओ' ही मानव जीवन का उद्देश्य बन बैठा है। चूँकि हम वस्तुओं के निर्माता नहीं बन सकते इस कारण कहीं टीला और कहीं गड्ढा बनाने की क्रिया में संलग्न हैं। जितने परिमाण में कोई धनाढ्य बनेगा उतने ही परिमाण में कोई निर्धनता का वरण करने को विवश होगा। सीमित भौतिक संसाधनों में से

(अवशेष भाग पृ 46 पर)

पर्वों, त्यौहारों से समाज जागरण

– संतोष त्रिवेदी

समन्वयात्मक संस्कृति

हिन्दू संस्कृति स्वभाव से ही समन्वयवादी रही है। **''सर्वे भवन्तु सुखिनः ..... सर्वे भद्राणि पश्यन्तु''** के उद्घोष के साथ विश्व को श्रेष्ठ बनाकर, समस्त प्राणी मात्र में एकत्व के दर्शन कराने का महत्वपूर्ण कार्य हिन्दू संस्कृति की समन्वयवादी प्रकृति की ही देन है। प्रकृति की हर विधा के साथ हमारा पूर्ण साम्य है। **''जड़ और चेतन में परमेश्वर की अनुभूति''**, **''सभी प्राणी एक ही अव्यक्त शक्ति के अंश है''**, ऐसे समत्व और एकात्म के भाव हमारे पूर्व तपस्वियों और ऋषि-मुनियों की खोजमयी साधना का ही परिणाम है। उनकी अनुभूति ही हमारी सामाजिक धारणा का संबल है।

इन्हीं श्रेष्ठ तत्वों के अनुसार पूर्व काल में जीवन यापन के कारण ही हमने अनेक आक्रामक जातियों और संस्कृतियों को सदा-सदा के लिए अपने में आत्मसात कर लिया। भारत पर आक्रमण करने वाले शक, हूण, कुशाण, यवन आदि आज कहाँ है? वे सभी हिन्दू संस्कृति की विशालता में विलीन हो गये।

पराजय का परिणाम

उत्थान के बाद पतन, यह प्राकृतिक नियम है। इसी क्रम में हमारा श्रेष्ठत्व धीरे-धीरे पुस्तकीय तत्वज्ञान तक सीमित होता गया। समाज के श्रेष्ठ संस्कारों की परम्पराओं में ढिलाई आती गयी। अविकसित और असभ्य देशों ने अपनी भोगलिप्सा को शान्त करने के लिए यत्र-तत्र आक्रमण करना शुरु किया। हमने पर्याप्त संघर्ष किया परन्तु बर्बरता और अन्ध विश्वास के समक्ष पराजय ही हमारे हाथ लगी। परिणाम स्वरुप हमारे समाज में अनेक विसंगतियां निर्माण हो गई। हमारा जीवन दिशा हीन होता गया। सतत् संघर्ष के कारण समाज रचना पर आवश्यक ध्यान नही दिया जा सका। अपनी सुरक्षा और जीवन का ही विचार जोर पकड़ता गया। सामूहिक संस्कार और समाज भावना में कमी आई। धीरे-धीरे हमारी सामाजिक पाचन शक्ति क्षीण होती गयी।

कुछ बात है कि हस्ती मिटती नहीं हमारी

चारों वर्णों में विजातियों से वर्णगत रूढ़िया बनने लगी। किन्तु जातीय स्वाभिमान का भाव बना रहा। अपनी सामूहिक परिवार प्रथा के कारण हम संगठित बने रहे। इसी से समन्वय का भाव दृढ़ होता गया। परिवार में व्यक्ति पर जन्म से मृत्यु तक 16 (षोडश) संस्कारों का क्रम चलता रहा। **''व्यक्ति से समाज श्रेष्ठ है''** यह भावना भी बलवती होती गयी। कहने का अभिप्राय है कि अपनी संस्कारमय जीवन पद्धति के कारण ही हम समस्त झंझावातों के बीच रह कर भी बचे रहे।

पर्व

पर्व और त्यौहार जाति के प्राण होते हैं। इनके बिना जीवन, जीवन ही नहीं होता। जाति के जीवन में जीवन्तता का परिचय उसके पर्वों और त्यौहारों के मनाने के ढंग से ही प्राप्त होता है। हिन्दू समाज का हर अवस्था में उत्सव प्रियता का स्वभाव होने के कारण पर्व, त्यौहार, उत्सव, मेले आदि की भरमार रही और वे बड़े उत्साह के साथ सम्पन्न भी होते रहे। फलस्वरूप हमारे यहाँ सामाजिक चेतना कभी भी लुप्त न हो सकी। ''व्यक्ति नहीं समष्टिगत'' यह तत्वज्ञान सदा ही बना रहा।

परिमार्जन

काल और परिस्थिति का प्रभाव तो सर्वत्र होता ही है। श्रेष्ठ पुरुषों का अवतरण लुप्त हुए सत्य सिद्धान्तों को समाज में पुनः प्रतिष्ठित करता है। कालान्तर में समाज में फिर से कमियाँ आ जाती हैं। यही दशा पर्वों की हुई। श्रेष्ठ उद्देश्यों से निर्मित पर्वों में भी कालान्तर में विकृतियाँ आ गई। रूढ़ियों ने स्थान बना लिये। इसीलिए पर्वों की योजना में संशोधन कर समय समय पर उनका परिमार्जन भी किया गया।

हमारे पर्व और त्यौहारों में एक वैज्ञानिक तारतम्य है। इनकी योजना बहुत विचार पूर्वक बनाई गयी है। इनमें मुख्य रूपसे इतिहास के प्रति श्रद्धा का ध्यान रखा गया है। प्रकृति के साथ तादात्म्य का भाव भी रखा गया है। समाज-शास्त्र का विचार कर समाज संगठन की सभी प्रकार की योजना की गयी है। आर्थिक वैषम्य को दूर कर आर्थिक समानता को भी आधार बनाया गया है, आयुर्विज्ञान का सहारा लेकर उपवास और व्रत द्वारा सभी के उन्नत स्वास्थ्य की व्यवस्था की गयी है। आध्यात्मिक दृष्टि से संपूर्ण चराचर में परमेश्वर का वास, शरीर की नश्वरता और आत्मा की एकाकारता के महत्व को भी प्रतिपादित किया गया है। संगीत, ज्ञान-तृप्ति और स्नेह का ज्वार भी अपने त्यौहारों में उमड़ पड़ता है।

विविधता में एकता

सारे समाज में एक ही पर्व एक ही समय में सम्पन्न होते है। अपने-अपने क्षेत्र में उपलब्ध साधनों से जाति-पाँति का

भेद भूलकर गरीब हो या साधन सम्पन्न, पर्वो का आनन्द लेने में सभी एक जैसी अनुभूति करते हैं। उपासना पद्धति अनेक होने पर भी पर्वो में सबका श्रद्धाभाव एक समान रहता है। यदि हम सदियों से अपने पर्वो को इस तरह से नही मनाते रहे होते तो समाज की अवस्था कभी की विश्रृंखलित हो चुकी होती।

आज की स्थिति

हमारे परम्परागत संस्कारों में विकृति अथवा संस्कारों की कमी दिखाई दे रही है। आर्थिक युग का असर भी सर्वत्र दिखाई देता है। गरीब-अमीर की दूरियाँ बढ़ती ही जा रही है। ऐसी परिस्थिति में समन्वय की दीवार धंसने के आसार दिखाई देने लगे है। समाज का एक हिस्सा पर्वो के सामूहिक उल्लास से वंचित रहने लगा है।

हमें अब क्या करना चाहिए?

यदि समग्र संसार को श्रेष्ठ आर्य संस्कृति के आदर्शों में ढ़ालना है और अपने ऋषि-मुनियों के सपनों को साकार करना है तो व्यक्ति और परिवार के लिए शुद्ध संस्कारों की व्यवस्था करनी होगी। सामूहिक संस्कारों के लिए पर्वो और त्यौहारों की आयोजन विधि में परिमार्जन कर उसमें हिन्दू जागरण के महत्व को पुनर्स्थापित करना होगा।

इसके लिए अपने-अपने क्षेत्र के सामाजिक नेताओं की बैठकें आयोजित कर पर्व-त्यौहारों के समन्वय का महत्व बताया जाना चाहिए और सर्वसम्मति निर्माण कर सामाजिक एकता, समरसता को बढ़ाने में प्रयत्नशील होना चाहिए।

किसी भी पर्व से एक मास पूर्व परस्पर समन्वय हेतु बैठकों का आयोजन हो, उसमें पर्व का मुख्य उद्देश्य क्या है, समाज जागरण कैसे हो, समाज में आई विकृतियाँ कैसे दूर हों, आदि बातों का विचार कर उसे कार्यरूप देने का प्रयास अत्यन्त आवश्यक है। एक-दूसरे के सम्प्रदायों के पर्वों में सभी से सम्मिलित होने का आग्रह किया जाना चाहिए। हिन्दू समाज के जितने भी सम्प्रदाय हैं उनके परस्पर के त्यौहारों-पर्वो में सम्मिलित होने का आग्रह रहना चाहिए।

समत्वभाव व हिन्दू जागरण के लिए "ॐ" का प्रचार किया जाए। घरों पर भगवाध्वज या "ॐ" अंकित पताकायें लगायी जायें। हिन्दुत्व-बोध के लिए तिलक, माला, तुलसी, गोपूजन आदि क्रम निरन्तर प्रचलित रहना चाहिए।

इतना और भी

नकारात्मक या अभावात्मक विषय को प्रमुखता न दें। जो जहाँ संभव हो वही करें। पूर्वाग्रह का त्याग करें। श्रेय अन्यों को दें। धन संग्रह का हिसाब साफ रखें। हिन्दुत्व की विशालता को सदैव दृष्टि में रखें और तदनुसार सबका समान आदर हो।00

संघ शाखा :
भावी समाज की आधारभूत संरचना

आज की संघ शाखा अर्थात् भविष्य में आनेवाली सामाजिक, आर्थिक व्यवस्था की आधारभूत संरचना (Infra-stucture) है। ऐसी आदर्श समाज रचना के लिए अनुकूल मन की निर्मिति करना संघ-शाखाओं का कार्य है, ऐसी श्री गुरुजी की धारणा थी। इसमें से जो मन निर्माण हो रहा है, वह परम वैभव की ओर जाने की क्षमता से युक्त, समर्थ होगा। इसमें प्रत्येक व्यक्ति का सम्पूर्ण विकास होने की आश्वस्ति (Guarantee) है, सम्पूर्ण समाज की धारणा होने का भरोसा है, इतना ही नहीं, अपितु अपने समाज और धर्म द्वारा समग्र मानवता को देय जो अपना वैशिष्ट्यपूर्ण अंशदान (Contribution) है, उसका भी आश्वासन इस संघ शाखा और संगठन में है।

इस प्रकार के सर्वस्पर्शी, समग्र जीवन के विचारों का सम्पूर्ण सम्यक् दर्शन श्री गुरुजी ने किया था और द्रष्टा की भाँति उसे दूसरों को कराने का जीवन पर्यन्त उन्होंने प्रयास किया।00

सामाजिक अनुशासन

'साधनानाम् अनेकता' के न्याय से जिसकी जैसी उपासना पद्धति हो उसपर श्रद्धा रख प्रत्येक अपनी पद्धति से उपासना करे। प्रत्येक जिससे अखण्ड, चिरन्तन एवं घनीभूत सुख प्राप्त कर सके ऐसा उसका सम्पूर्ण विकास हो-सच्चा आत्मिक विकास हो। श्री गुरुजी को लगता था कि ऐसा आत्मिक विकास करने के लिए प्रत्येक व्यक्ति को प्रवृत्त किया जा सके तो किया जाय। सामाजिक अनुशासन ऐसा हो कि एक व्यक्ति के सुख प्राप्ति के मार्ग में दूसरा बाधा न बने। इस प्रकार के सामाजिक अनुशासन से सम्पन्न अन्य समस्त राष्ट्रीय समाजों से सहयोग और सामंजस्य का व्यवहार करें, जिससे समग्र मानव जाति का सम्पूर्ण विचार करना हम सभी के लिए संभव होगा।00

न्यूनतम आवश्यकताओं की पूर्ति

व्यक्ति को चौबीस घण्टे यदि अपने उदर भरण के लिए ही काम करने पड़े, आर्थिक या भौतिक विकास छोड़कर उसका अन्य विकास अवरूद्ध हो जायेगा। उसके लिए प्रत्येक को आवश्यक अवकाश प्राप्त होना चाहिए। जब ऐसा अवकाश मिलेगा तब वह सांस्कृतिक एवं आध्यात्मिक विषयों की ओर जायेगा। अवकाश का उपयोग करना जो जानते हैं उनके लिए अवकाश मिलना अत्यन्त लाभप्रद होगा। अतः प्रत्येक को अपने विकास के लिए न्यूनतम जीवनावश्यक वस्तुएँ सरलता से प्राप्त हो, उनकी प्राप्ति की चिन्ता से वह मुक्त हो और सम्पूर्ण समाज का उत्कर्ष हो, इस दृष्टि से अर्थ रचना बने, ऐसा श्री गुरुजी का मत था।00

जिनसे ज्योति मिली

कन्हैया लाल

श्री रामेश्वर जी का जन्म बुद्धन बस्ती चौतगा में सन् 1944 में एक साधारण कृषक परिवार में हुआ था। चार भाइयों में यह सबसे छोटे होने के कारण तथा बाल्य काल में ही पितृछाया से वंचित हो जाने के कारण भी परिवार जनों के अतिशय स्नेह-भाजन होने का अवसर इन्हें प्राप्त हुआ था।

जन्म स्थान बुद्धन बस्ती स्थित प्राथमिक विद्यालय की पढ़ाई समाप्त कर यह चौतगा नगर के उच्च माध्यमिक विद्यालय में प्रविष्ट हुए। भाइयों ने ग्राम से चौतगा आकर पढ़ाई करना संभव न देखकर चौतगा में ही इनके रहने की व्यवस्था कर दी थी। सन् 1959 - 60 में चौतगा, जियावड़ी क्षेत्र में संघ लहर चल रही थी। इन्हीं दिनों श्री रामेश्वर जी अपने ग्राम के सहपाठियों के साथ संघ शाखा में प्रविष्ट हुए। प्रारंभ से ही यह संघ कार्य में रूचि लेने लगे तथा सन् 1963 में पूर्णकालिक प्रचारक के रूपमें इन्हे हेन्जड़ा भेजा गया। तब से जीवन पर्यन्त सन् 1986 तक के कार्यकाल में ये संघ के प्रचारक के रूपमें हेन्जड़ा, बर्मीन, प्रोम, औलान्, तये, चौतगा, जियावड़ी, माण्डले, श्वेबो, मचीना, मौलमीन आदि इन स्थानों पर संघशाखाओं का कार्य देखते रहे।

चौतगा में सन् 1972 में प्रारंभ हुए सनातन धर्म सेवासदन के प्रारंभिक दिनों में तथा सन् 1975 से 1986 पर्यन्त सेवासदन के अधिष्ठाता के रूपमें वहाँ का कार्य सम्हालते रहे। संघ प्रचारक के रूपमें स्थान-स्थान पर रह कर कार्य करने का उन्हें इस काम में भरपूर लाभ मिला था। उनके कार्यकाल में ही सेवासदन को सार्वदेशिक रूप प्राप्त हो गया था। स्थान-स्थान से आकर विद्यार्थी सेवासदन की संस्कृत पाठशाला में शिक्षा लेने लगे थे तथा स्थान-स्थान से सेवासदन के लिए दान आदि प्राप्त होने लगा था।

इन बारह वर्षों का उनका जीवन एक तपस्वी की तरह व्यतीत हुआ था। लगातार कई वर्षों की कठोर साधना द्वारा सेवासदन को उन्हें एक आश्रम का स्वरूप प्रदान करने में सफलता प्राप्त हुई थी। चौतगा, जियावडी क्षेत्र के कृषक समुदाय के घर-घर में मुष्टि-दान की परम्परा चलाकर सेवासदन के विद्यार्थियों के लिए पर्याप्त चावल-दाल प्राप्त हो जाने की स्थायी व्यवस्था प्रारंभ की थी। इन क्षेत्रों के ग्राम-ग्राम से उनका व्यापक सम्पर्क था।

सेवासदन में रहकर पढ़ने वाले विद्यार्थियों में सच्चरित्र, सेवाभाव, समाज कार्य के प्रति रूचि, संघ निष्ठा आदि गुण विकसित करने की ओर सदैव उनका ध्यान रहता था। उनके कड़े अनुशासन में पले-बड़े हुए स्वयंसेवक बन्धु आज भी संघ, सेवासदन तथा अन्यान्य सामाजिक कार्यों में सक्रिय है। इसी प्रकार युवकों में त्याग, सेवा की भावना भरने के लिए सदैव तत्पर रहते थे।

मुझे स्मरण है, तब मैं यॉगों विश्वविद्यालय से बी. एस्सी. की डिग्री लेने के बाद कुछ दिनों के लिए सेवासदन में रहकर वहाँ श्री रामेश्वर जी के कार्यों में उनका साथ दे रहा था। एक दिन उनसे खुली चर्चा करते हुए मै पूछ बैठा कि "मुझे आप सलाह दें कि मै संघ प्रचारक बनूँ अथवा व्यापार करूँ। उन्होंने अविलम्ब ही उत्तर दिया, 'तुम मुझे क्या मान कर पूछ रहे हो? यदि तुम मुझे संघ प्रचारक मानकर पूछते हो तो मेरा उत्तर है कि तुम्हें संघकार्य में लगना चाहिए। यदि मुझे अपना मामा (क्योंकि वे रिश्ते में हमारे मामा जी लगते थे) मानकर पूछते हो तो मेरा उत्तर है कि तुम अन्यान्य लोगों की तरह अपना कार-व्यार, व्यापार जो चाहो वह करो। उनका दो टूक उत्तर पाकर उस समय मेरे मन पर जो प्रभाव पड़ा, उसके फलस्वरूप ही मै संघ प्रचारक बनने का निर्णय लिया था।

उन दिनों लोगों में यह धारणा काम कर रही थी कि संघ से दूर रहो अन्यथा ये सबको अपने तरह ही बना लेंगे। यहाँ तक कि सेवासदन के प्रारंभिक दिनों में लोग अपने बच्चों को वहाँ के विद्यालय में भेजना भी पसन्द नहीं करते थे। किन्तु उन्होंने अपने व्यवहार में यह बात उनके मनसे निकालने में सफलता प्राप्त की। सेवासदन की उन्नति तथा प्रगति के लिए उनका अहोरात्र चिन्तन तथा कठोर परिश्रम सबके लिए प्रेरणास्पद था।

श्री रामेश्वर जी की प्रेरणा से ही सेवासदन में गौशाला, कन्या पाठशाला प्रारंभ हुई। इन सभी के पीछे जो भावना काम कर रही थी, वह थी लोगों में अपने कार्य के प्रति श्रद्धाभाव निर्माण करना। उनका यह मानना था कि सेवासदन में जनसामान्य की श्रद्धा का एक केन्द्र बिन्दु होना आवश्यक है ताकि हर प्रकार के लोगों का वहाँ पहुँचना हो सकेगा तभी इससे जुड़ी हुई सभी कार्य-योजनाओं को मूर्तरूप दे पाने में आवश्यक सुविधाएँ सुलभ होने में कठिनाई नहीं होगी। सेवासदन में देवी सरस्वती का भव्य मन्दिर बनाने का संकल्प इस दृष्टि से था ही, मन्दिर का प्रारूप बनकर अभी आया ही था कि वे अचानक हृदय गति अवरूद्ध होने के कारण दिनांक 28 नवम्बर 1986 के दिन दिवंगत हुए। जो सुना वही अवाक रह गया।

वे चले गये किन्तु उनके द्वारा प्रज्ज्वलित दीप जल रहा है और उसके प्रकाश में उनकी समस्त संकल्पनाएँ क्रमशः पूर्ण होती जा रही देखकर उनके त्याग और तपस्यामय जीवन का स्वाभाविक ही स्मरण हो आता है और उन्हें शत्-शत् नमन के लिए मस्तक झुक जाता है।00

मनुष्य जन्म से नही, कर्म से शूद्र या ब्राह्मण होता है। - गौतम बुद्ध

राजयोग

सुभाष चन्द्र आहूजा

महर्षि पतञ्जलि के अनुसार चित्त की वृत्तियो को अपने वशमें करना योग कहा गया है। (योगस्चित्तवृत्ति निरोधः) योग मनुष्य के मन को शरीर और बुद्धि को जोड़ता है, इतना ही नहीं वह आत्मा को परमात्मा के साथ जोड़ने वाली पद्धति भी है। यह शरीर, मन और बुद्धि को स्वस्थ बनाता है। शरीर के लिए अनावश्यक तत्त्वों को नष्ट कर हितकारी तत्त्वों को बल प्रदान करता है।

जीवन को पूर्ण स्वस्थ बनाने के पाँच कोश है। अन्नमय कोश, प्राणमय कोश, मनोमय कोश, विज्ञानमय कोश और अन्त में इन कोशों को स्वस्थ रखने के पश्चात् मनुष्य आनन्दमय कोश को प्राप्त करता है। तात्पर्य यह कि अन्नमय कोश (शरीर), प्राणमय कोश (प्राणवायु), मनोमय कोश (मन के चञ्चलता को दूर कर उसे अपने वश में करना), विज्ञामय कोश में बुद्धि की स्थिरता के साथ प्रखरता प्राप्त हो जाती है और धीरे-धीरे वासनाओं मे दूर होकर शाश्वत् आनन्द की प्राप्ति होती है। बाह्य आनन्द के स्थान पर आन्तरिक आनन्द की प्राप्ति होने पर व्यक्ति आनन्द की लहरों पर तैरता है।

महर्षि पतञ्जलि ने योग के आठ अंग बताये है, जिन्हें अष्टांग-योग कहा जाता है। वे है- यम, नियम, आसन, प्राणायाम, प्रत्याहार, ध्यान, धारणा और समाधि।

यम पाँच प्रकार के बताये गये है- (1) अहिंसा (2) सत्य (3) अस्तेय (4) ब्रह्मचर्य और (5) अपरिग्रह।

नियम के भी पाँच प्रकार बताये गये हैं- (1) शौच (2) संताप (3) तप (4) स्वाध्याय और (5) ईश्वर प्रणिधान।

यम की साधना से जीवन में सात्विक संस्कार प्राप्त होते हैं। नियमों के पालन से अन्तःकरण की शुद्धि को बल मिलता है। आसन से शरीर के रोग दूर होते है, इन्द्रियाँ वशमें होती है। मन की चञ्चलता दूर होती है। मूलतः आसन चौरास्सी है। वर्तमान में आसनों के कई प्रकार प्रचलित है। इन आसनों में वज्रासन के करने से बीमार व्यक्ति को बहुत लाभ पहुँचाता है। स्वस्थ मनुष्य को भी भोजन के तुरन्त बाद वज्रासन में बैठ लेना चाहिए।

प्राणायाम :- प्राणायाम के द्वारा श्वास-प्रश्वास की क्रिया को नियमित कर शरीर तथा मन को स्वस्थ रखा जाता है। यह मन की चञ्चलता को दूर करने में अतिशय लाभकारी है।

प्रत्याहार :- इन्द्रियों को शक्ति प्रदान करता है तथा विषय-वासनाओं से उन्हें दूर रखता है।

धारणा :- चित्त की वृत्तियों को लक्ष्य की ओर ले जाता है।

ध्यान :- एकाग्रता को बराबर बनाये रखता है।

समाधि :- चित्त की वृत्ति का निरोध करती है, इससे अखण्ड शान्ति प्राप्त होती है।

सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ द्वारा सन् 1992 से ही म्यॉमादेश में योग के शिक्षण-सत्र समय-समय पर आयोजित किये जाते है। योग शिक्षण की उपयोगिता से लाभान्वित होनेवाले विभिन्न स्थानों के बन्धुओं द्वारा नित्य नियमित योगाभ्यास केन्द्र संचालन करने की मॉग निरन्तर बढ़ रही है।00

श्री सुभाष चन्द्र आहूजा म्यॉमा मे सनातन धर्म स्वयंसेवक संघ के प्रचारक है तथा कन्याकुमारी एवं बंगलोर के योग-प्रशिक्षण केन्द्रो से प्रशिक्षित है। म्यॉमादेश के विभिन्न नगरों यॉगों, माण्डले, टौजी, ल्वेलम, चौतगा आदि स्थानों पर योग-शिक्षण शिविरों का सफल संचालन कर चुके है।00

अनमोल-वचन

* जिस समाज में चरित्र-शीलता नहीं है, उसमें कोई योजना काम नहीं कर सकती है। - विनोबा

* शरीर जल से पवित्र होता है, मन सत्य से, आत्मा धर्म से और बुद्धि ज्ञान से पवित्र होती है। -मनुस्मृति

* जवानी जोश है, बल है, साहस है, दया है, आत्म विश्वास है, गौरव है और सब कुछ है जो जीवन पवित्र, उज्ज्वल और पूर्ण बना देता है। - प्रेमचन्द

* शुद्ध बनना और दूसरों की भलाई करना ही सब उपासनाओं का सार है। जो गरीबों, निर्बलों और पीड़ितों में शिव को देखता है वही वास्तव में शिव का उपासक है, पर यदि वह केवल मूर्ति में ही शिव को देखता है तो यह उसकी उपासना का आरम्भ मात्र है। - स्वामी विवेकानंद

* जैसे पुष्प में सुगन्ध एवं दर्पण में प्रतिबिम्ब है, उसी प्रकार हृदय में भगवान तो क्यों इन्हें बाहर ढूँढ़ा जाय। - गुरुनानक

* बुद्धिमान नियति का सहारा लेकर पुरुषार्थ का त्याग न करे, क्योंकि नियति भी पुरुषार्थ से ही नियामक होती है। - योगवशिष्ट

* पाप और पारा कोई पचा नहीं सकता। यदि कोई छिपा कर पारा खा ले तो किसी न किसी दिन वह शरीर से फूट निकलेगा। पाप करने से उसका फल एक न एक दिन निश्चय ही भोगना पड़ेगा। - रामकृष्ण

* जब तक मनुष्य के जीवन में समाजहित का भाव नहीं आयेगा तब तक समाज की उन्नति संभव नहीं। - श्री गुरुजी

* जब तक मनुष्य के जीवन में समाजहित का भाव नहीं आयेगा तब तक समाज की उन्नति संभव नहीं। - श्री गुरुजी

* वह धर्म अधर्म है जिसमे समता नहीं। समता, न्याय और स्वतन्त्रता ही सद्धर्म का सार है। -स्वामी विवेकानंद

जिसने गर्व किया, उसका पतन अवश्य हुआ। - स्वामी दयानंद

Vishwa Prarthana

Sarva mangala mangalyam
Devem sarvartha sadhikam
Sharanyam sarva bhootanam
Namamo bhoomimataram

Sachidananda roopaya
Vishwa mangala hetave
Vishwa dharmaika moolaya
Namostu paramatmane

Vishwa dharma vikasartham
Prabho sanghatita vayam
Shubhamashihamasmabhyam
Dehi tat paripoortaye

Ajayyamatma samarthyam
Susheelam loka poojitam
Gyanam cha dehi vishwesha
Dhyeya marga prakashakam

Samutkarshostu no nityam
Nihshreyasa samanvitah
Tat sadhakam sphuratwantah
Suveeravrata mujjwalam
Suveeravrata mujjwalam

Vishwa dharma prakashena
Vishwashanti pravartake
Loka sanghatana Karye
Dhyeye nishtha sthirastu nah

Sanghashaktir vijetreeyam
Krutwasmaddharma rakshanam
Paramam vaibhavam praptum
Samarthastu tawashisha

Vishwa Dharma Ki jay

Meaning

We bow to the Goddess Mother Earth who is the abode of myriad blessings, fulfils all the needs and is th ultimate refuge of all beings.

Our salutations be to the supreme self, the summnum bonum of existence, consciousness and bliss, who is the very cause of the ultimate well being of the whole world and the fountainhead of the universal dharma.

O Almighty, we stand united for the upliftment of the universal dharma. Shower upon us your ausicious blessings to fulfil that (noble) mission.

Grant us O Lord! Such inner strength which remains invincible: character which earns adoration of all and knowledge which shall illuminate the path leading to our goal.

Let our hearts be inspired with the fiery mission of a hero which always leads an aspirant to attain this and other worldly prosperity as also the salvation.

Let our devotion to the cause be steadfast in organising the people for the achievement of world peace in the light of the universal dharma.

O Lord, with your blessings, let this victorious organised strength of ours be protecting the dharma, be able to attain the pinnacke of enernal glory.

Glory to the Vishwa Dharma

• Dharma. There is no word in English which has the exact connotation of the word 'dharma'. It has been defined in our traditions as "that which sustains" (Dharayate iti dharmaha). It encompasses all those systems which are instrumental in maintaining a harmonious relationship between individual, family, society, nature and The Almighty and as such it denotes all our duties towards family, society and mankind, rules of health, hygiene and ecosystems as well as the various religious paths for the attainment of salvation.

ॐ

हमारा संकल्प

नहीं चाहिए पद यश गरिमा, सभी चढ़ें माँ के चरणों में।
हिन्दू धर्म की ही जय केवल, शब्द पड़े जगके कर्णों में।
आशा रख विश्वास बढ़ा कर, श्रद्धामय जीवन अपनायें।।
एक एक कर दीप जलायें।।

हमारी निष्ठा

हम कंचन हैं काँच नहीं हैं, ले लो अग्नि परीक्षा।
सुख की नहीं कष्ट सहने की, हमने ली है दीक्षा।।

With Best Compliments from :

Dr. Mohan Lal
No. 35, 75 th Street
(B/T 27th & 28 th Streets)
Mandalay, Myanmar.
Phone : 02-23680

သီတာမင်း အထူးကုဆေးခန်း

THIDA MIN SPECIALIST CLINIC

သီတာမင်း

မျက်မှန်

THIDA MIN OPTIC

မျက်စိအထူးကု
ဆရာဝန်ကြီးများဖြင့်
မျက်စိအထူးစမ်းသပ်ပေးသည်။
ခေတ်မီပါဝါကိုင်း၊ နေကာကိုင်းအမျိုးမျိုးကို
ဆရာဝန်ညွှန်ကြားသည့် ဒီဂရီအတိုင်း
တိတိကျကျ အာမခံဖြင့်
အထူးအမြန် ပြုလုပ်ပေးသည်။

အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများဖြင့်

- မျက်စိ၊နား၊နှာခေါင်း၊လည်ချောင်း
- အထွေထွေရောဂါ
- အရိုး၊အကြော၊အဆစ်အမြစ်၊ခွဲစိတ်
- သွေးစစ်နှင့်အရေပြား
- ဦးနှောက်နှင့်အာရုံကြော
- ဦးနှောက်နှင့်စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
- ကလေးရောဂါ
- ဓါတ်ရောင်ခြည်
- ရင်ခေါင်းနှင့်အဆုတ်
- အစာအိမ်အူလမ်းကြောင်းခွဲစိတ်
- ဆီးနှင့်ကျောက်ကပ်
- မီးယပ်သားဖွား
- နှလုံးသွေးကြောရောဂါနှင့်ခွဲစိတ်
- မျိုးရိုးဗီဇ အတိုင်ပင်ခံ

သီတာမင်းဆေးဆိုင်မှ ဆေးမျိုးစုံကို စျေးသက်သာစွာဖြင့်
ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပြီ

ဓါတ်မှန်အမျိုးမျိုးရိုက်သည်
E.C.G စက်ဖြင့် နှလုံးအထူးစမ်းသပ်သည်
တယ်လီဗေးရှင်းဓါတ်မှန် အမြန်ရိုက်သည်၊
ဓါတ်ခွဲခန်း (ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ သလိပ်၊ သုတ်ပိုး)

အမှတ် (၃၉၈)၊ ရွှေဘုံသာအထက်လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။ ☎ ၂၄၆၄၂၂
NO. 398, SHWE BON THA STREET, PABEDAN TOWNSHIP, YANGON. ☎ 246422

HINDUS IN MYANMAR

(RAM PRAKASH DHIR)

I remember, a native friend of mine, a veteran writer, called my attention to the mass departure of Hindus for India by ship. With a tinge of sadness he remarked: "You know, I feel as if my own brethren are going away".

I was speechless, and looked for an excuse. Then I said: "But they are leaving because they are foreigners."

My friend, however, refused to accept this as the only answer. "I think these people could have adapted themselves to Myanmar. There are elements of Hinduism permeating our Burmese society everywhere. Hinduism and Buddhism are like twin brothers. Why should these people decide to go away?"

His words made me ponder. It has set me thinking deeply ever since of this Golden Land - Suvarnabhumi. Twin brothers... The common heritage - religious, cultural, social, linguistic - is too obvious to ignore. This fact sped across my mind like a flash-back...

The names of the country (Brahmabhiumi), the rivers (Irrawaddy), hills, mountains... the names of Burmese royalty, all have Hindu/Sanskritic origin. Kalyani stone inscriptions of the 15th century AD mention Suvarnabhumi as "Ramanya-desa" (Suvarna bhumi rata sankhatha Ramanya-desa), along the Salween river. Records attest to the fact that before the birth of the Buddha, King Abhiraza arrived at Sankissa (Tagaung) in the norther part of Irrawaddy while his son came to Arakan. There they established their dynasty which lasted for 31 generations.

Archeological finds at Hmawza, 5 miles from the city of Srikshetra point to a line of Kshatriya Kings. Similarly, migratory groups from Telengana, on the eastern zone of India between the Godavari and Krishna rivers, landed in parts of Pegu, Moulmyaing and along the Irrawaddy.

The Sanskrit and Pali languages have enriched and purified Burmese language and literature for ages. Dance, drama, theratre, astrology, palmistry, philosophy, medicine, law have ample evidence of Pali/Sanskritic vocabularly and terminological derivations.

The seasonal "hset-hnit-ya-thee pwe" of social, religious "Asariya-puzaw-pwe"(homage to eldes), "mi-htun-pwe" (festival of lights), and "thingyan" (water festival). These are irrefutable evidences of the close affinity between the Hindus and the Buddhists.

In ancient Hindu Shastras, particularly the Puranas, mention is made of Buddha-worship:

(Saluation to the Lord who assumed the form of Buddha to destroy wicked sacrifices and prohibit the slaughter of animals.)

The Bhagavad Puranas (6.8.15) mention Lord Buddha in the Garuda Purana.

The Buddha is held in great esteem and honour by the Hindus In the Sankalpa Mantra, his name is invoked on every auspicious occasion by every devout Hindu:

"Jamboodwipe Bharatkhande aaryaavartekoeshe kaliyuge Kalipratham charne Buddhaavtaaray."

The two great religions, Hinduism and Buddhism, are like two branches of the same tree – our

relationship is fraternal. Fortunately there is no problem at all for the Hindus to adapt themselves to the conditions of the country. We are part and parcel of the soil, together in weal and woe with the people. It is vital that we adjust with the minstream of Myanmar life, and to cultivate a broad outlook and attitude.

At present there are many Hindus engaged in cultivation. There are many villages populated by Hindus spread through the lenght and breadth of Myanmar. There are Hindu farmers in Moulmein and Bago and Ayeyarwaddy Divisions; in Zeyawaddy, and Kyauktaga. Hindu peasants are also engaged in livestock breeding in Myitkyina, Mogok, Pyin Oo Lwin, Lasho, Namtu, Taunggyi, Loilem and Yauksauk. In some wards or village tracts many Ponnas are settled. Hindu physical and mental workers and employed in State organisations and Departments and are part of the social strata.

Certain defects in our midst like communalism, provincialism, caste-ism and linguistic differences tend to create schisms and disunity. We should unite to overcome such debilitating attitudes so that our progress towards forming a better life and society is not obstructed.

We have a lot to do for community welfare. The younger generation may not be aware of Hindu Dharma's noble tenets. It is our duty to enlighten those who are in darkness. They must be taught the finer points of the glorious Hindu culture, religion and heritage. For this we need voluntary teachers, religious institutions with suitable men and material for organisation and maintenance.

We are happy that the Government is providing all facilities for the development of Hinduism. It also encourages religious activities to a certain extent. The All Myanmar Hindu Central Board is engaged in the welfare of Hinduism under a strong and able leadership. It has united all affiliated organisations in a spirit of co-operation and mutual benefit.

Therefore it is essential that we understand the conditions of the time and accordingly adapt ourselves to them. Our attitude will be the deciding factor for our future. The future itself is bright. The twilight of hope and progress backons us. We should be selfless and devoted in body and spirit in seeking the Dharma and discard the abyss of oblivion and darkness.

Put yourself to work, and you will find such tremendous power coming to you that you will feel it hard to bear. Even the least work done for others awakens the power within; even thinking the least good of others gradually instils into the heart the strength of a lion.

The essential thing is renunciation. Without renunciation none can pour out his whole heart in working for others. The man of renunciation sees all with an equal eye and devotes himself to the service of all.

- Swami Vivekananda

- : ॐ : -

CALL FOR PUTTING UP A MODEL HINDU SOCIAL STRUCTURE

(Synopsis of the Innugural Speech by Ma. Sarkaryavaha Shri H.V. Seshadri at Vishwa Sangha Shibir, Kayavarohan : 21/12/95)

1. "Vishwa Sangha Shibir" : "Vishwa" does not merely connote the geographical expanse but our Global Mission - "Krinvanto Vishwamaryam", "Pradeepayema Jagatsarvam": - "Let us enlighten the whole world "Sangh", denotes our Organization which is the instrument to reconstruct our Hindu Society as model for humanity to emulate. While "Vishwa" indicates the "Spirit"; the "Sangh" represents the "body", "Shibir" is designed to instil in us a living experience of both. Inspired with this outlook and altitude let us participate in the Camp in tune with the discipline and arrangements, overlooking small inconveniences if any.

2. Our Hindu social structure will have to be necessarily based on our basic Hindu Thought. A tree which has grown for thousands of years cannot be transplanted into another place. Trying to refashion our national identity on the model of an entirely different personality will turn us into a hybrid.

3. The basic unit on our social structure is the family which moulds the personality of every individual and gives him the Hindu identity. K M Panikkar, the historian, affirms the importance of family Samskars which has till today helped the Hindu to retain his Hinduness.

(x) The individual's corporate life (samashti jeevan) begins at home, by identifying himself with the joys and sorrows of the family. The duties of every member of the family are denoted by his/her "dharma"; "matrudharma", "putradharma", "pitrudharma", etc. The individual surmounts his ego-centric thinking and begins his journey into ever-expanding spheres of social identification. From the individual to family to neighbourhood to society/nation to mankind to entire animate-non-animate creation. As a result, there is no conflict between any of these entities, because each one merges harmoniously with the next wider sphere of relationships.

4. This spirit of identification - ekatmata - imparts the realisation that the outward appearent differences of race, language, country, colour, ways of worship etc, are all essentially diversities and not dissensions. They are, in fact, a sigh of growth and evoluation. When an English gentleman mocked at Hindu people saying that no two Hindus are alike - scattered as they are in thousands of castes, sects, languages etc. and even the colours of their skin vary, while they the English race were all fair skinned. Dr. Radhakrishran retorted that while the horses are of different colours, donkeys are of the same colour.

5. Our long history bears out the truth that out nation has been manifesting these basic principles of Dharma. The description of our country Bharat Mata- as the Jagajjanani, the mother of humanity, has been repeated by will Durant, the world - historian.

6. The crucial global relevance or this insight and attitude of Hindu will be better appreciated in contrast with the Western attitude which is bereft of this basic view of identifying oneself with all levels of human groups. As a result, in place of harmony, conflict has ensued, "survival of the fittest" has become the ruling passion. Families are disintegrating, social norms and their moral fabric are getting destroyed. As a result, individuals are becoming more alienated, more prone to violence, drugs, diseases etc. stronger nations exploiting weaker ones: global pollution; bleeding of Mother Earth etc. Human Development Council (of UN) Report says: the most affluent, so-called developed nations have the greatest human misery. What a strange concept or "development" which implies greater misery! In short, mankind faces a real threat to its very existence. This is the result of a solely materialistic view of life, divorced from the spiritual realisation which instils the sense of unity of life in the entire creation.

Even the latest discoveries, in the field of biology have revealed that the theory of "survival of the fittest" is valid only at the superficial level and that basically all creation is complementary. The latest quantum theory also affirms total inter connectedness of all creation. One of the leading physicists has stated if an electron vibrates the entire universe shakes".

7. It is patent that wherever there is no unifying principle between various entities and there is only consciousness of rights for physical enjoyment, such arrangement is bound to give rise to mutual conflict, envy, rivalry and hatred. Such animal properties are like fire. They do not stop at burning and destroying others outside their fold but ultimately their own group. Pakistan born out of hatred of Hindus and Hindusthan, not only divided our motherland but ended in hatred between West and East Pakistan and cutting up itself. The Hindu soldiers had to ultimately intervene hordes of West Pakistan. Soviet Union, born in hatred of a section of its own people, also ended up in erasing its very name from the world map and rendered the country go round the world with a begging bowl.

8. So far, many experiments have been carried out in the West Pope's theocratic and political hegemony, King's revolt and establishment of secular rule, industrial revolution's fall – out, democracy, socialism, communism - but every one of them has failed, because every one of them revolved round more materialistic powers – political and economic. The concept of "Liberty-Equality-Fraternity" has floundered because "Fraternity" cannot be fostered on the strength of political or economic laws. Every such arrangement has made man feel like jumping from the frying pan into the fire a la the story of a young man who accepted the challenge of eating 100 chillies for winning a bet of 100 rupees finally ended up receiving both 100 lashes and eating 100 chillies, - alternately receiving and eating 10 each.

9. The Hindu view of Fourfold Achievement - Chaturvidha Purushartha - Dharma - Artha - Kama and Moksha– envisages "Dharma" - as the restraining factor over the two powers - political and economic. Dharma which is the harmonising and blending of interests of the individual with that of the family, society, humanity and the ..... can alone furnish the factor of "Fraternity" also. Dharma also signifies humanising one's mind clearly.

10. Dharma also ensures thatthe rulers are moulded in Rajadharma, the duties of the ruler. This tradition of blemishless Rajadharma, covering over 100 kingships stretching over several centuries, with the exception of four or five, has been highlighted by historians. It also ensures that the law-making authority does not rest with the rulers, but with that section of people who keep themselves away from politics and moneyed class, and are totally dedicated to the material welfare and spiritual enlightenment of the people.

11. Our society has been woven with many kinds of warps and woofs - of different ways of worships - of occupational groups, languages and dialects criss-crossing the country. This ensures thatno single group-loyalty will be able to generate separatism within its ranks.

12. Because of these sustaining factors, our society has been able to overcome the impact of external aggressions and internal stresses and strains and become mrityunjaya - Conqueror of Death.

13. We are all dedicted to rebuild our social structure with these basic insights and remove the many defects and distortions which have crept into our society over the past centuries and place before our compatriots in our respective countries an efflugent picture of Hindu life - in our personal, family and social relationships - as aiso with our local fellow countrymen.

14. Though we are working in various organisations, all of us are pilgrims on the same path, with our eyes set on the same inspiring goal. Let us all grow in our devotion and capacity for work and help other co-workers also grow - just as five disciples (in the story) helped each other and strove themselves individually to progress on the path or spiritual sadhana and all the five became master - Siddhapurushas - just like their past Guru.

A GLIMPSE OF SANGH IN MYANMAR

During the Second World War, hundreds of Indians domiciled in Myanmar fled to India. Among them were the families of Dr. Mangal Sainji from Mandalay and Shri Ram Prakash Dhir from Monywa. They did their High School Final in India and joined colleges for further studies. There they started attending College Shakhas. After the end of the war in 1945, most of the families returned to Myanmar to restart their business. When their families returned to Myanmar, Mangal sainji and Ram Prakashji remained behind. After college graduation they volunteered to work as Sangh Pracharaks.

Dr. Mangal Sainji got permission to visit his parents and he reached Mandalay in October 1949. He met several of his old school friends who also happened to attend Sangh Shakhas while in India during war years. He started a morning Shakha and afterwards an evening shakha in the grounds of the Sanatan Mandir. Later he visited Pyin-Oo-Lwin and started a shakha there. As these shakhas were gaining momentum and running smoothly he decided to stay behind and continue sangh work in Myanmar. Later he visited Yangon and on 14th January, 1950, the Makar Sankranti Day, Sangh work in Myanmar was started under the name of Bhartiya Swayamsevak Sangh, with its office in Yangon.

He was travelling to Mandalay and Pyin-Oo-Lwin occasionally to inspire the shakha Karyakartas. Shakhas at all the places were running smoothly and regularly even in his absence. All of us were greatly impressed, by his personality, his spellbounding oratorial skill, the warmth of his company and his sense of humour. He always appeared smiling and never appeared to loose temper. He inspired each and everyone of us. The old folks of Mandalay looked with awe at the transformation of this youth within a few years of contact with Sangh. He could easily convince people about the necessity of the Sangh work for the welfare and future of Hindu Samaj in Myanmar. Whoever came in contact with him became a lifelong Swayamsevak with dedication to Sangh work. He became an ideal for many including myself. He left an indelibe effect on everyone.

He had mastered the art of a Sangh worker as propounded by Shri Guruji in Sangh Gita:

"WAKTRTWAM GITA-GANAM CA, KATHAKATHAN KAUSHALAM

YANTE NAITE: DHI GANTABYA, LOKA SANGHATAKA GUNAH"

Those involved in Sangh work and especially the prominent workers, should cultivate such sweet speech as can win over one and all. - (stanza 137)

"YASYALOKAH PRIYA LOKE, LOKANAMAPI YAH PRIYAH

LOKA SANGHATANA - KARYE, SA KARTA NAVSIDATI"

One who loves all and one who is loved by all not find any difficulty in the task of organising people. - (stanza 138).

Dr. Mangal Sianji was a dedicate sangh worker with full convictions of Sangh philosophy. His departure created a void but as it was not unexpected, all took up the challenge of continuing the noble task in his absence.

His successful work can be seen and guaged when we look at Dr. SukhDeo Chand Soni of Chicago, Kulwant Rai Ba Thoung, now in U.S.A., Shri Prabhu Das Mehta now in Gujrat. They and many others worked incessently and did not let the Sangh-deep to extinguish. Shri Shadi Lall Gurwara was a great inspiration for us in Mandalay. Later he was given the responsibilities of Sanghchalak of Mandalay which he shouldered until his untimely demise. He ordered the sudden shifting of the Mandalay Karyalaya to the D.A.V Arya Prarthana Bhavan as the prevailing circumstances required.

When Dr. Syama Prasad Mookherji, President of Maha Bodhi Society visited Myanmar, he was much impressed by the Sangh workers and Swayamsevaks. On his return he talked to P.P. Guruji about the need of some matured workers to replace the void created after Dr. Mangal Sainji's departure. Thus Shri Dhirji who was Sangh pracharak in Ambala reached here in 1956. After arrival he took up the charge of Shakhas and soon organised the First Buddhist Exhibition in Yangon under the banner of Bhartiya Swayamsevak Sangh. This Exhibition was a novel one and was greatly appreciated by one and all. Later on, requests from different parts of the country by the local Buddhist and Hindu populace, a Buddha Exhibition Committee was organised; which has shown the Exhibition all over Myanmar.

As there was no Karyalaya, the then presiding Sayadaw of the Mawlamyaing Monastery, situated just opposite the present Karyalaya, offered a small space and a long table in his monsastery. Dhirji slept on the table during the night and in daytime used it as a writing table; he cooked some rice and boiled leaves (karmi) and ate it for lunch and dinner. He travelled all over the country and started new shakhas wherever Hindus lived. Sangh gained big momentum. The name of Sangh was changed to Sanatan Dharam Swayamsevak Sangh with its own Panch Sheel Prarthana, and pranam paddhati of namaskar.

A two-room Sangh Karyalaya was acquired. Suddenly nationalization took place and we saw the flight of most of the grownup swayamsevaks & Karyakartas to other countries; in late sixties - the main dependable force of Sangh had left Myanmar.

Without losing hope the shakha work continued. Dhirji was successful in producing several pracharaks who stayed behind and helped him. Late Shri Rameshwarji, Shri Anirudh Yadavji, Shri Subhashji and also Shree Shree Bhagwan Ji Dr. Bihari Lal , Shi. Ganga Prasad Ji, Shri Gajadhar Rai Ji dedicated themselves for the work.

When people were leaving Myanmar in hordes and were staying in the Dharamshalas, Mandirs and Gaushalas in Yangon, Dhirji tried to stop their departures by telling people of better future here than abroad. Despite objections by several of his colleagues he started to establish a cultural centre at Kyauktaga. We already had a Bal Seva Ashram for poor and destitutes at Shwebo. Then later developed into the present Sevasadan, Sanskrit Pathshala and Saraswati Mandir.

A Hindu Dharma Siksha Samiti was formed; Hindu religious teaching was given in Myanmar, Hindu, Tamil, Telugu and Nepali languages, examinations held, prizes distributed to benefit the Hindu Samaj as a whole. More importance was given to Buddha Exhibition Organization. A Hindu calendar was published every year; "Thitsa Yaung Chi" magazine in Myanmar and "Satya Jyoti" in Hindi were started; publication of religious books for Dharam Shiksha teaching.

People wondered at the speed of relief works organised during emergencies. Great fires of Monywa and Shwebo are witness to the help provided. Big fires of Mandalay in 1984 and 1987 where hundreds of Hindu houses were also burnt, witnessed the relief works, in the shape of shelter and food provided within hours. The food distributions and free medical services were provided for weeks. Cooking Utensils and clothes were also distributed.

We have seen great ups and downs during the past 50 years. Great vision, a strong will and dedication provided by Pracharaks and Karyakartas has kept up the spirits of the workers even at times of despair and thus the work has continued successfully. Later Shri Kanahaiya Lal Ji and Ramapati Shastri also worked as Pracharaks for some years.

Through all the trials and tribulations the Sangh has continued the above noble task of Hindu solidarity and consolidation. Man. Dhirji is back here and he has scores of his initial swayamsevaks in the form of sangh workers, responsible adhikaries in almost all the existing Hindu Temples and organizations, Pracharaks like Shri Anirudh Yadav, Shri Subhash Ahuja, Dr. Ram Niwas and Shri Ram Lall. All are committed with complete dedication to continue the noble task started 50 years ago. Shri Dhirji's conviction and vision of better future for Hindus in Myanmar has stood the test of time.

In retrospect, we feel sad in the untimely demise of Sangh stalwarts, like Pracharak Rameshwarji, Sangh chalak Shri Ram Chanderji Pande and Shri Shadi Lallji Gurwara.

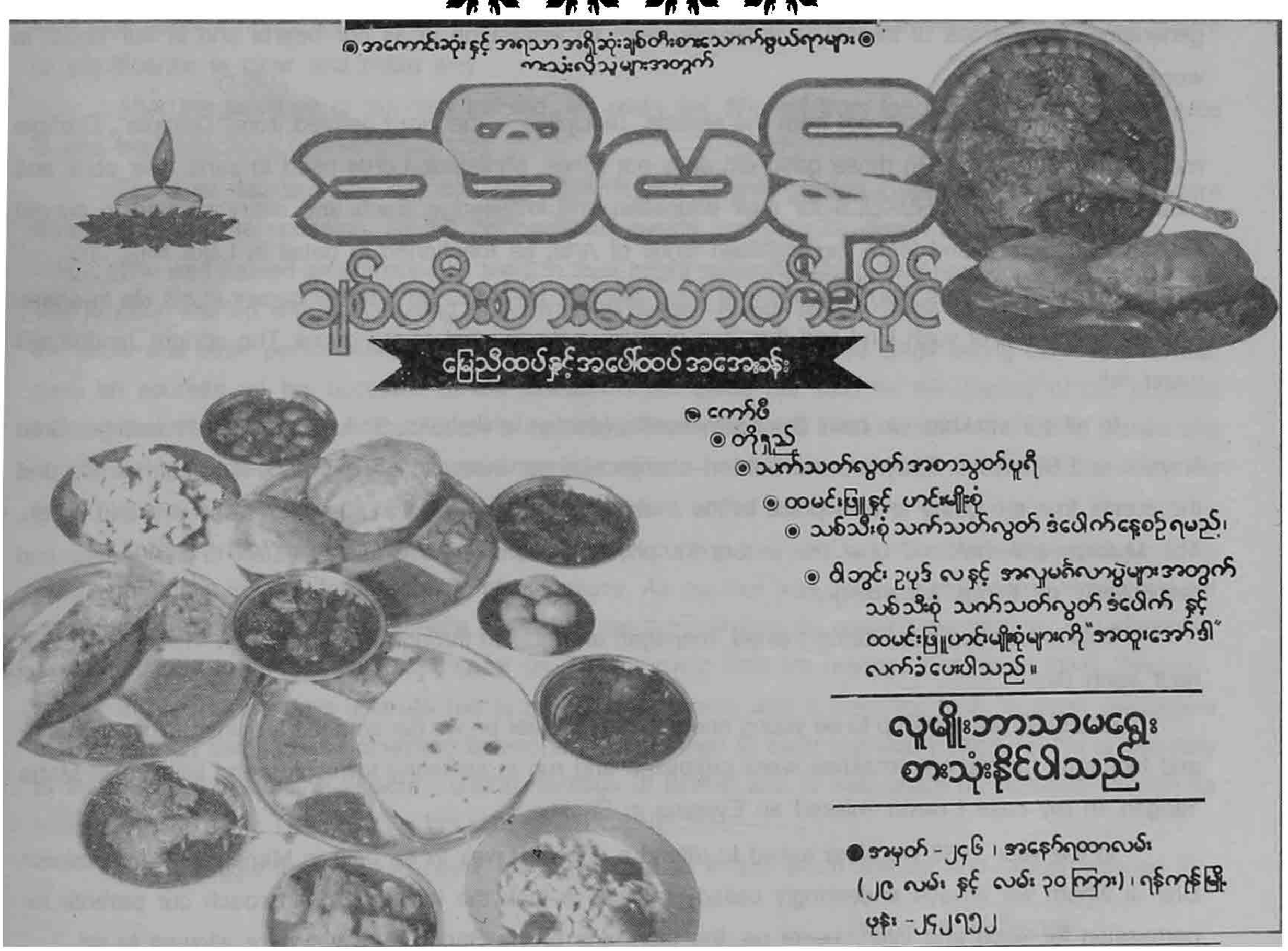

MARCHING ON TO

THE FIFTIETH YEAR

by Soe Oo

I am now approaching fifty-six and it appears to me that my contact with the Sangh was something like it happened very recently.

All these years have passed and I still remember that it was during my teen-age, I first set-forth with my play-mates in SHAKHA. Our shakha was in a place called THINGANGYUN, not very far from the city. It was a place surrounded by paddy-fields. It was a place where mostly our people lived like a huge family. It was a place when in the evenings after our school we get together and play under the Flag: THE BHAGWA DWAJ and it was a place where I was born.

The youths meet daily and regularly only in the evenings. We used to play together; run-about together; sing together and pray together and leave the play-ground altogether when we see the sun drops down totally into the western horizon.

What we played were KABADDY, ROOMAL JAPAT, SKANDHA YUDH, HANUMAN YUDH, KHO-KHO, POH, RAM SHYAM (KALA = SAPHAYTH), THIR-NIR (JAMIN- PANI) FIND OUT THE LEADER, etcetera-etcetera- etcetera. Apart from the games we used to have small discourses on the lives of our great national and spiritual leaders of the past. By this the past will always live with us—generation after generation. The heroes of aeons have always been an inspiration in all our hearts and in our souls; in words and in deeds.

Discipline is what we got from the shakha. Discipline is the word derived from "Disciple". Disciple means- a good follower. In those good old days our Kings, Ministers, Lords used to send their sons and other youths to the GURUKULS for their education and knowledge. Each and everyone had to submit himself to his Guru and learn the eighteen kinds of Arts, as mentioned in detail in Loka Niti..
for a span of three years. Thus becoming a good disciple, he builds up a better career in his life to come. Shakha is a place of such kind and the Flag hoisted is the symbol of our gurus. The upright Jandha will never fall.

In all our shakhas we have the Karayawahs, Mukhya shikshaks, Shikshaks, Ghat Pramukhs, Ghat Nayaks and Sahayaks. They are our field in-charge and our Instructors. They control all the games and the events that are going to take place in the shakhas. We have to fall in line, March forward and so on. The Mukhya shikshak will give the orders for physical exercises. We keenly listen to the orders and respectively do things accordingly.

This is how we were being trained, managed and guided through in and through the week for one hour each day.

Gradually we grew up to be young energetic men. Later on we became the sub instructor, Instructor and Incharge. In this way shakhas were organized and run in so many townships and villages in Maha Yangon. In my case I never missed an Evening in Shakha.

In the year 1962 we were asked to attend a Camp. It was to be held in Mandalay. Ram Prakash Dhir Ji whom we always endearingly called Ramesh Ji took the initiative to approach our parents for permission for each and everyone of us, the then lads of the Sangh. And we were allowed to go.

To me it was a great experience in life. Two Railway compartments fully occupied with Swayamsevaks and Karyakathas attached to Shwe-Mann-Lwin Express Train moved along the railway tracks as the sound of the whistle died in far-away distance. It was my first long-journey, which took seventeen hours to reach Mandalay whereas my reaching to Yangon Station from Thingangyun was only seventeen minutes. On the train our Karyakahas looked after us very well. We were fed well, cared well, Oh! with all funs and cheers-singing, clapping, laughing and shouting the train took us in its full speed rattling across the iron road into the black cladded night.

On reaching our destination, we found the Mandalay Swayamsevaks readily and warmly welcoming us. All were smartly dressed in uniforms-Kakhi shorts & long-sleeve shirts folded upto the elbows. They took us by bus from the Mandalay station to a very big school which was built in a very large compound.

The next morning we really had it. At 4 O'clock exactly we had to get up, which we had never done in our life, then who will ever want to get up at that hour of the day? All whatever enjoyed in the train was left on the train. At that moment we came to know that we were all but locked-up. No one was allowed to get of the compound out. This was the place of severe training for swayamsevaks of all ages.

In our sleepy mood of that very first morning, when even the sun had not shown itself, we were asked to go to maidhan i.e. for excretion. You cannot have 200 latrines for 200 trainees. Luckily it was still dark and we did finish our job and we were ready by five O'clock at the assembly ground. From that 4 a.m. to 10 p.m. we had to be on full alertness. The whole day was fully occupied. Physical training consisting of games and drills for 4 hours a day: 2 hours in the morn and 2 hours in the eve. Lecture classes, discourses, meetings, etc. took 10 hours a day. Our breakfast, lunch, tifin, bathing & washing in total took about 4 hours. Only 6 hours for sleeping time. But patience and perseverence made me realize its significance in clear and noble way.

After the ten days of rigorous training, we really felt different from the usual. We found ourselves fit and fresh.

The final day was the day of Celebration known as the Closing Ceremony. Many people were invited to grace the occasion. All the distinguished guests and their families were also present.

The well-trained swayamsevaks were in their bright uniforms taking their respective places in rows. The function started with an Opening Speech given by one of our elders of the Sangh. The chairman of the show and other personalities took to their respective positions on the stage facing us. The chairman gave an address on the occasion of the function. Then came our turn for the display of our physical training that we have taken in the course of ten days. These included Drills, Layzim and Lahti, games and sports. Being summer, the evening sun remained over our head ever scorching. But we kept on with the performances at the gaze of our audience. The function ended successfully with a Vote of Thanks.

The next day morning we were taken on an excursion to Pyin Oo Lwin. It was a picturisque town on the mountain surrounded by chains of mountains. As our bus was climbing higher and higher, we felt cooler and cooler. Pyin Oo Lwin is quite a place for the summer-time. By evening we were back to Mandalay. The night train to Yangon was waiting for us. The morning next we reached our home town, Yangon.

In my frowing days it struck me to my mind that there was a message to it. In every movement that the Sangh carries has something behind it. The message to each and every Hindu of his or her duty to the immortal cry of the ancient Cultural Heritage of Bharat and to safe-guard its richness through its message that reads: THE TRUTH WILL ALWAYS CONQUER.

The Struggle for it should never fail from our side in this world without end—Amen. (so be it).

Peace To All Beings!

THE FOUR ELEMENTS OF HINDUISM

Sri Aurobindo

Indian religion placed four necessities before human life. First, it is imposed upon the mind a belief in a highest consciousness of state of existence universal and transcendent of the universe, from which all comes, in which all lives and moves without knowing it and of which all must one day grow aware, returning towards ti· which is perfect, eternal and infinite.

Next, it laid upon the individual life the need of self-preparation by development and experience till man is ready for an effort to grow consciously into the truth ·f this greater existence.

Thirdly, it provided it with a well-founded, well-explored, many-branching and always enlarging way of knowledge and of spiritual or religious discipline.

Lastly, for those not yet ready for these higher steps, it provided an organisation of the individual and collective life, a framework of personal and social discipline and conduct, of mental and moral and vital development by which they could move each in his own limits and according to his own nature in such a way as to become eventually ready for the greater existence. The first three of these elements are the most essential to any religion, but Hinduism has always attached to the last also a great importance; it has left out no part of life as a thing secuiar and foreign to the religious and spiritual life. Still the indian religious tradition is not merely the form of a religio-social system, as the ignorant critic vainly imagines. However greatly that may count at the moment of a social departure, however stubbornly the conservative religious mind may oppose all pronounced or drastic change, still the core of Hinduism is a spiritual, not social discipline. Actually we find religions like Sikhism counted in the Vedic family, although they broke down the old social tradition and invented a novel form, while the Jains and Buddhists were traditionally considered to be outside the religious fold, although they observed Hindu social custom and intermarried with Hindus, because their spiritual system and teaching figured in its orgin as a denial of the truth of Veda and a departure from the continuity of the Vedic line. In all these four elements that constitute Hinduism there are major and minor differences between Hindus of various sects, schools, communities and races; but nevertheless there is also a ge. ral unity of spirit, of fundamental type and form and of spiritual temperament which creates in this vast fluidity an immense force of cohesion and a strong principle of oneness.

The fundamental idea of all Indian religion is one common to the highest human thinking everywhere. The supreme truth of all that is, a Being or an existence beyond the mental and physical appearances we contact here. Beyond mind, life and body, there is a Spirit and Self containing, all that is finite and infinite, surpassing all that is relative, a supreme Absolute, originating and supporting all that is transient, a one Eternal. A one transcendent, universal, original and eternal divinty or divine Essence, Consciousness, Force and Bliss is the fount and continent and inhabitant of things. Soul, nature, life are only a manifestation or partial phonomenon of this self-aware Etemity and this conscious Eternal. But this truth of being was not seized by the Indian mind only as a philosophical speculation, a theological dogma, an abstraction contemplated by the intelligence. It was not an idea to be indulged by the thinker in his study, but otherwise void of practical bearing on life. It was not a mystic sublimation which could be ignored in the dealings of man with the world and Nature. It was a living spiritual. Truth, an entity, a Power, a Presence that could be sought by all according to their degree of capacity and seized in a thousand ways through life and beyond life. This truth was to be lived and even to be made the governing idea of thought and life and action. This recognition and pursuit of something or

someone Supreme behind all forms is the one universal credo of Indian religion and if it has taken a hundred shapes, it was precisely because it was so much alive. The infinite alone justifies the existence of the finite and the finite by itself has no entirely separate value or independent existence. Life, if it is not an illusion, is a divine Play, a manifestation of the glory of the infinite. Or it is a means by which the soul growing in Nature through contless forms and many lives can approach, touch, feel and unite itself through love and knowledge and faith and adoration and a Godward will in works with this transcendent Being and this infinite Existence. This Self or this selfexistent Being is the one supremerality, and all things else are either only appearances or only true by dependence upon it. It follows that self-realisation and God-realisation are the great business of the living and thinking human being. All life and thought are in the end a means of progress towards self-realisation and God-realisation.

Indian religion never considered intellectual or theological conceptions about the supreme Truth to be the one thing of central importance. To pursue that Truth under whatever form, to attain to it by inner experience, to live in it in consciousness, this it held to be the sole thing needful. One school or sect might consider the real self of man to be indivisibly one with the universal self or the supreme spirit. Another might regard man as one with the Divine in essence but different from him in Nature. A third might hold God, Nature and the individual soul in man to be three eternally different powers of being. But for all the truth of Self held with equal force; for even to the Indian dualist, God is the supreme self and reality in whom and by whom Nature and man live, move and have their being and, if you eliminate God from his view of things, Nature and man would lose for him all their meaning and importance. The Spirit, universal Nature (whether called Maya, Prakriti or Shakti) and the soul in living beings, Jiva, are the three truths which are universally admitted by all the many religious sects and conflicting religious philosophies of India. Universal also is the admission that the discovery of the inner spiritual self in man, the divine soul in him, and some kind of living and uniting contact or absolute unity of the soul in man with God or supreme Self or eternal Brahman is the condition of spiritual prefection.

It is open to us to conceive and have experience of the Divine as an impersonal Absolute and infinite or to approach and know and feel Him as a transcendent and universal sempiternal Person: but whatever be our way of reaching him, the one important truth of spiritual experience is that he is in the heart and centre of all existence and all existence is in him and to find him is the great self-finding. Differences of credal belief are to the Indian mind nothing more than various ways of seeing the one Self and Godhead in all. Self-realisation is the one thing needful; to open to the inner Spirit, to live in the infinite, to seek after and discover the Eternal, to be in union with God, that is the common idea and aim of realigion that is the sense of spiritual salvation, that is the living Truth that fulfils and releases. This dynamic following after the highest spiritual truth and the highest spiritual aim are the uniting bond of Indian religion and, behind all its thousand forms, its one cmmon essence.

ASK NOTHING; WANT NOTHING IN RETURN. GIVE WHAT YOU HAVE TO GIVE; IT WILL COME BACK TO YOU. BUT DO NOT THINK OF THAT NOW. IT WILL COME BACK MULTIPLIED A THOUSAND FOLD, BUT THE ATTENTION MUST NOT BE ON THAT. YOU HAVE THE POWER TO GIVE. GIVE, AND THERE IT ENDS. THERE IS NO HIGHER VIRTUE THAN CHARITY. THE LOWEST MAN IS HE WHOSE HANDS DRAW IN RECEIVING AND HE IS THE HIGHEST MAN WHOSE HANDS GO OUT IN GIVING. THE HAND WAS MADE TO GIVE ALWAYS. GIVE THE LAST BIT OF BREAD YOU HAVE, EVEN IF YOU ARE STARVING. YOU WILL BE FREE IN A MOMENT IF YOU STARVE YOURSELF TO DEATH BY GIVING TO ANOTHER. IMMEDIATELY, YOU WILL BE PERFECT, YOU WILL BECOME GOD.

SWAMI VIVEKANAND

BASICS OF HINDUISM

Dr. Shardanand

Hinduism is not a religion the way religion is understood in the West. Unlike other religions of the world, Hinduism was not founded by any one person or group of people and then named after them. It has existed since time eternal; as far back as the beginning of mankind. It does not draw any inspiration from any miracles which sometime is the case with other religions. In India we call it 'Hindu Dharma' or 'Sanatana Dharma', 'Sanatana' meaning 'eternal'. I will use the word religion just for the convenience of our sisters and brothers.

Whether one calls it Hinduism, Vedanta, or Sanatana Dharma, it provides us certain guiding principles for living together in harmony with Nature. These principles have been practiced for thousands of years and have withstood the test of time. These guidig principles that were true then are true now, and will remain true in the future. In order to understand, let us consider a basic principle related to our planet earth; it attracts all material bodies. This is known as the principle of gravitation. In our terminology, this gravitation is called the Dharma of Mother Earth. Likewise, the principles of Hinduism reflect the virtuous nature of human beings.

The philosophy behind these principles is given in the Vedas and the Uparrishads - the treatises of Hindu religion. An abstract summary of this Vedic philosophy is given in the Shrimad Bhagavad Geeta in which Lord Krishna Himself reiterates the Vedic Philosophy.

With this background I will state a few eternal principles which are good for individuals and good for our family which is the UNIVERSE.

The aim of an individual is to attain Moksha - liberation from the cycle of birth and death. This comes directly from our concept of Aatma (soul) and Parmatama (Supreme soul). The law of Karma determines the future nature of one's existence based upon one's actions in the present life.

On the universal plane, our Hindu religion gives us the principle of Vasudhev Kutumbakam - 'The Universe is Our Family'. This guides us towards acceptance and tolerance. When we accept that the Universe is our family, then our watch words become, "You cannot help anyone; you can only serve". One does not only aid others in society, one fulfills one's duty and obligations to the Universal family.

On the plane of multiplicity or diversity, our Hindu view recognizes that the nature of each of us is different and thus bound to follow different paths. However, the Truth remains the same. This is expressed by the principle "Ekamsat vipra bahudha vadanti". This means "Truth is one but the expressions are many". The paths are many but the destination is the same. As our sages have long said, Truth is eternal. Truth is nobody's property. Which race, which nation, which individual can lay exclusive claim to it! Truth is the nature of all souls. Hinduism has long recognized the power and capacity of the

mind which has no limits. Recognizing this fact, our Hindu religion allows everyone complete freedom to think, to question. The Hindu scriptures declare "Let the noble thoughts come to us from all sides:. Whenever free thinking is limited by any injunction, the mind becomes dull, and the person cannot excel. Recognizing the importance of this fact, our Seers emphasized the need for knowledge - the most desired wealth, wealth which cannot be stolen, wealth which grows the more one spends it. We should never lose sight of this fact. It is a clarion call to all generations to come - ACQUIRE KNOWLEDGE... PUT IT INTO PRACTICE AND GAIN WISDOM ... MAKE THAT KNOWLEDGE YOUR OWN ... THEN DISTRIBUTE IT FREELY!

As we recognize the immortal nature of the soul, our Hindu scriptures also spell out the nature of wealth... the material, the mental and the spiritual. Material wealth, though recognized as necessary, was pointed out to be the source of all problems and conflicts. Therefore, knowledge was given prominence. The enjoyments of the senses were not undermined but were subordinated to wisdom and knowledge. Once we recognize the important but limited role of material wealth and advance to the plane of wisdom and knowledge, then the path to spirituality is straight ahead. A sure sign that a person is advancing towards spirituality is the absence of ego, calmness of mind, and warmth of heart. These are the some of the basic requirements envisioned by Hindu saints for a peaceful society.

There are four key words which help form the guiding principles of Hindu living. They are: Knowledge, Sacrifice, Service, and Renunciation. We have already discussed the meaning and importance of knowledge. Knowledge cannot be achieved without sacrifice. Sacrifice is also required to provide social service to the members of our Universal Family. The only word not mentioned so far is renunciation. The principle of *renunciation-in-action* has a very deep meaning; it tells us to do our duty without any expectation of the fruits of our action. Performance of duty is the reward in itself. This does not mean that we should have no goals or no desire for beneficial results. In fact, we must not leave any stone unturned in our quest to obtain the desired results. We know that in real life it is not always possible to get what we want no matter how hard we work. In the event of failure, people do get disheartened and lose self-esteem. In a situation like this, the principle of *renunciation-in-action* will keep us free from the disappointment and frustration which are common in present day society.

These are but a few basic principles of Hinduism. They can be of great help in minimizing discontent and providing happiness and peace of mind in these difficult times.

O LORD, THE CREATOR OF THE UNIVERSE! REMOVE ALL FORMS OF VICES AND SORROWS FROM US. GIVE US THOSE QUALITIES THAT ARE ENNOBLING.

FROM VEDAS

THE CONCEPT OF OM

Swami Vivekananda

Every idea that you have in the mind has a counterpart in a word; the word and thought are inseparable The external part of one and the same thing is what we call word, and the internal part is what we call thought. No man can, by analysis, separate thought from word. The idea that language was created by man - certain men sitting together and deciding upon words - has been proven to be wrong. So long as man has existed there have been words and language What is the connection between an idea and a word? Although we see that there must always be a word with a thought, it is not necessary that the same thought requires the same word. The thought may be the same in twenty different countries. Yet the language is different. We must have a word to express each thought, but these words need not necessarily have the same sound. Sounds will vary in different nations. Our commentator says, "Although the relation between thought and word is perfectly natural, yet it does not mean a rigid connection between one sound and one idea." These sounds vary, yet the relation between the sounds and the thoughts is a natural one. The connection between thoughts and sounds is good only if there be a real connection between the thing signified and the symbol. Until then that symbol will never come into a general use. A symbol is the manifester of the thing signified, and if the thing signified is already in existence, and if by experience, we know that the symbol has expressed that thing many times, then we are sure that there is a real relation between them. Even if the things are not present, there will be thousands who will know them by their symbols. There must be a natural connection between the symbol and the thing signified. Then when that symbol is pronounced, it recalls the thing signified. The commentator says the manifesting word of God is 'Om'. Why does emphasize this word? There are hundreds of words for God. One thought is connected with a thousand words; the idea 'God' is connected with hundreds of words, and each one stands as a symbol for God. But there must be a generalisation among all these words, some substrature, some common ground of all these symbols, and that which is the common symbol will be the best, and will really represent them all.

Sound Mechanism of 'OM'

In making a sound we use the larynx and the palate as the sounding board. Is there any material sound of which all other sounds must be manifestations, one which is the most natural sound Om (Aum) is such a sound, the basis of all sounds. The first letter A, is the root sound, the key, pronounced without touching any part of the tongue or palate; M represents the last sound in the series, being produced by the closed lips, and the U rolls from the very root to end of the sounding board of the mouth. Thus 'Om' represents the whole phenomena of sound producing. As such, it must be the natural symbol, the matrix of all the various sounds. It denotes the whole range and the possibility of all the words that can be made.

Universality

Apart from these speculations, we see that around this word 'Om' are centred all the different religious ideas of the Vedas...The word has been retained at every stage of religious growth in India, and it has been manipulated to mean all the various ideas about God. Monists, dualists, monodualists, separatists, and even atheists, took up this Om. Om has become the one symbol for the religious aspiration of the vast majority of human beings. Take for instance the English word 'God'. It covers, only a limited function, and if you go beyond it, you have to add adjectives to make it Personal or Impersonal or absolute God. So with the words for God in every other language; their signification is very small. This word 'Om', however, has around it all the various significances. As such it should be accepted by everyone.

Repetition and Meditation

Why should there be repetition? We have not forgotten the theory of Samskaras, that the sum total

of impressions lives in the mind. They become more and more latent but remain there and as soon as they get the right stimulus, they come out. Molecular vibration never ceases. When this universe is destroyed, all the massive vibrations disappear; the sun, the moon, the stars and the earth, melt down; but the vibrations remain in the atoms. Each atom performs the same function as the big words do. So even when the vibrations of the chitta subside, its molecular vibrations go on, and when they get the impulse, come out again. We can now understand what is meant by repetition. It is the greatest stimulus that can be given to the spiritual samaskaras. "One moment of company with the holy makes a ship cross this ocean of life." Such is the power of association. So this repetition of 'Om' and thinking of its meaning, is keeping good company in your mind. Study, and meditate on what you have studied. Thus light will come to you, the self will become manifest.

But one must think of 'Om', and of its meaning too. Avoid evil company, because the scars of old wounds are in you, and evil company is just the thing that is necessary to call them out. In the same way we are told that good company will call out the good impressions that are in us, but which have become latent. There is nothing holier in the world than to keep good company because the good impression will then tend to come to the surface.

FORMLESS ABSOLUTE AND GOD WITH FORMS

Shri Ramakrishna Paramhansa

No one can say with finality that God is only 'this' and nothing else. He is formless, and again He has forms. For the bhakta He assumes forms. But He is formless for the jnani, that is for him who looks upon the world as a mere dream. The bhakta feels that he himself is one entity, and the world is another. Therefore God reveals Himself to him as a Person. But the jnani always reasons, applying the process of 'not this, not this'. Through this discrimination he realizes that the ego and the universe are both illusory, like a dream. Then the jnani realizes Brahman in his own consciousness.

Think of Brahman - Existence - Knowledge-Bliss Absolute - as a shoreless ocean. Through the cooling influence, as it were, of the bhakta's love, the water has frozen at places into blocks of ice. In other words, God now and again assumes various forms for his lovers. But with the rising of the sun of Knowledge, the blocks of ice melt. Then one does not feel any more that God is a person, nor does one see God's forms.

Once a man entered a wood and saw a small animal on a tree. He came back and told another man that he had seen a creature with a beautiful red color. The second man said, "When I went into the woods I also saw the animal. But why do you call it red? It is green. "Another man who was present contradicted them both and insisted that is was yellow. Presently others arrived and contended that it was gray, violet, blue, and so on. At last they started quarreling among themselves. To settle the dispute they all went to the tree. They saw a man sitting under it. On being asked, this man replied: "Yes, I live under this tree, and I know the animal very well. All your descriptions are true. Sometimes it appears red, sometimes, yellow, and at other times blue, violet or gray. It is chameleon. Sometimes it has no color at all. Now it has a color, now it has none."

In like manner one who constantly thinks of God can know His real nature. He alone knows that God reveals Himself to seekers in various forms and aspects. God has attributes; then again He has none. Only the man who lives under the tree knows... It is the others who suffer the agony of futile argument. Kabir used to say, "The Formless Absolute is my Father, and God with form is my Mother." ✣ ✣ ✣

WE ARE HINDUS

Rateebhai Patel

Our Dharma is Sanatan Dharma. Sanatan means Eternal and Dharma means Laws. The Eternal laws are the divine words of God. The Sanatan Dharma is the oldest of all religions and is the first religion of man.

We believe in the Vedas. They are the divine revelation to man by God. There are various scriptures based on the Vedas - the Bhagvad Gita being the foremost. The Bhagvad Gita is the nectar of all the Vedas, and as such, it is an ocean of knowledge that guides us for spiritual living.

We believe in one God - The Parmeshvar. However, we worship the three principal manifestations of God:

Brahma - Rachayita (Generator)

Vishnu - Palankarta (Operator)

Mahesh - Sangharak (Destroyer)

The letters of the word GOD can thus be taken to remind us of the three manifestations: Generator; Operator; Destroyer. We regard GOD to be Omnipresent (Sarva-Vyapi), Omniscient (Ssrvajnan) and Omnipotent (Serva-shaktiman).

We believe in Prayer (Prarthana). Prayer is the most powerful tool for communication with God. It establishes a direct link with God and thus, an elevation of mind to God. Prayer, Worship, and Austere living (Tapasya) are the foundation for a lasting relationship with God.

We believe in re-incarnation (Punar janm). Soul (Atman) does not die when the body dies. Based on the Karma of the present life, the Atman (Soul) transmigrates from one body to another. The cycle of birth, death and rebirth countinues till one achieves liberation - the Moksha; the ultimate goal of all human beings.

We believe in Karma (Actions) and the laws of Karma. It assures us that what we will sow, so shall we reap. Even before we utter our first cry as a baby, we are bound by the karmic thread of our past existence, and we cannot escape from enjoying the fruits of our present or past Karma. We get what we truly deserve by our own action (Karma).

We believe in Ahimsa (Non-violence or Non-injury) and in Prani-Daya (compassion to all creatures). We believe in not to hurt any one by our words, thought, or action (Manasa - Vacha - Karmana). We believe that all creatures are the creation of God and they are entitled to their full life as we humans are. Killing of any kind is against the spiritual laws.

We believe in the rituals. They are the backbone of our day-to-day living. It is through the practice of rituals that we manifest and reaffirm our faith in God.

We believe in living a simple (Austere) life, leading to renunciation (Aparigrah). Without renunciation of worldly attachments, realization of God is not possible. Renunciation of one's ego, arrogance, jealousy and hatred (Aham, Ahankar, Irshya, Dwesh) is a must if one is to realize God. "Love for all, Harted for none" is stressed by our Vedas.

We believe in respect and reverence to our parents, teachers and elders. They are builder and mulder of our life.

Our Sanatan Dharma has all we need for our upliftment. When we need, we shall search further, but we shall not forsake it ever.

FIFTY YEARS AFTER

U Than Htun (Shwebo)

Sanatan Dharma Swayam Sevak Sangh in Myanmar Naing-Ngan is almost fifty years and its Golden Jubilee is approaching. A commemorative volume is going to be published to mark the occasion. So, U Yadava has requested an article from me.

Origin: Like wedding anniversaries, the jubilees are now used as milestones for organisations, departments, schools, newspapers, journals, magazines etc. Prominent among the jubilees are Silver for 25 years, Pearl for 30 years, Jade and coral for 35 years, Ruby for 40 years, Gold for 50 years and Diamond for 75 years.

In celebrating the jubilees, commemorative calendars, cards, pamphlets, tracts, volumes and magazines are also published in order to appreciate the achievements of the persons or organisations concerned.

This practice is in comformity with the teaching of Lord Buddha and so very laudable. Lord Buddha has exhorted us to be glad on seeing others' achievements and success. This attitude is called "Mudita(Sympithitic Joy)", which means "felicity". So the commorative magazine of S.D.S.S. Golden Jubilee should be termed "felicitation volume".

While writing this article some books on Sangh are lying in front of me on my writing desk. "B.S.S., Myanmar, Yangon", which has turned yellowish in colour with the passage of time. This booklet was published in 1960 and so it is almost 40 years now. It is in English, Myanmar and Hindi.

Photographs of Doctor Hedgewar (the founder of R.S.S) and Shri Guruji (the helmsman of R.S.S.) are shown on the first pages. There can also be seen some other photographs of Sangh movement in Myanmar Naing-Ngan. Among them are-

(1) Sayagyi U Sein Tin (a) Shri Ram Prakashji explaining points at the Buddha Exhibition held in Monywa.
(2) Buddha Jayanti Exhibition in Kaba Aye, Yangon.
(3) Avtar Singhji delivering a speech at the first training camp in Mandalay held in April, 1957.
(4) A scene of Volumteers in Aung San Stadium in Yangon in 1958.
(5) Second annual camp held at the Mass Education Centre in Yangon.
(6) The Indian Ambassador to Myanmar (retired) making a speech at a Sangh celebration.
(7) Union Culture Minister U Chit Thoung seen with Dr. Mahavir and Sayaggyi U Sein Tin etc.

That booklet also contains messages and felicitations from heads of departments, lecturers and headmasters as well as the aims and objects of Sangh.

In front of me lay other books on Sangh also such as, the "Exceptional Person", "Our tasks and Duties", "Buddhist History in a Nutshell", "S.D.S.S., Buddha Exhibition, U Sein Tin and I" etc. These were written by me after coming into contact with U Sein Tin and Sangh.

Moreover a pile of records and files on mydesk contain appreciations, opinions and suggestions made by monks and laymen, students, writers, etc. after viewing the Buddha Exhibitions. They make very good reading.

When I look at these photographs and writings, I have come to realise the nature of old age. Young and youthful then, we are now advanced in years. These pictures and movements have become things of the past.

Sayaggyi U Sein Tin, though full of years, is still in good health, in good cheer and still working very hard. He is an extraordinary person who can do "parahita" (altruistic) works on a big scale effectively.

Lord Buddha's teachings have not become old or out-dated with time. It is always true, always new; it is universal truth. In fact "time" is the "criterion of truth (Truth never dies with time. Truth always lives. Lord Buddha preached about (2543) years ago, but his teachings have not disappeared from the world.

It is my admiration for Sangh that the basic objective of Sangh is the spread of Buddhism. We all have a duty to do our utmost to spread the teachings of Lord Buddha, at least in our family and environment.

Now-a-days we are greatly heartened by the renaissance of Buddhism in our country. The Government is also giving a lot of encouragement and help. Buddhist movements and charities are being conducted both in towns and countrysides on a very great scale. Buddhist blood has never turned cold in our veins. Even under foreign domination, Budhism and nationalism were the main driving forces in our effort to gain independence.

In conclusion, it is my fervent wish that S.D.S.S. will carry on with the Buddhist missionary work through Golden Jubilee to Diamond Jubilee and beyond.

20. 9. 99.

FOND REMINISCENCES OF MYANMAR

(Shri P. Lachman Former Sanghachalak,
Sanatana Dharma Swayamsevak Sangha, Myanmar)

Myanmar, once known as Burma, is called the Land of Pagodas, the most magnificent of which is the Shwedagon Pagoda, a majestic golden monument (in Myanmar, 'shwe' means gold). The latter is one of the great wonders of the world and enshrined in it are the holy hair relics of Gotama the Buddha, the Enlightened One. Looking at the map of the country, one feels as if one is looking at a beautiful nature-made kite, since Irrawaddy the Ganges of Myanmar, flows from North to South through the entire length of the country.

Very stanuch followers of Bhagwan Buddha, the Myanmar people are very simple and honest in their dealings and mostly very trustworthy. Their national dress takes just about 3 yards of cloth for the ladies and about 5 yards for the gents. Their basic food habits are also very simple, mainly rice, fish, fruits and vegetables, which nature has provided them in abundance.

Myanmar and India were once an integral administrative province (till 1937) under the British rule, being governed by the British Viceroy from Delhi; Myanmar gained its independence about a year earlier than India. The Myanmar language is also derived from Pali, an ancient Indian language spoken by the Buddha Himself. No wonder, there is much that is common between the two people.

A genuine feeling of warmth and goodwill has always existed between the people of Myanmar and India, a firm and lasting foundation for which was laid more than 25 centuries ago with the spread in Myanmar, of Dhamma - the Teachigs of Buddha, the essence of Indian culture and heritage. It has been the endeavour of the Sanatana Dharma Swayamsevak Sangha to foster and strengthen this ancient friendship and relationship.

The Myanmar Government, under the leadership of the then Prime Minister U Nu, built Kaba-Aye-the pagoda of peace, as a part of the celebrations marking the 2500th anniversary of the advent of the Buddha (1956); the sixth Buddhist Synod was also organised there. Individuals were allotted land in the vacinity of the Kaba-Aye to build stalls, hold exhibitions, etc. The Sangha also asked for a piece of land, where under the stewardship of the Sangha Pracharak Shri Ramprakashji Dhir, a team of dedicated swayamsevaks worked day and night for about a week, to build a ground map of India and the Asian region, of apporximately 2000 sqare feet size with a guide narrating the life story of Bhagwan Buddha and taking one along as if on the historic passage of the Dhamma. It was the star attraction with lakhs of Myanmar people visiting the place, many of them even kneeling down to pray and offering flowers, coins, etc. as a token of their respect and devotion. Such is the simplicity and religious fervour of the Myanmar.

During the year 1957, when Monywa - a central district of Myanmar was devastated by a major fire, the Sangha Swayamsevaks were very concerned and discussed ways and means to help the fire victims. The Buddha Jayanti was due shortly and the Swayamsevaks decided to stand quietly at the four main gates of the great Shwedagon Pagoda, in small groups of 3 or 4, with their 'Jholis' (cloth bags) stretched out and carrying placards and cloth banners on their backs requesting people to help the Monyea victims. At the end of the day, to everyone's pleasant surprise, a few thousand kyats were collected, considered to be a big amount those days. Such is the generosity ('dana' propensity) of the Myanmar.

U Chan Htoon, a judge of the Supreme Court of Myanmar, was enamoured of the Sangha work and the simplicity and dedication of the Swayamsevaks. As he confided to the Sangha officebearers then, he was toying with the idea of mobilizing the energy of the Myanmar youth towards working for the welfare of the country and had even called a meeting of a few prominent citizens of Yangon. But when he witnessed the Sangha activities and found quite a few young Myanmar participants, (more so in regions other than Yangon), he was very pleased and shelved his idea; he felt that Sangha was doing the needful very selflessly and effectively.

During the 1960s and 1970s, many Indians migrated from Myanmar to India because of economic complusions. However, fond memories and sweet fragrance of the Svarna Bhumi Myanmar lingered and overwhelmed everybody, be it a personal meeting or a local gathering. Some such Myanmar Indians have together formed "The Indo-Myanmar Friendship Society" (Myanmar-India Tahaya Afwet), a forum to exchange views on matters of common interest and to consider ways and means to nurture and further develop the historic ties of friendship between the people of India and Myanmar. Long live this mutual love and affection!

THE BIRTH OF AN EVERLASTING LIGHT WITH THOUSANDS AND THOUSANDS OF RAYS.

To day we are celebrating the 50th Anniversary of founding the Sanatan Dharma Swayamsevak Sangh in Myanmar. Fifty years ago, on this auspicious day, the 14th January 1950, the Sangh Pracharak, who took all the pains and troubles to start the Sangh in Myanmar, was Dr. Mangal Sen Ji a dedicated and enthusiastic swayamsevak. Hence we the swayamsevaks of Myanmar, are indebted to tender our gratitude to Dr. Mangal Sen, the man of genius.

Many many Avatars had come into this world to emanicipate mankind from sufferings and sorrow. But, the Avtar, Dr. Keshav Baliram Hedgewar (The Everlasting Light with thousands and thousands of Rays the Founder of the Sangh) came into this world, on the Varsha Pratipada, the Hindu New Year, Sunday the 1st April 1889, to mend the Hindu Samaj, and to bring it back to its Original Status in. Bharat the birth place of Hindus, which once was so rich in its culture, knowledge and wisdom. Doctor Ji witnessed the deteriorating conditions, lacking in its culture, character and discipline. Although Doctor Ji took part in many many public works, he was not satisfied with all those. He did not find any happiness and peace within the Hindu Samaj. So he raised the question and asked himself "What then is the reason? the answer came to him. "The reason lies in human behaviour, character and descipline. Thus he invented a technique. The Technique is called "SHAKHA".

Doctor Ji evolved the daily shakhaTechnique and it is involved eminently the practical method of offering at least one hour a day for the sake of the Hindu Samaj. By attending the shaka regularly, one may understand the value of human-life. The shaka method is the only method to instill and inspire into the young minds to know the precious value of character and discipline.

It was on the Vijayadashmi day of 1925, the Sangh was founded by Doctor Ji consisting a gathering of youngsters. The flag of the Sangh is "Bhagwa Dhwaja "which is the real emblem of our Hindu Samaj. When some elders asked Doctorji, what he could achieve with those kids, he would recite to them Dr.Moon Je's humorous lines.

Jahan balon ka sangha, wahan mridang,
Jahan budhon ka sangha, wahan kharche se tang.
(Where there is children, there is great joy;
Where there are old men, there is only expenditure).

Though Sangh was started with youngsters, it has now flourished all over the world. Although Doctorji has passed away from us, the brilliancy of the everlasting light with thousands and thousands rays spread all over theworld in the form of Swayamsevaks.

After Doctorji, Guruji shouldered the responsibilities of the Sangh and with his hard working and secrificing zeal, he took the Sangh work to Summit. After Guruji, the Sar Sangha-Chalak, Balasaheb Madhukar Dattatreya Deoras took the responsibilities of the Sangh. Now the present Sar, Sangha Chalak is Rajjubhaiya. All the Pracharaks of the Sangh are men of genius with secrificing-Zeal. They got the ability and strength to face pains and troubles in discharging their duties for the sake of the Hindu Samaj. For example let us see some of the Pracharaks and their Conscience.

Pandit Deendayal Upadhyaya was a rare blend of a number of Noble qualities. Conscience was Deandayalji's constant guide. While he was a student in Agra college he was living together with Nanaji Deshmukh. One day they went to the market to purchase vegetables. They bought the vegetables, and paid the money to the vendor and were returning to their room. As they were nearing the room, Panditji discovered that a bad coin that was in his pocket for the past few days was missing. He felt worried that he might have paid the bad coin to the vegetable vendor though unknowingly. He went back to the vendor and changed the bad coin with a gunuine one. Like this there are many many examples we swayamsevaks got to learn by attending the Shakas regularly to become the men of good character, with sacrificing zeal for the sake of the Hindu Samaj.

In this Golden Country, Myanmar we the Swayamsevaks are guided by Pracharaks and Sangh elders (ie) Shri Ramprakash Dhir, Shri. Yadavji, Shri Subashji, Shri Baghawanji, Shri Subramaniyamji, Dr. Ramniwazji. These are the men of genius-secrificing their life to promote the Sangh work in Myanmar for the sake of the Hindu Samaj.

R.Bakthavatsalam

(a Swayamsevak of Mawlamyine- Myanmar.)

BHARAT'S TREASURES...

SCIENTISTS CONFIRM PURIFYING POWERS OF GANGAJAL

THE GANGA HAS BEEN VENERATED AS THE HOLIEST OF ALL RIVERS FROM TIME ETERNAL & IS BOUND WITH COUNTLESS BELIEFS & FAITHS.

THE GANGAJAL HAS TRADITIONALLY BEEN REGARDED AS AN INEXHAUSTIBLE GIFT OF NATURE. IT IS PROVED TO HAVE MYSTICAL PURIFYING QUALITIES & IS STORED AT ROOM TEMPERATURE FOR HUNDREDS OF YEARS AS THE COMMON PRCTICE.

SUPRISING PROPERTY

THE PROPERTY IS SURPRISING BECAUSE OF THE OBVIOUS & EXTENSIVE MICROBIOLOGICAL POLLUTION TAKING PLACE ALL ALONG ITS COURSE FROM HARIDWAR TO GANGASAGAR. IS IT POSSIBLE THAT BACTERIA PRESENT IN THE GANGA ARE GARDUALLY LYSED BY CONCURRENTLY OCCURING BACTERIOPHAGES? FRENCH SCIENTIST A.J.H.DE MANTO. IN HIS EXPERIMENTS CARRIED OUT IN 1940 ON THE OCCASION OF KUMBH MELA. IN FACT. ADDUCED EVIDENCE FOR THE MYSTERIOUS BACTERIOPHAGE ACTIVITY.

RECENTLY DR.(SMT.)M. SEN OF DEPARTMENT OF BOTANY. UNIVERSITY OF KALYANI. WEST BENGAL CARRIED OUT EXPLORATORY EXPERIMENTS ON THE GANGAJAL UNDER A SCIENTIFIC STUDY PROGRAMME COMMISIONED BY GOVERNMENT OF BHARAT.

PURIFYING QUALITY OBSERVED

THE STUDY WAS MADE ON WATER SAMPLES TAKEN FROM THE GANGA IN THE NADIA. 24 PARGANAS & HUGLI DISTRICTS OF WEST BENGAL. DR. SEN OBSERVED LYTIC ACTIVITY INDICATING PRESENCE OF BACTERIOPHAGE AGAINST E-COLI. VIBRO CHOLERAGE. SHIGELLA FLEXNERI. SALMONELLA TYPHI. STAOHYLOCOCCUS AUREUS & SARCINA LUTEA. SHE CONCLUDED THAT HARMFUL BACTERIAL POLLUTION IS CONTROLLED IN THE GANGA WATER BY ACTIVITY OF BACTERIOPHAGES.

MYSTERY UNSOLVED

INCIDENTALLY. THE EXPERIMENTS ON GANGAJAL BY DR. (SMT.) SEN WERE CARRIED OUT THOUSANDS OF KILOMETRES AWAY FROM THE RIVER'S PLACE OF RISE AT GANGOTRI. SCIENTISTS ARE STILL UNABLE TO THROW LIGHT ON HOW THE BATERIOPHAGE OCCURS ONLY IN GANGA & NO OTHER RIVER IN THE WORLD.

MYANMAR - A LAND OF PAGODAS & FESTIVALS

(Shri Rampratap Dheer was a principal in Myanmar D.A.V High School and At present he is looking after foreign work of Vishwa Hindu Parishad Delhi.)

PAGODAS:

There are innumerable pagodas scattered all over the country. The music of pagoda bells, tinkling in the breeze, has enchanted many a foreign visitor.

SHWEDAGON: The towering Shwedagon Pagoda in Yangon is the most famous shrine in Myanmar. It is the largest Buddhist temple of its kind in the world. It has a history dating back 2500 years. The present height of the Pagoda is 326 ft. The perimeter at the base is 1420 ft and is surrounded by 64 smaller pagodas, with 4 larger ones in the centre on each side. The platform is paved with marble slabs and most of the buildings have unique wood carving in floral designs. There are 2 huge bronze bells. One weighs about 40 tons and is 8 & ½ ft in height and the other weighs 16 tons and is 7 ft high. Ascent to the Pagoda is by electric lifts or by any of the four flights of stairways.

SULE : Another famous Pagoda in Yangon is Sule Pagoda which lies in the centre of the city. The Pagoda was built 2250 years ago and enshrines Buddha Relic brought over in ancient times by 2 Buddhist Missionaries from India. It is about 157 ft in height.

KABA AYE PAGODA : This Pagoda dedicated to the cause of world peace was completed in 1951. This Pagoda has a perimeter base of 118 ft and is also 118 ft high, It is about 7 miles north of the centre of Yangon. The Pagoda site also served as the focal point for the Construction of a Buddhist University, known as the International Institute for Advanced Buddhist studies and also the holding of the Sixth Great Buddhist Council.

ANANDA : The ruins of Bagan contain the largest concentration of Pagodas in the country. The most prominent is ANANDA. The main features of the Ananda include a solid central block crowned by a four sided tapering tower with two galleries, one inside the other. Standing against the central block and facing each of the entrances are 4 gigantic gilded images of the Buddha.

SHWEZIGON : About 5 miles from the ruins of Bagan is Nyaung-U. Situated close to this town is Shwezigon Pagoda. It resembles the Shwedagon of Yangon. The Pagoda enshrines the frontal bone and tooth of the Buddha and consequently, is held in great veneration by Myanmar Buddhists all over the country.

SHWESANDAW : This is the first pagoda built by King Anawrahta after his conquest of Thatom in 1507 AD. The Pagoda enshrines some sacred Hairs of Buddha obtained from the Mon Kingdom. Each of the four comers of its lowest terrace is guarded by three Hindu Gods.

About 50 miles from Yangon lies Mon Capital Bago. There is a colossal recumbent reclining image of the Buddha, the ***SHWETHALYAUNG***, considered the largest Complete Image of the human figure in the world and measuring 180 ft in length and about 50 ft. in height at the shoulder.

Other famous pagodas in Myanmar are the ***Shwemawdaw of Bago***, the well known pagoda of ***Kyaikhtiyo*** near ***Thaton*** built on top of a boulder, balanced on the edge of a precipice, Kaungmudaw of Sagaing and ***Maha Myamuni*** at ***Mandalay***.

FESTIVALS :

Myanmar is a land of festivals. Each month of the Myanmar Calendar has its own particular festival.

Two great festivals in Myanmar mark the beginning and ending of the Buddhist Lent which usually occurs during the rainy season and has a duration of about 3 months. For these 3 months the Buddhist monks observe a period of spiritual retreat and stricter religious duties, while laymen also observe fast, prayer and meditation. Buddhists do not celebrate marriages during this period. The ending of Lent is marked by "THADINGYUT" festival or the Festival of Lights just as our Diwali in Bharat. This festival commemorates the Buddha's return from Heaven.

Thingyan (Water Festival) which usually falls around 13th April is celebrated for 3 days. The date of commencement varies each year according to the Myanmar Calendar. This festival is celebrated with great verve and gaity. People throw water on one another. Sprinkling of water during this festival is symbolic of blessings, goodwill and respect. Wayside pandals offer free refreshments to passers by and at the same time throw water on them signifying a happy feature of the festival. On the morning of New Year Day images of the Buddha are washed ceremoniously in scented water and 'Phongyis" i.e. monks are invited to sumptuous meals.

Other important festivals are Kason-Nyaung Ye i.e., pouring of water on Nyaungbin i.e., Bo tree (Peepal) in May. Tazaundaing festival i.e., Festival of Illumination when Buddhist monks are provided with monastic requisites.

People : Myanmar is a land of colour, not only through its scenic qualities, but also due to the natural habits and characteristics of the people themselves. Noted for their highly developed sense of generosity and hospitality, the Myanmar are very friendly and cheerful, witty and humourous, presenting an eversmiling appearance. Myanmar is a land of laughter and the people usually greet with smiles.

The women in Myanmar enjoy great freedom of movement and activity, having equal rights by law and by custom in property, ownership, divorce, business and inheritance. Many Myanmar women have already taken up medical and the teaching professions, while quite a number of them are qualified for law and journalistic fields.

Marriage is simple, based on love, though, due parental agreement is always sought for. There is no financial consideration or demand such as the dowry. The marriage is a civil contract, with both husband and wife having equal claim to the property.

SALUTATIONS TO THEE - O MYANMAR, MY MOTHERLAND!

(The author Dr. R.P.Chokhani is a Consultant Psychiatrist & Counsellor practising in Bombay and Assistant Teacher of Vipassana appointed by Vipassana Acariya U S.N Goenkaji.)

"Dot' Myanmar" - I take pride in being a Myanmar! The moment I think, hear or talk of Myanmar, my eyes soften, peace permeates my mind and my heart swells with love and goodwill. Why so? Possibly because I spent the first fifteen and a half years of my life in Yangon, the capital city of Myanmar. One's childhood is considered to be the most precious period since it is these early experiences which influence and mould one's entire life.

The past flashes cross my mind. Ours was a traditional Hindu joint family with more than 25 persons living together. The immediate neighbourhood of the 29th street where we lived was a mini- India with representatives from various regions of India, a Hindu temple, a Jain upashraya, a Hindi as well as a Gujarati school, a public library, three dharamshalas besides, the Kali Bari, Hanuman temple, Ram temple, and of course, many Pagodas, all very near by. Practically all the festivals were celebrated with gusto and the whole Indian community used to participate actively in every social event and even family occasions be it a marriage, a birthday, a funeral or whatever. It was truly an extended joint family!

Got exposed to Christian teachings besides geting a good basic education upto High School Finals in the Methodist English High School (later, the State High School No.1 Dagon); was an enthusiastic participant in the bhajan sessions of the Shri Shyam and Hari Om Kirtan Mandals; used to visit vairiousPagodas on different occasions - festive as well as personal (like praying before examinations and so on); got grounded in Indian culture by participating in the multifarious activities of the Sanatana Dharma Swayam Sevak Sangh and to crown it all, got taste of the nectar of Dhamma. I remember it all with great joy and deep gratitude.

MY FIRST STEP ON THE PATH OF DHAMMA

It was during the course of a summer training camp of the Sanatana Dharma Swayam Sevak Sangh, organised in a school in Yangon in 1966, that I first learnt to practise Anapana Mediation from U S. N. Goenkaji, who was invited to address us the camp participants and towards the end of his talk, taught us Anapana. However, it was only in 1971 that I undertook my first 10 day Vipassana course conducted by U Goenkaji at a Dharamshala in Bombay, my family having migrated to India in late 1966.

I benefited immensely and continued to participate in such Vipassana training courses from time to time, particularly during my vacations from the Armed Forces Medical College in Poona, where I was then studying. Eventually, I specialised in psychiatry from the University of Bombay and it was then, with U Goenkiji's encouragement and guidance that I started teaching Anapana to my clients as a self-development measure, in addition to the different mental disorders including

alcoholism and drug addiction. Beneficial effects of Vipassana have also been studied in special population groups such as students, prisoners and police personnel, besides individuals suffering from chronic pain and various mental disorders.

The clinical utility of Vipassana is more likely to be in terms of porviding a general psychological pattern of positive mental states rather than a response to any particular presenting problem. Generally, the conventional psychotherapies are generated as treatments for the latter. Many therapists, who are themselves meditators, teach Anapana - a preparatory stepin the training of Vipassana, to their clients suffering from various neurotic, psycho - somatic and personality disorders including addictions, as a supplementary form of treatment, with a good clinical response; the clients are also encouraged to undertake a regular ten - day Vipassana course in due course of time for their own benefit and thus achieve personal autonomy, that is, take personal responsibility in their health and well being.

However, healing - not disease cure, but the essential healing of human suffering is the purpose of Vipassana. Suffering springs from ignorance of one's true nature. Insight, truth-experiential truth - alone frees one. "Know thyself", all wise persons have advised. Vipassana is a practical way to examine the reality of one's own mind and body, to uncover and solve whatever problems that lie hidden there, to develop unused potential and to channel it for one's own good and the good of others.

All people need healing, even healers. "Physician heal thyself", is a well known phrase. Freud and Jung insisted that analysts be analysed. The very vulnerability and compassion that sets the healer on a lifelong journey to heal, coupled to the constant exposure to human suffering, requires a treatment of its own. Vipassana is acceptable and relevant to healers of diverse disciplines because it is free of dogma, experientially based and focused on human suffering and relief. With its practice, healers are able to deepen their autonomy and self-knowledge, at the same time augmenting their ability to be a professional anchor to others in the tumult of their lives. Vipassana is verily the path of all-healing, including self-healing and other-healing.

CONCLUSION

Vipassana's ability to tranquilise the human mind, changing its turbulence to calmness with increased vitality, makes it a positive mental health measure and excellent human potential development method. The meditator becomes free to live for higher values, richer goals: loving kindness, compassion, sympathetic joy and peacefulness. Vipassana thus leads man from narcissism to mature, social love, to a life of altruism and this personal transformation becomes the catalyst for social change and development.

I consider myself very fortunate indeed in having received this Jewel of Dhamma the technique of Vipassana meditation, preserved over the centuries since the time of Gotama the Buddha, by my motherland Myanmar, which has now striked deep roots in the land of my forefathers India and is spreading all over the world, for the benefit of one and all. May all beings be happy, peaceful and liberated!

MESSAGE OF HINDUISM TO THE WORLD
FOR THE 21st CENTUARY

Ashok Singhal
Secretary General
Vishva Hindu Parishad (Int'l)

Twentieth century witnessed the rapid advancement of science and technology in the domain of atomic and sub-atomic world, space, biotechnology and genetic engineering, medicine and information systems, etc.

In spite of this mankind is undergoing serious stresses and strains. The reason for this has been the 'mechanistic world view' which, according to Swami Vivekananda, "brings everything down to the level of a machine. It has given the West its wonderful prosperity and it is this which has driven away all religion (Dharma) from its doors. Even the little that is left, the West has reduced it to a systematic drill..."

3. The "Mechanistic world view" has reduced the Divine Man into a gross materialistic being. The race for material prosperity or worldy pleasures has become the goal of life. Each man for himself" has become the order.

4. The binding force of human and cosmic relation is no longer that supreme love and human affection, but is a "social contract" which breaks under the smallest stress. The supreme unbounded love for the entire humanity, for elements and the divine forces of Mother Nature and for cosmic existence is missing in this materialistic concept.

5. The worldly pleasures have led to a chaotic freedom to establish and break 'contracts' at all levels of human and cosmic manifestations. Life has, thus, become an ongoing struggle for existence. This struggle has given rise to conflicts, disharmony, hatred and violence in the form of atomisation of family unpreccedented fragmentation of society, a tremendous rise in terrorism and religious bigotry, rapid erosion of social discipline and moral values, a fast degradation of natural environment, increasing economic disparities between nations and between groups within a society.

6. The human nobility has been transformed into a heartless machine. It is almost breaking away from the cosmic laws that govern the universe and indiscriminately violating against the ecological balance and humanistic relations. This inherent contradiction is bound to lead to a collapse of the mechanistic structure throughout the globe exactly as we have recently witnessed in the fall of socialistic order which was practised in Russia and neighbouring countries.

7. These inherent contradictions are rooted in this 'mechanistic world view'. The 21 st century is craving for an alternative vision which can resolve these conflicts and provide a new perspective which can lead to a non-exploitive international order, free from contradictions.

8. All human endeavour has been an intense search for happiness, peace and eternal bliss. The Sages and Seers of the East have proclaimed that all happiness, whether transitory or eternal, lies within us. The very same worldly objects which are supposed to bring momentary happiness begin to generate distress and disenchantment when desired excessively.

9. Those who have realised enternal bliss, say that happiness lies not in external objects, it is within. They go on to say that so long as there remains an iota of desire for wordly pleasures in our inner being, our communion with the eternal reservoir of bliss is impossible.

10. Millions of machines producing billions of objects can give us material prosperity with transitory joy, but is incapable of manifesting the eternal divine bliss which is already present in each one of us. What is needed is to change the attitude towards this material wealth and worldly pleasures. So long as we are in its bondage, there is no salvation for us. It is only when we practise mental detachement from things material that we become co-sharers of the supreme wealth, the eternal bliss. it is this identification with the Divine that is the goal of life.

11. It is that Hinduism has a message for the entire world and mankind as a whole. The teachings of Swami Vivekananda have great relevance in this context. He had declared that the conclusions of modern science are the very conclusions of the Vedanta reached ages ago.

12. It is the 'spiritualistic world view' or the 'holistic view' that was enunciated by Swami Vivekanada as an alternative order. Vivekananda declared that man—the microcosm--contains potentially the macrocosm—the universe within himself, and, therefore, all evolution, whether physical, moral, intelletual, social or spiritual must be consciously or unconsciously directed towards the manifestation of the macrocosm infinite--self—in the microscosm--the individual.

13. The laws governing the cosmos, the eternal nature, countless slow-wheeling galaxies, the solar system and the mother earth, its mountains, the rivers, the plains, the mighty oceans are not only flawless but exhibit complete harmony in nature. No doubt, the cosmos works under a divine constitution.

14. The spiritualistic approach affirms that the cycle of reciprocative fulfilment is the theme of Nature which works in complete harmony. It is like the holy rivers flowing into the oceans personifying total dedication and the oceans responding in the form of heavy rains, completing the cycle of reciprocative fulfilment. This, in the Vedic texts, has been defined as "Yagna"--- "Tasmat Yagna Sarvahutah Sambhritam". This giant phenomena in the entire nature described as "Yagna" is "Sarvahutah"--which means total unreserved dedication and "Sambhritam" means mutual fulfilment. This is the theme of the working of the cosmos– the highest personification called the "Virat Purush" in the Vedic scriptures.

15. The holistic view is throwing open the floodgates of supreme love, supreme sacrifice and dedication for the entire mankind, nay, the cosmic existence. It is establishing the identity of the part with the whole, individual with the cosmos. The Hindu sages have suggested that the evolution of the individual self indentifying itself with the universal spirit moves in the form of a spiral. It starts with the individual's sacrifice and dedication for the family elders... "Pitri Yagna"; goes on to the total dedication for all human beings--"Atithi Yagna", then for the primal elements—"Bhuta Yagna". This spiral of Yagna Chakra, codified as "Akhanda Mandalakaram" in the Vedic scriptures, again is in the form of total surrender and dedication before the forces of Divine Nature---"Deva Yagna": and lastly, for the infinite being--the "Brahma Yagna".

16. Every Hindu believes in this march of human spirit towards the goal of salvation and is performing these Yagnas everyday in very many difficult modes of worship known to us by the name of different religious sects. Believing in this onward march of human spirit towards the goal of salvation, all Hindu religious sects have been a powerful unifying force from times immemorial.

17. The Hindu ethos or the 'spiritualstic view' says that Rama—the all-pervading universal spirit—is the Presiding Deity of the cosmos; is residing in the hearts of all human beings and is verily the Son of Dashrath. When He governs according to the laws of cosmos—the all-pervading Dharma—which the Vedic Seers have codified in the Vedas—it is 'Rama Rajya' or Dharma Rajya. The great Sages have written about Rama Rajya—

"Daihika Daivika Bhautika Tapa,

Rama Rajya Nahin Kahuya Vyapa.

Among, either physical or due to the forces of nature or due to the five primal elements are non-existent amongst the people in Rama Rajya.

18. This is the alternative for the 21st century. It is the spiritualstic world view that has to materialise, grow and establish itself in the remotest corner of the globe ushering in an era of Satya Yuga—the golden arge—and this has the potential to drive away the conflicts and contradictions in modern world and bring peace to humanity.

19. The future of mankind depends upon the transformation of *Janatantra* into *Janardantantra*—from the man-made constitution to the cocmic constitution—the Governnment where 'service' is the motto, 'excellence' is the order and 'plenty' is the limit—the grace of the Almighty as its strength wherein the identity of the smallest living being will be preserved, so that it is able to successively merge itself into the supreme existence, attaining salvation (Mok-sha)—eternal bliss, the ultimate goal of life.

20. Swami Vivekananda had rightly observed, "Each nation has a destiny to fulfil, each nation has a message to deliver, each nation has a mission to accomplish. Therefore, from the very start, we must have to understand the mission of our own race, the destiny it has to fulfil, the place it has to occupy in the march of nations, the note which it has to contribute to the harmony of races" This beckons the entire Hindu fraternity, i.e., Turiya-lakshi Brahmavadi Omkar Parivar which has produced the greatest of the enlightened ones like Vyasa, Vashistha, Valmiki, Rama, Krishna, Buddha, Mahavira, Nanak, and a galaxy of others.

Extracts from Visitors' Book of Buddha Exhibitions in Myanmar

- It is the duty of both the Monks and laymen to enshrine the light of Dhamma in all countries.

  AGGAMAHAPANDITA U Aindasara
  President, State Sangha Maha Nayaka - Myanmar

- Congratulations on a sucessful Exhibition on Buddhism in the World.
  1982

  Khar Chal Lee
  Ambassador of the Republic of Korea

- A great and eye-opening experience.
  198.

  G.G.Swell
  Ambassador of India

- Congratulations on an excellent display. I wish the Organisers continued success.
  1982

  Ambassador of Sri Lanka

- Buddha Exhibition is very informative and interesting.
  1979

  U Khin Maung Win
  Minister of Education - Myanmar

- I am very happy to see the well organised Buddha Exhibition, which brings back to mind many episodes from the Life of the Buddha and the History of Buddhism. I wish the Exhibition all success.
  1976

  N.P.Alexander
  Ambassador of India

- Very beautiful, educational and inspiring exhibits.
  1976

  N.M.Bullington
  American Consul - Mandalay

- A very precious Exhibition for all young or old. It will be beneficial if a permanent structure is built for it.
  1975

  U Nyunt
  Former Secretary General, UNESCO

- The Buddha Exhibition Committee, Burma, has done good work in having such exhibitions in Rangoon and other parts of Burma. My thanks are due to all such social workers.
  1975

  B.P. Bhandary
  Ambassador of Nepal

- This unique Exhibition proved so successful and popular. It is our belief that such endeavours can bring a significant contribution to the strengthening of bounds amongst Buddhist countries, thus helping the cause of Peace.
  1974

  Amatene Poscenell
  Ambassador of Italy

50 Years Journey of Buddha Exhibitions

1956 - The First Buddha Exhibition was arranged in Yangon at Kaba Aye World Peace Pagoda during the 2500th Buddha Jayanti Celebration. Elderly Sayadaws of various countries and the Ministers including the Prime Minister visited the Mandap. It was inaugurated by Justice U Chan Htoon Aung of the High Court.

1957 - Exhibition was held in Mandalay, Eindaw Ya Phaya during Buddha Jayanti Festival. The Programme was arranged with the cooperation of all Myanmar Hindu Central Board (Led by advocate Mr. Bose, Mr. S.L. Verma and Shri Shadilal Ji) and the Mandalay Writers Association (Led by Luda U Hla and U Maung Gyi). It was inaugurated by Minister of Culture U Tun Tin. The programme was specially extended for 3 days for the kind visit of Webhu Sayadaw.

- Exhibition was shown in Monywa during Shwe Zigon Phaya Festival. Ledi Sayadaw U Wi La Tha and Sayagyi U Hla Thein spoke on the occasion.

1963 - Exhibition was held in Shwebo during Maw Daw Myintha Pagoda Festival. U Chan Htun of Sanatan Dharma Bal Seva Ashram Children's Welfare Centre) took the lead along with Religious Officer and Local Sayadaws.

1968 - Exhibition arranged in Monywa-Zeya Waing Pagoda. Sayagyi U San Htun of Mandalay University inaugurated the function.

1971 - Exhibition was held in Maymyo (Pyin Oo Lwin) during its 75 years of establishment (Diamond Jubilee Celebration). Local Hindu leader Shri Dharma Raj took the responsibility with the co-operation of other Hindu gentry.

1972 - Exhibition was held in Kyauktaga Su Taung Pyet Phaya during the Buddha Jayanti Festival. It was arranged by the Hindus and Chinese community.

1973 - Exhibition was held in Pathein-Kuthinayon Pagoda Festival by the local Buddhists and Hindu leaders.

1974 - Exhibition held in Yangon- Yankin Township, Kanbe, Mogaung Su Taung Pyet Pagoda Festival, by the Festival Committee.

- Exhibition was also held in Yangon-Shwedagon Pagoda Festival arranged by the Shwedagon GawpakaAphwet. Due to the great rush of the visitors it had to be extendedfor two more days.

The Buddha Exhibition Committee was formed which included Sayagyi U Thukha as Patron and also U Magha, U Paragu, Dhamma Gawthaka U Maung Maung, U San Htun, U Thaw Zin all (writers) and U Thein Maung (a) Shri Satyanandan, U Dina Nath, U Aung Sein (a) Shri R.C. Panday and U Thein Myint of Shwe Ngar Jewellery were in the Committee. The grass root workers were U San Myint, U Ohn Thwin Gyi (Artist), Shri Hom Nath, Ko Naha, Omprakash Grover, U Yadava and U Shwe (Bandoola). Ambassadors of mostly all the Buddhist countries were present on the opening ceremony held by the Presiding Sayadaws of various Monastries.

- As being invited the Exhibition was held in Bago during Shwe Maw Daw Pagoda Festival led by the then Education Minister.

1975 - Exhibition was held in Yangon Mogaung Pagoda Festival by the Gawpaka Aphwet.

- 2nd time, the Exhibition was held in Yangon- Shwedagon Pagoda Festival for 10 days in a Grand Scale with the active- co-operation of the Gawpaka Aphwet, Sayadaws and Religious Leaders. Most of the visitors appreciated the set up made b the aritist U Ohn Thwin Gyi the Incharge of the Exhibition show.

- Bago- Shwe Maw Daw Pagoda Gawpaka Aphwet arranged the Exhibition 2nd time, successfully during its Festival.

- Exhibition was held in Taungoo ..... Shwe San Daw Pagoda Festival.

- As demanded by the Presiding Sayadaw, the exhibition was held in Thazi Lay Myet Hna Pagoda Festival. In a very short period. The faithful inmates of pagoda managed the Exhibition impressively.

1976 - DUE TO THE EXTENT OF WORK AND TO MEET THE DEMAND, SANATAN DHARMA SWAYAMSEVAK SANGH HAD FORMED THE PREMANENT CENTRAL BUDDHA EXHIBITION COMMITTEE with (Patrons): U Dina Nath, U Aung, Sein (R.C. Panday), U Thein Maung (Sathyanandan), Dr. Malia; President-Ramprakash Dhir (U Sein Tin), Vice President- Shri Bhim Sen (U Kyi Min); Secretary, U SanMyint; Assistant Secretary - U Soe Oo (Shri Tapan Naha); Exhibition Incharge U Ohn Thwin Gyi; Electric - Technician- Shri Hom Nath; Aritist - U Thein Myint; Treasurer - Shri Muthu Maran; Propagation - U Yadava; Auditor U Thán Hlaing.

- Exhibition was held in Mawlamying Kyaik Than Lan Pagoda Festival. Here the exhibition was very successfully held for 10 days. On the Full Moon day of Thadingyut, due to the rush of visitors. the exhibition was kept opened for 24 hours, day and night. The amount received as donation was handed over for the golden robe enshrined on the Pagoda. The managing committee of local Taung Waing Kuthinayon Pagoda decided to have the Model of the same Exhibition Permanently and laid the foundation stone for it in the premises.

- Exhibition was held in Mogok-Myo Oo Pagoda Festivals by the pagoda Managing Trustee and local Hindu Leaders.

- Exhibition was arranged in Mandalay during the Mahamuni Pagoda Festival by the Managing Committee of the Pagoda. It was for 15 days.

- Exhibition was held 2nd time in Taungoo Shwe Sandaw Pagoda Festival.

- Exhibition was arranged in Magwe Myat Thalon Pagoda Festival by the Pagoda Managing Committee.

- Exhibition was arranged in Pyay Shwe Sandaw Pagoda Festival. Opening Ceremony was held in a grand scale 21 Gunshots were fired in the sky. Elderly monks and officials were present.

1977 - Exhibition held in Malhaing Shwe Mu Htaw Pagoda Festival. Sayadaw U Ti Lawka was present.

- Exhibition in Pakokku during Thihoshin Pagoda Festival.

- Exhibition in Nyaung U- Shwezigon Pagoda Festival.

- Exhibitionin Chauk- Katkyaw Mahamyat Pagoda Festival.

- Exhibition was held in Magwe - Myat Thalon Pagoda Festival.

- Exhibition in Pye- Shwesandaw Festival.

1978 - In Nahtogyi- during Shinbintha Htun Oo Pagoda Festival.

- Exhibition held in Danubyu-Kyaik Kalun Pun Pagoda Festival.

- Exhibition In Pyinmana- 108 Su Aungdawmu Pagoda Festival.

- Exhibition in Pinlon.

- In Kyaington- City Hall. Bo Hmu Than Daing (Retired) arranged this Exhibition very successfully. The Book-Let was printed in Gon Shan and Shan & Pa-O Languages.

- Exhibition was held in Taunggyi- specially for the financial aid for Taungpaw Phaya Pagoda. A strong local Exhibition Committee was formed by the Bohmu Than Daing (Retd), Sayadaw from In-Lay were also present. Local Hindu took keen interest, particulary Examination on Exhibition was held and about 3000 students took part Prizes given.

1979 - Exhibition was held in Tatkon- Mahabon Kathain Festival. It was held in Beitmandaw.

- Exhibition in Bhamo. Got the blessings from Kalewa Sayadaw.

- Exhibition in Katha.

- Exhibition in Kayan. Minister of Education was present on the occasion.

- Exhibition in Ngathaing Chaung during Lawka Mara Zeing Pagoda Festival was held.

- Exhibition in Monywa during Pagoda Festival.

- Exhibition was held in Lashio in a grand Mandap adjacent to City-Hall. Personalities like U Ba Pu, Dr. Kan Bawza U Khin Hlaing, U Ngwe Saing took the lead.

1980 - Exhibition was held in Nam Kan- Northern Shan States by the local authority. Examination on Exhibition held among students.

1980 - Exhibition was held in Nga Putaw, Myat Mawtin Pagoda Festival.

- Exhibition held in Kyauk Me- City Hall by the local authorities. Students took part in the Examination on the Exhibition.

- Exhibition was held in Muse just on the border of China. Hundreds of faithful came from China to witness the occasion.

1981 - Exhibition held in Mandalay- Maha Muni Pagoda Festival.

- Exhibition arranged in Thibaw- Maha Myatmuni Pagoda Festival.

1982 - In Bhamo 2nd time.

- In Mandalay- Baungdaw Kyat Pagoda Festival. Special Religious Exhibition was held. Prizes given.

- Exhibition held in Taunggyi- Mingun Kyaung Taik during Tazaung Daing Festival. U Ngwe Saing and other dignitaries were present.

- Silver Jubilee of the "Buddha Exhibition" was held in Kaba Aye World Peace Pagoda during the Annual Festival. Myoma Sayadaw, The President and the State Sangha Maha Nayaka Committee members visited the occasion.

1983 - Exhibition Namsan (Northern Shan States) during the Annual Festival of Mahamuni Pagoda.

- Arranged the Exhibition in Myit Tha, Shwe Madaw Pagoda Festival.

- Exhibition was held in Myaung Mya during the Golden Jubilee of Zeyamedini Sathin Taik. A group of top writers from Yangon visited under the leadership of Dhamma Gawthaka U Maung Maung.

1984 - In Tatkon- the Exhibition was arranged during the Golden Jubiliee of Ngwe Taung Taw Ya Pariyati Sathin Taik.

- Exhibition was held in Bago- Shwe Madaw Pagoda Festival. Myoma Sayadaw opened The Mandap.

- Exhibition was arranged in Taunggyi, Mingun Kyaung Taik during Tazaung Daing Pwe.

1985 - In Einme - Asoka Yon Monastery. Presiding Sayadaw took keen interest.

- In Magwe- Myat Thalun Pagoda Festival.

- In Bago Shwe Madaw Pagoda Festival.

1986 - In Wakema (Ayeyawadi Division) during Myat Thein Dan Pagoda Festival.

- In Zalun Pyidaw Pyan Pagoda Festival.

- Arranged in Danubyu just at the side of Bandoola statue.

1987 - Arranged in Pantanaw- Myat Taung Monastery its opening of Sasana Beikman.

- Arranged in Myitkyina (Kachin State), Kemathiwun Pariyatti Monastery.

1988 - Exhibition arranged in Than Lyin (Syriam) during the Sandawshin Kyaik Kauk Pagoda Festival.

- Arranged in Shwelaung (Aye Yar Waddy) Division).

- In Einme - 2nd time.

* Buddha Exhibitions were also held in Bharat and Thailand.

Bharat - In Mumbai- 2 times. Nagpur, Aurangabad and Nasik.

Thailand. Bangkok- 2 times, Chieng Mai and Petchburi.

ABOUT THE CENTRAL BUDDHA EXHIBITION COMMITTEE

* In every exhibition a group of workers went from Yangon sent by the Central Committee.

Need to mention names of some of the grass-root workers:- U Ohn Thwin Gyi (Exhibition In Charge); his co-workers U Ta Tay, U Thein Myint; his Assistants Ko Aung Lan, Ko Hla Myaing (Dharmu), U Hla Yin. Occasionally, U San Myint (Secretary), U Soe Oo (Naha), Shri Hom Nath Ji, U Yadava visited several places of the show. Among the Patrons; U Dina Nath, U Thein Maung Satyanandan, U Aung Sein (R.C Panday) also went to many places.

* In every Exhibition the local Exhibition Committee was formed. Hindu Community took keen interest. Hindu girls with sari were arranged for recitation of "Mangla Sutta" every where. Insome places local (Myanmar Buddhist girls in uniforms took part as "Minglatok Aphwet).

* The Public donation received by the Exhibition Committee were donated to the respective Gawpaka Aphwet for the welfare of the Pagoda.

Lakhs of Kyats were donated mostly in all the occasions which were. redonated to the Local Committee.

* The Local Exhibition Committee took the responsibility of the welfare of the members of the Central Exhibition committee. Served the vegetariam diet.

The booklet on the Life of Buddha and the Spread of Buddhism came into publication by the Central Buddha Exhibition Committee during the Shwedagon Pagoda Festival 1974. In some places it was printed in Shan-Gon Shan- and Pa-O languages.

Our homage to the late Patrons : - U Dina Nathji (Wanna Kyaw Htin), Shri Ram Chandra Panday (a) U Aung Sein, Shri Satya Nandan (a) U Thein Maung., and also to U Hla Yin who dedicated his services towards this exhibition work from the very start upto his death in 1984, as well as to Dhamma Gawthaka U Maung Maung, Sayagyi U San Htun, Sayagyi U Maga, U Ngwe Saing of Shan State, U Ba Maung of Monywa, Shri Dharam Raj of Maymyo.

Our sincere thanks to U Than Htun (Shwebo), Film-director and Writer Sayagyi U Thukkha, U San Myint, U Soe Oo (Tapan Naha), Shri Homnath, Retd. Bohmu Than Daing, U Tin Hla (Taunggyi) U Lay Kyu and Shri Harbans Laltia (Mandalay) who participated physically and morally given us guidance & support from time to time and thus the standard of the Exhibition show has come to this stage. The main Pillar and the brain behind this exhibition is U Ohn Thwin Gyi (Incharge of Exlubition) who joined us in 1974 as an Artist.

THE PRESENT COMMITTEE MEMBERS.

Patron	- Shri Ram Prakash Dhir (a) U Sein Tin
President	- Shri Bhim Sen Manocha (a) U Kyi Min
V. President	- (1) Saya Paragu (U Hla Kyaing) (2) U Kyaw Zaw Naing
Secretary	- U Kyaw Khin Myint
Asst. Secretary	- U Yadawa (Anirudh)
Exhibition Incharge	- Saya U Ohn Thwin Gyi
Cashier	- U Kyi Min
Members	- Shri Subramaniam (a) U Thein Lwin U Aung Laan, U Hla Myaing.

PLACES WHERE BUDDHA EXHIBITIONS WERE HELD

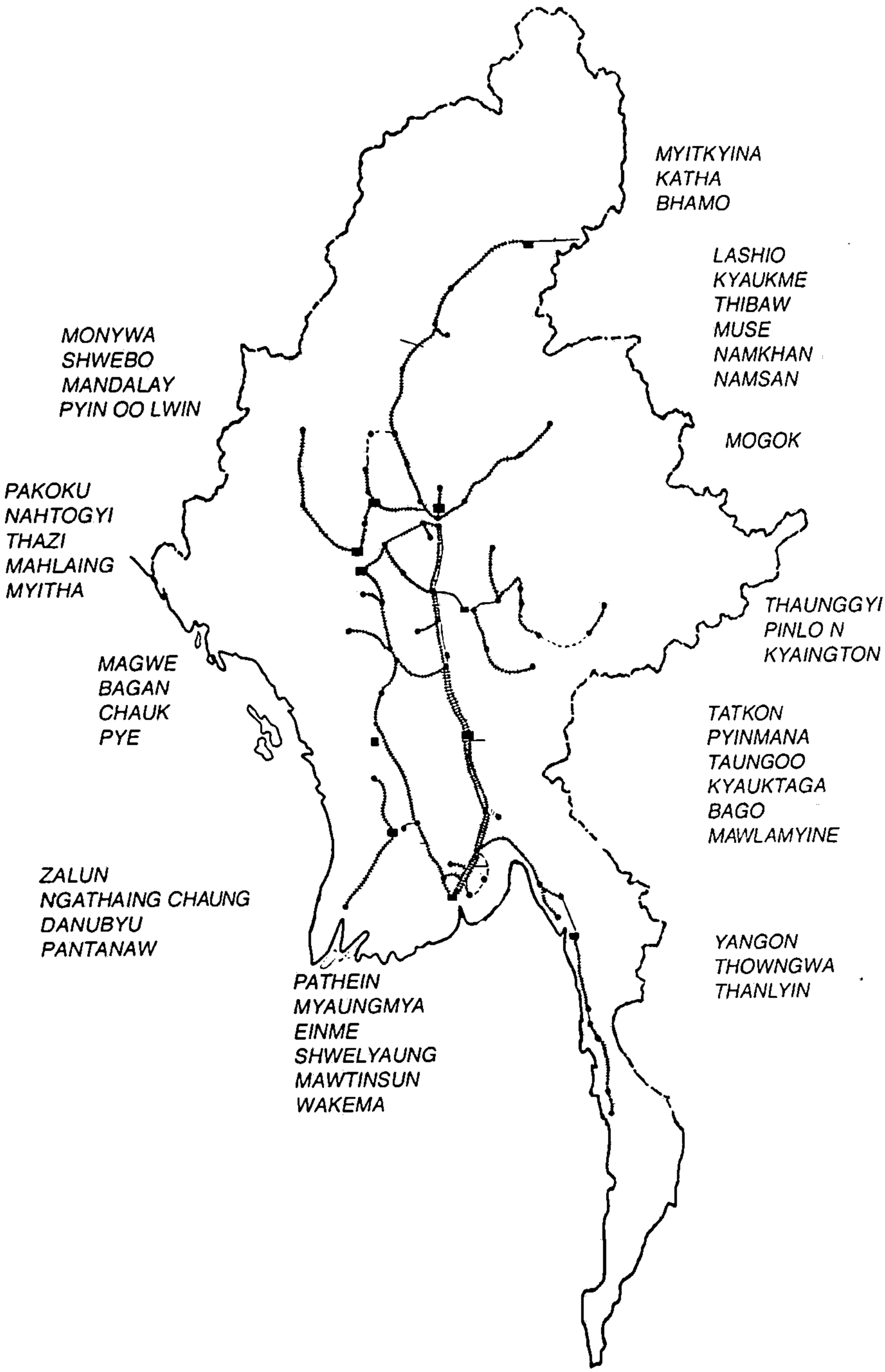

မျိုးဝင်းနှင့် ညီမများ

မူလီ ဘိုးနတ် အမျိုးမျိုးနှင့်
ကားကြီး ကားငယ်း ဘိုးနတ် ရောင်းဝယ်ရေး

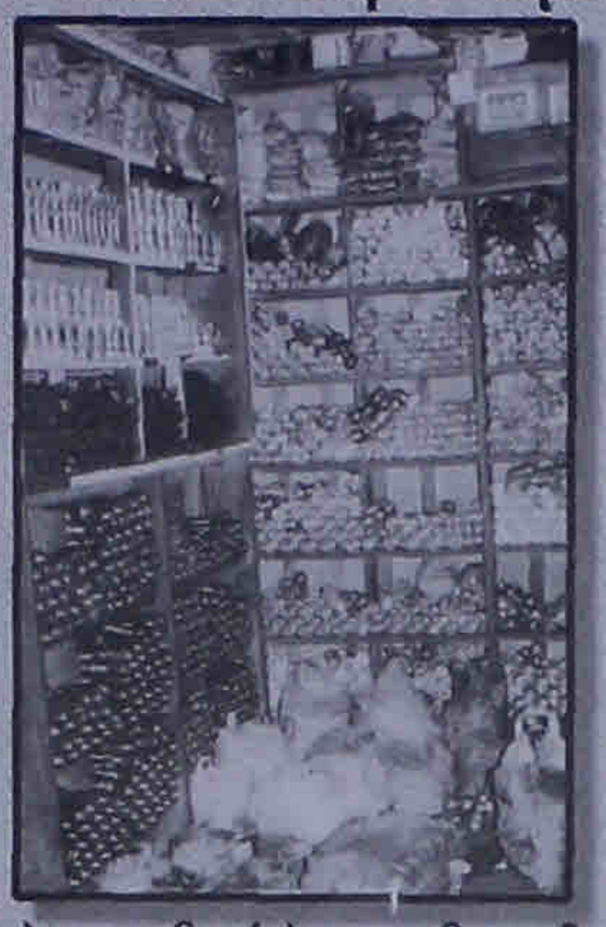

ရုံ (က/၃၄)၊ အခန်း (၈)၊ ဘုရင့်နောင်လျေးကြီး။
တစ်ဆင့်ဖုန်း - ၆၈၀၅၅၄၊ ၆၈၁၅၉၃

Best Wishes to S.D.S
Sangh (50) Anniversary

S. Paul & Family

(ဆန်ရောင်းဝယ်ရေး)

အမှတ် (၁၀)၊ ၅၃ လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

ကိုမောင်မောင်

သံစည်ပစ္စည်း၊ အိပ်(ချ်)ဘင်မ်၊ ယူဘင်မ် နှင့်
သံဟင်ဂလန်ဆိုက်စုံ ရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ် (c) (၁၉)၊ ကျောက်ပထိုးလမ်း၊ စက်မှုဖွံ့ဖြိုးမှုဇုံ၊ (၆၄) ရပ်ကွက်၊
ဒဂုံတောင်ပိုင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုံး - ၅၉၀၆၇၁

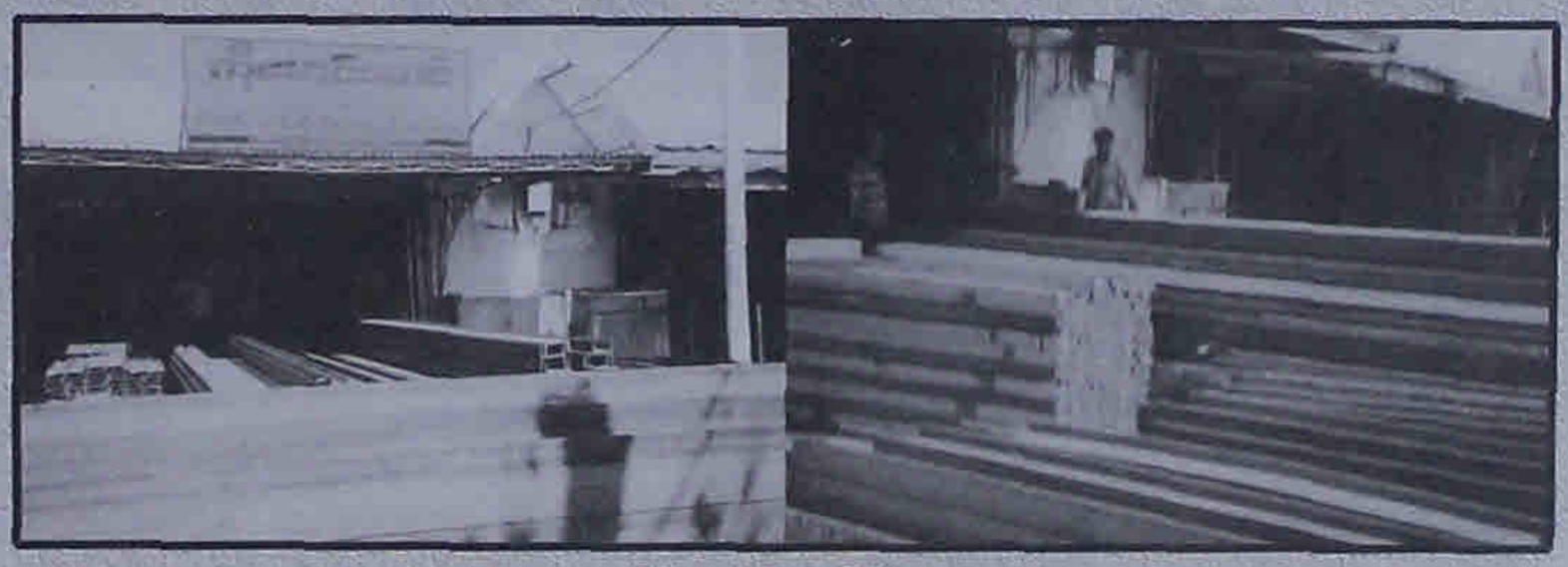

Ko Mg Mg
GENERAL TRADING
H Beam, U Beam, Iron Angle

No. C (19), Kyauk PaHto Road, Industrial Zone, (64) Block,
South Dagon Township, Yangon. Tel : 590671

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

B. S

ဦးဖောင်ဝိန်

ကားကြီးအင်ဂျင် ပြုပြင်ရောင်းဝယ်ရေး

ရုံ (၁၄)၊ အခန်း (၁၀)၊ (ခ)တန်း၊ ဘုရင့်နောင်စျေး၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း (ဆိုင်) ၎၀၅၅၈၅၊ (အိမ်) ၅၁၃၇၅၃

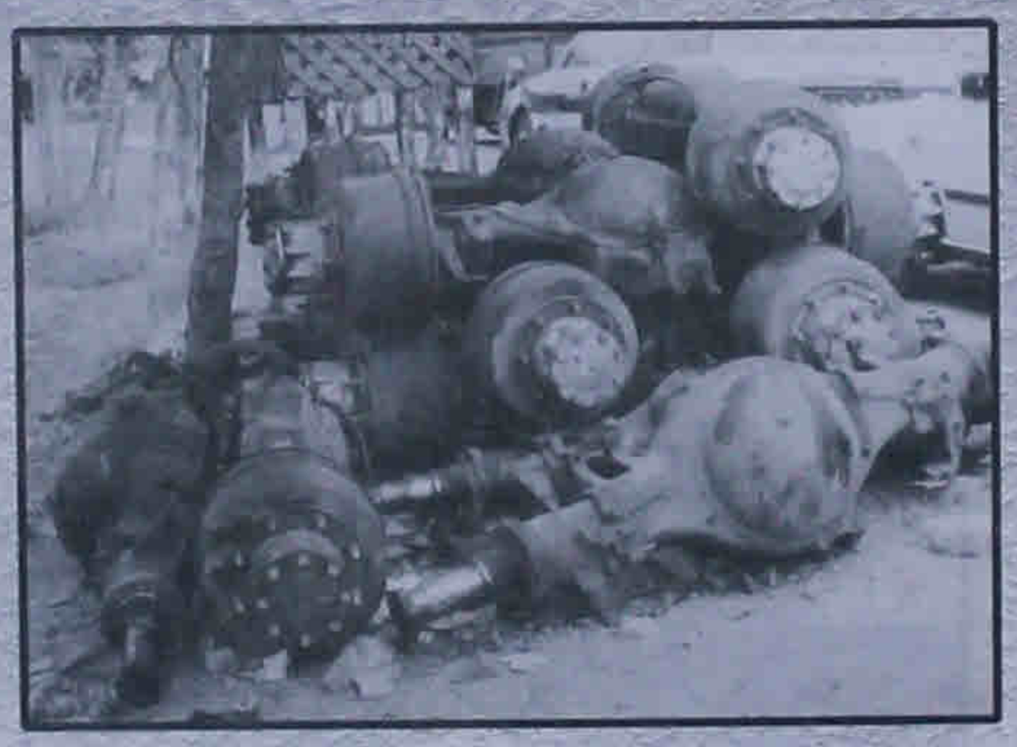

■ မန္တလေး
ယောမင်းကြီးလမ်း၊ စက်မှုဇုံ။
ဖုန်း - (၀၂) ၅၃၄၂

■ တောင်ကြီး
အမှတ်- ၀၂၆၊ ဘုရင့်နောင်လမ်းနှင့်
စပ်စံထွန်းလမ်းထောင့်။
ဖုန်း - (ဆိုင်) ၀၈၁-၂၃၅၂၈
ဖုန်း - (အိမ်) ၀၈၁-၂၁၃၆၁

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ဦးဆာမိန့် သားများ

ဖိုက်နှင့် ဖိုက်ဆက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေး

“ ပိုက်အရစ် ရစ်ပေးသည် ”

အမှတ် (၆၂)၊ ၅၄ လမ်း၊ ကြက်တန်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၂၉၅၂၆၃၊ ၂၉၈၉၂၀

အမှတ် (ဘီ/၂၂၁)၊ ဆင်တဲလမ်း၊ (၆၄) ရပ်ကွက်၊ စက်မှုဇုံ (၁)၊ ဒဂုံတောင်ပိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၅၉၀၆၂၅

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

BK. RAJU

ZINC PIPE ❖ IRON PIPE ❖ BOILER

TUBE PIPE TRADING

NO. C - 35, LOWPITA ROAD, INDUSTRIAL ZONE (1),
SOUTH DAGON, YANGON.
TEL : 590727

အရပ်

စိန်ကိုးလုံး

ဆန်းဝင်း

ကားပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေး

ရုံကြီး (ခ/၁၅)၊ အခန်း (၁၈)၊ ဘုရင့်နောင်လေးကြီး၊
ရန်ကုန်မြို့။

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

အုန်းဆီး

ပစ်စတင်ရိမ်း ရောင်းဝယ်ရေး

ရုံအမှတ်(က) ၂၃၊ ဆိုင်ခန်း (၁၁)၊
ဘုရင့်နောင်လမ်းကြီး။

အရပ်

☆ N. K. ☆

ကားပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး

ကိုသံဘီ

ရုံ ခ-၁၂၊ အခန်း ၃/၄၊ ဘုရင့်နောင်လမ်း။
ဖုန်း - (ဆိုင်) ၆၈၀၉၄၉၊ (အိမ်) ၂၉၃၇၄၁
ဆယ်လူလာဖုန်း - ၀၉-၂၆၂၉၂

Five Star

ဦး မျှစ် မောင်

ကား, လေးရောင်းဝယ်ရေး

ရုံ (ခ) ၃၂၊ အမှတ် (၁၁/၁၂)၊ ဘုရင့်နောင်လမ်း၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း - ၂၄၇၆၇၆

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

တို့ဒေး

ဦးကျော်လှိုင်နှင့် သားများ

ဆန်စက် – သစ်စက်အပိုပစ္စည်း – မီးခဲအုတ် – မီးခဲမြေ

ရောင်းဝယ်ရေး

■ အမှတ် ၂၂၊ (၂၇)လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
အိမ်ဖုန်း – ၂၈၄၈၃၁၊ ဆိုင်ဖုန်း – ၂၄၆၆၄၀
ဆယ်လူလာဖုန်း – ၀၉-၂၅၄၇၄

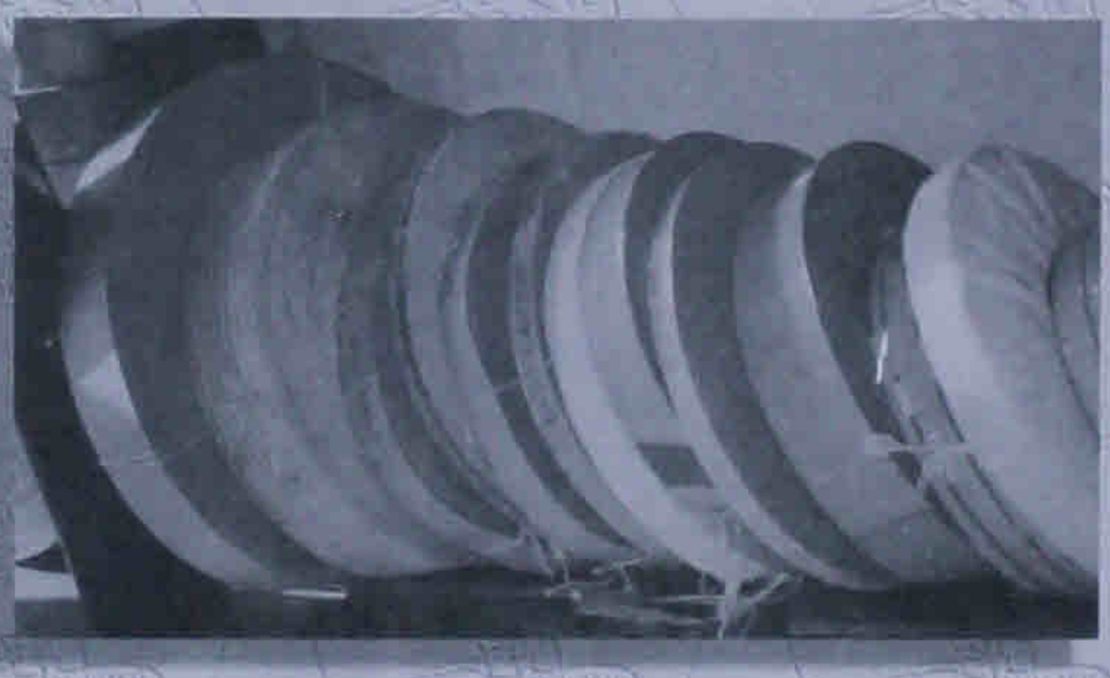

■ ၃၈(က)၊ အမှတ် ၁၀–၁၁၊ ဈေးကြီးပတ်လမ်း၊ ဘုရင့်နောင်ဈေးကြီး။
အိမ်ဖုန်း – ၂၄၆၆၄၀၊ ဆိုင်ဖုန်း – ၂၈၄၈၃၁

■ အဆောင်–၆၀၊ အခန်း–၇၊ စော်ဘွားကြီးကုန်း။
အိမ်ဖုန်း – ၂၄၆၆၄၀၊ ဆိုင်ဖုန်း – ၂၈၄၈၃၁၊ ၆၄၂၁၂၂ လိုင်းခွဲ ၂၀၇

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ဓာရာသူတယ်(ခ)ကိုထွန်းလှ

ဝမ်းစတာဂး

တောလ်ဘယ်ရင်အမျိုးမျိုးရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ် (C-17)၊ ကျောက်ပုထိုးလမ်း၊ ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်း၊ စက်မှုဇုံ (၁)၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၅၉၀၆၇၅

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

မောင်ဏွန်း (K.N.K)

ထွန်စက်အပိုပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး

TRACTOR SPAREPARTS TRADING

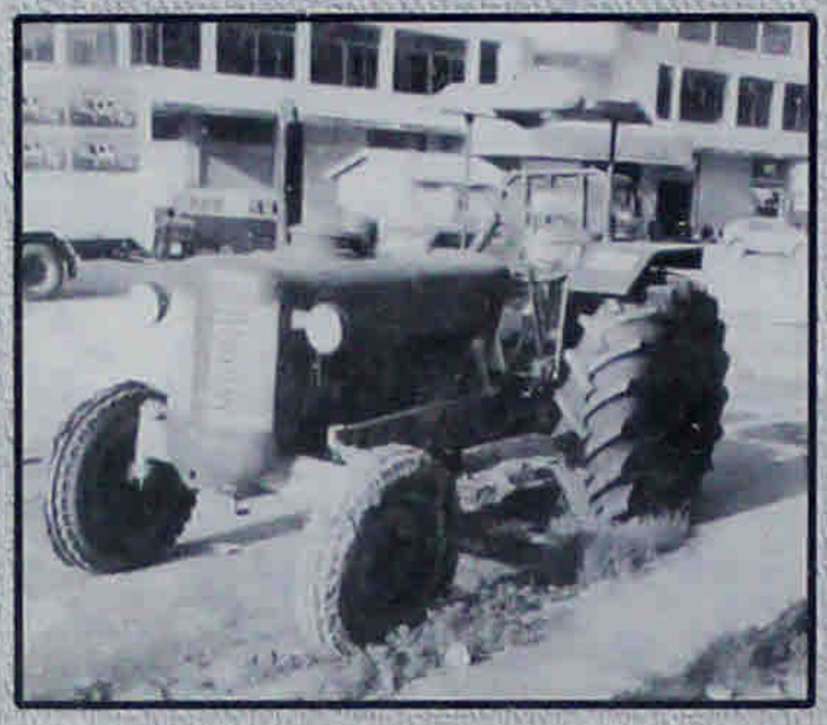

(ဝယ်ယူအားပေးသော မိတ်ဆွေများအား အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။)

ရုံကြီး (၃)၊ အခန်း ၉၊ (ခ) တန်း၊ ဘုရင့်နောင်စျေး။ ဖုန်း - ၎၀၁၉၅၉

(C - 11) လောပိတလမ်း၊ စက်မှုဇုံ (၁)၊ တောင်ဒဂုံ။ ဖုန်း - ၅၉၀၇၂၀

Best Wishes to S.D.S Sangh (50th) Anniversary

Cherry Store

ကိုတင်ဝင်း

ဆေးရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ် (၆)၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ မြေနီကုန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Founded By Misrilal Gupta

MYOMA RESTAURANT

Famous for more than (40)yrs;
Old Indian Restaurant

Available all kinds of Indian Foods.

&

AKARIT GUEST HOUSE

Feel Yourself At Home

- **24-HOUR ELECTRICITY**
- **IN A QUIET & EXCLUSIVE LOCALITY**
- **FULLY CARPETED ROOMS WITH INDIVIDUAL AIR CONDITIONERS**

ADDRESS :

No. 173, 27th Street, Between 80th - 81st Street,
Chan Aye Thar San Township,
Mandalay, Myanmar.
Tel : 0095 - 2 - 28130

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

MAY "SANGH" PROGRESS TO SUCH AN EXTENT THAT
"SANGH" AND "HINDU SAMAJ" BECOME SYNONYNOUS

B. N. VERMA, M. A.

Special English Tuition

MANDALAY. Ph : 02 - 32087

&

KO AUNG MYINT

B. N. MEDICAL STORE

(DEALERS IN INDIAN MEDICINES)

NO. 36, (E) THAZIN BLOCK, GROUND FLOOR,
ZEGYO, MANDALAY.
TEL : 02-34411

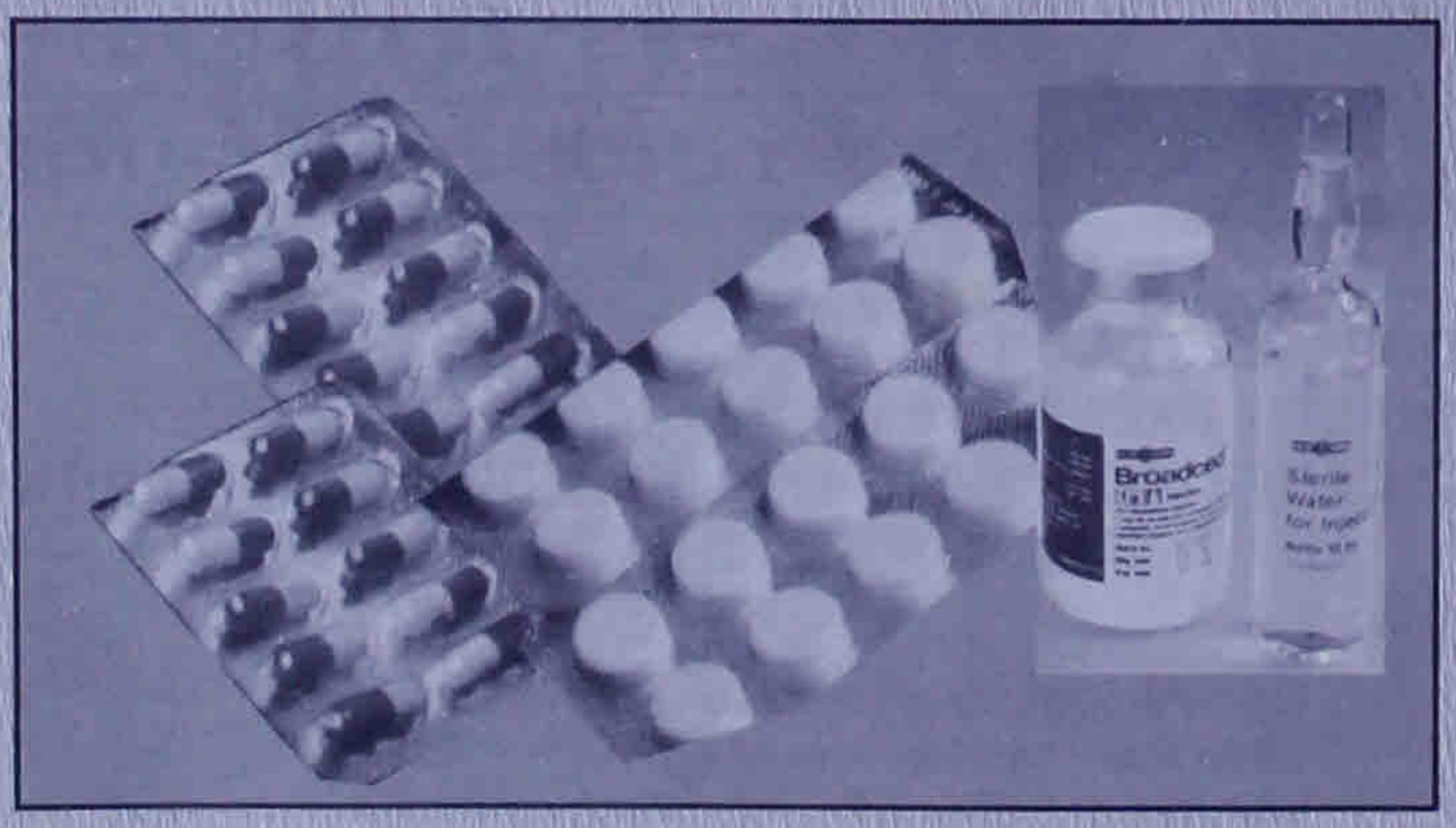

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

For Delicious South Indian
Veg. & Non-Veg. Food

PLEASE VISIT

BHARAT
RESTAURANT

No. 356, Maha Bandoola Street,
(Corner of Lewis Street)
YANGON, MYANMAR.
Ph : 281519

မျက်စိ မျက်မှန် အတွက်
စိတ်တိုင်းကျ ကောင်းသထက်ကောင်းအောင်
ဆောင်ရွက်ပေးမှာက

စူပါဗီဇွန်း

ဆိုင်ခွဲ
မရှိပါ

မျက်မှန်

LOOK BEST - SEE BEST

SUPER VISION
Optical Centre

all kinds of spectacles & sunglasses
are available

No. 384, Shwe Bon Tha Street,
(Upper Block), Yangon.
Tel : 284743

A. PRASAD
MEDICINE SHOP

NO. 739, 4th FLOOR,
NEW MINGALAR MARKET,
YANGON, MYANMAR.
TEL : 298423

ကိုမောင်ဝင်း-ကိုမောင်ကြီး
ဆေးရောင်းဝယ်ရေး

No. 705, 4th Floor, Mingalar Market,
Yangon, Myanmar.

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

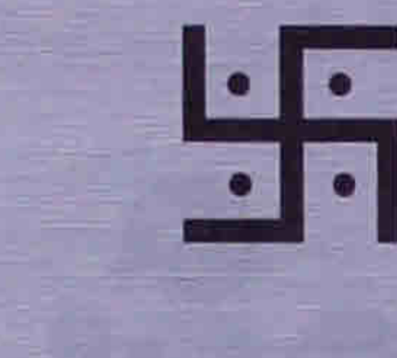

We tender our heartfelt gratitude to the pracharaks of Sanatan Dharma Swayamsevak Sangh for their untiring and selfless devotion to promote unity among HINDUS for the last Fifty Years in Myanmar.

With Best Compliments of :

SARUP'S SEED FARM

Seed Growers & Nurserymen Since 1904

Circular Road, Pyin Oo Lwin, Myanmar.
Tel : 95 - 085 - 21119.

Sarup's Seed House is famous for quality, dependability and performance since 1094.

Our forefathers' were the pioneers of SEED BUSINESS IN MYANMAR.

We specialize in Vegetable and Flower Seeds.

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

SONI

S.B U SOE MYINT

BAL DEV SONI & SONS.

Plastic, Carpet, Cloth

SALE CENTRE
No. 149, 83rd Street, Between 24th & 25th Street,
MANDALAY.
Ph:02-26399

SONI

(TAUNGGYI BRANCH)

No. 176, Main Road, Shed E-7, F-37, F-38
Myo Ma Market, Taunggyi.
Ph: 081-22371, 081-22801

Best Compliments For S.D.S Sangh **50th Anniversary.**

Best Wishes From

Shri T.R. Jagadish

C/O M/S KO CHO

TAILORING CENTRE

Specialised in

- *Milatary Uniform*
- *Milatary Service Suit*
- *Civil Western Suit*
- *Civil Fancy Shirt*
- *Style Pan*
- *Burmese Dresses*

No. 172, Block No. 8,
Mandalay - Lashio Road,
Pyin Oo Lwin (Maymyo)
Tel : 085-21228

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ကိုကြည်စိုးနှင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ

- စတီးပစ္စည်းအမျိုးမျိုးရောင်းဝယ်ရေး
- မယ်လ်မင်းပစ္စည်းအမျိုးမျိုးရောင်းဝယ်ရေး
- ပလပ်စတစ်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ် (၅၈၀/၅၈၁)၊ ဒုတိယထပ်၊ အဆင့်မြင့်မင်္ဂလာစျေး၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၁-၂၉၈၁၉၇

KO KYI SOE
&
BROTHERS'

- STEELS WARES
- MELAMINE WARES &
- PLASTIC WARES
- WHOLE SALES ENTERPRISES

NO. 580/581, SECOND FLOOR, NEW MINGALAR MARKET,
YANGON, MYANMAR.
TEL : 01-298197

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

SEA SHINE COMPANY LIMITED

MOR BROTHERS
ENTERPRISES LTD.

NARAYAN PRASAD MOR
SHARWAN PRASAD MOR

Managing Director

EXPORTERS AND IMPORTERS

- **BEANS - Butter Beans, Kidney Beans, Black Eye Beans & etc.**
- **PEAS - Black Matpe, Pigeon Pea and others.**
- **GENERAL ARTICLE**

No. 114, 1st Floor, 34th Street, Kyauktada Township, Yangon, Myanmar.
Tel : 253097

No. 7, MANDALAY - LASHIO ROAD, PYIN - OO - LWIN.
TEL : 085 - 22357

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ချယ်ရီ
ည၉ိင်ည်းသာ
CHERRY
Guest House

အမှတ် ၁၉၊ ရပ်ကွက် (၆)၊ မန္တလေး – လားရှိုးလမ်း၊
ပြင်ဦးလွင်(နာဂီစဉ်အနီး)။ ဖုန်း (၀၈၅) ၂၁၃၀၆

No. 19, Block 6, Mandalay Lashio Road,
Pyin Oo Lwin (Near Clock Tower).
Tel : 085 - 21306

Best Wishes to Sangh 50th Anniversary

Mahabir Prasad - Ramesh Kumar Kedia

Ravindra Kumar Kedia

Virendra Kumar Kedia

No. 199, 83rd Street, Between 27th & 28th Street,
Mandalay, Myanmar.
Tel : 02 - 28161

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

K K

K.K Store

JEANS, COTTON PANTS, SHOES
&
JACKETS

NO. 3, NEW EAST (A) BLOCK
BOGYOKE AUNG SAN MARKET
YANGON.
TEL : 240966 Ext. 460

ကိုခင်မောင်ဆွေ + မလှလှဝင်း (အောင်ပန်း)

ဇောင်

ဇွဲရုံ

အမှတ်- (ဃ/၅၅)၊ ရေတမာလမ်း၊ ဘုရင့်နောင်ပွဲရုံတန်း၊
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - (ပွဲရုံ) ၆၈၀၄၅၀၊ (အိမ်) ၂၄၆၀၈၀

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

LUDU MYITTA DAIRY

302, Anawrahta Street,
(Corner of Edward Street) Yangon.
Tel : 273838

Please Contact for : -

STAR ANCHOR PURE GHEE.
Table Butter and Condensed Milk.

With Best Compliments From :

THE ANGLOMYANMAR PINMIN

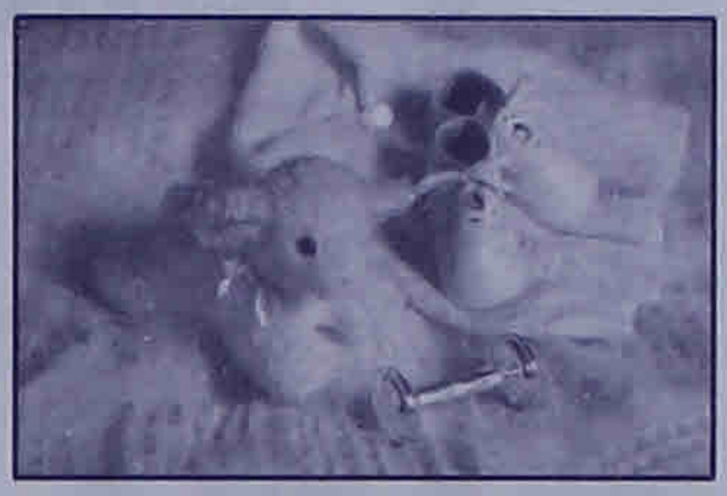

We amend the hole all torn clothes into just like new, dry clean, remove all the dye and colouring the cloth. Gurantee for wash within the day.

No. 339, Mahabandoola Road,
Yangon, Myanmar.
Tel : 284602

U Than Tin & Sons

Diamond , Gold & Jewellery Shop

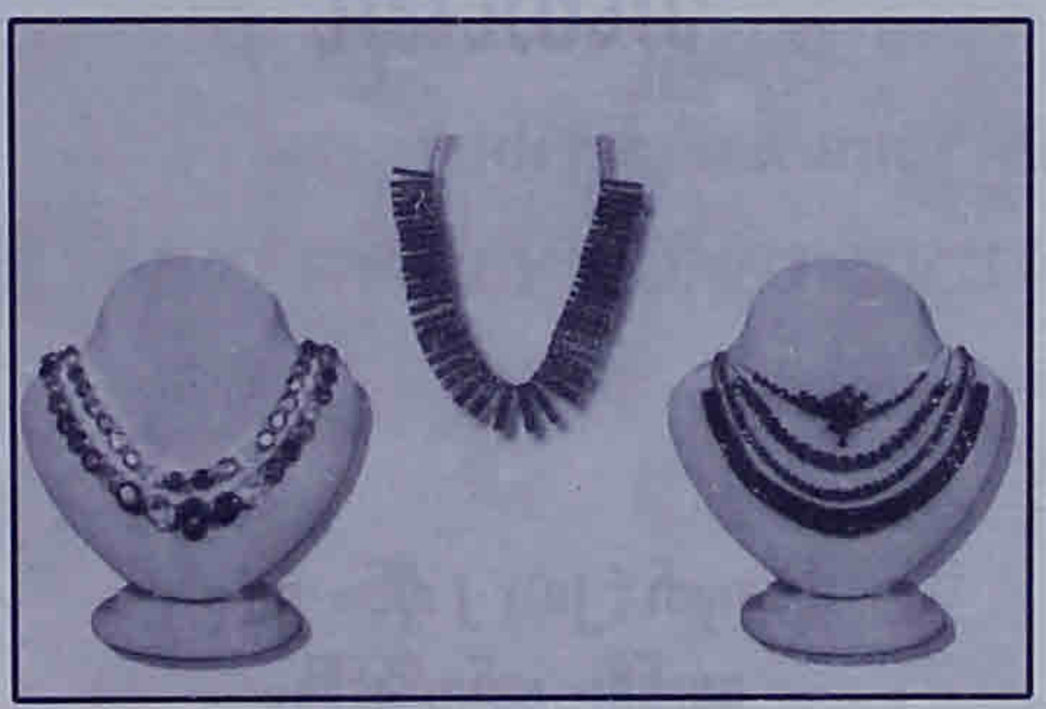

No. 147, Shwebontha Street, (Near Bah)
Yangon. Tel : 240941

MAYUR IMPEX LIMITED

Mr. SURENDER KUMAR
(Managing Director)

EXPORTER , IMPORTER AND GENERAL TRADING

No. 47, 29th Street, Pabedan Township,
YANGON, UNION OF MYANMAR.
TEL : (0951) 241088 / 276336 / 281451
FAX : 0951 - 289960 / 289961 Attn (1589)

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

With Best Compliment from

Kar Si Family

ENGINES & CAR SPARE PARTS MARKETING

Bldg. (1), Room No. 16, 17, 18, 19, 20, 21 & 22
Bayint Naung Market,
Mayangone Township, Yangon, Myanmar.
Ph : 524347

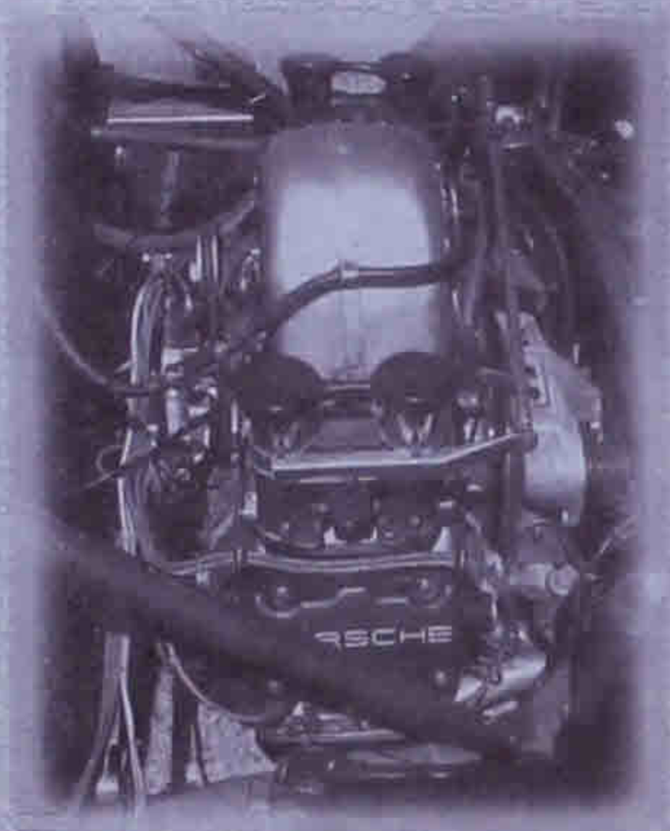

ကာစီ မိသားစု

အင်ဂျင်နှင့် ကားပစ္စည်းအမျိုးမျိုး ရောင်းဝယ်ရေး

ရုံးကြီး(၁)၊ ဆိုင်ခန်း-၁၆၊၁၇၊၁၈၊၁၉၊၂၀၊၂၁ နှင့် ၂၂
ဘုရင့်နောင်စျေးကြီး၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အိမ်ဖုန်း-၅၂၄၃၅၇

NLC

NAND LALL CHAND
(A)
AUNG WYNN

Design, Supervision & Construction

- MULTISTOREY
- INDUSTRIAL COMPLEX
- HOUSING
- SWIMMING POOL &
- INTERIOR DECORATION.

No. 259, 1st Floor,
Shwe Bhon Tha Street,
Yangon, Myanmar.
Tel : 01-286712

R.G BABU

ပလပ်စတစ်သရေကွင်း နှင့်
ဘူဟောင်းဆိုင်

ဆိုင်အမှတ် (၂၈)၊ ၂ လိုင်း၊ ရုံ (၃)၊
ဈေးကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့။
ဖုန်း ၀၃၂-၂၁၅၅၃၊ ၂၁၇၄၀

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

With Best Compliments From

MEHRA FAMILY

(a)

မျိုး မြဿားစု

Dr. Asha Mehra

No. 368, 80th Street, Bet. 22nd and 23rd Streets,
Mandalay, Myanmar.
Tel : 02 - 22930

Yesh Raj Mehra (a) U Myo Nyunt

MYO HTUNT TUITION (Maths + Physics)

No. 195, 84th Street, Bet. 30th and 31st Streets,
Mandalay, Myanmar.
Tel : 02 - 31582

Sudershan Kumar Mehra (a) U Myo Hlaing

MYO FAMILY CONSTRUCTION MATERIALS ENTERPRISE

No. , 25th Street, Bet. 83rd and 84th Streets,
Mandalay, Myanmar.
Tel : 02 - 26193, 31585

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

METRO

မော်တော်ရိုး

(ကိုလောလစ်နှင့် ညီများ)

ဂျပန်ကားပစ္စည်းမျိုးစုံ
လက်လီလက်ကား ရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ် (ခ-၃၃၆)၊ ၈၁ လမ်း၊ ၂၇ ၂၈ လမ်းကြား၊ မန္တလေးမြို့။
ဖုန်း - ၀၂-၃၂၁၅၆ (ဆိုင်)၊ ၀၂-၃၃၀၇၅ (အိမ်)

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

With Best Compliments From :

KISHORE TRADING ENTERPRISE

SUNIL KUMAR SINGHANIA

Managing Director

No. 196, Bogyoke Aung San Street,
Botahtaung Township,
Yangon, Myanmar.
Tel : 246716

Best Compliments For S.D.S Sangh **50th Anniversary.**

ကိုဌေးလှိုင်+မဆွေဆွေ

လပ်ကီးဝမ်း

Guarantee Trade Mark

အာထည်ဆိုင်

LUCKY ONE FABRIC SHOP

ဆိုင်အမှတ် (၅၀၊၅၂)၊ စပယ်ရုံ(အေရုံ)၊မြေညီထပ်၊ အဆင့်မြင့်စျေးချိုတော်၊ မန္တလေးမြို့။
ဖုံး - ၀၂-၃၄၃၆၁/ ၀၂-၃၅၆၂၄

No. (50-52), Sabei Shed ("A" Block), Ground Floor, Ultra Modern,
Zay Cho Market, Mandalay. Tel : 02 - 34361, 02-35624

(စီ-၂၇)၊ ယုဇနပလာဇာစျေးသစ်၊ မြေညီထပ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုံး - ၀၁-၂၀၀၇၀၇၊ ဖက်(စ်) ၁၀၉၇၊ အိမ်(ဖုံး) ၀၁-၂၄၀၂၂၈

(C - 27), Yuzana Plaza Zay Thit, Ground Floor Yangon.
Tel : 01 - 200747, Tel:(Res.) 01 - 240228

ရတနာပုံ
အမှတ်(၄/ခ)၊ ၃၀ လမ်း၊
၇၂-၇၃ လမ်းကြား ချမ်းအေးသာစံ။
ရတနာဘုံမြင့်

ရွှေကျေး
အမှတ် ၂၁၊ သရဖီ(စီ-ရုံ)၊
ပထမထပ်၊ စျေးချို။
ရွှေကျေးတမာ

ရွှေနန်းတော်
အမှတ် (၁)၊ ယုဇနရုံ-သဇင်ရုံကြား
ပထမထပ်၊ စျေးချို၊ ချမ်းအေးသာစံ။
ရွှေနန်းတော်

ပြည်လုံးချမ်းသာ

B. B. BARUA
BARUA & SON

အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းနှင့်လျှပ်စစ်ပစ္စည်း အထွေထွေရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ် ၂၅၊ စျေးကြီးလမ်း၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့။ ဖုန်း - ၀၈၅-၂၁၁၇၉

BARUA & SON (Ko Min Naing)

ရွှေပြည်သာ

အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းနှင့်
အထွေထွေရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ် ၂၃၊ ၂၄၊ စျေးကြီးလမ်း၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့။

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

दर्शन से श्रीमान के मम हृदय पुलकित हो रहा है।

ARNANDA INN

THE ONLY PLACE TO RELAX IN A HOMELY ATMOSPHERE

❖ Smoothly blending oriental hospitality with the finest international standards, the ARNANDA INN providies a remarkable selection of superb accommodation always creating a homely atmosphere for all the guests staying with us.

- ❖ Luxurious A.C Rooms
- ❖ International IDD Telephone
- ❖ Satellite T.V Minibar
- ❖ 24 hours room service
- ❖ FREE Laundry
- ❖ FREE Transport To And From Airport
- ❖ FREE Breakfast, FREE Lunch, FREE Dinner
- ❖ Speciality Indian Cuisine

Your Needs Are Ours

Please Contact :

21, University Avenue, Aung Zeya Lane,
Bahan Township, Yangon, Myanmar.
Tel : 951 - 525165, 526276
Fax : 951 - 525018

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

D.M.

D.M.Recording

D.M. Audio & Video Distributor

112,Mın Yae Kyaw Swa Road,
Myoma Quarter,Taunggyı,S.S.S.
Myanmar.

☎ 081:22222 081:23117

D.M.Paints

112,Mın Yae Kyaw Swa Road,
Myoma Quarter,Taunggyı,S.S.S.
Myanmar.

☎ 081:22222 081:23117

D.M.Plus

Video Tapes Renting-

No.23,Mya Kan Tha Street,
Kan She Quarter,Taunggyı,
Myanmar.

☎ 081:24044

D.M.

CLOTH MERCHANT,
WHOLE SALE & RETAIL

Room No. 24,25,26. First Floor,
Myoma Market,Taunggyı,S.S.S
Myanmar.

☎ 081:22414 081:23652

D.M.Audio

D.M.Audıo & Cloth Merchant.
No.19,24th Street,Mandalay
Myanmar.

☎ 02:33929 02:36909-3104

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

NADARAJ INT'L CO., LTD.

CHANDARAN (a) KO SOE MYINT
Director

TRADE MASTER GROUP LTD.

EXPORTER, IMPORTER & DISTRIBUTOR

NADARAJAN (a) KO HLA SHWE
MANAGING DIRECTOR

No. 81 - 85, 2nd Floor,
Anawrahta Road,
Pazundaung Township,
Yangon, Myanmar.

Tel.(Off) : 290134, 253557, 202780
H. Ph : 09-24165
Tel.(Res) : 298781
Fax : 95-1-201161, 289961

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

BAJARANG SHARMA

With Best Compliments From :

MAUNG KYAW WIN

K B INTERNATIONAL CO., LTD.
PERFECT GROUP LTD.
K K W ENTERPRISE

ALL KINDS OF BALL BEARINGS AVAILABLE

FYH · ZKL · IJK BEARINGS · SKF · BEARING NACHI BEARING · BM3 · NSK BEARINGS · GPZ BEARINGS · FLT ISKRA ISO 9001 · KG BEARINGS · FK Corporation · JB UCP ILLOW BLOCK · Koyo · NTN BEARINGS · URB · EJK

OFFICE ADDRESS :
NO: 229, SHWEBONTHA STREET, PABEDAN TSP, YANGON.
TEL : (95 1) 246546, 243356, (09) 24975 FAX : (95 1) 243406

OM
MAUNG KYAW WIN
မောင်ကျော်ဝင်း
ဆန်ဒတ်ကျိုယ့်ဂူးနှင့် သောတ်ဆုံးရင် ရောင်းဝယ်ရေး

Rm: 19, 20-39(A), Front side of Bayint Naung Market, Yangon.
Tel: (95 1) 682078, 681622, 09- 23195 Fax: (95 1) 682078

WARE HOUSE - 40/B, Rm: 10/11, Bayint Naung Market, Yangon.
Tel: (95 1) 700824

Ward No. 37(A), Rm: 4, Bayint Naung Zaypath Street, Bayint Naung Market, Yangon. Tel: (95 1) 244856

စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များနှင့် ဌာနဆိုင်ရာများအတွက် နိုင်ငံတကာမှ

Ball Bearings များကို ဈေးနှုန်းချိုသာစွာဖြင့် လက်လီ/လက်ကား ဖြန့်ဖြူးရောင်းချပေးနေပါသည်။

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Super Lucky Pharmaceuticals Co., Ltd.

ရုပ်ဟန်ာ

ဆေးရောင်းဝယ်ရေး

မြန်မာနိုင်ငံ ဆေးဝါးလုပ်ငန်းစက်ရုံမှ ထုတ်လုပ်သော
ဆေးဝါးမျိုးစုံကို လက်လီ၊ လက်ကား ရောင်းချပေးလျှက်ရှိပါသည်။

ရုံးကုန်ရုံးချုပ် ။ ။ အမှတ် (၁၄၂)၊ လမ်း ၂၀၊ လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၁-၂၅၀၇၄၁၊ ၀၁-၂၄၀၄၁၁၊ ၀၁-၂၄၈၉၇၄

ရန်ကုန်ဆေးဆိုင်။ ။ အမှတ် ၆၉၈/၆၉၉၊ စတုတ္ထထပ်၊ အဆင့်မြင့်မင်္ဂလာဈေး။
ဖုန်း - ၀၁-၂၀၁၈၉၉၊ Ext. ၃၀၂၀

မန္တလေးဆေးဆိုင်။ ။ ၂၆ ဘီလမ်း၊ သီရိမင်္ဂလာခန်းမ(၂)၊ အောက်ထပ်၊
နာရီစင်အနီး၊ မန္တလေးမြို့။
ဖုန်း - ၀၂-၂၁၇၃၆

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

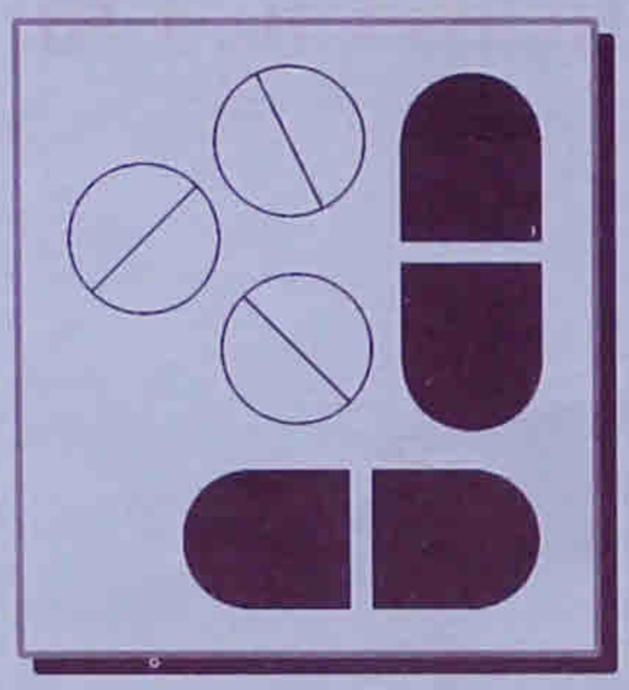

AYE MYITTA

Medical Drug Store

Chandra Kishore
Binay Kumar
Banti Kumar

Between (E) & (F) Block (Light Room),
Ground Floor (East), Zeygyo (Mandalay).
Tel : (Shop) 02-34622, 02-36909 Ext. 3168

HARI NARAYAN MALHOTRA

No. 1, YWANGANSU QUARTER
AUNG BAN, SHAN STATE (SOUTH)
Ph : 60010, 60011

Nand Lal Malhotra (a) Ko Myint Lwin

Thida Oo Pweyone

No.7, 87th Street, Between 28th & 29th Street, Mandalay.
Ph : 351555, 22403

Residence : No. 298, 29th Street,
Between 84th & 85th Street
Ph : 02-28192

SEIN KAUNG PWE YONE

Thiri Mingalar Bazaar
Ph : 229642, 704694

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Chaw Su

Mini Store

Cosmetic Goods, Perfume, Fancy Goods, Camera & Glasses etc.

Pyin Oo Lwin
Market Road (Near Myoma Bazaar),
(May Myo), MYANMAR.

ခေါ်ဇော မိုးနိုစတိုး

ဈေးလမ်း(မြို့မဈေးခေါင်းရုံအနီး)၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့။

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ပါပါ

အာဏာသားရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ်- ၅၊ အဆောင် ၃၃၊ စော်ဘွားကြီးကုန်းပွဲရုံ၊ အဝေးပြေးဝင်းအတွင်း။
ဖုန်း- (ဆိုင်) ၇၀၀၅၅၆၊ (အိမ်) ၂၈၁၀၄၀၊ ၂၄၀၉၃၇
အမှတ်- K ၁၄၊ ကင်မလင်းကျွန်း၊ ပုသိမ်။ ဖုန်း - (၀၄၂) ၂၂၈၀၉

P O W E R

PLYWOOD TRADING

No. 5, Block 33, Sawbwagyigone, Highway Range.
Tel : (Shop) 700556, (Res.) 281040, 240937
No. K-14, Kinmalinkkyun Pathein. Ph : (042) 22809

"ပဲမျိုးစုံရောင်းဝယ်သည်"

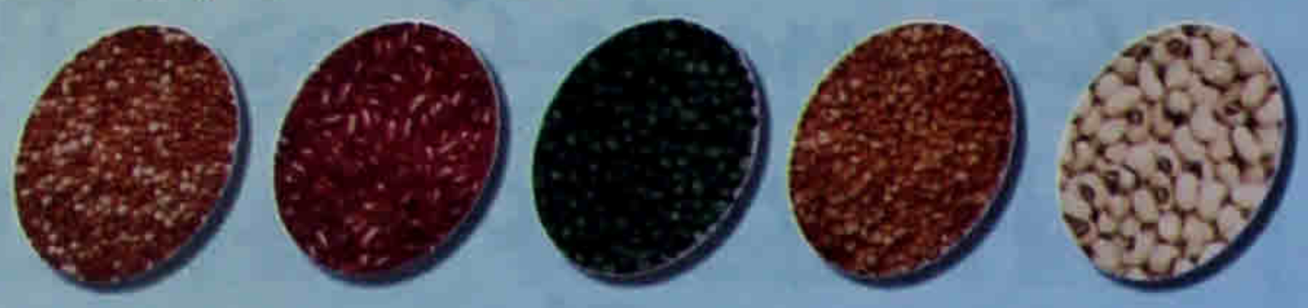

RUBY EVEREST

RUBY EVEREST CO., LTD.

EXPORTERS & IMPORTERS

S. CHELLAM (a) U AUNG KYAW
Managing Director

OFFICE : No. 119, 31st Street, Pabedan Township, Yangon, Myanmar.
Tel : 01-281040 - 700556, H.P : 09-31089
Tlx : 21201/ 21236 BM 1702 UAK
Fax : 095-1-89960/ 89961, 289741/ 289742 (652)

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ကိုစိုင်းလှမြင့်

စာရေးကိရိယာနှင့် လူသုံးကုန်ပစ္စည်း

ဖြန့်ဖြူးရောင်းချရေး

အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် တရုတ်နိုင်ငံထုတ် ကုန်ပစ္စည်းများကို
စျေးနှုန်းချိုသာစွာဖြင့်
လက်လီလက်ကား ရောင်းချပေးနေပါသည်။

"ဝယ်သူ/ရောင်းသူများအားလုံး ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။"

ဆိုင်အမှတ် (၂၄-၂၅)၊ စတုတ္ထထပ်၊ မင်္ဂလာဈေးသစ်။ ဖုန်း - ၂၉၉၀၇၁ (ဆိုင်)၊ ၂၄၃၉၇၉ (အိမ်)

SAI HLA MYINT

Stationary and Consumers' Goods

STORE

Products from India and China
is available with reasonable price.

PLEASE CONTACT :

Shop No. (24/25), 4th Floor, New Mingalar Market.
Tel : 299071(Shop), 243979 (Res.)

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

CHARLES'S WAIN COMPANY LIMITED

IMPORTER - EXPORTER & DISTRIBUTORS

HARI MOHAN KHEMKA
(MANAGING DIRECTOR)

SHIV HARI KHEMKA
(DIRECTOR)

No. 77/81, 30th Street, Pabedan Township, Yangon, Myanmar.
Tel : (Off.) 01-281096, 01-254636
Tel : (Res.) 01-242764, 01-285666

SHWE KEINNARY

Paper Stationery Mart

No. 111, 31st Street, Yangon, Myanmar

MAHABIR PRASAD GOURI SHANKER KHEMKA

No. (3)(5), A BAZAR, GROUND FLOOR, MANDALAY.
TEL : (OFF.) 02 - 33274 (RES.) 02 - 24949
02 - 36701 02 - 24456

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

KEDIA GROUP OF COMPANIES

MYA INTERNATIONAL LTD.
MYA YADANAR ENTERPRISE LTD.
KALYANA TRADING
BANDOOLA DALL MILL
KEDIA BROTHERS

MAIN EXPORTS FROM MYANMAR

AGRICULTURE PRODUCTS
BEANS AND PULSES
TOOR WHOLE
BLACK MATPE
GREEN BEANS
BLACK EYE BEANS
KIDNEY BEANS
SESAME SEEDS
RUBBER
BETEL NUTS
CASHEW RAW NUTS
NIGER SEEDS
RED CHILLIES

FOREST PRODUCTS
LOGS AND SAWN TIMBER

MAIN IMPORTS INTO MYANMAR

FOOD STUFF AND OILS
PALM OLEIN
OTHER EDIBLE OILS
CONSTRUCTION MATERIALS
CEMENT FROM INDIA AND CHINA
DEFORMED BARS
ROOFING MATERIALS
GI WIRE AND NAILS
CHEMICALS
PLASTIC RAW MATERIALS
MONO SODIUM GLUTMATE
OTHER CHEMICAL PRODUCTS

OTHER MATERIALS
PAINTS
TYRE AND TUBES
ELECTRICAL EQUIPMENTS

KEDIA GROUP OF COMPANIES WORKING IN MYANMAR SINCE 1989 SUCCESSFULLY THROUGH THEIR ASSOCIATE OFFICES IN INDIA WHERE HONESTY AND RELIABILITY ARE THE KEY WORDS.

PLEASE CONTACT AT:
632, MERCHANT STREET, YANGON, MYANMAR.
TEL : 95-1-245242, 245243, 281058, 281085
FAX : 285268 CABLE KEDIABROS

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

DEIC LTD

DIAMOND EVEREST INTERNATIONAL CO., LTD.
RAHUL TRADING CO., LTD.

EXPORTERS & IMPORTERS

RAJENDRA PRASAD (a) NAY MYO KYAW
B.Sc (Chem) : M.Sc. (Q) H.G.P.
Managing Director

Office :

No. 50, KONZEYDAN STREET, PABEDAN TOWNSHIP, YANGON, MYANMAR.
Tel : (Off.) 01 - 251480, 01 - 282875, (H.P) 09 - 24166
Tel : (Res.) 01 - 254810 , 01 - 254921
Tlx : 21201 / 21236 BM 1456 RP. FAX : 95 - 1 - 89960 (322)

စိန်သရဖူ ကုမ္ပဏီ လီမိတက်

DIAMOND CROWN CO., LTD.

EXPORTERS - BEANS & PULSES

CHANDRA DEO (a) BANSI
DIRECTOR

Residence :
No. 17/21, 35th Street,
Kyauktada Township,
Yangon.
Tel : 284856

Office :
No. 70, Ground Floor,
29th Street, Yangon.
Tel : 283613 / 245172
704285

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

NAY MIN TRADING CO.

Dealer in Jewellery
Fertilizer, Chemical
Agriculture Products &
Plant Seeds

Late. HANUMAN PERSHAD GUPTA
SURAJ PRAKASH GUPTA (a) U KHIN MAUNG

Near the Fire Office Building,
Market Road, Pyin Oo Lwin,
Tel : (Shop) 085-21264
Tel : (Resi.) 085- 22241

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

MK GEMS JEWELRY CENTER & JADE FACTORY

The most artistic jade carving and jewelry are made in our own factory using the best raw materials available only inMyanmar.
We accept the custom design and special orders for your personal taste.
Visit us and behold the ingenious quality craftsmanship soon!

- * Products of Myanmar
- * Reasonable prices
- * Superior quality
- * Authoenticity gauranteed
- * Unique design of our own factory
- * Special Order available

No. 279, Lower Kyimyindaing Road, Ahlon Township, Yangon, Myanmar.
Tel : 095-1-228688 Fax : 095-1-514870

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ICCL

INTERCONTINENTAL COMMODITIES LTD.

EXPORT & IMPORT

EXPORT

PULSES, BEANS, RUBBER, TIMBER, BETEL NUT

IMPORT

CONSTRUCTION MATERIALS, PAINTS & OTHERS

Room No. 212, M.G.W Centre,
170/176, Bo Aung Gyaw Street, Botahtaung Township, Yangon, Myanmar.
Tel : 951-706110, 202278 Fax : 951-240089
H.P : 959 - 23784, 959 - 24083

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

CHERRY VIDEO GROUP

- Birthday
- Wedding Reception
- Donation Ceremony
- Amateur MTV &
- Records, etc.

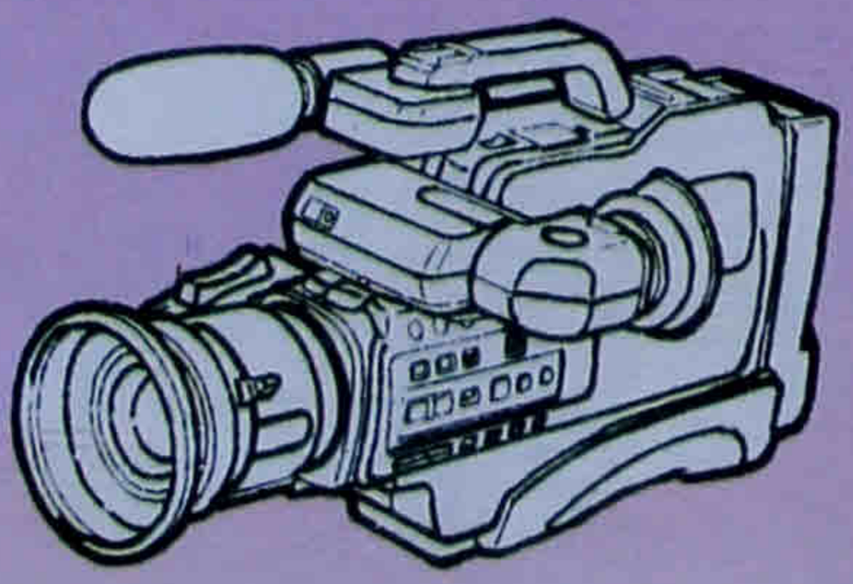

Cherry
VIDEO
RECORDING - EDITING

- AUDIO
  HI-FI GT4W NV-F70
- VIDEO
  S-VHS RECORDER AG-456 (PRO LINE)
- SPECIAL EFFECT
  DIGITAL VIDEO MIXER (No. MX-1)

We are taking photographs & Video to customer's heart contact with brilliant effect with Special Camera

Late Sri Sant Bahadur

SMT. Dil Kumari

Sri Ram Bahadur

Address :
Room No. 7, Sane Thin Taiktan,
Mandalay - Lashio Road,
PYIN-OO-LWIN

KONICA PHOTO EXPRESS
No. 49, Block 7,
Pyin Oo Lwin

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

R.K BROTHERS LIMITED.

HONEST & RELIABLE WE PROVIDE THE BEST

EXPORTS : PULSES, BEANS & ALL AGRICULTURAL PRODUCTS. ESPECIALLY : (DHALL) SPLIT PULSES

No. 27 (G/F), 30TH STREET, PABEDAN TOWNSHIP, YANGON, MYANMAR.
TLX : 21236 TEL BOX BM - 2576 VBSKW FAX : 95-1-242569 TEL : 95-1-243359, 700899

VINTEL EXPORTS LIMITED

LEADING EXPORTER OF AGRICULTURE PRODUCTS FROM MYANMAR.

Red Kidney Bean

Black Eyed Bea

Black Matpe

Green Moong Be

Yellow Maize

Toor Whole

122(G/FLR.), 50TH STREET, PAZUNDAUNG TOWNSHIP, YANGON, MYANMAR.
TEL : 292381, FAX : 95 1 293134, MOBILE : 09 26363

NYAUNG OO
(THANTE) HOTEL

We care for you.

Located within 10 minutes drive from Air Port, Jetty, Bus Station and every major tourist attraction places in Bagan-Nyaung Oo Area and 3 minutes walk to Nyaung Oo Market.

Though it's located just three minutes walk from Nyaung Oo Market, it seems a million miles from the stresses of the city and town.

Enjoy your stay in our hotel with the most comfortable rooms with resonable price, experience a totally new perspective of what really is genuine quality of life, style and charm that you ever imagined.

You are welcome in **NYAUNG OO** (thante) **HOTEL.** The guests comfort is the top priority. After an eventful day in Bagan - Nyaung Oo archeological zone, we like to provide you with a felling of total relaxation. The well-being of the guests is all important. We give particular care to an attentive and friendly service and outstanding cuisine.

Our beds are 6 inches longer than another Hotel beds, a swimming pool where you can relax in style, Singaporean trained bakery and ice cream shop.

All rooms are well equipped with full facilities for your comfort.

WHERE YOU STAY ..... SAYS WHO YOU ARE !!

SOFT OPENING 37 ROOMS

- ▲ 24 hours Room and Laundary service
- ▲ Satellite TV and Mini Bar
- ▲ Bath room attached with bath tub (Hot and Cold)
- ▲ Internal and IDD Telephone Service
- ▲ Swimming Pool with Pool Side Bar
- ▲ Lobby Lounge with Souvenir Shops
- ▲ Large Restaurant with Myanmar, Chinese and Europen Cuisine
- ▲ Singaporian Trained Bakery and Icecream Shop
- ▲ Buffet Breakfast

NYAUNG OO (thante) **HOTEL**

Ph : 062-70317, 062-70318
For Reservation in Yangon, Myanmar.
Ph : 951-664424, Fax : 951-663307

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

GPI GP International Limited

Exporter, Importer & General Trading

FOR EXPORTS
- PULSES & BEANS
- BETAL NUTS

IMPORTS
- PAPER & STATIONERY
- ELECTRIC & ELECTRONIC GOODS
- MEDICINE & SURGICAL ITEMS

No. 144/148, 2nd Floor, Shwebontha Street, Pabedan Township,
Yangon, Myanmar.

Tel : 252862, 254626 Fax : 256427

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

VISHAL ENTERPRISES (MYANMAR) LTD.

A SYMBOL OF PERFECT HEALTH CARE

VE

Vishal Enterprises
(Myanmar) Ltd.

No.644 Merchant Street, 1st Floor,
Pabedan Township, Yangon, Myanmar.

Tel: 241292,245112,245113

A SYMBOL OF PERFECT HEALTH CARE

CAN FULFILL ALL REQUIREMENTS OF HEALTH CARE INDUSTRY

REPRESENTATIVE & DISTRIBUTOR OF

Cipla
Cipla Ltd.

MERCK
E.Merck (India) Ltd.

Kopran
Kopran Ltd.

Universal Medicare Ltd.

For further details, please contact -

Yangon:

No.644, Merchant Street,1st Floor, Pabedan Township, Yangon, Myanmar.
Tel : 241292,245112,245113,243551 **Fax:95-1-241195**

Mandalay:

No.248, 29th Street, Between 82nd Street & 83rd Street. **Tel:95-2-26648**

Taunggyi:

No.40, Bogyoke Aung San Street, Kan Out Quarter, Taunggyi. **Tel: 081-21670**

Mawlamying:

No.122, Lower Main Road, Hpettan Quarter, Mawlamying. **Tel: 032-22801**

VISHAL ENTERPRISES (MYANMAR) LTD.

GDCL

卐

GOLDEN DAGON CO., LTD.

EXPORTERS OF AGRICULTURE PRODUCTS

[Pulses & Beans, Maize and Dal (Mung Dal, Urid Dal, Toor Dal) etc.]

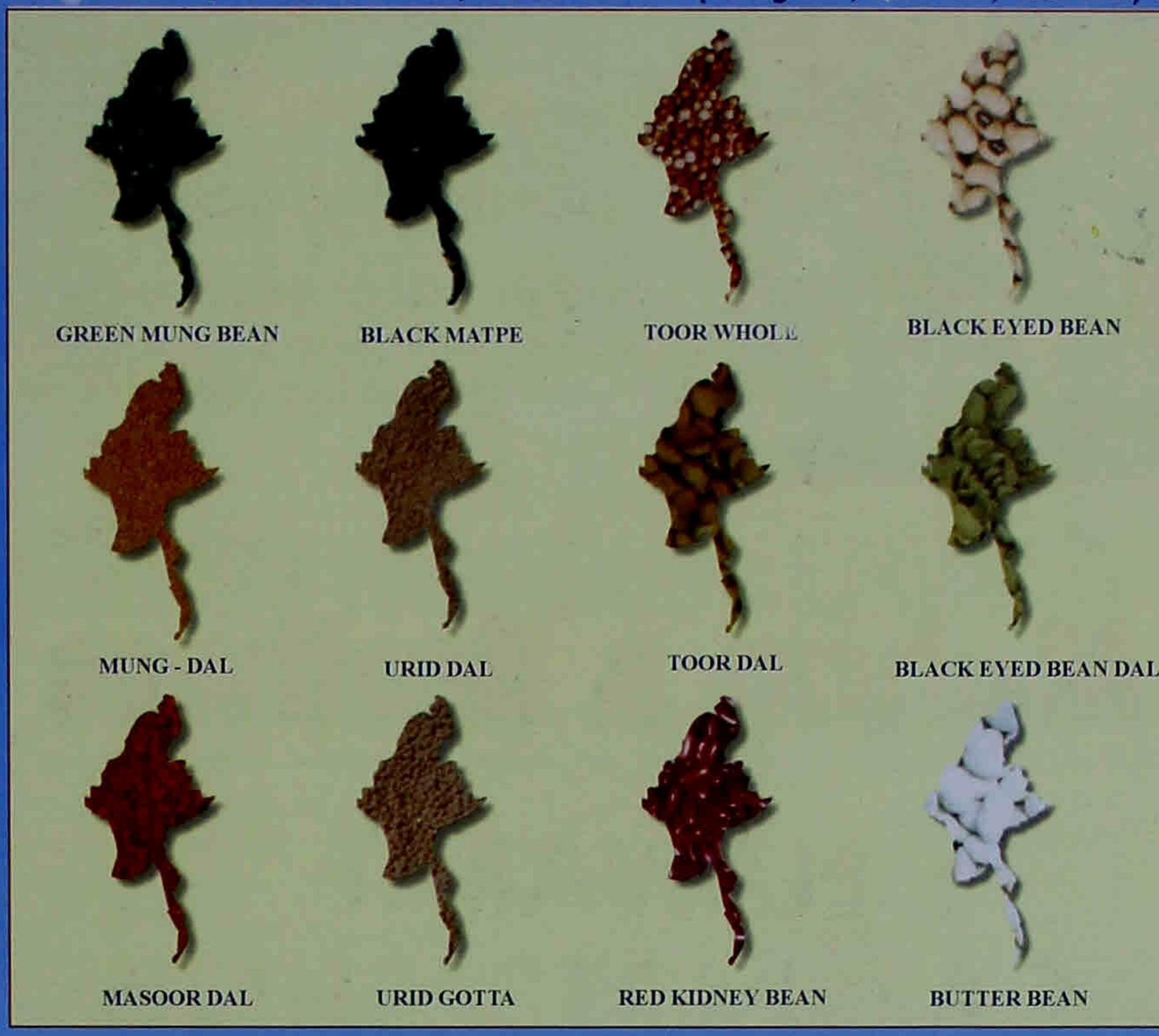

SUNDER KUMAR (a) U SOE NAING
MANAGING DIRECTOR

SHIV KUMAR (a) U SOE WIN
DIRECTOR

ASHOK KUMAR (a) U SOE GYI
DIRECTOR

- **HEAD OFFICE : (YANGON)**
  No. 60, 30th Street, Pabedan Tsp.,
  Yangon, Myanmar.
  Tel : 095-01-243553, 252549, 09-22762
  Fax : 95-1-289960/ 289961 ATTN : 1507
  Tlx : 21201/21236 BM ATTN : 2335

- **OFFICE : (ZEYAWADDY)**
  Zeyabon Dal Factory
  South Quarter, Zeyawaddy
  Tel : 095-054-40552, 40553

SUBASH (a) U SOE WIN NAING
MANAGER

KANHAIYA LAL (a) U WIN NAING
MANAGER

- **OFFICE : (MANDALAY)**
  Room No. 9, Padauk Building
  88th Road (Between 23rd &
  24th Street), Mandalay.
  Tel : 095-02-24331

- **WARE HOUSE :**
  No. 56, Mya Taung Wun Gyi U Hmo Street
  Zone (3), Industrial City, Hlaing Tharyar
  Tel : 01-705898

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Mohan နှင့် ညီအကိုများ

နဝရတ် ကားပစ္စည်းဆိုင်

(ပစ်စတင်ရင်းနှင့် ဘားဆိုင်)

ရုံ(က) ၃၄၊ အခန်း(၉)၊ ဘုရင့်နောင်ဈေးကြီး။
ရုံ(က) ၃၃၊ အခန်း(၅)၊ ဘုရင့်နောင်ဈေးကြီး။
ဖုန်း - ၅၁၁၀၅၄ (အိမ်)

Mohan & Brothers

NAWARAT CAR PARTS SHOP

(PISTON, RING & BARS SHOP)

(A) BLOCK, 34, ROOM NO. 9, BAYINTNAUNG MARKET, YANGON.
(A) BLOCK, 33, ROOM NO. 5, BAYINTNAUNG MARKET,YANGON.
TEL (Res.) : 511054

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Mr. Ranjit Krishna

Zydus Cadila Healthcare Limited

Mr. Lalit Sharma

Best Wishes From

Pritsons (Myanmar) Limited.

&

Cadila Healthcare Limited.

Pritsons & Cadila _ Covering the whole of Myanmar with a wide range of modern, effective and competitively priced medicines.

Our popular formulations include :
CX 5, Depin - E - Retard,
Catenol 50/100, Ciprobid 250,
Oxalgin DP, Piricam & Tiniba.

PRITSON (MYANMAR) LIMITED.
No. 4, IV Floor, Pansodan Tower,
Pansodan Street, Kyauktada Tsp.,
Yangon, Myanmar.
Tel : (951) 284213, 251516
Fax : (951) 240057 H/P : (959) 21086
E-mail : pritson1@datserco.com.mm

PRITSONS (SINGAPORE) PTE. LTD.
1, Maritime Square,
10-34 World Trade Centre,
Singapore 099253
Tel : (65) 2744228
Fax : (65) 2255735
E-mail : pritson1@mbox2.singnet.com.sg.

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ပါရမီ မဏ္ဍိုင်မုန့်

Parami Sweetmeat

No. 32, Block 5, Mandalay - Lashio Road, Pyin Oo Lwin
Tel : (Shop) 085-21307, (Res.) 085-21334

You Are Always Welcome

GRACE HOTEL

No. 114(A), Nann Myaing Road,
PYIN OO LWIN, MYANMAR.
TEL : 085-21230

YUZANA CINEMA

Tel : 085-22081

TAING CHIT AUNG

MOTOR - CAR - DIESEL ENGINES AND DIESEL SPARE PARTS SALE CENTRE

(WE ALSO HIRE CRANE CAR)

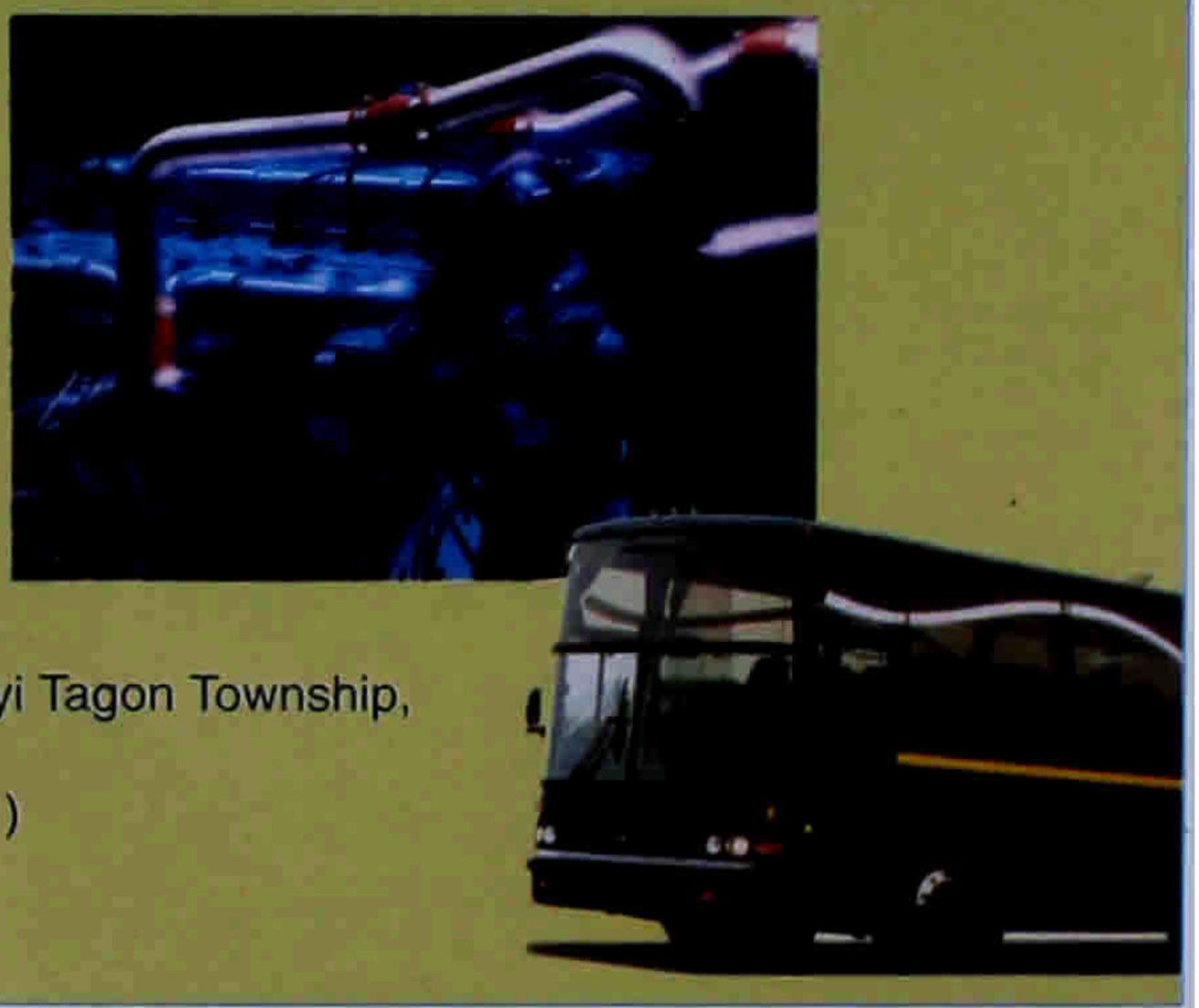

S. NARINDER SINGH AND SONS
Mr. Hla Min & Mr. Ti Tu

No. Za(23-31), No. Za(7-11), Pyi Gyi Tagon Township,
Industrial Zone No. (1), Mandalay.
Tel : 02-53276(Industrial Zone No.1)
Tel : 02-38187, 02-28716 (Res.)
H.P : 09-61144

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

THUWUNNA NADI TRADING LTD.

IMPORTERS OF

- INDIAN FILMS.
- SPICES, CHEMICALS.
- PAN ZARDA, CONFECTIONARIES

JAGDISH PRAKASH KEDIA

PAWAN KUMAR KEDIA
No. 53, 30th STREET, (G/F)
YANGON, MYANMAR.
PH : 251780, 280949, 289848
Mobile : 09-24085

OM BABU (YANGON)
THAINGYI ZYE, (D) BAZAAR,
No. 188 (UNDER GROUND)
PH : 240600 Attn : (388)

OM BABU (MANDALAY)
OM PRAKASH KEDIA
No. 09-60819
PH : 26363, 36242

KEDIA LIGHT

DEALERS IN ELECTRICAL ACCESSORIES & VARIOUS FANCY LIGHTS

(YANGON)

AJAY KUMAR KEDIA
NO. 76, 31st STREET, (G/F)
YANGON, MYANMAR.
TEL : 241127, 705933
MOBILE : 09-23445

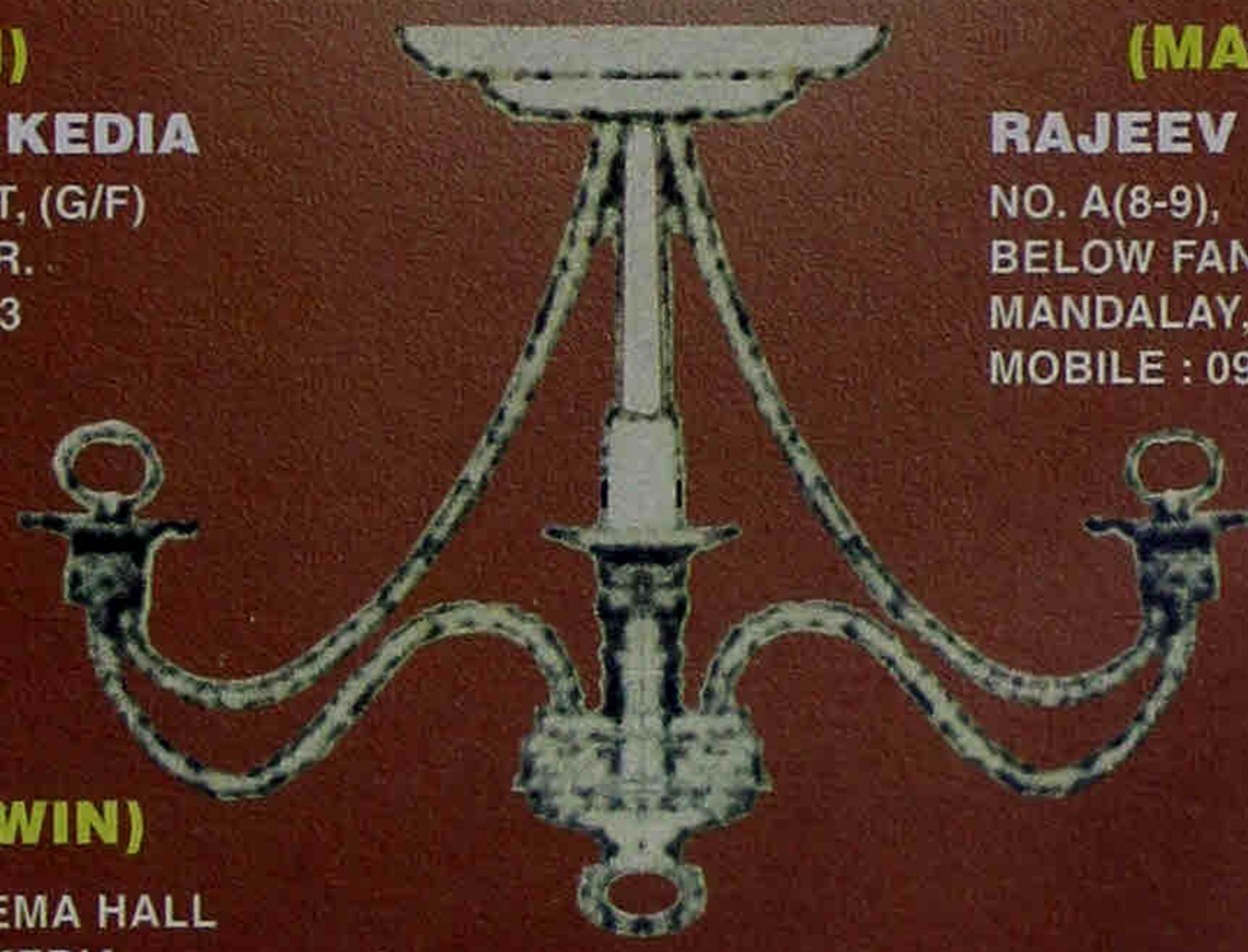

(MANDALAY)

RAJEEV KUMAR KEDIA
NO. A(8-9),
BELOW FANTACY WORLD
MANDALAY, MYANMAR.
MOBILE : 09-60819, 63967

(PYIN OO LWIN)

CHERRY LWIN CINEMA HALL
SANJEEV KUMAR KEDIA
TEL : 085-22220

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

AMT
AMYOTAAR
GLASS SALE CENTER

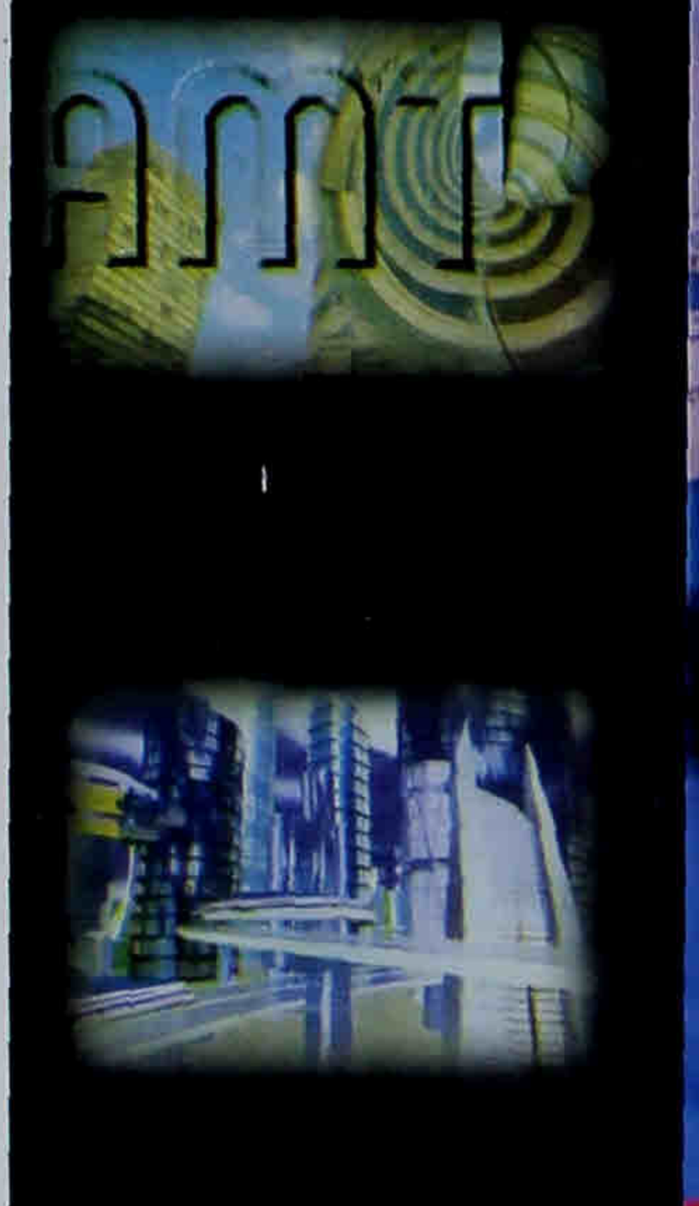

Established Harbanslal Bhatia

Famous for More than (40) years

AMYOTAAR (National)

Japan

CAR GLASS , LINER & GENERAL GLASS

ENTERPRISE & REPAIRING CENTRE

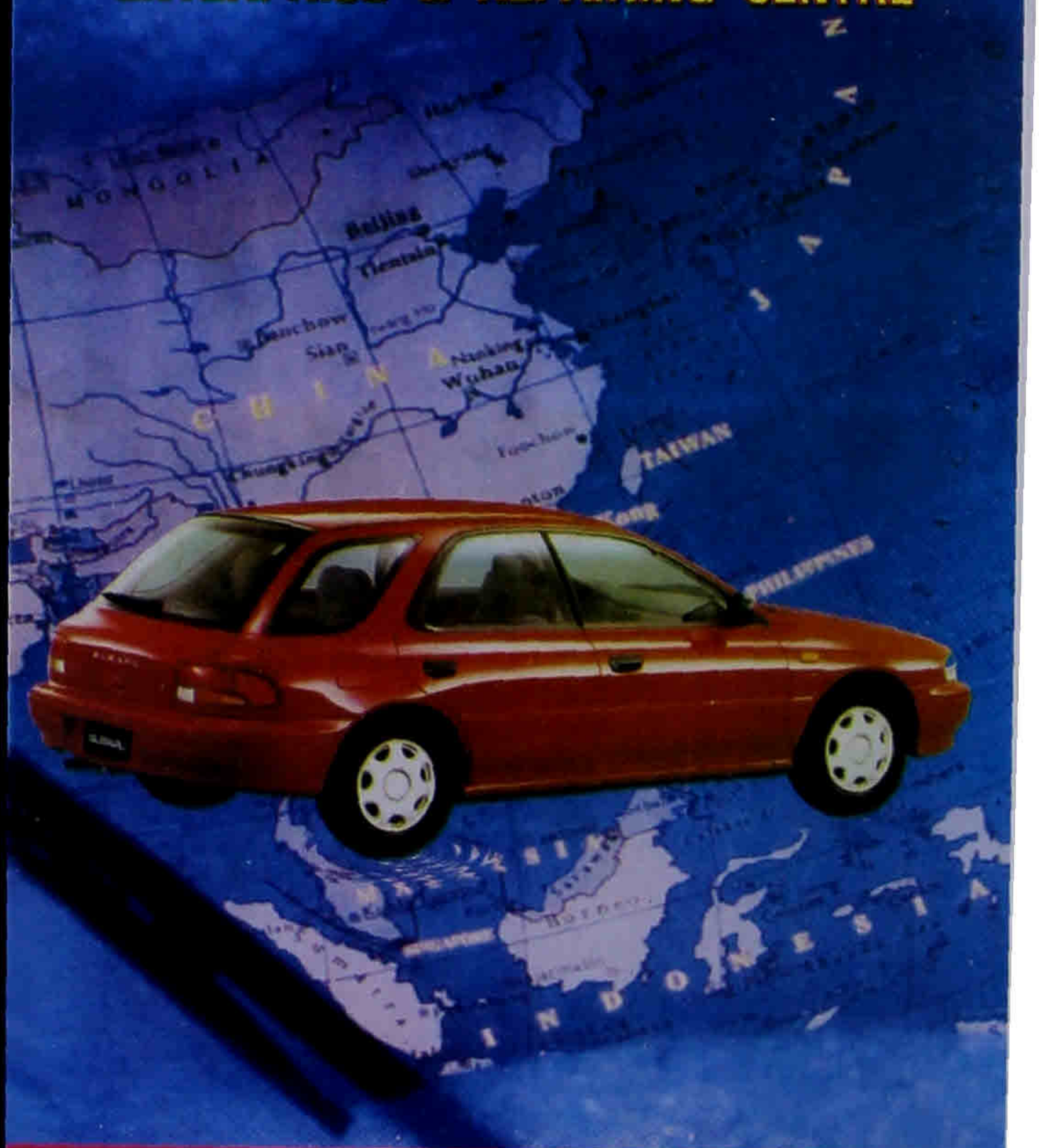

(1) No. (363/3), Conr. 28th x 81st Street,
Near the Myoma Cinema, Mandalay, Myanmar.
Ph : 952 - 33316, 959 - 60259

(2) 24th Street, Bet. 81st x 82nd Street, Mandalay, Myanmar.
Ph : 952 - 31571

(3) PYAEWA GLASS SHOP, Mandalay, Myanmar.
26th Street, Bet. 76th x 77th Street.
Ph : 952 - 36543

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

GOLDEN HAWKS INTERNATIONAL LIMITED

IMPORTERS AND EXPORTERS

MAIN EXPORTS

AGRICULTURE PRODUCTS, ESPECIALLY SESAME SEEDS

BEANS - Butter beans, Kidney bens, Black eye beans,
Bamboo rice beans and others.
PEAS - Pigeon pea, Mung beans, Black matpe (urad) and others.
MAIZE
SESAME AND BY PRODUCTS
NIGER SEEDS
SPICES - Coriander, Dry ginger, Turmeric (Finger, Powder), Redchilli,
Onion and other agricultural products.
TIMBER - Squares, Planks, Parquet, Scantling (planed & otherwise)

MAIN IMPORTS

PHARMACEUTICALS FORMULATIONS OF

BEXIMCO PHARMA

BEXIMCO PHARMACEUTICALS LTD.

UMEDICA LABORATORIES PVT LTD, INDIA

- PALM OLEIN, P.F.A.D, C.P.S
- CONSTRUCTION MATERIALS. (Cement, deformed bars).
- TEXTILES (Yarn, Polyester fibre etc.)
- PETRO CHEMICALS (PP, HDPE, Paraffin wax and etc)
- AGRICULTURAL PESTICIDE

NO. 153, ANAWRAHTA STREET, BOTATAUNG TOWNSHIP, YANGON, MYANMAR.
TEL : 095-1-294317, 294622, 294635 TLX : 21201/21236 BM ATTN: 2066/UMH
FAX : 095-1-297534, 297200 E-MAIL : goldhawk@datserco.com.mm

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

အရှင်

မောင်ပု

MG PU

MAZDA T 3000, TOYOTA, DYNA, 1C, 2C.

ဒီဇယ်အင်ဂိုပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး

ကျေးဇူးတင်စကားအနှစ်ချုပ်

ကျစ်ကားနဲ့ပတ်သက်လာရင်
သင့်စိတ်တိုင်းကျဖြစ်အောင်
အမြဲတမ်း ဆောင်ရွက်ပေးနေတာ
ဘုရင့်နောင်က ကိုမောင်ပုပါ။
ကြွလာခဲ့ပါ ကျေနပ်သွားမှာပါ။

Shed 2, Room 7-8, Bayintnaung Market, Yangon.
Tel : 681981

N.K SHWE THAN

ဂျပန်ကားဂေါ်ပေါ ပစ္စည်းဆိုင်

Shed 2, No. 21-22, Bayintnaung Market, Yangon.
Tel : (Ext.) 681981

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ကိုလေတ်နှင့် ညီများ

ပင်စတင်ရိမ်းကွင်းနှင့် ဒီဇယ်အင်ဂျင်အပိုပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေး

ငကွဲ (ပစ်စတင်၊ ရင်းအမျိုးမျိုး)
ထွန်စက်အပိုပစ္စည်း၊
ထယ်၊ ထယ်သွား၊ ၁၆ သွား၊ ၃ သွား၊
လင်မန်းအမျိုးစုံရရှိနိုင်ပါသည်။

လက်လီလက်ကားရနိုင်ပါသည်။

- Shed 3, Room 10-11, (B) Row, Bayintnaung Market, Yangon. Tel : (Shop) 701959
- No. 8, Zaung Tu Road, Industrial Zone (1), South Dagon. Tel : 590825
- No. 13, 54th Street, Pazundaung Tsp., Yangon. Tel : 291447

မဏိဓါ

အော်တိုမိုဘိုင်း[လ်]ကုမ္ပဏီလီမိတက်

ဖရန်ကီဒီဇယ်အင်ဂျင်နှင့်မီးစက်ရောင်းဝယ်ရေး

ပပ/၂၆ (အေ) ယောမင်းကြိုးလမ်း၊ ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ်၊ စက်မှုဇုန် (၁)၊ မန္တလေးမြို့
ဖုန်း၊ ၀၂-၅၃၂၆၃၊ ၅၃၂၆၄၊ ၀၉-၆၀၁၅၉

Brushless with AVR 10 (or) 30 (Italy)

Sound Proof Generator

Alternator (Germany)

Diesel Engine

စက်ရုံသုံးမီးစက်

ရန်ကုန်

အမှတ် (၁၂)(က)၊ မကြိုးကြိုးလမ်း၊ စမ်းရောင်းဖြို့နယ်
ဖုန်း - ၀၁-၅၂၄၁၉၅၊ ၅၂၅၆၃၆၊ ၅၁၁၇၇၀

အရောင်းဖြစ်နိုင်

စက်ရုံသုံးမီးစက်

မန္တလေး

အမှတ်(၁၆၅) ၂၉ လမ်း၊ ၈၂X၈၃ လမ်းကြား
ဖုန်း၊ ၀၂-၂၃၈၀၆၊ ၃၆၇၉၀၊ ၃၆၈၅၅

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Myanmar Express Intl' Moving Services Co., Ltd.

We are proudly associated with S.D.S.S. for their Auspicious 50th Anniversary.

We Myanmar Express Intl' Mover provides a complete range of services convering the movements of goods world-wide, including :

- Professional Expert Packing, Special Crating of Household Goods, Personal Effects.
- Local & International Relocation.
- Fine Arts, Fairs, Exhibitions and Special Projects.
- Customs clearance formalities for all customs entries & Exportation of Cars.
- Long & Short-term Storage.
- Transportation of Heavy Items.
- Air-Freight, Road Freight, Ocean Freight & Forwarding world-wide.
- Door to Door service using a network of reputable Agents world-wide.
- Insurance coverage.

Myanmar Express Intl' Moving Services Co., Ltd. was formed with professional and qualified personnel.
To meet its top quality standard of service with efficiency, promptness, friendliness and care with Close guidance of following personnel : -

(1) U HLA SHWE, Group President (CEO)
(2) RAJU (a) AUNG NAING, Managing Director
(3) U AYE HOKE, Director
(4) RAJEEV BHATCHAJ, General Manager

The development of all the subject matter and goal to reach the place of International Moving Industry was done exclusively by the team members.

We are very fortunate enough for the close co-operation with " Sanatan Dharma Swamsevak Sangh" for their utmost effort to make 50th Anniversary successful.
We all convey our best wishes and regards to the leaders & volunteers for making it successful.

Good luck to you all !

From; **MYANMAR EXPRESS STAFFS & CREWS.**
Tel : 299463. Fax : 291804
E-mail : meims@datserco.com.mm
Member of : HHGFAA. INC. AMSA. USA.

No. 21, 54th Street, Pazundaung Township, Yangon, Myanmar.
Tel : 00-951-299463, Fax : 00-951-291804
E-mail : meims@datserco.com.mm

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

AYE AYE TRADING CO., LTD.

SHWE WA HTUN ENTERPRISE.

MU KA MUNIYANDI (a) TIN MAUNG WIN
Managing Director

No. 9/17, Room (16),
Anawrahta Street,
Pazundaung Township,
Yangon, Myanmar.

Tel : (Off.) 291403
Tel : (Res.) 290257, 298087

RAJENDRA

EXPORT & IMPORT SERVICES

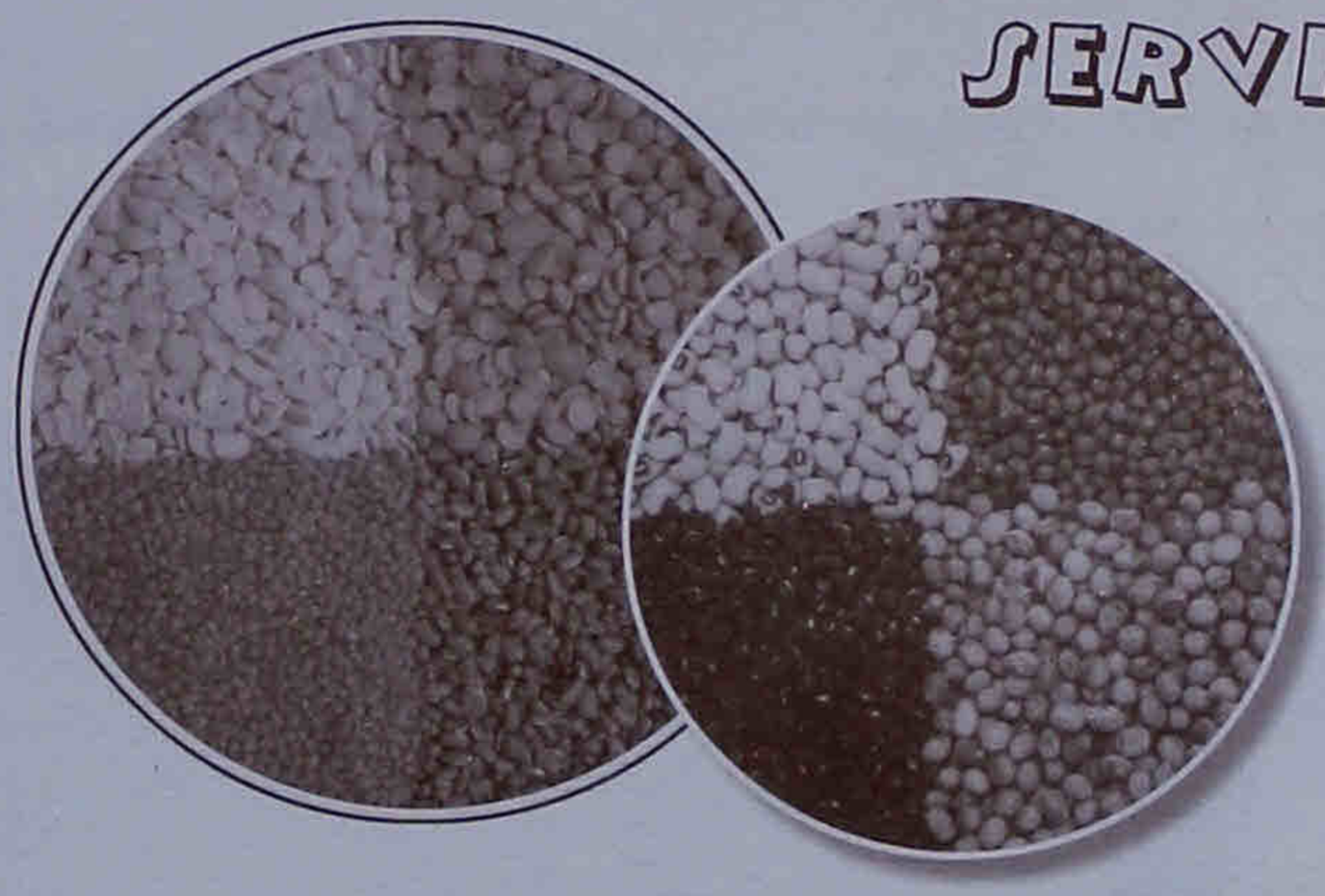

No. 58, 1st Floor, 30th Street, Pabedan Township, Yangon, Myanmar.
Tel : (Off.) 95-1-243737, 245732, 705828
Tel : (Res.) 243294

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

SWISS SINGAPORE OVERSEAS ENTERPRISES PTE. LTD.

MYANMAR SWISS SINGAPORE COMPANY LTD.

EXPORTERS ❖ IMPORTERS ❖ MANUFACTURERS REPRESENTATIVE

SOME OF THE ITEMS WE HANDLE

Teak and timber products :

sawn timber, round logs, plywood, railway sleeper

Food items :

beans, pulses, rice, raw cashew nuts, sugar, salt, wheat-flour

Metals & Minerals :

lead, coal, flour spar, pig-iron, scrap, iron core

Construction materials :

cement, deformed bars, wire rods, GI sheets,
MS Plain sheets, MS angles & Channels

Chemicals :

caustic soda, soda ash, etc.

Petrol and petrochemical products :

naphtha, kerosene, bitumen, sulphur, HSD, methonal

Other items :

bicycles, agri implements, urea, plastics, tyres, etc.

SINGAPORE

SWISS SINGAPORE
OVERSEAS ENTERPRISES PTE LTD.
3, Shenton Way, # 14-01
Shenton House, SINGAPORE 068805
Tel : 2218455 (6 Lines)
Tlx : RS 25631 SWISIN
Fax : 2224984

MYANMAR

MYANMAR SWISS SINGAPORE CO., LTD.
No. 303, 3rd Floor, Olympic Tower,
Corner of Mahabandoola Road &
Bo Aung Kyaw Road, Yangon,
Myanmar.
Tel / Fax : 95-1-250189 / 256274
HP : 95-9-25461

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

MORE ENTERPRISES (MYANMAR) LTD.

Exporters , Importers & Manufacturer

WE MANUFACTURE	WE EXPORT	WE IMPORT
PHARMACEUTICALS	BEANS AND PULSES	DYES AND CHEMICALS
MOSQUITO NETS	LEATHER	PHARMACEUTICALS
BLANKETS	MEDICINAL HERBS	
TOWELS		

Contact Person :

Mr. Pradeep More

Address : 561, Merchant Street, Room No. 401,
4th Floor,Yangon, Myanmar.
Tel : 242383 Fax : 248154
H.P : 09-21764

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

J. YANTEE

KO RA JU (MON YWA)

STEELS ACCESSORIES SHOP

Shop No. 536/537 (Second Floor), New Mingalar Market, Yangon.
Shop Tel : 201899 (Ext. 3206) Office Tel : 298467

ကိုရာဂျူး (မုံရွာ)

စတီးပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး

ဆိုင်အမှတ် ၅၃၆/၅၃၇ (ဒုတိယထပ်)၊ အဆင့်မြင့်မင်္ဂလာဈေး၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဆိုင်ဖုန်း - ၂၀၁၈၉၉ (Ext : ၃၂၀၆) ရုံးခန်းဖုန်း - ၂၉၈၄၆၇

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

CITY MATE GENERAL TRADING CO.,LTD.

WE ARE SOLE AGENT FOR MICRO® STATIONERY

Writing Equipment, Ball Pen, Pencil etc.
Art paper, Photo copier paper

All Kinds of Rubber Chemical
- Blowing Agent
- MBT
- DPT
- ZDEC
- TIO2

All Kinds of Acid
- Nitric Acid
- Acetic Acid
- Stearic Acid
- Sodium Cyenide

All Kinds of Polypropylene (Plastic Seeds) & Spices (Cardamon, Cumin, Cloves)

EXPORT
- Niger Seeds
- Beans & Pulses

Special in all kinds of Dhalls
- Mung Dhall
- Urad Dhall
- Toor Dhall

Office : No.67, (Ground Flr), 27th Street, Pabedan Tsp., Yangon. Ph: 285710, 243813
Factory : No. 4, Pyi Htaung Su Road, Thingangyun Tsp., Yangon. Ph: 566450

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

BARAN & BROTHERS

GENERAL TRADING

Purchaser & Supplier of Beans, Pulses, Spices and General Merchandise

Sarwan Kumar More (a) Baran
Pawan Kumar More

Shop :
No. 63-65, H-Block, Second Floor,
Super Market, Zegyo,
Mandalay, Myanmar.
Tel : 02-24412, 32190

Office :
No. 20/A, Dark Naan Quarter,
Between 30 & 31, 86 & 87 Street,
Chan Aye Tar Zan Township,
Mandalay, Myanmar.
Tel : 02-24105, 24410, 26360, 32191.
Fax : 95 - 2 - 32191
Mobile : 09-60175

S.K. ENTERPRISES

GARMENTS IMPORTER

Santosh K. More
Chief Executive

J.K. Arcad, Shop No.3
Phasikev, Ranjana Galli
G.P.O. Box : 10631
Kathmandu, Nepal
Tel : 249618, 249430
Fax : 977-1-249145
Res : 266727
Mobile : 98-10-20353

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ရွှေဟင်္သာ

အာဆင့်မြင့် သဇော်ဂေဆေး

Shwe Hin Tha Paint Industry

Sales Centre
No. (69-A), 25th Street,
Pabedan Tsp., Yangon,
Myanmar.
Tel : 01-245196

Office
No. 68, 1st Floor,
25th Street, Pabedan Tsp.,
Yangon, Myanmar.
Tel : 01-252703

Industry
No. 124, Thitsar Lane,
Ward (13), Yankin Tsp.,
Yangon, Myanmar.
Tel : 01-579589

ॐ

မိုးကုတ် ဆေးပတ်ဆိုင်

အကောင်းစား ဆေးပတ်နှင့်
လတ်ဆတ်သော ကလေးချဉ်သန့်
ရရှိနိုင်ပါသည်

အမှတ် ၃၀၁၊ အနော်ရထာလမ်းနှင့်
ကုန်ဈေးတန်းထိပ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ၂၇၃၀၅၃

MYA YADANAR

WIRE NAILS, GI WIRE &
GENERAL HARDWARE
(WHOLE SALER)

RAMESH KUMAR JALAN

- No. 43, Shwedagon Pagoda Road,
  Yangon, Myanmar.
  Tel : 281882, 281369 (Res.)
- Block (5), Room No. (2)
  Saw Bwar Gyi Gone,
  Yangon, Myanmar.
  Tel : 642623

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary

မြန်မာ ဂျီ–ဒီ–ဘီ လီမိတက်

MYANMAR G.D.B LIMITED

EXPORT & IMPORT

(ALL KINDS OF AGRICULTURE PRODUCTS)

No. 259/ 261, Ground Floor, Bo Myat Htun Street (Upper Block),
Botahtaung Township, Yangon, Myanmar.
Tel : 00-951-299659, Fax : 00-951-299439
H.P : 00-959-23277
E.Mail : padam @ datserco. com. mm

ZAYAR THUKHA

PRINTING & PUBLISHING

U KYAW THU
(B.Com)

No. 2822/ B. Aung Mingalar Street,
63 Quarter, Industrial Zone 2,
South Dagon, Yangon.
Ph : 01-706709, 09-27872

No. 142, Botataung Pagoda Road,
Botataung Township, Yangon.
Ph : 01-298889, 01-201983
09-27872

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

KO SOE WIN
&
BROTHERS

Raw Medicine and
Masala Store
(WHOLE SALES)

No. 446, 447, (A) Ward, TheinGyi Market,
Tel : (Shop.) 240600 (Ext. 811)
Tel : (Res.) 284682

ဒွေမြင့်ဝင်း ကုမ္ပဏီလီမိတက်

ထုတ်ကုန်သွင်းကုန်လုပ်ငန်း
ပရဆေးနှင့် ဖျော်ရည်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုး
ရောင်းဝယ်ရေး

- အနုပဒ္မလင်းအမျိုးမျိုး
- အာမွေးအမျိုးမျိုး

ထုတ်ကုန်(၃)ရာသီအလိုက်
သီးနှံ အမျိုးမျိုးတို့ကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

အမှတ်-၂၆၊ မြေညီထပ်၊ အခန်း(၉)၊
ကုန်စျေးတန်းလမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၂၅၃၅၅၇၊ ၂၈၀၈၁၀

AVA
LAUNDRY

SPECIALIST IN INVISIBLEMEDING,
DRY CLEANING, DYEING, WASHING,
STAIN REMOVING, STITCHING & POLISHING,
ALTERATION DONE BY INTERNATIONAL
EXPERTS.
DELIVERY WITHIN THREE DAYS

No. 305, Mahabandoola Street, Yangon. Ph : 245575

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ASIA KING COMPANY LIMITED

TO-DAY'S STAR COMPANY LIMITED

Exporters of
Agriculture Products

Importers of
Construction Materials

No. 68, Bo Sun Pat Street, Pabedan Township, Yangon, Myanmar.
Tlx : 21201 / 21236 BM 1538 Cable : ASIAKING

TEL: 251838, 251839, 272819 HP: 09-21776, 09-24082

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ပန်းကမ္ဘာ ဖိနပ်ဆိုင်

PAN KABA SHOE SHOP

Allkind of Shoes, Foreign & Local Slippers

U TIN MAUNG **(a)** SURINDER LAL

ဦးတင်မောင်

(B) BLOCK, (BH) 7-8, MAIN BAZAR, PYIN OO LWIN

(B) ရုံ၊ (BH) ရ–၈ ဈေးကြီး၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့။

(A ရုံ), (AJ) 1-2-3-4၊ ဈေးကြီး၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့။

ကိုမြင့်အောင်နှင့်ညီ

ဇွဲသစ္စာ တာယာရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ် (၃၃၂)၊ ၈၁ လမ်း၊ ၂၇ x ၂၈ လမ်းကြား၊ မန္တလေး။

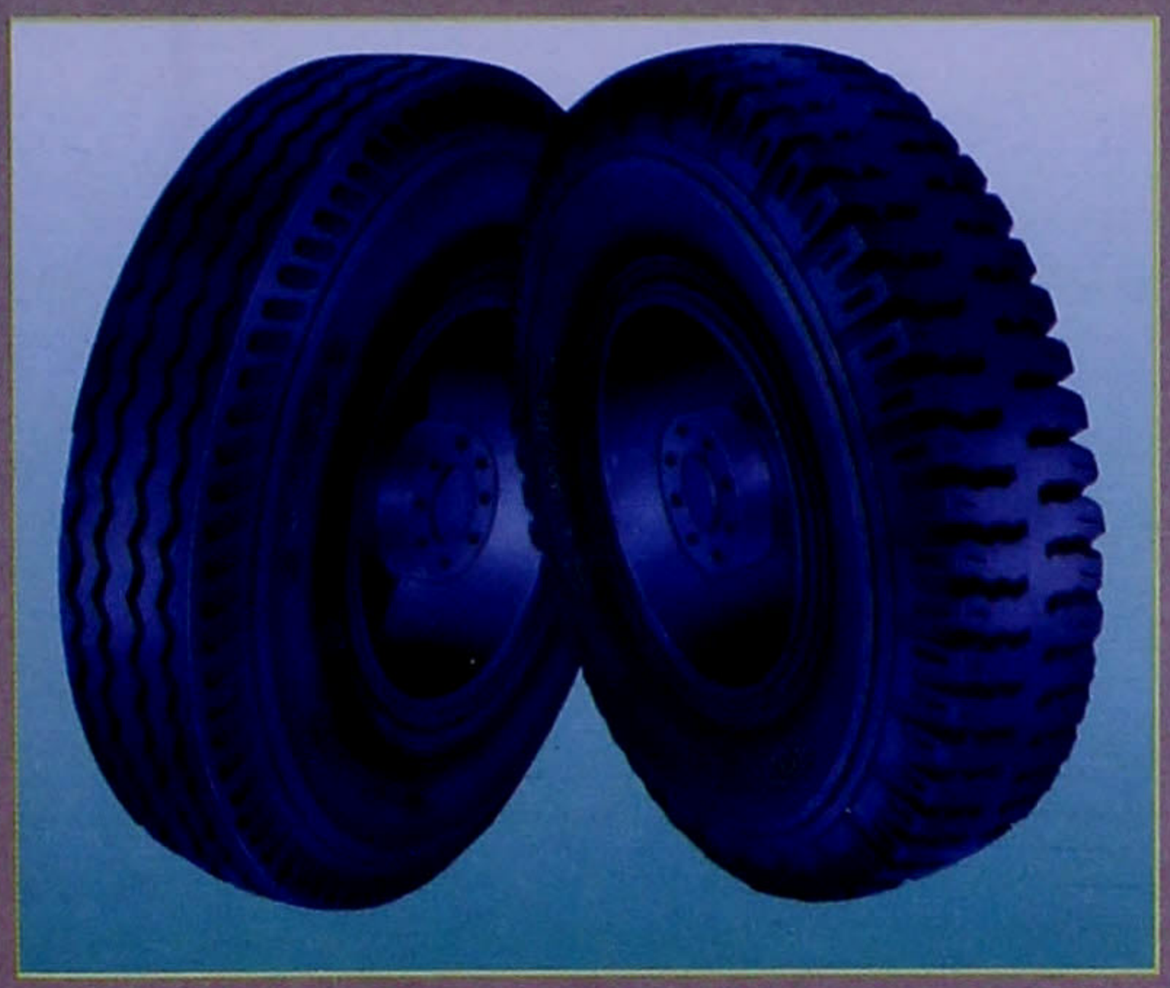

KO MYINT AUNG

Shwe Thit Sar

TYRE TRADING

No. 332, 81st Street,
Between 27th & 28th Street,
Mandalay, Myanmar.
Tel : (Off.) 02-24947, 02-33299
Tel : (Res.) 02-22847, 02-33298

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

လူမျိုးဘာသာမခွဲး စားသုံးနိုင်ရန် နေ့စဉ်စိတ်တိုင်းကျ
စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးနေပါပြီ

ကြိုးပမ်း

ချစ်တီးစားသောက်ဆိုင်

ဒနဂပါက် အထူးဒေါ်ဒါ လက်ခံသည်

KYEE PHWA
CHITTY RESTAURANT

ပထမဆုံး အဝေးခန်း

စားတော်ဆက်မှ မိတ်ဆွေတို့၏
မင်္ဂလာပွဲ၊ မွေးနေ့ပါတီပွဲ၊ စေ့စပ်ပွဲ၊ ညီခံပွဲ

များကို ဈေးနှုန်းချိုသာစွာဖြင့် စိတ်ချမ်းသာမှုရှိအောင်
လက်ခံဆောင်ရွက်ပေးနေပါပြီ။

ဆက်သွယ်ရန်

Mr. BALA. KYEE PHWA RESTAURANT

အမှတ် (၂၆၇)၊ ကျိုက္ကဆံလမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း - ၅၄၉၆၃၅၊ ၅၄၅၆၆၈

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Think every work either of society, employment or of oneself as your own, if not you will never be successful in life and work also suffers.

MYANMAR ANANDA CO., LTD.

EXPORTERS IMPORTERS AND DISTRIBUTOR

POLO BRAND BICYCLE SPARE PARTS & STAINLESS STEEL KITCHEN UTENSILS

R.K ANANDA
Managing Director

NO. 75/80, ANAWRAHTA STREET, ROOM NO. (1), GROUND FLOOR,
PAZUNDAUNG TOWNSHIP, YANGON, MYANMAR.
TEL : (OFF.) 298471, 295119. (RES.) 200090. FAX : 95-1-295119

TWO BROTHERS EXPORTS (INDIA)
(IMPORTERS & EXPORTERS)

ANIL GOEL
AJAY GOEL

Regd. Adm. Office : A-6, Group Indl. Area.
Wazirpur. Delhi - 110 052
Tel : Off. 7426612, 7425612
Tel : Res. 7212487, 7211914
Fax : 091-11-7144912

PAWAN JAIN & SON
Govt. of India Recognised Export House

PAWAN KUMAR JAIN
Proprietor

D-38, SMA Indl. Area. G.T.K. Road,
Delhi - 110 033, India.
Tel : 0091-11-7143644, 7445581/3/4/5
Fax : 0091-11-7445582, 7290782, 7224569
E-mail : pjains@nde.vsnl.net in

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Best Compliments of

SHANTI SAGAR INTERNATIONAL LIMITED.

F.A.Q GREEN MUNG BEAN

MUNG BIG SIZE

BUTTER BEAN

BLACK EYED BEAN

F.A.Q BLACK MATPE

S.Q

BLACK EYED BEAN

TOOR WHOLE

RED KIDNEY BEAN

MASOOR

YELLOW MAIZE F.A.Q

U Hla Myint (a) Parash Nath Muna
Managing Director

U Kyaw Min Than (a) Mahesh Kumar
Director

Shobha (a) Than Than

Head Office (Yangon)
No. 48(G/F), 29th Street,
Yangon, Myanmar.
Tel : 01-242323, 243157, 281755
H.P : 09-25457
Fax : 951-281755 ATTN 952
Tlx : 21201/21236 BM

OFFICE (Zeyawaddy)
Myawaddy Oil Mill
North Quarter, Zeyawaddy.
Tel : 095 -054 - 40542

RESIDENCE
No. 45, 2nd Floor, 29th Street,
Pabedan Township, Yangon.
Myanmar.
Tel : 01-281858

WARE HOUSE
No. 102, Wap Ma So Won Htauk Street,
Zone (4), Industrial City,
Hlaing Tharya
Tel : 01-709793

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

GURU NANAK SAHIB

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ (੮੫੩)

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਰਖਿ ਲੈ, ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ, ਤਿਤੈ ਲੈਹੁ ਉਬਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਦੇਖਾਲਿਆ, ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝਈ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥

O Lord, the World is on fire,
showering Thy benediction save it Thou.
Through whichever way it can be delivered,
deliver it that wise.
The True Guru shows the path of Peace,
in the meditation of the True Name
Without the Lord, Nanak sees no other Pardoner

H.B. SINGH

Sale of - *Refrigerations, Car Aircon*

Parts & Service

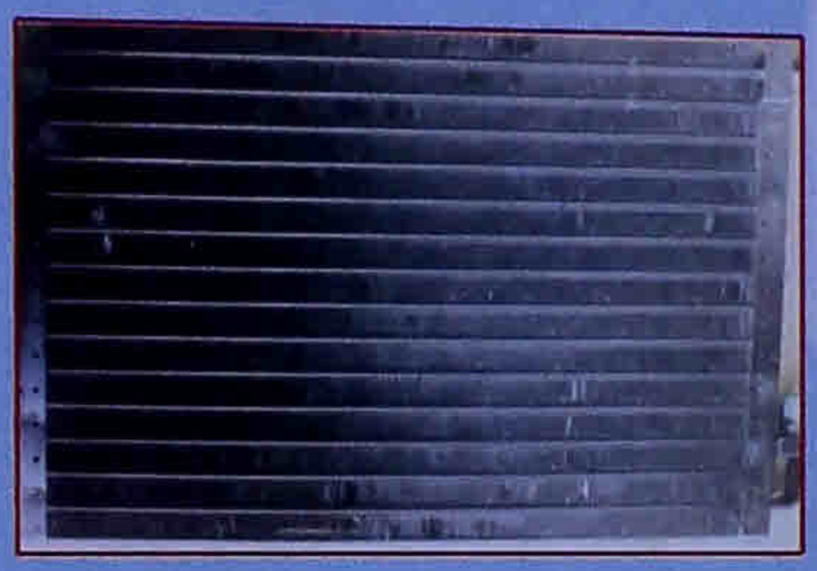

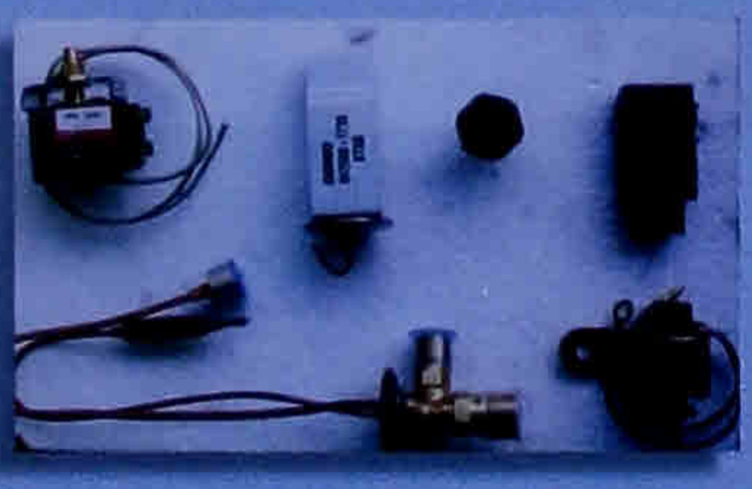

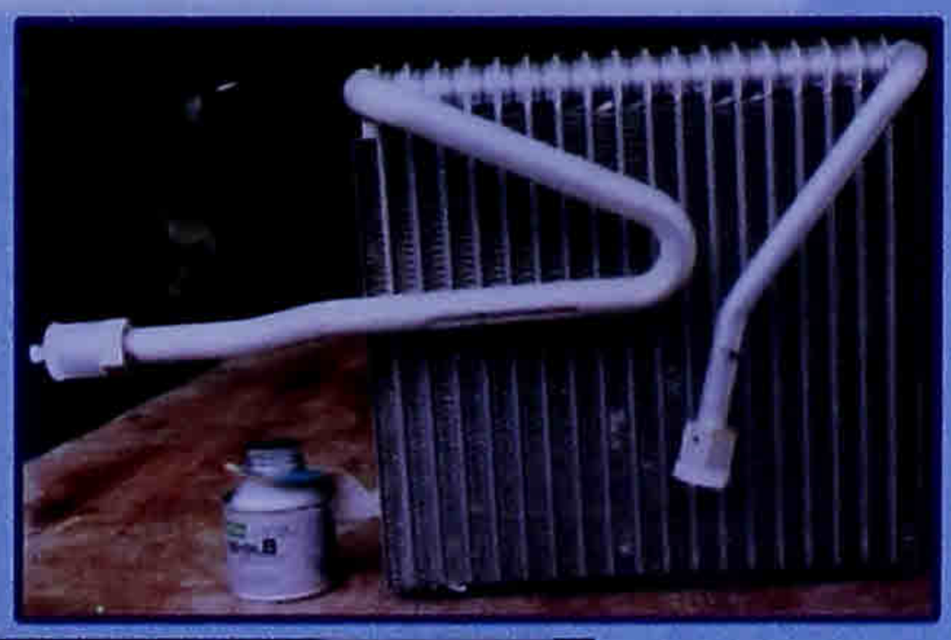

WORK SHOP:
Myenigone Refrigeration & Car Aircon Service
No. 53, Yankin Street,
Myenigone, Sanchaung,
Yangon, Myanmar.
H.P : 09-24450
Tel : 511935

RESIDENCE:
No. 264, Theinphyu Street,
Botataung Township,
Yangon, Myanmar.
Tel : 297956

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Best Wishes to S.D.S Sangh (50th) Anniversary

ANNSU (FOAM) MANUFACTURING COMPANY LIMITED.

အန်စူး ဖြူပြိ ကုမ္ပဏီ လိမိတက်

Flexible polyurethane foam products of different densities suitable for use in mattresses and furniture are available. Also produced power puff, shoulder pad, mattresses, quilts, bolsters and pillows, Rigid polyurethane foam products for insulation in ice boxes, fishing boats and cold storage building.

မွေ့ရာနှင့် ပရိဘောဂသုံး အိစက်ညက်ညော ပျော့ပြောင်းသည့် ပိုလီသိန်းရေမြှုပ်အမျိုးမျိုး ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။
ထို့အပြင် တို့ဖတ်၊ ပခုံးခံရေမြှုပ်၊ မွေ့ရာ၊ ဂွမ်းကပ်၊ ယွေ့လုံးနှင့် ခေါင်းအုံးများအတွက် အသုံးပြုသည့် ရေမြှုပ်အမျိုးမျိုးကိုလည်း ထုတ်လုပ်ရောင်းချပေးပါသည်။ ရေခဲဘူး၊ ငါးဖမ်းသင်္ဘောနှင့် အအေးခန်းများတွင် အခုအခံ၊ အကာအကွယ်ကြား အအေးဒဏ် ကြာရှည်ခံနိုင်ရန် ပစ္စည်းအဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုံးစွဲနိုင်သည့် သိပ်သည်းကျစ်လစ်သော ပိုလီသိန်းရေမြှုပ်အမျိုးမျိုးကိုလည်း ဝယ်ယူရရှိနိုင်ကြပါသည်။

YANGON OFFICE

Shyam Sunder - Raj Kumar Kedia
J.K. Shyam Interprise Ltd.
Annsu Industrial Company Ltd.
711/719, Merchant Street,
Pabedan Tsp., Yangon.
Tel : (Off.) 282261, 246197. (Res.) 701671
Factory : 244259

TEXTILE

Ko Sein Win (a) Dinesh Kedia
No. 403, B Shed, Out line of (B) Bazzar,
Theingyizay, 26th Street, Pabedan Tsp.,
Tel : 284363. H.P : 09 - 26472

HARD WARE

J.K. Sarwan Kedia (a) Win Naing
J.K. Hardware Sale Centre
No. 66, Shwedagone Pagoda Road,
Tel : (Off.) 285340, (Res.) 245756

TEXTILE

Sunil Kumar Kedia (a) Soni
Yuzana Shed, (G/L) No. 3,
Zay Cho, Mandalay.
Tel : 95-2-24413/ 33579
Tel : (Res.) 24950, 33580
H.P : 09-60246

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Best Wishes To

S.D.S. Sangh 50th Anniversary

JAYA GROUP OF COMPANIES

OFFICES : INDIA - MYANMAR - PHILIPPINES

Raj Kumar Jain

- Head Office : INDIA

  Jaya Exim Private Ltd.
  "Jain Villa" 4-KA-29,
  Jawahar Nagar,
  Jaipur - 302 004 (Rajasthan) India.
  Tel : 91 - 141 - 650886, 653699
  Fax : 91 - 141 - 650529
  E-mail-jaya exim @ webasthan.com.

- MYANMAR

  Samji International Co., Ltd.
  No. 29 (C), Po Sein Rd.,
  Bahan Township,
  Yangon, Myanmar.
  Tel : 0095 - 1 - 545432
  Fax : 0095 - 1 - 548372

- PHILIPPINES

  Jaya Exim Trading Co.
  No. 741, Cityland - 9 Dela Rosa Street,
  Makati, Metro Manila, Philippines.
  Tel : 0063 - 2 - 8402901
  Fax : 0063 - 2 - 8402901

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

SAKURA FILTER

OIL, FUEL, AIR, HYDRAULIC FILTERS

WORLD CLASS QUALITY

သင့်ကားအင်ဂျင်အတွက်

အာဏာကောင်းဆုံး **FILTER SAKURA**

SAKURA®

GENUINE FILTER

ENGLAND နိုင်ငံမှ ISO - 9002 နှင့် Q - 9001
အသိအမှတ်ပြု လက်မှတ်ရရှိပြီးသော
အရည်အသွေးမြင့် SAKURA ဆီစစ်၊ ဒီဇယ်စစ်၊
လေစစ်၊ ဟိုက်ဒြောလစ်စစ်များသည် တာရှည်ခံ၍
အရည်အသွေးကောင်းမွန်သည့်အတွက်
သင်ယုံကြည် စိတ်ချစွာ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

အမြဲတမ်း ကားပစ္စည်းဆိုင်တိုင်းတွင် ရနိုင်ပါ။

Sole Agent

COSMO INTERNATIONAL CO., LTD.

No. 17-21, 35th Street, Yangon, Myanmar.
Tel : 284541, 284584, 275620
Fax : 95-1-282980. Tlx : BM 21201/21236 (SN. 1428)
G.P.O. Box : 149

Shop : No. 7, Shed No. B/35
Bayint Naung Market, Yangon.
Tel : 681865

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Best wishes for 50th Anniversary

of Sanatan Dharma

Swayamsevak Sangh

KCL

RAJ KUMAR KHETAN

Managing Director

KHETAN CO., LTD.

636, Merchant Street, Pabedan Township, Yangon, Union Of Myanmar.

TEL : 00-95-1-252976, 240063, 242565

FAX : 00-95-1-252978

H.P : 00-95-9-22396

RICH INTERNATIONAL COMPANY LIMITED.

636, Merchant Street, Pabedan Township, Yangon, Union Of Myanmar.

TEL : 00-95-1-707396

FAX : 00-95-1-276176

S.R အက်ဒ်ဗာ

ဆန်စက်အဝိုပစ္စည်းနှင့်
ဘောလ်ဘယ်ရင်းရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ် ၂၂၂၊ ဆင်တဲလမ်း၊ တောင်ဒဂုံစက်မှုဇုံ၊
Tel : 01 - 590774, C/O - 01 - 590625

KYAW MYINT & FAMILY

GENERAL TRADING

M.S SHEET, M.S PLATE, ANGLE IRON CHANNEL

No. B (14/15), YADANAR THEINGYI STREET,
DAGON MYOTHIT (SOUTH),
TEL : 590617, 590624, 590629
H.P : 09-25686

ကိုကျော်မြင့် မိသားစု

သံထည်ပစ္စည်းနှင့် သံဟင်္ဂလန်ဆိုဒ်စုံ
ရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ် ၁၄/၁၅၊ ရတနာသီရိလမ်း၊
ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်း၊
ဖုန်း - ၅၉၀၆၁၇၊ ၅၉၀၆၂၄၊ ၅၉၀၆၂၉
ဖုန်း - ဝ၉ - ၂၅၆၈၆

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

မင်္ဂလာကျော်

အင်တာပရိုက်(စ်)ကုမ္ပဏီလီမိတက်

သံထည်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ် B၅-၆၊ ရတနာသီဂီလမ်း၊ အခန်း-C ၂၇၃၊ ထုံးဘိုလမ်း၊ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုဇုန် (၁)၊ တောင်ဒဂုံ။
ဆိုင်ဖုန်း - ၀၉-၂၅၈၄၂ အိမ်ဖုန်း - ၂၉၈၇၁၄

MINGALAR KYAW

ENTERPRISE CO., LTD.

IRON WARES SALES CENTRE

No. B 5-6, Yadana Theingi Road,
Room No. C - 273, Htone Bo Street,
Economic Development Zone (1),
South Dagon, Yangon, Myanmar.
Tel : (Shop) 09-25842, (Res.) 298714

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ကိုဓနုံးဖေါင်

ယူဘဉ်၊ အိဝ်ချိုန်းဘင်နှင့်ဟင်္သာလန်
ရောင်းဝယ်ရေး

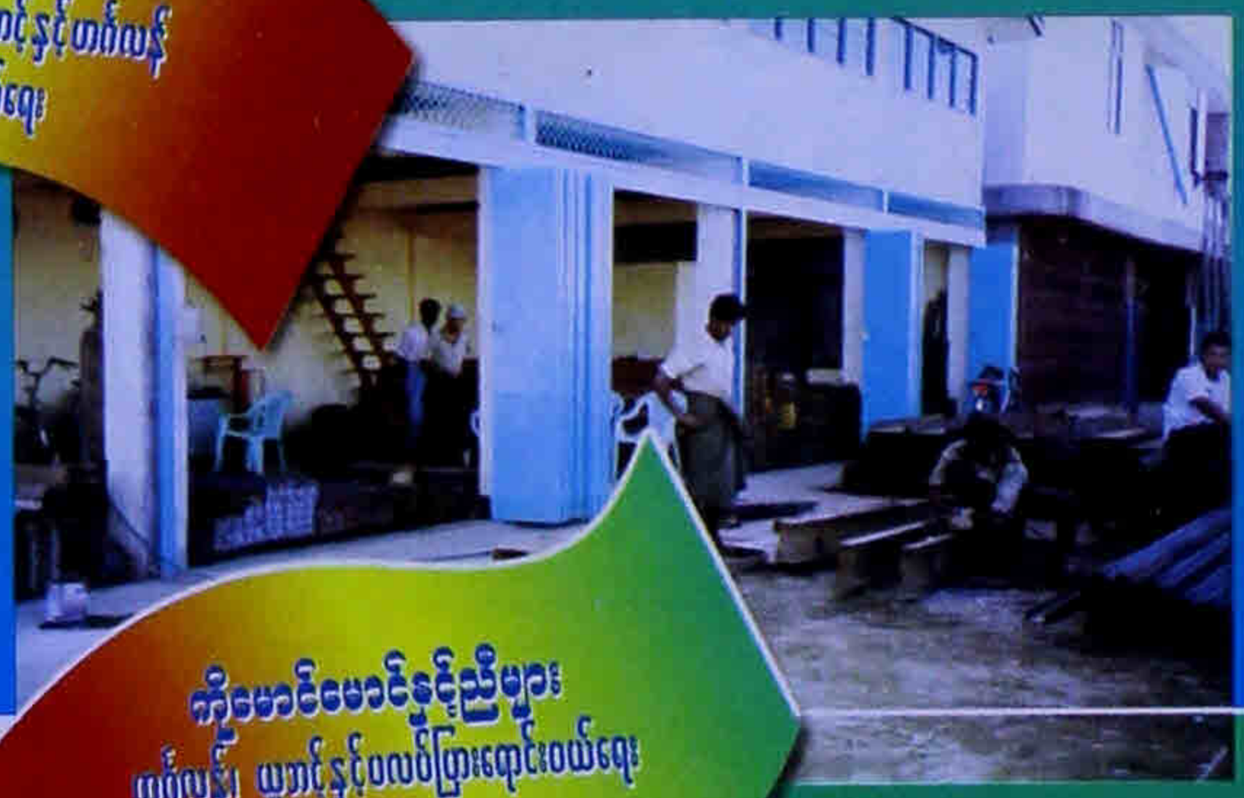

အမှတ်(၁၉)၊
ပုဇွန်တောင်စက်မှုလမ်းနှင့်
ဇောင်းတူလမ်းဒေါင့်၊
စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုဇုံ
ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်း၊
ရန်ကုန်မြို့။
Ph : 590780

ကိုမောင်မောင်နှင့်ညီမများ
ဟင်္သာလန်၊ ယူဘဉ်နှင့်ပလပ်ခြားရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ်(D-1)၊ အခန်း(A-9)၊
ဇောင်းတူလမ်း၊
စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုဇုံ၊
ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်း၊
ရန်ကုန်မြို့။
Ph : 590826

ကိုသိန်းကော်
စက်ဝိယာသံကြိုးနှင့်
ဂျော့ပဝင်းသံးပစ္စည်း

လက်ဝိလက်ကားရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ်(၂၄၉)၊
ပုဇွန်တောင်စက်မှုလမ်း
စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုဇုံ၊
ဒဂုံ(တောင်)မြို့နယ်။
ရန်ကုန်မြို့။
ဆိုင်ဖုန်း- ၅၉၀၉၆၁ ၊ ၅၉၁၂၈၈
အိမ်ဖုန်း- ၂၄၃၈၆၆

ကိုကျော်မောင်
သံလုံး၊ သံပြားရောင်းဝယ်ရေး

အမှတ်(D-47/48)၊ ဇောင်းတူလမ်းနှင့်
ကျောက်ပုထိုး(၂)လမ်းထောင့်
စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုဇုံ၊
တောင်ဒဂုံမြို့နယ်။
ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၅၉၀၆၀၅

Best wishes for 50th Anniversary
of S.D.S. Sangh

A & J

KO HLA NGWE

MOTOR CAR. LEAF SPRING DEALER

OFFICE :
No. B/34/10, Bayintnaung
Super Market, Yangon, Myanmar.
Tel : 681251
Res :
Tel : 297361
H.P : 09-32143

ကားကြိုး၊ ကားလေး၊ လေးအမျှီးမျှီးရောင်းဝယ်ရေး

Best wishes for 50th Anniversary
of S. D. S. Sangh

AUNG V-BELTS TRADING

● V.BELTS ● TIMING BELTS ● PK BELTS

ပန်ကာကြိုးအမျိုးမျိုးအား လက်လီလက်ကား ဖြန့်ချိလျှက်ရှိပါသည်။

ဒေါင်
ပန်ကာကြိုးဆိုင်

ရုံ က/၃၈၊ ဆိုင်အမှတ် ၈၊
ဘုရင့်နောင်စျေးပတ်လမ်း၊
ဘုရင့်နောင်စျေးကြီး၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - (၉၅၁) ၂၄၆၂၉၈
၂၄၉၃၄၆
ဆယ်လူလာဖုန်း - (၀၉ - ၂၅၅၉၄၇)
ဆိုင်ဖုန်း - (၉၅၁) ၆၈၂၁၅၃
ဖက်စ် - (၉၅၁) ၂၄၉၂၆၃

MAUNG MAUNG & MAUNG NGAI BROS, CO., LTD.

SHOP : Ka 38, No. 8, Bayintnaung Market, Yangon, Myanmar.
Tel : (951) 682153
OFFICE : No. 87, 91st Street, Mingalar Taung Nyunt Tsp, Yangon, Myanmar.
Tel(Res.): (951) 285413, 249346
Fax : (951) 249263

ဆိုင် : ရုံ က/၃၈၊ ဆိုင်အမှတ် (၈)၊ စျေးပတ်လမ်း၊ ဘုရင့်နောင်စျေးကြီး၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း : (၉၅၁) ၆၈၂၁၅၃ ဖုန်း (အိမ်) : (၉၅၁) ၂၈၅၄၁၃၊ ၂၄၉၃၄၆
ဖက်(စ်) : (၉၅၁) ၂၄၉၂၆၃

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

MODERN TRADING LIMITED

IMPORTER AND SOLE DISTRIBUTOR OF PAAM PHARMACEUTICALS

No. 181, Banyadala Road, Tamwe Township, Yangon, Myanmar.
Tel : 201094/201523 Fax : 298803

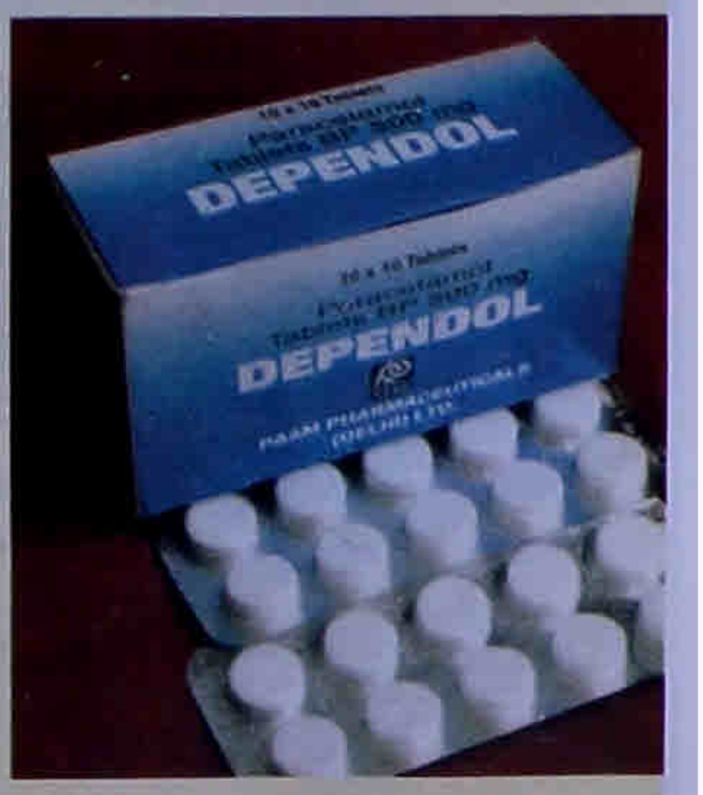

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Best wishes for 50th Anniversary
of Sanatan Dharma
Swayamsevak Sangh

ပေါင်ပေါင်လေးနှင့်ညီများ

Hardware
Local Iron Sheets
PIPE & PIPE FITTINGS
Wholesaler of sanitation products
No 14, Zingama Road, infront of No 1 Ward
Market, No 2 Ward, Thaketa.
Ph: 579381

မောင်မောင်လေးနှင့်ညီများ

သံထည်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုး
ပြည်တွင်းဖြစ်ကြိတ်ပြား
မျိုးစုံရောင်းဝယ်ရေး
အမှတ် - ၁၆၊
ပုဇွန်တောင်လမ်းမကြီး၊ (ရေစင်အောက်)
စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုဇုံ၊ တောင်ဒဂုံPh: 590841

မောင်မောင်လေးနှင့်ညီများ

ပြည်တွင်းဖြစ်ကြိတ်ပြားအမျိုးမျိုး
သံကျင်တွယ်မျိုးစုံနှင့်
p.v.c. ပိုက်မျိုးစုံထုတ်လုပ်ရေးစက်ရုံ
အမှတ်၊ ၅၁၊ ရန်နိုင်ဆွေ (၂) လမ်း၊
စက်မှုဇုံ၊
သာကေတမြို့။ Ph : 572265

ZIWAKA

TRADING CO., LTD.

Exporter, Importer & Distributor for

CHEMICAL & RAW MEDICINE

Yangon Office

No. 262/286, Room 2, Ground Floor,
Konzaydan Street, Pabedan Township,
Yangon, Myanmar.
Tel : 01-246412, 01-280613
01-701994, 09-22702
Fax : 951-253234

Mandalay Branch Office

No. 47, 25th Street,
Between 82nd Street & 83rd Street,
Mandalay, Myanmar.
Tel : 02-25485, 02-28011
02-33640
H. Ph : 09-60573

Available Raw Chemical Products ရုပ်ကိုင်းသောဓါတုဗေဒကုန်ကြမ်းများ

1. Cosmetics – အလှကုန်လုပ်ငန်း
2. Pharmaceutical & Ointments – ဆေးဝါးနှင့် လိမ်းဆေးလုပ်ငန်း
3. Food additive & Beverages – စားသောက်ကုန်နှင့် ဖျော်ရည်လုပ်ငန်း
4. Paint & Coating – သုတ်ဆေးလုပ်ငန်း
5. Water treatment – ရေသန့်လုပ်ငန်း
6. Textile – ချည်မျှင်နှင့် အထည်လုပ်ငန်း
7. Soap – ဆပ်ပြာလုပ်ငန်း
8. Dyestuff & Detergents – ဆိုးဆေး၊ ဆွတ်ဆေးလုပ်ငန်း
9. Rubber Auxiliary – ရာဘာလုပ်ငန်း

"ပစ္စည်းအရည်အသွေးနှင့် ဈေးနှုန်းမှန်ကန်မှုကို အဓိကထားဆောင်ရွက်ပေးနေပါသည်။"

We have been supplying the products guaranting of good quality at moderate prices.

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary

ဓမ္မဘိက္ခုဒါန ကထိကာပါ

ဝိုးချယ်ရီ

မခမ်းထောပတ်

အမှတ်(၂၉၈)၊ အနော်ရထာလမ်း၊
ကုန်စျေးတန်းထိပ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
☎ ၂၈၄၇၈၀၊ ၂၇၃၈၈၅

ॐ

OM PRAKASH SIRSACE WAL

PANIMEX TRADING MYANMAR LTD.

No. B (45/46), BAHOSI COMPLEX
LANMADAW TOWNSHIP
YANGON, MYANMAR.
TEL : 223450, 223451
09-22507

KO TIN MYINT

MEDICAL
DRUG
STORES

No. 481, 4th Floor,
New Mingalar Market, Yangon.

ॐ

သိန်း

(ဂိုးသိန်းချစ်) နှင့် ညီများ

ကားပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး

စျေးလမ်း၊ ရုံးကြီးရပ်၊ မုံရွာမြို့။
ကျောက်ကလမ်း၊ ချမ်းမြသာစည်ရပ်၊ မုံရွာမြို့။
ဖုန်း - ၀၇-၂၁၃၆၂

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

With Best Compliments From :

MYANMAR EXIM GLOBAL LIMITED

EXPORTER, IMPORTER & DISTRIBUTOR

EXPORT	IMPORT
❑ PULSES & BEANS	❑ PAPER
❑ TIMBER	❑ BULBS & FANS
❑ PLYWOOD	❑ BALL PENS
❑ TEA	❑ COTTON VESTS & UNDER WEARS
❑ FISH	❑ GARMENTS
❑ BETEL NUTS	❑ PRINTING INK
	❑ BICYCLE PARTS
	❑ BLADE
	❑ FOOD ADDITIVE
	❑ CHEMICALS
	❑ TYPES & TUBES
	❑ FOUNDRY CHEMICALS

No. 112, 40TH STREET, KYAUKTADA TOWNSHIP,
YANGON, MYANMAR.
PHONE : 289445, 542819 FAX : 289445

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

LAMPS

Dichroic Lamps

J Halogen Lamps

Compact Fluorescent Lamps

Auto Halogen Lamps

Lamps and Tubes

Elliptical /Tubular Metal Halide Lamps

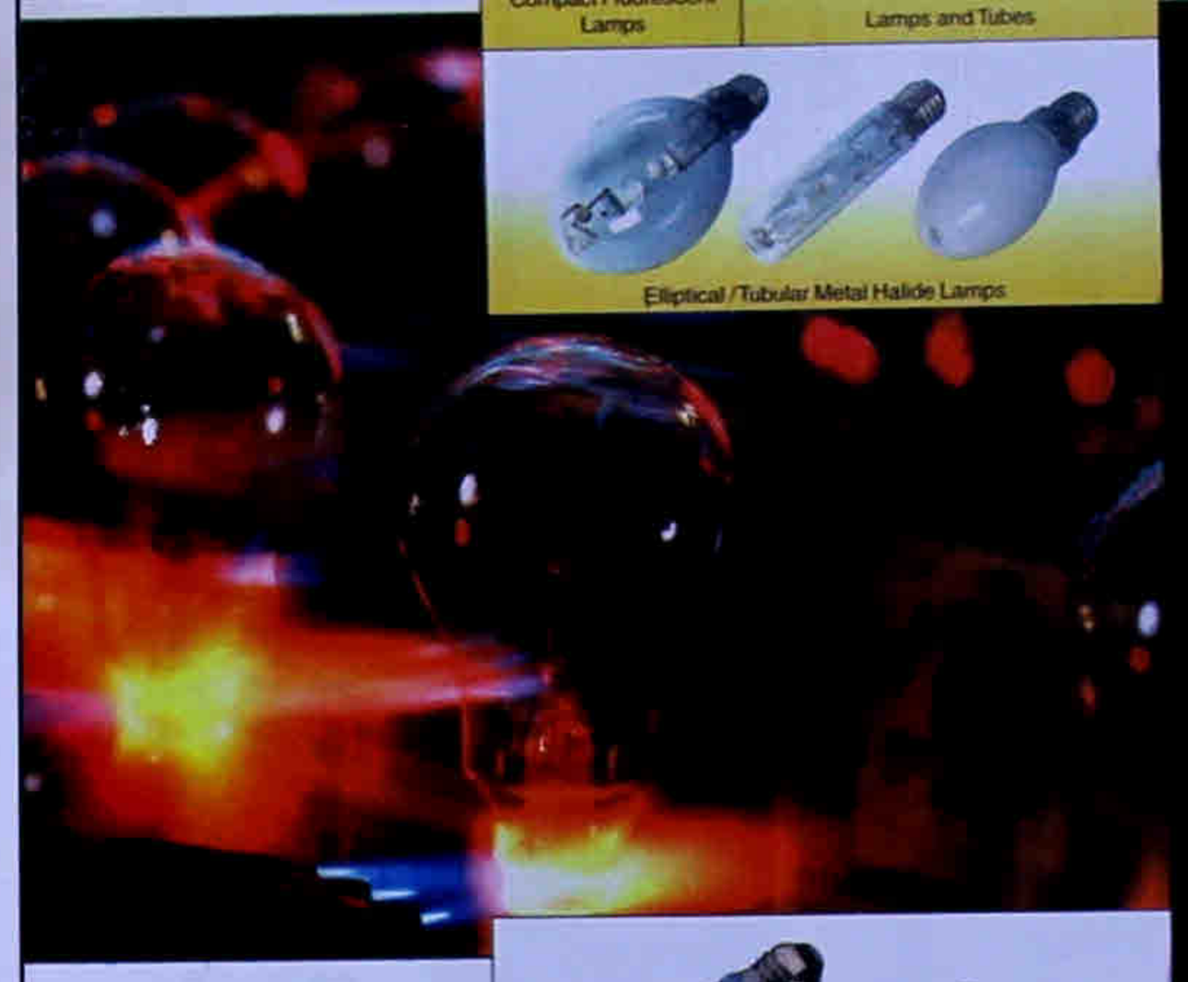

Discharge Lamps

Crompton Greaves

CG International

A Division of
Crompton Greaves Limited

'Jagruti' Kanjurmarg (East),
Mumbai (Bombay) - 400 042. (INDIA)
Telephones : +91-22-578 2451
Direct : +91-22-577 6524 / 6649
Fax : +91-22-577 4066

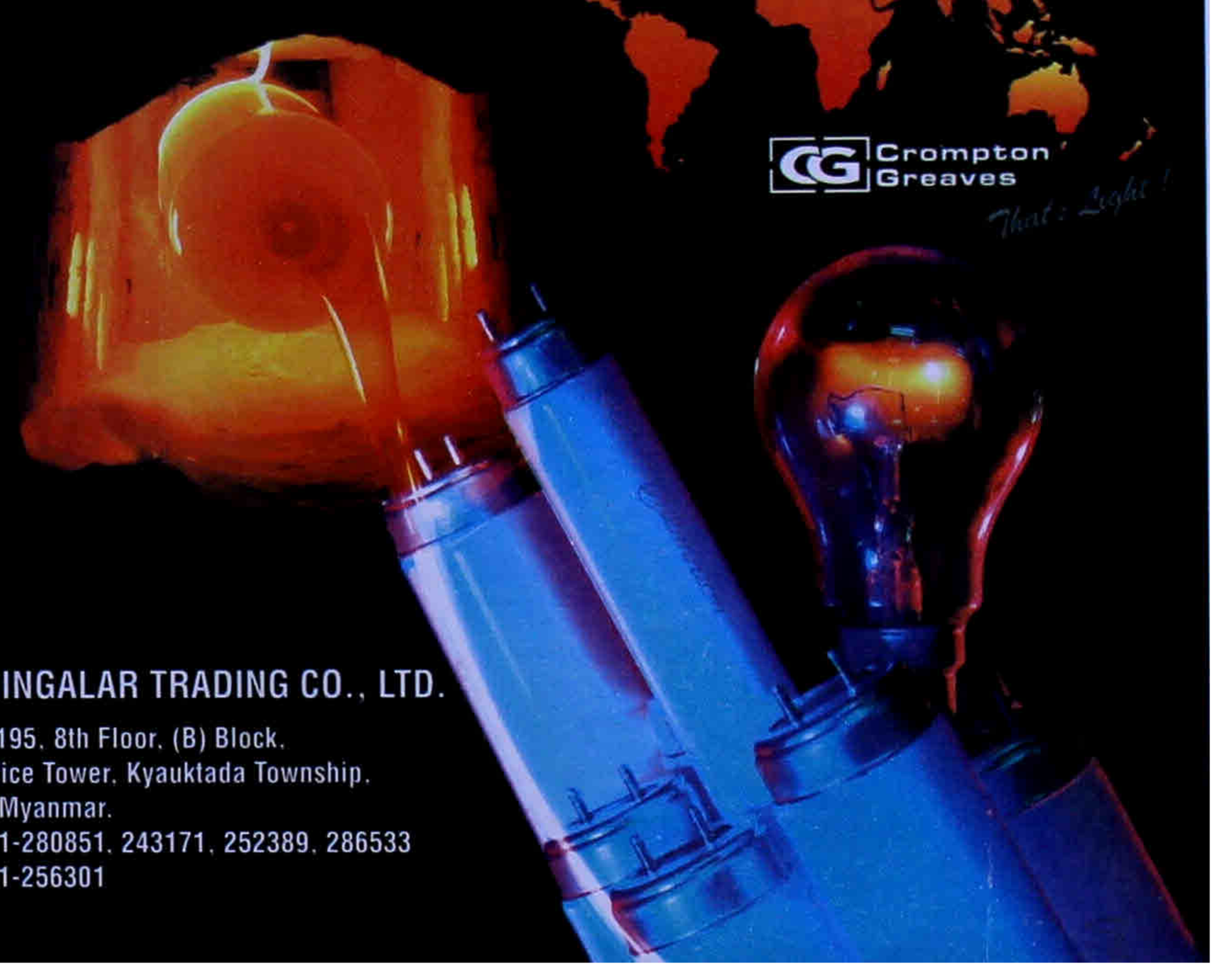

GON MINGALAR TRADING CO., LTD.

No. 189/195, 8th Floor, (B) Block,
P.S.D Office Tower, Kyauktada Township,
Yangon, Myanmar.
Tel : 95-1-280851, 243171, 252389, 286533
Fax : 95-1-256301

BANDOOLA

BELIEVE IN THE BEST

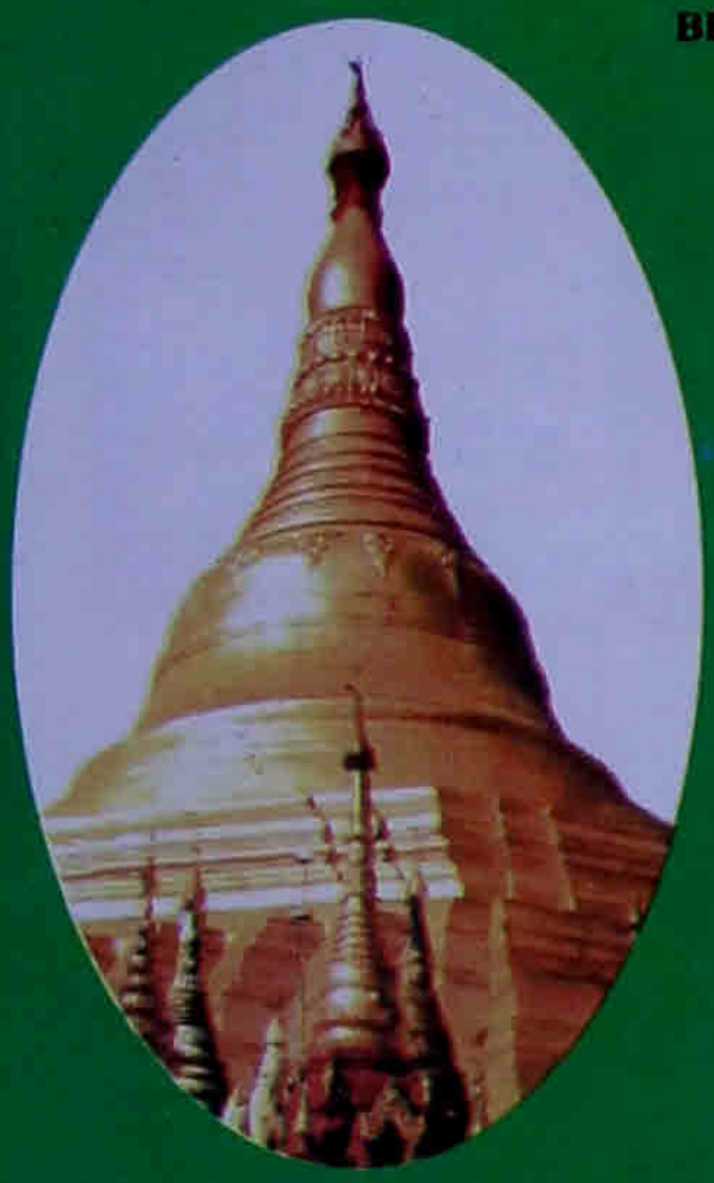

Indian Airlines

အိန္ဒိယမူဒွဂါယာဘုရားဖူးသွားလိုသူများအတွက် တပတ်လျှင် ၂-ကြိမ် (ဗုဒ္ဓဟူ + တနင်္ဂနွေ) နေ့များနှင့်
ရန်ကုန် - စင်္ကာပူ အတွက် (အင်္ဂါ + စနေ) နေ့များတွင်လည်း ဝိုးဆောင်ဖျံသန်းပေးနေပါသည်။

BANDOOLA INTERNATIONAL LTD.

အမှတ်-၁၂၊ဆူးလေဘုရားလမ်း၊ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၉၅ ၁ - ၂၅၃၅၉၈၊ ၂၅၃၅၉၇၊ ၂၅၄၀၅၅ (ဖက်စ်) ၉၅ ၁ - ၂၄၈၁၄၄

BANDOOLA TOURS & TRAVELS LTD.

အမှတ် - ၇၇(ပထမထပ်)၊ရွှေတိုဘုရားလမ်း၊ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၉၅ ၁ - ၂၈၁၅၂၊ ၂၄၈၁၇၂၊၂၅၃၃၂၇ (ဖက်(စ်) ၉၅ ၁ - ၂၄၈၁၅၅)

BEAUTY OF MOGOK

Ruby & Sapphire
JEWELLERY

WE HAVE A WIDE COLLECTION
OF THE FINEST GEMS & JEWELLERY

Beauty of Mogok will keep you
in a better style.
Promote the standard and
quality with creation

MAKE A CONFIDENT PURCHASE

WHENEVER YOU GO, GO IN STYLE

Our quality jewellery has exquisite beauty which lasts forever and is best gift ever for the one you care for.

No. 56, KABAAYE PAGODA ROAD,
YANKIN TOWNSHIP, YANGON, MYANMAR.
TEL : 01 - 661762

GEMS MUSEUM,
Ground Floor, Counter No. 30,
Yangon, Myanmar.
Tel : 665169

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

MA KHIN AYE

TRAVELS & TOURS

TICKETING AVAILABLE
(WORLD WIDE & DOMESTIC)

No. 252, BARGAYAR ROAD,
MYAY NI GONE, SANCHAUNG TOWNSHIP,
YANGON, MYANMAR.
TEL : 703864, 525957, 706018

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

ပုဂ္ဂိုဏ်းအေး မွေးချိုမြ ခံတွင်းရှင်းသန့်ခြင်း၏သင်္ကေတ

ကမ္ဘာ့ကျော်

VICKS®

- ပုဂ္ဂိုဏ်းအေး မွေးချိုမြသော အရသာရှိသည်။
- ချောင်းဆိုးခြင်း၊ လည်ချောင်းယားယံခြင်းတို့ကို ချက်ချင်းသက်သာစေပါသည်။
- တစ်နေ့တာလုံး ရန်သင်းကြိုင် ခံတွင်းသန့်စင်စေပြီး ခံတွင်းချဉ်ခြင်းကိုလည်း ပြေပျောက်စေပါသည်။
- သကြားလုံးသဖွယ် အရသာကောင်းမွန်သည့်အတွက် ကလေးများလည်း စားသုံးနိုင်သည်။
- အသံကို အထူးကြည်လင် ကောင်းမွန်စေသည့်အတွက် ထိပ်တန်းရောက်အဆိုတော်များ၊ အခမ်းအနားများတွင် စကားပြောရမည့်သူများ၊ လက်ကိုင်ထားကြသည်မှာ VICKS COUGH DROPS ဖြစ်ပါသည်။

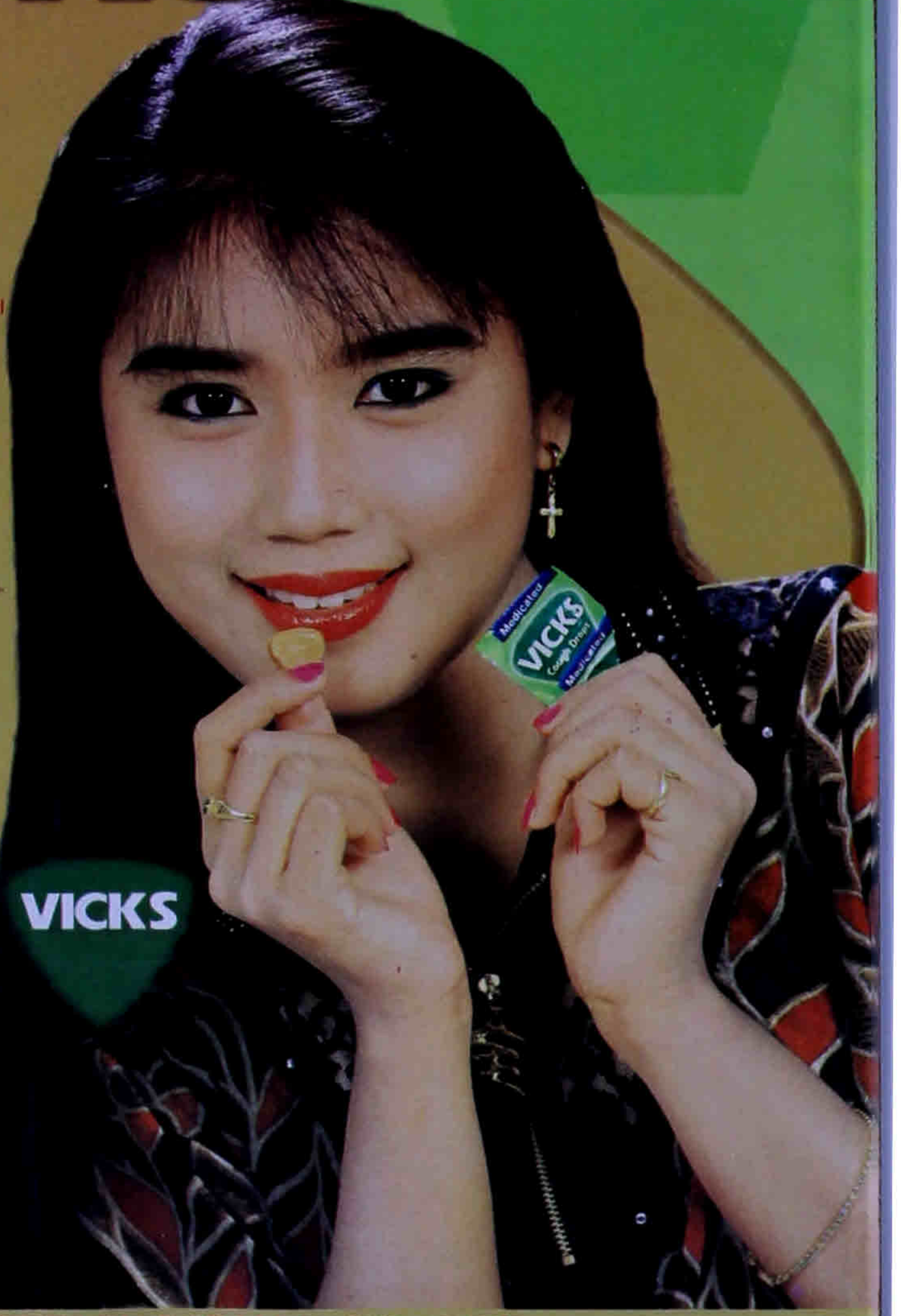

SHWE YAMONAR CO., LTD.

(A MEMBER OF YAMONA GROUP)

NO. 17/21, SHARMA HOUSE, 35th STREET, YANGON MYANMAR. P.O BOX 149.

CABLE : JAPIBRO, TELEX. 2120 / 21236 BM (GS 576)

☎ : 284584, 284541, 275620. FAX : 95-1-282980

Myanmar Registration

No. 0004 A 1006

GOLDEN GALAXY CO., LTD.

NAYLA COMPANY LIMITED

U HLA MAUNG
Managing Director

- **GOLDEN GALAXY CO., LTD.**
  OFFICE :
  No. 42/44, Shwe Dagon Pagoda Road,
  Quarter (1), Pabedan Township,
  Yangon, Myanmar.
  Fax : 095-1-289960 ATTN : 295
  Tlx : 21201 BM 1431 ATTN : U Hla Maung
  Tel : (Off.) 297761, 282296, 284598, 280025
  Tel : (Res.) 246808
  Cellular : 09-21427
  G.P.O. Box : 59
  Cable : G.G.C.

- **NAYLA COMPANY LIMITED**
  OFFICE :
  No. 347/351, Bo Sun Pat Street,
  Quarter (8), Pabedan Township,
  Yangon, Myanmar.
  Fax : 095-1-289960 ATTN : 294
  Tlx : 21201 BM 1436 ATTN : U Hla Maung
  Tel : (Off.) 291677, 295086 (Res.) 246808
  Cellular : 09-21427
  G.P.O. Box : 586
  Cable : N.L.C.

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

SAN THIT BALL BEARING TRADING

■ Bayint Naung Sales Centre : Bldg. A-39, Rm# 5, Bayint Naung Market (Front Roll),
Bayint Naung Main Road, Mayangone Tsp.
Tel : (95 1) 680597

■ Thirimon Plaza Sales Centre : No. 16, Gantgaw 2nd St., Thirimon Plaza Compound, Mayangone Tsp.
Tel : (95 1) 681114

■ Dagon Myothit Sales Centre : No. 48(B), Lawpita St., Industrial Zone (1), Dagon Myothit (South) Tsp.
Tel : (95 1) 590716

■ Mandalay Sales Centre : Bldg. 298, Rm# A-1, 82nd St., Bet. 27th St. x 28th St., Mandalay.
Tel : (95 2) 28736

Fax : (95 1) 512878

ဆန်းသစ် အောလိအယ်ရင် ဒုံ ဆိုးတိုးအပိုပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး

■ ဘုရင့်နောင်အရောင်းဆိုင် - ရုံ-က(၃၉)၊ အခန်း(၅)၊ ဘုရင့်နောင်ဈေးမျက်နှာစာတန်း၊ ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီး
ဖုန်း - ၀၁-၆၈၀၅၉၇

■ သီရိမွန်ပလာဇာအရောင်းဆိုင် - အမှတ်-၁၆၊ ကုံကော်-၂လမ်း၊ သီရိမွန်ပလာဇာဝင်း။
ဖုန်း - ၀၁-၆၈၁၁၁၄

■ ဒဂုံမြို့သစ်အရောင်းဆိုင် - အမှတ်-၄၈(ဘီ)၊ လောပိတလမ်း၊ အမှတ်(၁)စက်မူဇုံ၊ ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်း။
ဖုန်း - ၀၁-၅၉၀၇၁၆

■ မန္တလေးအရောင်းဆိုင် - တိုက်-၂၉၈၊ အခန်း က-၁၊ ၈၂ လမ်း၊ ၂၇ x ၂၈ ကြား၊ မန္တလေးမြို့။
ဖုန်း - ၀၂-၂၈၇၃၆

☞ ဖိုးဝယ်ယူသည့်ပစ္စည်းများ အသုံးမတော်ခြင်း၊ ချွေးနှုန်းအဆင်မပြေခြင်းများရှိပါက မည်မျှအချိန်ကာလကြာမြင့်သည်ဖြစ်စေ
ဝယ်ယူသည့်အောက်ချာတင်ပြနိုင်ပါက ဝယ်ရင်းချွေး အတိုင်းပြန်အမ်းပါမည်။

☞ ဌာနဆိုင်ရာနှင့် စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များအတွက်လည်း အထူးအော်ဒါအနေဖြင့် နိုင်ငံတကာမှ မှာယူတင်သွင်းပေးပါသည်။

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

THEIN

ENTERPRISE

G.I. PIPES, M.S. PIPES, STEAMLESS PIPES &
ALL KINDS OF G.I. & M.S. PIPE FITTINGS

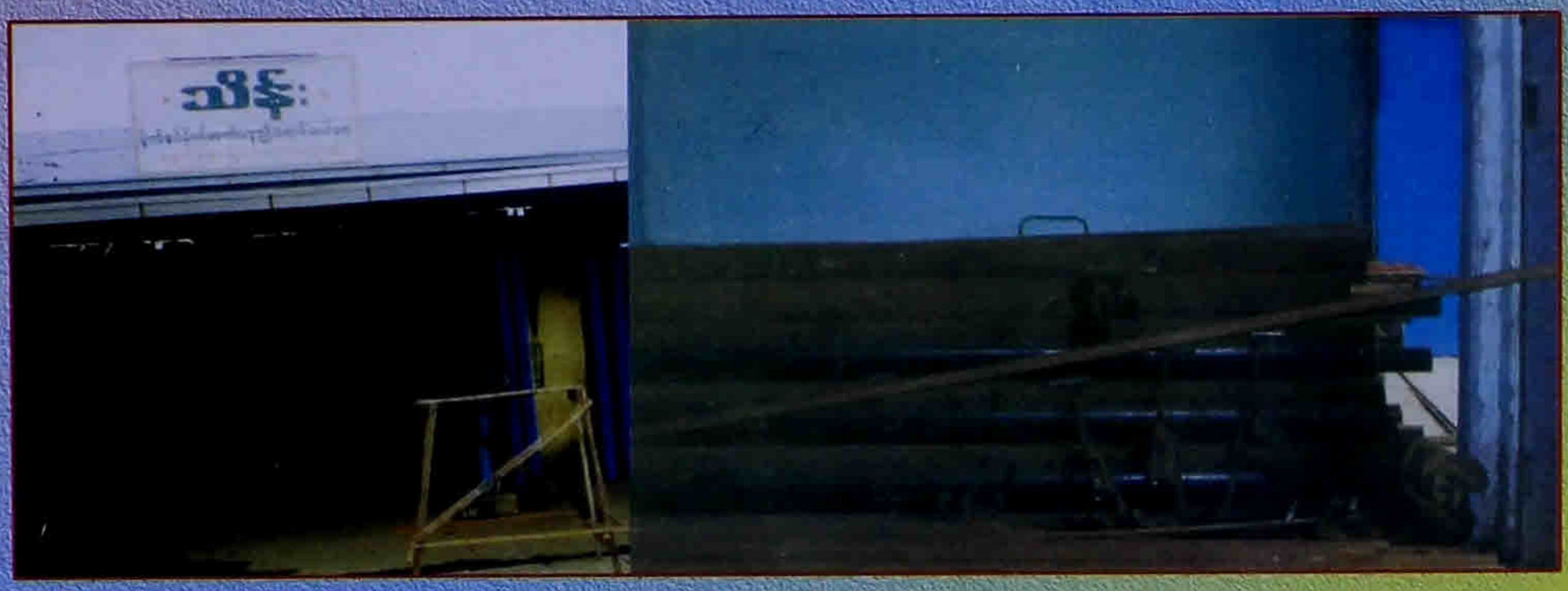

SALES CENTER

No. (B) 82-83, Lawpita Road, Economic Zone,
64 Quarter, South Dagon Township, Yangon, Myanmar.
Tel : (951) 590883, 590884 (Shop), (Res.) 298416, H.P : 09 - 22764

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary

မုံရွာဘုတ်ဆုံနှင့်မောင်နှမများ

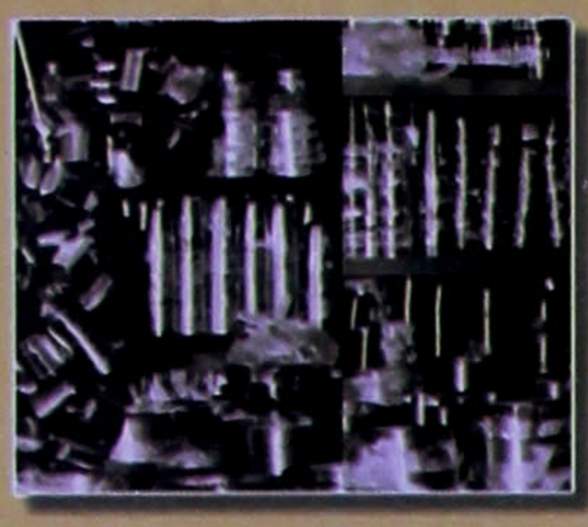

ဘီဒိုယစတီးပစ္စည်း
လက်လီ/လက်ကား
မြန့်ချိုရောင်းဝယ်ရေး

တတိယထပ်၊ ဆိုင်နံပါတ် (၃၄၃-၃၄၄-၃၆၀-၃၆၁)၊ အဆင့်မြင့်မင်္ဂလာစျေး၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း - ၅၄၂၁၃၂ (အိမ်)၊ ၂၀၁၈၉၉ (ဆိုင်) လိုင်းခွဲ - ၃၀၆၉

မုံရွာဘုတ်ဆုံနှင့် မောင်နှမများ

ဘီဒိုယစတီးပစ္စည်း လက်လီလက်ကား

မြန့်ချိုရောင်းဝယ်ရေး

ဆိုင်နံပါတ်(၁၀)၊ မြရတနာတိုက်တန်း၊ ချင်းတွင်းရတနာစျေး၊ မုံရွာမြို့။ ဖုန်း - ၀၇၁-၂၁၈၀၈

ရွှေမြို့တော်

ချစ်တီးစားတော်ဆက်

GOLDEN CITY CHETTY RESTAURANT

SHOP No. I
No. 170, Sule Pagoda Road,
Kyauktada Township, Yangon.
Tel: 245839

SHOP No. II
No. 2/4, Shinsawpu Road,
Shinsawpu Quarter,
Sanchaung Township, Yangon
(Old Shwelamin Restaurant)

Best Compliments For S.D.S Sangh 50th Anniversary.

THE CHOICE FOR GREATER POWER

GP

AUTOMOTIVE BATTERIES

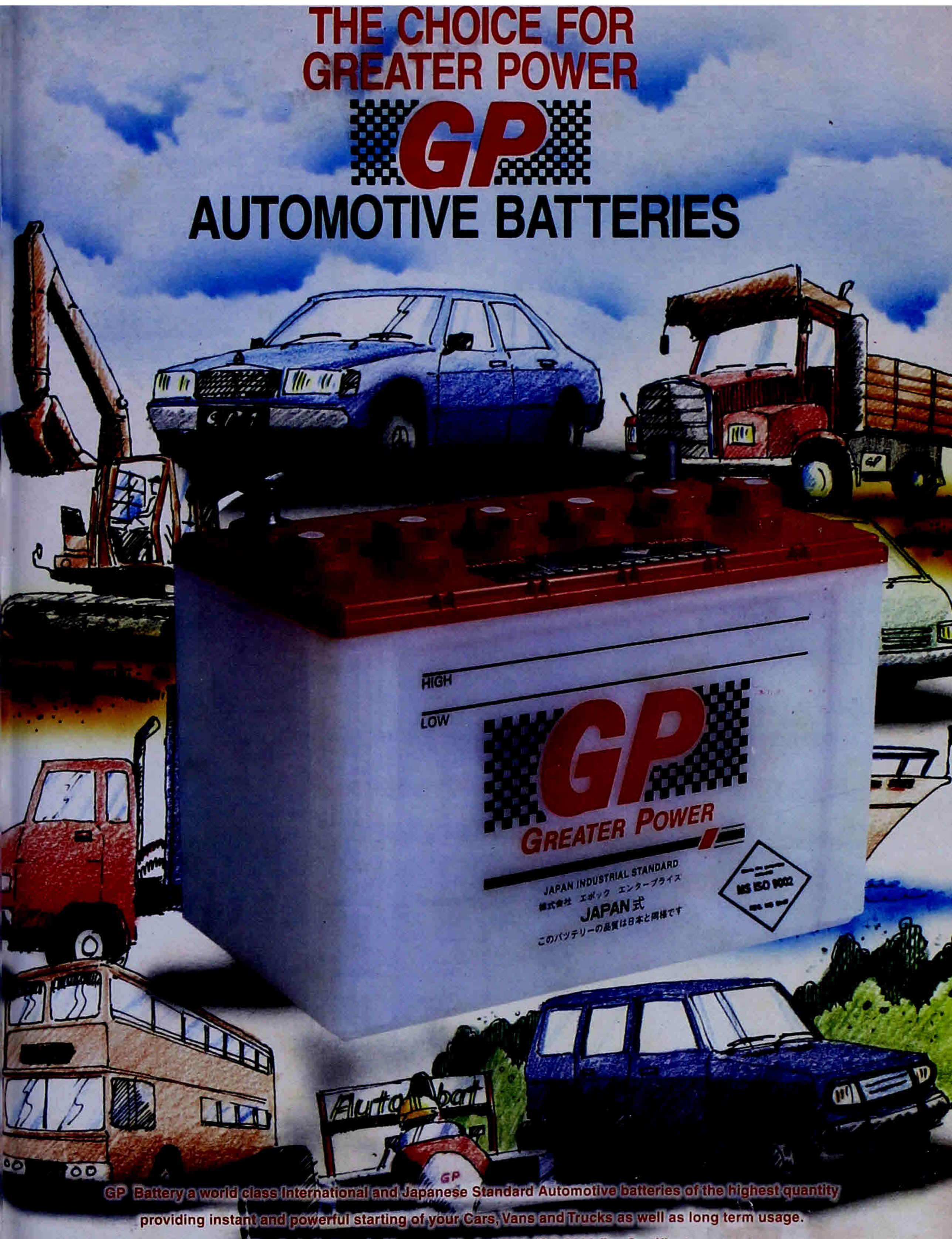

GP Battery a world class International and Japanese Standard Automotive batteries of the highest quantity providing instant and powerful starting of your Cars, Vans and Trucks as well as long term usage.

The Only Battery In Myanmar Market With ISO 9002 Per Certificate

MYANMAR TROPICAL GROUP LIMITED. (Office:)
No. 68, 30th Street, Pabedan Township,
Yangon, Myanmar.
Tel : (95-1) 248212, 274355, 245152 Fax : 250195

GP BATTERY INDUSTRIES PRIVATE LIMITED.
No. 59, Min Theikdi Kyawzwa Road.
Industrial Zone (3), Hlaing Tharyar Township,
Yangon, Myanmar. Tel : 7[illegible]

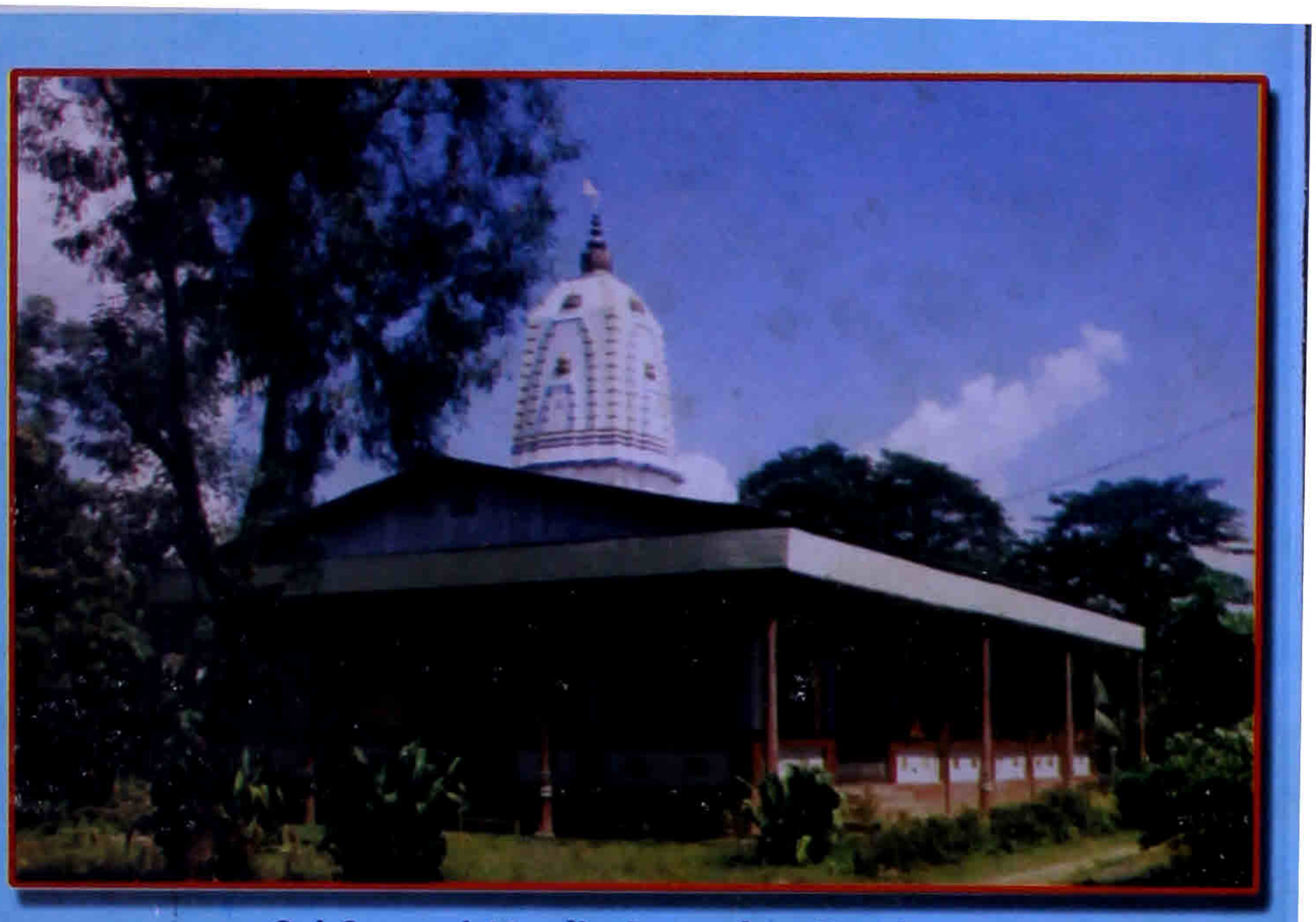

Sri Sarwati Mandir Sevasadan, Kyauktaga.

Sri Kali Mandir, Konzedan street, Yangon.

Ekata Mantra

यं वैदिका मन्त्रदृशः पुराणा
इन्द्रं यमं मातरिश्वानमाहुः
वेदान्तिनोऽनिर्वचनीयमेकं
यं ब्रह्मशब्देन विनिर्दिशन्ति ।। १ ।।

शैवां यमीशं शिव इत्यवोचन्
यं वैष्णवा विष्णुरिति स्तुवन्ति ।
बुद्धस्तथाऽर्हन्निति बौद्धजैनाः ।
सत्-श्री-अकालेति च सिक्ख-सन्तः ।। २ ।।

शास्तेति केचित् कतिचित् कुमारः
स्वामीति मातेति पितेति भक्त्या ।
यं प्रार्थयन्ते जगदीशितारं
स एक एव प्रभुरद्वितीयः ।। ३ ।।

Yam Vaidikā Mantradrshah Purānā
Indram Yamam Mātarishwānamāhuh
Vedāntino Nirvachaneeyamekam
Yam Brahmashabdena Vinirdhishanti (1)

Shaivā Yameesham Shiva Ityavochan
Yam Vaishanvā 'Vishnuriti Stuvanti
Buddhastathārhannniti Bauddhajaināh
Sat-Shree Akāleti cha Sikkha-Santah (2)

Shasteti Kechit Katichit Kumārah
Swāmeeti Māteti Piteti Bhaktyā
Yam Prārthayante Jagadeeshitāram
Sa Eka eva Prabhuradwiteeyah (3)

To whom the Vaidikas and the ancient seers call Indra, Yama and Matarishwā; the vedantins indicate that inexplicable one by the word Brahma

To which almighty the Sahivites call Shiva and the Vaishnavites praise as Vishnu, the Buddhas call him the Buddha and the Jainas as Arhat; the sikh sages call him as SatSri Akal

Some call him as Shāstā, some others as Kumār or Swāmi, Mātā or Pitā through devotion & pray that Lord of Universe who is only one absolute without second.

294.5,8-20,San
A1ENGB015506

SUPER

COFFEEMIX

BLUE DIAMOND INTERNATIONAL CO., LTD.
No.184 (B) , THEIN BYU ROAD (FACING DEPT. OF HEALTH) BOTATAUN
TOWNSHIP, YANGON, MYANMAR. TEL : 951-246728 FAX : 951-2941
E-mail : malikha@mtpt400stems.com